

လောက သင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယံဇ္ဈာန်မြတ်စွာ၊
 စောသတ္တာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်ကြိုးစား
 အားထုတ်တော် မူလေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊ မန္တလေးတောင်၊
 ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်းပန်ချက် အရ၊ မန္တလေး
 တောင်-အနီးရှိ၊ မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုထိ
 လေးထီး၊ ယုညီမ္မေလျော်၊ သီတင်းသုံးနေ
 တော်မူသော၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်
 တော်ရ၊ ပိဋကတ် ကျောက်စာပြင်- ကျောက်စာ
 ကြပ်ဆရာတော် (အထွင်ဇာဂရမထေရ်) သည်၊ ရှေးဆရာ
 မြတ်တို့ စီရင်တော် မူအပ်သော-နိဗ္ဗာန်၊ မြှုပ်ထား အပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင်ဖော်ထုတ်၍၊ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ဗုဒ္ဓကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

မိုးထိမူ၊ စာချနက်။

—
 ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၁၀၀၊
 —

မန္တလေးမြို့၊ မန္တလေးတောင် ပိဋကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၉၃-ခုနှစ်-နတ္ထောင်လ၊

ချဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ-မာတိကာ၊

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁	သရဏတ္ထယဝဏ္ဏနာ	၁
၂	သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	၃၂
၃	ဒွတ္တိံသာကာရဝဏ္ဏနာ	၇၃
၄	ကုမာရပဉ္စာဝဏ္ဏနာ	၁၆၁
၅	မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာ	၁၆၂
၆	ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာ	၃၄၂
၇	တိရောကုဋ္ဌသုတ္တဝဏ္ဏနာ	၄၃၀
၈	နိမိကဏ္ဍသုတ္တဝဏ္ဏနာ	၄၇၀
၉	မေတ္တသုတ်အဖွင့်	၅၀၇

ချဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ-မာတိကာပြီး၏။

ဗုဒ္ဓကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

နမော တဿ၊ တဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

နမော၊တဿ ဓမ္မဿ၊သွာက္ခာတဿ၊သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ။

နမော၊တဿ သံဃဿ၊သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

သရဏတ္ထယဝဏ္ဏနာ၊

ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ သံဃံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ အယံကမော၊ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောဤအစဉ်သည်။ သရဏဂမန နိဗ္ဗေသော၊ သရဏဂုံသုံးပါးကို ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓကာနံ၊ဗုဒ္ဓကပါဌကျင်းတို့၏၊ အာဒိ၊ အစတည်း။ ။ဣမဿ၊ ဤဗုဒ္ဓကပါဌ ပါဠိတော်၏၊ ဒါနိ၊ယချ၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပရမတ္ထ ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓကဋ္ဌကထာယ၊ဗုဒ္ဓကပါဌ ပါဠိတော်၏ အဋ္ဌ ကထာဖြင့်၊ ဝိဝရိတံ၊ဖွင့် အံ့သောငှါ၊ဝိဘဇိတံ၊ခွဲဝေအံ့သောငှါ၊ဥက္ကာနံ၊ထင်ရှားသည်ကို၊ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ဣဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောပဏာမဂါထာကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ကိံ ဝုစ္စတိ၊အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း။ ။

အဟံ၊ငါသည်၊ဥက္ကမဉ္စ၊မြတ်လည်းမြတ်ထသော၊ဝန္ဓနေယျဉ္စ၊ရှိခိုးခြင်း ငှါလည်းထိုက်ထသော၊ရတနတ္ထယံ၊ရတနာသုံးပါးတို့ ၏အပေါင်းကို၊ဝန္ဓ တွာဝန္ဓာမိ၊ရှိခိုးပါ၏၊ဝန္ဓိတွာ၊ရှိခိုးပြီး၍၊ကေသဉ္စိ၊တပိတ်တဒေသဖြစ်ကုန် သော၊ဗုဒ္ဓကာနံ၊ဗုဒ္ဓကနိကာယ်တို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊က ရိယာမိ၊ပြုပေအံ့။ ။ဗုဒ္ဓကာနံ၊ဗုဒ္ဓကနိကာယ်တို့၏၊ဝန္ဓိတ္ထော၊နက်နဲသိပ် မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊မာဒိသေန၊ငါကဲ့ သို့သော၊အဗောဓေဓန္တေန၊မထိသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာဝဏ္ဏနာ၊ထိုအဖွင့် ကို၊ကိဉ္စာပိအတိဒုက္ကရာ၊အကယ်၍ကားပြုနိုင်ခဲ့၏။ ။ပနတထာပိ၊ထိုသို့ပြု

ခုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ

နှိုင်းခဲသော်လည်း၊ အဇ္ဈာပိတု၊ ယနေ့ထက်တိုင်လည်း၊ ပုဗ္ဗာစရိယနိစ္ဆယော၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်သည်၊ အဗောဏ္ဏိန္ဒော၊ ပြတ်သည်ဖြစ်၍၊ ငြိတော၊ တည်၏၊ နဝင်္ဂံ၊ ကိုးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ သတ္တု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ တထေဝ၊ ထိုဘုရားဟောတိုင်းသာသျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ငြိတံ၊ တည်၏။ ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာသနဉ္စေဝ၊ သာသနာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါရာဏဉ္စ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မဗဟုမာနေန၊ သူတော်ကောင်းတရားကို များစွာမြတ်နိုးသဖြင့်၊ ဣမံအတ္ထသံဝဏ္ဏနံ၊ ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကို၊ ကာတု၊ ပြုစီမံသောငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ အတ္ထုက္ကံသနကဗျတာ၊ အတ္ထုက္ကံသန ကဗျတာယ၊ မိမိကိုမြီးမြောက်လိုသောငှါ၊ နုဣစ္ဆာမိ၊ အလိုမရှိ၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝတ္တနတ္ထာယ၊ ရှုတ်ချ နှိပ်စက်လိုသောငှါ၊ နုဣစ္ဆာမိ၊ အလိုမရှိ၊ တံအတ္ထသံဝဏ္ဏနံ၊ ထိုငါ့ဖွင့်လတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာသစ်ကို၊ တုမှေ၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဏာထ၊ နာကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဖွင့်လတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာသစ်၌၊ ခုဒ္ဒကနံ ကရိသာမိ၊ ကေသဗ္ဗိအတ္ထဝဏ္ဏနန္တိ၊ ခုဒ္ဒကနံကရိသာမိ၊ ကေသဗ္ဗိ အတ္ထဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တက္ကာပဗ္ဗိညာတတ္တာ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုဒ္ဒကနိ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်ကျမ်းတို့ကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်သားပိုင်းခြား၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရိသာမိ၊ ပြုအံ့။ ။ ခုဒ္ဒကနာမ၊ ခုဒ္ဒကပါဠိ နိကာယ်မည်သည်ကား၊ ခုဒ္ဒကနိကာယထာ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၏၊ ဧကဒေသေ၊ တစ်တံတဒေသဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇော၊ ကျမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခုဒ္ဒကနိကာယောနာမ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် မည်သည်ကား၊ ပဉ္စနိကာယာနံ၊ ငါးပါးကုန်သောနိကာယ်တို့တွင်၊ ဧကဒေသေ၊ တစ်တံတဒေသဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇော၊ ကျမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ပဉ္စနိကာယာနာမ၊ ငါးပါးကုန်သော နိကာယ်တို့မည်သည်ကား၊ ဒီဃမဇ္ဈိမသံယုတ္တအင်္ဂုတ္တရိကခုဒ္ဒက နိကာယာ၊ ဒီဃနိကာယ်မဇ္ဈိမနိကာယ်သံယုတ္တနိကာယ်အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးကုန်သော နိကာယ်တို့သည်၊ ဓမ္မတောဝ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္ထတောဝ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝန္တိရာ၊ နတ်သောသဘောရှိကုန်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော

သရဏတ္ထယဝဏ္ဏနာမ

နိကာယ်တို့တွင်၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်အစရှိကုန်သော၊
 စတုတ္ထိသုတ္တံ၊ သုံးဆယ်လေးသုတ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ဒေသနိကာယော၊ ဤနိကာယ်သည်၊ ဒီဃနိကာယောနာမ၊ ဒီဃနိကာယ်
 မည်၏။ ပထဝီသုတ္တံ၊ ပထဝီသုတ်အစရှိကုန်သော၊ ဒီဃဗုဒ္ဓသုတ္တံ၊
 တရာငါးဆယ်သော သုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နေ့စ သုတ္တံ၊ နှစ်သုတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဒေသနိကာယော၊ ဤ
 နိကာယ်သည်၊ မဇ္ဈိမနိကာယောနာမ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်မည်၏။ ဩစတရသ
 သုတ္တံ၊ ဩစတရသုတ်အစရှိကုန်သော၊ သတ္တသုတ္တံ၊ သဟဿာနိစ
 ခုနစ်ထောင်သော သုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစ သတ္တသတာနိ၊
 ခုနစ်ရာသောသုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နွါသဗ္ဗိစသုတ္တံ၊ ခြေဆွဲနှစ်
 သုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဒေသနိကာယော၊ ဤ
 နိကာယ်သည်၊ သံယုတ္တနိကာယောနာမ၊ သံယုတ္တ နိကာယ်မည်၏။
 ဝိတ္တပရိယာခါန သုတ္တံ၊ ဝိတ္တပရိယာခါနသုတ် အစရှိကုန်သော၊ နဝ
 သုတ္တံ၊ သဟဿာနိစ၊ ကိုးထောင်သောသုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ
 သုတ္တံ၊ သဟဿာနိစ၊ ငါးရာသောသုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တပညာ
 သဗ္ဗသုတ္တံ၊ ငါးဆယ်ခုနစ်သုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ ဒေသနိကာယော၊ ဤနိကာယ်သည်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယောနာမ၊
 အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်မည်၏။ ခုဒ္ဒကပါဠော၊ ခုဒ္ဒကပါဠ လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မပဒံ၊ ဓမ္မပဒလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံလည်းကောင်း၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊
 ဣတိဝုတ်လည်းကောင်း၊ သုတ္တနိပါတော၊ သုတ္တနိပါတ် လည်းကောင်း၊
 ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာနဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ပေတဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထုလည်း
 ကောင်း၊ ဝေရဂါယာ၊ ဝေရဂါယာ လည်းကောင်း၊ ဝေရိဂါယာ၊ ဝေရိ
 ဂါယာလည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေသော၊ နိဗ္ဗေသ
 လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိသန္တိဒါလည်းကောင်း၊ အပဒါနံ၊ အပဒါနံ
 လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝံသော၊ ဗုဒ္ဓဝင်လည်းကောင်း၊ စရိယာပိဋကံ၊ စရိယာ
 ပိဋကဌင်၊ ပိနယာဘိဓမ္မပိဋကာနိ၊ ပိနည်းပိဋကတ် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်
 တို့၎င်း၊ ဣတိအယံသဗ္ဗော၊ ဤအလုံးပုံအပြားရှိသောကျမ်းသည်၊ ခုဒ္ဒက
 နိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စက္ကာရောနိကာ
 ယော၊ လေးပါးသောနိကာယ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသံ၊ တြင်း
 သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သုရားစကား တော်သည်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိ
 ကာယ်မည်၏။

ချဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သေဒေသနိကာယော၊ ဤနိကာယ်ကို၊ ခုဒ္ဒကနိကာယောတိ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဗဟူနံ များစွာကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကနံ၊ အနည်းငယ်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မခန္ဓာနံ၊ ဓမ္မာန္တာတို့၏၊ သမူဟတောစ၊ အပေါင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဝါသတောစ၊ နေရာတည်ရာဖြစ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကနိကာယောနာမ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်မည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ သမူဟနိဝါသာ၊ အပေါင်းအရ နေရာအရပ်တို့ကို၊ နိကာယာတိ၊ နိကာယ်တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ္တာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ ဤတိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ္တာယထာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အညံ၊ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါမှတပါးသော၊ ဧကနိကာယမ္ပိတေ၊ အသေအရအပေါင်းကိုမှလည်း၊ နသမနူပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ ပေါဏိကနိကာယော၊ ပေါဏိကမင်းတို့၏နေရာ၊ ဗိက္ခုလိကနိကာယော၊ ဗိက္ခုလိကမင်းတို့၏နေရာ၊ ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့သည်၊ သာသနတောစ၊ သာသနာတော်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ လောကတောစ၊ လောကအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိကာယ်သဒ္ဓါ၌၊ သာကောနိ၊ သက်သေတို့တည်း၊ ဣမဿ၊ ဤချဒ္ဒက ပါဌကျမ်း၏၊ နိကာယဘာဝေါ၊ နိကာယ်၏ အဖြစ်သည်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယဿ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၏၊ ဧကဒေသော၊ တစ်စိတ်တဒေသသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာနိ ခုဒ္ဒကနိ၊ ဤချဒ္ဒကနိကာယ်တို့သည်၊ သုတ္တန္တံ၊ ပိဋကပရိယာပနာနိ၊ သုတ္တန် ပိဋကတ်တို့၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏။ ခုဒ္ဒကနိ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဖြစ်ကုန်သော သုတ္တန်တို့ကို၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝိဝေရတံ၊ ဖွင့်အံ့သောဌာ၊ ဝိဘဇတံ၊ ဝေဘန်အံ့သောဌာ၊ ဥတ္တာနိ၊ ထင်သည်ကို၊ ကာတုစ၊ ပြုအံ့သောဌာလည်း၊ အဓိပ္ပတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ။

တေသမ္ပိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကနံ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်ကျမ်းတို့တွင်၊ သရဏ သိက္ခာပဒန္တတ္ထိံ၊ သာကာရကုမာရေဥမင်္ဂလ သုတ္တ ရုထနသုတ္တတိရောကုဋ နိမိကဏ္ဍ မေတ္တသုတ္တာနံ၊ သရဏဂုံ သိက္ခာပုဋ် ဒုတ္တိံ၊ သာကာရ သောပါကသာမဏေအားအမေး မင်္ဂလသုတ် ရတနသုတ် တိရောကုဋသုတ် နိမိကဏ္ဍသုတ်မေတ္တသုတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ နဝပဘေဒေါ၊ ကိုးပါးအပြားရှိ၏၊ အာစရိယပဓမ္မရာယ၊ ဆရာအဆက်

သက်ဖြင့်၊ ဝစနာမဂ္ဂံ၊ စကား၏အစဉ်လျှင်၊ အာရောပိတဝသေန၊ တင်သည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကပါဠော၊ ခုဒ္ဒကပါဠကုမ်းသည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တဝသေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော
 အစွမ်းဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကပါဠော၊ ခုဒ္ဒကပါဠကုမ်းသည်၊ နအာဒိ၊ အစမဟုတ်၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တဝသေန၊
 ဟောတော်မူအပ်သောအစွမ်းဖြင့်၊ ။ ဂဟကာရ၊ တဏှာယောကျာ်း
 ဝဲခွပ်သမား၊ တံ၊ သင်ယောကျာ်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဂဝေသန္တော၊
 ရှာသည်ရှိသော်၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ တပါးမက များစွာသောသံသ
 ရာပတ်လုံး၊ တံ၊ သင်ယောကျာ်းကို၊ အနိဗ္ဗိသံအဝိဇ္ဇန္တော၊ မထွေမရှောင်
 သည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓာပိသံသံသာရိံ၊ ကျင်လည်မလေပြီ၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲ
 လဲ၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ။ ဂဟကာရက၊
 တဏှာယောကျာ်းဝဲခွပ်သမား၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ တံ၊ သင်ယောကျာ်း
 ကို၊ ဒိဗ္ဗော၊ မြင်အပ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝုနု၊ တဖန်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဂေဟံ၊
 အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို၊ တံ၊ သင်ယောကျာ်းသည်၊ နကာဟထိ၊
 မပြုရလတ္တံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဗာသုကာ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော အိမ်အခြင်တို့ကို၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖဲ
 ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဂဟကုဋံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်၏အထွဋ်
 ကိလေသာကို၊ ပိသင်္ခိတံ၊ ပစ်ခွါချအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊
 ပိသင်္ခါ၊ မဂတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်းပြီ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တဏှာနံ၊ တဏှာ
 တို့၏၊ ဝေယံ၊ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ၊ ။ ဣတိ
 ဣဒံဂါထာဒ္ဒယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗဿာပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနဿ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၏၊ အာဒိ၊ အစ
 တည်း၊ တဏှံ၊ ထိုအနေကဇာတိ သံသာရံအစရှိသော စကားတော်သည်
 လည်း၊ မနသာဝ၊ စိတ်တော်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္တဝသေန၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ ဝစိဘေဒံ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို၊ ကတော၊
 ပြု၍၊ ဝတ္တဝသေန၊ ဟောတော်မူအပ်သည်အစွမ်းဖြင့်၊ နအာဒိ၊ အစမဟုတ်၊
 ဝစိဘေဒံပန၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကိုကား၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ဝတ္တဝသေန၊ ဟောတော်
 မူအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
 သောလုံ့လရှိထသော၊ ဈာယတော၊ မကောင်းမှုငှဖုတ်မြှိုက် တိုက်ပြီးထ
 သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော၊ အဿမေ၊ ထိုငါ
 အား၊ ဟဝေဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဓမ္မာ၊ တရား

ချွန်ကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

အပေါင်းတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ။ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အဿမေထိငါ၏။ ဥာဏံ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်။ သဟေတုဓန္တံ။ အကြောင်းနှင့်ထကွသောအကျိုးတရားကို။ ယတောယသ္မာ ကာရဏာ။ အကြင်ကြောင့်။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ တတောတသ္မာ ကာရဏာ။ ထိုကြောင့်။ အဿမေထိငါအား။ သဗ္ဗာ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကင်္ခါ။ ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တိ အပဂစ္ဆန္တိ။ ကင်းကုန်၏။ ။ ဣတိအယံ ဂါထာ။ ဤဂါထာသည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ အာဒိ။ အစမည်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ နဝပ္ပဘေဒေါ။ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ ယွာယံယောအယံချွန်ကပါဌော။ အကြင်ချွန်ကပါဌ ကျမ်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သောအယံချွန်ကပါဌော။ ထိုချွန်ကပါဌ ကျမ်းသည်။ ဣမေသံချွန်ကနံ။ ဤချွန်ကနိကယ်တို့တွင်။ အာဒိ။ အစတည်း။ တဿ။ ထိုချွန်ကပါဌကျမ်း၏။ အာဒိတော။ အစမှ။ ပဘုတိ။ စ၍။ အတ္ထဝံဝဏ္ဏနံ။ အနက်၏အဖွင့်ကို။ အဟံ။ ငါသည်။ အာရဘိဿာမိ။ အားထုတ်ပေးအံ့။ တဿစ။ ထိုချွန်ကပါဌကျမ်း၏လည်း။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိတိ။ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိသံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောဤပါဌသည်။ အာဒိ။ အစတည်း။ ။

တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ။ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်း၏။ မာတိကာ။ မာတိကာတည်း။ ။ သရဏတ္ထယံ။ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို။ ကေန။ အဘယ်သူသည်။ ဘာသိတံ။ ဟောအပ်သနည်း။ ကတ္ထ။ အဘယ်အရပ်၌။ ဘာသိတံ။ ဟောအပ် သနည်း။ ကဒါ။ အဘယ်အခါ၌။ ဘာသိတံ။ ဟောအပ်သနည်း။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဘာသိတံ။ ဟောအပ်သနည်း။ တထာဂတေန။ ဇာခြင်းကောင်းသော ဘုရားသည်။ အာဒိတော။ တရားတကာတို့၏ အစဖြစ်သောအားဖြင့်။ အဝတ္ထုစ္စိ။ ဟောတော်မူအပ်လျက်လည်း။ ကသ္မာစ။ အဘယ်ကြောင့်ကား။ ဣဓ။ ဤချွန်က ပါဌကျမ်း၌။ အာဒိတော။ အစဖြစ်သောအားဖြင့်။ ဝတ္ထံ။ ဆိုအပ်လေသနည်း။ ။ ဣတ္ထေ။ ဤချွန်ကပါဌကျမ်း၌။ နိဒါနံ။ သောဓနံ။ နိဒါနံ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ကတွာဝေ။ ပြု၍သာလျှင်။ တတော။ ထိုနိဒါနံကို သုတ်သင်ပြီးမှ။ ပရံ။ နောက်၌။ ဗုဒ္ဓံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏဂမနဉ္စ။ ကိုးကွယ်ရာဟု ရောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဂမကဉ္စ။ ကိုးကွယ်ရာဟု ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း။ ဝိဘာဝယေ။ ထင်စွာပြုရာ၏။ ။ ဘေဒါဘေဒဉ္စ။ သရဏဂုံပျက်ရာသောမပျက်ရာသော အပြားကို လည်း

သရဏတ္ထယဝတ္ထုနာ၊

ကောင်း၊ ဗယဇ္ဇာပိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အကျိုးတရား
ကိုလည်းကောင်း၊ ဂမနိယဉ္ဇ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ ဒီပယေ၊ ပြရာ၏၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိစ္စာဒိန္ဒယေပိ၊ ဓမ္မံသရဏံ
ဂစ္ဆာမိအစရှိသော နှစ်ပုဒ်တို့၏ အပေါင်း၌လည်း၊ ဝေဠဝေသော နယော၊
ဤသို့သောနည်းကို၊ မတော၊ ထိအပ်၏၊ အနုပုဗ္ဗဝဝတ္ထာနေ၊ အစဉ်
အတိုင်းကိုမှတ်၍ပြရာ၌၊ ကာရဏဉ္ဇ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝိနန္ဒိယေ၊ ပြရာ
၌၊ ဇေတရတနတ္ထယဉ္ဇ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကိုလည်း၊ ဥပမာဟိ၊
ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ပကာသယေ၊ ပြရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤကားမာတိကာတည်း၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ တာဝကံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဣဒံသရဏတ္ထယံ၊ ဤသရဏဂုံ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊ ကေန၊ အဘယ်
သူသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘာသိတံ၊
ဟောအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ တထာဂတေန၊
လာခြင်းကောင်းသောဘုရားသည်၊ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သော အားဖြင့်၊
အံဂုတ္တန္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားမဟုတ်ဘဲလျက်လည်း၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကုမ်း၌၊ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သောအား
ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စပဉ္စာ၊ ငါးချက်သော ပြဿ
နာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုငါးချက်သောပြဿနာတို့၏၊
ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေနဘာသိတန္တိ
တ္ထေ၊ ကေနဘာသိတံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ နဘာသိတံ၊ မဟော
အပ်၊ ဣသိဟိ၊ ရသေ့တို့သည်၊ နဘာသိတံ၊ မဟောအပ်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်
တို့သည်၊ နဘာသိတံ၊ မဟောအပ်၊ ။ ကတ္ထာတိတ္ထေ၊ ကတ္ထ ဟူသော
ဤပုဒ်၌၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိ
ပတနအမည်ရှိသော၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါရန်တော၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ။ ကဒါတိတ္ထေ၊ ကဒါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေကို၊ ဇေံ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အာယသ္မန္တေ ယသေ၊ အရှင်ယသသည်၊
သဟာယကေဟိ၊ အပေါင်းအပေါ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရ

ချဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟတ္ထဗိုလ်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကသမ္ဘိယာအရဟန္တေသု၊
 ခြောက်ကျိပ်တယောက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗဟုဇနဟိတာ
 ယ၊များစွာသော လူအပေါင်းတို့အား စီးပွားဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ဓမ္မဓေသနံ၊တရားဟောခြင်းကို၊ ကရောန္တေသု၊ပြုတော်မူကုန်
 သည်ရှိသော်၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကဿ္ဘာတိတ္ထေ၊ကဿ္ဘာ
 ဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိဿန္တနံ၊အဖြေကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇက္ကဋ္ဌ၊ ရှင်ပြုစိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္မာဒတ္တဋ္ဌ၊ ပဉ္စင်းစံစိမ့်
 သောငှါလည်းကောင်း၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ယထာဟကိံ အာ
 ဟ၊ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ဧဝဉ္စ၊
 ဤသို့လျှင်၊ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ရှင်ပြုအပ်၏၊ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ပဉ္စင်းစံအပ်
 ၏၊ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဧကဿမသယံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို၊ ဩဘာရေတွာ၊ပယ်
 စေ၍၊ကာသာယာနိ၊ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော၊ဝတ္ထာနိ၊သက်နိုးတို့ကို၊အစ္စာ
 ဒါပေတွာ၊ဖုံးလွှမ်းစေ၍၊ဧကံသံဧကေသ္မိံ အံသေ၊လက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်
 ၌၊ဥက္ကရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၊ ကာရောပေတွာ၊ တင်သည်ကို ပြုစေ၍၊
 ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏၊ပါဓေ၊ခြေတို့ကို၊ ဝဗ္ဗာပေတွာ၊ရှိခိုးစေ၍၊ ဥက္ကဋ္ဌိကံ၊
 ဆောင့်ကြောင့်၊ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ အဇ္ဈတိ၊လက်အုပ်ကို၊ပဂ္ဂ
 ဟာပေတွာ၊ချီစေ၍၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ၊ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ၊ဂစ္ဆာမိ၊သံစံသရ
 ဏံ၊ဂစ္ဆာမိတိ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံစံသရဏံ
 ဂစ္ဆာမိဟူ၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝဇေယိ၊ဆိုလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ဆိုအပ်
 ၏၊ ကဿ္ဘာစိခာဒိတော၊ဝတ္တန္တိတ္ထေ၊ ကဿ္ဘာစိခာဒိတော၊ဝတ္တိဟူသော
 ဤပါဌ၌၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝိဿန္တနံ၊အဖြေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဣဒဉ္စ၊ဤချဒ္ဒ
 ကပါဌကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊နဝင်္ဂံ၊အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော၊ သတ္တုသာသ
 နုဉ္စ၊ဘုရားရှင်တရားကိုလည်းကောင်း၊တိဟိဝိဇုကေဟိ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံတို့
 ဖြင့်၊သင်္ဂံ၊သင်္ဂါ၊ သပြိုဟ်၍၊ဝါစနာမဂ္ဂံ၊စကား၏အစဉ်ကို၊ အာရောပေ
 န္တေဟိ၊တင်ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗာစရိယေဟိ၊ရှေးဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဣမိနာ
 မဂ္ဂေန၊ဤသို့သောဗုဒ္ဓံသရဏံ၊ဂစ္ဆာမိအစရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဒေဝ
 မနုဿာ၊နတ်လူတို့သည်၊ ဥပါသကဘာဝေန၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ဖြင့်
 ၎င်း၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေန၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သာသနံ၊
 သာသနာတော်သို့၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဩတရန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာသနောတရဿ၊ သာသနာတော်သို့ ဝင်သော
 စကား၏၊မဂ္ဂတူတတ္တာ၊အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဣဒေဒ္ဒ

သရဏတ္တယဝဏ္ဏနာ၊

ကပါဠေ၊ ဤရဒ္ဒကပါဠေကျမ်း၌၊ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဂတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ။

နိဒါနသောဓနံ၊ နိဒါနံကိုသုတ်သင်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓံသရဏဂမနံဂမကဉ္စရိတာဝယေ ဣတိ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏဂမနံ ဂမကဉ္စ ရိတာဝယေဟူသော၊ ယံစေနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္တကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ သု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌၊ အပဇ္ဇိ၊ ဟတဥာဏနိမိတ္တာနုတ္တရေ၊ မောက္ခာမိဂမပရိဘာဝိတံ၊ အပိတ်အပင်မရှိသောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ အာရုံဖြစ်သောအထုမရှိသော မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းလျှင်အမွန်ရှိသော၊ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာတော်၏အစဉ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဏ္ဍတ္တိတော၊ ပညတ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏပဒဋ္ဌာနံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရင်းရှိသော၊ သစ္စာတိသမ္မောမိ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိခြင်းသတ္တိကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဏ္ဍတ္တိတော၊ ပညတ်အားဖြင့်၊ သတ္တဝိသသော၊ သတ္တဝါတို့မှထူးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဗုဒ္ဓေါတိယောသောဘဂဝါတုာဒိ၊ ဗုဒ္ဓေါတိယောသောဘဂဝါဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ယောသောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သယမ္ဘူ၊ မိမိအလိုလိုထင်ရှားစွာဖြစ်တော်မူ၏။ အနာစရိယကော၊ ဆရာရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ အနုနုဿုတေသု၊ မကြားမနာစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့တွင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ အဘိသမ္မုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုသစ္စာတရားတို့၌လည်း၊ သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ပလေသုစ၊ ဖိုလ်တရားတို့၌လည်း၊ ဝထိဘာဝံ၊ ဝထိဘော်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓရိတာဝနာ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၏သဘောကို ထင်စွာပြခြင်းတည်း။ ။

ဗုဒ္ဓနုတောပန၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓိတာ၊ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဟေ

ဇေတဝါသုကပါးကိုလည်းထိစေတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ စသစုံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 ဇေတဝစံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဆုရူးသည်။ ဝတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ကံ၊ ဝတ္တံအဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊
 ဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုပြားအံ့၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့
 ကို၊ ဗုဒ္ဓိတာ၊ သိတော်မူလေပြီ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 ပဇာယ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါကို၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဗေပေတော၊
 သိတော်မူစေတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗညု
 တာယ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာပိတာယ၊ အဆုံးစုံကို မြင်လေ့ရှိတော်မူ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ အနညနေယုတာယ၊
 သူတပါးမသိစေအပ်သည်ဖြစ်၍အလိုလိုသိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဝိကသိတာယ၊ အထူးထူးသော ဂုဏ်တော်တို့
 ဖြင့် ပွင့်လင်းတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 ဝိကာသဝသင်္ခါတေန၊ ကုန်ပြီးသော ကိလေသာအစေ့အတွက် ရှိတော်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ နိရုဏ္ဏိလေသသင်္ခါတေန၊
 ကိလေသာတို့၏ လိမ်းကျခြင်း မရှိသောအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်
 မူ၏။ ဧကန္တပိတမောဟော၊ စင်စစ်ကင်းသောမောဟာရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဧကန္တနိက္ကိလေသော၊ စင်စစ်ကင်း
 သောကိလေသာရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 ဧကောယနမဂ္ဂဝတော၊ တကြောင်းတည်းသောခရီးကို တွေ့တော်မူတတ်၏။
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဧကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်း
 သာလျှင်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗာသမ္ပာဝိ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ အပုဒ္ဓိပိဟတက္ကာ၊ မသိတတ်သော
 မောဟတရားကို ပျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်
 တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓိပဋိလ္လာဘာ၊ သိတတ်သောညာဏ်ကို ရတော်မူသောကြောင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေါတိဇေတံနာမံ၊ ဗုဒ္ဓဟူသော ဤအမည်
 တော်ကို၊ မာတရားမယ်တော်မာယာသည်၊ နကတံ၊ မမှည့်အပ်၊ ပိဘရာ၊

ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒန မင်းမြတ်သည်။ နကတံ၊မမှည့်အပ်၊(ပ)၊ဒေဝတာ
 ဟိ၊နတ်တို့သည်၊နကတံ၊မမှည့်အပ်၊ယဒိဒံယံဣဒံ ဗုဒ္ဓေါတိနာမံ၊ အကြင်
 ဗုဒ္ဓဟူသော အမည်တော်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဇေတိနာမံ၊ ဤအမည်တော်
 သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူကုန်သော၊ ဘဂဝန္တနာနံ၊ထုန်း
 တော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သောမြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဗော
 ဝိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊အရင်း၌၊ သဗ္ဗညု တညာဏဿ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်ကို၊ ပဋိသာဘာယ၊ ရတော်မူသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 ဝိမောက္ခန္တိကံ၊အရဟတ္တဖိုလ်၏အဆုံး၌၊ သန္တိကာ၊မျက်မှောက်ပြုတော်
 မူအပ်သော၊ပညတ္တိနာမပညတ်တည်း၊ ဣတံ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ။

ဧဝေ၊ ဤဗုဒ္ဓဟူသော အမည်တော်၌လည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်
 ကား၊၊လောကေ၊လောက၌၊အဝဂန္တာ၊သွားတတ်သောသူကို၊အဝဂတော
 တိ၊သွားတတ်သောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စာနံ၊သစ္စာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတာ၊
 သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ပဏ္ဍ
 သောသာ၊သစ်ရွက်ကို ခြေခံစေတတ်ကုန်သော၊ ဝါတာ၊လေတို့ကို၊ပဏ္ဍ
 သုသာတိ၊ပဏ္ဍသုသာဟူ၍၊ဝုစ္စန္တိယထာ၊ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ဇေတထာ
 ထိုအတူ ပဇာယ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါကို၊ ဗောဓေတာ၊ သိစေ
 တော်မူတတ်၏။ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗညု
 တာယဗုဒ္ဓေါတိ၊သဗ္ဗညုတာယဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဓမ္မဗုဒ္ဓိနသမတ္တ
 တာယ၊ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိခြင်း၌စွမ်းနိုင်သောသဘောရှိသော
 ဗုဒ္ဓိယာ၊ပညာကြောင့်၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ဝတ္ထာ၊
 ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဒဿာဝိဘာယဗုဒ္ဓေါတိ၊သဗ္ဗဒဿာ
 ဝိဘာယဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊သဗ္ဗဓမ္မ၊ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို၊ ဗော
 ဓနသမတ္တတာယ၊ သိစွမ်းနိုင်သော သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓိယာ၊ ပညာ
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ဝတ္ထာ၊ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အနည နေယျတာယ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အနညနေယျတာယ
 ဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ အညေနံ၊သူတပါးသည်၊ အဗောဓိတော၊ မသိစေ
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊သိတော်မူ
 တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတံ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံ
 ဝတ္ထာ၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိကသိတာယဗုဒ္ဓေါတိ၊ဝိကသိ

တာယဗုဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား၊ နာနာဂုဏဝိကသနတော၊ အထူးထူးသော
 ဂုဏ်တို့ဖြင့်ပွင့်လင်းတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ပဒုမဒိဝ၊ ကြာပဒုဗ္ဗာက္ခေ၊ ဝိက
 သနဋ္ဌေန၊ ကားကားပွင့်သော အနက်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိကာသဝ
 သင်္ခါ၊ တေနဗုဒ္ဓေါတိ ဝေမာဒိတိ၊ ဝိကာသဝသင်္ခါ၊ တေနဗုဒ္ဓေါ ဤသို့အစ
 ရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိတ္ထသင်္ကောစကရဓမ္မပဟာနတော၊ ဝိတံ၏တို့ဖြင့်
 ကိုပြုတတ်သော တရားကို ပယ်တတ်သော အားဖြင့်၊ နိဒ္ဒက္ခယဝိဗုဒ္ဓေါ၊
 အိပ်ခြင်း ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍နိုးသော၊ ပုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊
 သဗ္ဗကိလေသနိဒ္ဒက္ခယ ဝိဗုဒ္ဓတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ တည်းဟူ
 သောအိပ်ခြင်းတရား၏ကုန်လေပြီးသဖြင့်နိုးတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကောယနမဂ္ဂဝတောဗုဒ္ဓေါတိ၊ ကောယနမဂ္ဂဝတော ဗုဒ္ဓေါဟူ
 သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိယတ္ထာနံ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ အနက်တို့တွင်၊ ဝမနတ္ထပရိယာယ
 တော၊ သွားခြင်းအနက် ကိုဟောသောပရိယာယဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 သည်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ဝတော၊ သွားလေ၏။ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ပုရိ
 သော၊ ယောကျ်ားကို၊ ဝတောတိ၊ ဝတဟူ၍၊ ဝုတ္တတိယယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့
 ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကောယနမဂ္ဂံ၊ တကြောင်းတည်းသော မဂ်တည်းဟူ
 သောခရီးကို၊ ဝတတ္တာပိ၊ သွားတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေ
 ထံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။

ကောဝအနုတ္တရံ သမ္မာသမ္မောမိ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါတိ၊ ကောဝအနုတ္တ
 ရံ သမ္မာသမ္မောမိ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ပရေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊
 နဗုဒ္ဓတ္တာ၊ မထိစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 ကိန္တု၊ အဘယ်တရားကိုသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိတော်မူတတ်သနည်း၊ သယ
 မေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ သမ္မာသမ္မော
 မိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္မုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ကောင်းစွာ
 ထိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗုဒ္ဓိဝိဟတတ္တာ
 ဗုဒ္ဓိပဋိလာဘာဗုဒ္ဓေါတိ ဗုဒ္ဓိဗုဒ္ဓိဗောဓေတိတိဝေဝံစနံ၊ အဗုဒ္ဓိဝိဟတတ္တာ
 ဗုဒ္ဓိပဋိလာဘာ ဗုဒ္ဓေါတိဗုဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓိဗောဓေတိဟူသော ဤစကားသည်၊ ပရိ
 ယာယဝစနံ၊ ပရိယာယ စကားတည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၌၊ ယထာ၊

သရဏတ္ထယဝဏ္ဏနာမံ

ဥပမာသော်ကား၊ နီလရတ္တဂုဏယောဂတော၊ ညိုသောဂုဏ်နီသောဂုဏ်
 နှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်၊ နီလော၊ ညိုသော၊ ပဇော၊ ပုဆိုး၊ ရေတ္တာ၊ နီသော၊
 ပဇော၊ ပုဆိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ်တယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏယောဂတော၊ ဘုရား၌ရှိတော်မူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်
 သောအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာပေတံ၊ ထိမြင်းငှါ
 ဂုဏ်ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ တတော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နေဝံ
 ဌံ၊ ဗုဒ္ဓေါတိနေတံနာမန္တိ၊ ဗုဒ္ဓေါတိနေတံနာမံဟူသော၊ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အတ္ထံ၊ အနက်သို့၊ အနုဂတော၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ယျောက်
 သော၊ အယံ၊ ဤဘုရားဟူသောအမည်သည်၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗောဓနတ္ထံ၊ ထိစိဉ်သောငှါ၊ ဂုဏ်၊ မိန့်အပ်၏၊ ဧဝရူပေန၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏၊
 ဗုဒ္ဓသဒ္ဓဿ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ သာဓနသမတ္တော၊ ပြီးပြည့်စုံသော၊ အတ္ထော၊
 အနက်၊ ဟံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓန
 တောပိ၊ သဒ္ဓါ အားဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဝိဘာဝနာ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါကို ထင်ရှားစွာ
 ပြခြင်းတည်း။ ။

ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ သရဏဂမနာဒိသု၊ သရဏဂမနအစရှိသောပုဒ်တို့
 ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ဟိံသတိ၊ ပျောက်
 ယွင့်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သရဏံ၊ သရဏမည်၏၊ သရဏဂတာနံ၊
 ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တေနေဝသရဏဂမနေန၊
 ထိုသို့သာယျင်ဖြစ်သော ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ တယံ၊ ဘေးကို
 လည်းကောင်း၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိကိုလည်းကောင်း၊ ငရိပတ္တိလေသံ၊ အပန်
 တလဲလဲပူပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟိံသတိပိဓေတိ၊ ပျောက်ယွင့်တတ်
 ၍၊ နိဟရတိ၊ ထုတ်တတ်၏၊ နိဗ္ဗာဓေတိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
 ယျင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတော၊ အကျိုးတရားတို့ကို၊ ပာတ္တနေန၊
 ဖြစ်တော်မူစေသဖြင့်၊ အဟိတာစ၊ အစီးအပွား မရှိသည် တို့ကိုလည်း၊
 နိဝတ္တနေန၊ လည်ပေသဖြင့်၊ တယံ၊ ဘေးကို၊ ဟိံသတိ၊ ပျောက်တော်မူ
 တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သရဏော၊ သရဏမည်တော်မူ၏၊ ဓမ္မော၊ တ
 ရားတော်သည်၊ တဝကန္တာရဥတ္တရဏေနစ၊ တဝတည်းဟူသောကန္တာရ
 မှထုတ်တတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဿာဒဒါနေနစ၊ သက်သာ

ရာကို ပေးတတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သရဏော၊ သရဏမည်
 တော်မူ၏။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ အပ္ပကာနံ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ကာရာနံ၊ ပြုအပ်သော ဣတ္ထိတို့ကို၊ ဝိပုလဗယပဋိလာဘ
 ကရဏေန၊ ပြန်ပြောသောအကျိုးကုန်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊
 သရဏော၊ သရဏမည်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဓိနာပိပရိယာ
 ယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်လည်း၊ တံရတနတ္ထယံ၊ ထိုရတ
 နာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းသည်၊ သရဏံ၊ သရဏမည်တော်မူ၏။ တပ္ပ
 သာဒတဂ္ဂရုဘာဟိ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၌ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်း ထိုရတနာ
 သုံးပါးတို့၌ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဘတဝိဒ္ဓံသိတ ကိလေသော၊
 ပယ်အပ် ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ တပ္ပရာယနတာကာရ
 ပဝတ္ထော၊ ထိုရတနာသုံးပါးအား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အပ္ပရပစ္စယော၊ ရတနာသုံးပါးမှတစ်ပါးအထောက်
 အပံ့ အကြောင်းခံမရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရပစ္စယော၊ လွန်စွာသော
 ရတနာသုံးပါးအထောက်အပံ့ ရှိသော၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ်၏ဥပါဒ်ခြင်းသည်၊
 သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံမည်၏။ တံသမင်္ဂီသတ္ထော၊ ထိုသို့သောဝိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့်
 ပြည့်စုံသောသတ္တဝါသည်၊ တံသရဏံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးအားကိုးကွယ်ခြင်း
 သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဝုတ္တပ၊ ဘာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဝိတ္တုပ္ပါ
 ဒေန၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သေတံရတနတ္ထယံ၊ ဤရတနာသုံးပါး
 တို့၏အပေါင်းသည်၊ သရဏံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို ပျောက်ပေတတ်သော
 ကြောင့်ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ သေတံရတနတ္ထယံ၊ ဤရတနာသုံးပါးတို့၏
 အပေါင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာပေတည်း၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့စိတ်ဥပါဒ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤရတနာသုံးပါးအား ဆည်းကပ်
 ခြင်းသို့၊ ဥပေတံ၊ ရောက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ။

ဥပေက္ခောစ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ သရဏံ၊ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမ၊ ရောက်ပါ
 ကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ သရဏံ၊ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမ၊ ရောက်ပါကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့ နှ့်၊ ဥပါသကေတိ၊ ဆည်းကပ်သော သူတို့ဟူ၍၊ ဓာရေထု၊
 မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တပုဿဗလ္လိကာဒယောပိယ၊ တပုဿ

သရဏတ္ထယဝတ္ထုနာ၊

ဖလ္လိကတ္ထည်းကုန်သည်ဦးနောင်တို့ကဲ့သို့၊ သမာဒါနေနဝါ၊ ဆောက်တည်
သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မေ၊ အက္ခန္တိပဏ္ဍိ၊ သက္ကာ၊ ဆရာတည်း၊ အဟံ၊ အက္ခန္တိပဏ္ဍိသည်၊ သာဝကော၊
အဆုံးအမကို နာခံသောတပည့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာ
ကဿပဒယောဝိယံ၊ ရှင်မဟာကဿပ အစရှိသော မထေရ်မြတ်တို့ကဲ့
သို့၊ သိဿဘာဂပဂမနေနဝါ၊ တပည့်၏အဖြစ်သို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သရဏဂမနံ၊
သရဏဂုံသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ဗြဟ္မာယု၊ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား
သည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံဧကတ္ထိ၊ အံသေ၊ လက်ဝဲ
တဘက်ပရံးထက်၌၊ ဥတ္တရာသံဝံ၊ ကိုယ်ဝတ်ပုဆိုးကို၊ ကရိတွာ၊ လက်က
တော့ဘင်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဇေဠုယိ၊ လက်အုပ်ကို၊
ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊ နမောတဿ ဘဝတော
အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ နမောတဿ (ပ) သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊
နမောတဿ ဘဂဝေတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ နမောတဿ (ပ)
သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ ဟူ၍၊ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သဖြင့် နှုတ်မြွက်သော စကား
ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏၊ ဗြဟ္မာယု အာဒယောဝိယံ၊ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားအစရှိ
သောသူတို့ကဲ့သို့ တပျော်စရာအတ္ထန္တိနဝါ၊ ထိုဘုရားသို့ညွတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကမ္မဠာနာနုယောဝိနောဝိယံ၊ ကမ္မဠာနန်း၌ ယှဉ်သောရဟန်း
တို့ကဲ့သို့၊ အတ္တသန္နိယျာတနေနဝါ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်နှင်းသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အရိယဝုဠာယောဝိယံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊ သရဏဂမန္တေ
လေသသမုစ္ဆေဒေနဝါ၊ သရဏဂုံ၏ ညစ်နွမ်းကြောင်းထူးကဲပယ်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနေကပ္ပကာရံ၊ တပါးမက များသော အပြား
ရှိသည်ကို၊ ဝိသယတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိန္တော၊
ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ အဟံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
ကား၊ သရဏဂမနံ သာစ၊ သရဏဂုံသို့ ရောက်ခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဂမ
ကဿစ၊ ရောက်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝနာ၊ ထင်ရှား
ပြခြင်းတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘေဒါဘေဒဉ္စ၊ ပျက်စီးရာသည်ပျက်စီးရာသည်ကို
၎င်း၊ ဗလဉ္စာဝိ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဂမနိယဉ္စ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း ။ ပရိဒီပယေ၊ ပြရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်

ကုန်သော၊ ဘေဒါဒိနံ၊ ဘေဒအစရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား။ ပရိဒိပနာ၊ ပြကြောင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြအပ်သည်ရှိသော်၊ သရဏဂတဿ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သရဏဂမနဘေဒေါ၊ သရဏဂုံ၏ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသောပျက်စီးခြင်း လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသောပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသောပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကာလံကိရိယာယ၊ ရုတခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ အနဝဇ္ဇဘေဒေါ၊ အပြစ်မရှိသော ပျက်စီးခြင်းမည်၏။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသော ပျက်စီးခြင်းသည်၊ အညသတ္တရိ၊ ရတနာသုံးပါးမှ တပါးသောဆရာ၌၊ ဝတ္ထပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတ္တသန္နိယျာတန ပါဏိဂါဘအစရှိသည် ပြားသော၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတ္ထိဉ္စ၊ ထိုရတနာသုံးပါး၌လည်း၊ ဝတ္ထပကာပေပရိတပဝတ္တိယာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတ္တသန္နိယျာတန ပါဏိဂါဘအစရှိသောဆောက်တည်ခြင်းတို့၌ပောက်ပြန်သောမှားသောအယူဖြင့်၊ သာဝဇ္ဇဘေဒေါ၊ အပြစ်ရှိသောပျက်စီးခြင်းမည်၏။ ဒုပိဓေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုအပြစ်ရှိသောပျက်စီးခြင်း အပြစ်မရှိသော ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ပုထုဇ္ဇနာနမေဝ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နတ္ထိဇေ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဗုဒ္ဓဂုဏေသု၊ မြတ်စွာတုရားကျေးဇူးတော်တို့၌၊ အညာဏသံသယမိစ္ဆာဥာဏပဝတ္တိယာစ၊ မထိသောအားဖြင့် တွေးတောသင်္ကံရှိခြင်း မှားသော အမှတ်ရှိခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနာဒရာဒိပဝတ္တိယာစ၊ မရှိသေခြင်း အစရှိသည်ဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုသရဏဂုံ ဆောက်တည်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သရဏံ၊ သရဏဂုံသည်၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယပုဂ္ဂလပန၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အဘိန္နသရဏာစေဝ၊ မပျက်သောသရဏဂုံရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ အသံကိလိဋ္ဌ သရဏာစ၊ မညစ်နွမ်းသော သရဏဂုံရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယထာဟကိ အာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ တိက္ခဏေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်ဒိဋ္ဌိဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယံယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အညံ၊ ဘုရားရှင်မှတစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သတ္ထာရန္တိ၊ ဆရာဟူ၍၊ ဥဒ္ဓိသယုတ္တန်းရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤဘုရားမှတစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆရာဟူ

သရဏတ္ထယဝတ္ထုနာ၊

ညွှန်ခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်
 အနဝကောသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ပုထုဇ္ဇနာတု၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်
 သရဏဘေဒံ၊ သရဏဂုံပျက်ခြင်းသို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ တာဝ
 ဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ အဘိန္နသရဏာ၊ မပျက်
 စီးသော သရဏဂုံရှိကုန်၏၊ သာဝဇ္ဇောဝ၊ အပြစ် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ နေသံ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သရဏဘေဒေါ၊ သရဏဂုံပျက်
 စီးခြင်းသည်၊ သံကိလေသောစ၊ ညစ်နွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌပလ
 ဒေါစ၊ အလိုမရှိအပ်သောမကောင်းသောအကျိုးကိုပေးတတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသောသေ၍ ပျက်စီးသော
 သရဏဂုံသည်၊ အဝိပါကတ္တာ၊ အကျိုးပေးခွင့်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အပလော၊ အကျိုးမရှိ၊ အဘေဒေါပန၊ မပျက်စီးသော သရဏဂုံမည်သည်
 ကား၊ ပလတော၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ ဣဋ္ဌမေဝ၊ လိုအပ်သည်သာ ဖြစ်သော၊
 ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း၊ ယေကေစိ၊ အကြင် တစ်စုံတယောက် အမှတ်
 မရှိသောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ငါ့ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ သရဏံ၊ ဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 ဟူ၍၊ ဂတာသေ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်အံ့၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 အပါယဘူမိံ၊ အပါယ်ဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့၊ မာနုသံ၊
 လူဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဒေဝကာယံ၊ နတ်၏ကိုယ်
 ကို၊ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ တတြာ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော သာကေပါဌိန္ဒလည်း၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ သရဏဂမနူပတ္တိလေသသမုစ္ဆေဒနသရဏဂတာ၊
 သရဏဂုံ၏ညစ်နွမ်းခြင်းကိုကောင်းစွာ ပယ်ဖြတ်၍ဆောက်တည်ခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အပါယံ၊ အပါယ်ဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊
 မလားကုန်လတ္တံ့၊ ဣတရေပန၊ ဤသူတို့မှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ကာမျှဖြစ်သော
 သူတို့သည်ကား၊ သရဏ ဂမနေန၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကာမျှဖြင့်၊
 အပါယံ၊ အပါယ်ဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဂါထာယံ၊ ဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဘေဒါ ဘေဒပလဒိပ
 နာ၊ ပျက်စီးရာသည် မပျက်စီးရာသည် အကျိုး ရှိသည်ကို ပြကြောင်း
 တည်း။ ။

(၃)

ဂမနိယဒီပနာယံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း လက္ခဏာကိုပြရာ၌၊
 စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့
 ဆိုသနည်း၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိတိတ္ထေ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသော၌ပါ၌
 ၌၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆ
 တိ၊ ရောက်၏၊ ဝေဇေယော၊ ဤသူသည်၊ ဗုဒ္ဓံဝါ၊ ဘုရားသို့လည်း၊ ဂစ္ဆေယျ၊
 ရောက်လေရာ၏၊ ဥဘယထာပိစ၊ နှစ်သောကံပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ဧကဿ၊ ဂစ္ဆတိ
 ဟူသောတရသောကြိယာကို၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိ၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဂမနကြိယာယ၊ ဂမနကြိယာ၏၊ ကမ္မုဒ္ဓယာ
 ဘာဝတော၊ ကံပုဒ်နှစ်ခုမရှိသောအားဖြင့်၊ ဧကဿ၊ တရသောဂစ္ဆတိ
 ဟူသော ကြိယာပုဒ်ကို၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိလေစ
 ကောင်း၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူ
 သောပါဠိတော်ပါ၌၌၊ အဇံ၊ ဆိတ်ကို၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ နေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတိ
 အာဒိသုပိယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့၊ ဧကမ္မကတ္တံ၊ ဧကမ္မကကြိ
 ယာ၏ အဖြစ်ကို၊ အက္ခရုပိန္နက၊ သဒ္ဓါနည်းကိုကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 နုဇ္ဈန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ပုဗ္ဗံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆ
 တေဝ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ပစ္ဆိမံ၊ အနောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ
 ဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဣတိအာဒိသုပိယ၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကဲ့သို့၊
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တကမေဝ၊ အကျိုးရှိသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ နသတ္တကမေဝ၊ အကျိုး
 မရှိသည်သာတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဗုဒ္ဓံသရဏာနံ၊ ဗုဒ္ဓ
 သရဏသဒ္ဓါတို့၏၊ သမာနာမိကရဏဘာဝဿ၊ တူသောတည်ရာရှိသော
 အဖြစ်၏၊ အနုမိဗ္ဗေတတော၊ အလိုမရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတောံ၊ ထိုဗုဒ္ဓံသဒ္ဓါ သရဏသဒ္ဓါတို့၏၊
 သမာနာမိကရဏဘာဝေ၊ တူသောတည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အမိဗ္ဗေ
 တေ၊ အလိုမရှိအပ်သည် ရှိသော်၊ ပဗ္ဗိဟတပိတ္တောပိ၊ ဘုရားအားပြစ်မှား
 သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမန္တော၊
 ချဉ်းကပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂတော၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူကိုး
 ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ ဗုဒ္ဓေါတိပဒံ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသောပုဒ်သည်၊ ပိသေသိတံ၊ အထူးပြုအပ်သော၊
 ဟိတံသရဏံ၊ အကြင်သူရဏံဟူသောပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တမေဝ၊ ထို

သရဏတ္ထယဝဏ္ဏနာမ

သရဏံဟူသော ပုဒ်သို့သာလျှင်၊ သေသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤဗုဒ္ဓသဒ္ဓါသည်၊ ဂတော၊ ရောက်ခဲ့ရာ၏။ ။

တေံခေါ၊ ဤရတနာသုံးပါးအား ကိုးကွယ်ခြင်းသည်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းတည်း၊ ဇေတံ၊ ဤရတနာသုံးပါးအား ကိုးကွယ်ခြင်းသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌမံ၊ မြတ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သမာနာမိကရဏတ္ထမေဝ၊ တူသော တုလျာမိကရဏသည်ပင်လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ သမာနာမိကရဏတ္ထံ၊ တူသောတည်ရာရှိသော တုလျာမိကရဏ၏အဖြစ်သည်၊ နုသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ တက္ကေဝ၊ ထိုတေံခေါသရဏံခေမံ တေံသရဏမုတ္တမံ ဟူသောဂါထာ၌သာလျှင်၊ တဗ္ဗာဝတော၊ ထိုတူသောတည်ရာရှိသော တုလျာမိကရဏဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တက္ကေဝဂါထာပဒေ၊ ထိုတေံခေါသရဏံ ခေမံအစရှိသော ဂါထာပုဒ်၌သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓါဒိံ၊ ဘုရားအစရှိသော၊ တေံရတနတ္ထယံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊ သရဏဂတောနံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဘယဟရကတ္တုသင်္ခါတေ၊ ဘေးအန္တရာယ်ကို ပယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ သရဏဘာဝေ၊ ကိုးကွယ်ဆောက်တည်သည်၏အဖြစ်၌၊ အဗျာဘိစရဏတော၊ စကားတခြားလျဉ်းပါးတွယ်မရှိသောအားဖြင့်၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းတည်း၊ ဥက္ကဋ္ဌမံ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံသမာနာမိကရဏဘာဝေါ၊ ဤသို့တူသောတည်ရာရှိသော တုလျာမိကရဏ၏ အဖြစ်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုအပ်ရှိ၏၊ အညတ္ထတု၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိမှတပါးသော တေံခေါသရဏံ ခေမံအစရှိသောပါဠိ၌၊ ဂမိသမ္ပန္နေ၊ ဂမုခေတ်နှင့်ယှဉ်အပ် စပ်အပ်သည်၊ သတိံ၊ ရှိကောင်းလျက်၊ သရဏဂမနဿ၊ သရဏဂမနသဒ္ဓါ၏၊ အပထိန္ဒိတော၊ ထင်ရှားစွာမရှိသောကြောင့်၊ အနဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ထိုတုလျာမိ ကရဏဟုဆိုအပ်သောစကားသည်၊ အသာဝေ၊ မပြီးစကောင်း။ ။

တေံသရဏမာဂမ္မသဗ္ဗဒုက္ခာပမုပ္ဖတိတိတ္ထေ၊ တေံသရဏမာဂမ္မသဗ္ဗဒုက္ခာပမုပ္ဖတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဂမိသမ္ပန္နေဝိ၊ ဂမုခေတ်နှင့်စပ်ယှဉ်ရာ၌ ကား၊ သရဏဂမနပထိန္ဒိတော၊ သရဏဂမနသဒ္ဓါ ထင်ရှားရှိသောကြောင့်၊ သမာနာမိကရဏတ္ထမေဝ၊ တူသောတည်ရာရှိသော တုလျာမိကရဏ၏

အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုပြန်အံ့၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တဒေါသပ္ပသင်္ဂတော၊ ဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသောဒေါသလျှင်၊ ပါးဖွယ်ရှိသောကြောင့်၊ နသိယာ၊ တုလျာဓိကရဏ မဖြစ်ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တတြာပိ၊ ထိုထေဝံသရဏမာဂဓ ဟူသောပါဠိ၌လည်း၊ သမာဓိနာကရဏဘာဝေ၊ တူသော တည်ရာရှိသည် ၏ အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော၊ ဇေတံဗုဒ္ဓ ဓမ္မသံဃာချ၊ ထိုတရား တရားသံ ဃာဟု ရေတွက်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ဆောက်မေ့ခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အ ကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဟဒ္ဓု စိတ္တောပိ၊ ခိုက်တိုက်လိုသော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ၊ ပရုစ္စေယျ၊ လွတ်လေရာ ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တဒေါသ ပသင်္ဂီဝေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောဒေါသလျှင်၊ ပါးဖွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နော၊ ငါတို့ အား၊ ဒေါသေန၊ အပြစ်တင်သောစကားဖြင့်၊ အတ္တော၊ အကျိုးသည်၊ နဝ အတ္တိ၊ အလိုမရှိ၊ ဇေတံ၊ ထိုတုလျာဓိကရဏဖြစ်၏ ဟူသော စကားသည်၊ အသာဝေံ၊ အပြီးသို့မရောက်၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ အာနန္ဒ၊ အာ နန္ဒာ၊ မမ်၊ ငါတုရားတည်းဟူသော၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကောင်းသောအဆွေ ခင်ပွန်းကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ် ကုန်၏၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသောအဆွေခင် ပွန်းဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိမုစ္စမာနာ၊ လွတ်လိုကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ သည်၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ တုရားတည်းဟူသော ကောင်းသော အဆွေခင် ပွန်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ ယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝေပိ၊ ဤထေဝံသရဏ မာဂဓသဗ္ဗဒုက္ခာပရုစ္စတိဟူသောပါဠိ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ သံဃာချဿ၊ တုရား တရားသံဃာဟု ရေတွက်အပ်သော၊ သရဏဿ၊ ဆောက်တည်ဆောက် မေ့ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မုစ္စမာနော၊ ဘေးမှလွတ်သော သတ္တဝါကို၊ ဇေတံသရဏမာဂဓ သဗ္ဗဒုက္ခာပရုစ္စတိတိ၊ ဇေတံသရဏမာဂဓ သဗ္ဗဒုက္ခာပရုစ္စတိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ ဤသရဏ မာဂဓဟူသောပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော သိအပ်၏၊ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဗုဒ္ဓ သဒ္ဓါ၏၊ ဇေတံဂမနိယတ္တံ၊ ထိုဂမုဓာတ်နှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊

မသင့်၊ သရဏဿ၊ သရဏသဒ္ဓါ၏၊ ဂမနိယတ္တံ၊ ဂမုခတ်နှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဥတယေသံ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ သရဏသဒ္ဓါတို့၏၊ ဂမနိယတ္တံ၊ ဂမုခတ်နှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ဂစ္ဆာမိဟူ၍၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌဿ၊ ညွှန်အပ်သော၊ ဂမကဿစ၊ ကတ္တားကိုဟောသော ဂမုခတ်၏၎င်း၊ ဂမနိယဿစ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော ကြိယာ၏ လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နံ၊ စပ်ရာပုဒ်ကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ တုလျာမိကရဏ ဖြစ်စကောင်း၏ဟု ဆိုအပ်သော စကားသည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆုံးဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗုဒ္ဓံသရဏံ၊ ဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ ဂမနိယောတိ၊ ဆည်းကပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂမနာကာရဒဿနတ္ထံတု၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော အခြင်းအရာကို ပြအံ့သောငှါကား၊ သရဏဝစနံ၊ သရဏဟူသောသဒ္ဓါကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆာမိတဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သေသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ သေသောဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ အဗဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို၊ ဗာတာ၊ ပျောက်တော် မူပေတတ်၏၊ ဟိတဿစ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုလည်း၊ ဝိဝာတာ၊ စီရင်တော်မူပေတတ်၏၊ ဣတိဣဒိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဧတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂစ္ဆာမိတဇာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သေဝါမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ပယံ၊ ရှိသောကျိုးနွံတပ်ဝပ်ပါ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣတိေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာမိဗုဇ္ဈာမိ၊ သိပါ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယေသံ၊ ဘာသာ၊ အကြင်ခတ်တို့အား၊ ဂတိအတ္ထော၊ ဂတိအနက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသံ၊ ထိုခတ်တို့အား၊ ဗုဒ္ဓိပိအတ္ထော၊ ဗုဒ္ဓိအနက်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိသဒ္ဓဿ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၏၊ အပ္ပယောဂါ၊ ယှဉ်ကြောင်းသဒ္ဓါမဟုတ်သောကြောင့်၊ ဣတိပဒံ၊ ဣတိဟူသောပုဒ်ကို၊ အယုတ္တံ၊ မယှဉ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ တံပဒံ၊ ထိုဣတိဟူသောပုဒ်ကို၊ အယုတ္တံ၊ မယှဉ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယုတ္တံဝေ၊ ယှဉ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါကိုယှဉ်သင့်၏ဟုဆိုအပ်သောစကား၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပြန်ရာ၏၊ ဧတ္ထ

ဤဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ်၌၊ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ဣတိသဒ္ဓါကို၊ ယုတ္တော၊ ယုဉ်အပ်သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ယုဉ်သင့်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စံရူပံအနိစ္စံရူပန္တိယထာဘူတံပဇာနာတိတိဝေမာဒိသုပိယ၊ အနိစ္စံရူပံ အနိစ္စံရူပန္တိယထာဘူတံ ပဇာနာတိ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့သောဣတိသဒ္ဓေါ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါကို၊ ပယုတ္တော၊ ယုဉ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နပယုတ္တော၊ ထိုအနိစ္စံရူပံအစရှိသောပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့လည်းမယုဉ်တကား။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤဣတိသဒ္ဓါကိုယုဉ်၏ ဟူသောစကားသည်။ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒက ဆရာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဉ္စ၊ ထိုမသင့်ဟူသော စကားသည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်း၊ တဒတ္တသန္တဝါ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါနှင့် ယုဉ်၍ဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ်၌ အနက်ယောဇနာသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ သံဃာဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ သရဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဣတိဝေမာဒိတ္ထိံ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်၌၊ အတ္ထသမ္ဘဝေါ၊ အနက်၏ ကောင်းစွာ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣဝေပိ၊ ဤဗုဒ္ဓသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ်တော်၌လည်း၊ ဣတိသဒ္ဓဿ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သန္တဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဝိဇ္ဇမာနတ္ထသန္တဝါ၊ ထင်ရှားရှိသောအနက်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ဣတိသဒ္ဓါ၊ ဣတိသဒ္ဓါတို့သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ နပယုတ္တန္တိ၊ မယုဉ်ကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ်၌၊ အဗ္ဗယုတ္တဿာပိ၊ မယုဉ် ငြားသော်လည်း၊ ပယုတ္တဿပိယ၊ ယုဉ်သကဲ့သို့၊ ဣတိသဒ္ဓဿ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အညေသုစ၊ ဗုဒ္ဓသရဏံဂစ္ဆာမိမှတပါးကုန်သော၊ ဧဝံစာတိကေသု၊ ဤနှင့်တူသောပါဌ်တို့၌၊ ဣတိသဒ္ဓဿ၊ ဣတိသဒ္ဓါ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောယုတ္တော၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါနှင့် ယုဉ်၍ယောဇနာခြင်းသည်။ အဒေါသောဝေ၊ အပြစ်တင်ဖွယ်မရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သရဏဂမနေဟိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုစာ

နာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊ သရဏသေဝ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကိုပင်လျှင်၊ ဂမနိယတောတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂမနာကာရဒဿနတ္ထန္တံ၊ ရောက်သော အခြင်းရာကို ပြန့်သောငှါကား၊ သရဏဝစနန္တိ၊ သရဏသဒ္ဓါဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုတိဟိ သရဏဂမနေဟိဟူသော ပါဠိတော်စကားသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုပြန်အံ့၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တဒတ္ထသမ္ဘဝါဇေ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါ၏ အနက်ကောင်းစွာဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ယုတ္တံ၊ တိဟိသရဏဂမနေဟိဟူသောပုဒ်တို့၌ဣတိသဒ္ဓါကိုယှဉ်သင့်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တတြာပိ၊ ထိုတိဟိသရဏ ဂမနေဟိဟူသော ပါဠိ၌လည်း၊ တဿ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ပုဗ္ဗသဒိသမေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ဣတိသဒ္ဓါကို၊ အပယုတ္တောပိ၊ မယှဉ်သော်လည်း၊ ပယုတ္တောပိယ၊ ယှဉ်သကဲ့သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော အနက်ကိုကြံသဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒေါသပ္ပသင်္ဂါဇေ၊ ဒေါသအပြစ်လျှဉ်းပါးဖွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ယတောယသ္မာကာရတာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာနုသိဋ္ဌမေဝ၊ ဆုံးဖြတ် အပ်ပြီးသောအတိုင်းသာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဂမနိယဒိပနာ၊ ဂမဓာတ်ကိုပြခြင်းတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မံသရဏမိစ္ဆာဒိန္နယပေသနယောမတောတိတ္ထေ၊ ဓမ္မံသရဏမိစ္ဆာဒိန္နယပေသနယောမတော ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤဓမ္မံသရဏံအစရှိသောပုဒ်၌၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်ကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိတ္ထေ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဟွာယံယောအယံအတ္ထသံဝဏ္ဏနာနယော၊ အကြင်အနက် အဖွင့်ဖြစ်သော နည်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧသော ဝေဒနယော၊ ထိုသို့သော နည်းကိုသာလျှင်၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိသံဗံသရဏံ ဂစ္ဆာမိတိတေတ္ထိံ ပပေဒ္ဓယေ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိသံဗံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူသောဤပုဒ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌လည်း၊ သံဝဏ္ဏနာနယော၊ သံဝဏ္ဏနာနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိဝိသေသော၊ အထူးကား၊

တကြာပိ၊ ထိုဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ ဟူသောပါဌတို့၌ လည်း၊ ဓမ္မသံဃာနံ၊ ဓမ္မသဒ္ဓါသံဃာသဒ္ဓါတို့ကို၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတာဝနမတ္တမေဝ၊ ထင်ရှားပြခြင်းမျှသာလျှင်တည်း၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော စကားသည်၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မသံဃံဟူသောဝုန်တို့၌၊ ယဒေဝယံဝေ၊ အကြင်အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်သာလျှင်၊ အသဒိသံ၊ မတူ၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမတူသည်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧကေ၊ ဧကေဆရာတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောပါဌ၌၊ ဘာဝိတမဂ္ဂါနုပ္ပ၊ ပွားစေအပ်သော မဂ်ရှိသော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္တိကတနိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အပါယေသု၊ အပါယ်တို့၌၊ အပတနဘာဝေန၊ မကျစေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဓာရဏတောစ၊ ဆောင်တတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရမဿာသဝိဓာနတောစ၊ မြတ်သောသက်သာရာကို စီရင် တတ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပလနိဗ္ဗာနာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဣမတ္ထိ၊ အတ္ထေ၊ ဤအနက်၌၊ မဂ္ဂဝိရာဂါဝေ၊ မဂ်တရားဖြင့်ရာဂ ကင်းသောကြောင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏။ ဣတိ၊ ဤတို့၊ အပ္ပဒကံ၊ ငါတို့၏၊ ခန္တိ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဝါဒေါ၊ အယူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဂ္ဂပသာဒသုတ္တဉ္စ၊ အဂ္ဂပသာဒသုတ်သည်လည်း၊ သာဝေကံ၊ သက်သေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သင်္ခိတာ၊ သင်္ခိတတရားဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊ တေသံ၊ ထိုသင်္ခိတတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကီကော၊ အင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ တဂ္ဂတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။

စတုဗ္ဗိဓအရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီနံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော အရိယမဂ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလာနဉ္စ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ စတုသာမညဖလသမာဓိဝါသိတ ခန္ဓသန္တာနာနံ၊ လေးပါးသော သာမညဖိုလ် သမာဓိတို့

ဖြင့်ထုံမွန်းခြင်း ခန္ဓာသန္တာန် ရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ သမူဟော၊ အပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိထိလသံဃာတေန၊ အယူသီလအပေါင်းဖြင့်၊ သံဟတတ္တာ၊ ပေါင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃော၊ သံဃာတော်မည်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံကိံ မညသိတျာမိ၊ တံကိံ မညသိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံဟောတော်မူအပ်၏၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဟိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့သနည်း၊ မယာ၊ ငါတရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣဒံဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သေယျတာကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၎င်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ဗုဓာနာ၊ သမ္ဗုဓာန်တို့၎င်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၎င်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့၎င်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့လည်းကောင်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌာရိကော၊ အင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဿသိနော၊ ရှု၏လော၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ဣမေသုဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဧဒ္ဓပိတိက္ခူ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ နာနာ၊ အသီးအသီး၊ ပါဓေန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ တိသမ္ပံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၍၊ အယံပရမတ္ထသံဃော၊ ဤပရမတ္ထသံဃာတော်ကို၊ သရဏန္တိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝမနိယော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏၊ သုက္ကေသုစ၊ သုက္ကန်တို့၌လည်း၊ သံဃော၊ ပရမတ္ထသံဃာတော်သည်၊ အာဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အားရည်မှတ်သောအလှူကိုခံထိုက်၏၊ ပါဟုနေယျော၊ ဆောင်၍လှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်၏၊ အဇ္ဈထိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုအံ့သောဌာလည်း ထိုက်၏၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ အနုက္ကရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်ဟူသော မျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေသဘွယ်လည်းဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုက္ကော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုပရမတ္ထသံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဝတဿပန၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ အညသိဒ္ဓိ၊ ပရမတ္ထသံဃာတော်မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃေဝါ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနံသံဃေဝါ၊ ရဟန်း

မိန်းမအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓပရမေ၊ဘုရားအမှူးရှိသော၊သံဃောဝါ၊
 သံဃာ၌လည်းကောင်း၊သဗ္ဗတိသံဃောဝါ၊သဗ္ဗတိသံဃာ၌လည်းကောင်း၊
 စတုဝဂ္ဂါဒိဘေဒေဝါ၊ စတုဝဂ္ဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော အရ၌လည်း
 ကောင်း၊ ဧကသ္မိံပုဂ္ဂလေဝါ၊ တယောကံသောပုဂ္ဂိုလ်၌ လည်းကောင်း၊
 ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်မှတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတေဝါ၊ ရဟန်းပြု
 သောပုဂ္ဂိုလ်၌လည်းကောင်း၊ ဝန္ဓနာဒိကိရိယာယ၊ရှိရိုးခြင်းအစရှိသည်ကို
 ပြုသဖြင့်၊သရဏဂမနံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သရဏဂုံသည်၊ နေဝ
 ဘိဇ္ဇတိ၊မပျက်၊နသံကိလိဿတိ၊ မညစ်ရှမ်း၊အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား၊ဧတ္ထ၊ဤသရဏဂုံအဆုံးအဖြတ်၌၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ဝတ္ထာ
 ဝသေသံတု၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်းကား၊ ဒုတိယဿ၊နှစ်ခုမြောက်
 သော၊ ဣမဿစသရဏဂမနဿ၊ ဤသရဏဂုံ၏လည်း၊ ဘေဒါဘေဒါဒိ
 ဝိခာနံ၊ပျက်စီးခြင်း မပျက်စီးခြင်းအစရှိသော အစီအရင်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊
 ဝတ္ထနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊
 အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ အစဉ်သင့်၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာ
 သိတိန္ဒယေ ပေသနယောမတောတိ ဧတေသေဝ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာသိတိ
 န္ဒယေ ပေသနယော မတော ဟူသော ဤပါဠိ၏သာလျှင်၊ ဝတ္ထုနာ၊အဖွင့်
 တည်း။ ၊

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အနုပုဗ္ဗဝ ဝတ္ထာနေ၊ကာရဏဉ္စရိနိန္ဒိသေတိဧတ္ထ၊အနု
 ပုဗ္ဗဝ ဝတ္ထာနေ၊ကာရဏဉ္စရိနိန္ဒိသေ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံး
 အဖြတ်ကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ဆိုပေအံ့၊ တိသု၊သုံးပါးကုန်သော၊
 ဧတေသုစသရဏ ဝစနေသု၊ထိုကိုးကွယ်အပ်သောရတနာသုံးပါးတို့တွင်
 လည်း၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါတိ၊မြတ်
 တော်မူပေ၏ဟု၊ကတွာ၊ နှလုံးတော်ပြု၍၊ ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ပကာသိတော၊ပြတော်မူအပ်၏၊တပ္ပဘဝတောစ၊ထိုဘုရားလျှင်
 အပ္ပနံဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဒုပဒေသိတတောစ၊ထိုဘုရား
 သည်ပြည့်စုံသော မူအပ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတောစ၊ ထို
 ဘုရားမှလည်း၊အနန္တရံ၊အခြားမဲ့၌၊ ဓမ္မော၊တရားကို၊ဝတ္ထော၊ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိဟူသောပုဒ်၏၊ အာစာရ
 ကတောစ၊တည်ရာဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဒါသေဝနတော
 စ၊ ထိုတရားကို အဖန်တလဲလဲ မှီဝဲတတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အန္တေ၊အဆုံး၌၊ သံဃော၊ သံဃာတော်ကို၊ ဝတ္ထော၊ဟောတော်မူအပ်၏။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟိတော၊ အကျိုးစီးပွား၌၊ ဝိနိယောဇကော၊ အထူးယှဉ်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတ္တာ၊ နှလုံးတော်သွင်း၍၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဘုရားကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗသတ္တဟိတတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနန္တရံ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ၏အခြားမဲ့၌၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိတာဓိဂမာယ၊ အစီးအပွားကိုရခြင်းငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိဂတဟိတောစ၊ အစီးအပွားကိုရခြင်းရှိ၏ဟူ၍၊ ဣတိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးတော်ပြု၍၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ သံဃော၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏဘာဝေန၊ ကိုးကွယ်ရာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပကာသိတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အနုပဗ္ဗဝဝတ္ထာနေ၊ အစဉ်အတိုင်း ပိုင်းခြားရာ၌၊ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝိနိဗ္ဗိသေ၊ ပြရာ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရတနတ္ထယမေတံဥပမာဟိ ပကာသယေတိ၊ ရတနတ္ထယမေတံ ဥပမာဟိ ပကာသယေဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တစ္စ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတ္ထေပန၊ ဤဥပမာဟိပကာသယေဟူသောပါဠိ၌ကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ စန္ဒကိရဏနိကဓောဝိယ၊ လမင်း၏ အရောင်ဖြိုင်းခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုဏ္ဏစန္ဒကိရဏသရုပ္ပါဒိတဝီတိတော၊ လပြည့်ဝန်း၏ အရောင်ဖြင့်ဖြိုင်းခြင်းကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ လောကောဝိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလသုရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနေမင်း၏၊ ခုတ္တိဇာလမိဝ၊ ရောင်ခြည် တည်းဟူသော ကွန်ယက်ကဲ့သို့၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုနေမင်းသည်၊ ဝိဟတန္တကာရော၊ အဓိကံတိုက်ကို ပျောအပ်သည် ဖြစ်၍၊ တိရောဘာဝိ၊ တိုက်နံရံတဖက်ကို ထင်သော သဘောရှိသော၊ လောကောဝိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝနဒါဟကပုရိသောဝိယ၊ တောမီးတိုက်သော ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝနဒါဟကအပ္ပိဝိယ၊ တောကိုလောင်သော

မီးကွဲသို့၊ ကိလေသဝနဒါဟနော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောကို
 လောင်တတ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေ့ဝနတ္တာ၊
 တောကို မီးလောင်လေပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေတ္တဘူတော၊ လယ်
 မြေဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘူမိဘာဂေါရိယ၊ မြေအဖို့ကဲ့သို့၊ ဒဗ္ဗကိလေသတ္တာ၊
 တိုက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဠာခေတ္တဘူ
 တော၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်မြေဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သံစော၊ သံစာ
 တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာမေစောရိယ၊ ကြီးစွာသောရိပ်ကဲ့
 သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သလိလဝုပ္ပိရိယ၊ ရွာသော
 ရိပ်ကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုပ္ပိနိပါ
 တူပသမိတရေဏ၊ ရိပ်ကဲ့သို့၊ ဝုပ္ပိနိပါ တူပသမိတရေဏ၊ ငြိမ်းသော မြေ
 ပဒေါရိယ၊ ဇနုဝနိကဲ့သို့၊ ဥပသမိတကိလေသရေဏ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေ
 သာတည်းဟူသော မြေရှိသော၊ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ သုသာရထိရိယ၊ ကောင်းသောရထားထိန်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿာဇာနိယဝိနယုပါယောရိယ၊ အာဇာ
 နည်မြင်းတို့ကို ဆုံးမကြောင်း၌ လိမ္မာသော ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရား
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဝိနိတဿာဇာနိယသမူဟောရိယ၊ ကောင်းစွာ
 ဆုံးမအပ်သော အာဇာနည် မြင်းအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံစော၊ သံစာတော်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိသလ္လုဒ္ဓဇုဏတော၊ အလုံးစုံသော မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မြားပြောင့်ကို ထုတ်တတ်သောကြောင့်၊ သလ္လုကတ္တော
 ရိယ၊ ဆေးသွားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သလ္လုဒ္ဓ
 ဇုဏုဗယောရိယ၊ မြားပြောင့်ကို နှုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဆေးမန္တရားကဲ့
 သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမုဒ္ဓုသလ္လော၊ မြားပြောင့်
 ကို ကောင်းစွာ နှုတ်လေပြီးသော၊ ဇနောရိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သံစော၊ သံစာ
 တော်သည်၊ သမုဒ္ဓုသလ္လော၊ မြားသော အယူတည်းဟူသော ပြောင့်ကို
 ကောင်းစွာ နှုတ်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မောဟ
 ပဗုလ သမုပ္ပါဒုနတော၊ မျက်စိ၌ တိမ်မှေးသည်ကို ကောင်းစွာ ထုတ်
 တတ်သော အားဖြင့်၊ သာလာဏိယောရိယ၊ သူ့လာကို ပျောက်တတ်
 သော ဆေးသမားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပဗုလ သမုပ္ပါဒုနပါယောရိယ၊ မှေးအပ်သော တိမ်ကို ကောင်းစွာ ထုတ်
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဆေးကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမုပ္ပါဒုတပဗုလော၊ ကောင်းစွာ ထုတ်အပ်ပြီး

သီရိဇာတိယဝတ္ထုနိပါတ်

သော မျက်စိရှိသော၊ ဝိပဿန္တု လောစနော၊ အထူး ကြည်လင်ဘွယ်
 မျက်စိရှိသော၊ ဇနောဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ သမုပ္ပါ
 နိတ မောဟပဋုလော၊ အမှေးအရှက် တည်းဟူသော မောဟတရားကို
 ကောင်းစွာနှုတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿန္တု ဉာဏယောစနော၊ အထူးကြည်
 လင်သော ဉာဏ်တည်းဟူသော အလင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာဓုသယ ကိလေသ ဗျာဓိဟရဏ သမတ္ထတာယ၊
 အနုသယနှင့်တကွသော ကိလေသာတည်းဟူသော အနာကိုပယ်ခြင်း၌
 စွမ်းနိုင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုသလော၊ လိမ္မာထွစွာသော၊ ဝေဇ္ဇော
 ဝိယ၊ ဆေးသမားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပယုတ္တတောသဇ္ဇမိဝ၊ ဖော်အပ်ယှဉ်အပ်သော ဆေးကဲ့သို့၊
 ဝေဇ္ဇော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တောသဇ္ဇပယောဇကေန၊ ဆေး
 ကိုမှီယှဉ်သဖြင့်၊ သမူပသန္တဗျာဓိ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်းပြီးသောအနာရှိသော၊
 ဇနသမုဒါယောဝိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊
 သမူပသန္တ ကိလေသဗျာဓိသယော၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်းပြီးသောကိလေ
 သာတည်းဟူသောအနာအနုသယရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဒေသကောဝိယ၊ ကောင်းသောခရီးညွှန်
 ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမဂ္ဂေါ
 ဝိယစ၊ ကောင်းသောခရီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ခေမန္တဘူမိဝိယစ၊ တေးမရှိ
 သောမြေအရပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ မဂ္ဂပဋိပန္နော၊ ခရီးသွားသောသူသည်၊ ခေမန္တဘူမိပတ္တောဝိယ၊ တေး
 မရှိသောခရီးသို့ရောက်လေသကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ။ သုနာဝိကောဝိယ၊ ကောင်းသော ငွေသူကြီးကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာဝါဝိယ၊ ငွေကဲ့သို့၊ ဝေဇ္ဇော၊ တရား
 တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါရပတ္တော၊ ထိုမှတစ်ကမ်းသို့ ရောက်
 သော၊ သမ္ပတ္တိကော၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသော၊ ဇနောဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊
 သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဟိမဝါဝိယ၊ ဟိမဝန္တာ
 တောင်မင်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တပ္ပဘဝေါ
 သမိဝ၊ ထိုတောင်မင်းအမွှန်ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောဆေးကဲ့သို့၊ ဝေဇ္ဇော၊
 တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩသမူပဘောဂေန၊ ဆေးကို သုံး
 ဆောင်သဖြင့်၊ နိရုမရောဂေါ၊ အနာကင်းသဖြင့် ပွေ့လျော်သော၊ ဇနော
 ဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဝေနဒေါ

ဝိယ၊ ဥစ္စာကိုပေးတတ်သောယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေဝိယ၊ ဥစ္စာကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယထာဓိပ္ပါယလဒ္ဓဓနော၊ အလိုရှိတိုင်း ရအပ်သော ဥစ္စာရှိသော၊
 ဇနောဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သမ္မာလဒ္ဓအရိယဓနော၊ ကောင်းစွာ ရအပ်သောသူ
 တော်ကောင်းတို့၏ဥစ္စာရှိသော၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ နိမိဒဿနကောဝိယ၊ ရွှေအိုးငွေအိုးကိုပြုတတ်သောယောက်ျား
 ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိမိဝိယ၊ ရွှေအိုးငွေအိုး
 ကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိမိပတ္တောဝိယ၊ ရွှေအိုး
 ငွေအိုး၏အနီးသို့ ရောက်သောသူကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အဝိဝ၊ တနည်းသော်ကား၊ အဘယဒ္ဓေါ၊ ဘေးမဲ့ ပေးတတ်သော၊ ဝိရ
 ဝရိသောဝိယ၊ ရဲရင့်သောယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘယမိဝ၊ ဘေးမရှိသကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပတ္တာဘယော၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်းချမ်းသော၊
 ဇနောဝိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ အတ္တန္တသမ္ပတ္တာဘယော၊ စင်စစ်ကောင်း
 စွာရောက်သော ဘေးမရှိသော၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဿာသကောဝိယ၊ သက်သာရာကိုပြုတတ်သောယောက်ျား
 ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿာသောဝိယ၊
 သက်သာခြင်းကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿတ္ထ
 ဇနောဝိယ၊ သက်သာရာရသော လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဃော၊ သံဃာ
 တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုမိတ္တောဝိယ၊ ကောင်းသောအခွေ
 ခင်ပွန်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတုပဇေ
 သောဝိယ၊ အစီးအပွားကိုညွှန်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတုပယောဂေန၊ အစီးအပွားနှင့်ယှဉ်ခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တသဒတ္တော
 ဝိယ၊ ရောက်အပ်ရအပ်သောအကျိုးရှိသောသူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံဃော၊
 သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေကရောဝိယ၊ ဥစ္စာကိုပြုတတ်
 သောယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓန
 သာရောဝိယ၊ ဥစ္စာနှစ်ကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဓနသာဂူပဘောဂေါ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုသုံးစွဲသော၊ ဇနောဝိယ၊ လူကဲ့သို့၊ သံဃော၊
 သံဃာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇကုမာရ နှာပကောဝိယ၊ ရေ
 ချိုးအပ်ပြီးသော မင်းသားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊

သရတတ္ထယဝတ္ထုနာ၊

ဖြစ်၏။ သိသနာနသလိလံဝိယံ၊ ဦးခေါင်းလျှော်သော ရေကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရား
 တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုနာတရာဇကုမာရဝဂ္ဂေါပိယ၊ ကောင်းစွာ
 ရေချိုးပြီးသော မင်းသားအပေါင်းကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မသလိလသိသနာတော၊ သူ
 တော်ကောင်း တရားတည်းဟူသော ရေကိုချိုးပြီးသော၊ သံစော၊ သံစာ
 တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အလင်္ကာရကောပိယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို
 ပြုတတ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ အလင်္ကာရောပိယ၊ တန်ဆာကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အလင်္ကာရတရဇပုတ္တဂဏောပိယ၊ တန်ဆာဆင်ပြီးသော မင်းသား
 အပေါင်းကဲ့သို့၊ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ သဒ္ဓမ္မသလင်္ကာရတော၊ သူတော်
 ကောင်းတရားတည်းဟူသော တန်ဆာကိုဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ စန္ဒနရက္ခောပိယ၊ စန္ဒကူးပင်ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ တပ္ပဘဝဂန္ဓောပိယ၊ ထိုစန္ဒကူးပင်လျှင် အမွှန်းရှိသော ကောင်းသော
 အနံ့ကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စန္ဒနုပတောဂေန၊ စန္ဒ
 ကူးနံ့သာကိုသုံးဆောင်သဖြင့်၊ သန္တပရိဇ္ဇာဟော၊ ငြိမ်းပြီးသော ပူပန်ခြင်းရှိ
 သော၊ ဇနောပိယ၊ လူအပေါင်းကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မပတောဂေန၊ သူတော်ကောင်း
 တရားကိုသုံးဆောင်သဖြင့်၊ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ သန္တပရိဇ္ဇာဟော
 ကိလေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။
 ဓမ္မဒါယဇ္ဇသမ္ပဒါနတော၊ တရားတည်းဟူသော အမွှေခံကိုပြည့်စုံစေတတ်
 သော အားဖြင့်၊ ပိတာပိယ၊ တစ်ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါယဇ္ဇံပိယ၊ အမွှေဥစ္စာကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါယဇ္ဇဒါယာဒေါ၊ အမွှေဥစ္စာကို အမွှေခံသော၊ ပုတ္တဝဂ္ဂေါပိယ၊
 သားအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ သဒ္ဓမ္မ ဒါယဇ္ဇဒါယာ
 ဒေါ၊ သူတော်ကောင်း တရားဟူသော အမွှေဥစ္စာကို အမွှေခံပြီးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိကထိတပဒုဝံပိယ၊ ကားကားပွင့်သော ကြာပဒုမ္မာ
 ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တပ္ပဘဝမရပိယ၊ ထို
 ပဒုမ္မာကြာသည် ဖြစ်စေအပ်သော ချိုသော အရသာကဲ့သို့၊ ဓမ္မော၊ တရား
 တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒုပတောဂိ၊ ထိုချိုသော အရသာကိုသုံး
 ဆောင်သော၊ မရကရဂဏောပိယ၊ ပျားအပေါင်းကဲ့သို့၊ သံစော၊ သံစာ
 တော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေဥရတနတ္ထယံ၊ ထိုရတနာ
 သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကိုလည်း၊ ဥပမာတိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ပကာသယေ၊ ပြ
 ရာ၏။ ဧတ္တာဝတာစတ္ထေကေန ဝစနတ္ထမေန၊ ဤသို့သော သဒ္ဓါ၏ အစဉ်

အနက်၏အစဉ်ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကေနကဒါကသ္မာဘာသိတံ သရဏတ္ထယန္တိ အာဒိတိ။ ကေနကဒါကသ္မာ ဘာသိတံသရဏတ္ထယံဤ သို့အစရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုဖွင့်ရာ ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယာနယမာတိကာ၊ အကြင်နယမာတိကာကို၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်ပြီ၊ သာနယမာတိကာ၊ ထိုနယမာတိကာကို၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကပါဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ သရဏတ္ထယသံဝဏ္ဏနာ၊ သရဏဂုံ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊

ဝေံ၊ ဤသို့။ သရဏဂံခနေဟိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်၊ သာသနောတရံ၊ သာသနာတော်သို့သက်ကြောင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဩတိဏ္ဏေန၊ သာသနာတော်သို့ သက်ဝင်သော၊ ဥပါသကေနဝါ၊ ဥပါသကာသည် လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယေသုသိက္ခာပဒေသု၊ အကြင်သိက္ခာပဒ်တို့၌၊ ပဗ္ဗမံ၊ ရှေ့ ဦးစွာ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ တာနိ၊ ထိုကျင့်အပ်သောသိက္ခာပဒ်တို့ကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သော၊ သိက္ခပဒပါဌဿ၊ သိက္ခာပဒ်ပါဌတော်၏၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနတ္ထံ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ မာတိကာ၊ မာတိကာတည်း၊ ယေနဘဂဝတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇောနိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောသိက္ခာပဒ်တို့ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝတ္တာနိ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝတ္တာနိ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ရာဟုဏာကြောင့်၊ ဝတ္တာနိ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ တံနယံ၊ ထိုနည်းကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဝဝတ္တာနံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုပြီး၍၊ သာဝေရဏဝိသသတောစ၊ ဆက်ဆံသော သိက္ခာပဒ်အထူးဖြစ်ကြသော သိက္ခာပဒ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပကတိယာစ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊ ယံဝဇ္ဇံ၊ အကြင်လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပဒ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဏ္ဍတ္ထိယာစ၊ ပဏ္ဍတ္ထိဝဇ္ဇသိက္ခာပဒ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုလောကဝဇ္ဇပဏ္ဍတ္ထိဝဇ္ဇသိက္ခာပဒ်ကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်သား

ပိုင်းခြား၍၊ တံ၊ ထိုအပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာပြု၍၊ ပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊
 ဗျဉ္ဇနတ္ထတောစ၊ သဒ္ဓါအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၊ သာဓာရဏာနံ၊ ရဟန်း
 လူတို့နှင့်ဆက်ဆံရောနှောကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သိက္ခာပုဒ်
 တို့၏၊ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံခြင်းကို၊ ဝိဘာဝနဉ္စ၊ ထင်စွာပြခြင်း၎င်း၊ အထ၊
 ထိုမှတပါး၊ ပုဗ္ဗေသု၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊
 ဝိသသတ္ထပ္ပကာသနောစ၊ ထူးသောအနက်ကိုပြခြင်းလည်းကောင်း၊ ၊
 ပါဏာတိပါတာတိပါတပ္ပသုတိဟိ၊ ပါဏာတိပါတာတိပါတအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ ဧကတာဒိတော၊ ဧကတအစရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မ
 ဏာဒါနဘေဒေါစ၊ အာရုံပြုခြင်းဆော်တည်ခြင်းပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း
 တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မဟာသာဝဇ္ဇောစ၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိခြင်း၎င်း၊ ၊
 ပဟောဂင်္ဂံ သမုဋ္ဌာနာစ၊ လုံ့လပြုခြင်း အင်္ဂါသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်ခြင်း လည်း
 ကောင်း၊ ဝေဒနာမူလကမ္မတောစ၊ ဝေဒနာမူလကမ္မပထမြောက်သောအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပလတော၊ အကျိုးပေးသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ၊ တတော၊
 ထိုငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်မှ၊ ပစ္ဆိမေသုဝိ၊ နောက်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 ပဉ္စသု၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ယုတ္တံ၊ သင့်တင့်သည်ကို၊ ယောဇေ
 တဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ အာဝေဏိကဉ္စ၊ အထီးအခြားတရားကိုလည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဟိနာဒိတာဝိစ၊ ယုတ်သော သီလ အစရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
 လည်း၊ ဝေပယျာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ မာတိကာ၊ မာတိ
 ကာတည်း၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာပုဒ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတာ
 တာဝေရမဏိ အစရှိကုန်သော၊ ဧတာနိဒသ သိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုဆယ်ပါး
 သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဘဂဝတာဝေ၊ မြတ်စွာထုရား သည်သာလျှင်၊
 ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ သာဝကာဒိဟိ၊ တပည့်အစရှိသော
 ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နုဝုတ္တာနိ၊ မဟောအပ်ကုန်၊ တာနိစ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်တို့ကို
 လည်း၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အ
 နာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏသူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးပွေ့၊ ဝေျာ်ဘွယ်ရှိ
 သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ အာဟသုန္တံ ရာဟုလံ၊
 အရှင်ရာဟုလာကို၊ ကဝိလဝတ္ထုတော၊ ကဝိလဝတ်ပြည်တော်မှ၊ ပဗ္ဗာ
 ဇေတွာ၊ ရှင်ပြုတော်မူခဲ့ပြီး၍၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တေနံ၊

အစဉ်အတိုင်းရောက်တော်မူသဖြင့်၊ သာမဏေရာနံ၊ သာမဏေတို့အား၊ သိက္ခာပဒ ၀ ဝတ္ထာပနတ္ထံ၊ သိက္ခာပဒကိုပိုင်းခြားမှတ်မိခွဲသောငှါ၊ ဝတ္ထာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤသို့ လတ္တံ့သော စကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကပိလဝတ္ထုတ္ထိံ၊ ကပိလဝတ်နေပြည်၌၊ ယထာသိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသည်အားလျော်စွာ၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည် ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်၏။ တေန၊ ထိုအရပ်ဖြင့်၊ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ရောက်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိလ္လိကဿ၊ အနာထပိလ္လိကသို့၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရိတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာပဒကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာမဏေရာနံ၊ သာမဏေတို့အား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ ကျင့်အပ်သော သိက္ခာပဒတို့သည်၊ ကတိနုခေါ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်အံ့နည်း၊ ကတ္တစ၊ အဘယ်သိက္ခာပဒတို့၌လည်း၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေတမတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာမဏေရာနံ၊ သာမဏေတို့အား၊ ဒသသိက္ခာပဒါနိ၊ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာပဒတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တေသုစ၊ ထိုသိက္ခာပဒတို့၌လည်း၊ သာမဏေရေဟိ၊ သာမဏေတို့သည်၊ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်မိခွဲသောငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏ အသက်ကို ချွတ်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။ (ပ) ဇာတဂ္ဂပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကိုခံယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတုံ၊ ကျင့်မိခွဲသောငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊

တာနိ၊ ထိုသို့ သတော့ရှိကုန်သော၊ တောနိ၊ ထိုသုံးပါးသော သရဏဂုံတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တာနုသာရေန၊ ပါဠိတော်ကို အစဉ်မျှောက်သဖြင့်၊ သရဏဂမနေသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌လည်း၊ ဒေသိတ၊ ပါဠာနုသာရေန၊ ပြုအပ်ပြီးသောပါဠိကို အစဉ်မျှောက်သဖြင့်၊ ပါဏာတိ၊ ပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါစနာမဂ္ဂံ၊ စကား၏ အစဉ်ကို၊ အာရောပိတာနိ၊ တင်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယေနယတ္ထ ယဒါယသ္မာတောနိ၊ ယေနယတ္ထ ယဒါယသ္မာဟူသော ဤမာတိကာပုဒ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ၊ သောနယော၊ ထိုနည်းကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တ္ထေစ၊ ဤဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌပယ၊ စ၍၊ ဇေစ၊ နှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထပဉ္စမာနိစ၊ စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာနုဋ္ဌ၊ ဥပါသကာတို့အား လည်းကောင်း၊ သာမဏေရာနုဋ္ဌ၊ သာမဏေတို့အားလည်းကောင်း၊ နိစ္စသီလဝသေန၊ နိစ္စသီလ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သာဓာရဏာနိ၊ ဆက်ဆံကုန်၏၊ ဥပေါသထသီလဝသေနပန၊ ဥပေါသထသီလ၏အစွမ်းဖြင့်ကား၊ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့အား၊ သတ္တမအဋ္ဌမဉ္စ၊ သတ္တမသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ ဧကင်္ဂံ၊ တပေါင်းတည်းအင်္ဂါရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗပစ္ဆိမဝဇ္ဇာနိ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏အဆုံးသိက္ခာကိုကြဉ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း၊ သာမဏေရေဟိ၊ သာမဏေတို့နှင့်၊ သာဓာရဏာနိ၊ ဆက်ဆံကုန်၏၊ ပစ္ဆိမံပန၊ အဆုံးဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်ကား၊ သာမဏေရာနမေဝ၊ သာမဏေတို့အားသာလျှင်၊ ဝိသေသဘူတံ၊ အထူးဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာဓာရဏဝိသေသတော၊ ရဟန်းလူရှင်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ထူးသော သိက္ခာပုဒ်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာနံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ။

တ္ထေ၊ ဤဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဧကန္တ အကုသလ စိတ္တသမုဋ္ဌာနတ္တာ၊ စင်စစ်အကုသိုလ်စိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဏာတိ၊ ပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့၏၊ ပကတိဝဇ္ဇတော၊ ပကတိ

အပြစ်ရှိသောအားဖြင့်၊ ဝေရမဏီယော၊ ကြဉ်အပ်သော တရားတို့မည်ကုန်၏။ သေသာ၊ ပါကာတိပါတအစရှိသည်တို့မှ ကြွင်းသောသိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇတော၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇအားဖြင့်၊ ဝေရမဏီယော၊ ကြဉ်အပ်သောတရားတို့မည်ကုန်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပကတိယာ၊ ပကတိအားဖြင့်၊ ယံဝဇ္ဇဉ္စ၊ အကြင်အပြစ်ရှိသောသိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍတ္တိယာ၊ ပညတ်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ယံဝဇ္ဇဉ္စ၊ အကြင်အပြစ်ရှိသောသိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုလောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်အပ်၏။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝေရမဏီယိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ၊ ဝေရမဏီသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိဟူ၍၊ သဗ္ဗသာဓာရဏာနိ၊ အလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်ဆက်ဆံကုန်သော၊ ဧတေနိပဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေသံပဒါနံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သာဓာရဏဝိဘာဝနာ၊ ဆက်ဆံသော တရား၏ ထင်ရှားခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဗျဉ္ဇနတော၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ယံသိက္ခာပဒံ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဝေရံ၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသော ရန်သူကို၊ မဏတိဝိနောဇေတိ၊ ပျောက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဝေရမဏီ၊ ဝေရမဏီမည်၏။ ဝေရံ၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသော ရန်သူကို၊ ပဗောတိဝိနောဇေတိ၊ ပျောက်တတ်၏၊ ဗျန္တိံ၊ အကုသိုလ်၏ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြုတတ်၏၊ အနဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတေယကရဏဘူတိယ၊ ထိုဆေံတည်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေရေမှာ၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသော ရန်သူမှ၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဧတေယာတိပဒေန၊ ဧတေယဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌော၊ ပြအပ်သော၊ သောသိက္ခာပဒသမူဟော၊ ထိုဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အပေါင်းသည်၊ ဝေရမဏီ၊ ဝေရမဏီမည်၏။ ဝိကာရဿ၊ ဝိအက္ခရာ၏။ ဝေကာရံ၊ ဝေအပြုကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝေရမဏီတိ၊ ဝေရမဏီဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေနေဝစ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝေရမဏီသိက္ခာပဒန္တိ၊

သိက္ခာပဒဝတ္ထုနာ၊

ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိရမဏိသိက္ခာပဒန္တိ၊ ဝိရမဏိ
 သိက္ခာပဒံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခွိခေ၊ နှစ်ပါးအပြား အားဖြင့်၊ သဏ္ဍာယံ၊
 သရဏ္ဍာယံခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ယာဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရား
 သဘောကို၊ သိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊
 ထိုတရားသဘောသည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏။ အနေနု၊ ဤကျင့်အပ်သော
 တရားဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပဒံ၊ သိက္ခာ၏ ပြည့်စုံကြောင်း
 သို့၊ ပဇ္ဇတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့ရောက်တတ်သောသတ္တိကြောင့်၊
 အနေနု၊ အနေနုဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်သော၊ တံ၊ ထို
 အကျင့်တရားသည်၊ ပဒံ၊ ပဒမည်၏။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၏။ ပဒံ၊ ရခြင်း၏
 အကြောင်းတည်း၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၏။ အဓိဂဗပါယော၊ ရခြင်း၏ အ
 ကြောင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း၊ နိဿယော၊ အကျိုး၏
 မှီရာတည်း၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရမဏိဝေ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာ
 ပုဒ်၏ပြည့်စုံကြောင်းတည်း၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်
 သိက္ခာပုဒ်၏ ပြည့်စုံကြောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်
 သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သိက္ခာပဒံ၊
 သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဒိယာမိ၊ ငါယူ၏။ သမာဒိယာမိ၊
 ကောင်းစွာငါယူ၏။ အဝီတိက္ကမနာမိပ္ပါယေန၊ သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးလို
 သဖြင့်၊ အဓမ္မကာရိ တာယစ၊ မကျိုးမပြတ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္တိဒ္ဓကာရိတာယစ၊ မပေါက်သည်ကိုပြုလေ့
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသပထကာရိတာယစ၊ မပြောက
 မကျားသည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဒိယာမိ၊
 ယူသောက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ။

အတ္ထတောပန၊ အနက် အားဖြင့်ကား၊ ဝေရမဏိတိ၊ ဝေရမဏိဟူ
 သည်ကား၊ ကာမာဝစရ ကုသလ ဝိတ္တံသဗ္ဗယုတ္တ ဝိရတိ၊ ကာမာဝစရ
 ကုသိုလ်စိတ်နှင့်သဗ္ဗယုတ်ဖြစ်သောဝိရတိစေတသိက်တည်း၊ သာ၊ ထိုဝိရ
 တိစေတသိက်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊
 ဝိရမန္တံ၊ သာ၊ ကြဉ်ရှောင်သောသူ၏။ ယာဝိရတိ၊ အကြင်ပါဏာတိပါတာ
 အစရှိသည်တို့မှကြဉ်ခြင်းလက္ခဏာကို၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဏာ

တိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ အာရတိ၊ ဝေးစွာကြည့်ခြင်း၊
 ဝိရတိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည့်ခြင်း၊ ပဗ္ဗိဝိရတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍ ကြည့်ခြင်း၊
 ဝေရမဏိ၊ စွန့်ခြင်း၊ အကိရိယာ၊ အမူအရာကိုမပြုခြင်း၊ အကရဏံ၊ အ
 ကြောင်းကိုမပြုခြင်း၊ အနန္တပတ္တိ၊ မရောက်စေခြင်း၊ ဝေယျာ၊ စောင့်သော
 အခါမှ၊ အနုတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်း၊ သေတုဿာတော၊ အကြောင်းကို
 ပျက်ဆီးခြင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိ
 တဏီ၊ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေယျာဝေရမဏိနာ
 မ၊ ဤဝေရမဏိမည်သည်ကား၊ လောကုတ္တရာပိ၊ လောကုတ္တရာမဂ်စိတ်နှင့်
 သမ္ပယုတ်သည်လည်း၊ ကာမဉ္စအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားရှိ၏၊ ပနတထာပိ၊
 ထိုသို့ရှိသော်လည်း၊ ဣမ၊ ဤလောကီသီလအရာ၌၊ သမာဒိယာပိတိ၊ သမာ
 ဒိယာမိဟူ၍၊ ဝုတ္တက္ကာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမာဒါ
 နဝသေန၊ ဆောက်တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တရဟာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ
 ထိုက်သောဝိရတိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုလောကုတ္တရာ ဝိရတိ
 သည်၊ ဣမ၊ ဤလောကီသီလအရာ၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကာမာဝစရ၊ စိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်နှင့်သမ္ပ
 ယုတ်ဖြစ်သော၊ ဝိရတိ၊ ဝိရတိ စေတသိက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

သိက္ခာတိ၊ သိက္ခာ ဟူသည်ကား၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့သည်၊ အဓိသီလ
 သိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာလည်းကောင်း၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ
 လည်းကောင်း၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တိဿော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ ဧတ္ထဣမတ္ထိံပန အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊
 သမ္ပတ္တိဝိရတိသီလဉ္စ၊ သမ္ပတ္တိဝိရတိသီလကိုလည်းကောင်း၊ လောကိကာ၊
 လောကဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာစ၊ ဝိပဿနာကိုလည်းကောင်း၊ ဂူပါဂူပဈာနာ
 နိစ၊ ဂူပါဝစရဈာနအဂူပါဝစရဈာနတို့ကို၎င်း၊ အရိယမဂ္ဂေါစ၊ အရိယမဂ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ သိက္ခာတိ၊ သိက္ခာဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယ
 ထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ကတမေဓမ္မာ
 သိက္ခာကျာဒိံ၊ ကတမေဓမ္မာသိက္ခာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာ
 မည်ကုန်သနည်း၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်သော
 အခါ၌၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သောမနဿ သဟဂတံ၊

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊

သောမနဿဝေဒနာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တံ၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်
သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊
တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအကြောင်း၏ ညီညွတ်သော အခါ၌၊ ပဿော၊ ပဿ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ အဝိက္ခေပေါ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊
အဘယ်တရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံ သမယေ၊
အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်သောအခါ၌၊ ရူပပပတ္တိယာ၊ ရူပါဝစရတုံ
သို့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ကာမေဟိ၊
ကာမတရားတို့မှ၊ ဝိပိဇ္ဈေ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိပိဇ္ဈေ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမံ
ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ (ပ)၊ ပဉ္စမဈာနံ၊ ပဉ္စမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ (ပ)၊ အဝိက္ခေပေါ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေ
ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်
တရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်
အကြောင်း၏ ညီညွတ်သောအခါ၌၊ အရူပပပတ္တိယာ၊ အရူပါဝစရတုံသို့
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ (ပ)၊ နေဝသညာ နာသညာသဟဂတံ၊ နေဝသညာနာသညာ
ယတနဈာန်ကို၊ (ပ)၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ (ပ)၊ အဝိက္ခေ
ပေါ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့
သည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သိက္ခာ၊
သိက္ခာမည်ကုန်သနည်း၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အကြောင်း၏ ညီညွတ်
သောအခါ၌၊ ဝေယကုတ္တရံ၊ ဝေယကုတ္တရာဖြစ်သော၊ နိယျာနိကံ၊ ဝန်တရား
မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား စေ၏၊ (ပ)၊
အဝိက္ခေပေါ၊ ဧကဂ္ဂတာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့
သည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဧတာသုသိက္ခာသု၊ ထိုသုံးပါးသော သိက္ခာတို့တွင်၊ ယဿကဿပိသိက္ခာ
ယ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော သိက္ခာ၏။ ပဒံ၊ အဓိဂမုပါယော၊ ရခြင်း၏ အ
ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မူလံ၊ အရင်းတည်း၊
နိဿယော၊ မြီရာတည်း၊ ပတိဋ္ဌာ၊ အမြဲတည်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပဒမည်၏။ ဟိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သီလံ၊ သီလကို၊
နိဿာယ၊ မြီ၍၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ အမြဲတည်၍၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိ

ကရောက္ခော၊ အဖန်တလဲလဲပြုသည်ရှိသော်၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ
သော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊
ဤအရာ၌၊ သာဓာရဏာနံ၊ ဆက်ဆံကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏၊ သာဓာရ
ဏာ၊ ဆက်ဆံသော လက္ခဏာတို့ကို၊ ဗျဉ္ဇနတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝနာ၊ ထင်
စွာဝေဖန်ခြင်းတို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယချအခါ၌၊ အထပဉ္စသု ဝုဗ္ဗေသု(ပ)ဝိညာတဗ္ဗော ဝိနိစ္ဆယော
တိ၊ အထပဉ္စသု(ပ)ဝိညာတဗ္ဗော ဝိနိစ္ဆယောဟူသော၊ ယံဝစနံ၊
အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထတာသုဂါထာသု၊
ထိုဂါထာတို့၌၊ ဇေတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပါဏာ
တိပါတောတိတ္ထေ၊ ပါဏာတိပါတောဟူသော ဤပါဠိ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
ပါဏောတိ၊ ပါဏောဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယပရိယဒ္ဓါ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေနှင့်စပ်
ယှဉ်သော၊ ခန္ဓသန္တတိ၊ ခန္ဓာ၏အစဉ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုခန္ဓာ
ငါးပါးကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညတ္ထော၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ သတ္တောစ၊ သတ္တဝါ
တည်း၊ တတ္ထိံ ပနံ၊ ပါဏာ၊ ထိုသတ္တဝါ၌ကား၊ ပါဏသညိနော၊ သတ္တဝါဟု
အမှတ်ရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ တဿပါဏဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယ
ပစ္စေဒကဥပက္ကမသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏ပြတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေလိုသော
စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောလုံ့ လလည်းကောင်း၊ ကာယဝစီဒ္ဓါရာနံ၊ ကာယဒ္ဓါရဝ
စီဒ္ဓါရတို့တွင်၊ အညတရဒ္ဓါရပဝတ္တော၊ တပါးပါးသောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော၊ ဝဓက
စေတနာ၊ သေစေလိုသော စေတနာသည်၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါ
တမည်၏။ ။ အဒိန္နံ ဒါနန္တိတ္ထေ၊ အဒိန္နံဒါနံဟူသော ဤပုဒ်၌၊ အဒိန္နန္တိ၊
အဒိန္နံ ဟူသည်ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးတို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော
ဥစ္စာတည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဥစ္စာ၌၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ ယထာကာမကာ
ရိတံ၊ အလိုရှိတိုင်း မရက်မစက်ပြုခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တောစ၊ ရောက်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓဏ္ဍရဟောစ၊ ဒဏ်ပြုခြင်းငှါ မထိုက်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုပဝဇ္ဇောစ၊ မစိစစ်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တတ္ထိံ ပနပရပရိဂ္ဂဟိတေ၊ ထိုသူတပါးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်
သောဥစ္စာ၌၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညိနော၊ သူတပါးတို့သိမ်းဆည်းအပ်သော
ဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါဒါယကဥပက္ကမသမုဋ္ဌာ
ပိကာ၊ ထိုသူတပါး၏ ဥစ္စာကိုယူတတ်သောလုံ့ လကို ဖြစ်စေခြင်းငှား၊
ကာယဒ္ဓါရဝစီဒ္ဓါရာနံ၊ ကာယဒ္ဓါရဝစီဒ္ဓါရတို့တွင်၊ အညတရဒ္ဓါရပဝတ္တော

တပါးပါးသောခွါရုံသောလျှင်ဖြစ်သော၊ ထေယျစေတနာ၊ ခိုးလိုသောစေတနာသည်၊ အဒိန္နာဒါနံ၊ အဒိန္နာဒါနံမည်၏။ အဖြေဟူစရိယန္တိ၊ အဖြေဟူစရိယံဟူသည်ကား၊ အသေဋ္ဌစရိယံ၊ မမြတ်သောအကျင့်တည်း၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏အကျင့်ဖြစ်၍မေထုန်မှီဝဲခြင်းဖြစ်သော၊ ကာယခွါရပဝတ္ထာ၊ ကာယခွါရုံဖြစ်သော၊ အသဒ္ဓမ္မပဋိသေဝနဋ္ဌာနဝိတိက္ကမ စေတနာ၊ မသူတော်တို့အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောလွန်ကျူးလိုသောအကုသိုလ်စေတနာသည်၊ အဖြေဟူစရိယံ၊ အဖြေဟူစရိယမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုသာဝါဒေါတိဇ္ဇေ၊ မုသာဝါဒေါဟူသောဤပုန်၌၊ မုသာတိ၊ မုသာဟူသည်ကား၊ ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရဿ၊ ချွတ်ယွင်းစေလို၍ဆိုအပ်သောစကားရှေးရှုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတ္ထဘာဗ္ဗနကော၊ သူတပါးအကျိုးကိုပျက်စီးစေတတ်သော၊ ဝစိပယောဂေါ၊ ဝစိပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ ကာယပယောဂေါ၊ ကာယပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ မုသာ၊ မုသာမည်၏။ ဝိသံဝါဒနာမိပ္ပါယေနပန၊ စကား၏ချွတ်ယွင်းခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ပရဝိသံဝါဒကကာယဝစိပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ၊ သူတပါးအား ချွတ်ယွင်းစေတတ်သော ကာယပယောဂ ဝစိပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကာယဝစိခွါရနမေဝ၊ ကာယခွါရဝစိခွါရတို့တွင်သာလျှင်၊ အညတရခွါရပဝတ္ထာ၊ တပါးပါးသောခွါရုံဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာစေတနာ၊ မိစ္ဆာစေတနာသည်၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒမည်၏။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ဇ္ဇေပန၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံဟူသောဤပုန်၌ကား၊ သုရာတိ၊ သုရာဟူသည်ကား၊ သုရာ၊ သုရာတို့သည်၊ ဝိဋ္ဌသုရာစ၊ မှုံညက်ဖြင့် ပြုအပ်သောသေရင်း၊ ပူဝသုရာစ၊ မှုံလုံးဖြင့် ပြုအပ်သောလည်းကောင်း၊ ဩဒနသုရာစ၊ ထမင်းဖြင့် ပြုအပ်သော သေလည်းကောင်း၊ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တာစ၊ ငေသဖြစ်စကောင်းသည်ကို ရောထွင်း၍ပြုအပ်သောသေ လည်းကောင်း၊ သန္တာရပက္ခိတ္တာစ၊ ရှေးလေးပါးသော သေကို ထည့်၍ပြုအပ်သောသေလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတည်း၊ မေရယခွါ၊ မေရယသည်လည်း၊ ပုပ္ဖါသဝေါစ၊ ပန်းပွင့်ဖြင့်ပြုအပ်သောအာသဝ လည်းကောင်း၊ ဗလာသဝေါစ၊ သစ်သီးဖြင့်ပြုအပ်သော အာသဝလည်းကောင်း၊ ဂုဠာသဝေါစ၊ တင်လဲဖြင့် ပြုအပ်သော အာသဝ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇာသဝေါစ၊ သစ်မည်စည်ပျားရည်ဖြင့် ပြုအပ်သောအာသဝလည်းကောင်း၊ သန္တာရသံယုတ္တောစ၊ ပန်းသစ်သီးအစရှိသည်ကိုပေါင်း၍ ပြုအပ်သောအာသဝ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိခံ၊ ငါးပါးအပြားရှိ

၏၊မဇ္ဇန္တိ၊မဇ္ဇဟူသည်ကား၊ တဒုဘယမေဝ၊ ထိန္ဒရ်ပါးသော သုရာမေရ
 ယသည်ပင်လျှင်၊ မဒနိယဋ္ဌေန၊ ယစ်တတ်သော အနက်ရှိသောကြောင့်၊
 မဇ္ဇံ၊မဇ္ဇမည်၏၊ယံဝါပနညန္တိ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်
 သော၊ကိဉ္စိ၊တရံတရသောယစ်မျိုးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တန္တိ၊ထိုတပါးသော
 ယစ်မျိုးသည်လည်း၊မဒနိယံ၊မဒနိယမည်၏၊ယေနပိတေန၊ဟုတ်ဟုတ်ငြား
 ငြားသောယစ်မျိုးဖြင့်လည်း၊မက္ခော၊စီးပွားချမ်းသာမေ့လျော့သည်၊ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊ပမက္ခော၊အပြားအားဖြင့်မေ့လျော့သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣဒံ၊
 ဤမေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော ယစ်မျိုးကို၊မဇ္ဇန္တိ၊မဇ္ဇဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်
 ၏၊ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ၊ ပမာဒဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ ယာယစေတနာယ၊ အကြင်
 လွန်ကျူးလိုသော စေတနာဖြင့်၊ တံ၊ထိုယစ်မျိုးကို၊ ပိဝတိ၊ သောက်၏၊
 အဇ္ဈော ဟရတိ၊ မျှို၏၊သာစေတနာ၊ ထိုစေတနာကို၊ မဒပ္ပမာဒဟေတု
 ကော၊ ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ပမာဒဋ္ဌာ
 နန္တိ၊ပမာဒဋ္ဌာနဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ယထောယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ အဇ္ဈောဟရဏံဓိပ္ပါယေန၊ မျှိုခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ကာယဒ္ဓါရပ္ပ
 ဣာ၊ ကာယဒ္ဓါရသို့၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သုရာမေရယမဇ္ဇာနံ၊သုရာမေရယ
 ယစ်မျိုးတို့ကို၊ယာအဇ္ဈောဟရဏစေတနာ၊ အကြင်မျှိုလိုသောစေတနာ
 သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တထောတသ္မိံကာလေ၊ထိုအခါ၌၊သာစေတနာ၊ထိုစေ
 တနာကို၊သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ထိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ပါဏာ
 တိပါတပ္ပဘုတိယိ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ထိ
 အပ်သော၊ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

ဧကတာဒိတောတိဧတ္ထ၊ဧကတာဒိတောဟူသောဤပုဒ်၌၊ လောဒကော၊
 လောဒကဆရာသည်၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံပန၊အသို့နည်း၊ ဝဇ္ဇဝကေပ္ပယော
 ဝစေတနာဒိနံ၊သတ်အပ်သောသူ သတ်တတ်သောသူ လုံ့လစေတနာအ
 စရှိသည်တို့တွင်၊ဧကေကတာယ၊တပါးပါး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတ
 သာဝါ၊ပါဏာတိပါတ၏လည်းကောင်း၊အညဿ၊ပါဏာတိပါတမှတပါး
 သော၊ အဒိန္နာဒါနာဒိနောဝါ၊ အဒိန္နာဒါနံ အစရှိသည်၏ လည်းကောင်း၊
 ဧကတ္တံ၊တရတည်း၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော၊ နာနတာယ၊
 အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနတ္တံ၊အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
 သလော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နော၊မဖြစ်သလော၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်
 ကြောင့်ကား၊ဧဝံ၊ဤဧကတာအစရှိသောစကားကို၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်လေသ

နည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧကတာယ၊ တခုတည်းသတ်အပ်သောသတ္တဝါ
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကတ္တံ၊ တချက်တည်းတပြိုင်နက်တည်းသော ပါဏာတိပါ
 တကံသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဧကံ၊
 တခုသော၊ ဝဇ္ဇာံ၊ သတ်အပ်သောသတ္တဝါကို၊ ဗဟုဝကော၊ များစွာသတ်
 တတ်သော လူတို့သည်၊ အထယဒိဝဇေန္တိ၊ အကယ်၍ သတ်ကြကုန်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝကော၊ သတ်တတ်သော
 သူသည်၊ ဗဟုကော၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဇ္ဇော၊ သတ်အပ်သော သူတို့ကို၊
 အထယဒိဝဇေတိ၊ အကယ်၍ သတ်ငြားအံ့၊ ဧကေနဝါ၊ တချက်တည်း
 လည်းဖြစ်သော၊ သာဟတ္ထိကာဒိနာ၊ သာဟတ္ထိကအစရှိသော၊ ပယောဂေ
 န၊ လုံ့လဖြင့်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဇ္ဇာ၊ သတ်အပ်သော သတ္တဝါတို့
 ကို၊ အထယဒိဝဇိယူန္တိ၊ အကယ်၍သတ်ကုန်အံ့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကော
 စေတနာ၊ တခုသောစေတနာသည်၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဇ္ဇာနံ၊ သတ်
 အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကိုပြတ်စေ
 တတ်သော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ယဒိသမုဗ္ဗာပေတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေအံ့၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ ပါဏာတိပါတေန၊ ပါဏာတိပါတ
 ကံသည်၊ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ နာနတာယ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 နာနတ္တံ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်သည်၊ ယဒိပနဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝကော၊ သတ်တတ်သော
 သူသည်၊ ဧကဿ၊ တခုသောသတ္တဝါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဝဇ္ဇော၊ သတ်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ အထယဒိဝဇေတိ၊
 အကယ်၍သတ်မိလေအံ့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝ
 ကာ၊ သတ်တတ်သော သူတို့သည်၊ ဒေဝဒတ္တယညဒတ္တ သောမဒတ္တာဒိနံ၊
 ဒေဝဒတ်ယညဒတ်သောမဒတ်အစရှိကုန်သော၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊
 ဝဇ္ဇာနံ၊ သတ်အပ်သော သူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဗဟုပယောဂေ၊
 များစွာသော လုံ့လတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဧကမေဝ၊ တ
 ယောက်သာဖြစ်သော၊ ဒေဝဒတ္တံဝါ၊ ဒေဝဒတ်ကို လည်းကောင်း၊ ယည
 ဒတ္တံဝါ၊ ယညဒတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သောမဒတ္တံဝါ၊ သောမဒတ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယဒိဝဇေန္တိ၊ အကယ်၍ အသီးအသီး သတ်မိကြလေကုန်အံ့၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာဟတ္ထိကာဒိဟိ၊ သာဟတ္ထိကအစရှိကုန်သော၊ ဗဟူ
 ဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပယောဂေဟိ၊ လုံ့လတို့ဖြင့်၊ ဧကော၊ တခုသော၊

ဝဏ္ဏောသတ်အပ်သော သတ္တဝါကို၊ ဝဗိယတိ၊ သတ်အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟူ၊ ယျားစွာကုန်သော၊ စေတနာ၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသော သူတို့သည်၊ ဧကဿစ၊ တယောက်ထည်းလည်းဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏဿ၊ သတ်အပ်သောသူ၏။ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္စေ ခကံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို ပြတ်စေတတ်သော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ယဒိသမုဋ္ဌာပေန္တိ၊ အကယ်၍တည်း ဖြစ်စေကုန်အံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗဟူဟိ၊ ယျားစွာကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတေဟိ၊ ပါဏာတိပါတကံတို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ ဧတံဥဘယမ္ဘိစ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဧကတ္တနာနတ္တ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ အထတေသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေသံဝဏ္ဏာဒိနံ၊ ထိုသတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဧကတာယ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကတ္တံ၊ တခုတည်း၏အဖြစ်သည်၊ နေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ နာနတာယ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနတ္တံ၊ အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်၊ နေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ အညတေဝထု၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့် သာအျှင်၊ ဧကတ္တဉ္စ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာနတ္တဉ္စ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊ တံ၊ ထိုဧကတ္တနာနတ္တအဖြစ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေသာနမ္ပိ၊ ကြွင်းသောအနိန္နာဒါနံ အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဧကတ္တနာနတ္တလက္ခဏာကိုဆိုရာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပါဏာတိပါတဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊ ဝဏ္ဏာဓကောဒိနံ၊ သတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သတ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့၏၊ ပဂ္ဂေကံ၊ အသီးအသီး၊ ဧကတာယ၊ တပါးစီ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကတာ၊ တပါးစီ၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာနတာယ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနတာ၊ အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိန္တု၊ အသို့ဖြစ်သနည်း၊ ဝဏ္ဏဝဓကောနံ၊ သတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သတ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ နိန္ဒိတု၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယုဂနန္ဒံ၊ အရံ့ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဧကတာယ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကတာ၊ တခုတည်း၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုဧကတ္တဌ၊ အညတေဝထု၊ တပါးသောပါဏာတိပါတကံ၏လည်း၊ နာနတာယ၊ အထူးထူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနတာ၊ အထူးထူး၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာအျှင်၊ ဗဟူသု၊ ယျား

စွာကုန်သော၊ ဝဇကေသု၊ သတ်တတ်သော သူတို့သည်၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ သရက္ခေပါဒီဟိ၊ မြားကိုထွတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဩပါတခဏနာဒိနာ၊ တွင်းတူးခြင်းအစရှိသော၊
 ဇေကနပယောဂေန၊ တခုသောပယောဂဖြင့်၊ ဗဟုဝဇ္ဇေ၊ များစွာသတ်အပ်
 သောသူတို့ကို၊ ဝဇန္တေသုပိ၊ သတ်ကုန်သော်လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်
 သော၊ ပါဏာတိပါတာ၊ ပါဏာတိပါတကံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဇေက္ခိ၊ တယောက်သော၊ ဝဇကေ၊ သတ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေက
 နပယောဂေနဝါ၊ တကြိမ်သော လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟူဟိပယော
 ဂေဟိဝါ၊ များစွာသော လုံ့လတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တပ္ပယောဂသမုဠာ
 ပိကာယစ၊ ထိုလုံ့ လကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဇေကယစေတနာယ ဝါ၊ တကြိမ်
 သောစေတနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟူဟိစေတနာဟိဝါ၊ များစွာသောစေ
 တနာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗဟုဝဇ္ဇေ၊ များစွာသတ်အပ်သော သူတို့ကို၊
 ဝဇန္တေပိ၊ များစွာသတ်သည် ရှိသော်လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ပါ
 ဏာတိပါတာ၊ ပါဏာတိပါတကံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုသုစ၊
 များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဇကေသု၊ သတ်တတ်သောသူတို့သည်၊
 ယထာပုတ္တ ပကာရေဟိ၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား ရှိကုန်သော၊
 ဗဟူဟိ ပယောဂေဟိဝါ၊ များစွာသောလုံ့ လတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေက
 နပယောဂေနဝါ၊ တကြိမ်သော လုံ့လဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇေဝဇ္ဇေ၊
 သတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်ကို၊ ဝဇန္တေသုပိ၊ သတ်ကုန်သော်
 လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတာ၊ ပါဏာတိပါတ ကံတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိန္နာဒါနာဒိသုပိ၊ အနိန္နာဒါနအစရှိသောတရား
 တို့၌လည်း၊ ဒေသေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပစ္စင်္ဂသီလတို့၌၊ ဇေကတာဒိတောပိ၊ ဇေကတာ
 အစရှိသော အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
 အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

အာရမ္မဏတောတိ၊ အာရမ္မဏတောဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတော
 စ၊ ပါဏာတိပါတကံသည်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယာရမ္မဏော၊ ဇီ
 ဝိတိန္ဒြိယျင်အာရုံရှိ၏၊ အနိန္နာဒါနအပြဟူစရိယသုရာမေယေမဇ္ဇပမာဒဠာ
 နာနိ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း မမြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း သေ
 အရက်ယစ်မျိုးဖြစ်သောမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းအကျသိုလ်စေတနာ
 တို့သည်၊ ဂူပဓမ္မေသု၊ ဂူပါရုံတရားတို့တွင်၊ ဂူပါယတနာဒိအညတရသင်္ခါ

ရာဇဝတ်တို့၊ ရှုပါရုံအစရှိသော တပါးပါးသော သင်္ခါရတရားလျှင်အာရုံ
 ရှိကုန်၏။ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာဝါဒသည်။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ သန္ဓာ
 ယ၊ ရည်၍၊ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၍၊ တံ၊ ထိုသူ
 ကို၊ အာရတိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပဝတ္တနုတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ သတ္တာရမ္မ
 ဏော၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိ၏။ အဗြဟ္မစရိယတ္ထိ၊ အဗြဟ္မစရိယစေတနာ
 သည်လည်း၊ သတ္တာရမ္မဏန္တိ၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိ၏ဟူ၍၊ ဧကေ၊ ဧကေ
 ဆရာတို့သည်၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အနိန္ဒာဒါနဉ္စ၊ အနိန္ဒာဒါနသည်လည်း၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို၊ ဟရိတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ် ခိုး
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တာရမ္မဏန္တိ၊ သတ္တဝါ
 လျှင်အာရုံရှိ၏ဟူ၍၊ ဧကေ၊ ဧကေဆရာတို့သည်၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဝိဝ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနိန္ဒာဒါန၌၊ သင်္ခါရဝသေနေဝ၊ သင်္ခါရ၏
 အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အာရတန္တိ၊ အားထုတ်ကြ
 ကုန်၏။ ပဏ္ဍတ္တိဝသေန၊ ပညတ်ဝေါဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နအာရတန္တိ၊
 အားမထုတ်ကြကုန်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အာရမ္မဏတောဝိ၊
 အာရုံအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံး
 အဖြတ်တည်း။ ။

အာဒါနတောတိဧတ္ထ၊ အာဒါနတောဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
 အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၍၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမ
 ဏိသိက္ခာပဒါဒိနိစ၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေနိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သာမဏေရေန၊ သာမဏေသည်
 သိက္ခာ၊ သန္တိကေ၊ ရဟန်း၏အထံ၌၊ သမာဒိန္ဒာနေဝ၊ ဆောက်တည်အပ်
 သည်ရှိသော်သာလျှင်၊ သမာဒိန္ဒာနိနာမ၊ ကောင်းစွာဆောင်တည်အပ်သော
 မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပါသကေနပန၊ ဥပါသကာသည်
 မူကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိအလိုလို၊ သမာဒိယန္တေနာပိ၊ ဆောက်တည်သဖြင့်
 လည်း၊ သမာဒိန္ဒာနိနာမ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သော မည်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သမာဒိ
 ယန္တေနာပိ၊ ဆောက်တည်သဖြင့်လည်း၊ သမာဒိန္ဒာနိနာမ၊ ကောင်းစွာ
 ဆောင်တည်အပ်သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေ၊ တပေါင်း
 တည်း၊ သမာဒိန္ဒာနိပိ၊ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေ
 ကံ၊ အသီးအသီး၊ သမာဒိန္ဒာနိပိ၊ ဆောက်တည်အပ် ကုန်သော် လည်း
 ကောင်း၊ သမာဒိန္ဒာနိနာမ၊ ကောင်းစွာဆောင်တည်အပ်သည်မည်ကုန်သည်

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိန္တု၊ အတယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်း
 တည်း၊ သမာဒိယတော၊ ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကယေဝ၊
 တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကောဝ၊ တခု
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိစ္စဝသေန
 ပန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ တေသံ၊ ထိုဝိရတိတို့၏၊ ပဉ္စဝိရတ္တံ၊ ငါး
 ပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ ပဋ္ဌေကံ၊ အသီးအသီး
 သမာဒိယတောပန၊ ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ ပဉ္စေဝိရတိ
 ယော၊ ငါးချက်သော ဝိရတိတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စစေတနာ၊
 ငါးချက်သော စေတနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အာဒါနတေဝိ၊ ဆောက်
 တည်သော အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
 အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

သေဒတောစ၊ ပျက်စီးရာသောအားဖြင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စင်သိက္ခာပုဒ်
 တို့တွင်၊ သာမဏေရာနံ၊ သာမဏေတို့အား၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသောသိက္ခာပုဒ်
 သည်၊ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာနိဝိ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့
 သည်လည်း၊ ဘိန္နာနိ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏။ တေသံ၊ ထိုသာမဏေတို့အား၊ တာနိ၊ ထိုပဉ္စင်သိက္ခာ
 ပုဒ်တို့သည်၊ ပါရာဇိကဋ္ဌာနိယာနိ၊ ပါရာဇိကအရာ၌တည်ကုန်၏။ ယန္တု၊
 အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကိုကား၊ ဝိတိက္ကန္တံ၊ လွန်ကျူးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 တေနေဝ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊
 ဝဟဋ္ဌာနံပန၊ လူတို့အားကား၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသောသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဘိန္နံ၊
 ပျက်သည်ရှိသော်၊ ဧကမေဝ၊ တခုသောသိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်၊ ဘိန္နံ၊
 ပျက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့
 အား၊ တံ၊ ထိုပျက်သောသိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒါနေနေဝ၊ ဆောက်တည်ပြန်
 သဖြင့်သာလျှင်၊ ပုနံ၊ တဖန်၊ ပဉ္စင်ကတ္တံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုလူဖြစ်
 သောသူအား၊ ဘိလံ၊ ပဉ္စင်သိလသည်၊ သမဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အပရေပန၊
 အပရေဆရာတို့သည်ကား၊ ဝိသုဝိသု၊ အသီးအသီး၊ သမာဒိန္နေသု၊ ဆောက်
 တည်အပ်သော သိလတို့တွင်၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသောသိလသည်၊ ဘိန္နံ၊
 ပျက်သည် ရှိသော်၊ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်၊ ဘိန္နံ၊ ပျက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စင်သမန္နာဝတံ ဘိလံသမာဒိယာဒိတိ၊ ပဉ္စင်သမန္နာ

ဂတံသီလံ သမာဓိဇာယမိဟူ၍၊ ဇေဝံပန၊ ဤသို့ကား၊ ဧကေတော၊ တပေါင်း
 တည်း၊ သမာဓိန္ဒေသု၊ ဆေဝံတည်အပ်သောသီလတို့တွင်၊ ဧကေသို့၊ တခု
 သောသိက္ခာပုဒ်သည်၊ သိန္ဒေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သေသာနိဝိ၊ ကြွင်းသော
 သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း၊ ဘိန္နာနိ၊ ပျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သမာဓါနုဿ၊ ဆေဝံတည်ခြင်းသမာဓါနုစေ
 တနာ၏၊ အဘိန္ဒုတ္တာ၊ မပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယန္တု၊ အကြင်
 သိက္ခာပုဒ်ကိုကား၊ ဝီတိက္ကန္တံ၊ လွန်ကျူးအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုလွန်ကျူးရင်း
 သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤပဋ္ဌာရီသီလ၌၊ ဘေဒတောဝိ၊ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းအားဖြင့်
 လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။
 မဟာသာဝဇ္ဇောတိ၊ မဟာသာဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ဂုဏဝိရဟိတေ
 သု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းကုန်သော၊ တီရစ္ဆာနဂတာဒိသု၊ တီရစ္ဆာနအမျိုး
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကေ၊ အငယ်ဖြစ်သော၊
 ပါဏေ၊ သတ္တဝါ၌၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတကံသည်၊ အပ္ပသာ
 ဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအဖြစ်ရှိ၏၊ မဟာသရီရေ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိသောသတ္တ
 ဝါ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအဖြစ်ရှိ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊
 ပယောဂမဟန္တတယ၊ လုံ့လများစွာပြုရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ပယောဂသမတ္တေဝိ၊ ပယောဂ မျှသော်လည်း၊ ဝတ္ထုမဟန္တတယ၊ အ
 ကြောင်းဝတ္ထုမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသော
 အဖြစ်ရှိ၏၊ ဂုဏဝဇ္ဇေသု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနုဿာဒိသု
 ပန၊ ယူအစရှိသောသတ္တဝါတို့၌ကား၊ အပ္ပဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနည်းသော၊
 ပါဏေ၊ လူအစရှိသောသတ္တဝါ၌၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတကံ
 သည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအဖြစ်ရှိ၏၊ မဟာဂုဏေ၊ ကြီးမြတ်သော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောလူ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအဖြစ်ရှိ၏၊ သရီရ
 ဂုဏာနံထု၊ ကိုယ်ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏လည်း၊ သမဘာဝေ၊ တူမျှသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ သတိရှိသော်၊ ကိလေသာနဉ္စ၊ ကိလေသာတို့၏ လည်း
 ကောင်း၊ ဥပက္ကမာနဉ္စ၊ လုံ့လတို့၏လည်းကောင်း၊ မုဒုတာယ၊ ညံ့သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇတာ၊ နည်းသော အဖြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တိဗ္ဗတာယ၊ ထက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဟာသာ
 ဝဇ္ဇတာ၊ ကြီးသောအဖြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သေ
 သေသုပိ၊ ကြွင်းသောအနိန္နာဒါနိသိက္ခာပုဒ် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ သေ

နယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဇ္ဇော၊ သိအပ်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ ဇေတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ
ဋ္ဌာနမေဝ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနသိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်၊ မဟာသာ
ဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုသုရာမေရယနှင့်အတူ၊ ပါဏာတိပါ
တာဒယော၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောအကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ နဟောန္တိ
မဖြစ်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသ
နည်း၊ မနုဿဘူတဿာပိ၊ လူဖြစ်သောသူ၏လည်း၊ ဥမ္မတ္တကဘာဝသံဝတ္တ
နေနစ၊ ရူးသည်၏အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
အရိယဓမ္မန္တရာယကရဏတောစ၊ မြတ်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားတို့အား
အန္တရာဟံကိုပြုတတ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီး
သောအပြစ်ရှိ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဇေတ္ထ၊ ဤပဉ္စင်သီလ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇံတော
ပိ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသော အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဇ္ဇော၊ သိအပ်သော၊
ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

ပယောဂတောတိဇ္ဇေစ၊ ပယောဂတောဟူသော ဤစကား၌လည်း၊
ပါဏာတိပါတဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊ ပယောဂါ၊ သတ်ခြင်းလုံ့လကို
သည်၊ သာဟတ္ထိကော၊ မိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်းလုံ့လ လည်းကောင်း၊ အာ
ဏတ္တိကော၊ စေခိုင်း၍သတ်ခြင်း လုံ့လလည်းကောင်း၊ နိဿဂ္ဂိယော၊ ပစ်
ထွက်၍သတ်ခြင်းလုံ့လလည်းကောင်း၊ ထာဝရော၊ အမြဲသတ်ခြင်းလုံ့လ
လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာမယော၊ အတတ်ဖြင့်ပြီးသော သတ်ခြင်း လုံ့လလည်း
ကောင်း၊ ဣန္ဒြိယယော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သတ်ခြင်းလုံ့လ လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးသော
သတ်ခြင်းလုံ့လတို့တွင်၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကံယပဗ္ဗိ
ဗဒ္ဓေနဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရဏံ၊ ဝတ်ခတ်
ခြင်းသည်၊ သာဟတ္ထိကော ပယောဂေါ၊ မိမိလက်ဖြင့် သတ်ခြင်းလုံ့လ
မည်၏၊ သော၊ ထိုမိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်းလုံ့လသည်၊ ဥန္ဒြိယာနုန္ဒြိယဘောဒ
တော၊ ရည်၍လည်းကောင်း၊ မရည်မူ၍လည်းကောင်းဖြစ်သော အပြားအား
ဖြင့်၊ ဒုဝိစော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ ဥန္ဒြိယာကော၊ ရည်၍သတ်ရာ၌၊ ယံ၊ အကြင်သတ္တဝါကို၊ ဥန္ဒြိယာ၊ ရည်
၍၊ ပဟရတိ၊ ဝတ်ခတ်၏၊ တထေဝ၊ ထိုဝတ်ခတ်အပ်သောသူ၏သာလျှင်၊
မရဏေန၊ သေခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့အပ်၏
ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ မရတုတိ၊ သေစေသတည်းဟု၊ ဇေံ

ဤသို့ အနုန္ဒိသကော၊ မရည်မူ၍ သတ်ရာ၌၊ ပဟာရပစ္စယာ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့်၊ ယဿကဿာစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူ၏၊ မရဏေန၊
 သေခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓုတိ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဥဘယ
 ဣဝိစ၊ နှစ်ပါးစုံတို့၌လည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုတ်ခတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ပဟာရိတမက္ခေ၊ ပုတ်ခတ်ကာမျှ၌၊ မရတုဝါ၊ သေသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ပစ္စာ
 နောက်မှ၊ တေနေဝရောဂေန၊ ထိုအနာကြောင့် သာလျှင်၊ မရတုဝါ၊ သေ
 သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ပဟာရိတက္ခဏေဝေ၊ ပုတ်ခတ်သောခဏ၌သာလျှင်၊
 ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓုတိ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ မရဏာမိပ္ပိယေနစ၊ သေ
 ခြင်းကိုအလိုရှိသော စိတ်ဖြင့်လည်း၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒတွာ၊
 ပေး၍၊ တေန၊ ထိုပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်၊ အမတဿ၊ မသေသောသူအား၊ ပုန၊
 တဖန်၊ အညေန၊ တပါးသော၊ စိတ္တေန၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ ပစ္စာပိ၊ နောက်၌
 လည်း၊ ပဟာရေ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဌမပဟာ
 ရေနေဝ၊ ရှေးပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်၊ ယဒိမရတိ၊ အကယ်၍သေအံ့၊ တဒါ
 ဝေ၊ ထိုအခါ၌ပင်လျှင်၊ ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓု၊ ဖွဲ့အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒုတိယပဟာရေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော
 ပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတ ကံသည်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဥဘယေတိ၊ နှစ်ပါးစုံတို့ကြောင့်၊ မတေပိ၊ သေလေသော်လည်း၊
 ပဌမပဟာရေနေဝ၊ ရှေးပုတ်ခတ်အပ်သောခဏဖြင့်လျှင်၊ ကမ္မုနာ၊ ပါဏာတိ
 ပါတကံဖြင့်၊ ဗန္ဓု၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဥဘယေတိစိ၊ နှစ်ပါးစုံတို့ကြောင့်လည်း၊ အမ
 တေ၊ မသေသည်ရှိသော်၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိပါတကံသည်၊ နေဝ
 အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဗဟုကေစိ၊ များစွာသောလူတို့သည်လည်း
 ဧကဿ၊ တခုသောသတ္တဝါအား၊ ပဟာရေ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒိန္နေ၊ ပေး
 ရာ၌၊ ဧသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 တတြာပိ၊ ထိုစကား၌လည်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ပဟာရေန၊ ပုတ်ခတ်
 ခြင်းဖြင့်၊ မရတိ၊ သေလေအံ့၏၊ တသေဝ၊ ထိုသူအားသာလျှင်၊ ကမ္မုဗန္ဓု၊
 ကံဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အဓိဋ္ဌဟိတွာပန၊ အနည်း၌တည်၍ကား၊ အာဏာပနံ၊ စေခြင်းသည်၊ အာ
 ဏတ္ထိကော၊ အာဏတ္ထိကဖြစ်သော၊ ပယောဂေ၊ လုံ့လတည်း၊ တတ္ထပိ၊
 ထိုအာဏတ္ထိကပယောဂ၌လည်း၊ သာဟတ္ထိကေ၊ သာဟတ္ထိကဖြစ်သော၊
 ပယောဂေ၊ ပယောဂ၌၊ ပုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ကမ္မုဗန္ဓု၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ အနုဿရိ တဗ္ဗော၊ အစဉ်အတိုင်း

အောက်မေ့အပ်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤအာဏတ္တိကပယောဂ၌၊ ဆဗ္ဗိဓော၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ နိယမော၊ ပြီးခြင်းကို၊ ဝတ္ထုစ၊ သတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ကာလောစ၊ အခါလည်းကောင်း၊ ဩကာသောစ၊ အရပ်လည်းကောင်း၊ အာဝဓဉ္စ၊ လက်နက် လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထော၊ ဣရိယာပုလ် လည်းကောင်း၊ ကိရိယာပိသေသော၊ ပြုခြင်းအထူးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသ၊ ဤခြောက်ပါးသော မှတ်ခြင်းတို့ကို၊ အာဏတ္တိနိယာမကာ၊ စေ၍သတ်ခြင်း လုံ့လကို ပြီးစေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဝတ္ထုဟူသည်ကား၊ မာရေတဗ္ဗော၊ သတ်အပ်သော၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါတည်း၊ ကာလောတိ၊ ကာလော ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗန္တ အပရန္နာဒိကာလောစ၊ နံနက်အခါညနေအခါအစရှိသည် သည်လည်းကောင်း၊ ယောဗ္ဗန္တ ဌာနိယာဒိကာလောစ၊ အရွယ်အရပ်အစရှိသော အခါသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩကာသောတိ၊ ဩကာသောဟူသည်ကား၊ ဂါမောဝါ၊ ရွာလည်းကောင်း၊ နိဝမောဝါ၊ နိဝုံးလည်းကောင်း၊ ဝနံဝါ၊ တောလည်းကောင်း၊ ဓန္ဒိယောဝါ၊ ခရီးလည်း ကောင်း၊ သိဗ်သဇ္ဇကံဝါ၊ ခရီးဆုံလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ အာဝဓန္တိ၊ အာဝဓံဟူသည်ကား၊ အသိဝါ၊ သန်လျက်လည်းကောင်း၊ ဥသုဝါ၊ မြားလည်းကောင်း၊ သတ္တိဝါ၊ ထွံလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ ဣရိယာပထောတိ၊ ဣရိယာပထော ဟူသည်ကား၊ မာရေတဗ္ဗဿစ၊ သတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ မာရကဿစ၊ သတ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဌာနံဝါ၊ ရပ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇောဝါ၊ ထိုင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကိုမှတ်ခြင်းတည်း၊ ကိရိယာပိသေသောတိ၊ ကိရိယာပိသေသောဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇန္တံဝါ၊ ထိုးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဆေဒနံဝါ၊ ဖြတ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဘေဒနံဝါ၊ ခွဲခြင်းလည်းကောင်း၊ သင်္ခရဏိကံဝါ၊ ခရုသင်းကဲ့သို့ဦးပြည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ဝိသံဝါဒေတွာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ ယံ၊ အကြင်သူကို၊ မာရေတိတိ၊ သတ်လောဟူ၍၊ အာဏတ္တော၊ စေခိုင်းအပ်၏။ တတော၊ ထိုစေခိုင်းအပ်သောသူမှ၊ အညံ၊ တပါးသောသူကို၊ မာရေတိ၊ သတ်ပိလေအံ၊ အာဏာပကဿ၊ စေခိုင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုသတ်အပ်သောသူကို၊ အဝိသံဝါဒေတွာ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍၊ အထမာရေတိ၊

အကယ်၍သတ်အံ့၊ အာဏာပကဿ၊ စေခိုင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ အာဏတ္တိက္ခဏေ၊ စေခိုင်းသောခဏ၌၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ အာဏတ္တဿ၊ စေခိုင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မာရက္ခဏေ၊ သတ်သော ခဏ၌၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယေသန္တိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အားလည်း၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလာဒီသုပိ၊ ကာလအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဝေဒနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း။ ။

တု၊ စေခိုင်းခြင်း လုံ့လတပါး ပစ်လွှတ်ခြင်းလုံ့လကိုဆိုဦးအံ့၊ မာရဏတ္တိ၊ သေစိတ်သောဌာ၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယပဗ္ဗိဗဒ္ဓေနဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရဏနိဿန္တေန၊ လက်နက်ကို ပစ်လွှတ်ခြင်းသည်၊ နိဿဂ္ဂိယော၊ ပစ်လွှတ်ခြင်းရှိသော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လတည်း၊ သောဝိ၊ ထိုပစ်လွှတ်ခြင်း လုံ့လသည်လည်း၊ ဥဒ္ဓိသာနုဒ္ဓိသဘောဒတော၊ ရည်၍ လွှတ်ခြင်းမရည်မူ၍ လွှတ်ခြင်း အပြားအားဖြင့်၊ ဒုပိဓောဝေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်သာတည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပစ်လွှတ်ခြင်းလုံ့လ၌၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနဝေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

မာရဏတ္တမေဝ၊ သေစိတ်သောဌာသာလျှင်၊ ဩပါတခဏနံဝါ၊ ကျန်သော တွင်းကိုတူးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အပဿေနဥပနိက္ခိပနံ၊ တကံပျဉ်ကို အနီး၌ ထားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဘေသန္တိဝိသယန္တာဒိ ယောဇနံ၊ ဆေးအဆိပ်ယန္တရား အစရှိသည်ကိုယှဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထာဝရော၊ အမြဲတည်သော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လတည်း၊ သော၊ ထိုအမြဲတည်သောလုံ့လသည်၊ ဥဒ္ဓိသာနုဒ္ဓိသဘောဒတော၊ ရည်၍အမြဲတည်သောလုံ့လ မရည်မူ၍အမြဲတည်သောလုံ့လ၏အပြားအားဖြင့်၊ ဒုပိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုအမြဲတည်သောလုံ့လ၌လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံတု၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား၊ ပိသေသော၊ အထူးတည်း၊ မူလဋ္ဌေန၊ အရင်း၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဩပါတာဒီသု၊ တွင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ မူလေနဝေ၊ အဖိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုခာမုခာယဝါ၊ အချည်းစည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိန္နေသုပိ၊ ပေးအပ်ကုန်သော်လည်း၊ တပ္ပဗ္ဗယော၊ ထိုသူလျှင်

အကြောင်းရင်းရှိသောကြောင့်၊ ကောစိ၊ တရံတယောံသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ယဒိမရတိ၊ အကယ်၍သေအံ့၊ မူလဋ္ဌသေဝ၊ အရင်း၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်
 အားသာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်၊ ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ တေနဝါ၊ ထိုအရင်း၌တည်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အညောနဝါ၊ တပါးသောသူသည်လည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထဩပါတေ၊ ထိုတွင်းကို၊ ဝိနာသေတွာ၊ ဗျက်ဆီး၍၊ ဘုမိံ၊
 မြေကို၊ သမေ၊ ညီညွတ်သည်ကို၊ ကတေပိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော်လည်း၊ ပံသု
 ခောဝကာဝါ၊ မြေမှန်ကိုသုတ်သင်သောသူတို့သည်လည်း၊ ပံသံ၊ မြေမှန်
 ကို၊ ယဒိဂဏန္တိ၊ အကယ်၍ ယူပြန်လေကုန်အံ့၊ မူလခဏကာဝါ၊ သစ်မြစ်
 တူးသောသူတို့သည်လည်း၊ မူလာနိ၊ သစ်မြစ်တို့ကို၊ ဂဏန္တော၊ ယူကုန်၍၊
 အာဝါရံ၊ တွင်းကို၊ ယဒိကရောန္တိ၊ အကယ်၍ပြုကုန်အံ့၊ ဒေဝဝါ၊ ခဲဗီး
 သည်မူလည်း၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ကဒ္ဓမော၊ ညွှန်သည်၊ ယဒိ
 ဇာယတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထစ၊ ထိုတွင်းဟောင်း၌လည်း၊ ကောစိ၊
 တရံ တယောက်သော သတ္တဝါသည်၊ ဩတရိတွာဝါ၊ ကျ၍ လည်း
 ကောင်း၊ လဂ္ဂိတွာဝါ၊ ငြိ၍လည်းကောင်း၊ ယဒိမရတိ၊ အကယ်၍သေအံ့၊
 မူလဋ္ဌသေဝ၊ အရင်း၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်
 ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊ ယေန၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ လန္ဓံ၊ ရအပ်၏၊ သောဝါ၊ ထိုသူသည်
 လည်းကောင်း၊ အညောဝါ၊ တပါးသောသူသည် လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထို
 တွင်းကို၊ ဝိတ္ထုတရံ၊ အထူးသဖြင့် ကျယ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္တိ
 ရတရံ၊ အထူးသဖြင့်နက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြုအံ့၊ တပ္ပစ္စ
 ယာစ၊ ထိုနောက်လူ၏လို လပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တရံတယောက်
 သောသတ္တဝါသည်၊ ယဒိပနမရတိ၊ အကယ်၍သေလေအံ့၊ ဥာယေသန္တိ၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့အားလည်း၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်၊ ဖွဲ့ခြင်းတည်း၊
 မူလာနိ၊ အမြစ်တို့သည်၊ မူလေဟိ၊ အမြစ်တို့ဖြင့်၊ သံသန္ဓန္တိ၊ ယထာ၊ နှီးနှော
 ရောက်ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတြ၊ ထိုတွင်း၌၊ ယလေ၊ ကုန်း
 ကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ဧံတထာ၊ ထိုအထူးအပ
 သောနာဒိသုဝါ၊ တကံပျဉ်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ယထာ
 သမ္ပ ဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား၊ လျော်စွာ၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံဖြင့်၊ ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏ ။

မာရဏတ္ထံပန၊ သေစိပံသောဌါကာ၊ ဝိဇ္ဇာပရိဇပ္ပနံ၊ မန္တန်ကို ရပ်ခြင်း
 သည်၊ ဝိဇ္ဇာမယော၊ အတတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လတည်း၊ ဒါဌာ

ဝုဓာဒိနံ၊ အစွယ်ခေါက်သော်သူတပါးသေသောဒါဋ္ဌာဝုဓမင်းအစရှိသည်
 တို့၏၊ ဒါဋ္ဌာကောဓုနာဒိဝိဝ၊ အစွယ်ကိုခေါက်သကဲ့သို့၊ မာရဏတ္ထံ၊ သေ
 စိတ်သောဌ၊ ကမ္ဘဝိပါကဇိဗ္ဗိဝိကာရကရဏံ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သော
 တန်ခိုးအထူးကို ပြုခြင်းသည်၊ ဣဒ္ဓိမယော၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော၊ ပယော
 ဂေါ၊ လုံးလတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဒိန္နာဒါနဿတု၊
 အဒိန္နာဒါနံသိက္ခာပုန်၏ကား၊ ထေယျပသယုပဒိန္နန္တပရိကပ္ပကုသာဝဟာ
 ရဝသပ္ပဝတ္ထာ၊ ချိန်စဉ်းလဲတင်းစဉ်းလဲတို့ဖြင့် ခိုးခြင်း နှိပ်စက်၍ ခိုးခြင်း
 မြက်သစ်ရွက်တို့ဖြင့် ဖုံးထွင်း၍ခိုးခြင်း အကြံအစည်ပြု၍ခိုးခြင်း ကမ္ဘည်း
 ပြောင်း၍ခိုးခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိ အာ
 ဒယော၊ မိမိလက်ဖြင့်ခိုးခြင်းစေခိုင်း၍ ခိုးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပယောဂေါ၊
 လုံ့လတို့တည်း၊ တေသတ္ထိ၊ ထိုခိုးခြင်းတို့၏လည်း၊ ဝုတ္တာနုသာရေနေဝ၊
 ခိုအပ်ပြီးသည်ကို အစဉ်သျှောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပဘောဒေါ၊ အပြားကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဗြဟ္မစရိယာဒိနံ၊ အဗြဟ္မစရိယသိက္ခာပုန်အစ
 ရှိကုန်သော၊ တိဏ္ဍန္တိ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာပုန်တို့၏လည်း၊ သာဟတ္ထိကာ
 ဇဝ၊ သာဟတ္ထိကပယောဂ သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လကို၊
 လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပယောဂတောပိ၊ လုံ့လအားဖြင့်လည်း၊
 ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

အင်္ဂတောတိတ္ထေစ၊ အင်္ဂတောဟူသောဤပါဌ၌လည်း၊ ပါဏာတိပါတ
 သာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း၏၊ ပါဏောစ၊ သတ္တဝါသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏသညိစ၊ သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝရကဗိက္ကဉ္စ၊ သတ်တတ်သောစိတ်သည်လည်း၊ ပဗ္ဗုပဗ္ဗိတံ၊ ရှေး
 ရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ တေနစ၊ ထိုလုံ့လ
 ဖြင့်လည်း၊ မရတိ၊ သေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗုငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊
 အကြောင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဒိန္နာဒါနဿပိ၊ အရှင်သည်
 မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း၏လည်း၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတဇ္ဇေဝ၊
 သူတပါး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရ
 ပရိဂ္ဂဟိတသညိစ၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေယျစိက္ကဉ္စ၊ ခိုးတတ်သောသူ၏ အဖြစ် တည်းဟူ
 သောစိတ်သည်လည်း၊ ပဗ္ဗုပဗ္ဗိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ
 ယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ တေနစ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်လည်း၊ အာဒါတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သော
 ဥစ္စာကိုအာဒါနံ၊ ယူခြင်းသို့၊ ဂတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇ္ဇေဝ၊ ငါးပါး

သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဗြဟ္မစရိယဿပန၊ မမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၏ ကား၊ အဇ္ဈာစရိယဝတ္ထုစ၊ လွန်ကျူးအပ်သော မိန်းမအစရှိသော ဝတ္ထုသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလွန်ကျူးအပ်သော မိန်းမအစရှိသော ဝတ္ထု၌၊ သေဝနစိတ္တံ၊ မှီဝဲလိုသောစိတ်သည်၊ ပစ္စုပဋိတဉ္စ၊ ရှေးရှုတည်စည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဝနပစ္စယာ၊ မှီဝဲလိုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပယောဂဉ္စ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့လည်း၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ကောင်းစွာ ရောက်၏၊ သာဒိယတိ၊ သာလည်းသာယာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဗိန္နုဒ္ဓိ၊ နှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ မုသာဝါဒဿ၊ မုသားဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတထံ၊ မဟုတ်မမှန်သော၊ ဝတ္ထုစ၊ ဝတ္ထုသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသံဝါဒနစိတ္တဉ္စ၊ ချွတ်ယွင်းစေလိုသော စိတ်သည်လည်း၊ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဇ္ဇော၊ ထိုနှင့်လျော်သော၊ ဝါယာမောစ၊ လုံ့လလည်းကောင်း၊ ပရဝိသံဝါဒနဉ္စ၊ သူတပါးအား ချွတ်ယွင်းစေလိုသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိညာပယမာနာ၊ သိစေအပ်သော၊ ဝိညက္ကိပဝတ္ထိ၊ ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနဿပန၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနသိက္ခာပုဒ်၏ကား၊ သုရာဒိနဉ္စ၊ သုရာအစရှိသည်တို့တွင်လည်း၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဒနိယပါတုကမုတာစိတ္တဉ္စ၊ ယစ်မျိုးကို သောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော စိတ်သည်လည်း၊ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဇ္ဇဉ္စ၊ ထိုနှင့်လျော်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဝိတေစ၊ သောက်အပ်သည်ရှိသော်လည်း၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ အင်္ဂါနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အင်္ဂတောပန၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနန္တယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ သမုဋ္ဌာနတောတိ၊ သမုဋ္ဌာနတောဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ပါဏာတိပါတအနိန္ဒာဒါနမုသာဝါဒါစ၊ ပါဏာတိပါတသိက္ခာပုဒ်အနိန္ဒာဒါနသိက္ခာပုဒ် မုသာဝါဒ

သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း။ ကာယစိတ္တ တောစ၊ ကိုယ်စိတ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝါစာစိတ္တတောစ၊ နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာ
 စိတ္တတောစ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသမုဋ္ဌာ
 နာ၊ သုံးပါးသော သမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 အဗြဟ္မစရိယံ၊ အဗြဟ္မစရိယသိက္ခာပုဒ်သည်။ ကာယစိတ္တဝသေန၊ ကိုယ်
 စိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကသမုဋ္ဌာနမေဝ၊ တခုသော သမုဋ္ဌာန်ကြောင့်သာ
 သျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ
 ဋ္ဌာနသိက္ခာပုဒ်သည်။ ကာယတောစ၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယ
 စိတ္တတောစ၊ ကိုယ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိသမုဋ္ဌာနံ၊ နှစ်
 ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤပဉ္စင်္ဂသီလဒ္ဓိ၊
 သမုဋ္ဌာနတောပိ၊ သမုဋ္ဌာန်အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊
 ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

ဝေဒနာတောတိတ္ထေစ၊ ဝေဒနာတောဟူသော ဤပုဒ်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆ
 ယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပါဏာတိပါ
 တော၊ ပါဏာတိပါတ သိက္ခာပုဒ်သည်။ ဒုက္ခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တော၊ ဒေါ
 သမုဋ္ဌာန်ရှိသောဒုက္ခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိန္ဒာ
 ဓါနံ၊ အနိန္ဒာဓါန သိက္ခာပုဒ်သည်။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊
 ဝေဒနာတို့တွင်၊ အညတရ ဝေဒနာ သမ္ပယုတ္တံ၊ တပါးပါးသော ဝေဒ
 နာနှင့်ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မုသာဝါဒေါ၊ မုသာ
 ဝါဒသိက္ခာပုဒ်သည်။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့တွင်၊
 အညတရဝေဒနာ သမ္ပယုတ္တော၊ တပါးပါးသောဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဧဒ္ဓေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော
 အဗြဟ္မစရိယာ သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ သုခါယဝါ၊ သုခဝေဒနာ
 နှင့် လည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခါယဝါ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပယုတ္တာနိ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤငါးပါးသော
 သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝေဒနာတောပိ၊ ဝေဒနာအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊
 သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

မူလတောတိတ္ထေ၊ မူလတော ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံး
 အဖြတ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာ
 ပုဒ်တို့တွင်၊ ပါဏာတိပါတောစ၊ ပါဏာတိပါတသည်လည်း၊ ဒေါသမော
 ဟမူလော၊ ဒေါသမောဟလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ အနိန္ဒာ ဓါနမုသာဝါဒါ၊

အနိန္ဒာဒါနိမုသာဝါဒတို့သည်၊ လောဘမောဟမူ လာဝါ၊လောဘမောဟ
 အကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ဒေါသမောဟမူလာဝါ၊ဒေါသမောဟ
 အကြောင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတရောနိ၊ဤသိက္ခာပုဒ်တို့မှ တပါး
 ကုန်သော၊ ဧဒါနုစိပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ လောဘမောဟ မူလာနိ၊
 လောဘမောဟလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သည်၊ဟော န္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိဝေံ၊
 ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ မူလတောဝိ၊ မူလအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာ
 တဗ္ဗော၊သိအပ်သော၊ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ၊ကမ္မတောတိ၊
 ကမ္မတောဟူသည်ကား၊ဧတ္ထ၊ဤငါးပါးတို့တွင်၊ပါဏာတိပါတအနိန္ဒာဒါန
 အဖြေဟူ စရိယာနိဝ၊ ပါဏာတိပါတ အနိန္ဒာဒါနကမေသု မိစ္ဆာစာရတို့
 သည်ကား၊ ကာယကမ္မမေဝ၊ ကာယကံသည် သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
 ကမ္မပထပတ္တာနေဝ၊ကမ္မပထသို့ရောက်ကုန်သည်သာတည်း၊မုသာဝါဒေါ
 မုသာဝါဒသည်၊ဝစိကမ္မမေဝ၊ဝစိကံသာတည်း၊ယောပန၊ အကြင်မုသာ
 ဝါဒသည်ကား၊အတ္တဘဂ္ဂုနကော၊သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားပျက်စီး၏၊သေ၊
 ထိုသူတပါးအကျိုးစီးပွားပျက်စီးသောမုသာဝါဒသည်၊ကမ္မပထပတ္တော၊
 ကမ္မပထသို့ရောက်၏။ ဣတရော၊ဤကမ္မပထသို့ရောက်သောမုသာဝါဒမှ
 တပါးသော မုသာဝါဒသည်၊ ကမ္မမေဝ၊ဝစိကံသာတည်း၊ သုရာမေရယ
 မစ္ဆပမာဒဋ္ဌာနံ၊သုရာမေရယမစ္ဆပမာဒဋ္ဌာနံသည်၊ကါယကမ္မမေဝ၊ကာယ
 ကံသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ဤပဉ္စင်္ဂသီလ၌၊ကမ္မတောဝိ၊
 ကံအားဖြင့်လည်း၊ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်
 တည်း၊ ၊ဝိရမတောတိ၊ဧတ္ထ၊ ဝိရမတောဟူသော ဤပုဒ်၌၊ စောဒကော၊
 စောဒကဆရာသည်၊ ပါဏာတိပါတာဒိဟိ၊ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့
 မှ၊ဝိရမန္တော၊ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုတော၊အဘယ်မှ၊ဝိရမတိ၊ကြဉ်
 ရှောင်လေ သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏။ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊
 မယာ၊ငါသည်၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုအပ်၏။သမာဒါနဝသေန၊သောက်တည်သည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဝိရမန္တော၊ ကြဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အတ္တနေဝါ၊မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရေသံဝါ၊ သူတပါးတို့အားလည်း
 ကောင်း၊ ပါဏာတိပါတာဒိအကုသလတော၊ပါဏာတိပါတ အစရှိသော
 အကုသိုလ်တရားမှ၊ဝိရမတိ၊ကြဉ်၏။ကိံ၊အဘယ်ကို၊အာရတိတွာ၊အာရုံ
 ပြု၍၊ဝိရမတိ၊ကြဉ်သနည်း၊ ယတော၊အကြင်ပါဏာတိပါတ အစရှိသော
 အကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝိရမတိ၊ကြဉ်၏။ တဒေဝ၊ထိုပါဏာတိပါတ အစရှိ
 သော အကုသိုလ်တရားကို သာလျှင်၊ အာရတိတွာ၊အာရုံပြု၍၊ ဝိရမတိ၊

ကြည့်၏။ သတ္တဝါဝသေ့နာမ်၊ မျက်မှောက်၌ရောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်း၊ ဝိရေမိန္ဒော၊ ကြည့်သောဝတ္ထုလည်း၊ ဝတ္ထုပွကာရာ ကုသလတော
ဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော အကုသိုလ်တရားမှသာလျှင်၊ ဝိရေမတိ။
ကြည့်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အာရတိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိရေမတိ၊ ကြည့်သနည်း။
ပါဏာတိပါတာဒိနိ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထာရမ္မကာနေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသော အာရုံတို့ကိုသာလျှင်၊ အာရတိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိရေမတိ။
ကြည့်၏။ ကေပိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ သုရာမေရယမဇ္ဇသင်္ခါ
တေ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အာရ
တိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟူသောယစ်
ခြင်းမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ ဝိရေမတိ၊ ကြည့်၏။ သတ္တသင်္ခါရေသု၊
သတ္တဝါသင်္ခါရတို့တွင်၊ ယံပန၊ အကြင်သတ္တဝါသင်္ခါရကိုကား၊ အဝဟရိ
တဗ္ဗဉ္စ၊ ခိုးလည်းခိုးအပ်၏။ ဘဗ္ဗိတဗ္ဗဉ္စ၊ ပျက်လည်း ပျက်ဆီးအပ်၏။ တံ၊
ထိုခိုးအပ်သော သတ္တဝါပျက်ဆီးအပ်သောသင်္ခါရကို၊ အာရတိတွာ၊ အာ
ရုံပြု၍၊ အဒိန္နာဒါနာစ၊ အဒိန္နာဒါနိငှလည်းကောင်း၊ မုသါစ၊ မုသါဝါဒငှလည်း
ကောင်း၊ ဝိရေမတိ၊ ကြည့်၏။ သတ္တေယေဝ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်၊ အာရ
တိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ပါဏာတိပါတာစ၊ ပါဏာတိပါတမှ လည်းကောင်း၊
အဗြဟ္မစရိယာစ၊ အဗြဟ္မစရိယမှလည်းကောင်း၊ ဝိရေမတိ၊ ကြည့်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုကေပိဆရာတို့၏ဝါဒကို၊ အညေ၊ အညေ
ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း။
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးကို၊ ပိန္နဲန္တော၊ ကြံသော
သူသည်၊ အညံ၊ တပါးကို၊ ကရေယျ၊ ပြုမိလေရာ၏။ ယဉ္စ၊ အကြင်အကုသိုလ်
တရားကိုလည်း၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ တဉ္စ၊ ထိုစွန့်အပ်သောအကုသိုလ်တရား
ကိုလည်း၊ နဇာနေယျ၊ မထိရာ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိကာ၊ အယူရှိကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနိစ္စ မာနာ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ယံ၊ အကြင် အကုသိုလ်ကို၊
သေသော၊ ဤသူသည်၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါဏာတိပါတာဒိ၊
ပါဏာတိပါတ အစရှိသော၊ တံအကုသလမေဝ၊ ထိုအကုသိုလ်
ကိုသာလျှင်၊ အာရတိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိရေမတိ၊ ကြည့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေ၊
အညေဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုအညေ ဆရာတို့၏ ဝါဒ
သည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ တဿ၊ ထိုဝိရေမိ
စေတသိက်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဘာဝတောစ၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ မဟုတ်သော အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပဟိဒ္ဓါဘာဝတောစ၊ အပဟိဒ္ဓအာရုံမဟုတ်သော

အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ဝိဘင်္ဂံ၊ ပါဠိ၊ သိက္ခာပဒ်ဘင်းပါဠိတော်ပါဠိ
 ဌ၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်
 တို့သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်ကုသိုလ်တို့နည်း၊ (ပ) အာရမ္မဏာ၊ အာရုံတို့သည်
 ကတိ၊ အဘယ်အာရုံတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ တွာ၊ မေးတော်မူ၍၊ ကုသ
 လာဇေ၊ ကုသိုလ်တို့သည် သာတည်း၊ သိယာ၊ ရံခါ၊ သုခါယ၊ သုခဖြစ်
 သော၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသာဇ္ဇ
 နေ၊ အဖြေသည်၊ ပဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ရမ္မဏာတိ၊
 ပစ္စုပ္ပန်အာရုံရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ရမ္မဏာတိ၊ ဗဟိဒ္ဓအာရုံ
 ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စုပ္ပန်ဗဟိဒ္ဓါ၊ ရမ္မဏတ္ထံ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 အာရုံဗဟိဒ္ဓ အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထို
 ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ ဗဟိဒ္ဓအာရုံရှိ၏ ဟူသောစကားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါ
 ဏာတိ၊ ပါတနိ အကုသလံ၊ ပါဏာတိ၊ ပါတနော၊ အကုသိုလ်ကို၊
 အာရတိ၊ တွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိရမန္တံ၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နယုတ္တိ၊
 မသင့်၊ အညံ၊ ဝါ၊ ပါးကို၊ ဝိန္ဒေန္တော၊ ကြံသောသူသည်၊ အညံ၊ တပါးကို၊
 ကရေယျ၊ ပြုမိလေရာ၏၊ ယဉ္စ၊ အကြင်အကုသိုလ်တရားကိုလည်း၊ ပဇဟ
 တိ၊ စွန့်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုစွန့်အပ်သော အကုသိုလ်တရားကိုလည်း၊ နဇာနေယျ၊
 မထိရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေဟိ၊ အညေဆရာတို့သည်၊ ယံ၊ ပန၊ စဝနံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အမိပ္ပါယတ္ထံ၊ လိုအပ်
 သောအနက်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိစ္စသာနေဝသေန၊
 ကိစ္စကို ပြီးစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊
 အညံ၊ တပါးသော အကုသိုလ်ကို၊ ဝိန္ဒေန္တော၊ ကြံသောသူသည်၊ အညံ၊
 ကြံရာမှတပါးသော အကုသိုလ်ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ယဉ္စ၊ အကြင်အကုသိုလ်တရားကိုလည်း၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ တဉ္စ၊
 ထိုစွန့်အပ်သော အကုသိုလ် တရားကိုလည်း၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့လည်းကောင်း၊ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်၊ မဂ္ဂဋ္ဌော၊ မဂ်၌တည်သော၊ အရိ
 ယဝုစ္စသော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗပါပကော၊ အလုံးစုံသော အကု
 သိုလ်ကို၊ ပဇဟန္တေ၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရတိ၊ တွာ၊
 အာရုံပြု၍၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စင်္ဂံသိလ၌၊ နိဒဿနဉ္စ၊ သက်သေ
 သည်လည်း၊ တဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊

ပိရမတောဝိ၊ ကြဉ်သော အားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာ တဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊
ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ။

ပလတောတိ၊ ပလတောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဧတေပါဏာတိပါတာဒယော၊ ထိုပါဏာတိပါတ အစရှိသော
အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိပလနိဗ္ဗတ္တကာ၊ အပါယ်လေးပါးသို့လား
စေတတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
သုဂတိယဉ္ဇ၊ သုဂတိသံဃ်လည်း၊ အနိဋ္ဌာကန္တာမနာပပိပါက နိဗ္ဗတ္တကာ၊
မလိုအပ်သော အကျိုး မနှစ်လိုအပ်သော အကျိုး မနှစ်သက်အပ်သော
အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္ပရာယေစ၊ တမ
လွန်တဝ၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဒေစ၊ ပဂ္ဂုပြန်မျက်မှော်၌ လည်းကောင်း၊
အဝေသာဇ္ဇောဒိပလနိဗ္ဗတ္တကာ၊ မရဲရင့်ခြင်းအစရှိသောအကျိုးကိုဖြစ်စေ
တတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝိစအပရောနယော၊ နည်းတပါး
ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယော၊ အကြင်အကျိုးသည်၊ သဗ္ဗ
လဟု၊ အလုံးစုံအောက်ပေါ့၏၊ ပါဏာတိပါတဿ၊ ပါဏာတိပါတကံ၏၊
သောဝိပါကော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ မနုဿတူတဿ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူ
အား၊ အပ္ပါယကသံဝတ္တနိကော၊ အသက်တိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိနာဝိ၊ ဤသို့အစရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ န
ယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဣ၊ ဤသိက္ခာပုန်၌၊ ပလတောဝိ၊ အကျိုးအားဖြင့်လည်း၊
ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာပုန်တို့၌၊ ပါဏာ
တိပါတာဒိဝေရမဏီနိဗ္ဗိ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့မှကြဉ်ခြင်းတို့၏
လည်း၊ သမုဋ္ဌာနဝေဒနာမူလကမ္မပလတော၊ သမုဋ္ဌာနဝေဒနာမူလစေတ
နာအကျိုးအားဖြင့်၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်
တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိညာ
ပနာ၊ သိစေခြင်းတည်း၊ သဗ္ဗာဝေစ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
တောဝေရမဏီယော၊ ထိုပိရတီတို့သည်၊ ကာယတောစ၊ ကိုယ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ကာယ ဝိတ္တတောစ၊ ကိုယ်စိတ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
ဝါစာဝိတ္တတောစ၊ နှုတ်စိတ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာ ဝိတ္တ
တောစ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ သမုဋ္ဌာနတို့ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌဟန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာ
ဝေစ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုန်တို့သည်လည်း၊ သုဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာ

ထိက္ခာပဒဝတ္ထုနာ၊

ဝါ၊ သုခဝေဒနာနှင့်လည်း ယှဉ်ကုန်၏။ အနုက္ခမသုခဝေဒနာ သမ္ပယုတ္တဝါ၊ အနုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့်လည်း ယှဉ်ကုန်၏။ အလောဘာအဒေါသမူလဝါ၊ အလောဘာအဒေါသတရားမူလရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ အလောဘာအဒေါသမောဟမူလဝါ၊ အလောဘာအဒေါသ အမောဟမူလ ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော ဝိရတီတို့တွင်၊ စတသောဝိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ဝိရတီတို့သည်။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ တည်း။ ဓမ္မာဝါဒီ၊ ဓမ္မာဝါဒမှ၊ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံတည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌၊ ဝိတ္တတောဝ၊ ဝိတ် ကြောင့်သာလျှင်၊ သမုဋ္ဌဟန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံသော ဝိရတီတို့ သည်လည်း၊ မနောကမ္မံ၊ မနောကံတည်း။ ။

ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော ဝိရတီတို့တွင်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိ ယာစ၊ ကြဉ်သောကြောင့်လည်း၊ အင်္ဂုပစ္စင်္ဂ သမ္ပန္နတာ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အာ ရောဟပရိတာဟသမ္ပတ္တိ၊ လုံးဝရံသဏ္ဍာန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဇေနသမ္ပတ္တိ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ သုပတိဗ္ဗိတပါဒတာ၊ ကောင်းစွာတည်သောခြေတဝါးပြင်ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ စာရူ တာ၊ အဆင်း၏ရှုဖွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မုဒုတာ၊ နူးညံ့သည် ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုပိတာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သူရတာ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မဟဗ္ဗလတာ၊ ခွံအားကြီး သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိသဋ္ဌဝစနတာ၊ ပြေပြစ်သောစကားရှိသည် ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လောကပိယတာ၊ လူတို့ချစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အဘေဇ္ဇပရိသတာ၊ မကွဲမပြားသော ပရိသတ်ရှိသည်၏ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အစ္ဆန္ဒိတာ၊ မထိတ်လန့်သည်၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ ဒုပ္ပခံသိတာ၊ သူတပါး မပျက်ဆီး နိုင်သည်၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ ပရူပက္ကမေန၊ သူတပါး၏လုံ့လဖြင့်၊ အမရဏတာ၊ မသေသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနန္တပရိဝါရတာ၊ အတိုင်းမသိသောအခြံအရံရှိ သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုရူပတာ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိသည် ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုသဏ္ဍာနတာ၊ ကောင်းသောသဏ္ဍာန်ရှိသည်၏ အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အပ္ပါဗာဝတာ၊ အနာမရှိ သည်၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ အသောကတာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပိ ယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော သူတို့နှင့်၊

သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ အဝိပ္ပယောဂတာ၊ မက္ခေကွင်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗာယုကတာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဝေမာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိ အပ်ကုန်၏။

အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုခိုးယူ ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်သောကြောင့်၊ မဟာဒ္ဒနတာ၊ များသောဥစ္စာရှိ သည်၏အဖြစ်၎င်း၊ ဗဟုဓနဓညတာ၊ များသောဥစ္စာစပါးရှိသည်၏အဖြစ် ၎င်း၊ အနန္တဘောဂတာ၊ အတိုင်းအရှည်မသိနိုင်သော အသုံးအဆောင်ရှိ သည်၏ အဖြစ်၎င်း၊ အနုပ္ပန္န ဘောဂပ္ပတ္တိတာ၊ မဖြစ်သေးသော အသုံး အဆောင်ကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နဘောဂထာ ဝဂတာ၊ ဖြစ်ပြီးသောအသုံးအဆောင်၏အမြဲတည်သည်၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ ဣတ္ထိတာနံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂါနံ၊ အသုံးအဆောင် တို့၏၊ ဝိပ္ပပဋိလာဘတာ၊ လျှင်စွာရလွယ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ရာဇစောရုဒကတ္တိအပ္ပိယဒါယာဒေဟိ၊ မင်း ခိုးသူ ရေမီးမချစ်သောအဖွဲ့ခံ တို့နှင့်၊ အသာဓာရဏဘောဂတာ၊ မဆက်ဆံသောအသုံးအဆောင်ရှိသည် ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အသာဓာရဏ ဓနပဋိလာဘော၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော ဥစ္စာကိုရခြင်း လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တမတာ၊ လူတို့ ထက်မြတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နုတ္တိကဘာဝဿ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဇာနနတာ၊ မသိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သုခဝိဟာရ တာ၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနံ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

အဗြဟ္မစရိယာ၊ မမြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်သောကြောင့်၊ ဝိဂတပစ္စတ္တိကတာ၊ ကင်းသော ရန်သူရှိသည်၏အ ဖြစ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဇနုပိယတာ၊ သူခပ်သိမ်းတို့နှစ်သက်ခြင်းရှိသည် ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အန္တပါနဝတ္ထုသယနာဒိနံ၊ ထမင်းအပျော် အဝတ် ပုဆိုးအိပ်ရာအစရှိသည်တို့၏၊ လာဘိတာ၊ ရလွယ်သည်၏အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ သုခသယနတာ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ရသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုခပဋိဗျဏ္ဍနတာ၊ ချမ်းသာစွာ နိုးရသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အပါ ယဘယဝိနိမုတ္တတာ၊ အပါယ်ဘေးမှလွတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဘာဝပဋိလာဘဿဝါ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်ကိုရခြင်း၏၎င်း၊ နပုံသကဘာ ဝပဋိလာဘဿဝါ၊ နပုန်း၏အဖြစ်ကိုရခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အသပတာ၊

ရန်သူမရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အကောနေတာ၊ အမျက်ဒေါသ
 မရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခကာရိတာ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ့ရှိ
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တက္ခန္ဓတာ၊ လည်ငိုက်ဆိုက်မရှိသည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနဝေမုခတာ၊ အောက်ယိုမျက်နှာချခြင်း မရှိ
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဝုရိသာနံ၊ ဝိန်းမယောကျ်ားတို့၏၊ အည
 မညဝိယတာ၊ အချင်းချင်း ချစ်မြတ်နိုးသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပရိ
 ဝုဏ္ဏိန္ဒြိယတာ၊ ပြည့်စုံသောဣန္ဒြေရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုဏ္ဏ
 လက္ခဏတာ၊ ပြည့်စုံသောလက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နိရာ
 သကံတာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေါဿက္ကတာ၊
 ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုခဝိဟာရိတာ၊ ချမ်း
 သာစွာနေရသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အကုတောဘယတာ၊ ဘေး
 မရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဝိယဝိပုယောဂါတာဝတာ၊ ချစ်အပ်
 သောသူနှင့်တွေ့ကွင်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာ
 ဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်
 ကုန်၏။ ။

မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊
 ကြဉ်သောကြောင့်၊ ဝိပုသန္နိန္ဒြိယတာ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သောဣန္ဒြေ
 ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိသဠမရရတာဏိတာ၊ သန့်ရှင်းသာယာ
 သောစကားကိုဆိုတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမထိတသန္ဓေန္တ
 တာ၊ ကောင်းစွာပြေပြစ်သန့်ရှင်းသောသွားရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 နာတိထူလတာ၊ မဆူမဝလွန်းသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ နာတိကိဿ
 တာ၊ မကျုံ့လွန်းသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နာတိမုဿတာ၊ မနိမ့်
 လွန်းသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နာတိဒိဗာတာ၊ မမြင့်လွန်းသည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုခသမ္ပဿတာ၊ နူးညံ့သော ကောင်းသော ကိုယ်
 အတွေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဂန္ဓမုခတာ၊ ကြာညှိပန်း၏
 အနံ့ကဲ့သို့သောခံတွင်းအနံ့ရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သုဿသက
 ပရိဇနတာ၊ မိမိစကားကိုနားထောင်သောအခြေအရံရှိသည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ အာဒေယျဝစနတာ၊ ယူအပ်သောစကားရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ကမလုပ္ပလသဒိသမုဒုလောဟိတ တနူဇိ၅တာ၊ ကမုဒြာကြာ
 နှင့်တူသောနူးညံ့သောနီသောပါးသောလျှာရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 အနုန္ဓတာ၊ မမျှလွင့်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အပဝလတာ၊ မလျှပ်

ပေါ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊
ပလာနိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်း မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း
ဖြစ်သောသေရည်သေရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်သော
ကြောင့်၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်သု၊ အတိတ်အနာဂတိပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်
သော၊ သဗ္ဗကိစ္စကရဏိယေသု၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စကြီးငယ်တို့၌၊ ခိပ္ပံ၊
လျှင်စွာ၊ ပဋိဇာနနတာ၊ သိတတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း၊ ဥပဗ္ဗိတ သတိတာ၊ ထင်သော သတိရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ အနုမ္မတ္တကတာ၊ မရှူးမသွပ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဥာဏ
ဝန္တတာ၊ ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနုလသတာ၊
မပျင်းမရိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဇလတာ၊ အရိအရည်မပိုသည်
၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အနေလမူဂတာ၊ မအသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
အမတ္တတာ၊ မမေ့သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တတာ၊ မပေါ့
မလျော့သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အသမ္မောဟတာ၊ မတွေဝေသည်၏
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဆန္ဒိတာ၊ မထိတ်လန့်သည်၏ အဖြစ် လည်း
ကောင်း၊ အသာရန္တိတာ၊ ဘေးရန်မရှိသည်၏ အဖြစ် လည်း ကောင်း၊
အနုဿာပိတာ၊ သူတပါး ရှံရှာခြင်းကင်း သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊
သစ္စဝါဒိတာ၊ မှန်သောစကားရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပိသုဏာ
ဖရုသာသဗ္ဗပ္ပယာပဝါဒိတာ၊ ချောပစ်သောစကားကိုမဆိုသည်၏ အဖြစ်
ကြမ်းတမ်းသောစကားကိုမဆိုသည်၏အဖြစ်အကျိုးမရှိအပျင်းပျင်းသော
စကားကိုမဆိုသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊
အတန္ဒိတတာ၊ ပျင်းရိခြင်း ကင်းသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကတည
တာ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုသိတတ်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကတ
ဝေဒိတာ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုဆတ်တတ် ပြောဆိုတတ်သည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ အမစ္ဆ ရိတာ၊ ဝန်မတိုတတ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
ဘဂဝန္တတာ၊ ဘဂဝတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သီလ
ဝန္တတာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဥဇုတာ၊ ဖြောင့်
သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အကောဓနတာ၊ အမျက်
မရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဟိရိမနတာ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်သော
နှလုံးရှိသည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပိတာ၊ ဒုစရိုက်မှလန့်တတ်
သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဥဇုဒိဗ္ဗိကတာ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယုရှိ

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊

သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မဟာပညတာ၊ ပညာကြီးသည်၏အဖြစ်
 လည်းကောင်း၊ မေဓဝိတာ၊ ထိုးထွင်းသောပညာရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ပဏ္ဍိတတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာဘဝနှစ်ပါးကိုမြင်သောပညာရှိသည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အတ္တနန္တကုသလတာ၊ အကျိုးရှိသည် အကျိုး
 မရှိသည်၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစ
 ရှိကုန်သော၊ ပလ္လာဒိ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝေ၊
 ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပါဏာတိပါတာဒိဝေရေမဏိနံ၊
 ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့မှကြဉ်ခြင်းတို့၏၊ သမုဗ္ဗာနဝေဒနာမူလ
 ကမ္မဗလတောပိ၊ သမုဗ္ဗာနဝေဒနာမူလ ကမ္မဗလအားဖြင့်လည်း၊ ဝိညာ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့မှ၊ ပစ္ဆိမေ
 သုပိ၊ နောက်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗသု၊ ငါးပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့
 ၌၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သင့်သည်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ အာဝေဏိကဗ္ဗ၊
 အသီးအခြားကိုလည်း၊ ဝိတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိနာဒိတာပိဝ၊ အညံ့အစရှိ
 သည်တို့ကိုလည်း၊ ဥေယျာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဂါထံ၊ အကြင်
 ဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား၊ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ဖွင့်ရာ ဖွင့်ကြောင်းတည်း၊ ဧတိဿာ
 ပုရိမပဗ္ဗသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာယံ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သောငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်၏
 အဖွင့်၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တံ၊ ထိုသင့်သော
 စကားကို၊ တတော၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်၏အဖွင့်မှ၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပစ္ဆိမေသုပိ၊ နောက်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗသု၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်း
 တည်း။ ။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်၌ဦးဆုံး၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေသု၊ ရှေးဖြစ်
 သောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ အာရမ္မဏတောဝ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်း၊ သုရာမေရ
 ယမဇ္ဇပမာဒဗ္ဗာနံ၊ သုရာပါန သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဣပါယတနာဒိ၊ ဣပါရုံအစရှိ
 သော၊ အညတရသင်္ခါရာရမ္မဏံ၊ တပါးပါးသောသင်္ခါရလျှင်အာရုံရှိသည်
 ကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတ္ထ၊ ဤနောက်
 ဖြစ်သောငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ဝိကာလဘော
 ဇနသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဣပါယတနာဒိ၊ ဣပါရုံအစရှိသော၊ အညတရသင်္ခါရလျှင်
 အာရုံရှိသည်ကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတေ

နနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော နောက်သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ အာရမ္မဏဘေဒေါ၊ အာရုံ၏အပြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာဒါနတော၊ ဆောက်တည်သောအားဖြင့်ကား၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သာမဏေရေနဝါ၊ သာမဏေသည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကေနဝါ၊ ဥပါသကာသည် လည်းကောင်း၊ သမာဗိယန္တေန၊ ဆောက်တည်သဖြင့်၊ သမာဗိန္ဒာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တောနိဝိ၊ ထိုနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း သာမဏေရေနဝါ၊ သာမဏေသည် လည်းကောင်း၊ ဥပါသကေနဝါ၊ ဥပါသကာသည်လည်းကောင်း၊ သမာဗိယန္တေန၊ ဆောက်တည်သဖြင့်၊ သမာဗိန္ဒာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အင်္ဂီတောဝိ၊ အင်္ဂါအားဖြင့်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုရှေးသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပါဏာတိပါတာနိနံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ အင်္ဂီတေဒေါ၊ အင်္ဂါအပြားကို၊ ဝုတ္တောယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝာပိ၊ ဤနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်လည်း၊ ဝိကာလဘောဇနဿ၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၏၊ ဝိကာယော၊ ပွန်းလွဲသောအခါလည်းကောင်း၊ ယာဝကောလိကံ၊ ယာဝကောလိက ဘောဇဉ် လည်းကောင်း၊ အတ္တော ဟရဏံ၊ မျိုခြင်း လည်းကောင်း၊ အနုဗ္ဗတ္တကတာ၊ မရှူးသွပ်သောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့တည်း၊ ဧတေနာနုဿရေန၊ ဤသို့သောနည်းကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ သေသာနန္တိ၊ ကြွင်းသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း၊ အင်္ဂီဘာဝေါ၊ အင်္ဂါ၏ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမုဠာနတော၊ သမုဠာန်အားဖြင့်၊ သုရာမေရေယမဇ္ဇပမာဒဠာနံ၊ သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ကာယတော၊ ကိုယ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာယဝိတ္တတော၊ ကိုယ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွိသမုဠာနံ၊ နှစ်ပါးသော သမုဠာန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောအထက်သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ သမုဠာနံ၊ သမုဠာန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအောက်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ဝေဒ

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊

နာတော၊ဝေဒနာအားဖြင့်၊ အနိန္ဒာဒါနံ၊အနိန္ဒာဒါနံသည်၊တိသု၊သုံးပါးကုန်
 သော၊ဝေဒနာသု၊ဝေဒနာတို့တွင်၊အညတရဝေဒနာသမ္ပယုတ္တံ၊ တပါးပါး
 သောဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်၊ဟောတိယထာ၊၊ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊တထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဣဝေ၊ဤနောက် သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ ဝိကာလဘောဇနံ၊ဝိကာလ
 ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်သည်၊ တိသု၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ဝေဒနာတို့
 တွင်၊အညတရဝေဒနာသမ္ပယုတ္တံ၊တပါးပါးသော ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧတေနနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံ
 သောသိက္ခာပုဒ်တို့အား၊ ဝေဒနာသမ္ပယောဂေါ၊ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုအောက် သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်၊ အဖြဟ္ဗစရိယံ၊ အဖြဟ္ဗစရိယ
 သည်၊လောဘမောဟမူလံ၊ လောဘမောဟမူလရှိသည်၊ ဟောတိယထာ
 စ၊ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ ဣဝေ၊ဤနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့
 တွင်လည်း၊ဝိကာလဘောဇနံ၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်သည်၊လောဘ
 မောဟမူလံ၊လောဘမောဟမူလရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အပရာနိ၊နောက်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ဇံစွစ၊နှစ်ပါးသောနစ္စဂီတသိက္ခာပုဒ်မာလာဂန္ဓသိက္ခာပုဒ်တို့
 သည်လည်း၊ လောဘမောဟမူလာနိ၊လောဘမောဟ မူလရှိကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဧတေနနယေန၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊သဗ္ဗေသံ၊အလုံး
 စုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ မူလဘေဒေါ၊ မူလအပြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိ
 အပ်၏။ ။တတ္ထ၊ထိုအောက် သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပါဏာတိပါတာ ဒယော၊
 ပါဏာတိပါတအစရှိသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
 သည်၊ ဟောန္တိယထာစ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊
 ဣဝေ၊ဤနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်လည်း၊ဝိကာလဘောဇနာဒိနံ၊ ဝိကာလ
 ဘောဇန သိက္ခာပုဒ် အစရှိသည်တို့သည်၊ ကာယကမ္မာနိ၊ ကာယကံတို့
 သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတဂ္ဂပရေတပဋိဂ္ဂဟတံပန၊ရွှေငွေကိုခံခြင်း
 သည်ကား၊ကာယကမ္မံဝါ၊ ကာယကံသည်လည်း၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ဝစီ
 ကမ္မံဝါ၊ဝစီကံသည်လည်း၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။မနောကမ္မံဝါ၊မနောကံသည်
 လည်း၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ကာယဒ္ဓါရာဒိဟိ၊ ကာယဒ္ဓါရအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ပဝတ္တိသဘာဝပရိယာယေန၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော၏အစဉ်ဖြင့်၊ ကာယဝစီ
 မနောကမ္မံ၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ကမ္မပထ
 ဝသေန၊ ကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့်၊နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ။ဝိရမတောတိ
 ဣ၊ ဝိရမတော ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ဧဝံ၊

ဤသို့ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအောက်သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ဝိရမေက္ခော
 ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရေသံဝါ၊
 သူတပါးတို့အားလည်းကောင်း၊ ပါဏာတိပါတာဒိ အကုသလတော၊ ပါ
 ဏာတိပါတအစရှိသောအကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝိရမေတိယထာစ၊ ကြဉ်သကဲ့
 သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝေ၊ ဤနောက်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်လည်း၊
 ဝိကာလတောဇနာဒိ အကုသလတောပိဝါ၊ ဝိကာလတောဇနအစရှိသော
 အကုသိုလ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလတောပိဝါ၊ ကုသိုလ်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဧကေတော၊ တဖျိအားဖြင့်၊ ဝိရမေတိ၊ ကြဉ်၏။ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်
 ကုန်သေး၊ ပဉ္စဝေရမဏိယော၊ ငါးပါးသောကြဉ်ခြင်း တို့သည်၊ ကာယ
 တောစ၊ ကိုယ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကာယစိတ္တ တောစ၊ ကိုယ်စိတ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာစိတ္တတောစ၊ နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ကာယဝါစာ စိတ္တတောစ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတုသမု ဋ္ဌာနာ၊ လေးပါးသော သမုဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ
 စ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသောအောက်သိက္ခာပုဒ်
 တို့သည်၊ သုဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာဝါ၊ သုဝေဒနာနှင့်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍
 လည်းကောင်း၊ အနုက္ခမသုဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာဝါ၊ အနုက္ခမသုဝေဒနာ
 နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ အလောဘာဒေါသမူလာဝါ၊ အလောဘအဒေါ
 သမူလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အလောဘာ ဒေါသာမောဟမူ
 လာဝါ၊ အလောဘအဒေါသအမောဟမူလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗာစ၊ အလုံးစုံသော အောက်သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း၊ နာနုပ္ပကာရဣဉ္ဇ
 ဖလနိဗ္ဗတ္တကာ၊ အထူးထူး အပြားပြား လိုအပ်သောအကျိုးတို့ကိုပြီးစေ
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာစ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 တထာ၊ ထိုအောက် သိက္ခာပုဒ်နှင့်အတူ၊ ဣဝေ၊ ဤအထက် သိက္ခာပုဒ်
 ၌လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ။

တတော၊ ထိုငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့မှ၊ ပန္တိမေသုဝိ၊ နောက်၌လည်း
 ဖြစ်ကုန်သေး၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သင့်သည်
 ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ အာဝေဏိကဉ္စ၊ အထီး အခြားကိုလည်း၊
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိနာဒိတာပိစ၊ အညံ့အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဝေယျာ၊
 သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိတ္ထေပန၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝိကာလတောဇနန္တိ၊ ဝိကာလတောဇနံဟူ
 သည်ကား၊ မဇ္ဈိန္ဒကဝိတိက္ကမေ၊ မွန်းတည့်သောအခါကိုလွန်သောအခါ၌၊

သီက္ခာပဒဝတ္ထုနာ၊

ဘောဇနံ၊စားခြင်းသည်၊ဇေတံ၊ဤစားခြင်းသည်၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊
 အနုညာတကာဝေ၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အခါကို၊ဝိတိက္ကန္တေ၊လွန်ပြီး
 သည်ရှိသော်၊ဘောဇနံ၊စားခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 ဝိကာလဘောဇနန္တိ၊ဝိကာလဘောဇနဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တတော ဝိ
 ကာလဘောဇနာ၊ထိုမွန်းတည့်သောအခါကိုလွန်သောအခါ၌စားခြင်းမှ၊
 နုစ္စဂီတဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿနန္တိတ္ထေ၊ နုစ္စဂီတဝါဒိတဝိသုက ဒဿနံဟူ
 သောဤပါဠိ၌၊ နုစ္စနာမ၊ကခြင်းမည်သည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိတခု
 သော၊နုစ္စံ၊ကခြင်းတည်း၊ ဝိတန္တိ၊ဂိတံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိ
 တခုသော၊ဂိတံ၊ သီခြင်းတည်း၊ ဝါဒိတန္တိ၊ဝါဒိတံ ဟူသည်ကား၊ယံ
 ကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိ တခုသော၊ဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတည်း၊ ဝိသုကဒဿ
 နန္တိ၊ဝိသုကဒဿနံဟူသည်ကား၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိပစ္စယတော၊ကိလေသာ
 ၏ဖြစ်ခြင်း၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကုသလပက္ခာဘိန္ဒုနေန၊
 ကုသိုလ်၏အဖို့ကိုပျက်ဆီးတတ်သောအားဖြင့်၊ဝိသုကာနံ၊ကုသိုလ်၏အဖို့
 ကိုပျက်ဆီးတတ်သော အမှုအရာတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ဝိသု
 ကဒဿနံ၊ဝိသုကဒဿနမည်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဝိသုကာဘူတံ၊ကိလေ
 သာပွားကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောအမှုအရာကို၊ဒဿနံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊
 ဝိသုကဒဿနံ၊ ဝိသုကဒဿနမည်၏၊ နုစ္စာစ၊ ကခြင်းတို့လည်း၊ ဝိတာစ၊
 သီခြင်းတို့လည်း၊ ဝါဒိတာစ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့လည်း၊ ဝိသုကဒဿ နာစ၊
 ကိလေသာပွားကြောင်း အမှုအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းတို့လည်း၊ နုစ္စဂီတဝါဒိ
 တဝိသုက ဒဿနာ၊ ကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း ကိလေသာပွားကြောင်း
 အမှုအရာကိုကြည့်ရှုခြင်းမှ၊ ဧတ္ထ၊ဤသီက္ခာပုဒ်၌၊ ဝိသုကဒဿနုပ္ပ၊ဝိသုက
 ဒဿန၏လက္ခဏာကိုလည်း၊ ဗြဟ္မဇာလေ၊ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝါပန၊တနည်းသော်
 ကား၊ ယထာပေယေ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ဧကေ၊
 အချို့ ကုန်သော၊ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
 ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ထိုရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်
 ကုန်သော၊ဘောဇနာနံ၊ဘောဇဉ်တို့ကို၊သုဉ္စိတွာ၊စားကုန်၍၊ဧဝရူပံ၊ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ဝိသုကဒဿနံ၊ကိလေသာပွားကြောင်းအမှုအရာကိုကြည့်
 ရှုခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣဒံ၊

ဤဝိသုကဒဿနဟူသည်။ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ နုစွံ၊ ကခြင်း၊
 ဂိတံ၊ သီခြင်း၊ ဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ပေက္ခံ၊ ကခြင်းသဘင်၊ အက္ခာနံ၊ စစ်
 ထိုးခြင်း၊ ပါဏိဿရံ၊ လက်ခုတ်တီးခြင်း၊ ဝေတာလံ၊ ခွက်ခွင်းတီးခြင်း၊
 ကုမ္ဘဏံ၊ ဒိုးစည်တီးခြင်း၊ သောဘဏကံ၊ အတင့်အတယ် ပြုခြင်း၊
 စဏ္ဍာလံ၊ သံတွေကစားခြင်း၊ ဝံသံ၊ ဝါးထောင်တက်၍ကစားခြင်း၊ ဝေဝ
 နံ၊ အရိုးဆေးကစားခြင်း၊ ဟတ္ထိယုဒ္ဓံ၊ ဆင်တိုက်ခြင်း၊ အဿယုဒ္ဓံ၊ မြင်းတိုက်
 ခြင်း၊ မဟိံသယုဒ္ဓံ၊ ကွဲတိုက်ခြင်း၊ ဥသဘယုဒ္ဓံ၊ နွားဥသဘတိုက်ခြင်း၊ အဇ
 ယုဒ္ဓံ၊ ဆိတ်တိုက်ခြင်း၊ မေဏ္ဍကယုဒ္ဓံ၊ သိုးတိုက်ခြင်း၊ ကုက္ကုဋယုဒ္ဓံ၊ ကြက်
 တိုက်ခြင်း၊ ဝဇ္ဇကယုဒ္ဓံ၊ ငှက်တိုက်ခြင်း၊ ကုက္ကုဋယုဒ္ဓံ၊ ခွေးတိုက်ခြင်း၊ ဒဏ္ဍ
 ကယုဒ္ဓံ၊ တုတ်သိုင်းရိုက်ခြင်း၊ မုဗ္ဗိယုဒ္ဓံ၊ လက်သီးထိုးခြင်း၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ လက်
 ဝှေ့တိုက်ခြင်း၊ ဥယျောဓိတံ၊ စစ်ထိုးခြင်း၊ ဗလဂုံ၊ စစ်သည်ကိုရေတွက်ရာ
 အရပ်၊ သေနာဗျူဟံ၊ စစ်သည်တို့စည်းဝေးရာအရပ်၊ အဏိကဒဿနံ၊ ဆင်
 အပေါင်းခြင်းအပေါင်းအစရှိသည်တို့ကိုရှုခြင်း၊ ဣကိအယံ၊ ဤသည်လျှင်
 တည်း၊ ဣတိဇေဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိသုကဒဿနာ၊ ကိလေသာ
 ပွားခြင်း၏အထောက်အပံ့ကိုကြည့်ရှုခြင်းမှ၊ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊
 ဂေါတမော၊ ဂေါတမဘုရားသည်၊ ပဋိဝိရေတာ၊ ကြဉ်ရှောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊
 အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်၊ နုစွဂိတဝါဒိတာဇေ၊ ကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းတို့
 သည်ပင်လျှင်၊ ဝိသုကဒဿနာ၊ ကိလေသာပွားကြောင်းတို့တည်း၊ နုစွဂိတဝါဒိတ
 ဝိသုကဒဿနာ၊ ကခြင်းသီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တို့သည်ပင်လျှင် ကိလေသာပွား
 ကြောင်းတို့၊ တေသံ၊ ထိုကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းတည်းဟူသောကိလေ
 သာပွားကြောင်းတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ နုစွဂိတဝါဒိတဝိသုကဒ
 သဿနံ၊ နုစွဂိတဝါဒိတဝိသုကဒဿနမည်၏၊ တသ္မာနုစွ ဂိတဝါဒိတဝိသုက
 ဒဿနာ၊ ထိုကခြင်း သီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကိလေသာပွား
 ကြောင်းမှ၊ ဒဿနသဝနာတိ၊ ဒဿနသဝနာဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊
 ယထာ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်း၊ သောစ၊ ထိုဝုတ္တိလ်သည်လည်း၊ မိစ္ဆာ
 ဝိမ္ဘိကော၊ မှားသော အယူရှိသည်၊ ဝိပနိတဒဿနော၊ ဖောက်ပြန်သော
 အမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌတို့၌၊
 အစက္ခန္တိ၊ ရပဝတ္တန္တိ၊ စက္ခန္တိ၊ ရသို့ရောက်၍ မဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဝိသယဂဟဏံ၊ အာရုံကိုယူခြင်းကို၊ ဒဿနန္တိ၊ ဒဿနဟူ၍၊ ဝုတ္တဝိယထာ၊

ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဝနန္တိ၊ နားကြားခြင်းကိုလည်း၊
 ဒဿနန္တေ၊ ဒဿနဟူ၍ သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းတို့၌၊ ဒဿနကယုတာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်း
 ကိုအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ အနီးသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ပဿ
 တောဧဝ၊ ကြည့်ရှုနားထောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်
 ကျူးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥတနိသိန္နသယနောကာသေပန၊ ရှပ်ရာ
 ထိုင်ရာအိပ်ရာအပုပ်၌ကား၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော ကခြင်းသီခြင်း
 တီးမှုတ်ခြင်းကို၊ ပဿတော၊ ကြည့်ရှုနားထောင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တဿဝ၊ ခရီးသွားဆဲသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ အာပါတ
 ဂတံ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ပဿတော၊ ကြည့်ရှုနားထောင်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ သံကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ စ၊ ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းတို့၌၊ ဓမ္မုပသံဟိတန္တိ၊ တရား
 တော်နှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိတံ၊ သီချင်းကို၊ တာသိတံ၊ ဟော
 ခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ဂိတူပသံဟိတော၊ သီချင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မော
 ပန၊ တရားတော်သည်ကား၊ သုဏန္တဿ၊ နာကြားမိသောသူအား၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

မာလာဒိန္နိပန၊ ပန်းအစရှိသည်တို့ကိုကား၊ ခေရဏာဒိဟိ၊ ဆောင်ကြွင်း
 ပန်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယယာသင်္ချံ၊ အရေအတွက်အား လျော်စွာ၊
 ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ မာလာတိ၊ မာလာ
 ဟူသည်ကား၊ ယံကိစ္ဆိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပုပ္ဖဇာတံ၊ ပန်းမျိုးတည်း၊ ဝိလေ
 ပနန္တိ၊ ဝိလေပနံ ဟူသည်ကား၊ ယံကိစ္ဆိ၊ အမှတ်မရှိသော ပန်းနံသာကို၊
 ဝိလေပနတ္ထံ၊ လိမ်းကျအံ့သောငှါ၊ ဝိသိတွာ၊ ကြိတ်၍၊ ပဗ္ဗိယတ္ထံ၊ စီရင်အပ်
 သောဝတ္ထုတည်း၊ အဝသေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗန္တိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဝါသုဗ္ဗန္တရူပနာဒိကံ၊ အခိုးအထုံအမှုန်လိမ်းကျံ
 ခြင်း အစရှိသော၊ ဂန္ဓဇာတံ၊ နံ့သာအမျိုးသည်၊ ဂန္ဓော၊ ဂန္ဓမည်၏၊ တံ
 သဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း၊ မဗ္ဗာနုဝိဘူသနတ္ထံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအတင့်
 အတယ် ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထိတု၊ ဆေးအလိုငှါ
 သော်ကား၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ပူဇနတ္ထု၊ ပူဇော်အံ့သောငှါလည်း၊ အဘိဟင်္ဂံ၊
 ရှေ့ရှုဆောင်ခွဲ အပ်သောပန်းနံ့သာကို၊ သာဒိယတော၊ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဧကနုပိပရိယာယေန၊ တစ်ခုတည်းသောအကြောင်းဖြင့်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်

သည်ကား၊ နမဟုတ်၊ ဝဇ္ဇတိဇေ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဥစ္စာသယနန္တိ၊ ဥစ္စာသယနံ ဟူသည်ကား၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို လွန်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာသယနန္တိ၊ မဟာသယနံ ဟူသည်ကား၊ အကပ္ပိယသယနဉ္စ၊ မအပ်သောအိပ်ရာနေရာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကပ္ပိယပစ္စတ္ထရုဏဉ္စ၊ မအပ်သော အိပ်ရာခင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒုဘယန္တိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ သာဒိယတော၊ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေနပိပရိယာယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဇာတဂ္ဂပန္နိ၊ ဇာတဂ္ဂပံဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေတည်း၊ ဇေတန္တိ၊ ဇေတံဟူသည်ကား၊ ကဟာပဏော၊ အသပြာတည်း၊ လောဟမာသကဒါရုမာသကဇတုမာသကား၊ ကြေးနီသံဖြင့်ပြီးသောမာသကသစ်သားဖြင့်ပြီးသောမာသကချိတ်ဖြင့်ပြီးသော မာသက အစရှိသော၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင် မာသကသည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဝေါဟာရံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တဒုဘယန္တိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊ ဇာတဂ္ဂပရဇေတံ၊ ဇာတဂ္ဂပရဇေတမည်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယေနကေနပိ ပကာရေန၊ တစုံတခုသောအပြားအားဖြင့်၊ သာဒိယနံ၊ သာယာခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟောနာမ၊ ခံယူထိမ်းဆည်းသည်မည်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယေနကေနပိပရိယာယေန၊ တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဝေဏိကံ၊ ရှေးသိက္ခာပုဒ်မှအထူးအခြားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒသပိ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇောနိသိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဟိနေန၊ အညံ့ဖြစ်သော၊ ဆန္ဒေနဝါ၊ ဆန္ဒဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တဝိရိယဝိမံသာဟိဝါ၊ စိတ်ဝိရိယပညာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဒိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ဟိနာနိ၊ ညံ့ကုန်၏။ မစ္ဆိမေဟိ၊ အလတ်ဖြစ်သောဆန္ဒစိတ်ဝိရိယပညာတို့ဖြင့်၊ သမာဒိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ မစ္ဆိမာနိ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်၏။ ပဏီတေဟိ၊ အမြတ်ဖြစ်သောဆန္ဒစိတ်ဝိရိယပညာတို့ဖြင့်၊ သမာဒိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ပဏီတာနိ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဏှာဒိဗ္ဗိမာနေဟိ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိမာနတို့ဖြင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌာနိ၊ ညှစ်နှမ်းလိမ်းကျံအပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ဟိနာနိ၊ ညံ့ကုန်၏။ အနုပက္ကိလိဋ္ဌာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ မစ္ဆိမာနိ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊

အနုဂ္ဂဟိတာနိ၊ ငြီးမြောက်အပ်သောကုသိုလ်တို့သည်၊ ပဏီတာနိ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဥာဏဝိပ္ပယုတ္တေန၊ ဥာဏဝိပ္ပယုတ် ဖြစ်သော၊ ကုသလ စိတ္တေန၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်၊ သမာဓိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ဟိနာနိ၊ ညံ့ကုန်၏၊ သသင်္ခါရိကဥာဏသမ္ပယုတ္တေန၊ သသင်္ခါရိကဥာဏသမ္ပယုတ်ကုသိုလ်ဖြင့်၊ သမာဓိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သောကုသိုလ်တို့သည်၊ မဇ္ဈိမာနိ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်၏၊ အသင်္ခါရိကေန၊ အသင်္ခါရိကကုသိုလ်ဖြင့်၊ သမာဓိန္နာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ကုသိုလ်တို့သည်၊ ပဏီတာနိ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိနာဒိတာဝိစ၊ အညံ့စေရှိသည်၏အဖြစ်တို့ကိုလည်း၊ ဥေယျာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ဧတ္တာဝတာစတ္တေကေန ဝစနတ္ထက္ကမေန၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ၏ အစဉ်အနက်၏အစဉ်ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာတိအာဒိတိယေနယတ္ထယဒါယသ္မာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဆဟိဂါထာဟိ၊ ခြောက်ပါးသောဂါထာတို့ဖြင့်၊ သိက္ခာပဒပါဌဿ၊ သိက္ခာပဒဖြစ်သောပါဌ်ကို၊ ဝဏ္ဏနုတ္ထံ၊ ဖွင့်အံ့သောဌ၊ ယာမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်၏၊ သာ၊ ထိုမာတိကာကို၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။ ။

ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋကထာ၌၊ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သိက္ခာပဒ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုတ္တိံ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒဟိ၊ သိက္ခာပဒတို့ဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓပယောဂဿ၊ စင်ကြယ်သောလုံ့လရှိသော၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဗ္ဗိတဿ၊ တည်သော၊ ကုလဂုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ အာသယပရိသုဒ္ဓတ္ထဉ္စ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒ၏ စင်ကြယ်စိတ်သောဌါလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဘာဝနတ္ထဉ္စ၊ ကုသိုလ်စိတ်၏ပွားစီးစေခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ၊ တရားဖြစ်တော်မူသောအခါကို၊ အညတြဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အပ္ပဝတ္တပုဗ္ဗံ၊ ရှေးအခါ၌မဖြစ်ဘူးသော၊ သဗ္ဗတိတ္ထိယာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတိတ္ထိတို့၏၊ အဝိသယဘူတံ၊ အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေသုတေသုသုတ္တေန္တသု၊ ထိုထိုသို့သောသုတ္တန်တို့၌၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကမဗ္ဗော၊

တရသောတရားကို၊ ဘာပိတော၊ ပွားစေအပ်သည် ဂှိသော်၊ ဗဟုလိက
 တော၊ အပန့်များစွာ ပြုအပ်သည်ဂှိသော်၊ မဟတော၊ များစွာသော၊ သံ
 ဝေဂါယ၊ လိတ်လန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟတော၊ ကြီးမြတ်သော၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟတော၊ ကြီးမြတ်သော၊ ယော
 ဂက္ခေမာယ၊ ယောဂကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟတော၊ ကြီးမြတ်
 သော၊ သတိသမ္ပဗ္ဗညာယ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌အောက်မေ့နိုင်ခြင်း
 ဆင်ခြင်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥာဏဒဿနပဋိသာဘာယ
 ဝိပဿနာဥာဏ်ကို ရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာယ၊
 ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ
 ပလသန္တိ ကိရိယာယ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုအံ့သောငှါ၊
 သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဓမ္မော၊ တရသောတရားသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်
 နည်း၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိတရားတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဂတာ သတိ၊ ကာယဂ
 တာသတိကို၊ နပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ မသုံးဆောင်ကုန်၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ နပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်သည်မမည်ကုန်၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယ
 ဂတာသတိကို၊ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်သည်မမည်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာ
 ဏဂတာသတိကို၊ ပရိဘုတ္တာ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းကို၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယ
 ဂတာသတိကို၊ အပရိဘုတ္တာ၊ မသုံးဆောင်အပ်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပရိဘုတ္တံ၊ မသုံးဆောင်အပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာ
 သတိသည်၊ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတံ၊ အမြှိုက်
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်၊ အပရိဟိနံ၊ မယုတ်၊
 တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတံ၊ အမြှိုက် နိဗ္ဗာန်သည်၊ အပရိဟိနံ၊
 မယုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယဂတာ
 သတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

နတ္တိသကာရဝဏ္ဏနာ၊

တို့အား၊အမတ်၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝိရေဒ္ဓိ၊ချွတ်ယွင်း၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ယေသံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ကာယဂတာသတိ၊ကာယဂတာသတိသည်၊အဝိရေဒ္ဓိ၊မချွတ်ယွင်း၊ တေသံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတ်၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အဝိရေဒ္ဓိ၊မချွတ်ယွင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိကို၊ အာရေဒ္ဓိ၊အားထုတ်အပ်၏၊တေသံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊အမတ်၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရေဒ္ဓိ၊အားထုတ်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကာယဂတာသတိ၊ကာယဂတာသတိကို၊ နအာရေဒ္ဓိ၊အားမထုတ်အပ်၊တေသံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အမတ်၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ နအာရေဒ္ဓိ၊အားမထုတ်အပ်၊ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ အနေကာကာရေန၊ များသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာယဂတာသတိံ၊ ကာယဂတာသတိကို၊ ပသံထိတွာ၊ ငြီးမွမ်းတော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ကာယဂတာသတိံ၊ကာယဂတာသတိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ပုနစပရံ၊ တပန်တပါးလည်း၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ပါဒတဿ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်တိုင်အောင်၊ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံပျားမှ၊ အဝေ၊ အောက်တိုင်အောင်၊နာနာပုကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ အသုစိနော၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ပုရံ၊ပြည့်သော၊တစပရိယန္တံ၊အရေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဣမမေဝကာယံ၊ဤကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ဣမသ္မိံကာယေ၊ဤတလံမှလောက်သောရူပကာယခန္ဓာကိုယ်၌၊ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ လောမာ၊အမွှေးတို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊(ပ)၊မုတ္တံ၊ကျင်ငယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောပါဠိတော်ပါဌ်တို့၌၊မတ္ထလုဂံ၊ဦးနှောက်ကို၊အဗ္ဗိမိဉ္ဇေန၊အဗ္ဗိမိဉ္ဇသဒ္ဓါဖြင့်၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ သပြိုင်ဟ်၍၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယဂတာ သတိကောဠာသဘာဝနာပရိယာယံ၊ ကာယဂတာ သတိအရကိုပွားစေခြင်းဒေသနာဖြစ်သော၊နတ္တိသကာရကမ္မဋ္ဌာနံ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အာရေဒ္ဓိ၊ အားထုတ်အပ်၏။

တဿ၊ထိုနတ္တိသကာရကမ္မဋ္ဌာန်း၏၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းပါဌ်၌၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသည်ကား၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဣမသ္မိန္တိ၊ ဣမသ္မိံဟူသည်ကား၊ ယွာယံယောအယံကာယော၊ အကြင်ကာယကို၊ဥဒ္ဓံပါဒတဿ၊အဝေကေ

သမတ္တကာတဝပရိယန္တံ ပူရံ နာနပ္ပကာရဿ အသုစိနောတိ၊ ဥဒ္ဓါဒတ
 လာအခေကေသမတ္တကာတဝပရိယန္တံပူရံ နာနပ္ပကာရဿ အသုစိနော
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထိံ၊ ထိုကိုယ်၌၊ ကာယေတိ၊ ကာယဟူသည်
 ကား၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဟိတပ္ပါကဋိကရောပိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုဦးအံ့၊
 သရိရံ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်ကို၊ အသုစိသဗ္ဗယတော၊ မစင်တို့၏
 စုဝေးရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ကာယေတိ၊ ကာယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုန္တိတာနံ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော၊ ကောသာဒီနံ၊ ဆံ
 အစရှိသည်တို့၏၊ အာသယဘူတော၊ ဖြစ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ကာ
 ယေတိ၊ ကာယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကေသာ၊ ဆံတို့လည်းကောင်း၊
 (ပ)၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတကေသာဒယော၊
 ထိုဆံအစ ရှိကုန်သော၊ ဒုတ္တိံ၊ သ၊ သုံးဆဲးနှစ်ပါး ကုန်သော၊ အာကာရာ၊
 အခြင်းအရာတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထိ၊ ထိုသုံးဆဲးနှစ်ပါးသော
 အခြင်းအရာတို့၌၊ ဣမတ္ထိံ၊ ကာယေ၊ ဤတလံမျှလောက်သော ရူပကာယ
 ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယောမာ၊ အမွေး
 တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တေန၊ ထိုသုံးဆဲးနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကိံ၊
 အဘယ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပါဒတလံ၊
 ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်ဆံပျားတိုင်အောင်၊ ကေ
 သမတ္တကာ၊ ဆံပျားမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ခြေဘဝါးပြင်တိုင်
 အောင်၊ တစတော၊ အရှေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အပိုင်း
 အခြားတိုင်အောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧက္ကေကေ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဗျာမမတ္ထေ၊ တ
 လံမျှလောက်သော၊ ဣမတ္ထိံ၊ ကဇ္ဇေဝရေ၊ ဤအကောင်ပုပ်၌၊ သဗ္ဗာကာရေနာပိ၊
 အလုံးစုံသော အခြင်း အရာဖြင့်လည်း၊ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသော၊
 ကောပိ၊ တရံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတခုသော၊ မုတ္တံ
 ဝါ၊ ပုလဲကိုလည်းကောင်း၊ မဏိံ၊ ဝါ၊ ပတ္တမြားကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဠုရိ
 ယံ၊ ဝါ၊ ကျောက်မျက်ရွဲ ကိုလည်းကောင်း၊ အဂရံ၊ ဝါ၊ အကျော်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဝန္ဓနံ၊ ဝါ၊ ဝန္ဓကူးကိုလည်းကောင်း၊ ကုက္ကံ၊ ဝါ၊ မာလာကျိကျူးကို
 လည်းကောင်း၊ ကပ္ပူရံ၊ ဝါ၊ ပရုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါသရုဏ္ဏာဒီ၊ ဝါ၊ အထုံ
 အမှန်အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုမတ္တိ၊ အနုမြူလုံးမျှလည်း၊ သုစိဘာ
 ဝံ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုန္တံ၊ အလွန်သျှင် မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်

နက္ခတ်သကာရဝဏ္ဏနာ၊

ဖြစ်၍စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ အသိရိက္ခသနာ၊ အသရေမရှိသည်ကိုသာ
မြင်အပ်သော၊ နာနုပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ကေသာလော
မာဒိဘောဒံ၊ ဆံအမွှေးအစရှိသည် အပြားရှိသော၊ အသုစိမေဝ၊ မစင်ကြယ်
သောဝတ္ထုကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဣတ္ထ၊ ဤနက္ခတ်သကာရ၌၊ ပဒသမ္ပန္နတော၊ ပုဒ်ကိုသမ္ပန်
သောအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်တည်း၊ ။

အသုဘတာဝနာ ဝသေနပန၊ အသုဘ ဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်ကား၊
အဿ၊ ထိုနက္ခတ်သကာရ၏၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒါဒိတေဓေ၊
ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ ဧတ
တ္ထိံ သီလေ၊ ထိုသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်သော၊ ပယောဂသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
သော လုံ့လရှိသော၊ အာဒိကမ္မိကေန၊ အစ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း အမှုရှိ
သော၊ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးသားသည်၊ အာသယသုဒ္ဓိယာ၊ တည်ရာ၏
စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ အဓိဂမနတ္ထံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါ၊ နက္ခတ်သကာရကမ္မ
ဋ္ဌာနာဘာဝနာနုယောဂံ၊ နက္ခတ်သကာရကမ္မဋ္ဌာန်း၌ပွားစေသောလုံ့လကို၊
အနုယုတ္တိထုကာမေန၊ အားထုတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမံ
တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဝါသကုလ လာဘဂဏ
ကမ္မဋ္ဌါနုညာတိဂန္ဓရောဂ ဣဒ္ဓိပလိဗောဓေနဝါ၊ အာဝါသ၌ ကြောင့်ကြခြင်း
ဒါယကာ၌ ကြောင့်ကြခြင်း၊ လာဘ်၌ ကြောင့်ကြခြင်း၊ ရိုက်နှက်၌ ကြောင့်ကြခြင်း
အမှုသစ်၌ ကြောင့်ကြခြင်း၊ ခရီးအခွန်၌ ကြောင့်ကြခြင်း၊ အဆွေ အမျိုး၌
ကြောင့်ကြခြင်း၊ ကျမ်းဂန်၌ ကြောင့်ကြခြင်း၊ အနာရောဂါ၌ ကြောင့်ကြခြင်း
တန်ခိုး၌ ကြောင့်ကြခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိပလိဗောဓေနဝါ၊ အကျော်
အစော၌ ကြောင့်ကြခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သဟ၊ တကွ၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ ပလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထို
ကြောင့်ကြ ခြင်းတို့တွင်၊ အနေန၊ ဤယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဝါသ
ကုလ လာဘဂဏညာတိဣဒ္ဓိသုဝါ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ ဒါယကာ လာဘ်သပ္ပ
ကာ ဝိုက်အပေါင်းအဖော်အဆွေအမျိုးတန်ခိုးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိ
သုဝါ၊ အကျော်အစောတို့၌ လည်းကောင်း၊ သင်္ဂံ၊ ငြိတွယ်တပ်မက်ခြင်း
ကို၊ ပဟာနေန၊ ဖြတ်သဖြင့်၊ ဥပန္နိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ကမ္မဋ္ဌါနဂန္ဓ
သု၊ အမှုသစ် ခရီးသွားခြင်း ကျမ်းဂန် သင်ကြားခြင်းတို့၌၊ အဗျာပါရေန၊
ကြောင့်ကြ ကင်းသဖြင့်၊ ဥပန္နိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်၏၊ ရောဂဿ၊ အနာ

ရောဂါအား၊ တိကိစ္ဆာယ၊ ဆေးကုစားခြင်းဖြင့်၊ ဥပစ္ဆိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်၏။
 ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တေဒသပလိဗောဓာ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ကြောင့်ကြခြင်း
 တို့ကို၊ ဥပစ္ဆိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပစ္ဆိန္ဒပလိဗော
 ဓေန၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောကြောင့်ကြခြင်းရှိသော။ အနေန၊ ဤယောဂါဝစရ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပစ္ဆိန္ဒ နေက္ခမ္မာဘိ ယာဘောန၊ အစဉ် အတိုင်းသော
 ကြောင်းကြခြင်းကို ဖြတ်ပြီး၍တဏှာမှ ထွက်မြောက် လိုသော ဆန္ဒကို
 အထူးရသဖြင့်၊ ကောဗိုပတ္တသလ္လေခဝုတ္တိယံ၊ အဆုံးသို့ရောက်သောခေါင်း
 ပါးသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း
 ၍၊ ခုဒ္ဒါနုချဒ္ဒကစ္ဆိ၊ ခုဒ္ဒကထိက္ခာပုန်အနုချဒ္ဒကထိက္ခာပုန်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိန
 ယာစာရံ၊ ဝိနည်းအကျင့်ကို၊ အပဇဟန္တေန၊ မစွန့်သဖြင့်၊ အာဂမာမိဂမ
 သမန္နာဂတော၊ ပါဠိအာဂုံကိုဆောင်ရွက်ရခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်းမှ၊ အညတရံ၊ သမန္နာဂတောဝါ၊
 တပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကော၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းကိုပေးတတ်သော၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဝိနယာနုဗျပေန၊ ဝိနည်း
 တရားအားလျော်သော၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဥပဂန္တဗ္ဗော၊ ချဉ်းကပ်
 အပ်၏။ ဝတ္တသမ္ပဒါယစ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်လည်း၊ အာရာမိတဝိတ္တဿ
 နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသော ဆရာအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အမိပ္ပါယော၊
 အလိုဆန္ဒကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တေန၊ ထိုဆရာသည်။ တဿ၊ ထို
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ဟု၍လိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိမိတ္တန္တာသယစရိယာမိ မုတ္တိဘေဒံ
 နိမိတ်အလိုစရိုက် နှလုံးသွင်းခြင်းအပြားကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဧတံကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ဤကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ အနုရူပံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏။ ယသ္မိံ၊ ဝိဟာရေး၊
 အကြင်ကျောင်း၌၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်။ အထယဒိဝသတိ၊ အကယ်၍
 တည်းနေအံ့၊ တသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ထိုဆရာနေသော ကျောင်း၌ပင်လျှင်၊ သောပိ၊
 ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဝထိတုကာမော၊ နေခြင်း
 ငှါအလိုရှိသည်။ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
 သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်
 ၍၊ အညတြိ၊ တပါးသောအရပ်၌၊ ဝထိတုကာမော၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိသည်
 အထဟောတိ၊ အကယ်၍တည်းဖြစ်အံ့၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပဟာတဗ္ဗ
 ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာဒိကထာနဝသေန၊ ပယ်အပ်သောတရား သိမ်းဆည်းအပ်
 သောတရားအစရှိသည်ကိုပြောဟောသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သပုရေက္ခာရံ၊
 ရှေးရှုပြုအပ်သောတရားရှိသည်ကို၊ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောဟောအပ်၏။ ရာဂ

နတ္တိသကာရဝတ္ထုနာ၊

စရိတာနုကုလသဒိ ကထနဝသေန၊ ရာဂစရိက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်
သောတရားစကား အစရှိသည်ကို ပြောဟောသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗ
ဘေဒံ၊ အလုံးစုံသောအပြားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗံ၊
ပြောဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဂုဏေက္ခာရံ၊ ရှေးရှု
ပြုအပ်သောတရားရှိသော၊ သပဘေဒံ၊ အပြားနှင့်တကွသော၊ တံကမ္မဋ္ဌာ
နံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကြား၍၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ အာ
ပုန္နိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ မဟာဝါသဉ္စ၊ ကြီးသောကျောင်းလည်းကောင်း၊
နဝါဝါသဉ္စ၊ အသစ်ဖြစ်သောကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဇရာဝါသဉ္စ၊ ဟောင်း
မြင်းဆွေးမြည့်လေပြီးသောကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပန္နနိစ၊ ခရီးလမ်းဆုံ
လမ်းဝှံ့ ဖြစ်သော ကျောင်းလည်းကောင်း၊ သောဣစ၊ ရေအိုင်ရှိသော
ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍဉ္စ၊ ဟင်းရွက်တောကိုရှိသောကျောင်းလည်း
ကောင်း၊ ပုပ္ဖဉ္စ၊ ပန်းတောဥယျာဉ်ကိုရှိသောကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဖလဉ္စ၊
သစ်သီးတောကို ရှိသော ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပတ္တိတမေဝစ၊ လူတို့
သည်တောင့်တအပ်သောကျောင်းလည်းကောင်း၊ နဂရဉ္စ၊ မြို့ရွာကိုရှိသော
ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဒါရုနာ၊ သစ်တောဝါးတောကိုရှိသောကျောင်းနှင့်၊
သဟ၊ တကွ၊ ခေတ္တဉ္စ၊ လတ်တောကိုရှိသော ကျောင်းလည်းကောင်း၊
ဝိသဘာဂေန၊ သဘောမတူသော ရဟန်းတို့၏ နေရာကျောင်းနှင့်၊ သဟ၊
တကွ၊ ပနံ၊ ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်း ဆိပ်တည်းဈေး ဝှံ့နီး သော
ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္စန္ဒထိမာ၊ ပစ္စန္ဒရစ်ကိုရှိသောကျောင်း တိုင်း
ကျပ်ကို ရှိသောကျောင်း လည်းကောင်း၊ အသပ္ပါယံ၊ ဝိသဘာဂ အာ
ရုံဘိလူးတို့၏ နေရာဖြစ်၍ မလျှောက်ပတ်သော ကျောင်းလည်းကောင်း၊
ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်း၌၊ ဖိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ နလ ဗ္ဗတိ၊ မရ
အပ်၊ တံ၊ ထိုအဆွေ ခင်ပွန်းကို မရအပ်သောကျောင်း လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ တောနိဋ္ဌာနာနိ၊ ထို
အရပ်တို့ကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဣတိပိညာယ၊ ဤသို့သိရ၍၊ ပဋိ
ဘယံ၊ ဘေးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ဝေးစွာကြည့်ရှောင်
သကဲ့သို့၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြည့်ရာ၏၊ ဣတိဝေံ၊
ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ယာနိတာနိ သေနာသနာနိ၊
အကြင်ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗာနိတိ၊ ကြည့်အပ်ကုန်၏
ဟူ၍၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအရပ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊
သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်

ရာနေရာသည်၊ ပဉ္စဂံသမန္နာဂတံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်။ ဂါမတော၊ ရွာမှာ၊ နာတိဗုရံ၊ မဝေးလွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာစွာသန္တံ၊ မနီးလွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂမနာဂမနသမ္ပန္နံ၊ အသွားအလာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ အပ္ပေကာဏ္ဍံ၊ လူတို့နှင့်မပြိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရတ္တိံ၊ ည၌အခါ၌၊ အပ္ပသန္တံ၊ နည်းသောအသံရှိ၏။ အပ္ပနိဗ္ဗေသံ၊ နည်းသော ကြွေးကြော်သံရှိ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အပ္ပသံသမကသဝါတာတပသရိသပသဗ္ဗသံ၊ မှက်ခြင်လေနေပူ ဖြွေကင်းသန်း အတွေ့တို့မှ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ၊ ခေါပနသေနာသနေ၊ ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပ္ပကထိရေနေဝ၊ မပြုမပြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ စိဝရိဏ္ဍာပါတသေနာသနာရိသာနပစ္စယတေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာ နေရာသူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပရိက္ခရာတို့သည်။ ဥပ္ပဇန္တိ၊ ဖြစ်လွယ်ကုန်၏။ တထိံ၊ ခေါပနသေနာသနေ၊ ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဗဟုဿုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ အာဂတာ ဂမာ၊ နှုတ်၌ လာသော အာဂုံရှိကုန်သော။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်သော။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော။ မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကို ဆောင်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဥပသင်္ကာမိတ္တာ၊ ချည်းကပ်ကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံ၊ ဤပါဠိသည်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ပရိပုပ္ပတိ၊ နှိုးနှော၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေအာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ အဝိဝဇ္ဇေဝ၊ မဖွင့်အပ်သေးသော အနက်ကိုလည်း၊ ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ အနုတ္တာနိံ၊ ကတဉ္စ၊ ထင်ရှားစွာမပြုအပ်သေးသည်ကိုလည်း၊ ဥတ္တာနိံ၊ ထင်ရှားသည်ကိုကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အနေကဝိဟိတေသု၊ တပါးမကများသောအစီအရင်ရှိကုန်သော။ ကင်္ခါဠာနိယေသု၊ ယုံမှားခြင်း၏ အရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသုစ၊ တရားတို့၌လည်း။ ကင်္ခါယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနောဓေန္တိ၊ ပျောက်တတ်ပေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်။ ပဉ္စဂံသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ယံ

နတ္တိသကာရဝဏ္ဏနာ၊

တံသေနာသနံ၊ အကြင်ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တထာ
 ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဥဂေဗ္ဗ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
 ကတသဗ္ဗကိစ္စေန၊ ပြုအပ်ပြီးသောအလုံးစုံကိစ္စရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာ
 မေဿ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ နေက္ခဗ္ဗေ၊ တဏှာမှထွက်
 မြောက်ခြင်း၌လည်း၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဗုဒ္ဓ
 သုဗုဒ္ဓတာယစ၊ ထုရားရှင်၏ ကောင်းသော ထုရား၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မ သုဓမ္မတာယစ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သံဃသုပ္ပဗ္ဗိပန္နတာယစ၊ သံဃာတော်၏ ကောင်း
 သောအကျင့် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အနုဿရဏေန၊
 အဖန်ဖန် အောက်မေ့ သဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညို
 စေ၍။ ဝိဒ္ဓုဝိဒ္ဓုနာ၊ ပညာရှိသည်။ ယံတံ နတ္တိသကာရ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 အကြင်နတ္တိသကာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝစသာစ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။
 မနုဿာစေဝ၊ နှလုံးဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန တောစ၊ အဆင်း
 သဏ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိသာစ၊ အရပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဩကာသတောစ၊ တည်ရာအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆေဒါစ၊ အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်ပါးသောအပြား
 အားဖြင့်၊ ဥဂ္ဂဟဏံ၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဂ္ဂဟကော
 သလ္လဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ သတ္တဝိဂန္တိ၊
 ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏ဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ။

အနုပုဗ္ဗတော၊ ကေသာလောမာစသောအစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။
 နာတိသီစာတော၊ မလျင်လွန်းသောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ နာတိသဏီ
 ကတော၊ မနှေးလွန်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိက္ခေပပဗ္ဗိဗာဟနတော၊
 ပျံလွင့်သော စိတ်ကို မြစ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏတ္တိ သမ
 တိက္ကမတော၊ ပညတ်ကိုလွန်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုပုဗ္ဗမုဗ္ဗန
 တော၊ အစဉ်အတိုင်း မထင်သော ကောဋ္ဌာသကို လွှတ်သောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အပ္ပနာတော၊ အပ္ပနာအားဖြင့် လည်းကောင်း။ မနုယိကာ
 တဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ တယောစသတ္တန္တာ၊ အဓိစိတ္တသုတ် သီတိဘာဝ
 သုတ်ပေဇ္ဇာကောသလ္လသုတ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သောသုံးသုတ်တို့ကိုလည်း
 မနုယိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါး
 အပြားရှိသော။ မနုယိကာရကောသလ္လဉ္စ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။ တံ၊ ထိုမနုယိကာရ ကော

သလ္လကို၊ အပရိစ္ဆန္ဒန္တေန၊ မစွန့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နွတ္တိံသာကာရတာ
 ဝနာ၊ နွတ္တိံသာကာရ ဘာဝနာကို၊ အာရဘိတဗ္ဗာ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာရပ္ပတော၊ အားထုတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နွတ္တိံ
 သာကာရတာဝနာ၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးကိုအခြင်းအရာကို ပွားစေခြင်းသည်။
 သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နေဝ
 သမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ တတ္ထံ၊ ထိုစီးဖြန်းခြင်း၌၊ အာဒိတောဝ၊ အစမှသာလျှင်၊
 တစပဉ္စကံ၊ အရေလျှင်ငါးခုမြောက်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ဂဟေတွာအပိ၊ သင်ယူပြီး၍လည်း၊ တိပိဋကေန၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကိုဆောင်
 သောရဟန်းသည်။ ကေသာလောမာတိအာဒိနာ၊ ကေသာလောမာဤသို့
 အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အနုလောမတော၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထိံ၊ ထိုအစဉ်အတိုင်းသည်၊ ပဂုဏီဘူတေ၊ လေ့လာ
 စွာဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တစောဒန္တာတိဝေမာဒိနာ၊ တစောဒန္တာဤသို့
 အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဋိလောမတော၊ ပြောင်းပြန်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထိံ၊ ထိုပြောင်းပြန်သည်လည်း၊ ပဂုဏီဘူတေ၊ လေ့လာစွာ
 ဖြစ်၍ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ တဒုဘယ နယေနော၊ ထိုနှစ်ပါးသောနည်းဖြင့်
 ပင်လျှင်၊ အနုလောမပဋိလောမတော၊ အစဉ်အတိုင်း ပြောင်းပြန်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗဟိဝိသဒ္ဓုပိတက္ကပိစ္ဆေဒနတ္ထဉ္စ၊ အပသိုပြန်နှံ့သောအကြံ
 အစည်ကိုဖြတ်ဆံ့သောငှါ လည်းကောင်း၊ ပါဠိပဂုဏာဘာဝတ္ထဉ္စ၊ ပါဠိ၌
 အလေ့အလာဖြစ်စဉ်သောငှါ လည်းကောင်း၊ ဝစသာစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကောဠာသ ဘာဝပရိဂ္ဂဟတ္ထံ၊ အရ၏သဘောကို သိမ်းဆည်းဆံ့
 သောငှါ၊ မနုဿာစ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲကာလပတ်လုံး၊
 ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝစသာ၊ နှုတ်
 ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်။ ဗဟိဝိသဒ္ဓုပိ
 တက္ကော၊ အပသိုပြန်နှံ့သော အကြံအစည်တို့ကို၊ ဝိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ မနု
 သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာယစ၊ ပွားစေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ပါဠိပဂုဏာတာ
 ယစ၊ ပါဠိ၌ အလေ့အလာ ရှိသည်၏အဖြစ်၏ လည်းကောင်း၊ ပစ္စယော၊
 အထောက်အပံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဘာဝနာ၊ ပွားစေ
 ခြင်းသည်၊ အသုဘဝဏ္ဏလက္ခဏာနံ၊ အသုဘအဆင်း လက္ခဏာတို့တွင်၊
 အညတရဝသေန၊ တပါးပါး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟဿ၊ သိမ်းဆည်းခြင်း
 ၏၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ။

ဒုတ္တိံသာကာရဝဏ္ဏနာ၊

တေနေဝနယေန၊ ထိုသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝက္ကပဉ္စကံ၊ ဝက္ကပဉ္စက
ကို၊ အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တတော၊ ထို
နောက်မှ၊ တဒုဘယံ၊ ထိုတစပဉ္စကဝက္ကပဉ္စကကို၊ အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး
ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပပွါသပဉ္စကံ၊ ပပွါသ
ပဉ္စကကို၊ အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တတော၊
ထိုနောက်မှ၊ တံပဉ္စကတ္တယဒ္ဓိ၊ ထိုသုံးပါးလုံးဖြစ်သော ပဉ္စကကိုလည်း၊
အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊
အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟောအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မတ္ထယုဂံ၊ မတ္ထ
ယုဂ်ကို၊ ပထဝီဓာတု အာကာရေဟိ၊ ပထဝီဓာတ် အခြင်းအရာ တို့နှင့်၊
သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ဇောတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဘာဝနတ္ထံ၊ ပွားစိပ်သောငှါ၊ ဣဓ၊
ဤပထဝီဓာတ်အရ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ မတ္ထယုဂံပဉ္စကံ၊ မတ္ထယုဂ်ပဉ္စက
ကို၊ အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တတော၊ ထို
နောက်မှ၊ ပဉ္စကစတုက္ကန္တိ၊ ပဉ္စကစတုက္ကကိုလည်း၊ အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်
လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ မေခေက္ကံ၊ မေခေက္က
ကို၊ အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တတော၊ ထို
နောက်မှ၊ မေခေက္ကေန၊ မေခေက္ကနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဉ္စကံ၊ ပဉ္စကဖြစ်
သော၊ စတုက္ကံပိ၊ စတုက္ကကိုလည်း၊ အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊
ပွားစေအပ်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ မုတ္တဆက္ကံ၊ မုတ္တဆက္ကကို၊ အန္ဓမာသံ၊
လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သဗ္ဗမေဝ၊
အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒုတ္တိံသာကာရံ၊ ဒုတ္တိံသာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
အန္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဆ
မာသေ၊ ခြောက်လတို့ပတ်လုံး၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန ဒိသောကာသ ပရိစ္ဆေဒ
တော၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အရပ်တည်ရာဌာန အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထ
ပေန္တေန၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေ
အပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို၊ မဇ္ဈိမပညဝုဂ္ဂလံ၊ အထတ်ဖြစ်သောပညာ
ရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မန္တပညေန
တု၊ နဲ့ သောပညာရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး
ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တိက္ခပညဿ၊ ထက်သောပညာရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်
အား၊ နပိရေန၊ မကြာမြင့်မီ၊ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာသည်၊ သမ္ပန္တတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ လိအပ်၏။ ။

ဧည့်သည်တော်များအားလုံး၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟာ၊
 ဆို၏။ ကံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ကလံပန၊ အဘယ်သို့ကား၊ အယံ၊
 ဤယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဝံဧည့်သည်တော်၊ ဤဧည့်သည်တော်၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတေ၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်နိုင်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊
 အာဟာ၊ ဆို၏။ ဟိတဂ္ဂါကဋိကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြုပြီးအံ့၊ အယံ၊
 ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိဇ္ဈမတ္ထိကာယေတိဝေမာဒိနာ၊ အတ္ထိ
 ဇ္ဈမတ္ထိကာယေဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တစပဉ္စကားဒိ ဝိဘာ
 ဝတော၊ တစပဉ္စကအစရှိသည်ကိုဝေတန်သောအားဖြင့်၊ ဧည့်သည်တော်၊
 ဧည့်သည်တော်ကို၊ တာဝန္တော၊ စီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ကာဠကတိ၊ မည်းကုန်၏
 ဣဟူ၍၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနေန၊ ဤယော
 ဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာဒိသကာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သောဆံတို့
 ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာဒိသကာ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာနအားဖြင့်၊ တုလ္လာဒဏ္ဍိဝ၊ ဝင်ရိုး
 တံကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌာဝဇ္ဇလိကာ၊ ရှည်ကုန်လုံးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတောပန၊ အရပ်အားဖြင့်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဣမတ္ထိကာယေ၊ ဤကိုယ်၌၊ နာဘိတော၊ ချက်အရပ်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်
 အရပ်ကို၊ ဥပရိမဒိသာတိ၊ အထက်အရပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာဘိ
 တော၊ ချက်အရပ်မှ၊ အဝေ၊ အော်အရပ်ကို၊ ဟေဗ္ဗိမဒိသာတိ၊ အောက်အ
 ရပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမဿကိယဿ၊ ဤကိုယ်
 ၏၊ ဥပရိမဒိသာယ၊ အထက်ဖြစ်သောအရပ်၌၊ ဇာတာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ကေ
 သာ၊ ဆံတို့သည်။ နုလ္လာဒန္တကဏ္ဍဝုဋ္ဌိကဝလဝါဒကပရိစ္ဆိန္နော၊ နဖူးစွန်းနား
 ပန်းဆံနောက်ဖယ်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဘိသစမ္မေဦးခေါင်းရွေး၊ ဇာတာ
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနတ္ထံ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ် အပြီးသတ်
 တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဦးခေါင်း၌၊ ဝဇ္ဇိကမတ္ထကေ၊ တောင်ပို၏ အထက်၌၊ ဇာ
 တာနိ၊ ရောက်ကုန်သော၊ ကုန္တတိတာနိ၊ ခြံပုံမြက်ကိုသည်။ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ဝဇ္ဇိကမတ္ထကေ၊ တောင်ပို၏အထက်၌၊ ဇာတာနိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊
 နုဇာနန္တိ၊ မထီကုန်၊ ဝဇ္ဇိကမတ္ထကေ၊ တောင်ပို၏အပျားသည်၊ မယံ၊ ငါ၌၊
 ကုန္တတိတာနိ၊ ခြံပုံမြက်ကိုသည်။ ဇာတာနိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နုဇာနာတိ

ဒုက္ခိယာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ယထာ၊မသိသက္ခယံ၊ ဇေမေဝံတယာ၊ ထိုအတူ၊ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊
 မယံ၊ငါတို့သည်၊ သိသဝဇ္ဇော၊ဦးခေါင်းရေ၌၊ ဇာတာတိ၊ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍၊
 နုဇာနန္ဒိ၊မသိကုန်၊ သိသဝဇ္ဇိပိ၊ ဦးခေါင်းရေသည်လည်း၊ မယံ၊ငါ၌၊ကေ
 သာ၊ဆံပင်တို့သည်၊ဇာတာတိ၊ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နုဇာနာတိ၊မသိ၊ဟိသဝံ၊
 မှန်၏၊ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏ ဂုဟိတာ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အစေတနာ၊စိတ်မရှိ
 ကုန်၊အဗျာကတာ၊ကြောင့်ကြကင်းကုန်၏၊သုညာ၊အတ္တဘောမှဆိတ်ကုန်
 ၏၊ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေဝုစ္ဆိပဋိကုလ္လာ၊ အလွန်မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍
 စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှုံရှာဖွယ်ရှိကုန်၏၊ သက္ကော၊သတ္တဝါသည်၊ န၊မဟုတ်၊ပုဂ္ဂ
 လော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊န၊မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 ပရိစ္ဆေဒတောတိ၊ပရိစ္ဆေဒတောဟူသည်ကား၊ပရိစ္ဆေဒေါ၊အပိုင်းအခြား
 သည်၊ သဘာဂ ဝိသဘာဂဝသေန၊ သဘောတူ သဘောမတူသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုဝိခော၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးသောအပိုင်းအခြား
 တို့တွင်၊ကေသာ၊ဆံပင်တို့ကို၊ဟေဗ္ဗာ၊အောင်၌၊ပတိ၊ဗြူတစမ္မတလေန၊တည်
 သောအရေ၏အပြင်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုအရေ၌၊
 ဝိဟိမတ္တံ၊စပါးလုံးအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရေသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ပတိ
 ဗြူတေန၊တည်သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ မူလတလေနစ၊အမြစ်၏အပြင်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာကာသေနစ၊ကောင်းကင်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလာအရပ်၌၊ အညမညေနစ၊ အချင်းချင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ပရိစ္ဆိန္နာ၊ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဘာဂပရိစ္ဆေဒ
 တော၊ သဘာဂကိုပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ အဝသေသကေတိယာကာရ၊ အကြွင်းဖြစ်
 သောသုံးဆဲ့တပါးသော အခြင်းအရာရှိကုန်သည်၊ န၊မဟုတ်ကုန်၊အဝ
 သေသကေတိယာ၊ အကြွင်းသုံးဆဲ့ တပါးတို့သည်၊ နကေသာ၊ ဆံပင်
 မဟုတ်ကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒတော၊ဝိသဘာဂအပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်လည်း၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဧံ၊ဤသို့၊တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ကေသေ၊ဆံပင်၌၊ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

အဝသေသေသု၊ အကြွင်းသုံးဆဲ့တပါးတို့တွင်၊ လောမာ၊ အမွှေးတို့
 သည်၊ဝဏ္ဏတော၊အဆင်းအားဖြင့်၊ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊နိလ
 ဝဏ္ဏာ၊ညိုသောအဆင်းရှိကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်

၏။ဝါ။တနည်းကား။ အနေနု။ဤယောဂါဝေရဂုဂ္ဂါလ်သည်။ယာဒိသကာ။
 အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော အမွှေးတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ။မြင်အပ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တာဒိသကာ။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာန
 တော။သဗ္ဗာန်အားဖြင့်။ ဩဏတစာပသဗ္ဗာနာ။လေးကဲ့သို့ညွတ်သော
 သဗ္ဗာန် ရှိကုန်၏။ ဝါ။တနည်းကား။ ဥပရိ။အထက်၌။ ဝက်တာလဟိရ
 သဗ္ဗာနာ။ကောက်သော ထန်းကျော့ရှော်မြင်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏။ ဒိသ
 တော။အရပ်အားဖြင့်။ ဇီသုဒိသာသု။ နှစ်ပါးသော အထက်ကိုယ်အောက်
 ကိုယ်အရပ်တို့၌။ဇာတာ။ဖြစ်ကုန်၏။ ဩကာသတော။ တည်ရာအား
 ဖြင့်။ ဟတ္ထတလပါဒတလေ။ လက်ဘဝါးပြင်ခြေဘဝါးပြင်တို့ကို။ ဌပေ
 တွာ။ ထား၍။ ယေဘုယျေန။ များသောအားဖြင့်။ အဝေသသသရီရစမွေ။
 ကြွင်းသောကိုယ်၏အရှေ့၌။ဇာတာ။ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ထိုအမွှေး၌။ပုရာဏ
 ဂါမဋ္ဌာနေ။ရွာဟောင်းအရပ်၌။ ဇာတာနိ။ပေါက်ကုန်သော။ ဗဗ္ဗတိဏာနိ။
 နေဇာမြက်တို့သည်။မယံ။ငါတို့သည်။ပုရာဏဂါမဋ္ဌာနေ။ရွာဟောင်းအရပ်
 ၌။ဇာတာနိ။ပေါက်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့။ နဇာနန္တိ။မထိကုန်။ပုရာဏဂါမဋ္ဌာ
 နဗ္ဗာရွာဟောင်း။ အရပ်သည်လည်း။မယိ။ငါ၌။ ဗဗ္ဗတိဏာနိ။နေဇာမြက်တို့
 သည်။ဇာတာနိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့။နဇာနာတိ။မထိ။ဝေမေဝေဝံတထာ
 ထိအတူ။လောမာ။အမွှေးတို့သည်။ မယံ။ငါတို့သည်။သရီရစမွေ။ကိုယ်၏
 အရှေ့၌။ဇာတာ။ပေါက်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့။နဇာနန္တိ။မထိကုန်။သရီရစမွေ။
 ကိုယ်၏အရှေ့သည်လည်း။ မယိ။ငါ၌။လောမာ။အမွှေးတို့သည်။ ဇာတာ။
 ပေါက်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့။ နဇာနာတိ။မထိ။ ဟိသစ္စံ။ထိုစကားသည်မှန်၏။
 ဇေတေဓမ္မာ။ ထိုတရားတို့သည်။ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏရဟိတာ။ နှလုံး
 သွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အစေတနာ။ စိတ်မရှိကုန်။
 အဗျာကတာ။ အဗျာကတမည်ကုန်၏။ သုညာ။အတ္တဘောမှဆိတ်ကုန်၏။
 ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုစ္ဆပဋိကူလါ။အလွန်မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍စက်
 ဆုပ်ဖွယ်ရှိရာဖွယ်ရှိကုန်၏။နသတ္တော။သတ္တဝါမဟုတ်။နပုဂ္ဂလော။ပုဂ္ဂိုလ်
 မဟုတ်။ဣတိ။ဤသို့။ဝဝတ္ထပေတိ။ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ပရိစ္ဆေဒတော။အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်၌။ ပတိဗ္ဗိတစဗ္ဗတလေန။ တည်သော
 အရှေ့၏အပြင်ဖြင့်။ တတ္ထ။ထိုအရှေ့၌။လိက္ခာမတ္တိ။လိက္ခာမြုလုံးမျှအရပ်သို့။
 ပပိသိတွာ။ဝင်၍။ ပတိဗ္ဗိတေန။တည်သော။ အတ္တနော။မိမိ၏။ မူလေနစ။
 အမြစ်ဖြင့်လည်း။ လောမာ။အမွှေးတို့ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒာ။ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။
 ဥပရိ။အထက်၌။ အာကာသေန။ကောင်းကင်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒာ။ပိုင်းခြားအပ်

ဒုတ္တိံသာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ကုန်၏။ တိရိယံ၊ ဖိလာဒ္ဓိ။ အညမညေန၊ အချင်းချင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြား
အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဧကေသံ၊ ထိုအမွှေးတို့၏။ သဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော
အပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောတူသောအပိုင်း
အခြားသည်ကား၊ ဧကေသသဒိသော၊ ဆံပင်နှင့်အလား တူသည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောမေ၊ အမွှေး၌၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိ
သောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့
သည်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိဝဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထို
အလုံးစုံသောခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်လည်း။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်း
အားဖြင့်၊ ဝံသဝိနိမုက္ခောကာသေ၊ အသားမှလွတ်ရာအရပ်၌၊ သေတော၊
ပြုကုန်၏။ ဝံသသမ္ပန္န၊ အသားနှင့်စပ်ရာအရာ၌၊ တမ္ပဝဏ္ဏာ၊ နိသောအဆင်း
ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဗ္ဗာနုတော၊
သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ယထာသကံ၊ မိမိတို့အားလျော်စွာ၊ ပတိဗ္ဗိတောကာသ
သဗ္ဗာနာ၊ အမြဲတည်ရာဌာနလျှင်သဗ္ဗာန်ဖြစ်ကုန်၏။ ယေတုယေန၊ များ
သော အားဖြင့်၊ မဂ္ဂကမလဗ္ဗိကသဗ္ဗာနာ၊ သစ်မည်စည်စေ့နှင့် တူသော
သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မန္တသကလိကသဗ္ဗာနာ၊ ငါးကြင်းကြေး
နှင့်တူသောသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။
ဒိသတေ၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဒီသဒိသာသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော အထက်ကိုယ်
အောက်ကိုယ်အရပ်တို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာ
အားဖြင့်၊ အင်္ဂုလီနံ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၏။ အဂ္ဂေသု၊ အပျားတို့၌၊
ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြေသည်းလက်သည်း၌၊ ဂါမခါ၊ ဂေက
ဟိ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ဒဏ္ဍကဂ္ဂေသု၊ ထုံတံပျားတို့၌၊ ဌဝိတာ၊ ထား
အပ်ကုန်သော၊ မရူပလဗ္ဗိကာ၊ သစ်မည်စည်စေ့တို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့ကို၊
ဒဏ္ဍကဂ္ဂေသု၊ ထုံတံပျားတို့၌၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
နန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဒဏ္ဍကာဝိ၊ ထုံတံတို့သည်လည်း။ အဂ္ဂေသု၊ ငါတို့၌၊ မဂ္ဂက
ဗ္ဗိကာ၊ သစ်မည်စည်စေ့တို့ကို၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
နန္တိ ယထာနာမ၊ မထိကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေ၊ ထိုအတူ၊ နခါ၊ ခြေသည်းလက်
သည်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အင်္ဂုလီနံ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၏။
အဂ္ဂေသု၊ အပျားတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိ

ခုဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်၊ အင်္ဂုလိယောပိ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်း တို့သည်လည်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ အဂ္ဂေယျ၊ အပျားတို့၌၊ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်၊ ပတိဗ္ဗိ တာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇောနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝေတနာ၊ စိတ်မရှိ ကုန်၊ (ပ)၊ နဂုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာမူလေစ၊ အောက် အရင်း၌ကား၊ အင်္ဂုလိယံသေနစ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၏ အသားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုလက်ချောင်းခြေချောင်း၌၊ ပတိဗ္ဗိတတလေနစ၊ တည်သောအပြင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပရိအဂ္ဂေစ၊ အထက်အပျား၌လည်း၊ အာကာသေနစ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘတော ပဿေယျ၊ နံပါးနှစ်ဖက်တို့၌၊ အင်္ဂုလိနံ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၏၊ ဥဘတောကောဓိ ဝဓ္ဓေနစ၊ နှစ်ဖက်သော အစွန်းအရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြား အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည် ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုလက်သည်း ခြေသည်းတို့၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘော မတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧကသသဒိယောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူ သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နခေါ၊ ခြေသည်းလက်သည်း၌၊ ဝဏ္ဏာ ဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတေတပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊ ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ အပြည့်အစုံရှိကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နတ္ထိ သံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ချောင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံး စုံသောသွားတို့သည်လည်း၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတဝဏ္ဏာ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမသဗ္ဗိတာ၊ ညီညွတ်စွာတည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခရေပတ္တန္တိန္ဒသင်္ခယဓိဝစ၊ လွှဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ခရုသင်းအပြားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သမဂဗ္ဗိတ သေတကုသုမမက္ခေမာလာပိယစ၊ ညီညွတ်စွာကုံးအပ်သော ဖြူဝင်သော မုလေးစမ္မာယံင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ခါယန္တိ၊ ထင် ကုန်၏၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဝိသမသဗ္ဗိတာ၊ မညီမညွတ်တည်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊ ဖိန္နာအာသာလာပိဋ္ဌက ပဓိပါဒိဝိ

ဒုတ္တိ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ယ၊ဟောင်းမြင်းဆွေးမြည့်သောစရပ်၌ထားအပ်သော အင်းပျဉ်၏အစဉ်
 ကဲ့သို့၊ နာနာသဏ္ဍာနာ၊ အထူးထူးသော သဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သဏ္ဍာနတော၊ သဏ္ဍာန်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ တေသံ၊
 ထိုသုံးဆဲ့နှစ်ချောင်းသောသွားတို့တွင်၊ ဥဘယဒန္တပန္နိပရိယောသာနေသု၊
 နှစ်ဖက်သောသွားတို့၏ အစဉ်အဆုံးတို့၌၊ ဟေဠတောစ၊ အောက်သွားမှ
 လည်းကောင်း၊ ဥပရိစ၊ အထက်သွားမှ လည်းကောင်း၊ နွေခွေနှစ်ချောင်း
 နှစ်ချောင်းစီသော သွားတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဋ္ဌဒန္တာ၊ ရှစ်ချောင်းသော
 သွားတို့သည်၊ စတုကောဋီကာ၊ အပေါ်၌လေးစွန်းရှိကုန်၏၊ စတုမူလိကာ၊
 အမြစ်၌လေးခွရှိကုန်၏၊ အာသန္ဓိကသဏ္ဍာနာ၊ အာသန္ဓိအင်းပျဉ်သဏ္ဍာန်
 ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအံသွားရှစ်ချောင်းတို့၏၊ ဩရေတော၊ ပြင်မှ၊ တေနေဝ
 ကမေန၊ ထိုသို့သော အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သန္ဓိဝိဋ္ဌာ၊ အစဉ်အတိုင်းတည်
 ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊ တိကောဋီကာ၊
 အပျား၌သုံးခွရှိကုန်၏၊ တိမူလိကာ၊ အမြစ်သုံးခွရှိကုန်၏၊ သိဗ်ာဓုကသဏ္ဍာ
 နာ၊ ခရီးသုံးခွသဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုရှစ်ချောင်းသော သွားတို့၏
 လည်း၊ ဩရေတော၊ ပြင်မှ၊ တေနေဝကမေန၊ ထိုသို့သော အစဉ်ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဟေဠတေစ၊ အံသွားလည်းကောင်း၊ ဥပရိစ၊ အထက်မှလည်းကောင်း
 ဧကမေကံ၊ တချောင်းတချောင်းစီကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်း
 ကုန်သော၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊ ဒီကောဋီကာ၊ အပျားနှစ်ခွရှိကုန်၏၊ ဒီမူလိ
 ကာ၊ အရင်းအမြစ်နှစ်ခွရှိကုန်၏၊ ယာနကူပတ္တမ္ဘ သဏ္ဍာနာ၊ ဖွဉ်းထောက်
 သဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုသွားလေးချောင်းတို့၏လည်း၊ ဩရေတော၊
 ပြင်မှ၊ တေနေဝကမေန၊ ထိုသို့သောအစဉ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သန္ဓိဝိဋ္ဌာ၊ ကောင်း
 စွာတည်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်းကုန်သော၊ ဒါဠာ၊ အစွယ်တို့
 သည်၊ ဧကကောဋီကာ၊ အပျားတစွန်းရှိကုန်၏၊ ဧကမူလိကာ၊ အရင်းတမြစ်
 သာရှိကုန်၏၊ ဓလ္လိ ကာမကုဋ္ဌသဏ္ဍာနာ၊ ကြက်ရုံးဝံသဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ တ
 တော၊ ထိုအစွယ်လေးချောင်းမှ၊ ဥဘယပန္နိဝေမဏ္ဍေ၊ နှစ်ဖက်သောသွား
 တို့၏ အစဉ်အလယ်၌၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်းတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်းတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ချောင်း ကုန်သော၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊
 ဧကကောဋီကာ၊ အပျားတစွန်းရှိကုန်၏၊ ဧကမူလိကာ၊ အရင်းတမြစ်သာ
 ရှိကုန်၏၊ တုဗ္ဗဗိဇ သဏ္ဍာနာ၊ ဗူးဝေသဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏။ ။

ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ ဒိသာယ၊ အထက်ဖြစ်သော
 ကိုယ်အရပ်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
 ၏။ ။ ဩကာ သတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဥပရိမာ၊ အထက်သွားတို့
 သည်၊ ဥပရိမဟနုကမ္ပိကေ၊ အထက်ဖြစ်သောမေးရိုး၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊
 အေဝေကောဓိကော၊ အောက်သို့ ဇောက်ထိုး အပျားရှိကုန်၏၊ ဟေဋ္ဌိမာ၊
 အောက်သွားတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌိမဟနုကမ္ပိကေ၊ အောက်မေးရိုး၌၊ ဌိတာ၊
 တည်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓံကောဓိကော၊ အထက်သို့အပျားရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၍၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏
 တတ္ထ၊ ထိုသွားတို့၌၊ နဝကမ္ပိကပုရိသေန၊ အမှုသစ်ကိုပြုသောယောကျ်ား
 သည်၊ ဟေဋ္ဌာသိသာတလေ၊ အောက်ကျောက်ပျာအပြင်၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတာ၊
 တည်စေအပ်ကုန်သော၊ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌၊ ပဝေသိတာ၊
 သွင်းအပ်ကုန်သော၊ ထမ္ဘာ၊ သည်တိုင်တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဟေ
 ဋ္ဌာသိသာတလေ၊ အောက်ကျောက်ပျာအပြင်၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတာ၊ တည်စေ
 အပ်ကုန်၏၊ ဥပရိမတလေ၊ အထက်အပြင်၌၊ ပဝေသိတာ၊ ဝင်အပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟေဋ္ဌာသိသာတလံ၊ အောက်ကျောက်ပျာ
 အပြင်သည်၊ မယံ၊ ငါ၌၊ ထမ္ဘာ၊ သည်တိုင်တို့သည်၊ ပတိဋ္ဌာပိတာ၊ တည်
 စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဥပရိမတလံ၊ အထက်ထုပ်
 ကျောက်အပြင်သည်၊ မယံ၊ ငါ၌၊ ထမ္ဘာ၊ သည်တိုင်တို့သည်၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ဝင်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ မထိသက္ကံသို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ ဒန္တာ၊ အောက်သွားတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာဟနုကမ္ပိကေ၊
 အောက်မေးရိုး၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဥပရိမဟနုကမ္ပိကေ၊ အထက်
 မေးရိုး၌၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟေဋ္ဌာဟနု
 ကမ္ပိကမ္ပိ၊ အောက်မေးရိုး သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါ၌၊ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်၊
 ပတိဋ္ဌိ တာတိ၊ တည်ကုန်၏ဟူ၍၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဥပရိမဟနုကမ္ပိကမ္ပိ၊
 အထက် မေးရိုးသည်လည်း၊ မယံ၊ ငါ၌၊ ဒန္တာ၊ အထက်သွားတို့သည်၊ ပတိ
 ဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စေဝက္ခဏပိယတိ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ ပရိစ္ဆေ ဧတော၊ အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာဟနုကမ္ပိကူပေန၊ အောက်မေးရိုးတွင်းဖြင့်၊ ဟနု
 ကမ္ပိကံ၊ မေးရိုးသို့၊ ပတိဋ္ဌိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်သော၊ အတ္တနော၊

နက္ခတ်သကာရဝဏ္ဏနာ၊

မိမိ၏၊ မူလတလေနစ၊ အမြစ်အမြင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာကာသေနေစ၊ ကောင်းကင်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလာ၌၊ အည မညေနေစ၊ အချင်းချင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇေ တေသံ၊ ထိုသွားတို့၏၊ သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်း အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ကေသသဒိသောဇေ၊ ဆံပင်နှင့် အလားအတူသည်သာလျှင် တည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိ သောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ။

တတောပရိ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တောသရိ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ နာနာ ကုဏပသဉ္စယပဋိစ္ဆာဒကံ၊ အထူးထူးသောပိုးမျိုးတို့၏အစုအဝေးတို့ကို ဖုံးထွမ်းတတ်သော၊ တစ်၊ အရေကို၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေ တောတိ၊ ဖြူ၏ဟူ၍၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ သောတစော၊ ထိုအရေသည်၊ ဆဝိရာဂရဗ္ဗိတက္ကာ၊ အရေ၌ ရမက်လောဘတတ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာဠကောဒါတာဒိဝဏ္ဏ ဝသေန၊ အမည်းအဖြူအစရှိသော အဆင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနာဝဏ္ဏောဝိ ယ၊ အထူးထူးသော အဆင်းကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တထာဝိသဘာဝ ဝဏ္ဏေန၊ စင်စစ်သဘော အဆင်းဖြင့်၊ သေတောဇေ၊ ဖြူသည်သာလျှင် တည်း၊ အဿ၊ ထိုအရေ၏၊ သောပနသေတဘာဝေ၊ ထိုဖြူသည်၏အဖြစ် သည်ကား၊ အဂ္ဂိဇာလာဘိဗာတပဟရဏဗုဟာရာဒိတိ၊ မီးလျှံသည်ကို ကြမ်းတိုက်ခြင်းပျက်ဆီးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓိသိတာယ၊ ပျက်ဆီး အပ်သော၊ ဆဝိယာ၊ အရေ၌၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ကဉ္စုက သဏ္ဌာနော၊ သင်တိုင်းသဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဝိက္ကာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ နာနာ သဏ္ဌာနော၊ အထူးထူးသောသဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း ခြား၍မှတ်၏၊ ။ တထာဟိ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ ပါဒဂုံ လိတ္တစော၊ ခြေချောင်း၏ အရေသည်၊ ကောသကာရက ကောသသဏ္ဌာ နော၊ အအိမ်လုပ်ကုန်သောပိုးတို့၏ အအိမ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဝိဗ္ဗိပါဒတ္တစော၊ ခြေဖမ်းအရေသည်၊ ပုဗ္ဗဗန္ဓုဟာန သဏ္ဌာနော၊ ဖမ်းဖုံးဖွဲ့အပ်သောတိနပ် သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဇဟိတ္တစော၊ သလုံးခြင်းခေါင်းရေသည်၊ ဘတ္တပုဗ္ဗကတာ လပဏ္ဏသဏ္ဌာနော၊ ထုပ်အပ်သောထမင်းရှိသောထန်းရွက် သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊

ဦရုတ္တစော၊ ပေါင်ရေသည်။ တဏှုလ ဘရိတဒိဗထဝိက သဏ္ဍာနော၊
 ဆန်ဖြင့် ပြည့်သောရှည်သောအိတ်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ အာနိသဒတ္တစော၊ တင်
 ပါးရေသည်။ ဥဒကပူရိတပဇူပရိသာ ဝနသဏ္ဍာနော၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော
 ဝန်းရေစစ်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဝိဗြိတ္တစော၊ ကျောက်ကျန်းရေသည်။ ဖလကော
 နဒ္ဒစဗ္ဗသဏ္ဍာနော၊ ပျဉ်ပြားကို မှေးအပ်သော သားရေ၏ သဏ္ဍာန်ရှိ၏။
 ကုန္တိတ္တစော၊ ဝမ်းရေသည်။ ဝိကာ ခေါက် ကောနဒ္ဒ စဗ္ဗ သဏ္ဍာနော၊
 စောင်းခွက် ကို မှေးအပ်သော သားရေ၏သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဥရတ္တစော၊ ရင်ရေ
 သည်။ ယေဘုယျေန ဖျားသောအားဖြင့်၊ စတုရဿသဏ္ဍာနော၊ လေးထောင့်
 သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဧဒ္ဒဗဟုတ္တစော၊ လက်ရုံနှစ်ဖက်ရေတို့သည်။ တုဏိရောနန္ဒ
 စဗ္ဗသဏ္ဍာနော၊ ထိုရှင်ကိုမှေးအပ်ထည့်အပ်သော သားရေအိတ်၏သဏ္ဍာန်
 ရှိကုန်၏။ ဝိဗ္ဗိ ဘတ္တစော၊ လက်ဖမ်းအရေသည်။ ခုရကောသသဏ္ဍာနော၊
 သင်ရန်းအိတ်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဏကထဝိကသဏ္ဍာနော၊
 ဦးခေါင် ငြိုးသောသီအိတ်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဟတ္တဂုံလိတ္တစော၊ လက်ချောင်း
 ရေသည်။ ကုဗ္ဗိကောသက သဏ္ဍာနော၊ သံကောက်အိတ်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဝိ
 ဝတ္တစော၊ လည်ပင်းရေသည်။ ဝလကဠုကသဏ္ဍာနော၊ သင်တိုင်း၏လည်း
 ဘင်းသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ မုခတ္တစော၊ မျက်နှာရေသည်။ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓကိမိကုလ္လာဝ
 ကသဏ္ဍာနော၊ အရုတ်ရုတ်အထွင်းထွင်းရှိသော ပိုးသိုက်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။
 သီသတ္တစော၊ ဦးခေါင်းမေသည်။ ပတ္တတ္ထဝိကသဏ္ဍာနော၊ သပိတ်အိတ်၏
 သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်ခြား၍မှတ်၏။ ။

တစလရိဂ္ဂဏှကေန၊ အရေကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော။ ယောဂါဝစရေ
 နစ၊ ယောဂါဝစရဂ္ဂိလ်သည်ကား။ ဥတ္တရောဋ္ဌတော၊ အထက်နှုတ်ခင်းမှ၊
 ပဗ္ဗာယ၊ စ၍။ တစဿစ၊ အရေ၏လည်းကောင်း။ ဓံသဿစ၊ အသား၏
 လည်းကောင်း။ အန္တရေန၊ အကြားအလယ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပေသေန္တ
 န၊ စေသဖြင့်၊ ပဋ္ဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မုခတ္တစော၊ မျက်နှာရေကို။ ဝဝတ္ထပေ
 တဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်အပ်၏။ တတော၊ ထိုနှောင်မှ။ သီသတ္တစော၊ ဦး
 ခေါင်းရေကို။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုနှောင်မှ။
 ဗဟိဝိဝတ္တစော၊ အပဖြစ်သောလည်ပင်းရေကို။ တတော၊ ထိုနှောင်မှ။ အနု
 လောမေနစ၊ အနုလုံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပမ္ဘိလောမေနစ၊ ပမ္ဘိလုံအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏ ဟတ္တတ္တစော၊ လက်ျာလက်ရုံး အရေကို။ အထ၊
 ထိုနှောင်မှ။ တေနဝကမေန၊ ထိုသို့သော အစဉ်ဖြင့် သာလျှင်။ ဝါမ
 ဟတ္တတ္တစော၊ လက်ဝဲလက်ရုံးရေကို။ တတော၊ ထိုနှောင်မှ။ ဝိဗြိတ္တစော၊

နိက္ခိယသကာရဝတ္ထုနာမ

ကျောက်ကုန်းရေကို၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အာနိသဒတ္တစော၊ တင်ပါးရေ
ကို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အနုလောမေနစ၊ အနုလုံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပဋိလောမေနစ၊ ပဋိလုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏပါဒတ္တစော၊ လက်ျာ
ခြေရေကို၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝါပဝဒတ္တစော၊ လက်ဝဲခြေရေကို၊ တတော၊
ထိုနောင်မှ၊ ဝတ္ထိဥဒရဟဒယအန္တန္တရိဝတ္တစော၊ စည်ပေါင်းရေ ဝမ်း
ရေရင်ရေ အတွင်းလည်ဘင်းရေကို၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
အပ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဟေဗ္ဗိမဟနုကတ္တစော၊ အောက်မေးရေကို၊
ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်အပ်၏။ ဇံ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ယာဝဥပရိ
ဩဠတ္တစော၊ အထက် နှုတ်ခမ်းရေတိုင်အောင်၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ပိုင်း
ခြား၍မှတ်အပ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ နိသုဒိသာသု၊ နှစ်ပါး
သောအထက်အရပ် အောက်အရပ်တို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊
သကလသရိရုံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ပရိယောနန္ဒတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဝိတော၊ တည်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရေ၌၊ အလ္လ
စဗ္ဗပရိယောနန္ဒါယ၊ ပိုသောသားရေဖြင့်မှေးအပ်သော၊ ဝေဠာယ၊ ပချုပ်၌၊
အလ္လစဗ္ဗံ၊ ပိုသောသားရေသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပေဠာ၊ ပချုပ်ကို၊ ပရိယော
နန္ဒါ၊ မှေးရှက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ပေဠာဝိ၊ ပချုပ်သည်
လည်း၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ အလ္လစဗ္ဗေန၊ ပိုသောအရေသည်၊ ပရိယောနန္ဒါ၊ မှေး
ရှက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ လေးပါး
သောမဟာဘုတ်ကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဣဒံသရိရုံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဩနန္ဒံ၊ မှေး
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ လေးပါးသော
မဟာဘုတ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဣဒံသရိရုံ၊ ဤကိုယ်သည်လည်း၊ အဟံ၊
ငါ့ကို၊ တစေန၊ အရေဖြင့်၊ ဩနန္ဒံ၊ မှေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အဘော
ဂ ပစ္စဝေက္ခဏ ဝိရဟိတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင် ကုန်၏။
(ပ)နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
၏။ ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊
အလ္လစဗ္ဗပဋိစ္ဆန္ဒော၊ ပိုသောအရေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၏။ နဝဒ္ဒါရော၊ ကိုးပါး
သောအပေါက်ရှိ၏။ မဟာဝဏော၊ ကြီးသောအနာရှိ၏။ သမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ အသုဝိ၊ မစင်သည်၊ ပဏ္ဍရတိ၊ ယို၏။ ပူတိဂန္ဓိယော၊ မစင်ပုပ်၏။

အနံဖြင့်သာလျှင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ။
 ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝိသေသန၊ အ
 သားဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအသား
 ၌၊ ပတိဗြိတတလေနာ၊ တည်သော အသားပြင် ဖြင့်လည်း၊ ပရိစ္ဆိန္နော၊
 ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဆဝိယာ၊ အရေလွှာ အရေပါးဖြင့်၊
 ပရိစ္ဆိန္နော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုအရေ၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘော
 တူသောအပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူ
 သောအပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧကသသဒိသောဧဝ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ တစံ၊ အရေကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်း
 အစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်အပ်၏။ ။

တတောပရိ၊ ထိုမှအနက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ နဝပေသိသတပ္ပဘေဒံ၊
 သားတစ်ကိုးရာ အပြားရှိသော၊ မံသံ၊ အသားကို၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်း
 အားဖြင့်၊ ရတ္တံ၊ နိသော၊ ပါလိဘဒ္ဒကပုပ္ဖသန္နိတံ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့် အ
 ဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဏ္ဍာနတော၊
 သဏ္ဍာန်အားဖြင့်၊ နာနာသဏ္ဍာနံ၊ အထူးထူးသော သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ တထာဟိ တတောဧဝ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုကိုးရာသောသားတစ်ကိုးတွင်၊ ဇဗ္ဗံမံသံ၊ မြင်း
 ခေါင်းသလုံး၏ အသားသည်။ တာလပတ္တပုဗ္ဗဘတ္တသဏ္ဍာနံ၊ ထန်းရွက်
 ဖြင့်ထုပ်အပ်သော ထမင်းထုပ် သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဧကမိ၊ အချို့သောဆရာတို့
 သည်၊ အဝိကသိတကေတကမကုဋ္ဌသဏ္ဍာနံ၊ မဖွင့်သေးသောဆပ်သွား
 ဖူးနှင့်တူသော သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဥရုမံသံ၊
 ပေါင်သားသည်၊ သုခာဝိသနနိသဗပုတ္တသဏ္ဍာနံ၊ အင်္ဂတေကင်္ဂကြိတ်အပ်
 သောကျောက်သားနှင့် တူသော သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ အာနိသဒမံသံ၊ တင်ပါး
 သားသည်၊ ဥဒ္ဒနကောဋီသဏ္ဍာနံ၊ ခုံလောက်စွန်းနှင့်တူသော သဏ္ဍာန်ရှိ၏။
 ဝိဗ္ဗိမံသံ၊ ကျောက်ကုန်းသားသည်။ တာလဂုဋ္ဌ ပုဗ္ဗသဏ္ဍာနံ၊ ထန်းစေ့
 ထက်ခြမ်းခွဲပြားနှင့် တူသော သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဖာသုကဒ္ဒယမံသံ၊ နံပါး၏နှစ်
 တက်သားသည်။ ဝံသမယကောဋ္ဌ ကုဋ္ဌိပဒေသမိ၊ ဝါးသုံးဖြင့်ပြီးသော
 ကျီ၏ ဝမ်းအရပ်၌၊ တနုမတ္တိကာလေပသဏ္ဍာနံ၊ ကျွဲကျွဲပါးပါးလိမ်းကျံအပ်
 သောမြေ၏ သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ထနမံသံ၊ သမြတ်သားကို၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊
 အပဝိဒ္ဓအလ္လမတ္တိကာ ဝိဏ္ဏိသဏ္ဍာနံ၊ အပေါက်မရှိသော စိုသောမြေပိုင်

နတ္တိ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ နေ့ဗဟုမံသံ၊ လက်ရိုးနှစ်ဖက်သားသည်။ နဂံဋ္ဌထိသပါဒေ။ အပြီးခေါင်းခြေတို့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ နိဂ္ဂမ္ဘိအရေမရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌဝိတမဟာမူထိကသဏ္ဌာန်၊ ထားအပ်သောကြွက်ကြီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဇေက၊ ဇေကဆရာတို့သည်။ ဝံသသုနကသဏ္ဌာန်နန္ဒိဝိ၊ တပို့၌ထားအပ်သောသားတစ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ငဏ္ဍမံသံ၊ ပါးစောင်သားသည်။ ဂဏ္ဍပဒေသဌဝိတကရုဇ္ဈဗိဇသဏ္ဌာန်၊ ပါးစောင်အရပ်၌ပိတ်ဆို၍ထားအပ်သောသင်းဝင်စေသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဇေက၊ ဇေကဆရာတို့သည်။ မဏ္ဍုက သဏ္ဌာန်နန္ဒိဝိ၊ ဝါး၏သဏ္ဌာန်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဇိဝါမံသံ၊ သျှာသားသည်။ နူဟိပတ္တသဏ္ဌာန်၊ တစောင်းမြင်းနားရှက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ နာသမံသံ၊ နှာခေါင်း၏ အသားသည်။ ဩမုခနိက္ခိတ္တပဏ္ဍကောသသဏ္ဌာန်၊ အော်သို့မျက်နှာပြု၍ထားအပ်သောသစ်ရှက်ထောင်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ အက္ခိကူပမံသံ၊ မျက်ကွင်း၏အနား၌ အသားသည်။ အဒ္ဓပတ္တဥဒုမ္မရသဏ္ဌာန်၊ ထက်ဝက်မှည့်သောသဖန်းသီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ သိသမံသံ၊ ဦးခေါင်းသားသည်။ ပတ္တပစနကဓူဟတနုလေပသဏ္ဌာန်၊ သပိတ်ဖုတ်အိုး၌လိမ်းအပ်သောမြေချပ်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

ဝံသပရိဂ္ဂဏ္ဍကေနစ၊ အသားကို ထိမ်းဆည်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ယောဂါဝစရေန၊ ယောဂါဝစရေ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇေတနော၊ ထိုသို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဩဋ္ဌာရိကမံသာနိ၊ ရှုန့်ရင်းသော အသားတို့ကို၊ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗာနိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထာပယတော၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သုရမာနိ၊ ထိမ်းမွေ့ကုန်သော၊ ဝံသာနိ၊ အသားတို့သည်။ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်အား။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗိသတော၊ အရပ်အားဖြင့် ဧဒုဒိသုဒိသာသု၊ အထက်ကိုယ်အော်ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအရပ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သာမိကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိအဗ္ဗိသတာနိ၊ သုံးရာသာအရိုးတို့ကို၊ အာလိမ္မိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ပြုတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုကဲ့ရာသော သားတစ်၌။ ထုလမတ္တိကာနု လိတ္တာယ၊ ပျစ်ပျစ်သော မြေပိုင်ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော၊ သိတ္တိယာ၊ နံရံ၌၊ ထုလမတ္တိကာ၊ ပျစ်ပျစ်သောမြေပိုင်သည်။ မဟာ၊ ငါသည်။ သိတ္တိ၊ နံရံကို။ အနုလိတ္တာ၊ လိမ်းကျံအပ်၏။ ဣတိ၊

ဤသို့နုဇာနာတိ၊မထိ၊ဘိတ္တိပိ၊နံရံသည်လည်း၊အဟံ၊ငါ့ကို၊ထုလမတ္တိကာ
 ယ၊ပျစ်ပျစ်သော ခြေပိုင်သည်။ အနုလိတ္တံ၊လိမ်းကျအပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့
 နုဇာနာတိယထာ၊မထိသကဲ့သို့၊ဧဝမေဝ၊ထိုအတူ၊ နဝပေသိသတပ္ပဘေ
 ဒံ၊သားတစ်ကိုးရာအပြားရှိသော၊ ဝံသံ၊အသားသည်၊ မယာ၊ငါသည်၊
 အဋ္ဌိသတတ္တယံ၊ သုံးရာသောအရိုး၏ အပေါင်းကို၊ အနုလိတ္တံ၊လိမ်းကျ
 အပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ နုဇာနာတိ၊မထိ၊အဋ္ဌိသတတ္တယံပိ၊ သုံးရာသောအရိုး
 တို့၏အပေါင်းသည်လည်း၊ အဟံ၊ငါ့ကို၊ နဝပေသိသတပ္ပဘေဒေန၊သား
 တစ်ကိုးရာအပြားရှိသော၊ ဝံသေန၊ အသားသည်၊ အနုလိတ္တံ၊လိမ်းကျ
 အပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊နုဇာနာတိ၊မထိ၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတေ
 ဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊အာတောဂ ပစ္စဝေက္ခဏပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။(ပ)၊နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ကဇ္ဇေဝရံ၊ တလံမျှသာလက်သော အကောင်ကို၊ နဝပေသိသတားကိုးရာ
 သောသားတစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝံသာ၊အသားတို့သည်၊အနုလိတ္တံ၊လိမ်း
 ကျအပ်ကုန်၏။နုဇာနာကိမိကုလ္လာကိဏ္ဍိ၊အထူးထူးသောပိုးမျိုးတို့ဖြင့်ဖြိုင်း
 သည်ဖြစ်၍၊ မိဋ္ဌဋ္ဌာနံဝ၊ မစင်ရအရပ်ကဲ့သို့၊ ပူတိကာ၊ အပုပ်အတိသာ
 ရှိ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊
 အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊အဋ္ဌိသံဃာတေန၊ အရိုးပုဖြင့်၊
 ဝံသံ၊အသားကို၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ တတ္ထ၊ထို
 အရိုး၌၊ပတိဋ္ဌိတတလေနဝါ၊ တည်သော အပြင်ဖြင့်လည်း၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ပိုင်း
 ခြားအပ်၏။ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တစေန၊အရေဖြင့်၊တရိယံ၊ဖီလာ၌၊ အည
 မညေန၊အချင်းချင်းဖြင့်၊ပရိစ္ဆိန္နံ၊ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။အယံ၊ဤသည်ကား၊ဧတဿ၊ထိုအသား၏၊ သဘာ
 ဂပရိစ္ဆေဒေါ၊သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေ
 ဒေါပန၊သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ကေသ သဒိသော
 ဧဝ၊ဆံပင်နှင့်တူသည်သာမျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝံသံ၊အသားကို၊
 ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအမရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ထိုမှနှောက်၌၊ သရီရေ၊ကိုယ်၌၊ နဝသတပ္ပဘေဒေ၊ကိုး
 ရာအပြားရှိကုန်သော၊နာဂ္ဂ၊အကြောတို့သည်။ ဝတ္ထာတော၊ အဆင်းအား
 ဖြင့်၊သေတာ၊ ဖြူကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။မရ

ဝဏ္ဏာတိပိပျားလစိုအဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဇေက၊ ဇေကဆရာတို့သည်၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ နာနာသဗ္ဗာနာ၊
 အထူးထူးသောသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအကြောတို့
 တွင်း၊ မဟန္တာမဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊ နှာရူ၊ အကြောတို့သည်၊
 ကုန္ဒမကုန္ဒ သဗ္ဗာနာ၊ ပန်းသင်းခွေင့် သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထို
 အကြောကြီးအောက်၊ သုရမတရာ၊ ထိပ်မွေ့သော အကြောတို့သည်၊ သုက
 ရဝါရ ရုဇ္ဈ၊ သဗ္ဗာနာ၊ ဝက်ကို တုပ်သောလျှော်ကြိုးသဗ္ဗာန် ရှိကုန်၏၊
 တတော၊ ထိုထိပ်မွေ့သောအကြောအောက်၊ အဏုကတရာ၊ ငယ်ထွစွာ
 သေးထွစွာသောအကြောတို့သည်၊ ပူတိလတာသဗ္ဗာနာ၊ ဆင်ကုန်းမနွယ်
 နွယ်ပုပ်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုငယ်ထွစွာသောအကြောအောက်၊
 အဏုကတရာ၊ ငယ်ထွသောအကြောတို့သည်၊ သိဟဠာနံ၊ သိဟိုဠ်ကြွန်း
 သားတို့၏၊ မဟာဝိဏာတန္တိ သဗ္ဗာနာ၊ စောင်းကြိုးကြီးသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊
 တတော၊ ထိုအောက်၊ အဏုကတရာ၊ သေးသောငယ်သော အကြောတို့
 သည်၊ ထူလသုတ္တကသဗ္ဗာနာ၊ ရှန်သောချည်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဟတ္ထ
 ပိဗ္ဗပါဒပိဗ္ဗိသု၊ လက်ဖမ်းခြေဖမ်းတို့၌၊ နှာရူ၊ အကြောတို့သည်၊ သကုဏပါဒ
 သဗ္ဗာနာ၊ ငှက်တို့၏ခြေနှင့်တူသော သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း
 ၌၊ နှာရူ၊ အကြောတို့သည်၊ ဂါမဒါရကနံ၊ ရွာသူသားငယ်တို့၏၊ သိသေ၊
 ဦးခေါင်း၌၊ ဗြဟ္မတရ၊ ဒုက္ခလသဗ္ဗာနာ၊ ထားအပ်သော ကျကျပါး
 ပါးသောပုဆိုးဖြူသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ပိဗ္ဗိယာ၊ ကျောက်ကုန်း၌၊ နှာရူ၊ အကြော
 တို့သည်၊ တေမေတွာ၊ ရေဆွတ်၍၊ အာတပေ၊ နေပူ၌၊ ပသာရိတမစ္ဆ၊ ဇာလ
 သဗ္ဗာနာ၊ ဖြန့်၍ထွင်းအပ်သောငါးထောင်သော ပိုက်ကွန်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်
 ၏၊ အဝသေသာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောအကြောတို့သည်၊ ဣမသ္မိ
 သရီရေ၊ ဤကိုယ်၌၊ တံတံအင်္ဂါပဉ္စင်၊ နှစ်ခု၊ ထိုထိုအင်္ဂါကြီးငယ်ကို
 လျှောက်သော၊ နှာရူ၊ အကြောတို့သည်၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ ပဒိုရက္ကဇာလ
 ကဉ္စုကသဗ္ဗာနာ၊ စွပ်အပ်သောကွန်ယက်နှင့်တူသော သင်တိုင်းသဗ္ဗာန်
 ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသတော၊
 အရပ်အားဖြင့်၊ ဇိသုဒိသာသု၊ အထက်ကိုယ် အောက်ကိုယ်ဟု ဆိုအပ်
 သောနှစ်ပါးသော အရပ်တို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တေသုစ၊ ထိုအကြောတို့တွင်ကား၊ ဒက္ခိဏ
 ကဏ္ဍဝုဋ်ကတော၊ လက်ျာနားပန်းစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးချောင်းကုန်

သော၊ ကရုဏ္ဏကနာမကာ၊ ကရုဏ္ဏက အမည်ရှိကုန်သော၊ မဟာနာဂ္ဂ၊
 အကြောကြီးတို့သည်၊ ပုရတောစ၊ ရှေ့ရှင်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိ
 တောစ၊ နောက်ကျောက်ကုန်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေး
 ရှက်ကုန်လျက်၊ ဝါမပသံ၊ လက်ဝဲနံပါးသို့၊ ဂတာ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဝါမ
 ကဏ္ဍဝုဗ္ဗိကတော၊ လက်ဝဲနားပန်းစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးချောင်းကုန်
 သော၊ မဟာနာဂ္ဂ၊ ကရုဏ္ဏကမည်သော အကြောကြီးတို့သည်၊ ပုရတော
 စ၊ ရှေ့ရှင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်ကျောက်ကုန်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေးရှက်ကုန်လျက်၊ ဒက္ခိဏပသံ၊ လက်ျာ
 နံပါးသို့၊ ဂတာ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏဝဏ္ဏဝါဓုကတော၊ လက်ျာလည်
 ဘင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးချောင်းကုန်သော အကြောကြီးတို့သည်၊ ပုရ
 တောစ၊ ရှေ့ရှင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်ကျောက်ကုန်း
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေးရှက်ကုန်လျက်၊ ဝါမပသံ၊ လက်ဝဲ
 နံပါးသို့၊ ဂတာ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဝါမဂလဝါဓုကတော၊ လက်ဝဲလည်ဘင်း
 မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးချောင်းကုန်သော အကြောကြီးတို့သည်၊ ပုရတော
 စ၊ ရှေ့ရှင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်ကျောက်ကုန်းအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေးရှက်ကုန်လျက်၊ ဒက္ခိဏပသံ၊ လက်ျာ
 နံပါးသို့၊ ဂတာ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏပာတ္တံ၊ လက်ျာလက်ရုံးကို၊ ဝိနန္ဒ
 မာနာ၊ မှေးရှက်ကုန်သော၊ ပုရတောစ၊ လက်တွင်ရှေ့ဘက်အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္ဆိတောစ၊ နောက်ဖြစ်သောပြင်ဘက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပဉ္စပဉ္စာတိ၊ ငါးချောင်းစီငါးချောင်းစီဟူ၍၊ ဒသကဏ္ဍရနာမကာဝေ၊ ဆယ်
 ချောင်းသောကဏ္ဍရအမည်ရှိသည်သာဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာနာဂ္ဂ၊ အကြော
 ကြီးတို့သည်၊ အာရုဋ္ဌာ၊ အထက်သို့တက်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝါမ
 ဟတ္ထံ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးကို၊ ပဉ္စပဉ္စ၊ အတွင်းငါးချောင်းအပြင်ငါးချောင်းတို့
 သည်၊ အာရုဋ္ဌာ၊ အထက်သို့တက်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏပါဒဉ္စ၊ လက်ျာခြေကို
 လည်းကောင်း၊ ဝါမပါဒဉ္စ၊ လက်ဝဲခြေကို လည်းကောင်း၊ ဝိနန္ဒမာနာ၊ မှေး
 ရှက်ကုန်လျက်၊ ပဉ္စပဉ္စ၊ ငါးချောင်း ငါးချောင်းစီသော အကြောကြီးတို့
 သည်၊ အာရုဋ္ဌာ၊ တက်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတေသမ္ဘိ မဟာနာဂ္ဂ၊
 ထိုခြောက်ဆယ်သော အကြောမတို့သည်၊ သရိရဓာမကာ၊ တကိုယ်လုံး
 ကိုဆောင်ကုန်၏၊ သရိရနိယာမကာ၊ ကိုယ်ဟူ၍ မှတ်ကြောင်းဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ ဩကာသတော၊
 တည်ရာအားဖြင့်၊ သကလသရိရေ၊ ကိုယ်အလုံး၌၊ အပ္ပိစမ္မာနဉ္စ၊ အရိုးအရေ

ဒွတ္တိယကာရဝဏ္ဏနာမ

တို့၏လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိမံသာနဂ္ဂ၊ အရိုးအသားတို့၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့ကို၊ အာပန္နမာနာ၊ စပ်ကာဖွဲ့ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုအကြောတို့၌၊ ဝလ္လိသန္တာနုဗန္ဒသု၊ နွယ်တန်းဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန် သော၊ ကုဋဒါဂ္ဂသု၊ နံရံသစ်တို့၌၊ ဝလ္လိသန္တာနု၊ နွယ်၏ အစဉ်တို့သည်၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကုဋဒါဂ္ဂနံ၊ နံရံသစ်တို့ကို၊ အာပန္နာနိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ကုဋဒါဂ္ဂနံပိ၊ နံရံသစ်တို့သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့ကို၊ ဝလ္လိသန္တာနုဗန္ဒေဟိ၊ နွယ်တန်းတို့သည်၊ အာပန္နာနိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ ယထာ၊ မထိကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာ လျှင်၊ နှာဂ္ဂ၊ အကြောကြီး အကြောငယ်တို့သည်၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ တိဏိ၊ အဋ္ဌိသတာနံ၊ သုံးရာသောအရိုးတို့ကို၊ အာပန္နာနိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ တိဏိပိ၊ အဋ္ဌိသတာနံ၊ သုံးရာသောအရိုးတို့ သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့ကို၊ နှာဂ္ဂဟိ၊ အကြောတို့သည်၊ အာပန္နာနိ၊ ဖွဲ့အပ် ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟံသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဝေတဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံး သွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဧဝေသန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗျာမ မဒတ္ထ၊ တလံမျှထောက်သော၊ ကဇ္ဇေဝဇေ၊ အကောင်ပုပ်၌၊ နဝန္နာဂ္ဂသတာ၊ ကိုးရာသောအကြောတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဋ္ဌိသံဗာဝု၊ အရိုး အပေါင်းကို၊ ဝလ္လိယော၊ နွယ်တို့သည်၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ ဗန္ဒန္တိ၊ ဣဝ၊ ဖွဲ့ကုန် သကဲ့သို့၊ ဗန္ဒန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဟေဠာ၊ အောက်ဖြစ်သောအတွင်း ၌၊ တိဟိ၊ အဋ္ဌိသတေဟိဝါ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးရာသောအရိုးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတတလေဟိဝါ၊ တည်သောအပြင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တစမံသေဟိ၊ အရေးအသားတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ တိရိဟံ၊ ဖိလာ၌၊ အညမညေန၊ အချင်းချင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုကိုးရာသောအကြောတို့၏၊ သဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေ ဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧဝေသသဒိသော ဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ နှာဂ္ဂ၊ အကြော

ကိုးရာတို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေကံ၊
ပိုင်းခြား၍ဖတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ န္ဒတ္တိံ သဒန္တုပ္ပိကာနံ၊ သုံး
ဆဲ့နှစ်ချောင်းသောသွားရိုးတို့၏၊ ဝိသံ၊ အထီးအခြား၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်
ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ စတုသမ္ပိ၊ ခြောက်
ဆဲ့ လေးချောင်း ကုန်သော၊ ဟတ္ထုပ္ပိကာနိ၊ လက်ရိုးတို့ လည်းကောင်း၊
စတုသမ္ပိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးချောင်းကုန်သော၊ ပါဒမ္ပိကာနိ၊ ခြေးရိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ စတုသမ္ပိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးချောင်းကုန်သော၊ မုဒုကမ္ပိကာနိ၊ အ ရိုး
ခွဲဖြစ်ကုန်သော၊ မံသနိသိတာနိ၊ အသားကိုမှီကုန်သော အရိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်း ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိကမ္ပိနိ၊ ဗထောင့် ရိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ ဇကေကတ္တိံ၊ တချောင်းတချောင်းသော၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ န္ဒေ၊ နှစ်
ချောင်းနှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဂေါပကမ္ပိကာနိ၊ ဖယုက်ရိုးတို့လည်းကောင်း၊
န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဇဗ္ဗမ္ပိကာနိ၊ မြင်ခေါင်းရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဇကံ၊
တချောင်းသော၊ ဇာဏုကမ္ပိ၊ ပုဆစ်ရိုး လည်းကောင်း၊ ဇကံ၊ တချောင်း
သော၊ ဝိရုပ္ပိ၊ ပေါင်ရိုးလည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ကန္တုပ္ပိနိ၊
ခါးရိုးတို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဝိမ္ပိကတ္ထ
ကမ္ပိနိ၊ ကျောဆူးရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့လေးချောင်း
ကုန်သော၊ ဗောသုကမ္ပိနိ၊ နံရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ရုဒ္ဒသ၊ တဆဲ့လေးချောင်း
ကုန်သော၊ ဥရုပ္ပိနိ၊ ရင်ဘတ်ရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ ဇကံ၊ တချောင်းသော၊
ဟဒယမ္ပိ၊ ရင်ရိုးလည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ အက္ခကမ္ပိနိ၊ ညှပ်
ရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဝိမ္ပိဗဟု မ္ပိနိ၊ လက်ပြင်
ရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဗာဟု မ္ပိနိ၊ လက်ရုံးရိုးတို့
လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းနှစ်ချောင်းကုန်သော၊ အဂ္ဂဗဟု မ္ပိနိ၊ လက်
ဖျံရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ သတ္တု၊ ခုနစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဂိဝမ္ပိနိ၊ လည်ရိုး
တို့လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဟနူကမ္ပိနိ၊ မေးရိုးတို့လည်း
ကောင်း၊ ဇကံ၊ တချောင်းသော၊ နာသိကမ္ပိ၊ နှာခေါင်းရိုး လည်းကောင်း၊
န္ဒေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ အက္ခမ္ပိနိ၊ မျက်ကွင်းရိုးတို့ လည်းကောင်း၊ န္ဒေ၊
နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ကဏ္ဍမ္ပိနိ၊ နားရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဇကံ၊ တချောင်း
သော၊ နုဿာမ္ပိ၊ နဖူးရိုးလည်းကောင်း၊ ဇကံ၊ တချောင်းသော၊ မုဒ္ဒမ္ပိ၊ ထိပ်
ရိုးလည်းကောင်း၊ နဝ၊ ကိုးချောင်းကုန်သော၊ သိသကပါယ မ္ပိနိ၊ ဦးခေါင်းခွံ
ရိုးတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်။

စန္ဒိယသကာရဝတ္ထုနာမ

ဝတ္ထုပုဂံဒါနိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသော အရိုးတို့သည်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု
 တော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတာနိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏပေတံ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏ ၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ နာနာသဗ္ဗာနာနိ၊
 အထူးထူးသောသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးရာသောအရိုးတို့တွင်၊ အဂ္ဂပါဒဂံလိကဋ္ဌိနိ၊ ခြေချောင်း
 ဆစ်အဖျားရိုးတို့သည်၊ ကတကဗိဇသဗ္ဗာနာနိ၊ ခပေါင်းစေသဗ္ဗာန်ရှိကုန်
 ၏၊ တဒန္တရာနိ၊ ထိုအရိုးတို့၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဂုံထိနံ၊ ခြေချောင်း
 တို့၏၊ မဏ္ဍပဗ္ဗဋ္ဌိနိ၊ အလယ်ဆစ်ရိုးတို့သည်၊ အပရိဝုဏ္ဏပနသဗ္ဗိသဗ္ဗာနာနိ၊
 အပြည့်စုံမဟုတ်သောပိန်သောပိန်စေသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ မူလပဗ္ဗဋ္ဌိနိ၊ အရင်း
 ဆစ်ရိုးတို့သည်၊ ပဏဝသဗ္ဗာနာနိ၊ ထက်စည်သဗ္ဗာန်ရှိကုန် ၏၊ မောရ
 သကလိသဗ္ဗာနာနိတိပိ၊ ဥဒေါင်းလည်ဆစ်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း၊
 ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပိဗ္ဗိပါဗဋ္ဌိနိ၊ ခြေဘရိုး
 ရိုးတို့သည်၊ ကောဋ္ဌိတကန္ဓလကဏ္ဍရရာသိသဗ္ဗာနာနိ၊ အပိုင်းအပိုင်းပြတ်
 သောပြုခိုင်းခတ္တာပင်၏အကြောစုသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ပဏ္ဍိကဋ္ဌိနိ၊ ပထောင့်
 ရိုးတို့သည်၊ ဧကဗ္ဗိပလ တာလဗိဇသဗ္ဗာနာနိ၊ တစေ့သာ ရှိသောထန်း
 သီးစေ့သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဂေါပကဋ္ဌိနိ၊ ဖပျက်ရိုးတို့သည်၊ ဧကတောဗန္ဓ
 ကီဇ္ဇာဂေါဇ္ဇကသဗ္ဗာနာနိ၊ တပေါင်းတည်းစည်းအပ်သည်ဖြစ်၍ထားအပ်
 သောဂေါထီလုံးသဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဇနိဗ္ဗိကဿ၊ မြင်းခေါင်းရိုးတို့၌၊ ခုဒ္ဒကံ၊
 ငယ်သော မြင်းခေါင်းသည်၊ ခန္ဓဒဏ္ဍသဗ္ဗာနံ၊ လေးပျင်းသဗ္ဗာန် ရှိ၏၊
 မဟန္တံ၊ ကြီးသောမြင်းခေါင်းသည်၊ ခုပ္ပိပါသာခိလာတမေနိပိဗ္ဗိသဗ္ဗာနံ၊
 တော်မွတ်ခေါင်းပါးသဖြင့်ညှိုးပိန်သောစပါးကြီး၏ကျောက်ကုန်းသဗ္ဗာန်ရှိ
 ၏၊ ဇနိဗ္ဗိကဿ၊ မြင်းခေါင်းရိုး၏၊ ဂေါပက ဋ္ဌိသု၊ ဖပျက်ရိုးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာ
 နံ၊ တည်ရာအရပ်သည်၊ အနုစ္ဆာဒိတက ခေဇ္ဇရိကဋ္ဌိသဗ္ဗာနံ၊ မဖုံးလွှမ်း
 အပ်သောသင်ပေါင်းညွှောက်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဇနိဗ္ဗိကဿ၊ မြင်းခေါင်းရိုး၏၊
 ဇဏ္ဍုကဋ္ဌိကေ၊ ပုဆစ်ရိုးရိုး၌၊ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သည်၊ မုဒိကံမတ္ထ
 ကသဗ္ဗာနံ၊ မရိုးစည် အထက်ပြင်နှင့်တူသော သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဇဏ္ဍုကဋ္ဌိ
 ဧကပဿတော၊ ပုဆစ်ရိုး ရိုး နံတပက်နံပါးမှ၊ စာဋ္ဌိတပေတသဗ္ဗာနံ၊ ခတ်
 အပ်သောအိုးလက်ခတ်ပုသဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ။

ဥရုဋ္ဌိနိ၊ ပေါင်းရိုးတို့သည်၊ ဒုတ္တန္တိ တဝါထိပရသုဒဏ္ဍသဗ္ဗာနာနိ၊ မချော
 သဖြင့်ရွှေအပ်သော ပဲခွပ်ပေါက်ဆိန်ရိုး သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ ဥရုဋ္ဌိကဿ၊

ပေါင်းရိုး၏၊ ကမ္မိဋ္ဌိကော၊ ခါးရိုး၌၊ ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာ အရပ်သည်၊ သုဝဏ္ဏ
ကာရာနံ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်တို့၏၊ အဂ္ဂိဇောလနကသလာကာ၊ ပန္နိသဏ္ဍာနံ၊
မီးညှပ်သဏ္ဍာန်ရှိ၏၊ တပုတိဋ္ဌိတော၊ ကာသော၊ ထိုခါးရိုးတည်ရာအရပ်
သည်၊ အဂ္ဂန္တိန္ဒုပုဒ္ဓါဂပလသဏ္ဍာနော၊ အပျားကိုဖြတ်အပ်သောပုန်းညက်
သီးသဏ္ဍာန်ရှိ၏၊ နွေဝိ၊ နှစ်ချောင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မိဋ္ဌိနိ၊ ခါးစောင်း
ရိုးတို့သည်၊ ဧကောဗန္ဓာနိ၊ တစ်တည်းဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
၍၊ ကုမ္ဘ ကာရေဟိ၊ အိုးထိန်းသည်တို့သည်၊ က၊ တရုဋ္ဌိသဏ္ဍာနာနိ၊ ပြုအပ်
သော စက်ပျဉ်အထွန်နှင့် တူသောသဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ တာပသတိသိကာ
သဏ္ဍာနာနိ၊ ရသေ့ဘို၏ထိုမျှ သဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧကော၊
အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အာနိသဒဋ္ဌိနိ၊ တင်သားအရိုး
တို့သည်၊ ဧကော၊ မရေဋ္ဌပိတသပ္ပပဏသဏ္ဍာနာနိ၊ အောသိုမျက်နှာထားအပ်
သောမြွေဟောက်ပါးပျဉ်းသဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ သတ္တဋ္ဌဋ္ဌာနေသု၊ ခုနစ်ခုရှစ်ခု
သောအရပ်တို့၌၊ သိဒ္ဓါဝဓိဒ္ဓါနိ၊ အရပ်ရပ်အတွင်းတွင်းရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာ
ရသ၊ တဆဲရှစ်ချောင်း ကုန်သော၊ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးတို့
သည်၊ အတ္တန္တရတော၊ အတွင်းဘက်မှ၊ ဥပဂ္ဂပရိဋ္ဌပိတသိသကမဋ္ဌဝေဓ
ကသဏ္ဍာနာနိ၊ အဆင့်ဆင့်ထားအပ်သော အပျားရှိသောပြားသောလက်
ပွတ်ရူးသဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ ဗာဟိရတော၊ ပြင်အပဘက်မှ၊ ဝဋ္ဌနာလိသဏ္ဍာ
နာနိ၊ လုံးသောဝါးကျူဆစ်သဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအတွင်းအပတ်၌၏၊
အန္တန္တရာ၊ အကြား အကြား၌၊ နွေတိဏိ၊ ကဏ္ဍကာနိ၊ နှစ်ချောင်းသုံး
ချောင်းသောဆူးတို့သည်၊ ကကစဒဏ္ဍသဒိသာနိ၊ ယွသွားနှင့်တူကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုဝိသတိယာဖါသုကဋ္ဌိသု၊ နှစ်ဆယ်လေးချောင်း
သောနံရိုးတို့၌၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ဝသော နံရိုးတို့သည်၊ ပရိပုဏ္ဏသိဟဋ္ဌ
ဒတ္တသဏ္ဍာနာနိ၊ ပြည့်ဝသော သိဟိုဋ္ဌိကျန်း၌ဖြစ်သော တံစည်းသဏ္ဍာန်ရှိ
ကုန်၏၊ အပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မပြည့်ဝသော နံရိုးတို့သည်၊ အပရိပုဏ္ဏသိဟဋ္ဌ
ဒတ္တသဏ္ဍာနာနိ၊ ပိန်သောသိဟိုဋ္ဌိတံစည်းသဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနေဝ၊
အသုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောနံရိုးတို့သည်၊ ဩဒါတကုတ္တုဇုသ၊ ကြက်
ဖြူ၏၊ ပသာရိတ ပက္ခန္ဓယ သဏ္ဍာနာနိတိပိ၊ ဖြန့်အပ်သော အတောင်နှစ်
ဖက်သဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဓုဒ္ဓသ၊ တဆဲလေးချောင်းကုန်သော၊ ဥဋ္ဌိနိ၊ ရင်တတ်ရိုး
တို့သည်၊ ဖိန္နသန္ဓမာနိကပလကဒိပန္နိ သဏ္ဍာနာနိ၊ အိုမင်းသောထန်းစင်
ကိုစီအပ်သော ပျဉ်ချပ်သဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏၊ ဟဒယဋ္ဌိ၊ ရင်ရိုးသည်၊ ဒဋ္ဌိပဏ

စွတ္တိံသာကာရဝဏ္ဏနာ၊

သဏ္ဌာနံယောင်းမရွက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ အက္ခကဋ္ဌိနိ၊ ညှပ်ရိုးတို့သည်၊ ခုနက
 လောဟဝါသိဒဏ္ဍသဏ္ဌာနာနိ၊ ငယ်သော သံပဲခွပ်ရိုးသဏ္ဌာန် ရှိကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုညှပ်ရိုးတို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အ၊ ဋ္ဌိ၊ အရိုးတို့သည်၊ အ၊ ဋ္ဌဝန္တ
 သဏ္ဌာနာနိ၊ လထက်ဝက်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ဝိဋ္ဌိဗဟုဋ္ဌိနိ၊ လက်ပြင်ရိုးတို့
 သည်၊ ဗရသုဖာသဏ္ဌာနာနိ၊ ပေါက်ဆိန်သွားသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏၊ ဥပဗန္တိန္ဒ
 သိဟဋ္ဌကုဒါလသဏ္ဌာနာနိ၊ ထက်ဝက်ဖြစ်သောသိဟိုဋ္ဌကျွန်းပေါက်
 တူးသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း၊ ဇကေ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗဟုဋ္ဌိနိ၊ လက်မောင်းရိုးတို့သည်၊ အာဒါသဗဏ္ဍသဏ္ဌာ
 နာနိ၊ ကြေးမုံရိုးသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ မဟာဝါသိဒဏ္ဍသဏ္ဌာနာနိ၊ ပဲခွပ်
 ကြီးရိုးသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း၊ ဇကေ၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဂ္ဂဗဟုဋ္ဌိနိ၊ တထောင်ရိုး တို့သည်၊ ယမကတာလ
 ကဏ္ဍသဏ္ဌာနာနိ၊ အစုံသောထန်းနို့သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ ။

မဏိဗန္ဓုဋ္ဌိနိ၊ လက်ကောက်ဝတ်ရိုး တို့သည်၊ ဇကေတော၊ တကွနက်၊
 အလ္လိ၊ သာပေတွာ၊ ကပ်ပြီစေ၍၊ ဋ္ဌပိတသိသက ပရဝေကေ သဏ္ဌာနာနိ၊
 ထားအပ်သော သံလွဲပြားအရစ်ခွေသဏ္ဌာန် ရှိကုန်၏။ ဝိဋ္ဌိဟဋ္ဌ ဋ္ဌိနိ၊ လက်
 ဘမ်းရိုးတို့သည်၊ ကောဋ္ဌိတကန္ဓလကဏ္ဍရ ရာသိသဏ္ဌာနာနိ၊ ထုဖွပ်အပ်
 သောဖြူခိုင်းရွက်အကြောရ သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ ဟတ္ထဂုံလိသု၊ လက်ချောင်း
 တို့တွင်၊ မူလပဋ္ဌဋ္ဌိနိ၊ အရင်းဆစ်ရိုးတို့သည်၊ ပတဝသဏ္ဌာနာနိ၊ ထက်စည်
 သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ မဏ္ဍပဋ္ဌဋ္ဌိနိ၊ အလယ်ဆစ်ရိုးတို့သည်၊ အပရိပုဏ္ဏပနသဋ္ဌိ
 သဏ္ဌာနာနိ၊ မပြည့်သောပဲခွေသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ အဂ္ဂပဋ္ဌဋ္ဌိနိ၊ အပျားဆစ်ရိုး
 တို့သည်၊ ကတကဗိဇသဏ္ဌာနာနိ၊ ကပေါင်းစေ့သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ သတ္တ၊
 ခုနစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဝိဇဋ္ဌိနိ၊ လည်ပင်းရိုးတို့သည်၊ ဒဏ္ဍေန၊ ထုတံဖြင့်၊
 ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍၊ ပဒိုပါဒိုယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဋ္ဌပိတံသကဋ္ဌိရေက္ကလ
 သဏ္ဌာနာနိ၊ အကွင်းအကွင်း လှီးဖြတ်၍ထားအပ်သော ခုနစ်ချပ်သောဝါး
 မှုန်ပိုင်းသဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ ဟေဋ္ဌိမဟနုကဋ္ဌိ၊ အောက်မေးရိုးသည်၊ ကဗ္ဗရာ
 နံ၊ ပန်းဘဲတို့၏။ အသောကုဋ္ဌယောက္ခကသဏ္ဌာနံ၊ သံကိုက်သဏ္ဌာန် ရှိ၏။
 ဥပရိဟနုကဋ္ဌိ၊ အထက်မေးရိုးသည်၊ အဝလေခသတ္တကသဏ္ဌာနံ၊ ငြိခွံ့ထွာ
 သောခေးငယ်ကွင်းသဏ္ဌာန်ရှိ၏။ အက္ခိကူပနာသကူဋ္ဌိနိ၊ မျက်တွင်းရိုးတို့
 သည်၊ အပနိတမိဋ္ဌတရုဏတာလဋ္ဌိသဏ္ဌာနာနိ၊ ပယ်အပ်သောဆန်အနှစ်
 ရှိသောနုသောထန်းသီးစေ့သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ နုလောဋ္ဌဋ္ဌိ၊ နဖူးရိုးသည်၊ ဩရေ
 ဋ္ဌပိတသိန္ဒသစ်ကပါလသဏ္ဌာနံ၊ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော

ခရုသင်းခွံသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ကဏ္ဍဝုဠိကဋ္ဌိနိ၊ နားပန်းရိုးတို့သည်။ နှာပိတခရ
 ကောသကသဏ္ဍာနာနိ၊ ဆေးတ္တာသည်တို့၏သင်ရန်းအိပ်သဏ္ဍာန်ရှိကုန်၏
 နယာဓုကဏ္ဍဝုဠိကဏ္ဍနိ၊ နဖူးနားပန်းဆံတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပဋုဗန္ဓနော
 ကာသေ၊ နဖူးပြားကို ဖွဲ့အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ ဗဟုလဗာဓု
 ပုဏ္ဏပဓုပိလောတိကခဏ္ဍသဏ္ဍာနိ၊ အကင်းထူးသောရေအိုး၌ကားကြက်
 ရွဲထားအပ်သော ပုဆိုးနှင်းနှင့်တူသော သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ မုဒ္ဒနဋ္ဌိ၊ ဦးထိပ်ရိုး
 သည်။ မရန္တိန္ဒဝက် နာဠိကောရ သဏ္ဍာနိ၊ မျက်နှာဝက်ကို ဖြတ်အပ်သော
 ကောက်သောအုန်းသီးသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ သီသဋ္ဌိနိ၊ ဦးခေါင်းရိုးတို့သည်။ သိဗ္ဗေ
 တ္တာ၊ ခက်၍။ ဌပိတဇ္ဇရာလာဗုကဓုဟသဏ္ဍာနာနိ၊ ထားအပ်သော အို
 မင်းသော ဗူးခွက်သဏ္ဍာန် ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏။ ။

ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဗွီသုဒိသာသု၊ အထက်ကိုယ်အောက်ကိုယ်
 ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအရပ်တို့၌။ ဇာတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအား
 ဖြင့်၊ အဝိသေသေန၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်၊ သကလသရိဇေ၊ ကိုယ်အလုံး
 ၌၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဝိသေသေနတု၊ အထူးသဖြင့်ကား၊ သီသဋ္ဌိနိ၊ ဦး
 ခေါင်းရိုးတို့သည်။ ဝိဝဋ္ဌိကောသု၊ လည်ရိုးတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။
 ဝိဝဋ္ဌိနိ၊ လည်ရိုးတို့သည်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ ကျောက်ဆူးရိုးတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာ
 နိ၊ တည်ကုန်၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ ကျောက်ဆူးရိုးတို့သည်။ ကဋ္ဌိဋ္ဌိသု၊ ခါးရိုး
 တို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ကဋ္ဌိဋ္ဌိနိ၊ ခါးရိုးတို့သည်။ ဝိဋ္ဌိဋ္ဌိကသု၊ ပေါင်
 ရိုးတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဝိဋ္ဌိဋ္ဌိနိ၊ ပေါင်းရိုးတို့သည်။ ဇဏ္ဍကဋ္ဌိ
 ကေသု၊ ပုဆစ်ဒူးရိုးတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဇဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ ပုဆစ်ဒူး
 ရိုးတို့သည်။ ဇဏ္ဍကဋ္ဌိကသု၊ မြင်းခေါင်းရိုးတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။
 ဇဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ မြင်းခေါင်းရိုးတို့သည်။ ဝေါပွကဋ္ဌိကေသု၊ ဖျက်ရိုးတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာ
 နိ၊ တည်ကုန်၏။ ဝေါပွကဋ္ဌိနိ၊ ဖျက်ရိုးတို့သည်။ ပိဋ္ဌိပဒဋ္ဌိကေသု၊ ခြေတစ်
 ရိုးတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ပိဋ္ဌိပဒဋ္ဌိကဋ္ဌိနိ၊ ခြေတစ်ရိုးတို့သည်
 လည်း။ ဝေါပွကဋ္ဌိနိ၊ ဖျက်ရိုးတို့ကို။ ဥက္ကိဝိက္ခာ၊ ရှက်၍။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်
 ၍။ ဝေါပွကဋ္ဌိနိ၊ ဖျက်ရိုးတို့သည်။ ဇဏ္ဍကဋ္ဌိနိ၊ မြင်းခေါင်းရိုးတို့ကို။ ဝိဝ
 ဋ္ဌိနိ၊ လည်ရိုးတို့သည်။ သီသဋ္ဌိနိ၊ ဦးခေါင်းရိုးတို့ကို။ ဥက္ကိဝိက္ခာ၊ ရှက်၍။ ဌိ
 တာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတနာနုသာရေန၊ ထိုသို့သောနည်းကို
 အစဉ်ဒီးသဖြင့်၊ အဝသေသာနိဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသည်လည်းဖြစ်

ကုန်သော၊ အဋ္ဌိန္ဒ၊ အရိုးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရိုးတို့
 နှ့်၊ ယသော၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဣဋ္ဌကဂေါပါနသိစယာဒိသု၊ အုတ်ထပ်အရိုး
 အခြင်စိအပ်သည်စသည်တို့နှင့်၊ ဥပရိမာ၊ အထက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဋ္ဌကာ
 ခဒယော၊ အုတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဟေ မြို့မေသု၊ အောက်
 အုတ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟေ မြို့
 မာပိ၊ အောက်အုတ်တို့သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဥပရိမာနိ၊ အထက်
 အုတ်တို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍၊ ပြီတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊
 မထိကုန်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ သိသဋ္ဌိကာနိ၊ ဦးခေါင်းရိုးတို့သည်၊
 မယံ၊ ငါတို့သည် ဝိဝဋ္ဌိကေသု၊ လည်ရိုးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ (ပ)၊ ဂေါဗ္ဗကဋ္ဌိကာနိ၊ ဖျက်ရိုးတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်၊ ဝိဋ္ဌိပါဒဋ္ဌိကာသု၊ ခြေထမ်းရိုးတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဝိဋ္ဌိပါဒဋ္ဌိကာနိပိ၊ ခြေထမ်းရိုးတို့သည်လည်း၊ မယံ
 ငါတို့သည်၊ ဂေါဗ္ဗကဋ္ဌိနိ၊ ဖျက်ရိုးတို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍၊ ပြီတာနိ၊ တည်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတ
 ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

ကေဝသန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သာမိကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဣမာနတိဏိအဋ္ဌိသတာနိ၊ ဤသုံးရာသောအရိုးတို့ကို၊ နဝဟိန္ဒာရု
 သတေဟိစ၊ ကိုးရာသော အကြောတို့သည် လည်းကောင်း၊ နဝဟိမံသ
 သတေဟိစ၊ ကိုးရာသော သားတစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဗန္ဓာနု
 လိတ္တာနိ၊ ဖွဲ့၍လိမ်းကျံလျက်တည်ကုန်၏။ ကေသတစမ္ပေရိယောနန္ဒါနိစ၊
 တရာတချပ်သော အရေတို့သည် မှေးရှက်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ သတ္တရသဟ
 ရဏိသဟသာနုဂတသိနေဟိတာနိ၊ သတ္တဝါတို့၏နှစ်သက်သောအရသာ
 ကိုအသျှင်တသောဆောင်ခြင်းအစဉ်အတိုင်းလျှော်သော အားဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းရှိ
 ကုန်၏။ နဝနဝတိလောမ ကူပသဟသော၊ ကိုးသောင်း ကိုးထောင်သော
 အမွှေးတွင်းတို့မှ၊ ပရိဿဝ မာနသေဒဇလ္လိကာနိ၊ ယိုသော ချွေးတို့ဖြင့်
 စွတ်ကုန်စီးကုန်၏။ အသိ ဘိကိမိကုလာနိ၊ ရှစ်ဆယ်သော ပိုးမျိုးတို့သည်၊
 ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယောတွေဝ၊ ကိုယ်ဟူ၍ သာ
 ယျှင်၊ သန္နံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယံကာယံ၊ အကြင်
 ပိုးမျိုးအတိပြည့်သောကိုယ်ကို၊ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဥပ

ပရိက္ခန္ဓာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သော၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုမျှသော၊ ဂဟုပဝံ၊ ယူအပ် စွဲလမ်းအပ်သည်နှင့်
 စပ်သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင် စကောင်း၊ ဧကဝလန္တ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ တံကာယံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ အကြော တို့သည် ဖွဲ့ရှက်
 အပ်သော၊ နာနာကုဏပသံကိန္တံ၊ အထူးထူးသော၊ ပိုးမျိုးဖြင့်ဖြိုခွင်းသော၊
 အဗ္ဗိသဗ္ဗာဓု မေဝ၊ အရိုးစုကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယံ၊ အကြင်
 အရိုးစုကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒသဗလဿ၊ ဆယ်ပါးသောအားနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုတ္တဘာဝံ၊ သားတော်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပေတိ၊
 ရောက်၏၊ ယထာဟ ကိံအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော် မူသ
 နည်း၊ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အဗ္ဗိနိ၊ အရိုးတို့သည်၊ ဝိတနိ၊ တည်
 ကုန်၏၊ ကောဋိယာ၊ အထောင့်အကွေးအားဖြင့်၊ အနေကသန္တိယမိတော၊
 များစွာသော အစပ်ဖြင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ ကေဟိဝိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ကြိုး
 တို့သည်၊ နပန္ဓော၊ မဖွဲ့အပ်၊ နဟာရူဟိ၊ ကိုးရာသော အကြောတို့သည်၊
 ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ ဇရာယံ၊ အိုခြင်းတရားသည်၊ စောရိတော၊ ခိုးအပ်၏၊
 အစေတနော၊ ဖိတ်စိညာဉ်လည်းမရှိ၊ ကဋ္ဌကလိင်္ဂိဗူပမော၊ ဖွဲ့ထင်းပွေးနှင့်
 တူသောဥပမာရှိ၏၊ ကုဏပံ၊ အပုပ်သည်၊ ကုဏပေ၊ အပုပ်ကြောင့်၊
 ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ အသုပိမ္ပိ၊ မစင်ကြောင့်လည်း၊ ပူတိနိ၊ အပုပ်သည်၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသောကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓဘာနံ၊ မကောင်း
 သော အနံ့ဖြင့် ပျက်စီး၏၊ ဝေမ္ပိ၊ ပျောက်ပျက် လွင့်တတ်သောကြောင့်၊
 ဝယဓမ္မိ၊ ပျက်စီးလွင့်ပျောက်ပျက်လွင့်တတ်၏၊ အဗ္ဗိပုဇေ၊ အရိုးစု
 နှံ၊ အဗ္ဗိပုဇော၊ အရိုးစုသည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ပူတိနိ၊ အပုပ်သည်၊ ပူတိကာ
 ယမ္ပိ၊ ပုပ်သောကိုယ်နှံ၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုအကောင်ပုပ်နှံလည်း၊
 တုဗ္ဗေ၊ သင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဆန္ဓံ၊ လောဘာရမက်ကို၊ ဝိနေထ၊ ပျောက်ကုန်
 လော၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုတ္တဘာဝံ၊ သားတော်တို့သည်၊ ဟေဿ
 ထ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ပရိက္ခန္ဓာဒေတာ၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ အဗ္ဗိမိဇ္ဇေ
 န၊ မြင်သိဖြင့်၊ ပရိက္ခန္ဓာနိ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ ဥပရိဒေတာ၊ ပြင်အပေါ်အား
 ဖြင့်၊ မံသေန၊ အသားဖြင့်၊ ပရိက္ခန္ဓာနိ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ အဂ္ဂေ၊ အပျား
 နို့လည်းကောင်း၊ မူလေ၊ အရင်း၌လည်းကောင်း၊ အညမညေန၊ အချင်း
 ချင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခန္ဓာနိ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း

ဒုက္ခိ'သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ခြား၍မှတ်၏။ အယမေဝ။ ဤသည်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုသုံးရာသောအရိုး
တို့၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသ
ဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသောအပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧကသ
သဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌိနိ၊
အရိုးတို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှ နောက်၌၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ယထာဝတ္ထုပ္ပဘေဒါနံ၊
အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏။
အပ္ပန္နရဂတံ၊ အတွင်း၌တည်သော၊ အဋ္ဌိမိစ္ဆံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်။ ဝဏ္ဏ
တော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတံ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
မှတ်၏။ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဩကာသ
သဏ္ဌာနံ၊ တည်ရာသို့လိုက်၍ သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ သေယုထိဒံ၊ ဥပမာအဘယ်
ကဲ့သို့နည်း။ မဟန္တမဟန္တနံ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏။
အပ္ပန္နရဂတံ၊ အတွင်း၌တည်သည်ဖြစ်၍၊ သေဒေတွာ၊ ပြုတ်ဖြော၍၊ ဝဏ္ဏ
တွာ၊ ကျစ်၍၊ မဟန္တေသု၊ ကျယ်သော အပေါက်ရှိကုန်သော၊ ဝံသနဇ္ဇက
ပဗ္ဗေသု၊ ဝါးဆစ်ကျူဆစ်တို့၌၊ ပက္ခိတ္တမဟာဝေတ္ထကံ၊ ရသဏ္ဌာန်၊ တည်
အပ်သောကြီးသော ကြိမ်ညွန့်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ခုခွါခုခွေကာနံ၊ ငယ်ကုန်ငယ်
ကုန်သောအရိုးတို့၏။ အပ္ပန္နရဂတာနံ၊ အတွင်း၌တည်ကုန်သော ခြင်ဆီ
တို့အား၊ သေဒေတွာ၊ ပြုတ်ဖြော၍၊ ဝဏ္ဏတွာ၊ ကျစ်၍၊ ခုခွါခုခွေကေသု၊ ငယ်
ကုန်ငယ်ကုန်သော၊ ဝံသနဇ္ဇကပဗ္ဗေသု၊ ဝါးဆစ်ကျူဆစ်တို့၌၊ ပက္ခိတ္တတနု
ဝေတ္ထကံ၊ ရသဏ္ဌာန်၊ ထည့်အပ်သော ငယ်သော ကြိမ်ညွန့်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊
ဒီသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ အဋ္ဌိနံ၊
အရိုးတို့၏။ အပ္ပန္နရေ၊ အတွင်း၌၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်၏။ တတ္ထု၊ ထိုခြင်ဆီ၌၊
ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဝေဠုနဇ္ဇကာဒီနံ၊ ဝါးကျူ အစရှိသည်တို့၏။
အန္တော ဂတာနိ၊ အတွင်း၌ တည်ကုန်သော၊ ဒမိဗာဏိတာနိ၊ နို့စင်း
တင်လဲတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝေဠုနဇ္ဇကာဒီနံ၊ ဝါးကျူအစရှိသည်
တို့၏။ အန္တောဂတာနိ၊ အတွင်း၌တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိ
ကုန်၊ ဝေဠုနဇ္ဇကာဒယောပိ၊ ဝါးကျူအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဒမိဗာ
ဏိတာနိ၊ နို့စင်းတင်လဲတို့သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အန္တောဂတာနိ၊

အတွင်း၌တည်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နုဇာနန္ဒိ။ မသိကုန်၊ ဝေမေဝ။ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်။ အဟံ။ ငါသည်။ အဋ္ဌိနံ။ အရိုးတို့၏။
 အန္တောဂတံ။ အတွင်း၌ တည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နုဇာနာတိ။ မသိ၊ အဋ္ဌိနံ။ အရိုး
 တို့သည်။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်။ အမှာကံ။ ငါတို့၏။ အန္တောဂတံ။
 အတွင်း၌တည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ နုဇာနာတိ။ မသိ။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏။ ဝေတေဓမ္မာ။ ထိုတရားတို့သည်။ အာဘောပစ္စဝေက္ခဏာပိ။ ဟိတာ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏။ (ပ) နုပုဂ္ဂလော။ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော။ အပိုင်းအခြားအား
 ဖြင့်။ အဋ္ဌိနံ။ အရိုးတို့၏။ အပ္ပန္နရတလေဟံစ။ အတွင်း၌ တည်သော
 အပြင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိမိဉ္ဇတာဂေနစ။ ခြင်ဆီဟူသောအဖို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္ဒံ။ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏။ အဟံ။ ဤသည်ကား၊ ဝေတေသ၊ ထိုခြင်ဆီ၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေ
 ဒေါ။ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန။
 သဘောမတူသောအပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ဧကသသဒိသောဝေ။ ဆံ
 ပင်နှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ။ ရိုးတွင်းခြင်
 ဆီကို။ ဝဏ္ဏာဒိတော။ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရိ။ ထိုမှနှောက်၌။ သရိရဿ။ ကိုယ်၏။ အပ္ပန္နရေ။ အတွင်း
 ၌၊ ဝိဂေါဇ္ဇကပ္ပတေဒံ။ နှစ်ခုသောဆောက်လုံးသဏ္ဍာန်ပြားသော၊ ငက္ကံ။ အဋ္ဌိ
 သည်။ ဝဏ္ဏတော။ အဆင်းအားဖြင့်။ မန္တရတ္ထံ။ စဉ်းငယ်နီသော။ ပါဠိဘဒ္ဒ
 ကဋ္ဌိဝဏ္ဏန္တံ။ ပင်လယ်ကသစ်စေ့အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ။ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဏ္ဍာနတော။ သဏ္ဍာန်အားဖြင့်။
 ဂါမဒါရကာနံ။ ရွာသူသားငယ်တို့၏။ သုတ္တာဂုတကိဇ္ဇဂေါဇ္ဇကသဏ္ဍာနံ။
 ချည်ဖြင့်ထိအပ်သော ကစားသောဆောက်လုံးသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဧကေဇာသ
 ဟကာရသဏ္ဍာနန္တိပိ။ အညာတံ။ ပြုတ်တည်းရှိသောကံပြင်းသီးသဏ္ဍာန်ရှိ
 ၏ဟူ၍လည်း။ ဧကေ။ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်။ ဝဇန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ ဒိသ
 အရပ်အားဖြင့်။ ဥပရိမာယဒိသာယ။ အထက်ဖြစ်သောအမုတ်၌။ ဇာတံ။ ဖြစ်
 ၏။ ဩကာသတော။ တည်ရာအားဖြင့်။ ဂလဝါဇုကာ။ ရေမျိုးအရပ်မှ၊ ဝိ
 နိက္ခန္တေန။ ထွက်ခဲ့လျက်၊ ဧကမူလကေန။ တရုသောအဥ္ဗာရေ။ ဖြင့်။ ဝေထာ
 ကံ။ အတံငယ်။ ဂစ္ဆံ။ သွားလေ၍၊ နိဗ္ဗာနိန္ဒေန။ နှစ်ပြင်ကွဲသော၊ ထုလှာရ
 န၊ အကြောကြီးဖြင့်၊ ဝိနိဗ္ဗန္တံ။ အမြဲပွဲသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍၊ ဟဒယမံသံ။ နှလုံး

နိက္ခိံသာကာရဝဏ္ဏနာ၊

သားကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ပြိတ်၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ တက္က၊ ထိုကျောက်ကပ်၌။ ယယာ၊ ဥပမာသော်ကား။ ဝဏ္ဏပနိဗန္ဓံ၊ အညှာဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သဟကာနန္ဒယံ၊ နှစ်လုံးသောကံပြင်းသီးဖြတ်သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဝဏ္ဏေ၊ အညှာသည်။ ဥပနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဝဏ္ဏံ၊ အညှာသည်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ သဟကာနန္ဒယံ၊ ကံပြင်းသီးဖြတ်ကို။ ဥပနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဝက္ကံ၊ အညှိသည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ထုလနာရုနာ၊ အကြောကြီးသည်။ ဥပနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ထုလနာရု၊ အကြောကြီးသည်လည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝက္ကံ၊ အညှိကို။ ဥပနိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟံသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာပရိဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝက္ကံ၊ အညှိကို။ ဝက္ကဘာဂေ၊ အညှိဟူသောအဘို့ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဇေတေ၊ ထိုအညှိ၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား။ ဧကသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ဝက္ကံ၊ အညှိကို။ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်း အစရှိသော အားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရိ၊ ထိုမှနှောက်၌။ သရိရဿ၊ ကိုယ်၏။ အပ္ပန္နရေ၊ အတွင်း၌။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားသည်။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်။ ရက္ခံ၊ နိ၏။ ရတ္တပဒုမပတ္တဒိဋ္ဌိဝဏ္ဏံ၊ နိသော ကြာပဒုမ္မာရွက်၏ ပြင်ဘက်အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်။ ဗာဟိရပတ္တာနိ၊ ပြင်ပအရှက်တို့ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ အဝေမုရဋ္ဌဗိတပဒုမ မကုဋ္ဌသဗ္ဗာနံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာ ထားအပ်သော ကြာပဒုမ္မာငုံသဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုနှလုံးသည်လည်း။ အဂ္ဂန္တိန္ဒုပုန္နာဂပလမိဝ၊ အပျားကိုဖြတ်အပ်သော ပုန်းညက်သီးကဲ့သို့။ ဧကပယံ၊ နံပါးတဖက်သည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းဖွင့်၏။ ဗဟိ၊ အပသည်။ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဧကောသာ တက်ပလယာ၊ သပွတ် ခါးဘီး၏။ အပ္ပန္နရသဒိသံ၊ အတွင်းနှင့်တူ၏။ ပညာဗဟုဿာနံ၊

ပညာကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ထောက်၊ အတံလယ်၊ ဝိက
 သိတံ၊ ပွင့်၏။ မဇ္ဈပညာနံ၊ နဲ့ သောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံး
 သည်၊ မကုဒ္ဓိတမေဝ၊ ငုံသည်သာလျှင်တည်း။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ဟဒယရုပ်
 ကို၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်၊ မနောဓာတုစ၊ မနောဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ မနော
 ဝိညာဏဓာတုစ၊ မနောဝိညာဏဓာတ်သည်၎င်း၊ ပဝတ္တန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ
 ရူပံ၊ ထိုဟဒယရုပ်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ အဝသေသမံသပိဗ္ဗသင်္ခါတံ၊
 ကြွင်းသောအသားတစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပ္ပန္န
 ရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ အဗ္ဗပသတမတ္တံ၊ တလက်ဘက်ခွဲ မျှလောက်သော၊
 လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ သဗ္ဗဂ္ဂတိ၊ တည်၏။ ယံ၊ အကြင်နှလုံးသွေသည်၊
 ရာဂစရိတဿ၊ ရာဂပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရတ္တံ၊ နီ၏။ ဒေါသစရိတဿ၊
 ဒေါသပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာဇ္ဇကံ၊ မည်း၏။ မောဟစရိတဿ၊ မော
 ဟပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝံသဝေဝနောဒကသဒိသံ၊ အသားကိုသေး
 သောနေနှင့်တူ၏။ ဝိတက္ကစရိတဿ၊ ဝိတက်ပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကု
 လက္ကယူသဝဏ္ဏံ၊ ကုလားပဲပြုတ်ရည် အဆင်းရှိသည်၊ သဒ္ဓါစရိတဿ၊
 သဒ္ဓါပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကဏိကာရ ပုပ္ဖဏ္ဏံ၊ မဟာဓေခါး ပွင့်
 အဆင်းနှင့်တူ၏။ ပညာစရိတဿ၊ ပညာပြောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အန္တံ၊
 ကြည်သော၊ ဝိပဿန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သော၊ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျ
 သော၊ နိဒ္ဒါတဇာတိမဏိဝိယ၊ ပွတ်ပြီးထွင်းပြီးသောပစ္စုမြားစစ်ကဲ့သို့၊
 ဇုတိမန္တံ၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ။

ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယဒိသာယ၊ အထက်အရပ်၌၊ ဇာ
 တံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊
 တည်ရာအားဖြင့်၊ သရီရုပ္ပန္နရေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ နိန္ဒိယနာနံ၊ နှစ်ချသော
 သားမြတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတံ၊ တည်၏။ တက္က၊ ထိုနှလုံးသား၌၊
 ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ နိန္ဒိယနာနံ၊ နှစ်ချကုန်သော၊ ဝါတပါနကဝါဒုကာနံ၊ လေ
 သာတံခါးရွက်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ အဂ္ဂဇ္ဇထ မ္မ
 ကော၊ မင်းတုပ်တိုင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိန္ဒိယနာနံ၊ နှစ်ချကုန်သော၊ ဝါတပါန
 ကဝါဒုကာနံ၊ လေသာတံခါးရွက်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဝါတပါနကဝါဒုကာနိပိ၊ လေသာတံခါးရွက်
 တို့သည်လည်း၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အဂ္ဂဇ္ဇထ မ္မ ကော၊ မင်း
 တုပ်တိုင်သည်၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဝေမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိန္ဒိယနာနံ၊ သားမြတ်

စွတ္တိံသာကာရဝဏ္ဏနာ၊

နှစ်ခုတို့၏၊ မဇ္ဈိမအလယ်၌၊ ငြိတ်တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဇာနတ်၊ မထိ၊
 ထနာနိပိ၊ သားမြတ်တို့သည်လည်း၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊
 မဇ္ဈိမအလယ်၌၊ ငြိတ်တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုဝကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အဘောဂပစ္စဝေက္ခ
 ဏာပိ၊ ခုဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော
 အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ဟဒယဘာဂေန၊ နှလုံးဟူသော
 အပိုင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
 ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုနှလုံးသား၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊
 သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘော
 မတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧကသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊
 အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရဿ၊ ကိုယ်၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း
 ၌၊ ယကနသညိတံ၊ အသည်းဟူ၍မှတ်အပ်သော၊ ယမကမံသပိဏ္ဍံ၊ အရံ
 သောအသားပိုင်သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ရတ္တံ၊ နီ၏၊ ရတ္တကု
 မုဗဗာဟိရ ပတ္တပိဋ္ဌိဝဏ္ဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ကုမုဒြာကြာ၏ ပြင်ဘက်အဆင်းရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်
 အားဖြင့်၊ ဧကမူလံ၊ တစ်ခုသောအဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂေ၊ အပျား၌၊
 ယမကံ၊ အရံသည်၊ ကောဝိဇ္ဇာရ ပတ္တသဗ္ဗာနံ၊ ပင်လယ် ကသစ်ရွက်
 သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုအသည်းသည်လည်း၊ ဓန္ဓာနံ၊ ပညာနဲ့ သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ဧကံယေဝ၊ တစ်ခုသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညဝန္တာနံ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဧဝါ၊
 နှစ်ခုတို့သည် လည်းကောင်း၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခန္ဓကနိ၊ ငယ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယဒိသာယ၊ အထက်ဖြစ်သော
 ကိုယ်အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဧန္တိယနာနံ၊ သားမြတ်နှစ်ခုတို့၏၊ အန္တန္တ
 ရေ၊ အတွင်း၌၊ ဒက္ခိဏပယံ၊ လက်ညှပ်ပါးကို၊ နိဿာယ၊ မြေ၌၊ ငြိတ်တည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအသည်း၌၊ ယယာ၊
 ဥပမာသော်ကား၊ ဝိဝရကပဿေ၊ ပျဉ်းအိုး၏နံပါး၌၊ လဂ္ဂါ၊ ကပ်သော၊

မံသပေသိ၊အမဲတစ်သည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပိဝရကပသေ၊ ပျဉ်းအိုး၏ နံပါး၌၊လဂ္ဂါ၊ ကပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊ ပိဝရကပသံပိ၊ပျဉ်း အိုး၏နံပါးသည်လည်း၊မယိ၊ငါ၌၊ မံသပေသိ၊အသားတစ်သည်၊ လဂ္ဂါ၊ ကပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နဇာနာတိ၊မထိ၊ ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ယကနံ၊ အသည်းသည်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ထနာနံ၊သားမြတ်တို့၏၊ အန္တန္တရေ၊အ တွင်း၌၊ဒက္ခိဏပသံ၊လကျာနံပါးကို၊နိဿယ၊ငြိ၍၊ ဝိတံ၊တည်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊နဇာနာတိ၊မထိ၊ ထနာနံ၊သားမြတ်တို့၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဒက္ခိဏပသံ၊လကျာနံပါးသည်၊မံ၊ငါ့ကို၊နိဿယ၊ငြိ၍၊ယကနံ၊အသည်း သည်၊ ဝိတံ၊တည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရား တို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခတ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊(ပ)၊နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒ တော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ယကနံ၊ အသည်းကို၊ ယကနာဘဂေန၊ အသည်းဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ပရိစ္ဆန္ဒံ၊ပိုင်းခြားအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေ တိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊အဟံ၊ဤသည်ကား၊ဧတေသ၊ထိုအသည်း၏၊သဘာ ဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေ ဒေါပန၊သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ကေသ သဒိသော ဝေ၊ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယကနံ၊အသည်း ကို၊ဝတ္ထုဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား ခြ်မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ကိုယ်၌၊ပရိစ္ဆန္ဒံ၊ ပရိစ္ဆန္ဒ တော၊ဖုံးလွှမ်းသောအမှေး မဖုံးလွှမ်းသော အမှေး၏အပြားအားဖြင့်၊ပုဝိ ခံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ကိလောမကံ၊အမှေးသည်၊ဝတ္ထုတော၊ အဆင်း အားဖြင့်၊သေတံ၊ ဖြူ၏၊ ဒုကူလ ပိလောတိကဝတ္ထံ၊ ဖွဲ့ဖြူပုဆိုးညစ်နှင့်တူ သောအဆင်းရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာန တော၊သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဩကာသသဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာ အရပ်လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသ တော၊အရပ်အားဖြင့်၊ဒီသု၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊အရပ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ပရိစ္ဆန္ဒံ၊ကိလောမကံ၊ဖုံးလွှမ်း သောအမှေးသည်၊ဟဒယဗ္ဗ၊နှလုံးသားကိုလည်းကောင်း၊ဝတ္ထု၊အတ္တိကို လည်းကောင်း၊ပရိဝါရေတွာ၊ဝန်းရံ၍၊ဝိတံ၊တည်၏၊ အပရိစ္ဆန္ဒံ၊ကိလောမ

ကံ၊မပုံးလွှမ်းသောအမှေးသည်၊ သကလသရီရေ၊ကိုယ်အလုံး၌၊ စမ္မဿ၊
 အရေ၏၊ဟေဠတော၊အောက်မှ၊ မံသံ၊အသားကို၊ ပရိယောနန္ဒိတွာ၊မှေး
 ရစ်၍၊ဌိတံ၊တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊တတ္ထ၊
 ထိုအမှေး၌၊ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဝိလောတိကာယ၊ ပုဆိုးနှင်းဖြင့်
 မံသေ၊အမဲကို၊ပလိဝေဌိတေ၊ မှေးရစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိလောတိကာ
 ပုဆိုးနှင်းသည်၊ မယာ၊ငါသည်၊မံသံ၊အမဲကို၊ ပလိဝေဌိတံ၊မှေးရစ်အပ်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊ မံသံ၊ အမဲသည်လည်း၊ အဟံ၊ငါ့ကို၊
 ဝိလောတိကာယ၊ ပုဆိုးနှင်းသည်၊ ပလိဝေဌိတံ၊ မှေးရစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊နဇာနာတိ၊မထိ၊ ဝေမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ကိလောမကံ၊အမှေး
 သည်၊မယာ၊ငါသည်၊ ဟဒယဝက္ကာနိစ၊ နှလုံးသား အညှို့တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊သကလသရီရေ၊ကိုယ်အလုံး၌၊ စမ္မဿ၊အရေ၏၊ ဟေဠတော၊
 အောက်မှ၊မံသဉ္စ၊အသားကိုလည်းကောင်း၊ပလိဝေဌိတံ၊မှေးရစ်အပ်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊ ဟဒယဝက္ကာနိစ၊ နှလုံးသားအညှို့တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သကလသရီရေ၊ အလုံးဝံသောကိုယ်၌၊ မံသဉ္စ၊အသား
 သည်လည်းကောင်း၊အဟံ၊ငါ့ကို၊ကိလောမကေန၊အမှေးသည်၊ပလိဝေဌိ
 တံ၊မှေးရစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊ ဟိသဉ္စံ၊ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ဧတေဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏပိယေတိ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊(ပ)နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့်၊ဟေဠာ၊အောက်၌၊မံသေန၊အသားဖြင့်၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊စမ္မေန၊
 အရေဖြင့်၊ တိရိယံ၊ဖိလာ၌၊ ကိလောမက ဘာဝေန၊ အမှေး၏ အဖို့ဖြင့်၊
 ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၍၊
 အဟံ၊ဤသည်ကား၊ဧတေဿ၊ထိုအမှေး၏၊သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊သဘော
 တူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူ
 သောအပိုင်း အခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ဆံပင်နှင့်တူသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ကိလောမကံ၊အမှေးကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊
 အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရဿ၊ကိုယ်၏၊အတ္တန္တရေ၊အတွင်း
 ၌၊ဝိဟကံ၊အပျဉ်းသည်၊ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ နိယံ၊ညှိ၏၊မိလာ
 တနိဂ္ဂေါဏ္ဏပုပ္ဖဝဏ္ဏံ၊ ညှိသောကြောင် ပန်းပွင့်အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ယေ

ဘုယျေန၊ ချားသောအားဖြင့်၊ သတ္တဂိုဏ်းပဿတံ၊ လက်ချောင်းခုနစ်သစ်
 ပမာဏရှိ၏။ အလန္တရံ၊ အဖွဲ့မရှိသော၊ ကာဠုဝတ္ထုကဇိဝါသဏ္ဍာနံ၊ မည်းနက်
 သောနွားငယ်၏ ယျာသဏ္ဍာနံရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ
 အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာ
 သတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဟဒယဿ၊ နှလုံးသား၏။ ဝါမပသေ၊ လက်ဝဲ
 နံပါး၌၊ ဥဒရပဗူလဿ၊ ဝမ်းရေအပြင်၏။ မတ္တကပဿံ၊ အထက်အပြင်ကို၊
 နိဿာယ၊ မြှုပ်၊ ငြိတံ၊ တည်၏။ ယစ္စိ၊ အကြင်သရက်ရွက်သည်လည်း၊ ပဟ
 ရဏပဟာရေန၊ လက်နက်ရိုက်ခတ်မိသဖြင့်၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခန္ဓေ၊ ထွက်
 သည်ရှိသော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဇီဝိတက္ခယော၊ အသက်၏ကုန်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသရက်ရွက်၌၊ ကောဠုကမတ္တက
 ပဿံ၊ ကျိန်ရုံ၏အပြင်ကို၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်၊ ငြိတံ၊ တည်သော၊ ဂေါမယပိဏ္ဍိ၊
 နွားချေးပိုင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောဠုကမတ္တကပဿံ၊ ကျိန်ရုံ၏အပြင်
 ကို၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်၊ ငြိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ကောဠုက
 မတ္တကပဿံပိ၊ ကျိန်ရုံ၏ အပြင်သည်လည်း၊ ဂေါမယပိဏ္ဍိ၊ နွားချေးပိုင်
 သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်၊ ငြိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊
 မထိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပိဟကံ၊ အပျဉ်း သရက်ရွက်သည်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒရပဗူလဿ၊ ဝမ်းရေအပြင်၏။ မတ္တကပဿံ၊ အထက်
 အပြင်ကို၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်၊ ငြိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဥဒရ
 ပဗူလဿ၊ ဝမ်းရေအပြင်၏။ မတ္တကပဿံပိ၊ အထက် အပြင်သည်လည်း၊
 ပိဟကံ၊ အပျဉ်းသရက်ရွက်သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်၊ ငြိတံ၊ တည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတေ
 ဓမ္မာ၊ ထိုတရား တို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏ ပိရဟိတာ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအ
 ခြားအားဖြင့်၊ ဝိဟက ဘာဝေန၊ အပျဉ်း သရက်ရွက်၏ အဖိုအားဖြင့်၊
 ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အဟံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုအပျဉ်း သရက်ရွက်၏။ သဘာဂ ပရိစ္ဆေ
 ဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊
 သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ကေသ သဒိသောဝေ၊ ဆံ
 ပင်နှင့် တူသည်သာ လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟကံ၊ အပျဉ်းကို၊

နိတ္တိ'သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရဿ၊ ကိုယ်၏၊ အဟ္မန္တရေ၊ အတွင်း
၌၊ နိတ္တိ'သမံသဝဏ္ဏပုဂ္ဂေ၊ သုံးဆဲ့နှစ်တစ်သောသားတစ်အပြားရှိသော၊
ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ရတ္တိ၊ နိ၏၊ နာတိပရိ
ပက္ကဥဒမ္ပရဝဏ္ဏံ၊ မမှည့်လွန်းသော ရေသဖန်းထီးအဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဝိသ
မန္တန္တုဝသဗ္ဗာနံ၊ မညီမညွတ်သောမို့ကျတ်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဆဒနိဗ္ဗကာဏှ
ပုဗ္ဗသဗ္ဗာနန္တိပိ၊ အမိုးအုတ်ကျတ် ပုံရသဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊
အမျှ ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဒေတံတံတေပပ္ပါသံ၊
ထိုအဆုတ်သည်၊ အဟ္မန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ အသိတပီတာဒိနံ၊ စား
အပ်သောက်အပ်ကုန်သော အာဟာရအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေ၊ မရှိ
ခြင်းကြောင့်၊ ဥဂ္ဂတေန၊ တက်သော၊ ကမ္မဇတေဇုသ္မာနာ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်
သောတေဇောဓာတ်၏အငွေသည်။ အဟ္မာဟတံတ္တာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရိတပလာလဝိဏ္ဏမိဝ၊ နှိပ်နင်းအပ်သော ကောက်
ရိုးပုံကဲ့သို့၊ နိရောသံ၊ အရည်ခန်းချောက်သည်၊ နိရောဇံ၊ ဩဇာမရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊
ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သရီရဗ္ဗန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း
၌၊ နိန္ဒိထနာနံ၊ နှစ်လုံးသော သားမြိတ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ ဟဒယဉ္စ၊
နှလုံးသားကို လည်းကောင်း၊ ယကနဉ္စ၊ အသည်းကို လည်းကောင်း၊ ဥပ
ရိစ္ဆာဒေတွာ၊ အထက်၌ဖုံးထွင်း၍၊ ဩလမ္ပန္တံ၊ တွေ့ရ၍ဆွဲလျက်၊ ဥပတံ၊
တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဆုတ်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဇိဏ္ဏကောဋ္ဌန္တ
ရေ၊ အိုမင်းသော ကျီဟောင်း၏အတွင်း၌၊ လမ္မမာနော၊ တွေ့ရ၍ဆွဲ
သည်၊ သကုဏကုလာဝကော၊ စာပေါင်းသိုက်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇိဏ္ဏကော
ဋ္ဌန္တရေ၊ အိုမင်းသော ကျီဟောင်း၏အတွင်း၌၊ လမ္မမာနော၊ တွေ့ရ၍ဆွဲ
သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥပတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဇိဏ္ဏ
ကောဋ္ဌန္တရံ၊ အိုမင်းသောကျီ၏အတွင်းသည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ သကု
ဏကုလာဝကော၊ စာပေါင်းသိုက်သည်၊ ဩလမ္မမာနော၊ တွေ့ရ၍ဆွဲလျက်၊
ဥပတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရီရဗ္ဗန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း

၌၊ နှိပ်နှိပ်ထနာနံ၊ နှစ်လုံးသော သားမြတ်တို့ကို၊ လမ္မမာနံ၊ တွဲရဲရွဲဆွဲလျက်၊
 ငြိတ်၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ သရီရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏အကွင်း
 ၌၊ နှိပ်နှိပ်ထနာနံ၊ နှစ်လုံးကုန်သော သားမြတ်တို့၏။ အန္တန္တရံ၊ အတွင်းသည်။
 မထိ၊ ငါ၌၊ ပပွါသံ၊ အဆုတ်သည်။ လမ္မမာနံ၊ တွဲရဲရွဲဆွဲလျက်၊ ငြိတ်၊ တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတေဓမ္မာ၊
 ထိုတရားတို့သည်။ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိပေဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း
 ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
 ပပွါသံ၊ အဆုတ်ကို၊ ပပွါသဘာဂေန၊ အဆုတ်၏အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဧတဿ၊ ထိုအဆုတ်၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်း
 အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား
 သည်ကား၊ ဧကသ သဒိသောဇေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပပွါသံ၊ အဆုတ်ကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော
 အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တထောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တောသရီရေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ ပုရိ
 သဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ နန္ဒတ္တိံ သဟတ္ထံ၊ သုံးဆွဲနှစ်တောင်ရှိသော၊ ဣတ္ထိယာ၊
 မိန်းမအား၊ အဋ္ဌဝိသတိဟတ္ထံ၊ နှစ်ဆွဲရှစ်တောင်ရှိသော၊ ဧကဝိသတိယာ
 ဌာနေသု၊ နှစ်ဆွဲတလှေသော အရပ်တို့၌၊ ဩဘဝ္ဂံ၊ မညီမညွတ်၊ အန္တံ၊ အူမ
 သည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတံ၊ ပြု၏။ သက္ခရာသုဝေဝတ္ထံ၊ အင်္ဂ
 တေ ကျောက်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။
 သဏ္ဍာနတော၊ သဏ္ဍာန်အားဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 လောဟိတခေါက်ယံ၊ သွေးဆေးသောကျင်း၌၊ သံဝလ္လေတွာ၊ ခွေ၍၊ ပွပ်တ
 မေနိသဏ္ဍာနံ၊ ထားအပ်သောစပါးကြီးသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိသု၊ နှစ်ပါး
 သော အထက်ကိုယ်အောက်ကိုယ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်
 ၌၊ ဂလဝါဗုကေ၊ လည်ချောင်းဝ၌၊ ဟေဠာစ၊ အောက်၌လည်း၊ ဣသိသ
 မဂ္ဂေ၊ ကျင်ကြီးကြောင်း၌၊ ဝိနိဗန္ဓတ္တာ၊ အမြဲဖွဲ့အပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဂလဝါဗုကကရိသမဂ္ဂပရိယန္တေ၊ အထက်၌ ရေမျိုးအောက်၌ ကျင်ကြီးသွား
 ရာအဆုံးဖြစ်သော၊ သရီရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ ငြိတ်၊ တည်၏။

ဒုတ္တိယာကာရဝဏ္ဏနာမ

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖြတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအုမ၌၊ ယထာ၊ ဥပမာ
 သော်ကား၊ လောဟိတ ခေါက်ယံ၊ သွေးဆေးသောကျင်း၌၊ ဌပိတဆိန္ဒ
 သိသံ၊ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ ထားအပ်သော၊ မေနိကဇ္ဇေဝရံ၊ စပါးကြီး၏
 အကောင်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ လောဟိတ ခေါက်ယံ၊ သွေးဆေးသော
 ကျင်း၌၊ ဌပိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ လောဟိတခေါက်၊
 သွေးဆေးသောကျင်းသည်။ မထိ၊ ငါ၌၊ ဆိန္ဒသိသံ၊ ပြတ်သော ဦးခေါင်းရှိ
 သော၊ မေနိကဇ္ဇေဝရံ၊ စပါးကြီး၏ အကောင်သည်။ ဌပိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ သိလည်းမထိ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အန္တံ၊ အုမ
 သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရီရန္တန္တရန္တိ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ ဌပိတံ၊ တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ သရီရန္တန္တရန္တိ၊ ကိုယ်၏အတွင်းသည်လည်း၊
 မထိ၊ ငါ၌၊ အန္တံ၊ အုမသည်။ ဌပိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊
 ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုကားသည်မှန်၏။ ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အာဘောဂ
 ပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။ (ပ)။
 နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တံ၊
 အုမကို၊ အန္တတာဂေန၊ အုမ၏အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖြတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇေတသ၊ ထိုအုမ၏၊
 သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဂ
 ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိ
 သောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အန္တံ၊
 အုမကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍ ဖြတ်၏။ ။

တဘောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တောသရီရေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ အန္တ
 ရန္တရေ၊ အုမ၏အကြား၌၊ အန္တဂုဏံ၊ အုထိပ်သည်။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအား
 ဖြင့်၊ ဒကသီတလိကမူလဝဏ္ဏံ၊ ဟင်းရုံ၊ မြစ်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖြတ်၏။ သဗ္ဗုဒ္ဓာနတော၊ သဗ္ဗုဒ္ဓာန်အားဖြင့်၊
 ဒကသီတလိကမူလသဗ္ဗုဒ္ဓာနမေဝ၊ ဟင်းရုံ၊ မြစ်သဗ္ဗုဒ္ဓာန်ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဂေါရတ္ထသဗ္ဗုဒ္ဓိဝိ၊ နွားသေး သဗ္ဗုဒ္ဓာန်ရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဇေက၊
 အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အား
 ဖြင့်၊ ဒီသုဒိသာသု၊ နှစ်ပါးသော အရပ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ မြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဖြတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ကုဒါလဖရ
 သုကမ္မာဒိနိ၊ ပေါက်တူး ပေါက်ဆိန်အမှုအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တာနံ၊

ပြုကုန်သော သူတို့၏၊ ယန္တရကုန်ကလေး၊ ယန္တရားကိုငင်သော အခါ
 ။ ယန္တရသုတ္တကမိဝံ၊ ယန္တရားကြိုးကဲ့သို့၊ ယန္တရပလကာနိ၊ ယန္တရားပျဉ်
 တို့ကို၊ အန္တဘောဂေ၊ အစွန်ဖြစ်သော အခွေ၌၊ ဇေတဝေ၊ တပက်မှ၊ အဂ္ဂ
 ဇန္တေ၊ ကြိုးလွန်းတောင့်ကို၊ အာပန္နိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပါဒပုဏ္ဏနုရန္တုမဏ္ဍလကဿ။
 ခြေသုတ်သော ကြိုးခွေ အဝန်း၏၊ အန္တရား၊ အကြား၌၊ သံသိဗ္ဗိတွာ၊
 ချုပ်၍၊ ဗြဟ္မဂန္တုကာရိယ၊ ထားအပ်သော ကြိုးကဲ့သို့၊ ဧကဝိသတိယာ
 အန္တဘောဂါနံ၊ နှစ်ဆယ်တစ်ခုသော အူမတို့၏၊ အန္တရား၊ အကြား၌၊ ဗြဟ္မိ
 တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအူသိပ်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပါဒပုဏ္ဏနုရန္တုမဏ္ဍ
 လကံ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍၊ ဗြဟ္မဂန္တုကာ၊ ထားအပ်
 သော ကြိုးသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပါဒပုဏ္ဏနု ရန္တုမဏ္ဍလကံ၊ ခြေသုတ်
 ကြိုးဝန်းကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ပါဒပုဏ္ဏနု
 ရန္တုမဏ္ဍလကံ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းသည်လည်း၊ ရန္တုကာ၊ ကြိုးသည်၊ မံ၊
 ငါ့ကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍၊ ဗြဟ္မိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဧဝ
 မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အန္တဂုဏံ၊ အူသိပ်သည်၊ အယံ၊ ငါသည်၊ အန္တံ၊
 အူမကို၊ ဧကဝိသတိဘောဂန္တုရေ၊ နှစ်ဆယ်တစ်ခု၏ အကြား၌၊ အာပန္နိတွာ၊
 ဖွဲ့၍၊ ဗြဟ္မိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ အန္တံ၊ အူမသည်လည်း၊
 အန္တဂုဏံ၊ အူသိပ်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အာပန္နိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဗြဟ္မိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရား
 တို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာရိယတံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်း
 မှကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အန္တဂုဏံ၊ အူ
 သိပ်ကို၊ အန္တဂုဏာဘာဂေ၊ အူသိပ်၏အဖွဲ့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊
 ထိုအူသိပ်၏၊ သဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်း အခြား
 တည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်း အခြားသည်
 ကား၊ ဧကသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ အန္တဂုဏံ၊ အူသိပ်ကို၊ ဝတ္ထုဒိတော၊ အဆင်း အစရှိသော
 အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တောသရိဇေ၊ ကိုယ်၏ အတွင်း၌၊ ဥဒရိ
 ယံ၊ အစာသစ်ကို၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ အန္တောဟရူဟာရဝတ္ထံ၊
 မျိုအပ်သော အစာအာဟာရ၏ အဆင်းရှိ၏ဟူ၍၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍

ဒုတ္တိံ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

မှတ်၏။ သဏ္ဍာနဝေတံ၊ သဏ္ဍာနအားဖြင့်၊ ပရိသာဝနေ၊ ရေစစ်ပဝါ၌၊ သိထိ
လဗဒ္ဓတဏှာ၊ လသဏ္ဍာနံ၊ လျော့လျော့ထုတ်အပ်သော ဆန်ထုပ်သဏ္ဍာန်
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အား
ဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊
ဥဒရေ၊ အစာသစ်၏အရပ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
ခြား၍ မှတ်၏။ ဥဒရံနာမ၊ အစာသစ်မည်သည်ကား၊ ဥတတောပိ၊ နှစ်
တက်သောအရပ်မှလည်း၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌိယမာနဿ၊ နှိပ်၍ ခြစ်အပ်သော၊ အတ္ထဿ
ဓူကဿ၊ စိုသောပုဆိုး၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သဗ္ဗာတပေါဓူက သဒိသံ၊
ကောင်းစွာဖြစ်သော အဖျနှင့်တူ၏။ အန္တဗ္ဗာနံ၊ အူမအရပ်၌ဖြစ်၏။ ဗဟိ၊
အပ၌၊ မဇ္ဈေ၊ ချောမောပြေပြစ်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ မံသကသမ္ပ၊ ပလိဝေဋ္ဌိ
တံ၊ ယောက်သွား၏အသားကဲ့သို့ လိမ်းကျအပ်သော အသားရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ကိလိဋ္ဌပါဝါရပုဗ္ဗသဒိသံ၊ ညစ်နွမ်းသော ဖွဲ့ဖြူပဆိုး၌ရှိသော ပန်းပွင့်
အကွက်နှင့်တူ၏။ ကုမိတပနသပလဿ၊ ပုပ်သော ဝိနဲ့သီး၏။ အပ္ပန္တရ
ပုဗ္ဗသဒိသန္တိ၊ အတွင်းသားနှင့်တူသော သဘောရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊
အမျိုးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအစာသစ်၌၊
တက္ကော ဓူကာ၊ တက္ကောဓူက မည်သော ပိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊
ဂဏှု၊ ပြုဒကာ၊ ဂဏှု၊ ပြုဒကမည်သောပိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တာလ
ဟိရကာ၊ လန်းကျောနှင့် တူသောပိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သူမိမုဒကာ၊
အပ်သွားနှင့်တူသောပိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဓူတန္တသုတ္တကာ၊ ချည်
မြှင်နှင့်တူသောပိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်
သော ဒုတ္တိံ သကုလပ္ပဘေဒါ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ကိမိယော၊
ပိုးမျိုးတို့သည်၊ အာကုလဗျာကုလာ၊ ထိုမှဤမှအထွေးထွေးအရှက်ရှက်
တို့၌ ပွတ်သပ်နှောက်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဏှသဏှစာရိနော၊ အရ
အရကျက်စားလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။
ယေ၊ အကြင်ပိုးမျိုးတို့သည်၊ ပါနဘောဇနာဒိမ္ဖိ၊ အပျော်ဘောဇဉ်အစရှိ
သည်သည်၊ အဝိဇ္ဇမာနေ၊ မရှိခဲ့သော်၊ ဥဗ္ဘာတိတွာ၊ ချန်၍၊ ဝိရဝန္တာ၊ မြည်
တမ်းကုန်လျက်၊ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးသားကို၊ အဘိကုဒန္တိ၊ ဆိတ်ဆွဲကိုက်
ခဲကြကုန်၏။ ပါနဘောဇနာနိ၊ အပျော်ဘောဇဉ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အန္တော
ဟရကဝေလာယဉ္ဇ၊ မျှိုသော အခါ၌လည်း၊ ဥဒ္ဓံရခါ၊ အထက်သို့မျက်နှာရှိ
ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဌမဇ္ဈောဟဓူ၊ ရှေးဦးစွာမျှိုအပ်ကုန်သော၊

နွေတယောအာလောပေ၊ နှစ်လုပ်သုံးလုပ်တို့ကို၊ တုရိတတုရိတံ၊ အလျင်
တသော၊ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ လုယက်ကြကုန်၏။ ယံဥဒရိယံ၊ အကြင် အစာသစ်
သည်၊ ဇေတဝံကံမိနံ၊ ထိုပိုးမျိုးတို့၏၊ ပသူတိဗာရံ၊ သားဖွားအိမ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစ္စကုဋိဂိလာနသာသာသုသာနဉ္စ၊ ကျင်ကြီး အိမ်သူနာ
စရပ်သုသာန်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုအစာသစ်၌၊ သေယုထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ စဏ္ဍာ
လဂါမရွါဇေ၊ စွန်းစဏ္ဍားရွာ၌၊ စဏ္ဍနိကာယ၊ တံစီးတွင်း၌၊ သရဒသမယေ၊
တန်ဆောင်မုန်းလ အခါ၌၊ ထုဏ္ဏဗုသိတကေ၊ ကြီးသော မိဗန်းပေါက်ရှိ
သော၊ ဒေဝေ၊ မိဗန်းသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွှာလတ်သော်၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်။
အာဂဋ္ဌံ၊ မျောသော၊ မုတ္တကရိသစဋ္ဌန္တိ၊ ရှာခဏ္ဍေ၊ ဝိဗာဏိကာလော
ဟိတပ္ပသုတိနာနာကုဏပဇာတံ၊ ကျင်ငယ်ကျင်ကြီး အရေအရိုးအကြော
အပိုင်းတံထွေးနှစ်သွေးအစရှိသော အထူးထူးသောအကောင်ပုပ်သည်။
နိပတိတွာ၊ ကျ၍၊ ကဒ္ဒမာဒကာလုဋိတံ၊ ညွှန်ရေတို့ဖြင့် နောက်ကျခြင်းရှိ
သည်။ သဗ္ဗာတကိမိကုဿကုလံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောပိုးမျိုးတို့ဖြင့်နှောက်
ရှက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်
သဖြင့်၊ သူရိယာတပသန္တာပဝေဂကုမိတံ၊ နေ၏အပူဖြင့်ပူသော အဟုန်
ဖြင့်ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်ဖြစ်၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပေဏပုပ္ဖုဇ္ဇကေ၊ အမြှုပ်
အငြိုက် တို့ကို၊ မုဉ္ဇန္တံ၊ ထွတ်ထွက်၊ အဘိနိလဝဏ္ဏံ၊ အလွန် ညိုသော
အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုဏ္ဏံ၊ အလွန်မကောင်းသောအနံ့ဖြင့်
စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဂန္တံ၊ ချဉ်းကပ် အံ့သောငှါ လည်း
ကောင်း၊ ဒဠံ၊ ကြည့်ရှုအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ အနုရဟရူပတံ၊ မထိုက်
သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဗာယံ၊ ဟိတံ၊
နမ်းအံ့သောငှါ လည်းကောင်း၊ သာယံ၊ တံ၊ လျက်အံ့သောငှါ လည်း
ကောင်း၊ ပဝေ၊ အဘယ်ဆိုဘယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်
နာနပ္ပကာပေါနဘောဇနာဒိန္နန္တမုသလဗုဏ္ဏိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိ
သောအပျော်ဘောဇဉ်စသည်တို့ကို သွားတည်းဟူသော ကျည်ပွေ့ဖြင့်
မှန်မှန်ညက်ညက်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝါဟတ္ထသမ္ပရိဝတ္တိတံ၊ ဟောတည်း
ဟူသော လက်ဖြင့်ပြန်တွန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခေဇ္ဇလာလာပလိဗုဒ္ဓံ၊ တံထွေး
အရိအရည်တို့ဖြင့် မှေးရှက်ထွက်၊ တံဏ ဝိဂတဝဏ္ဏဂန္ဓာသာဒိသမ္ပ
ဒံ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင် ကင်းသောအနံ့အရသာ အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ ကောလိယကုလေသု၊ ကောလိယအမျိုးတို့၌၊ သုဝါနဝမထုသဒိ

သံ၊ ခွေးအန်ဖတ်နှင့်တူစွာ၊ နိပတိတွာ၊ ကျ၍၊ ပိတ္တသေမှဝါတပလိဝေဠိ
 တံ၊ သည်းခြေသလိပ်လေတို့ဖြင့်မှေးရှက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒရဂ္ဂိ
 သန္တာပဝေဂကုမိတံ၊ ဝမ်းမီး၏ပူသောအဟုန်ဖြင့်ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်
 ဖြစ်၍၊ ကိမိကုလာကုလံ၊ ပိုးမျိုးသုံးဆဲနှစ်ပါးတို့ဖြင့် နှောက်ရှက်ရောပြွမ်း
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်သို့၊ ပေဏပုဗ္ဗုဇ္ဇကာနိ၊ အမြှုပ်
 အမြှိုက်တို့ကို၊ မုဗ္ဗန္တံ၊ ထွတ်ထွက်၊ ပရမကသမ္ပုဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂ္ဂန္ဓာဘဝံ၊ အလွန်
 မကောင်းသောယောက်သွားပုပ်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ် အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊
 အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ယံ၊ အကြင်အခြင်း အရာကို၊
 သုတွာပိ၊ ကြားရ၍လည်း၊ ပါနဘောဇနာဒိသု၊ အပျော်စားတွယ်စသည်တို့
 ၌၊ အမနုဉ္စတာ၊ ကောင်း၏ ဟုနှလုံးမသွင်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သဏ္ဌာ
 တိ၊ တည်၏၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ဩလောကေ
 တွာ၊ ကြည့်ရသည်ရှိသော်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုတွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ယတ္ထစ၊
 အကြင်ဝမ်း၌လည်း၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ပါနဘောဇနာဒိ၊ အပျော်ဘောဇဉ်
 အစရှိသည်ကို၊ ပဉ္စဝေ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ပိဝေကိကံ၊ ခွဲဝေခြင်းသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဧကဘာဂံ၊ တဖို့ကို၊ ပါဏကာ၊ ပိုးကိုသည်၊ ခါဒန္တိ၊
 စားကုန်၏၊ ဧကဘာဂံ၊ တဖို့ကို၊ ဥဒရဂ္ဂိ၊ ဝမ်းမီးသည်၊ ဈာပေတိ၊ လောင်၏၊
 ဧကောဘာဂေါ၊ တဖို့သည်၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော
 ဘာဂေါ၊ တဖို့သည်၊ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော
 ဘာဂေါ၊ တဖို့သည်၊ ရသဘာဝံ၊ အရသာ၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်
 ၍၊ သောဏိတမံသာဒိနိ၊ အကြောအသား အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပဗြူဟ
 ယတိ၊ ပွားများစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 အစာသစ်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပရမဇေဂ္ဂန္ဓာယ၊ အလွန်စက်
 ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ သုဝါနဒေါဏိယာ၊ ခွေးစားကျင်း၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊
 သုဝါနဝမထု၊ ခွေးအန်ဖတ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုဝါနဒေါဏိယာ၊ ခွေး
 စားကျင်း၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သုဝါနဒေါဏိပိ၊
 ခွေးစားကျင်းသည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ သုဝါနဝမထု၊ ခွေးအန်ဖတ်သည်၊
 ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရမဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂ္ဂန္ဓေ၊ အလွန်
 မကောင်းသောအန်ဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဥဒရေ၊ ဤဝမ်း၌၊
 ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဥဒရန္တိ၊ ဝမ်းသည်လည်း၊ မယိ၊
 ငါ၌၊ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊

ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတဝေဠာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်ကို၊ ဥဒရိယဘာဂေန၊ အစာသစ်ဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတဿ၊ ထိုအစာသစ်၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား။ ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ အန္တောသရိရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ ကရိသံ၊ အစာဟောင်းသည်။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ယေဘုယျေန၊ ယူသောအားဖြင့်၊ အဏ္ဍောဟုခွာ ဟာရဝဏ္ဏံ၊ မျှအပ်သော အစာလျှင်အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဏ္ဍာနတော၊ သဏ္ဍာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဏ္ဍာနံ၊ တည်ရာအရင်လျှင် သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဟေဠိမာယ ဒိသာယ၊ အောက်ဖြစ်သော ကိုယ်အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ပက္ကာသယေ၊ အစာကျက်အိမ်၌၊ ငွိတံ၊ တည်၏။ ပက္ကာသယောနာမ၊ အစာကျက်အိမ် မည်သည်ကား။ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ နာဘိပိဋိကဏ္ဍကမူလာနံ၊ ချက်ကျောက်ဆူးရိုး အရင်းတို့၏။ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ အန္တာဝသာနေ၊ အူမ၏အဆုံး၌၊ ဥဗ္ဗေနေ၊ အစောက်အားဖြင့်၊ အဠုဝံလမတ္တော၊ လက်ရှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝံသနဇ္ဇက ဗ္ဗန္တရ သဒိသော၊ ဝါးကျည်၏ အတွင်း၌ တည်သည်နှင့် တူသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်တည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင် အစာကျက်အိမ်၌၊ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥပရိဘူမိဘာဂေ၊ မြေ၏အထက်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ဝသောဒကံ၊ မိနမ်းနေသည်။ ဩဂလိတွာ၊ လျှော့၍၊ ဟေဠာဘူမိ သာဂံ၊ အောက်မြေအရပ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တိဠတိ၊ တည်၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယံကိစ္ဆိံ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအစာသည်၊ အမာသယေ၊ အစာသစ်အိမ်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ပါနဘောဇနာဒိကံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်အစရှိသည်ကို၊ ဥဒရိနာ၊ ဝမ်းဒီးသည်။ ဖေဏုဒ္ဓေဟကံ၊ အမြှုပ်တစ်စိထစေလျက်၊ ပက္က

နက္ခတ်သကာရဝဏ္ဏနာမ

ပက္ကံ၊ ကျက်တိုင်းကျက်တိုင်း၊ သဏ္ဍကရဏိယာ၊ သိမ်မွေ့စွာပြုသဖြင့်၊
 ပိဋမေဝ၊ မှီညက်ကဲ့သို့၊ သဏ္ဍဘာဝံ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊
 ရောက်၍၊ အန္တဗိလေန၊ အူမ၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဩဂဠိတွာ၊ လျှော့၍၊ ဩမန္ဒိ
 တွာ၊ သိပ်နယ်၍၊ ဝံသနုဠကော၊ ဝါးကျည်တောက်၌၊ ပက္ခိပမာနပဏ္ဍုမတ္တိ
 ကာဝိယ၊ ထည့်အပ်သော ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသောမြေပိုင်ကဲ့သို့၊
 သန္တိစိတံ၊ ရဝေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအစာ
 ကျက်၌၊ ယထာ၊ ဥပမာ သော်ကား၊ ဝံသနုဠကော၊ ဝါးကျည်တောက်၌၊
 ဩမန္ဒိတွာ၊ သိပ်နယ်၍၊ ပက္ခိတ္တပဏ္ဍုမတ္တိကာ၊ ထည့်အပ်သောဖြော့တော့
 သောအဆင်းရှိသောမြေပိုင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝံသနုဠကော၊ ဝါးကျည်
 တောက်၌၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝံသနုဠကောပိ၊
 ဝါးကျည်တောက် သည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ပဏ္ဍုမတ္တိကာ၊ ဖြော့တော့
 သောအဆင်းရှိသော မြေပိုင်သည်၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာ
 တိ၊ မသိ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကရိသံ၊ အစာကျက်သည်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ပက္ကာသယေ၊ အစာကျက်အိပ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာ
 တိ၊ မသိ၊ ပက္ကာသယောပိ၊ အစာကျက်အိပ်သည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ကရိသံ
 ကျင်ကြီးသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခကပိရဟိ
 တာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်၊ ကရိသံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ ကရိသဘာဝေန၊ ကျင်ကြီး၏အဖို့
 အားဖြင့်၊ ပရိတ္တန္တံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်
 ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုအစာဟောင်း၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ
 သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘော
 မတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဇေ၊ ဆံပင်နှင့်တူ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ကရိသံ၊ အစာဟောင်းကို၊ ဝဏ္ဏာဒိ
 တော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ သရိဇေ၊ ကိုယ်၌၊ သီသကဇာဟ ဗ္ဗန္တရေ၊
 ဦးခေါင်း၏အတွင်း၌၊ မတ္တလုဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအား
 ဖြင့်၊ သေတံ၊ ပြု၏၊ အဟိဆတ္တကပိလ္လိဝဏ္ဏံ၊ မှီရုံအရနှင့်တူသောအဆင်း
 ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဝိတ္တုမိတဒုဋ္ဌဝဏ္ဏန္တိပိ၊
 မကောင်းသော အဆင်းရှိသော မြေပိုင်ကဲ့သို့ အဆင်းရှိ၏ ဟူ၍လည်း၊

ဧကေ၊ အဗ္ဗါကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သဗ္ဗောနုတော၊ သဗ္ဗောနုအားဖြင့်၊ ဩကာသသဗ္ဗောနု၊ တည်ရာအရပ်တွင်သဗ္ဗောနုရှိ၏။ ဣတိ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သိသကဇာဟာဿ၊ ဦးခေါင်းခွံ၏။ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သိဗ္ဗိနိမဂ္ဂေ၊ ချုပ်စပ်ခရီးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ မြဲ၍၊ သမောဓာယ၊ ပေါင်းစု၍၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သော၊ ပိဋ္ဌပိဏ္ဍကာပိယ၊ ရှုံညွှတ်ပိုင်အခဲကဲ့သို့၊ သမောဟိတံ၊ တရုတဝေးတည်းရှိသော၊ စတုမတ္ထလင်္ဂံ၊ ဝိဏ္ဏုပသောဒံ၊ လေးခုလေးခုအပြားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ တတ္ထထိဗ္ဗိန္ဒြောကံ၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပုရာဏလာဗုကဇာဟော၊ ဟောင်းသောဗူးအုံ၌၊ ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်အပ်သော၊ ပိဋ္ဌပိဏ္ဍိဝါ၊ ရှုံညွှတ်ပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ပိက္ခုမိတဒုဋ္ဌိဝါ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိသော အမြှုပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရာဏလာဗုကဇာဟော၊ ဟောင်းသောဗူးအုံ၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ပုရာဏလာဗုကဇာဟံ၊ ပိ၊ ဟောင်းသောဗူးအုံသည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ပိဋ္ဌပိဏ္ဍိဝါ၊ ရှုံညွှတ်ပိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ပိက္ခုမိတဒုဋ္ဌိဝါ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော အမြှုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မတ္ထလင်္ဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိသကဇာဟတ္တန္တရေ၊ ဦးခေါင်းခွံ၏အတွင်း၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ သိသကဇာဟတ္တန္တရံ၊ ဦးခေါင်းခွံ၏အတွင်းသည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ မတ္ထလင်္ဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံထိစကားသည်မှန်၏။ ဧတေ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း အခြား အားဖြင့်၊ မတ္ထလင်္ဂံ၊ ဦးနှောက်ကို၊ မတ္ထလင်္ဂံသာဂေန၊ ဦးနှောက်ဟူသော အဖွဲ့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုဦးနှောက်၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ဧကဿဒိ

နိက္ခိယသကာရဝတ္ထုနာမ

သောဝေ၊ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ မတ္ထလုဂ်ံ၊ ဦး
နှောက်ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
ခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနှောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဗဒ္ဓါဗဒ္ဓဘောဒတော၊ ဗဒ္ဓ
သည်းခြေအဗဒ္ဓသည်းခြေဟူသော အပြားအားဖြင့်၊ ဒုပိစွဲ၊ နှစ်ပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေကို၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊
ဗဟယမဂူကတေလဝဏ္ဏံ၊ ပျစ်ပျစ်သော သစ်မည်စည်ဆီ၏အဆင်းကဲ့သို့
သောအဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အဗဒ္ဓပိတ္တံ၊
အဗဒ္ဓသည်းခြေကို၊ ဝိလာတကအာကုလပုဗ္ဗဝဏ္ဏန္တိပိ၊ ညှိုးဝိန်နှောင့်ရှက်
သောပန်းပွင့်၏ အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊ အချို့
ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တံ၊ ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်
ဩကာသသဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဧဒိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
မှတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ အဗဒ္ဓပိတ္တံ၊ အဗဒ္ဓသည်းခြေ
သည်၊ ဧကေသလောမနန္ဒာနန္ဒ၊ ဆံအမွှေးခြေသည်းလက်သည်းသွားတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ မံသပိနမုတ္တ ဋ္ဌာနန္ဒ၊ အသားလွတ်ရာ အရပ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ထဒ္ဓသုက္ကဝဗ္ဗန္တ၊ ကြမ်းထမ်းခိုင်မာသော အရေကိုလည်းကောင်း၊
ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နို့၍၊ ငြိတံ၊ တည်သော၊ တေလ
ဗိန္နုပိယ၊ ဆီပေါက်ကဲ့သို့၊ အဝသေသသရီရံ၊ ကြွင်းသော ကိုယ်အလုံးကို၊
ဗျာပေတွာ၊ နို့၍၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ယမိ၊ အကြင်အဗဒ္ဓ သည်းခြေသည်၊ ကုပိ
တေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ပီတကာနိ၊ ရွှေကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘမန္တိ၊ မျက်စိလည်ကုန်၏၊ ဝတ္တံ၊ ကိုယ်သည်၊ ကမ္မ
တိ၊ ကုန်လှုပ်၏၊ ကဏ္ဍုယတိ၊ ယားယံပေါက်ပြဲ၏၊ ဗဒ္ဓပိတ္တံ၊ ဗဒ္ဓသည်းခြေ
သည်၊ ဟဒယပပွါသာနံ၊ နှလုံးအရုတ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ယကန
မံသံ၊ အသည်းသားကို၊ နိဿာယ၊ မြိ၍၊ ပတိဗ္ဗိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊
ရတ္တကောသာတကိကောသကသဒိသေ၊ နိသော လက်ရပ်သီးအိမ်အဖွဲ့
နှင့်တူသော၊ ပိတ္တကောသေ၊ သည်းခြေအိမ်၌၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ယမိ၊ အကြင်အဗဒ္ဓ သည်းခြေသည်၊ ကုပိ
တေ၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥမ္မတ္တကာ၊ ရူးကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပိပ္ပလ္လတ္တပိတ္တံ၊ ပေါက်ပြဲသောစိတ်ရှိကုန်၏။

ဟိရောတပုံ၊ အရှက်အကြောက်ကို၊ ဆန္ဒေတွားစွန့်၍၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်
သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ အဘာသိတံ၊ မဆိုအပ်သောစကားကို၊
ဘာသန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏၊ အဝိန္ဒေ၊ တဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်သည်ကို၊ စိန္တေန္တိ၊ ကြံ
တတ်ကုန်၏၊ တတ္ထု၊ ထိုအဗန္ဓသည်းခြေ၌၊ ယယော၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဥဒကံ၊
ရေကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့၍၊ ငြိတံ၊ တည်သော၊ တေလံ၊ ဆီသည်းအဟံ၊ ငါသည်း၊
ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့၍၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
ဥဒကန္တိ၊ ရေသည်လည်း၊ တေလံ၊ ဆီသည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့၍၊ ငြိတံ၊
တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝမေ၊ ဤအထူသာလျှင်၊ အဗန္ဓ
ပိတ္တံ၊ အဗန္ဓသည်းခြေသည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်း၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗျာပေတွာ၊
နှံ့၍၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သရိန္ဒြေ၊ ကိုယ်သည်းလည်း၊
အဗန္ဓပိတ္တံ၊ အဗန္ဓသည်းခြေသည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့၍၊ ငြိတံ၊ တည်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ယထာစ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ကောသာ
တကိကောသကေ၊ လက်ချပ်သီးခွံအိမ်၌၊ ငြိတံ၊ တည်သော၊ ဝသောဒကံ၊
ရိမ်းရေသည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်း၊ ကောသာတကိကောသကေ၊ လက်ချပ်
သီးခွံအိမ်၌၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ကောသာတကိ
ကောသကောပိ၊ လက်ချပ်သီးခွံ အိမ်သည်လည်း၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ဝသော
ဒကံ၊ ရိမ်းရေသည်း၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဧဝ
မေ၊ ဤအထူသာလျှင်၊ ဗန္ဓပိတ္တံ၊ ဗန္ဓသည်းခြေသည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်း၊ ပိတ္တ
ကောသကေ၊ သည်းခြေအိမ်၌၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊
မသိ၊ ပိတ္တကောသကောပိ၊ သည်းခြေအိမ်သည်လည်း၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ဗန္ဓပိတ္တံ၊
ဗန္ဓသည်းခြေသည်း၊ ငြိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟံသန္တံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပဗ္ဗဝေက္ခ
ဏပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နဂုဂ္ဂလော၊
ဂုဂ္ဂိလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော
အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေကို၊ ပိတ္တဘာဝေနေ၊ သည်းခြေဟူ
သောအဖွဲ့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
ခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုသည်းခြေ၏၊ သဘာဝ
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ
ပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊
ဆံပင်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေကို၊
ဝတ္ထုဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍

နိက္ခိံသာကာရဝဏ္ဏနာ၊

မှတ်၏။ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရန္တန္တရေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ ဧက
 ပတ္တပုရပ္ပမာဏံ၊ တကွမ်းစားမျှလောက်ပမာဏရှိသော၊ သေမှံ၊ သလိပ်
 သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတံ၊ ပြု၏။ ကန္တကပဏ္ဍရသဝဏ္ဏံ၊
 ဗအောင်းရွက်ရည် အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏။ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဏ္ဌာနံ၊ တည်ရာ
 အရပ်လျှင်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသ
 တော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊
 ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသ
 တော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဥဒရပဗုလေ၊ ဝမ်းရေအပြင်၌၊ ဝိတံ၊ တည်၏။ ယံ၊
 အကြင်သလိပ်သည်၊ ပါနဘောဇနာဒိ အဇ္ဈောဟရဏကာလေ၊ အပျော်
 ဘောဇဉ် အစရှိသည်ကို မျိုသောအခါ၌၊ သေယျထာဝရိနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ သေဝါလပဏကံ၊ မှော်ရွက် မှော်လွှာသည်၊
 ကဋ္ဌေဝါ၊ ထင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကထလေဝါ၊ အိုးခြင်းကျောက်စရစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ပတန္တေ၊ ကျသည်ရှိသော်၊ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ တွဲပြတ်၍၊
 ဗိခါ၊ နှစ်ဖြာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊
 တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပါနဘောဇနာဒိ၊ အပျော်
 ဘောဇဉ်အစရှိသည်သည်၊ ပတန္တေ၊ ကျသည်ရှိသော်၊ ဆိဇ္ဇိတွာ၊ တွဲပြတ်
 ၍၊ ဗိခါ၊ နှစ်ဖြာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး
 ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယဒိစ၊ အကြင်သလိပ်သည်လည်း၊ မန္တိဘူတေ၊ နည်း
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပက္ကံ၊ မှည့်သော၊ ဂဏ္ဍံ၊ နှုတ်၊ အင်းအနာကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ပူတိကံ၊ ပုပ်သော၊ ကုက္ကုဗုဏ္ဍံ၊ ကြက်ဥကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒရပဗုလံ၊ ဝမ်းရေ အပြင်သည်၊ ပရမဇေဂုစ္ဆ
 ကုဏပဂန္ဓံ၊ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ် မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုသလိပ်မှ၊ ဥဂ္ဂတေန၊ တက်သော၊ ဂဇ္ဇေနစ၊ အနံ့ဖြင့်
 လည်း၊ ဥဂ္ဂါရေပိ၊ ကြို၊ သောလေသည်လည်းကောင်း၊ မုခန္ဓိ၊ ခံတွင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပူတိကုဏပသဒိ
 သံ၊ ပုပ်သောအကောင်နံ့နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောစပုရိသော၊
 ထိုယောက်ျားကိုလည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊
 မကောင်းသောအနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်သလိပ်သည်လည်း၊
 အဘိဝဓိတံ၊ အလွန်ပွားများခြင်း ရှိ၏ဟူ၍၊ ဗဟလတ္ထံ၊ အထူးထူးသည်၏

အပြစ်သို့အာပန္နံ၊ ရောတိဏ္ဍိ၊ ဝစ္စကုဋိယာ၊ ရေအိပ်၌၊ ပဋိကုဇ္ဇနပလကမိဝ၊
 ဝိတ်ဖုံး၍ထားအပ်သော ပျဉ်ချပ်ကဲ့သို့၊ ဥဒရပဗုလန္တန္တရေဝေ၊ ဝမ်းရေ
 အပြင်၌အတွင်း၌သာလျှင်၊ ကုဏပဂန္ဓံ၊ မကောင်းသော အနံ့သည်၊ သန္တိ
 ရုက္ခိတွာ၊ ဖုံးထွင်းချုပ်ထိုင်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသလိပ်၌၊ ယထာ
 ဥပမာသော်ကား၊ စန္ဒနိကာယ၊ တစီးတွင်း၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဖေဏ
 ပဗုလံ၊ အမြှုပ်အပြင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စန္ဒနိကာယ၊ တစီးတွင်း၌၊
 ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ စန္ဒနိကာပိ၊ တစီးတွင်းသည်
 လည်း၊ မထိ၊ ငါ၌၊ ဖေဏပဗုလံ၊ အမြှုပ်အပြင်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သေမှံ၊ သလိပ်
 သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒရပဗုလေ၊ ဝမ်းရေအပြင်၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဥဒရပဗုလန္တိ၊ ဝမ်းရေအပြင်သည်လည်း၊ မထိ၊
 ငါ၌၊ သေမှံ၊ သလိပ်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ တိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂ
 ပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊
 နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊
 ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သေမှံ၊ သလိပ်ကို၊ သေမှတာဂေ၊
 သလိပ်၏အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုသလိပ်၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေ
 ဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သ
 ဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်
 တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သေမှံ၊ သလိပ်ကို၊ ဝတ္ထာဒိတော
 အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရိ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ပြည်သည်၊ ဝတ္ထ
 တော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ပဏ္ဍုပလသသဝတ္ထော၊ ဗက်ရှက်လျော်အဆင်း
 ကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊
 သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဏ္ဌာနော၊ တည်ရာ အ
 ရပ်လျှင်သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဒိသ
 တော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဋီသုဒိသာသု၊ နှစ်ပါးသော အထက်ကိုယ်အောက်
 ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သောအရပ်တို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ပုဗ္ဗဿ၊ ပြည်၏၊
 ဩကာသောနာမ၊ တည်ရာအရပ်မည်သည်၊ နိဗ္ဗဇ္ဇော၊ အမြဲဖွဲ့သည်၊ နတ္ထိ၊

မရှိ၊ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌၊ ပုဗ္ဗော၊ပြည်သည်၊သန္နိဝိတော၊ရဝေး၍၊တိဋ္ဌေ
ယျ၊တည်ရာ၏၊ယတြယတြ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ခါဏုကဏ္ဍကပဟ
ရဏဂ္ဂိဇာလာဒီဟိ၊ သစ်ငုတ်ခလုတ်ဆူးငြောင့် ခိုက်တိုက်ခြင်း မီးလောင်
ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိဟတေ၊ ခိုက်တိုက်ခြင်းရှိသော၊သရိဓပ္ပဒေ
သေ၊ကိုယ် အရပ်၌၊လောဟိတံ၊သွေးသည်၊ သဗ္ဗဟိတွာ၊ရဝေး၍၊ပစ္စတိ၊
ကျက်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဂဏ္ဍဝိဇ္ဇကာဒယော၊အိုင်းဝက်ခြင်အစရှိသော
အနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတြတတြ၊ ထိုထိုကိုယ်အရပ်၌၊တိ
ဋ္ဌတိ၊တည်၏၊တတ္ထ၊ထိုပြည်၌၊ ယထာ၊ဥပမာသော်ကား၊ ရုက္ခဿ၊သစ်
ပင်၏၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌၊ပရေသုကုခာရာဒီဟိ၊ပေါက်ဆိန်ခားမအစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟတပ္ပဒေသေ၊ ခိုက်တိုက်မိရာအရပ်၌၊အဝဂလိတွာ၊
ကျော၍၊ ဝိတော၊တည်သော၊ နိယျာသော၊အစေးသည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊
ရုက္ခဿ၊သစ်ပင်၏၊ ပဟတပ္ပဒေသေ၊ ခိုက်တိုက်ရာ အရပ်၌၊ ဝိတော၊
တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊ ရုက္ခဿ၊သစ်ပင်၏၊ ပဟတပ္ပဒေ
သောပိ၊ခိုက်တိုက်ရာ အရပ်သည်လည်း၊ မယိ၊ငါ၌၊ နိယျာသော၊အစေး
သည်၊ဠိတော၊တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နဇာနာတိ၊မထိ၊ဝေမေဝ၊ဤအတူသာ
လျှင်၊ပုဗ္ဗော၊ပြည်သည်၊အဟံ၊ငါသည်၊ သရိဓပ္ပဿ၊ကိုယ်၏၊တတ္ထတတ္ထ၊
ထိုထိုသို့သော အရပ်၌၊ ခါဏုကဏ္ဍကာဒီဟိ၊သစ်ငုတ် ဆူးငြောင့်အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊အဘိဟဒုပ္ပဒေသေ၊ ခိုက်တိုက်မိရာအရပ်၌၊ ဝိတော၊တည်
၏၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂဏ္ဍဝိဇ္ဇကာဒီဟိ၊ အိုင်းဝက်ခြင် အစရှိသည်တို့၏၊
ဥဋ္ဌိတပ္ပဒေသေ၊ပေါက် ရာအရပ်၌၊ဝိတော၊တည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နဇာနာတိ
မထိ၊ သရိဓပ္ပဒေသောပိ၊ ကိုယ်အရပ်သည်လည်း၊မယိ၊ငါ၌၊ ပုဗ္ဗော၊ပြည်
သည်၊ဝိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊မထိ၊ ဟိသန္တံ၊ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အဘောဂပစ္စဝေက္ခဏပိရ
ဟိတာ၊နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊(ပ)နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ပရိစ္ဆေဒတော၊အပိုင်း
အခြားအားဖြင့်၊ပုဗ္ဗော၊ပြည်ကို၊ ပုဗ္ဗဘာဂေန၊ ပြည်ဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ပရိ
စ္ဆိန္နော၊ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊အယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုပြည်၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူ
သောအပိုင်းအခြားတည်း၊ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊သဘောမတူသော
အပိုင်း အခြားသည်ကား၊ ဧတသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည်သာ

လျှင်တည်း။ ဣတိဇံ။ ဤသို့။ ပုဗ္ဗံ၊ ပြည်ကို။ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တထောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ သန္ဓိမိတလောဟိတံ၊ ရဝေး၍တည်သော သွေးလည်းကောင်း၊ သံသရဏလောဟိတံ၊ ထိုမှဤမှ ရွှေ့သောသွေးလည်းကောင်း။ ဣတိဇံ။ ဤသို့။ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ လောဟိတေ၊ သွေး၌။ သန္ဓိမိတလောဟိတံ၊ ရဝေး၍တည်သောသွေးသည်။ တာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်။ ဗဟလကုမိတလာခါရသဝဏ္ဏံ၊ ပြစ်ပြစ်ရှိသော ချိပ်ရည်အဆင်းကဲ့သို့ သောအဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သံသရဏလောဟိတံ၊ ထိုမှဤမှရွှေ့သောသွေးသည်။ အန္တလာခါရသဝဏ္ဏံ၊ ကြည်လင်သော ချိပ်ရည်အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်။ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သောသွေးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဩကာသသဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်။ သန္ဓိမိတလောဟိတံ၊ ရဝေး၍တည်သောသွေးသည်။ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သောဒိသာယ။ အရပ်၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ သံသရဏလောဟိတံ၊ ထိုမှဤမှရွှေ့သောသွေးသည်။ ဧဿ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်တို့၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်။ သံသရဏလောဟိတံ၊ ထိုမှဤမှရွှေ့သောသွေးသည်။ ကေသလောမနုဒန္တာနိစ၊ ခံအမွှေးခြေသည်လက်ထီးသွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခံသဝိနိမုတ္တဋ္ဌာနဉ္စေ၊ အသားမှလွတ်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထဒ္ဓသုက္ကမဗ္ဗုဗ္ဗမာသော၊ ခြောက်သောအရေကို လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ မေနဇာလာနုသာရေန၊ သွေးကြောကွန်ယက်ကိုလျှောက်သဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဥပါဒိဏ္ဏကသရီရံ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ငြိတံ၊ တည်၏။ သန္ဓိမိတလောဟိတံ၊ ရဝေး၍တည်သောသွေးသည်။ ယကနဿ၊ အသည်း၏။ ဟေဋ္ဌာတာဝံ၊ အောက်အဖိုကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဧကပတ္တပူရဏမတ္တံ၊ တကွမ်းစားမျှ ပြည့်လောက်သောသွေးသည်။ ဟဒယဝက္ကပပ္ပိသာနံ၊ နှလုံးကျောက်ကပ်အညွှီအဆုတ်တို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်အပေါ်၌။ ယောကံထောက်၊ အတန်ငယ်အတန်ငယ်။ ဗိဒ္ဓု၊ သွေးပေါက်သည်။ ပါတေန္တံ၊ ကျစေလျက်။ ဝက္ကဟဒယယကနပပ္ပိသေ၊ အညွှီနှလုံးအသည်းအဆုတ်တို့ကို၊ တေမေန္တံ၊ စွတ်စေလျက်၊ ငြိတံ။

ဒုတ္တိ'သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

တည်၏။ ယမှိ၊ အကြင်သွေးသည်၊ ဝက္ကဟဒယာဒိနိ၊ အညွှိနှုလုံးအစရှိသည်
 တို့ကို၊ အတေမေန္တေ၊ မစွတ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 ဝိပါသိတာ၊ ရေသိပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသွေး၌၊
 ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဇေဇ္ဇကပါယေ၊ အိုးခြမ်းခွဲခွဲ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ လေဇ္ဈု၊ ခဏ္ဍာနိ၊ အုတ်ခဲပိုင်း အစရှိ
 သည်တို့ကို၊ တေမေန္တေ၊ စွတ်စေသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေဇ္ဇကပါ
 ယေ၊ အိုးခြမ်းခွဲခွဲ၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဟေဋ္ဌာဝါ၊ အောက်၌မူလည်း၊ လေဇ္ဈု၊ ခဏ္ဍာ
 ဒိနိ၊ အုတ်ခဲပိုင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ တေမေတိ၊ စွတ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
 နာတိ၊ မထိ၊ ဇေဇ္ဇကပါယမ္ပိ၊ အိုးခြမ်းခွဲသည် လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ လေဇ္ဈု၊ ခဏ္ဍာဒိနိဝါ၊ အုတ်ခဲပိုင်း အစရှိသည် တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အမှေဝါ၊ ငါတို့ကို
 လည်း၊ တေမေန္တေ၊ စွတ်စေလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိ
 ကုန်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ယကနဿ၊ အသည်း၏။ ဟေဋ္ဌာဘာဂေ၊ အောက်အဖို့၌၊ ဝက္ကဟဒယာဒိနိ၊
 အညွှိနှုလုံး အစရှိသည်တို့ကို၊ တေမေန္တေ၊ စွတ်စေလျက်၊ ဌိတံ၊ တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ယကနဿ၊ အသည်း၏။ ဟေဋ္ဌာဘာဂဋ္ဌာ
 နန္တိ၊ အောက်အဖို့အရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝက္ကဟဒယာဒိနိဝါ၊ အညွှိ
 နှုလုံးအစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ ယောဟိတံ၊ သွေးသည်
 ဌိတံ၊ တည်၏။ အမှေဝါ၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ တေမေန္တေ၊ စွတ်စေလျက်၊ ဌိတံ၊
 တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတ
 ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခာတ ပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအား
 ဖြင့်၊ ယောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ယောဟိတဘာဂေန၊ သွေး၏အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ၊
 ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုသွေး၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော
 အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသောအပိုင်း
 အခြားသည်ကား၊ ကေသ သဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ယောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစ
 ရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနှောက်၌၊ သရိဇေ၊ ကိုယ်၌၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ပသန္နတိလတေလဝဏ္ဏော၊ ကြည်သောနှင်းဆီ၏ အဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဏ္ဍာနတော၊ သဏ္ဍာန်အားဖြင့်၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ ဩကာသသဏ္ဍာနော၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဒိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတော၊ မြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ သေဒဿ၊ ချွေး၏။ ဩကာသော၊ တည်ရာအရပ်သည်။ နိဗန္ဓော၊ မြသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကိုယ်အရပ်၌၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ လောဟိတံဝိယ၊ သွေးကဲ့သို့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းတိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ ယသ္မာတု၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဂ္ဂိသန္တာပသုရိယသန္တာပဥတုပိကာရာဒိတိ၊ မီးပူခြင်း နေပူခြင်း ဥတုဗောက်ပြန်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်။ သန္တပတိ၊ ပူပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဒကတော၊ ရေမှ၊ အန္တုဋ္ဌ မတ္တဝိသမန္တိန္ဒထိ သမုဇ္ဇာလကုမုဒ နာဠိကလာပဥဒကမိဝ၊ လောလောဆယ် မည်မညွတ်ပြတ်သော ကြာစွယ်ကြာရင်း ကမုဒြာကြာဆစ် ကြာစည်း၌ ရှိသော ရေပေါက်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗကေသ လောမ ကူပဝိဝရေဟိ၊ အလုံးစုံသောဆံပင်အမွှေးတွင်းအကြားတို့မှ၊ ပဿရတိ၊ ယိုထွက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံကေသလောမကူပဝိဝရာနံ၊ ထိုဆံပင်အမွှေးတွင်းအကြားတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုချွေးကို၊ သဏ္ဍာနတော၊ သဏ္ဍာန်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သေဒပရိဂ္ဂဗျကေန၊ ချွေးကို သိမ်းဆည်းသော။ ယောဂါဝစရေနစ၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ကေသလောမကူပဝိဝရေဆံပင်အမွှေးတွင်းအကြားတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍ ငြိတဝသေနဝ၊ တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ သေဒေါ၊ ချွေးကို၊ မနထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဗ္ဗာစရိယေဟိ၊ ရှေးဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဝတ္ထိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုချွေး၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဘိသမုဇ္ဇာလ ကုမုဒနာဠိ ကလာပ ဝိဝရေဟိ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်း ကမုဒြာကြာစည်းတို့၏အကြားတို့မှ၊ ပဿရန္တံ၊ ယိုသော၊ ဥဒကံ၊ ရေပေါက်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘိသမုဇ္ဇာလ ကုမုဒနာဠိကလာပဝိဝရေဟိ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်း ကမုဒြာကြာစည်းတို့၏အကြားတို့မှ၊ ပဿရမိ၊ ယိုထွက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဘိသမုဇ္ဇာလ ကုမုဒနာဠိကလာပဝိဝရာ၊ ကြာစွယ်ကြာ

ဒုတ္တိံ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ရင်းကမုဒြာကြာစည်းတို့၏ အကြားတို့သည်၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့မှ၊ ဥဒကံ၊
 ရေသည်၊ ပဉ္စရတိ၊ ယိုထွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဝေမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ကေသလောမကူပ
 ဝိဝရေဟိ၊ ဆံပင်အမွှေးတွင်းအကြားတို့မှ၊ ပဉ္စရာမိ၊ ယိုထွက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ကေသလောမ ကူပဝိဝရာပိ၊ ဆံပင်အမွှေးတွင်း
 အကြားတို့သည်လည်း၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့မှ၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်၊ ပဉ္စရတိ၊
 ယိုထွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုကေးသည်မှန်
 ၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိရဟိတာ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိလ်မဟုတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့်၊ သေဒေါ၊ ချွေးကို၊ သေဒဘာဂေန၊ ချွေး၏အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒော၊
 ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုချွေး၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်း
 အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်း
 အခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သေဒံ၊ ချွေးကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော
 အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ စမ္ပမံသန္တရေ၊ အရေ
 အသား၏ အတွင်း၌၊ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊
 ဗာလိတဟလိန္ဒီဝဏ္ဏော၊ ခွဲအပ်သောနန္ဒင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊
 ဩကာသသဗ္ဗာနော၊ တည်ရာအရပ်လျှင် သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ
 ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ထူလသရီရဿ၊ ဆူသောကိုယ်ရှိသော
 သူအား၊ စမ္ပမံသန္တရေ၊ အရေအသား၏အတွင်း၌၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ပွိုတော၊
 တည်၏၊ ဟလိန္ဒီရတ္တဒုက္ကလပိလောတိကသဗ္ဗာနော၊ နန္ဒင်းဖြင့်ဆုံးအပ်
 သောညစ်နွမ်းသောသုဆိုးဖွဲဖြူသဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ကိဿသရီရဿ၊ ကြိုလှိုသော
 ကိုယ်ရှိသောသူ၏၊ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်၊ ဇဟံသ ဝိရမံသပိဗ္ဗိကဏုက
 နိသထိတပိဗ္ဗိမံသဥဒရပဗုလမံသာနိ၊ မြင်းခေါင်းသား ပေါင်သား ကျောက်
 ကုန်းရိုးကိုမှီသောကျောက်ကုန်းသား ဝမ်းရေအပြင်၌ရှိသော အသားတို့
 ကဲ့၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ သံဝလ္လိတွာ၊ တွန့်၍၊ ဝှပ်တဟလိန္ဒီရတ္တ ဒုက္ကလပိလော

တိကဓဏ္ဍသဏ္ဍာနော။ တားအပ်သော နှင်းဖြင့်ဆိုးအပ်သော ဖွဲ့ဖြူပုဆိုး
 ပိုင်းသဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ၀၀တ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသ
 တော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ထူထပ်သီချေသော။ ဆူသောကိုယ်ရှိသောသူအား၊
 သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ငွေတော၊ တည်၏။ ကိသဿ၊
 ကြိုတင်သောသူအား၊ ဇာတ်မံသာဒီနိ၊ မြင်းခေါင်းသား အစရှိသည်တို့ကို၊
 နိဿယ၊ မြှဲ၍၊ ငွေတော၊ တည်၏။ ယော၊ အကြင်အဆီခဲသည်။ သိနေဟ
 သင်္ခါတောပိ၊ အစေးဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ငွေတော၊
 တည်၏။ သောမေဒေါ၊ ထိုအဆီခဲကို၊ ပရမဇေဂုစ္ဆတ္တာ၊ လွန်စွာစက်ဆုပ်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မတ္တကတေလတ္ထံ၊ ဦးခေါင်းလိမ်းရာ ဆီအလို၊
 ငှါ၊ နသင်္ဂယုတိ၊ မယူအပ်၊ ဝတ္ထု၊ သတေလတ္ထံ၊ ဝဲအိုင်းဆီအလို၊ ငှါ၊ နသင်္ဂ
 ယုတိ၊ မယူအပ်၊ ဒိပဇေလုနတ္ထံ၊ ဆီမီးတွန်းအံ့သောငှါ၊ နသင်္ဂယုတိ၊ မယူ
 အပ်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဆီ၌၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ မံသပုဋ္ဌံ၊ အသားပိုင်ကို၊
 နိဿယ၊ မြှဲ၍၊ ငွေတော၊ တည်သော၊ ဟလိန္ဒိရတ္တဒုကူလပိလောတိကာ၊ နှင်း
 ဖြင့်ဆိုးအပ်သော၊ ဖွဲ့ဖြူပုဆိုးနှင်းသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မံသပုဋ္ဌံ၊ အသား
 ပိုင်ကို၊ နိဿယ၊ မြှဲ၍၊ ငွေတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ မံသ
 ပုဋ္ဌောပိ၊ အသားပိုင်သည်လည်း။ ဟလိန္ဒိရတ္တဒုကူလပိလောတိကာ၊ နှင်း
 ဖြင့်ဆိုးအပ်သော၊ ဖွဲ့ဖြူပုဆိုးနှင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿယ၊ မြှဲ၍၊ ငွေတော၊ တည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မေဒေါ၊ အဆီ
 ခဲသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဇာတ်မံသာဒီနိ၊ မြင်းခေါင်းအစရှိသည်တို့၌၊ မံသံဝါ၊ အသားကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိဿယ၊ မြှဲ၍၊ ငွေတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မထိ၊
 သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဇာတ်မံသာဒီနိ၊ မြင်း
 ခေါင်းအစရှိသည်တို့၌၊ မံသံဝါ၊ အသားသည် လည်းကောင်း၊ မေဒေါ၊
 အဆီခဲသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿယ၊ မြှဲ၍၊ ငွေတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာ
 နာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတဓမ္မာ၊ ထိုတရား တို့
 သည်။ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏာ ပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်း
 မှကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ၀၀တ္ထပေ
 တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ မေဒေါ၊
 အဆီခဲကို၊ ဧဟဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ မံသောန၊ အသားဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ စပေ
 န၊ အရေဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မေဒ ဘာဂေန၊ အဆီခဲ၏အဖို့
 ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ၀၀တ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်

၏အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊ ထိုအဆီခဲ၏၊ သဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်း အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဝ ပရိစ္ဆေဒေါ ပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ဧကသ သဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည်သာ လျှင်တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ မေဒံ၊ အဆီခဲကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။

တတောပရံ၊ ထိုမှနှောက်၍၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၍၊ အဿု၊ မျက်ရည်သည်။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ပသန္နုတိလတေလဝဏ္ဏံ၊ ကြည်လင်သော နှင်းဆီအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဗ္ဗာနံတော၊ သဗ္ဗာနံအားဖြင့်၊ ဩကာသ သဗ္ဗာနံ၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာနံရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ အက္ခိကူပကေသု၊ မျက်ကွင်းတို့၌၊ ဥိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဧတံ၊ ဤမျက်ရည်သည်။ ဝိတ္တကောသကေ၊ သည်းခြေအိမ်၌၊ ဝိတ္တမိဝ၊ သည်းခြေကဲ့သို့၊ အက္ခိကူပကေသု၊ မျက်ကွင်းတို့၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်ဆိမ်း၊ သန္ဓိပိတံ၊ ရဝေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နုတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ကိန္နု၊ အသို့ဖြစ်လေသနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သောမနဿဇာတာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသောသဘောရှိ ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မဟာဟသိတံ၊ ပြင်းစွာရယ်မောခြင်းကို၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်မောကုန်၏၊ ဒေါမနဿဇာတာ၊ နှလုံးမသာကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏၊ ပရိဒေဝန္တိ၊ မြည်တမ်းကုန်၏၊ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ဝိသမာဟာရံဝါ၊ မညီမညွတ်သော အစာဟာရကိုမူ လည်း၊ ဟဒန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ ဧတသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ဝုမဇေပံသုကာဒိတိ၊ မီးခိုးမြှူမြှူနှင့် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိဟညန္တိ၊ အထူးနှိပ်စက်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧတေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သောမနဿ ဒေါမနဿ ဝိသမာဟာရာဒိတိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းမညီမညွတ်သော အစာကို စားမိခြင်းအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌတိတွာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၍၊ အဿု၊ မျက်ရည်သည်၊ အက္ခိကူပကေ၊ မျက်ကွင်းတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဤတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပဋ္ဌရတိစ၊ ယိုသည်းယို၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အဿု ပရိဂ္ဂဗျကေန၊ မျက်ရည်ကိုဆိမ်းဆည်းသော၊ ယောဂါဝစရေန၊ ယောဂါ

ဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အက္ခိကူပကော၊ မျက်ကွင်းတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ
 ချီးငြိတဝသေနေဝ၊ တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုမျက်ရည်
 ကို၊ မနုထိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗာစရိယာ၊ ရှေးဆရာ
 ဖြတ်တို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ထော်မူကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမျက်ရည်၌၊ ယထာ၊
 ဥပမာသော်ကား၊ မတ္တကန္တိန္ဒတရုဏတာလဗ္ဗိကူပကောသု၊ အညှာပြတ်
 သောနုသောထန်းစေ့၏ အပေါက်ဝတို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေ
 သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မတ္တကန္တိန္ဒတရုဏတာလဗ္ဗိကူပကောသု၊ အညှာ
 ဖြတ်သောနုသောထန်းစေ့၏ အပေါက်ဝတို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နဇာနာတိ၊ မထိ၊ မတ္တကန္တိန္ဒတရုဏတာလဗ္ဗိကူပကောပိ၊ အညှာပြတ်သော
 နုသောထန်းစေ့၏ အပေါက်ဝတို့သည်လည်း၊ အမှေသု၊ ငါတို့၌၊ ဥဒကံ၊
 ရေသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဇေဝေဝ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ အသျှ၊ မျက်ရည်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အက္ခိကူပကောသု၊ မျက်
 ကွင်းတို့၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ အက္ခိကူပကောပိ၊ မျက်
 ကွင်းတို့သည်လည်း၊ အမှေသု၊ ငါတို့၌၊ အသျှ၊ မျက်ရည်သည်၊ ဌိတံ၊ တည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်နှင့်၊ ဇေတေ၊ ထို
 တရားတို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်
 ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း အခြား အားဖြင့်၊ အသျှ၊
 မျက်ရည်ကို၊ အသျှဘာဂေန၊ မျက်ရည်ဟူသော အဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒံ၊ ပိုင်း
 ခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဇေထာ၊ ထိုမျက်ရည်၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော
 အပိုင်း အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော
 အပိုင်းအခြား သည်ကား၊ ဧကသသဒိသောဇေ၊ ခပ်ပင်နှင့်တူသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အသျှ၊ မျက်ရည်ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်း
 အစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနေောက်၌၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိထိနုထိနေဟသင်္ခါတာ၊
 ဝုဝေသောအစေးဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝသာ၊ ဆီကြည်သည်၊ ဝဏ္ဏတော၊
 အဆင်းအားဖြင့်၊ အာစာမေ၊ ထမင်းချိုး၌၊ အာသိတ္တတေလဝဏ္ဏာ၊ သွန်အပ်
 သောဆီ၏ အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ သဏ္ဌာနတော၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသသဏ္ဌာနာ၊
 တည်ရာအရပ်လျှင် သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍

မှတ်၏။ ဒီသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ နှိယု၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒီသသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတာ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ဝိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဟတ္ထတလဟတ္ထပိဗ္ဗိပါဒတလ ပါဒပိဗ္ဗိနာသပုဇ္ဇနုလသုဇ္ဇနသကုဇ္ဇေသု၊ လက်ဝါးပြင် လက်ဝါးမိုးခြေတဝါးပြင် ခြေတဝါးမိုး နှာခေါင်းဖုနဖူးပခုံးစွန်းတို့၌၊ ဝိတော၊တည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ဝိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဝေသ၊ဤဆီကြည်သည်။ ဧတေသုဩကာသေသု၊ ထိုတည်ရာအရပ်တို့၌၊ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိလိနာဝေ၊ဝုဝေသော အစေးသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နုတိဋ္ဌတိ၊မတည်၊ ကိန္နု၊ အတယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဂ္ဂိသန္တာပ သူရိယသန္တာပ ဥတုဝိသဘာဂ ဓေတု ဝိသဘာဂေဟိ၊မီးပူခြင်း နေပူခြင်း ဥတုပောက်ပြန်ခြင်းတို့ကြောင့်၊တေပဒေသာ၊ထိုအရပ်တို့သည်၊ ဥသ္မာ၊အငွေတို့သည်၊ ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ တတ္ထ၊ထိုလက်ဝါးပြင်အစရှိသောအရပ်တို့၌၊ ဝိလိနာဝေ၊ ဝုဝေကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ပသန္နသလိလာသု၊ ကြည်သော ရေရှိကုန်သော၊ ဥဒကသောဏ္ဍိကာသု၊ထုံးအိုင်တို့၌၊ နိဟာရောပိယ၊ချွေးအငွေကဲ့သို့၊သရုတ်၊ရွှေ၊ဈေး၏၊တတ္ထ၊ထိုချွေး၌၊ ယထာ၊ဥပမာသော်ကား၊ဥဒကသောဏ္ဍိယော၊ ထုံးအိုင်တို့ကို၊အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိတော၊တည်သော၊နိဟာရော၊အငွေသည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဥဒကသောဏ္ဍိယော၊ထုံးအိုင်တို့ကို၊အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိတော၊တည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝသာ၊ဆီကြည်သည်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဟတ္ထတလဟတ္ထပိဗ္ဗိ၊ လက်ဝါးပြင် အစရှိသည်တို့ကို၊အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိတော၊တည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဟံသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတေဓမ္မာ၊ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏။(ပ)၊နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဝတ္ထပေတိ၊ဝိုင်းခြား၍မှတ်၏။ပရိန္ဒုဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝသာ၊ ဆီကြည်ကို၊ ဝသာဘာဂေန၊ ဆီကြည်ဟူသော အဖို့ဖြင့်၊

ပရိစ္ဆိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အယံ ဤသည်ကား။ ဧတဿ၊ ထိုဆီကြည်၏။ သဘာဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသော အပိုင်းအခြားတည်း။ ဝိသဘာဝပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား။ ဧကသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည်သာ ယှဉ်တည်း။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝသံ၊ ဆီကြည်ကို။ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်း အစရှိသောအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ မုခဿ၊ ခံတွင်း၏။ အန္တိန္ဒရေ၊ အတွင်း၌။ ခေဠော၊ တံထွေးသည်။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်။ သေတော၊ ပြုသော။ ပေဏဝဏ္ဏော၊ ရေမြှုပ်အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သဏ္ဍာနတော၊ သဏ္ဍာန်အားဖြင့်။ ဩကာသ သဏ္ဍာနော၊ တည်ရာအရပ်ယှဉ်သဏ္ဍာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သမုဒ္ဒပေဏသဏ္ဍာနောတိ၊ ပင်လယ်ရေမြှုပ်နှင့်တူသော သဏ္ဍာန်ရှိ၏ဟူ၍။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်။ ဥပရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ်၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာအားဖြင့်။ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ကပေါလပဿေဟိ၊ ပါးစောင်တို့မှ။ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍။ ဇိဝါယ၊ ယျာ၌။ ဝိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုပြီးအံ့။ ဧသော၊ ဤတံထွေးသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့။ သဒါ၊ အခါခပ်ဆိမ်း။ သန္နိစိတော၊ ရဝေးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နုတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ကိန္တု၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တထာဇ္ဈပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ ပဿန္တိဝါ၊ မြင်မူလည်းမြင်ကုန်၏။ သရန္တိဝါ၊ အော်မေ့မူလည်းအောက်မေ့ကုန်၏။ ဥဗ္ဗတိတ္တကဗျ၊ ကလောဏမ္ဘိလာနံဝါ။ အပူအစပ်အခါး အငန်အချဉ် တို့တွင်လည်း။ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ဋ္ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်အံ့။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ ဧတသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ အာကိလာယတိ၊ နာ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကိတ္ထိပ္ပိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇိဂုစ္ဆာ၊ စက်ဆုပ် ရှိရှာခြင်းရှိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ခေဠော၊ တံထွေးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ကပေါလပဿေဟိ၊ ပါးစောင်တို့မှ။ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍။ ဇိဝါယ၊ ယျာ၌။ သဏ္ဍာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အဂ္ဂ

နတ္တိ'သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ဇိဝါယစ၊ ယျာပျား၌လည်း၊ သေသောဓေဇ္ဇော၊ ဤတံထွေးသည်၊ တနူ
 ကော၊ ပါးကျသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မူလဇိဝါယ၊ ယျာ၏ အရင်း၌၊ ဗဟ
 လော၊ ပြစ်၍သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိတ္တု၊ ထည့်အပ်သည်
 လည်း၊ ဖြစ်သော၊ ပုထုကံ၊ မို့ ဆန်းကိုလည်းကောင်း၊ တဏှုလံ၊ ဆန်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အညံ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကိစ္ဆိ၊ တရံတရသော၊
 ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဒီပုလိနေ၊ မြစ်ထဲပြင်၌၊ ခတကူပ
 သလိသမိဝ၊ တူးအပ်သောလက်ယက်တွင်းရေကဲ့သို့၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်း
 သို့၊ အဂစ္ဆန္တော၊ မရောက်သကဲ့သို့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တေမနသ
 မက္ခော၊ ရိစ္ဆတိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတံထွေး၌၊
 ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ နဒီပုလိနေ၊ မြစ်ထဲပြင်၌၊ ခတကူပသလိလေ၊
 တူးအပ်သော လက်ယက်တွင်း၌၊ သဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သော၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကူပတလေ၊ တွင်းအပြင်၌၊ သဗ္ဗိတံ၊
 ကောင်းစွာတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ကူပတလေ၊ တွင်းအပြင်
 သည်လည်း၊ မထိ၊ ငါ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာ
 နာတိ၊ မထိ၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဓေဇ္ဇော၊ တံထွေးသည်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကပေါလပဿေဟိ၊ ပါးစောင်တို့
 မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍၊ ဇိဝါတလေ၊ ယျာအပြင်၌၊ သဗ္ဗိတော၊ ကောင်း
 စွာတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဇိဝါတလေ၊ ယျာ၏အပြင်သည်
 လည်း၊ မထိ၊ ငါ၌၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကပေါလပဿေဟိ၊ ပါး
 စောင်တို့မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍၊ ဓေဇ္ဇော၊ တံထွေးသည်၊ သဗ္ဗိတော၊
 ကောင်းစွာတည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏ ဝိရဟိ
 တာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ)၊ နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်၊ ဓေဇ္ဇော၊ တံထွေးကို၊ ဓေဇ္ဇဘာဂေန၊ တံထွေးဟူသောအဖို့
 အားဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇေတဿ၊ ထိုတံထွေး၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊
 သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပန၊ သဘော
 မတူသော အပိုင်းအခြားသည်ကား၊ ကေသသဒိသောဇေ၊ ဆံပင်နှင့်တူ
 သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓေဇ္ဇံ၊ တံထွေးကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊
 အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ သိဗ်ဗာဏိကာ၊ နှပ်သည်။
 ဝတ္ထုတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ သေတော၊ ဖြူသော၊ တရုဏတာလမိဉ္စဝတ္ထော၊
 နှုသော ထန်းသီးဆန် အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏၊ သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်၊ ဩကာသ
 သဗ္ဗာနာ၊ တည်ရာအရပ်လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏၊ သေဒေတွာသေဒေတွာ၊ ပြုတ်ဖြော၍ပြုတ်ဖြော၍၊ နှာသပုဇေ၊
 နှာခေါင်းဖျင့်၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်မလတ်၊ ပက္ခိတ္တဝေတ္တကံ၊ ရသဗ္ဗာနာတိ၊
 ထည့်အပ်သော ကြိပ်ညွှန်ကြိပ်ဖူးသဗ္ဗာန်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊ အချို့
 ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဥပ
 ရိမာယ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဩကာသတော၊ ထည်ရာအားဖြင့်၊ နှာသ
 ပုဇေ၊ နှာခေါင်းဖျင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထ
 ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ဤနှပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊
 ဤနှာခေါင်း၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သန္နိပိတာ၊ ရဝေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နုတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ကိန္နု၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သေယုထာဝရီနာမ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ပဒုမိနိပတ္တေ၊ ပဒုမ္မာကြာရွက်
 ၌၊ ဒမိ၊ နို့ခမ်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ထုပ်၍၊ ဟေဠာပဒုမိနိပတ္တံ၊ အောက်ပဒုမ္မာကြာ
 ရွက်ကို၊ ကဏ္ဍကန၊ သူးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇေယျ၊ ထိုးပေါက်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 တေနုဆိဒ္ဓေန၊ ထိုအပေါက်ဖြင့်၊ ဒမိပိတ္တံ၊ နို့ခမ်းခဲသည်၊ ဂဠိတွာ၊ လျှော၍၊
 ဗတိ၊ အပသို့၊ ပပတေယျ၊ ဆင်းကျရာ၏၊ ဧဝေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ရောဒန္တိ၊ ပိုကုန်၏၊ ဝိသ
 ဘာဂါဟာရ ဥတုဝသေနဝါ၊ သဘောမတူသော အစာအာဟာရဥတု
 ပေါက်ပြန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗာတဝေကုက္ခောတာ၊ ခေတ်
 ချောက်ချားသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊
 ထိုသို့ပေါက်ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ အန္တောသိသတော၊ ဦးခေါင်း၏ အတွင်းမှ၊
 ပူတိသေမှတာဝံ၊ သလိပ်ပုပ်၏အဖြစ်သို့၊ အာပန္နံ၊ ရောက်သော၊ မတ္ထလုဂံ၊
 ဦးနှောက်သည်၊ ဂဠိတွာ၊ လျှော၍၊ မတ္ထလုဂံဝိဝရေန၊ ဦးခေါင်းပေါက်မှ
 လာလတ်၍ အာစောက်၏ အထက်ဖြင့်၊ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍၊ နှာသပုဇေ၊
 နှာခေါင်းဖျင့်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှပ်၌၊
 ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သိပ္ပိကာယ၊ ယောက်သွားခွံ၌၊ ပက္ခိတ္တံ၊ ထည့်
 အပ်သော၊ ပူတိ၊ ပုပ်သော၊ ဒမိ၊ နို့ခမ်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိပ္ပိကာယ၊

ဒုက္ခိယာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ယောက်သွားခွံ၌ငြိတ်တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သိပ္ပိကာဝိ၊
ယောက်သွားခွံသည်လည်း၊ မယိ၊ ငါ၌၊ ပူတိကံ၊ ဝပ်သော၊ ဒမိ၊ နို့၊ ခမ်းသည်
ငြိတ်တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
သိဗ်ဘဏိကာ၊ နှပ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နှာသပုဇ္ဈေသု၊ နှာခေါင်းဖုတို့၌၊ ငြိ
တာ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ နှာသပုဇ္ဈေသု၊ နှာခေါင်းဖုတို့သည်၊
အမှေ့သု၊ ငါတို့၌။ သိဗ်ဘဏိကာ၊ နှပ်သည်၊ ငြိတာ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုတရား
တို့သည်။ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဝိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်
ခြင်းမှကင်းကုန်၏။ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေ
တိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သိဗ်ဘဏိ
ကာ၊ နှပ်ကို၊ သိဗ်ဘဏိကာဘာဂေ၊ နှပ်ဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒာ၊ ပိုင်းခြား
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
ဇေတဿ၊ ထိုနှပ်၏။ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြား
တည်း၊ ဝိသဘာဂပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသောအပိုင်းအခြားသည်
ကား၊ ကေသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝေ၊
ဤသို့၊ သိဗ်ဘဏိကံ၊ နှပ်ကို၊ ဝဏ္ဏာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တတောပရိ၊ ထိုမှနောက်၌။ အန္တောသရိဓေ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ လသိ
ကာ၊ အစေးသည်။ သရိဓသန္တိ၊ ကိုယ်အစပ်တို့၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း
၌၊ ဝိစ္ဆိလကုဏပံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအစေးတည်း။ သာ၊ ထိုအစေးသည်။
ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်။ ကဏိကာရနိယျာသဝဏ္ဏာ၊ မဟာဇေကား
စေးနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။
သဗ္ဗာနတော၊ သဗ္ဗာန်အားဖြင့်။ ဩကာသသဗ္ဗာနာ၊ တည်ရာအရပ်
လျှင်သဗ္ဗာန်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဒိသတော၊
အရပ်အားဖြင့်၊ ခွီသု၊ နှပ်ပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်တို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသတော၊ တည်ရာ
အားဖြင့်။ အဗ္ဗိသန္တိ၊ အရိုးဆက်တို့ကို၊ အန္တဂ္ဂနက်စွံ၊ လိမ်းကျခြင်းကိစ္စ
ကို၊ သာဝေမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ အသိတိသတသန္တိ၊ တရားရှစ်ဆယ်သော
အရိုးဆက်တို့၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ငြိတာ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္ထ
ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ ဇေ၊ ဤအစေး
သည်၊ မနွာ၊ နည်းသည်၊ ဂေတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဗ္ဗဟန္တ

သာ၊ ထစဉ်ထည်းကောင်း၊ နိဝိဒန္တသာ၊ ထိုင်စဉ်ထည်းကောင်း၊ အဘိက္က
 မန္တသာ၊ ရှေ့သို့တက်စဉ်ထည်းကောင်း၊ ပဋိက္ကမန္တသာ၊ နောက်သို့ဆုတ်
 စဉ်ထည်းကောင်း၊ သမဗ္ဗိတသာ၊ ခွေစဉ်ထည်းကောင်း၊ ပသာရေန္တသာ၊
 ဆန့်စဉ်ထည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့သည်၊ ကဋကဋာယန္တိ၊ ကြွပ်
 ကြွပ်မည်ကုန်၏၊ အစ္စရိကာသန္ဒ၊ လက်ပျစ်တီးသော အသံကို၊ ကရောန္တိ
 ဝိယ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိဝရတိ၊ မြင်၏၊ ဧကယောဇနန္ဒိယောဇန မတ္တစွံ၊
 တယူဇနာနွှပ်ယူဇနာမျှသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ခရီးအစွန့်ကို၊ ဂတဿ၊ သွားသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဂတ္တာ
 နိ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ကျင်နာကုန်၏၊ ယ သာစပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား
 ကား၊ သော၊ ဤအစေးသည်၊ ဗဟုကာ၊ များသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်ဆုံးတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥဗ္ဗာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ထခြင်းထိုင်ခြင်း အစရှိ
 သည်တို့၌၊ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်၊ နကဋာကဋာယန္တိ၊ ကြွပ်ကြွပ်မမည်ကုန်၊
 ဒီဗန္တံ၊ ရှည်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ခရီးအစွန့်ကို၊ ဂတဿ၊ သွား
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ နကုပ္ပတိ၊ မပျက်၊
 ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ ဒုက္ခန္တိ၊ မဆင်းရဲကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုအစေး၌၊ ယထာ၊
 ဥပမာသော်ကား၊ အတ္တဗ္ဗုဒ္ဓတေလံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော ဆီသည်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ အက္ခံ၊ ဝင်ရိုးကို၊ အတ္တဗ္ဗိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နဇာနာတိ၊ မထိ၊ အက္ခာပိ၊ ဝင်ရိုးသည်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တေလံ၊ ဆီသည်၊
 အတ္တဗ္ဗိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဧဝမေ
 ဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ လထိကာ၊ အစေးသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိတိ
 သတသန္ဓိယော၊ တရာရှစ်ဆက်သောအရိုးဆက်တို့ကို၊ အတ္တဗ္ဗိတွာ၊ လိမ်း
 ကျံ၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ အဘိတိသတသန္ဓိ
 ယောပိ၊ တရာရှစ်ဆယ်သောအရိုးဆက်တို့သည်လည်း၊ လထိကာ၊ အစေး
 သည်၊ အဂ္ဂေ၊ ငါတို့ကို၊ အတ္တဗ္ဗိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရား
 တို့သည်၊ အာဘောဂပစ္စဝေက္ခဏာပိ၊ ခုတ်တံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဆင်ခြင်ခြင်း
 မှ ကင်းကုန်၏၊ (ပ) နုပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ လထိကာ၊ အစေး
 ကို၊ လထိကာဘာဝေန၊ အစေးဟူသောအဖို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတဿ၊
 ထိုအစေး၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်းအခြားတည်း၊

ဝိသကာဝ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘောမတူသောအပိုင်း အခြားသည်ကား၊
ကေသသဒိသောဇေ၊ ဆံပင်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
လထိကံ၊ အစေးကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဝတ္ထ
ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ။

တထောပရိ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အန္တောသရိ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌၊ မုတ္တံ၊
ကျင်ငယ်သည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ မာသခါရောဒက ဝတ္ထံ၊
ပဲပြုတ်ရည် ဆပ်ပြာရည် အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ သတ္တာနတော၊ သတ္တာနအားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊
ရေကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အဓောမုခဠပိတ ဥဒကကုမ္မ အန္တရဂတ
ဥဒကသတ္တာနံ၊ အောက်သို့မြက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော အိုး၏အတွင်း၌
တည်သောရေသတ္တာနံရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။
ဒိသတော၊ အရပ်အားဖြင့်၊ ဟေဗြိမာယ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်
၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဩကာသ
တော၊ တည်ရာအားဖြင့်၊ ဝတ္ထိဿ၊ သို့အိပ်၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဌိတံ၊
တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍ မှတ်၏။ ဝတ္ထိနာမ၊ စည်
ဘောင်းအိပ် မည်သည်ကား၊ ဝတ္ထိပုဇ္ဇော၊ သို့အိပ်ကို၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်ကျင်ငယ်၌၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ စန္ဒနိ
ကာပဇ၊ တံစီးတွင်း၌၊ ပက္ခိတ္တေ၊ ထည့်အပ်သော၊ အရမေ၊ အဝမရှိသော၊
ရဝဏဗာဇုကေ၊ အိုးပုတ်ငယ်၌၊ စန္ဒနိကာရသော၊ တံစီးရည်သည်၊ ပဝိသ
တိ၊ ဝင်၏၊ အဿ၊ ထိုတံစီးရည်၏၊ ပဝိသနမဂ္ဂေါ၊ ဝင်ရာခရီးသည်၊ နုပညာ
ယတိ၊ မထင်၊ နိက္ခမနမဂ္ဂေါဇေတု၊ ထွက်ရာခရီးသည်သာလျှင်ကား၊ ပါ
ကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒြိ၊ အကြင်စည်ဘောင်းအိပ်
၌လည်း၊ မုတ္တေ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ ဘရိတေ၊ ပြည့်သည်ရှိသော်၊ ပဿာဝံ၊
ကျင်ငယ်ကို၊ ကရောမာတိ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊
အာယူဟနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ စန္ဒနိ
ကာယ၊ တံစီးရည်ဖြင့်၊ ပက္ခိတ္တေ၊ ထည့်အပ်သော၊ အရမေ၊ အဝမရှိသော၊
ရဝဏဗာဇုကေ၊ အိုးပုတ်ငယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ စန္ဒနိကာရသော၊
တံစီးရည်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရမေ၊ အဝမရှိသော၊ ရဝဏဗာဇုကေ၊
အိုးပုတ်ငယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဇာနာတိ၊ မထိ၊ ရဝဏဗာဇု
ကောပိ၊ အိုးပုတ်ငယ်သည်လည်း၊ မထိ၊ ငါ၌၊ စန္ဒနိကာရသော၊ တံစီးရည်
သည်၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူ

သာယျင်၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထိမှိ၊ စည်တောင်းအိမ်
 နှီးဗြဲတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဝတ္ထိပိ၊ စည်တောင်းအိမ်
 သည်တည်း၊ မထိ၊ ငါနှီး၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်၊ ဗြဲတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုတရားတို့သည်၊
 အာဘောဂ ပစ္စဝေက္ခဏာပိရဟိတာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းမှကင်း
 ကုန်၏၊ (ပ)၊ နပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍
 မှတ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော၊ အပိုင်း အခြားအားဖြင့်၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ကို၊ ဝတ္ထိ
 အ နှိန္ဒာ ရေနစေဝ၊ စည်တောင်းအိမ်၏အတွင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မုတ္တံ
 ဘာဂေနစ၊ ကျင်ငယ်ဟူသော အဖို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္ဒံ၊ ပိုင်းခြား
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဧတဿ၊ ထိုကျင်ငယ်၏၊ သဘာဂပရိစ္ဆေဒေါ၊ သဘောတူသောအပိုင်း
 အခြားတည်း၊ ဝိသဘာဂ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ သဘော မတူသော အပိုင်း
 အခြား သည်ကား၊ ဧကသသဒိသောဝေ၊ ဆံပင်နှင့်တူသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိ
 သောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံယော
 ဂါဝစရော၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဝံဒ္ဒတ္တိံ သာကာရံ၊ ဤဒ္ဒတ္တိံ သာ
 ကာရကို၊ ဝတ္ထာဒိတော၊ အဆင်းအစရှိသော အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်း
 ခြား၍မှတ်၏ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဝံဒ္ဒတ္တိံ သာကာရံ၊ ဤသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို၊
 ဝတ္ထာဒိဝသေန၊ အဆင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေန္တဿ၊
 ပိုင်းခြား၍မှတ်သော၊ တဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံတံဘာဝ
 နာနုယောဂံ၊ ထိုထိုသို့သောဘာဝနာနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ အာဂမ္မာ၊ စွဲ၍၊ ဧကသ
 ဒယော၊ ဆံပင် အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဂုဏာ၊ လေ့ကျက်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကောဋ္ဌာသတာဝေန၊ အရ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊
 ထင်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သေယုထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ စက္ခုမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပရိသဿ၊ ယောကျ်ား
 သည်၊ ဒ္ဒတ္တိံ သာဝတ္ထာနံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖါနံ၊
 ပန်းပွင့်တို့၏၊ ဧကဝန္ဓိကံ၊ တပေါင်းတည်းကုံးအပ်သော၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊
 ဩလောကေန္တဿ၊ ဩညံသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗပုပ္ဖါနံ၊ အလုံးရံသောပန်း
 ပွင့်တို့ကို၊ အပုဗ္ဗစရိမမိဝ၊ မရှေးမနှောင်းတပေါင်းတည်းကဲ့သို့၊ ပါကဇာ
 နိ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊

အတ္တိဏ္ဍမတ္ထိံ ကာယေကေသာတိ၊ အတ္တိဏ္ဍမတ္ထိံ ကာယေကေသာဟူ၍၊ ဣဝံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ ဩဏောကေန္တဿ၊ ဩဇ္ဇာသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အပုဗ္ဗာ စရိမာ၊ မရှေးမနှောင်းတပေါင်းတည်း၊ ပါကဗ္ဗာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇိတေသု၊ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်သည် ဂှိသေဝံ၊ အသဏ္ဍဟာမာနာဝ၊ မရပ်မတည်သာ ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိ သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လော၊ မုတ္တံ၊ ကျင်လယ်သည်၊ အတ္တိံ၊ ဂှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ တဿ၊ ထို ယောဂါစရ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဟိန္တန္တာ၊ ထိုမှ၍မှ ဝှည့်ပတ် သွားလာ ကုန်သော၊ မနုဿတိရုစ္ဆာနာဒယောစ၊ လူတိရုစ္ဆာနံ အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ် တို့ကိုလည်း၊ သတ္တာကာရံ၊ သတ္တဝါဟူသောအခြင်းအရာကို၊ ဝိဇယိတ္ထာ၊ စွန့်၍၊ ကောဠာသ ရာထိဝသေနေဝ၊ ကောဠာသအရ၏ အစွမ်းဖြင့်သာ လျှင်၊ ဥပဗ္ဗဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တေဟိစ၊ သိသတ္တဝါ တို့သည်လည်း၊ အန္တောဟရိယမာနံ၊ မျှီအပ်သော၊ ပါတဘောဇနာဒိံ၊ အပျော်ဘောဇဉ် အစရှိသည်တို့၊ ကောဠာသရာထိမ္ပိ၊ ကေသာလောမာအစရှိသောကောဠာ သအရ၌၊ ပက္ခိပမာနမိဝ၊ ထည့်သွင်းသကဲ့သို့၊ ဥပဠာတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ လိအပ်၏။ ။

တ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒကသရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အနေန၊ ဤယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတော၊ ထိုသို့အရ ထင်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ကိံ ကာတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ပြုအပ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒေဝနိမိတ္တံ၊ ထိုအရအရထင်သောအာရုံ ကိုပင်လျှင်၊ အာသေဝိတဗ္ဗံ၊ အပန်တလဲလဲခြံအပ်၏၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေ အပ်၏၊ ဗဟုလိကာတဗ္ဗံ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်၏၊ သွာဝဝတ္ထိတံ၊ ကောင်းစွာ မှတ်ခြင်းကို၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တနိမိတ္တံ၊ ထိုအရအရထင်သော အာရုံကို အာသေဝတိ၊ အစမှစ၍ခြံသနည်း၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ ဗဟုလိ ကရေတိ၊ အကြိမ်များစွာပြုသနည်း၊ သွာဝဝတ္ထိတံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်း ကို၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ကောင်းစွာမှတ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဟိတံပါကရံ၊ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြုဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေသာဒိနံ၊ ဆံအစရှိသည်တို့၏။

ကောဠာသဘာဝေန၊ အရုဏိအနိဖြင့်၊ တံဥပဋ္ဌာနနိမိတ္တံ၊ ထိုထင်သောအာရုံကို၊ အာသေဝေတိ၊ အပန်တလဲလဲဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ အလ္လိယတိ၊ ကပ်၏။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ အပ္ပနာ၏အနီးသို့ရောက်၏။ သတိဂစ္ဆံ၊ သတိတည်းဟူသောတိုက်ကို၊ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသည်တို့၌၊ လဒ္ဓံဝါ၊ ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဝဇေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗဟုလိကရောတိတိ၊ ဗဟုလိကရောတိဟူသည်ကား၊ ပုနပ္ပန္နံ၊ အပန်တလဲလဲ၊ သတိသမ္ပယုတ္တံ၊ သတိနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကဝိစာရန္တ၊ ဟတံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ဖြင့်ဆောင်ရွက်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သွာဝဝတ္ထိတံဝဝတ္ထပေတိတိ၊ သွာဝဝတ္ထိတံဝဝတ္ထပေတိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သုဠကောင်းစွာ၊ အာဝဝတ္ထိတံ၊ မြဲစွာမှတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနံ၊ တပန်၊ အန္တရဓာနံ၊ ပျောက်ပျက်ကွယ်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဥပဝေရေတိ၊ ငံဆောင်၏။ ဥပနိဗန္ဓတိ၊ အမြဲဖွဲ့၏။ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနုပုဗ္ဗတောစ၊ အစဉ်အတိုင်းလေ့ကျက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာတိသဏိကတောစ၊ မလျှင်လွန်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာတိသဏိကတောစ၊ မနှေးလွန်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခေပပဟာနတောစ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ကိုပယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတ္တိသမတိက္ကမနတောစ၊ ပညတ်ကိုလွန်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗမုဗ္ဗနထောစ၊ အစဉ်အတိုင်းကိုထွတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာတောစ၊ လက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော အနိစ္စဒုက္ခ အနတ္တဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သုတ္တန္တာစ၊ ပါဠိအစဉ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ ယံမနသိကာရကောသလ္လံ၊ အကြင်နှလုံးသွင်းခြင်း၌ဝိဇ္ဇာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသောကောသလ္လဉာဏ်၌၊ အနုပုဗ္ဗတော၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်၊ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ အာသေဝေတိ၊ အစမှစ၍ဖြစ်၏။ နာတိသဏိကတောစ၊ မလျှင်လွန်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာတိသဏိကတောစ၊ မနှေးလွန်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိက္ခေပပဟာနတော၊ ပျံလွင့်ခြင်းကို

ဒုက္ခိ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ပယ်သောအားဖြင့်၊ မနုဿိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုလိက
ရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏။ ပဏ္ဍိတ္တိသမတိက္ကမနာဒိတော၊ ပညတ်ကိုလွန်
ခြင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ မနုဿိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ သွာ
ဝဝတ္ထိကံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းကို၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ ဌတွာ၊ တံ၍၊ အာဟ၊
ဆို၏။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အနုပုဗ္ဗာဒိဝသေန၊ အစဉ်အတိုင်းနှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဇေတေဓဋ္ဌေ၊ ထိုကေသာ လောမာ အစရှိသော တရားတို့ကို၊ မနုဿိ
ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆို
အပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချွဲပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ မနုဿိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းပြီး၍၊ တဒနန္တရံ၊ ထို
ဆံပင်ကိုနှလုံးသွင်းသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ လောမေ၊ အမွှေးတို့ကို၊ မနုဿိက
ရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ နခေ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့ကို၊ မနုဿိကရောတိ၊
နှလုံးမသွင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ လောမေ၊ အမွှေးတို့ကို၊ မနုဿိကရိတွာ၊
နှလုံးသွင်း၍၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုအမွှေး၏ အခြားမဲ့၌၊ နခေ၊ ခြေသည်းလက်
သည်းတို့ကို၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို၊ နမနုဿိက
ရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအစဉ်တို့၌၊ ဒေသေ၊ နယော
ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ ဟိတံပါကဗ္ဗံကရေမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြုပြီးအံ့၊ ဥပ္ပ
ဗ္ဗိပါဗ္ဗိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်၊ မနုဿိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သေယျထာဝရနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အက္ခသလော၊ မလိမ္မာ
သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဒုက္ခိ သပဒံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ထပ် ရှိသော၊
နိသေဏီ၊ ဂြောဓါးကို၊ ဥပ္ပဗ္ဗိပါဗ္ဗိယာ၊ အစဉ်မဟုတ် သဖြင့်၊ အာရော
ဟဇ္ဇော၊ တက်သည်ရှိသော်၊ ကိလန္တကာယော၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တတောနိသေဏီတော၊ ထိုဂြောဓါးမှ၊ ပတတိ၊ ကျလေ၏။
အာရောဟဏံ၊ တက်ခြင်းကိစ္စကို၊ နသမ္ပာဒေတိ၊ မပြီးစေနိုင်၊ ဝေဝေဝ၊
ဤအတူ သာလျှင်၊ သာဝနာသမ္ပတ္တိ ဝသေန၊ သာဝနာ ပြည့်စုံသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိဝန္တဗ္ဗဿ၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော၊ အဿာဒဿ၊ သက်
သာရာကို၊ အနုမိဂမနုတော၊ မရောက်နိုင်မရနိုင်သောအားဖြင့်၊ ကိလန္တ

စိတ္တော၊ ပင်ပန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နွတ္တိံသာကာရေ ဘာဝနတော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ကိုပွားစေခြင်းငှာ၊ ပပတတိ၊ ကျလေ၏၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ နသမ္ပာဒေတိ၊ မပြီးစေနိုင်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် တည်း။ ။

အနုပုဗ္ဗတော၊ အစဉ်အတိုင်းအားဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဇောဝိစ၊ နှလုံး သွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ကေသာလောမာတိ၊ ကေသာလောမာဟူ ၍၊ နာတိသိဗာတောပိ၊ မလျင်လွန်းသောအားဖြင့်လည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အတိသိဗာတော၊ အလွန်လျင် သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေယျ ထာဝိနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ အဒ္ဓါနံ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးကို၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမဝိသမဗျက္ခဝလနိန္ဒုန္ဒောပထာ ဒီနိ၊ ညီညွတ်သော မညီညွတ်သော သစ်ပင်ကုန်းချိုင့်ဝှမ်းသော အရပ် ခရီးနှစ်ဖြာအစရှိကုန်သော၊ မဂ္ဂနိမိတ္တာနိ၊ ခရီးကြောင်း အာရုံတို့ကို၊ ဥပ လက္ခေတံ၊ မှတ်သားအံ့သောငှာ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ တတော၊ ထိုသို့ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဒ္ဓါနဉ္စ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးကိုလည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန် ခြင်းသို့၊ နေတိ၊ ဆောင်သည်မည်၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝဗ္ဗ သဗ္ဗာနာဒီနိ၊ အဆင်းသဗ္ဗာန်အစရှိကုန်သော၊ နွတ္တိံသာကာရေနိမိတ္တာနိ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအာရုံတို့ကို၊ ဥပလက္ခေတံ၊ မှတ်အံ့သောငှာ၊ နသက္ကော တိ၊ မတတ်နိုင်၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ နွတ္တိံသာကာရေ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နေတိ၊ ဆောင်၏။ ။

နာတိသိဗာတောပိ၊ မလျင်လွန်းသောအားဖြင့်လည်း၊ မနသိကရောတိယ ထာဝိစ၊ နှလုံးသွင်းသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ နာတိသဏိကတေပိ၊ မနှေး လွန်းသောအားဖြင့်လည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ အတိသဏိကတေ၊ အလွန်နှေးလွန်းသောအားဖြင့်၊ မနသိကရော ဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးကို၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး၏အကြား၌၊ ရုက္ခပဗ္ဗတတဇ္ဇာကာ ဒီဿ၊ သစ်ပင်တောင်တဖက်သည်ကန်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဝိလမ္ပမာနော၊ ချွတ်ယွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိတပဒေသံ၊ လိုရာအရပ်သို့၊ အပါပုဏဇ္ဇော၊

မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ခရီး၏အကြား၌သာလျှင်၊ သီဟ
 ဗျုတ္တာဒီဟိ၊ ခြင်္သေ့ကျားအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနယဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊
 ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဒုတ္တိ သာကာဂတာဝ
 နာသမ္ပဒံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကို ပွားများခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 အပါဝုဏန္တော၊ မရောက်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊ ဘာဝနာဝိစ္ဆေဒေန၊ ဘာဝနာ
 ပြတ်သဖြင့်၊ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ ကာမဝိတက္ကာဒီဟိ၊ ကာမ
 ဝိတက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနယဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊
 ရောက်၏။ ။

နာထိသဟိကတော၊ မနူးလွန်းသောအားဖြင့်၊ မနုထိကရောန္တောဝိ၊
 နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဝိက္ခေပပဟာနတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို
 ပယ်သောအားဖြင့်၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဝိက္ခေပပဟာနတောနာ
 မ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်၊
 အညောသု၊ တပါးကုန်သော၊ နဝကမ္မာဒီသု၊ အမှုသစ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ နဝိက္ခိပတိ၊ မပျံ့လွင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ မနုထိကရောတိ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဝိက္ခိပ
 မာနဝိက္ကော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကသာဒီသေဝံ၊ ဆံအစရှိ
 သည်တို့၌ သာလျှင်၊ အသမာဟိတစေတော ဝိတက္ကော၊ မတည်ကြည်
 သောစိတ်အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝနာသမ္ပဒံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊
 အပါဝုဏိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ အန္တရာဝ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ အနယဗျ
 သနံ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ တက္ကသိ
 လဂမနေ၊ တက္ကသိုလ် ပြည်သို့ ရောက်သော အခါ၌၊ ဗောဓိ သက္ကဿ၊
 ဘုရားလောင်း၏၊ သဟာယကာဝိယံ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့ကဲ့သို့၊ အဝိက္ခိပ
 မာနဝိက္ကောပန၊ မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဧကသာ
 ဒီသေဝံ၊ ဆံပင်အစရှိသည်တို့၌သာလျှင်၊ သမာဟိတ စေတောဝိတက္ကော၊
 တည်ကြည်သောစိတ်အကြံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာဝနာသမ္ပဒံ၊ ဘာဝ
 နာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဗောဓိသက္ကောဝိယံ၊ ဘုရား
 လောင်းကဲ့သို့၊ တက္ကသိလဂမန္တသမ္ပဒံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊
 ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တထာ၊ ထိုယောဂါဝစပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇေတထာ၊
 ထိုအထူးဝိက္ခေပပဟာနတော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ကို ပယ်သောအားဖြင့်၊
 မနုထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့်၊ အဓိကာရ စရိယာမိမုတ္တိနံ၊
 ဆုံးဖြတ်၍ကျင့်ခြင်း၌ညွတ်သောစိတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တေဓမ္မာ၊

ထိုကေသာလောမာအစရှိသောတရားတို့သည်။ အသုဘတောဝါ။ အသု
ဘအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏတောဝါ။ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။
သုညတောဝါ။ အတ္တမှဆိတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။
ထင်ကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဏတ္တိသမတိက္ကမနတော။ ပညတ်ကိုလွန်
သောအားဖြင့်။ တေဓမ္မေ။ ထိုကေသာလောမာအစရှိသော တရားတို့ကို။
မနုထိကရောတိ။ နှလုံးသွင်း၏။ ။

ပဏ္ဏတ္တိသမတိက္ကမနတောတိ။ ပဏ္ဏတ္တိသမတိက္ကမနတော ဟူသည်
ကား။ ကေသာလောမာတိ။ ဆံအမွှေးဟူ၍။ ဝေမာဒိဝေါဟာရံ။ ဤသို့အစ
ရှိသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ သမတိက္ကမိတွာ။ လွန်၍။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ။ လွှတ်၍။
ယထုပဋ္ဌိတာနံ။ ထင်မြဲတိုင်းဖြစ်ကုန်သော။ အသုဘာဒိနံယေဝ။ အသုဘ
အစရှိသည်တို့၏သာလျှင်။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ မနုထိကရောတိ။ နှလုံး
သွင်း၏။ ကထံမနုထိကရောတိ။ အတယ်သို့နှလုံးသွင်းသနည်း။ အရညနိဝါ
သုပဂတာ။ တော၌နေခြင်းသို့ကပ်ကုန်သော။ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ အပရိမိ
တဘူမိတာဂတ္တာ။ မလေ့ကျက်ဘူးသောမြေအပြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ဥဒကဋ္ဌာနသဇ္ဇာနုဗ္ဗိ။ ရေခပ်ရာအရပ်ကိုသိမိမ့်သောငှါ။ သာခါဘင်္ဂါဒိ
နိမိတ္တံ။ သစ်ခက်ကိုချိုးခြင်းအစရှိသော အမှတ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ တဒနု
သာရေန။ ထိုသစ်ခက်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်။ ဂတ္တံ။ သွားလေ၍။ ဥဒကံ။
ရေကို။ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ။ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ယဒါပန။ အကြင်အခါ၌ကား။ ပရိမိ
တဘူမိတာဂါ။ လေ့ကျက်အပ်သော မြေအပြင်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်
ကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ တံနိမိတ္တံ။ ထိုအမှတ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ။ လွှတ်၍။
အမနုထိကတွာဝ။ နှလုံးမသွင်းမူ၍သာလျှင်။ ဥဒကဋ္ဌာနံ။ ရေခပ်ရာအရပ်
သို့။ ဥပသကံမိတွာ။ ချဉ်းကပ်၍။ ဥဒကံ။ ရေကို။ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ။ ယထာ။ သုံးဆောင်
ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝဝေံတထာ။ ထိုအတူ။ ယဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။
ကေသာ လောမာတိ အာဒိနာ။ ကေသာလောမာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။
တံတံ။ ထိုထိုသို့သောကောဋ္ဌာသကို။ ဝေါဟာရဝသေန။ ခေါ်ဝေါ်သည်၏
အစွမ်းဖြင့်။ ပဗ္ဗမံ။ ရှေးဦးစွာ။ တေဓမ္မေ။ ထိုတရားတို့ကို။ မနုဿာ။ စိတ်ဖြင့်။
အကာသိ။ ပြု၏။ တေသုဓမ္မေသု။ ထိုကေသာလောမာ အစရှိသော တရား
တို့၌။ အသုဘာဒိနံ။ အသုဘအစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရဝသေန။ တပါး
ပါး၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တေသု။ ထင်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံဝေါဟာရံ။
ထိုပညတ်ဝေါဟာရကို။ သမတိက္ကမိတွာ။ လွန်၍။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ။ ပညတ်

ဒုတ္တိံသာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ကိုထွတ်၍၊ အသုဘာဒိတော၊ ယေဝ၊ အသုဘအစရှိသော အားဖြင့်သာ
လျှင်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ။

ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ
အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇေတဓမ္မာ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသောတရားတို့သည်၊
အသုဘာဒိတော၊ မတင့်တယ်ခြင်းအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်
ကုန်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊
ထင်ကုန်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ သုညတောဝါ၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်
လည်း၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လည်း၊ အယံ၊
ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေတ၊ ထိုကေသာလောမာ အစရှိသော
တရားတို့ကို၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊
နှလုံးသွင်းသနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ မနသိ
ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းသနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ သုညတောဝါ၊ ဆိတ်
သောအားဖြင့်လည်း၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏။ အဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေသာဝ၊ ဆံပင်တို့
သည်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏသဗ္ဗာနံ ဂန္ဓာသယော ကာသဝသေန၊ အဆင်း
သဗ္ဗာနံ အနံတည်ရာဌာန၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဝေ၊ ငါးပါး အပြားအားဖြင့်၊
အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သော အားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ရှေးရှုထင်ကုန်
သနည်း ဟူမူကား၊ ပဉ္စဝေ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤ
ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေတ၊ ထိုကေသာလောမာအစရှိသောတရား
တို့ကို၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံး
သွင်း၏။ သေယျထိဒံသေယျထာ ကတမံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း အဘယ်
နည်း၊ ဇေတကေသာနာမ၊ ထိုဆံပင်တို့မည်သည်ကား၊ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်း
အားဖြင့်၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ ပရမပဗ္ဗိကူလဇေဝုစ္ဆာ၊ အတိုင်း
ထက်အလွန် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ရှိကုန်၏။ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ပါနတောဇနေ၊
အပျော်ဘောဇဉ်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ကေသဝဏ္ဏံ၊ ဆံပင်ကဲ့သို့အဆင်း
ရှိသော၊ ဝါကံဝါ၊ ငျော်မြင် ကိုလည်းကောင်း၊ သုတ္တံဝါ၊ ချည်မြင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကေသသညာယ၊ ဆံပင်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ မနော
ရမဒ္ဓိ၊ နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါနတောဇနံ၊ အပျော်ဘော
ဇဉ်ကို၊ သနေန္တိ ဝါ၊ စွန့်မူလည်းစွန့်ကုန်၏။ ဇိဂုစ္ဆန္တိ ဝါ၊ စက်ဆုပ်မူလည်း

စက်ဆုပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာနတောပိ၊ သဗ္ဗာနအားဖြင့်လည်း၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပါနဘောဇနေ၊ အပျော်တောဇဉ်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ကေ သသဗ္ဗာနံ၊ ဆံပင်သဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ဝါကံဝါ၊ လျှော်မြင်ကိုလည်းကောင်း၊ သုတ္တံဝါ၊ ချည်မြင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖုသိတွာ၊ တွေ့၍၊ ကေသသညာယ၊ ဆံပင်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ မနောရမတ္တိ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်တောဇဉ်ကို၊ ဆနေန္တိ ဝါ၊ တွန့်မူလည်းတွန့်ကုန်၏၊ ဖိဂုန္တန္တိ ဝါ၊ ဆက်ဆုပ်မူလည်းစက်ဆုပ်ကုန်၏။ ဂန္ဓတောပိ၊ အနံအားဖြင့်လည်း၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေလမက္ခနပုဗ္ဗမာဒိသင်္ခါ၊ ရေဟိ၊ ဆီလိမ်းခြင်းပန်းပန်ခြင်းအထံလိမ်းခြင်းအစရှိသော အစီအရင်တို့မှ၊ ဝိရဟာနံ၊ ကင်းကုန်သော ကေသာနံ၊ ဆံပင်တို့၏၊ ဂန္ဓော၊ အနံသည်၊ ပရမဇေဂုဇ္ဈော၊ လွန်စွာသော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အင်္ဂီသု၊ မီးတို့၌၊ ပက္ခိတ္တဿ၊ ထည့်အပ်သော၊ ကေသဿ၊ ဆံပင်၏၊ ဂန္ဓံ၊ အနံကို၊ ဗာယိတွာ၊ နမ်းရသည်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နှာထိကံ၊ နှာခေါင်းကို၊ ပိဓေန္တိ၊ ပိတ်ကုန်၏၊ မုခဗ္ဗ၊ ခံတွင်းကိုလည်း၊ ဝိကုဇ္ဈန္တိ၊ တွန့်ကုန်၏။ အာသယတောပိ၊ တည်ရာအားဖြင့်လည်း၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ တထာဟိ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နာနာဝိဓေန၊ အထူးထူးအားဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည် အသုပိနိဿန္ဓေန၊ မစင်၏ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ သင်္ဘာရဋ္ဌာနေ၊ တမြက်ချေးစုရာအရပ်၌၊ တဏှုလေယျကာဒိနိဝိယ၊ ဟင်းဆန်ခွဲပင်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဝိတ္တသေမှပုဗ္ဗလောဟိတနိဿန္ဓေန၊ သည်းခြေသလိပ်ပြည်သွေးတို့၏ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုဆံပင်အစရှိသော တရားတို့ကို၊ အာစိတာ၊ ရဝေးဆည်းဘူးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဒ္ဓိဝိရုဋ္ဌိဝေပုလ္လံ၊ ပွားခြင်းအထက်သို့ရှည်ခြင်းပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ဂမိတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဩကာသတောပိ၊ တည်ရာအားဖြင့်လည်း၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ တထာဟိ တတေဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သင်္ဘာရဋ္ဌိနေ၊ တမြက်ချေးစုရာအရပ်၌၊ တဏှုလေယျကာဒိနိဝိယ၊ ဟင်းဆန်ခွဲပင်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ပရမဇေဂုဇ္ဈ၊ အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော၊ လောမာဒိကေတိ၊ သက္ကတပရာသိမတ္ထကေ၊ အမွှေးအစရှိသောသုံးဆွဲတပါးသော အကောင်ပုပ်ရု၏အထက်၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သိသပလိဝေဋ္ဌကေ၊ ဦးခေါင်းကို ရစ်သော၊ အလ္လဝဗ္ဗေ၊ ပိုသောအရေ၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လောမာဒိသု၊ အမွှေးအစရှိသည်

တို့၌၊ သေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတေဓမ္မေ၊ ထိုကေသာယောမာအစရှိသောတရားတို့ကို၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေ၊ ထင်သည်ရှိသော်၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်သောအားဖြင့်၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ။

အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝတ္ထုတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ယဒိပနဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ အကယ်၍ ထင်ကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ထင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ နိလကသိဏဝသေန၊ နိလကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ လောမာ၊ အမွှေးတို့သည်၊ နိလကသိဏဝသေန၊ နိလကသိုဏ်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဓန္တော၊ သွားတို့သည်၊ ဩဒါတကသိဏ ဝသေန၊ ဩဒါတကသိုဏ်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌၊ သေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံတံကသိဏဝသေနေဝစ၊ ထိုထိုသို့သော ကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတေ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုတေ၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေ၊ ထင်သည် ရှိသော်၊ ဝတ္ထုတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ။

အဿ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုညတော၊ အတ္တဘောမှဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ယဒိပနဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ အကယ်၍ ထင်ကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ စာနုပိနိန္ဒြောဂဝဝတ္ထာနေန၊ တခဲနက်ဖြစ်၍ အထူးဝေဘန်ခြင်းကိုမှတ်အပ်သော၊ ဩဇ္ဇမကသမူဟဝသေန၊ ဩဇာလျှင်ရှစ်ခု မြောက်သော အပေါင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ လောမာဓယော၊ အမွှေးအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုအမွှေးတို့ကို၊ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုညတော၊ အတ္တဘောမှဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေ၊ ထင်သည်ရှိသော်၊ သုညတော၊ အတ္တဘောမှဆိတ်သောအားဖြင့်၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ မနုထိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အယဉ္ဇ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ကား၊ ဧတေဓမ္မေ၊ ထိုကေသာယောမာအစရှိသောတရားတို့ကို၊ အနုပုဗ္ဗ

မုဗ္ဗနတော၊ အစဉ်အတိုင်းထွတ်သောအားဖြင့်၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း
 ၏၊ အနုပုဗ္ဗမုဗ္ဗနတောတိ၊ အနုပုဗ္ဗမုဗ္ဗနတော ဟူသည်ကား၊ အသုဘာ
 ဒိနံ၊ အသုဘအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဝသေန၊ တပါးပါး၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ ထင်ကုန်သော၊ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ ထွတ်၍၊
 လောမေ၊ အမွှေးတို့ကို၊ မနုဿိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ သေယျ
 ထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဇလူကာ၊ မျှော့သည်၊ နဂံဋ္ဌေန၊ အမြီးဖြင့်၊
 ဂဟိတပဒေသေ၊ တွယ်ရာအရပ်ကို၊ သာပေက္ခာဝ၊ ဝဲကွက်ခြင်းရှိသည်
 သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တုဏ္ဏေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ အညံ့ပဒေသံ၊ တပါးသော
 တွယ်ရာအရပ်ကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ တွယ်၏၊ တတ္ထိံ၊ ထိုတွယ်လိုသောအရပ်ကို၊
 ဂဟိတေစ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောအရပ်ကို
 မုဗ္ဗတိ၊ ထွတ်၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့၌၊ သာ
 ပေက္ခာဝ၊ ဝဲကွက်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လောမေ၊ အမွှေးတို့
 ကို၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ လောမေသုစ၊ အမွှေးတို့၌လည်း၊ မနုဿိ
 ကာရေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်ပြီးသော်၊ ကေသေ၊ ဆံပင်
 တို့ကို၊ မုဗ္ဗတိ၊ ထွတ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးရံသော ကောဋ္ဌာသ တရားတို့၌၊
 သေသေသေနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ လိအပ်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနုပုဗ္ဗမုဗ္ဗနတော၊ အစဉ်အတိုင်းထွတ်
 သော အားဖြင့်၊ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ အသုဘာဒိသု၊ အသုဘ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဝသေန၊
 တပါးပါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ ထင်ကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုကောဋ္ဌာ
 သတရားတို့သည်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌ
 ဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ပါကဓုတရူပဋ္ဌာနာစ၊ ထင်ရှားစွာ ရုဝေးကုန်သည်
 လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 တေဓမ္မာ၊ ထိုကောဋ္ဌာသ တရားတို့သည်၊ အသုဘတော၊ မတင့်တယ်
 သောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ပါကဓုတရူပဋ္ဌာနာစ၊ ထင်ရှားစွာ
 ရုဝေးကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေယျ
 ထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မက္ကဓော၊ မျှောက်သည်၊ ဧတ္ထိံ သတာ
 လကော၊ ထန်းသုံးဆဲ့နှစ်ပင်ရှိသော၊ တာလဝနေ၊ ထန်းတော၌၊ ဗျာမေန၊ နှိပ်
 စက်တတ်သောမူဆိုးသည်၊ ပရိပါတိယမာနော၊ လိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဧကရုက္ခေပိ၊ တခုသောသစ်ပင်၌လည်း၊ အသဗ္ဗဟန္တော၊ မတည်မရပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝေပိတွာ၊ ထွက်ပြေးလေ၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကိ

နတ္တိသကာရဝဏ္ဏနာ

လက္ခဏာပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်ကြော့ကြည့်ရှု၍နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကမေဝ၊ တပင်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စာနတာလပဏ္ဏပရိဝေဠိတံ၊ တခဲနက်ထန်းရွက်တို့ဖြင့်ထွေးရှက်သော၊ တာလသုဗိ၊ ထန်းဖူးကို၊ နိဿာယ၊ ခြိ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိတ္တမက္ကဋ္ဌော၊ စိတ်တည်းဟူသော မျောက်သည်။ နတ္တိသကောဋ္ဌာသကော၊ သုံးဆဲနှစ်ခုသော တရားအရဖြစ်သော၊ ဣမတ္ထိကာယေ၊ ဤကိုယ်၌၊ တေနေဝယောဂိနာ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိပါတိယမာနော၊ လိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကကောဋ္ဌာသကေပိ၊ တခုသောတရား၏အရ၌လည်း။ အသဏ္ဌဟန္တော၊ ကောင်းစွာ မရပ်တည်သည် ရှိသော်၊ ပရိဝေဝိတွာ၊ ထွက်ပြေးလေ၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အနေကာရဗ္ဗတပိဝေဝနေ၊ တပါးမကများစွာသော အာရုံ အပြားရှိသော နတ္တိသကာရ တည်းဟူသော အရပ်၌၊ အဘိလာသာတာဝေန၊ ရှေးရှုတင့်တယ်စွာသော အားဖြင့်၊ ကိလက္ခဏာ၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်ကြော့ကြည့်ရှု၍နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကသာဒီသု၊ ဆံပင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို၊ ပဂုဏတရော၊ လေ့လာဘူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ စရိထာနုဗ္ဗပတရော၊ အထူးသဖြင့်စရိုက်အားလျော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်ပြီးသောအားထုတ်ခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ ခြိ၍၊ ဥပစာရဝသေန၊ ဥပစာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တမေဝနိမိတ္တံ၊ ထိုအာရုံကိုပင်လျှင်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အပန်တလဲလဲ၊ တက္ကာဟတ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့်ကြံခြင်း ဝိတက်ဖြင့်ကြံခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ပဌမံ၊ ပဌမများကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမများ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အရိယဘူမိ၊ အရိယာတို့၏အရာဌာနသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ။

ယဿပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ တေဓမ္မာ၊ ထိုကေသာလောမာ အစရှိသောတရားတို့သည်။ ဝဏ္ဏတော၊ အဆင်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တဿာပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ (ပ)၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကသာဒီသု၊ ဆံပင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်

တရားကို၊ ပဂုဏတရော၊ အထူးသဖြင့် လေ့လာအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ စရိတာနုဂ္ဂပတရောဝါ၊ အထူးသဖြင့်စရိတ်အား လျော်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတာ
 ဝိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊
 ထိုရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်ပြီးသော အားထုတ်ခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပစာရ
 ဝသေန၊ ဥပစာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ထည်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တမေဝ
 နိမိတ္တံ၊ ထိုနိမိတ်ကိုပင်လျှင်၊ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ တက္ကာဟတံ၊ အကြံ
 ဖြင့်ခေါက်သည်ကို၊ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့်ခေါက်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊
 ပြု၍၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ နိလကထိဏဝသေနဝါ၊ နိလကထိုက်
 ၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတကထိဏဝသေနဝါ၊ ဝိတကထိုက်၏
 အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဂူပါဝစရေဈာနာနိ၊ ဂူပါဝစရေဈာန်တို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တေသဗ္ဗ
 ထိုဂူပါဝစရေဈာန်တို့တွင်လည်း၊ ယတ္ထကတ္တပိ၊ အမှတ်မရှိတရသောဈာန်
 ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊
 အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏အရာဌာနသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ။

ယသပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ တေဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သုဉ္ဇ
 တော၊ အတ္တဘောမှဆိတ်သော အားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လက္ခဏတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ မနထိကရောတိ၊ နှလုံး
 သွင်း၏၊ လက္ခဏတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ မနထိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာ၌၊ စတုဝေတု
 ဝဝတ္ထာနဝသေန၊ လေးပါးသောဝေတုကိုပိုင်းခြား၍ မှတ်သည်၏၊ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဥပစာရဈာန်၊ ဥပစာရဈာန်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပစာ
 ရဈာန်၌၊ မနထိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေဓမ္မော၊ ထို
 တရားတို့ကို၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တ သုတ္တန္တနယဝသေန၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တ
 သုတ္တန်နည်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ မနထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ အယံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပဿနာနယော၊ ဝိပဿနာ
 နည်းတည်း။ ။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမံ၊ ဤကေသာလောမာအစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို၊ ဝိပဿနံ၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တတည်းဟူသောဝိပဿနာကို၊ အာရဘိတွာ၊
 အားထုတ်၍၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်းသာလျှင်၊ ပဒိုပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊
 အရိယဘူမိံ၊ အရိယာတို့၏ အရာဌာနသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧတ္ထော

ဝတာစတ္တေဝန္တေန ဝစနက္ကမေနစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ၏ အစဉ် အနက်၏အစဉ်အားဖြင့်၊ ကထံပနာယံ အနုပုဗ္ဗာဒိဝသေန ဇေတ ဓမ္မေမနသိကရောတိတိ၊ ကထံပနာယံအနုပုဗ္ဗာဒိဝသေနဇေတဓမ္မေမနသိ ကရောတိဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစကား ကို၊ ဗျာကတံ၊ ထင်ရှားစွာကြားအပ်ဖြေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ နာဝသေန ပနဿဇေဝတ္ထုနာဝေဒိတဗ္ဗာတိ။ ဘာဝနာဝသေန ပနဿဇေဝ ဝတ္ထုနာဝေဒိတဗ္ဗာဟူ၍၊ ယဉ္ဇာပိ၊ အကြင်စကားကိုလည်း၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်အပ် ၏။ တဿ၊ ထိုပါဌ်၏။ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမသ္မိံယေဝ နတ္တိ သာကာရေ၊ ဤသုံးဆဲ့နှစ်ပါး သောအခြင်းအရာ၌သာလျှင်၊ ဝတ္ထုနာပရိစယပါဝုဝတ္ထံ၊ ဖွင့်ခြင်း၌ပညာ ရင့်စိင့်သော၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော၊ ပကိဏ္ဍကနယော၊ ပကိဏ္ဍက နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကိံဝေဒိတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့သိအပ် သနည်း။ နိမိတ္တတောစ၊ အာရုံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက္ခတတောစ၊ လက္ခဏာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓာတုတောစ၊ ဓာတ်အားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ သုညတောပိစ၊ အတ္တတောမှစိတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာဒိတောစ၊ ခန္ဓာအစရှိသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နတ္တိ သာကာရပိနိစ္စယော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ၏ အဆုံးအဖြတ် ကိုပိညေယျော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသော အဆုံးအဖြတ် တို့တွင်၊ နိမိတ္တတောတိ၊ နိမိတ္တတောဟူ သည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုပုကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣမသ္မိံ နတ္တိ သာကာရေ၊ ဤသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာ၌၊ သမ္ဗိသတံ၊ တရာခြောက်ဆယ်ကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ အာရုံနိမိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်အာရုံတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဂါဝစ ရော၊ ယောဂါဝစရ ဝုဂ္ဂိလံသည်။ နတ္တိ သာကာရံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို၊ ကောဋ္ဌာသတော၊ ကောဋ္ဌာသအားဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဏတိ၊ သိမ်း ဆည်း၏။ သေယျထိဒံ သေယျထာကတံ၊ ထိုသို့သိမ်းဆည်းအပ်သော အခြင်းအရာ ဟူသည်အဘယ်နည်း၊ ကေသဿ၊ ဆံပင်၏။ ဝတ္ထုနိမိတ္တံ၊ အဆင်းကိုအာရုံပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနနိမိတ္တံ၊ သဗ္ဗာန်ကိုအာရုံ ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒိသာနိမိတ္တံ၊ အရပ်ကိုအာရုံပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ ဩကာသနိမိတ္တံ၊ တည်ရာကိုအာရုံပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒနိမိတ္တံ။

အပိုင်းအခြားကိုအာရုံပြုခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ အာရုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ လော
မာဒိသု၊ အမွေးအစရှိသည်တို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ အာရုံတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

လက္ခဏတောတိ၊ လက္ခဏတောဟူသည်ကား၊ နွတ္တိံ သာကာရေ၊ သုံး
ဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ၌၊ အဋ္ဌဝိသတိသတံ၊ တရားနှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်
သော၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေသံ၊
အကြင်လက္ခဏာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါ
ဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နွတ္တိံ သာကာရံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို၊
လက္ခဏတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ မနုသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု
၏၊ သေယျထိဒံ၊ ထိုလက္ခဏာဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ကေသသ၊ ဆံပင်
၏၊ ထဒ္ဓလက္ခဏံ၊ ကြမ်းထမ်းသော လက္ခဏာ လည်းကောင်း၊ အာဗန္ဓန
လက္ခဏံ၊ ဖွဲ့စီးခြင်း လက္ခဏာလည်းကောင်း၊ ဥဏှတ္တလက္ခဏံ၊ ပူလောင်
ခြင်းလက္ခဏာလည်းကောင်း၊ သမုဒိရဏလက္ခဏံ၊ ဖျက်သော လက္ခဏာ
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခ
ဏာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ လောမာဒိသု၊ အမွေးအစ
ရှိသည်တို့၌၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဓာတုတောတိ၊ ဓာတုတောဟူသည်ကား၊ နွတ္တိံ သာကာရေ၊ သုံးဆဲ့နှစ်
ပါးသော အခြင်းအရာ၌၊ ဆဓာတုယောတိဘိက္ခဝေ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော
တိဇ္ဇေ၊ ဆဓာတုယောတိဘိက္ခဝေ အယံပုရိသပုဂ္ဂလောဟူသော ဤပါဠိ
တော်၌၊ ဝတ္ထာသု၊ မိန့်အပ်ကုန်သော၊ ဓာတုသု၊ ဓာတ်တို့၌၊ အဋ္ဌဝိသတိ
သတံဓာတုယော၊ တရားနှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ယာသံ၊ အကြင်ဓာတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောဂါဝစ
ရော၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နွတ္တိံ သာကာရံ၊ သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသော
အခြင်းအရာကို၊ ဓာတုတော၊ ဓာတ်အားဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂုဏတိ၊ သိမ်းဆည်း
၏၊ သေယျထိဒံ၊ ထိုဓာတ်ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ကေသေ၊ ဆံပင်၌၊ ယာ
ထဒ္ဓတာ၊ အကြင်ခက်တရော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထို
ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်မည်၏၊ ယာ
အာဗန္ဓနတာ၊ အကြင်ဖွဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထို
ဖွဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်မည်၏၊ ယာပ

ဒုတ္တိံသာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ရိပါစနတာ၊ အကြင်ရင့်စေတတ် ကျက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုရင့်စေတတ် ကျက်စေတတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ တေ ဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်မည်၏၊ ယာဝိတ္ထ၊ မှုနတာ၊ အကြင်ထောက်ပံ့ သည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုထောက်ပံ့သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန် သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ လောမာဒီသု၊ အမွှေးအစရှိသည်တို့၌၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

သုညတောတိ၊ သုညတော ဟူသည်ကား၊ ဒုတ္တိံသာကာရေ၊ သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ၌၊ အဋ္ဌဝီသတိသတံ၊ တရာနှစ်ဆဲ့ ရှစ်ပါးကုန် သော၊ သုညတာ၊ အတ္တဘောမှ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာသံ၊ အကြင်ခတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောဂါ ဝစရာ၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုတ္တိံသာကာရံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို၊ သုညတော၊ အတ္တဘောမှဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ဝိပဿတိ၊ ရှု၏၊ သေယုထိဒံ၊ ထိုသုညတဝိပဿနာ ဟူသည်အဘယ်နည်း၊ ကေသေ၊ ဆံပင်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အာပေါဓာတွာ ဒိတိ၊ အာပေါဓာတ်အစရှိသည်တို့မှ၊ သုညာ၊ ဆိတ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာပေါဓာတွာဗယော၊ အာပေါဓာတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ပထဝီဓာတွာ ဒိတိ၊ ပထဝီဓာတ် အစရှိသည်တို့မှ၊ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုညတာ၊ အတ္တဘောမှ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ လောမာဒီသု၊ အမွှေးအစရှိသည်တို့၌၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုညတာ၊ အတ္တ ဘောမှဆိတ်သည်၏အဖြစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ခန္ဓာဒိတောတိ၊ ခန္ဓာဒိတောဟူသည်ကား၊ ဒုတ္တိံသာကာရေ၊ သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာ၌၊ ကေသာဒီသု၊ ဆံပင်အစရှိသည်တို့၌၊ ခန္ဓာဒိ ဝသေန၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ဂယုမာနေသု၊ ယူအပ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှလောက် ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့

သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကတိ၊ အဘယ်မျှလောက် ကုန်သော၊
သတိပဋ္ဌာနာနိ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေမာဒိ
နာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝိဇာနတော၊ သိသော၊ အဿ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိဏကဋ္ဌ သမူဟောဝိယ၊ မြက်ထင်းအပေါင်း ကဲ့သို့၊
ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ ယထာဟကံ အာဟ၊ ထုရားအ
ဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ သက္ကော၊
သက္ကဝါသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နရော၊ လှသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပေါသော၊ ယောက်ျား
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နူပလက္ခ တိ၊ မရအပ်၊ အယံကာယော၊
ဤကိုယ်သည်၊ သုညဘူတော၊ ဆိတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တိဏကဋ္ဌသမူပ
မော၊ မြက်ထင်းအပေါင်းနှင့်တူသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာထုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သုညာဂါရံ၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်ထသော၊ သန္တရိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်
သော စိတ်ရှိထသော၊ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်း ရှိထသော၊ သမ္မာ၊ အ
ကြောင်းဖြင့်၊ ခန္တံ၊ သဘောတရားကို၊ ဝိပဿတော၊ အထူးမြင်ထသော၊
အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယာသာအမာနုသိရတိ၊ အကြင်လူ၏အဖြစ်၌မမွေ
့လျော်ခြင်းသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့ထုရားသဘောကိုမြင်သည်
ရှိသော်၊ အမာနုသိရတိ၊ လူ၏အဖြစ်၌မမွေ့လျော်ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊
သာ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ အနုရကရာ၊ ဝေးအောင်ပြုနိုင်ခဲ့
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊
ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ တတော၊ ထို
ကြောင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း မရှိသော
နိဗ္ဗာန် ကို၊ ဝိဇာနတံ၊ သိကုန်သော ပညာရှိတို့အား၊ ဝီတိပါမုန္တံ၊ နှစ်သက်
ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ လတတေ၊ ရ၏၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿ
နာမယံ၊ ဝိပဿနာဖြင့် ပြီးသော၊ ဝီတိပါမုန္တံ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်
စေတတ်သော၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ဝုတ္တံ၊ လုံခြုံသော၊ တံ၊ ထို
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အာရုံဖြင့်ခံစားသုံးဆောင်၍၊ နုစိရေနေဝ၊ မကြာ
မြင့်မီသာလျှင်၊ အရိယဇနသေဝိတံ၊ အရိယာ သူမြတ်တို့သည် အမြဲမှီဝဲ
အပ်သော၊ အဇရာမရံ၊ မအိုမသေသော၊ နိဗ္ဗာနာမတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သော အမတတရားကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

နတ္တိံ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊

ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ နတ္တိံ သာကာရဝဏ္ဏနာ၊ နတ္တိံ သာကာရ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကုမာရပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကံနာမကိန္တိဝေမာဒိနံ၊ ဧကံနာမကိံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကုမာရပဉ္စာနံ၊ ကုမာရပဉ္စာတို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာက္ကမော၊ အနက်ကိုဖွင့်ရာအစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တေသံ၊ ထိုပြဿနာတို့၏၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိဉ္စ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခေပပယောဇနဉ္စ၊ ထားခြင်း၏အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဝဏ္ဏနံ၊ အဖွင့်ကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ နေသံ၊ ထိုအဋ္ဌုပ္ပတ္တိစသည်တို့တွင်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သောပါကောနာမ၊ သောပါကအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာသာဝကော၊ မြတ်သောသာဝကသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနအာယသ္မတာ၊ ထိုအရှင်သည်၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝေသေနေဝ၊ ခုနစ်နှစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာမိတာ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသောပါကအား၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုသဖြင့် ဥပသမ္ပန္ဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ အနုညာထုကာမော၊ ခွင့်ပြုတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိပ္ပေတက္ကနံ၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စာနံ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ဗျာကရဏ သမတ္ထတံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဧကံနာမကိန္တိ ဝေမာဒိနာ၊ ဧကံနာမကိံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသောပါကသည်၊ ဗျာကာထိ၊ ဖြေကြား၏၊ တေနဗျာကရဏေန၊ ထိုဖြေကြားခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်ထိင့်စေ၏၊ တဿအာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်အား၊ သာဝဉ္စပသမ္ပဒါ၊ ထိုပဉ္စင်းအဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုကုမာရ ပဉ္စာတို့၏၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိတည်း။ ။

ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ သရဏဂမနေဟိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာနူဿတိဝေသေန၊ ဘုရားတရားသံဃာကိုအောက်မေ့သည်၏အ

စွမ်းဖြင့်၊ ဝိတ္တဘာဝနာ၊ ဝိတံကိပွားများခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏။ သိက္ခာပဒေဟိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သိလဘာဝနာ၊ သိလကို ပွားများခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏။ နတ္ထိံသာကာရေနစ၊ နတ္ထိံသာကာရ ဖြင့်ကား၊ ကာယဘာဝနာ၊ ကိုယ်၏ပွားခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ ပညာဘာဝနာ၊ ပညာပွားခြင်းကို၊ မုခဒဿနတ္ထံ၊ အကြောင်းအမြွက်ကိုပြအံ့သောငှာ၊ ဣမေပဉ္စာဗျာကဏေ၊ ဤအမေးအဖြေတို့ကို၊ ဣမ၊ ဤကျမ်း၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားတော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ သီလပဒဋ္ဌာနော၊ သီလပဒဋ္ဌာနီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ပညာ၊ ပညာသည်၊ သမာဓိပဒဋ္ဌာနာ၊ သမာဓိပဒဋ္ဌာနီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ယထာဟင်္ဂံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သီလေပတိဋ္ဌာယ နုရောသပ္ပညော၊ ဝိတ္တံပညဉ္စ တာဝယန္တိ၊ သီလေပတိဋ္ဌာယ နုရောသပ္ပညော၊ ဝိတ္တံပညဉ္စတာဝယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သပ္ပညော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နုရော၊ လူသည်၊ သီလေ၊ ပဉ္စဂံအစရှိသော သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ အမြဲတည်၍၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ ပွားများစေသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် သိက္ခာပဒေဟိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ နတ္ထိံသာကာရေန၊ နတ္ထိံသာကာရဖြင့်၊ တံဂေါစရံ၊ ထိုနတ္ထိံသာကာရလျှင်အာရုံရှိသော၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ သမာဟိတဝိတ္တဿ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ နာနာဓဋ္ဌပရိက္ခာရာယ၊ အထူးထူးသော တရားတို့၏အခြံအရံဖြင့်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ပသေဒဒဿနတ္ထံ၊ အပြားကိုပြအံ့သောငှာ၊ ဣမ၊ ဤချဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုပြဿနာတို့၏၊ ဣမ၊ ဤချဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏အကျိုးတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုပြဿနာတို့၏၊ အတ္ထဝတ္ထုနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကံနာမကိန္တိ၊ ဧကံနာမကိံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မိံ ဧကေဓမ္မသ္မိံ၊ အကြင်တရတည်းသော အကြောင်းတရား၌၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ပြီးငွေ့သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊

ကုမာရပဉ္စာဝတ္ထုနာ၊

ဒုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊အန္တကရော၊အဆုံးကိုပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယသ္မိံ
 စ၊အကြင်တရုတည်းသောအကြောင်းတရား၌လည်း၊နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ငြီးငွေ
 သော၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤသောပါက အရှင်သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်
 သဖြင့်၊ဒုက္ခဿ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ၊အဆုံးကို၊ အကာထိ၊ပြု၏၊ တံဓမ္မံ၊
 ထိုသဘောကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ပဉ္စံ၊ပြဿနာကို၊ပုစ္ဆတိ၊မေးတော်မူ၏၊ ၊
 သဗ္ဗေသတ္တာအာဟာရေဗ္ဗိတိကာတိ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရေဗ္ဗိတိကာဟု
 သည်ကား၊ ထေရော၊ သောပါကထေရ်သည်၊ ပုဂ္ဂလာဗိဇ္ဇာနာယ၊ပုဂ္ဂလာ
 ဗိဇ္ဇာန်အားဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊ဒေသနာဖြင့်၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ဖြေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့ကတမာစ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိမည်
 သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ကာယေ၊ခံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာယာနုပဿိ၊ခံအစ
 ရှိသောအပေါင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊
 ဣတိဝေမာဒိနိ၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊သုတ်တို့သည်၊ ဣဏ္ဍ၊ဤ
 အရာ၌၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝိဿန္ဓန ယုတ္တိသန္တဝေ၊ ဖြေခြင်းအားလျော်စွာဖြစ်
 သောကြောင့်၊သမ္မကောနိ၊သက်သေတို့ထည်း၊ ဣဏ္ဍ၊ဤကော်နာမကိံဟု
 သောပုစ္ဆာ၌၊ ယေနာဟာရေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ အာဟာရေဗ္ဗိတိကာတိ၊ အာဟာရေဗ္ဗိတိ
 ကာဟု၍၊ပုစ္ဆန္တိ၊မိန့်အပ်ကုန်၏၊ သောအာဟာရော၊ ထိုအာဟာရသည်၊
 အာဟာရေဗ္ဗိတိကတ္တံ၊ အာဟာရေဗ္ဗိတိကအဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ တံ၊ထိုအာဟာရသည်၊ နေသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့အား၊အာဟာ
 ရေဗ္ဗိတိကတ္တံ၊ အာဟာရေဗ္ဗိတိကအဖြစ်ကို၊ကော်နာမကိန္တိ၊ကော်နာမကိံဟု၍
 ပုဋ္ဌေန၊ မေးအပ်သော၊ထေရေန၊ သောပါက ထေရ်သည်၊နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ပြအပ်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ထိအပ်၏၊ ၊

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ထိုအာဟာရေဗ္ဗိတိကတရုကို၊ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဓ၊ဤအရာ၌၊ ဧကန္တိ၊ကော်ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေ
 တံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ သာသနေဝါ၊သာသနာတော်၌ လည်းကောင်း၊ လော
 ကေဝါ၊လောက၌လည်းကောင်း၊ အညံ၊တပါးသော၊ ကော်နာမ၊ကေမည်
 သောတရားသည်၊နုတ္တိ၊မရှိသည်၊နတု၊မဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥာပေတံ၊ထိစေ
 ခြင်းငှါ၊ပုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊
 ဧကဓမ္မေ၊တရုသောတရား၌၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ငြီးငွေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ဝိဇ္ဇမာနော၊ထပ်ခြင်းကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်

သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိရစ္စမာနော၊ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိယန္တဒဿာဝိ၊ အဆုံးကိုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတ္တိ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အဘိသမဗ္ဗ၊ ထိုးထွင်းသိလေ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿန္တကရော၊ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမတ္ထိ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မေ၊ တခုသောတရား၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သနည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဟာရဗြိတိကာ၊ အကြောင်းတရားကြောင့်တည်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမတ္ထိ၊ ခေါ်ပနကေဓမ္မေ၊ ဤတခုသော တရား၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ဥဗ္ဗေသော၊ ဥဗ္ဗေသသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝေယျာကရုဏံ၊ ဝေယျာကရုဏ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧဝံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်တရားစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဗြိတိကာ ဟူသောစကားကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧဝံ၊ ဤကေဓမ္မဘိက္ခဝေ အစရှိသောတရားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အာဟာရဗြိတိကာတိတ္ထေ၊ အာဟာရဗြိတိကာဟူသော ဤစကား၌ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဘနိမိတ္တံ၊ ကောင်းသော အာရုံဟု နှလုံး သွင်းခြင်းသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်း၏ဟု နှလုံး သွင်းခြင်း၌၊ အယောနိသော၊ မသင့်သော အားဖြင့်၊ မနသိကာရေဟု လိကရော၊ နှလုံး သွင်းခြင်းကို အကြိမ်များစွာ ပြုလေ့ရှိ၏၊ အယံ အာဟာရော၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်၊ အနုပ္ပန္နဿဝါ၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဧဝမာဒေသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ ကို၊ အာဟာရေတိ၊ အာဟာရဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အစ္စယံ၊ အထောက်အပံ့ ကို၊ အာဟာရသဒ္ဓေန၊ အာဟာရသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပစ္စယဗြိတိကာ၊ အကြောင်းကြောင့် တည်သော တရားကို၊ အာဟာရဗြိတိကာတိ၊ အာဟာရဗြိတိကာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရတို့ကို၊ သန္ဓာ

ကုမာရပဋ္ဌာဝဏ္ဏနာ၊

ယံ၊ ရည်၍၊ အာဟာရမ္ပိတိကာတိ၊ အာဟာရမ္ပိတိကာဟူ၍၊ ဝုပ္ပမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အသညသတ္တော၊ အသညသတ်သုံ၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အဟေတုကာ၊ ဟိတ်ခြောက်ပါး တရားမရှိကုန်၊ အနာဟာရာ၊ လေးပါးသော အာဟာရမရှိကုန်၊ အပဿကာ၊ ပဿတရား မရှိကုန်၊ အဝေဒနကာ၊ ဝေဒနာတရားမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သဗ္ဗေတိဝစနံ၊ သဗ္ဗဟူ၍ဆိုအပ်သောစကား သည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဌတွာ၊ တန်ခပ်၍၊ စောဒကဿ၊ စောဒကဆရာ၏၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ၊ သိယာ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဝေဗ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုပ္ပမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကတ မေဓ္မော၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ သပ္ပပယာ၊ သပ္ပပယမည်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ အမေးတော်ထုတ်၍၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာလည်း ကောင်း၊ (ပ)၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ သပ္ပပယာ၊ အကြောင်းရှိသောတရား တို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ခန္ဓာနံ ယေဝ၊ ခန္ဓာတို့၏သာလျှင်၊ ပစ္စယမ္ပိတိကတ္တံ၊ အထောက်အပံ့ ပစ္စည်း ကြောင့် တည်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ သတ္တာနန္တ၊ သတ္တသဒ္ဓါ တို့၏ကား၊ အယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်သာတည်း၊ ဇေတံဝစနံ၊ ထိုသတ္တ သဒ္ဓါဖြင့် မသင့်ဟုဆိုခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံ၊ ဤသတ္တပညတ်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ နုခေါပနဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ခန္ဓော ပစာရ သိဗ္ဗိတော၊ ခန္ဓသဒ္ဓါ၌ ဥပစာရသဒ္ဓါဖြင့် ပြီးသောကြောင့်တည်း၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ခန္ဓောပစာရော၊ ခန္ဓာ ငါးပါး၌ ဥပစာရသည်၊ သိဗ္ဗေါ၊ ပြီး၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ပြီးသ နည်း ဟူမူကား၊ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညပေတဗ္ဗတော၊ ပညတ်ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ကြောင့်တည်း၊ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ဥပါဒါ ယ၊ စွဲ၍၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပညပေတဗ္ဗတော၊ ခေါ်ဝေါ် အပ်သော အားဖြင့်၊ သိဗ္ဗေါ၊ ပြီးသနည်း၊ ဂေဟော၊ အိမ်ရှိသောကြောင့်၊ ဂါမူပစာရော ဝိယ၊ ဂါမူပစာရဟု ခေါ်ဝေါ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန် ၏၊ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညပေတဗ္ဗတ္တာ၊ ရှုဟုခေါ်ဝေါ် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂါမဿ၊ ရှု၏၊ ဧကသိက္ခံ၊ တခုသော အရပ်၌

လည်း၊ နိဗ္ဗာန်သုခဂေဟေသု၊ နှစ်အိမ်သုံးအိမ် တို့ကိုလည်း၊ ခန္ဓေသု၊ မီးလောင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂါမော၊ ရွာကို၊ ခန္ဓော၊ မီးလောင်အပ်၏။ ဣတိ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဂေဟေ၊ အိမ်ရှိသောကြောင့်၊ ဂါမူပစာရော၊ ဂါမူပစာရသည်၊ သိဒ္ဓေါသေယုထာဝိ၊ ပြီးသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့သည်၊ ပစ္စယဋ္ဌေန၊ အကြောင်းဟူသော အနက်ဖြင့်၊ အာဟာရုပ္ပိတိကေသု၊ အကြောင်းကြောင့် တည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဟာရုပ္ပိတိကာတိ၊ အကြောင်းကြောင့်တည်ကုန်၏ ဟူ၍၊ အယံဥပစာရော၊ ဤသို့သော ဥပစာရသည်၊ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ပရမတ္ထတောစ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်လည်း၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဇာယမာ နေသုစ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဇိယုမာနေသုစ၊ အိုးကုန်သည် ရှိသော် လည်းကောင်း၊ မိယုမာနေသုစ၊ သေကုန်သည်ရှိသော် လည်းကောင်း၊ ခဏေခဏေ၊ တခဏတခဏ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာယသေစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဇိယုသေစ၊ အိုးလည်းအိုး၏။ မိယုသေစ၊ သေလည်းသေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတာ၊ ဆိုတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသုသတ္တေသု၊ ထိုသတ္တဝါ တို့၌၊ ခန္ဓောပစာရော၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော ဥပစာရကို၊ သိဒ္ဓေါတိ၊ ပြီး၏ဟူ၍၊ ဒဿိတောဇေ၊ ပြုအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယေနပစ္စယဇျေန၊ အကြင်ပစ္စည်း အနက်ကိုဟောသော၊ အာဟာရေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ သောအာဟာရော၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝါ၊ ထနည်းကား၊ နေသံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့၏၊ တံအာဟာရုပ္ပိတိကတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဧကန္တိ၊ ဧကံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ အာဟာရော၊ အကြောင်းတရားသည်၊ အာဟာရုပ္ပိတိကတ္တံဝါ၊ အာဟာရကြောင့် တည်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိစ္စတာကာရတော၊ အနိစ္စအခြင်းအရာ ရှိသောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဒါဋ္ဌာနံ၊ ပြီးငွေခြင်း၏တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗသတ္တသညတေသု၊ ခပ်ထိမ်းသော သတ္တဝါဟုမှတ်အပ်ကုန်သော၊ တေသုသင်္ခါ၊ ရေသု၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၌၊ အနိစ္စတာဒဿနေန၊ အနိစ္စ၏ အဖြစ်ကိုမြင်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓမာနော၊ ပြီးငွေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။

ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကာရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ မြစ်၏၊
 ပရမတ္ထ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ မွန်မြတ်စွာ စင်ကြယ် ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊
 ယထာဟင်္ဂါ အာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ဆိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တရားတို့
 သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပညာဖြင့် မြင်သော
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ ယေသေသော၊ ဤငြီးငွေ့ခြင်း
 သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာမှစင်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဧတ္ထေ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌လည်း၊ ကေနာမကိန္တိ၊ ကေနာမကိဟူ၍
 ၎င်း၊ ကိဟာတိ၊ ကိဟဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒုဝိဝေ၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသော၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောပါဠိတို့တွင်၊
 သီဟဇ္ဇာနံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ရှိသော အက္ခရာတို့၏၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ ကိ
 ဟာတိ၊ ကိဟဟူ၍၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထို
 သီဟိုဠ်ကျွန်းသားတို့သည်၊ ကိန္တိ၊ ကိဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုသည်ရှိသော်၊
 ကိဟာတိ၊ ကိဟဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အချို့သော ဆရာတို့
 သည်၊ ဟဇ္ဇတိ၊ ဟဟူသည်ကား၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကိဟဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ထေရိယာနုဒ္ဓါ၊ ထေ
 ရီဂါထာတို့၏လည်း၊ အယမေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဠိတည်း၊ ဥဘ
 ယထာဝိပန၊ နှစ်ပါးသောကိဟူသောပါဠိကိဟဟူသော ပါဠိဖြင့်လည်း၊
 ဧကောဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပဋိတဗ္ဗံ၊
 ရွတ်အပ်၏၊ ယထာပန၊ ဥပမာသော်ကား၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဖုဠော၊
 တွေ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အထဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊
 ဒုက္ခံ၊ ဒေါမနဿံ၊ ဆင်းရဲသောဒေါမနဿ ဝေဒနာကို၊ ပဒိုသံဝေဒေတိ၊ ခံ
 စား၏၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကတ္တဝိ၊ အချို့သော
 ပါဠိ၌၊ ဒုန္တိ၊ ဒုဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတ္တဝိ၊ အချို့သော ပါဠိ၌၊
 ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ကတ္တဝိ၊ အချို့သောပါဠိ၌၊ ဧကန္တိ၊ ဧကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတ္တဝိ၊
 အချို့သောပါဠိ၌၊ ဧက္ကန္တိ၊ ဧက္ကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌

ကား၊ ကော်နာမာတိ၊ ကော်နာမဟူ၍၊ အယမေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဠိတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာပဥ္ဗာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သော အမေးတော်ကိုဖြေပေ သဖြင့်၊ အာရဇ္ဈမိတ္တော၊ နှစ်သက်အပ်သောစိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ န္ဇေနာမကိန္တိ၊ န္ဇေနာမကိဟူသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေးတော်တော်မူ၏။ ။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ န္ဇေတိ၊ န္ဇေဟူ၍၊ ပဂ္ဂ နုဘာသိတွာ၊ တပန်ဆို၍၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဗ္ဗာမိဋ္ဌာယဒေသနာယ၊ တရားကိုပြဋ္ဌာန်းသောဒေသနာဖြင့်၊ ဝိဿန္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုနာမဉ္စ ရူပဉ္စဟူသော အဖြေတရား၌၊ အာမေဋ္ဌတာဘိမုခံ၊ အာရုံသို့ရှေးရှု၊ နမနတောစ၊ ညွတ်တတ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏။ နတိဟေတုတောစ၊ ညွတ်ရာအကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗန္ဓိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အရူပံ၊ ရုပ်မဟုတ်သောတရားကို၊ နာမန္တိ၊ နာမ်တရားဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌ကား၊ နိဗ္ဗိန္ဒဟေတုတ္တာ ။ ငြီးငွေ့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ် သောကြောင့်၊ သာသဝဓမ္မမေဝ၊ အာသဝတရား၏ အာရုံဖြစ်သောလော ကီနာမ်တရားကိုသာလျှင်၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ရုပ္ပနဋ္ဌေန၊ ဖောက် ပြန်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူ တာစ၊ မဟာဘုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုမဟာ ဘုတ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲမှီ၍၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပန္တိ၊ ရုပ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံသဗ္ဗန္ဓိ၊ ထိုအလုံးစုံသောရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အမိပ္ပိ ယဝသေနေဝ၊ လိုအပ်သော အမိပ္ပိယံ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣ၊ ဤ အရာ၌၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ န္ဇေနာ မာတိ၊ န္ဇေနာမဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အညေသံ၊ နာမ်ရုပ်တရားနှစ်ပါးမှ တပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ နှစ်ခုဟူသောတရားတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်း ကြောင့်၊ နုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟော တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဿယ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့ သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ခုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေသုဋီသု၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့

ကုမာရပညာဝဏ္ဏနာ၊

သည်ဖြစ်၍(ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တရားတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍(ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပညာ၊ ပြဿနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသာ၊ ဥဒ္ဓေသတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အမေးတော်ကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဖြေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း။ ။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဣ၊ ဤအမေးတော်၌၊ နာမရူပမတ္တဒဿနော၊ နာမ်ရုပ်မျက်ပြုသဖြင့်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိံ၊ ငါ၏ ကိုယ်ဟူသော အယူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အနတ္တာနုပဿနာမုခေနေဝ၊ အနတ္တာနုပဿနာတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ အနုဝုဇ္ဇေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမတ္ထပိသုဒ္ဓိံ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာဟကိံ၊ အာဟာ၊ ဘုရားအတတ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ ။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အနတ္တာတိ၊ အနတ္တဟူ၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌ ဒုက္ခေ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ ဝေသေသော၊ ဤငြီးငွေ့ခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမိနာပိပညာဗျာကရဏေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ပြဿနာကို ဖြေသဖြင့်လည်း၊ အာရဇ္ဈစိက္ခော၊ နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင် တိဏိနာမကိန္တိ၊ တိဏိနာမကိဟူသော၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တတိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။ ထေရော၊ သောပါက မထေရ်သည်၊ တိဏိတိ၊ တိဏိဟူ၍၊ ပစ္စနုဘာသိတွာ၊ တဖန်ဆိုပြီး၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊

ဗျာကရိတဗ္ဗဿ။ ဖြေအပ်သော။ အတ္ထဿ။ အနက်အား။ လိင်္ဂါနူပံ။ လိင်္ဂ
သဒ္ဓါအား လျော်စွာ။ သင်္ချံ။ သင်္ချာကို။ ဒဿေန္တော။ ပြုလိုသည် ဖြစ်၍။
တိဿောဝေဒနာတိ။ တိဿောဝေဒနာဟူ၍။ ဝိဿဇ္ဇေတိ။ ဖြေ၏။ အဝဝါ။
တနည်းကား။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိဿောတိ။ တိဿော
ဟူ၍။ ယာဝေဒနာ။ အကြင်ဝေဒနာကို။ ဝုတ္တာမိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣဝံအတ္ထံ။
ဤသို့သောအနက်ကို။ အတံ။ ငါဘုရားသည်။ တီဏိ။ သုံးပါးတို့ဟူ၍။ ပစ္စေ
မိ။ ယုံကြည်တော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဿေန္တော။ ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍။
အာဟာမိန့်တော်မူ၏။ ဝေဒ္ဓိ။ ဤသို့လည်း။ ဧတ္ထ။ ဤအရာ၌။ အတ္ထော။ အနက်
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနေကမုခါ။
ဗျားစွာသော အကြောင်းရှိသော။ ဒေသနာ။ ဒေသနာ တော်တည်း။ ပဋိ
သန္တိဒါပတေဒေန။ ပဋိသန္တိဒါအပြားအားဖြင့်။ ဒေသနာဝိလာသပတ္တာနံ။
ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတို့၏။ အတ္ထော။ အနက်
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ကေဗိပန။ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား။ တီ
ဏိတိဣဒံပဒံ။ တီဏိဟူသောဤပုဒ်သည်။ အဓိကပဒံ။ လွန်သောပုဒ်တည်း။
ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထေ။ ဤကေဗိဆရာတို့၏ဝါဒ၌လည်း။
ပုရိမနယေနေဝ။ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တိဿောဝေဒနာတိ။ တိဿောဝေ
ဒနာဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ အညေသံ။ ဝေဒနာတရား သုံးပါးမှတစ်ပါးကုန်
သော။ တိဣဒံ။ သုံးပါးသောဝေဒနာတို့၏။ အဘာဝတော။ မရှိသောကြောင့်။
တိဿော ဝေဒနာတိ။ တိဿောဝေဒနာဟူ၍။ နဝုတ္တံမိန့်တော် မမူအပ်။
ယထာဟကိံ အာဟာ။ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ။
ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ တီသု။ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေသု။ တရား
တို့၌။ သဗ္ဗာ။ ကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော။ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဒုက္ခဿ။
ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော။ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကတမေသုတိ
သု။ အဘယ်သုံးပါးတို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော။ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဒုက္ခဿ။ ဆင်း
ရဲ၏။ အန္တကရော။ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ တီသု။ သုံးပါး
ကုန်သော။ ဝေဒနာသု။ ဝေဒနာတို့၌။ သဗ္ဗာ။ ကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော။ ငြီးငွေ့
သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခဿ။ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော။ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟော
တိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တီသု။ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသုခေါ။ ဓမ္မ
သုဤတရားတို့၌။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗာ။ ကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော။
ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။ (ပ)။ ဒုက္ခဿ။ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော။ အဆုံးကိုပြုသည်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တယော။ သုံးပါးကုန်သော။ ပဉ္စာ။ ပြဿနာတို့တည်း။ တ

ယော၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသာ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ တိဏိ၊သုံးပါးကုန်
သော၊ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယံတံ၊
အကြင်တရားစကားကို၊ဝတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ဣဒံ၊ဤအမေးတော်ကို၊
ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ဧတံ၊ဤသို့သောအဖြေကို၊ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ။

ဧတ္ထေ၊ဤအရာ၌လည်း၊ယံကိစ္ဆံ၊တစ်ခုတစ်ခုသော၊ဝေဒယံတံ၊ခံစားခြင်း
ရှိသောတရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ တံ၊ထိုတရားသည်၊
ဒုက္ခသ္မိံ၊ဝဋ်ဒုက္ခ၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဟံ၊ငါဘုရား
သည်၊ ဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မူ၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထာနုဿ၊ရေနဝါ၊ ဟောတော်
မူအပ်သော သုတ္တန်ကို အစဉ်ချောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယော၊
အကြင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခံ၊သုခဝေဒနာကို၊ဒုက္ခတော၊ဒုက္ခ
အားဖြင့်၊အဒ္ဓါ၊မြင်၏၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခကို၊သလ္လတော၊ ငြောင့်ဟူသောအားဖြင့်၊
အဒက္ခိ၊မြင်၏၊အဒုက္ခမသုခံ၊အဒုက္ခမသုခသည်၊သန္တံ၊ငြိမ်သက်၏၊နံ၊ထို
ငြိမ်သက်သောအဒုက္ခမသုခကို၊ အနိစ္စတော၊အနိစ္စအားဖြင့်၊အဒက္ခိ၊မြင်
၏။ ။ဣတိ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သော၊ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဒုက္ခဒုက္ခတာ၊
ဒုက္ခဒုက္ခ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ဝိပရိတာမဒုက္ခတာ၊ဝိပရိတာမဒုက္ခ၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊သင်္ခါရဒုက္ခတာ၊သင်္ခါရဒုက္ခ၏အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊အနုဿ၊ရေနဝါ၊ အစဉ်အတိုင်းချောက်သဖြင့်လည်း၊ တိဿန္တံ၊
သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ဝေဒနာတို့၏၊ ဒုက္ခတာဝဒဿနေနံ၊ ဒုက္ခ၏
အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ သုခသည်၊ သုခဟူသောအမှတ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊
ဒုက္ခာနုပဿနာမုခေနံ၊ဒုက္ခာနုပဿနာအကြောင်းဖြင့်၊နိဗ္ဗိန္နမာနော၊ပြီးငွေ
သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဗ္ဗေနံ၊အစဉ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊အန္တကရော၊
အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရမတ္ထဝိသုဒ္ဓိံ၊မြတ်သော စင်ကြယ်
ခြင်းသို့၊ပါသုဏာတိ၊ရောက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ယထာ
ဟကိံ၊အာဟာ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊သင်္ခါရ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲကုန်၏၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊မြင်၏၊အထ၊
ထိုအခါ၌၊သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခေ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊နိဗ္ဗိန္နတိ၊ ပြီးငွေ၏၊
သေသော၊ ဤပြီးငွေခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ကိလေသာမှစင်ကြယ်ခြင်း
၏၊မဂ္ဂေါ၊အကြောင်းတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာပိပညာဗျာကရဏေန၊ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေသ
ဖြင့်လည်း၊အာရန္တမိတ္တော၊နှစ်သက်အပ်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊သတ္တာ

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ စက္ကာရိနာမ
 ကိန္တိ၊ စက္ကာရိနာမကိ'ဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
 ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဣမဿပဉ္စဿ၊ ဤပြဿနာ၏၊ တတ္ထဗျာကရဏပက္ခေ၊
 ထိုအဖြေ၏အဖို့၌၊ ကတ္တစိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရ၊ အာဟာရတို့ကို၊
 အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ယထာဟကိ'အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတုသု၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီး
 ငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေသုစတုသု၊ အဘယ်လေးပါးတရားတို့၌၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊
 အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ စတုသု၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ အာဟာရေသု၊ အာဟာရတို့၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊
 ငြီးငွေသည် ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို
 ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသုခေါဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ
 သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊
 စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသာ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ စက္ကာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို၊
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤအဖြေ
 တရားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။

ကတ္တစိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ယေသု၊ အကြင်လေးပါးသောတရားတို့၌
 သုဘာဝိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံး
 ကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာနိ၊ ထိုလေးပါးသော တရားတို့သည်၊
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာနိ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားတို့တည်း၊
 ယထာဟကိ'အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာဂုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ကဇင်္ဂီလ၊ ကဇင်္ဂီလအရပ်၌နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမိန်းမ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ စတု

သုလေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတရားတို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သုသာ
 ဝိတဗိက္ခော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ပရိယန္တဒဿာဝီ၊ ဝဋ်တရား၏အဆုံးကိုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္တံ၊
 ငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ
 ကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေသုစတုသု၊ အဘယ်
 လေးပါးတရားတို့၌၊ အဘိသမေဓ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
 သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊
 အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ စတုသုလေးပါးကုန်သော၊ သတိ
 ပဋ္ဌာနေသု၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ အဘိသမေဓ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ
 ကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ စတုသု
 လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုခေါဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
 သဗ္ဗာ၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သုဝာဝိတဗိက္ခော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သောဝိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ စတ္တာရိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကဏာနိ၊ ဝေယျာကရုဏ်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာ သုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
 ပြဿနာတော်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအဖြေကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဖြေဆိုအပ်
 ၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေသံ၊ အကြင်
 အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အနုဗောပေဋိဝေတော၊ အစဉ်အတိုင်းထိုးထွင်း၍
 သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝတဏှာ၊ ဧဝါ၊ ဘဝတဏှာဖြစ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ တာနိအရိယသစ္စာနိ၊ ထိုအရိယ
 သစ္စာတို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့
 သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဗျာကတံ၊ ဖြေခြင်းသည်၊ သုဗျာကတမေဝ၊ ကောင်း
 သောဖြေခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေ
 ရော၊ သောပါက မထေရ်သည်၊ စတ္တာရိတိ၊ လေးပါးတို့ဟူ၍၊ ပစ္စုဒ္ဓာ
 သိတွာ၊ တဖန်ဆိုပြီး၍၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာတို့ဟူ၍၊ ဝိဿဇ္ဇေ

တိ၊ ဖြေ၏။ ။ တက္က၊ ထိုစကား၌၊ စက္ကာရိတိ၊ စက္ကာရိဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဂဏနုပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်း၊ ဝိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။ အရိယ သစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိ ဟူသည်ကား၊ အရိယာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့တည်း။ အဝိတထာနိ၊ မပေါက်မပြန်သောတရားတို့တည်း။ အဝိသံဝါဒကောနိ၊ မချွတ်သော တရားတို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဣမာနိခေါ အရိယ သစ္စာနိ၊ ဤအရိယ သစ္စာတို့သည်၊ တထာနိ၊ ခွန်ကုန်၏။ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊ အနုညထာနိ၊ ဟုတ်မှန်သောတရားမှတစ်ပါးသောတရားမဟုတ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယ သစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဒေဝကေန၊ နုတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ အရုဏိယတော၊ သိအပ်သော အားဖြင့်၊ အဘိဂမနိယတော၊ ရှေးရှုသိအပ်သောအားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝါယမိဓာဗ္ဗယုတ္တဋ္ဌာနသညိတေ၊ လုံ့လပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အကြောင်းတရားဟု မှတ်အပ်ကုန်သော၊ အယေ၊ ချမ်းသာတို့ကို၊ ဣရိယနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အရိယာနိ၊ အရိယမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနယေ၊ ချမ်းသာမရှိသည်တို့ကို၊ နုတ္တရိယနတော၊ မဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အရိယာနိ၊ အရိယမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သတ္တတိံ သပေဓိပက္ခိယအရိယဓမ္မသမ္ပာယောဂတော၊ သုံးဆဲ့ချစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ တရားတည်းဟူသော မြတ်သောတရားနှင့်ကောင်းစွာယှဉ်သောကြောင့်၊ အရိယသမ္မတာ၊ အရိယာဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါဗုဒ္ဓသာဝကတို့သည်၊ ဧတောနိ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယ သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိခေါစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့သည်။

ဣမာနိ၊ ဤလေးပါးသော သစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယ သစ္စာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ အရိယဿ၊ မြတ်တော်မူသော၊ ဘဂဝ တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတရားတို့တည်း၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့် လည်း၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာမည်ကုန်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေဝ ကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ (ပ)၊ သဒ္ဓေဝမနုဿာယ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်း၌၊ တထာဂတော၊ ယာခြင်းကောင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရိယော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိ ယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာနိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယဘာဝသိဒ္ဓိတောပိ၊ အရိယာ၏သဘောကို ပြီးစေတတ်သော အားဖြင့်လည်း၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာ တို့မည် ကုန်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါအရိယသစ္စာ နံ၊ ဤအရိယ သစ္စာတို့၏၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖေါက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူလသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတေ သံ၊ ထိုလေးပါးသောသစ္စာတို့၏၊ ပဒတ္တော၊ ပုဒ်၏အနက်တည်း၊ ဧတေသံပန အရိယသစ္စာနံ၊ ထို အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အနုပေပဋိဝေတော၊ အစဉ် အတိုင်းထိုးထွင်း၍ သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝတဏှာန္တေ၊ ဘဝ တ ဏှာပြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယိဒံတံဣဒံ၊ အရိယသစ္စာ၊ ထိုဒုက္ခဖြစ်သောအရိယသစ္စာကို၊ အနုပုဒ္ဓံ၊ အစဉ်အတိုင်း သိအပ်၏၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၏၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဝါပိနိပဋိပဒံ အရိယသစ္စာ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သောအရိယသစ္စာကို၊ အနုပုဒ္ဓံ

အစဉ်အတိုင်းသိအပ်၏။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်၏။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာသည်။ ဥဒ္ဓိန္နာ၊ ပြတ်၏။ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝကို ဆောင်တတ်သော ဝဋ်တရားသည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ငြိ၊ ခါနိ၊ ယခု၊ ဝုနုတ္တဝေါ၊ တဖန် ဘဝသစ်၌ဖြစ် ဖြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဣဒိနာပိတုပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သောအမေးတော်ကိုဖြေသဖြင့်၊ အာရေဒ္ဓိဝိက္ကော၊ နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဉ္စနာမကိန္တိ၊ ပဉ္စနာမကိန္တိဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုန္တတိ၊ မေးတော် မူ၏။ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်။ ပဉ္စာတိ၊ ပဉ္စဟူ၍၊ ပစ္စနဘာသိ တွာ၊ တဖန်ဆိုပြီး၍၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ၍၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမေးတော်၌၊ ပဉ္စာတိ၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ပဉ္စဟူသောဤသဒ္ဓါ သည်။ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်းကိုပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါ တည်း။ ဥပါဒါနဇနိတာ၊ ဥပါဒါနတရားသည် ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥပါဒါနဇနကာ၊ ဥပါဒါနကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ သည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမည်ကုန်၏။ ယံကိပ္ပိရူပဉ္စ၊ အလုံးစုံသော ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာ လည်းကောင်း၊ သညာစ၊ သညာ လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရာစ၊ သင်္ခါရတို့လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဉ် ၎င်း၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ သာသဝါ၊ အာသဝ၏ အာရုံဖြစ် ကုန်၏။ ဥပါဒါနိယာ၊ ဥပါဒါနိယေးပါးတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤပဉ္စ ပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော အမည်သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုထောက်ခန္ဓာတရားငါး ပါးတို့၏။ အဝိဝစနာမ်၊ အမည်တည်း။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆို အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာတိ၊ ပဉ္စ ပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ ကား၊ အညေသံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးမှတပါးကုန်သော တရားတို့၏။ အ တာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာတိ၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာဟူ၍၊ နုဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ဟထာဟကိ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူ သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခဗ္ဗေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္နမာနော၊ ပြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေသုပဉ္စသု၊ အဘယ်ငါးပါးတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္နမာနော၊ ပြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍။

(ပ)ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါနုက္ခန္ဓာတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသု၊ ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပညာ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဇ္ဈေသာ၊ ဥဇ္ဈေသတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဝတ္တံ၊ ဖြေအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤအဖြေကို၊ ဝတ္တံ၊ ဖြေအပ်၏၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို၊ ဥဒယဗ္ဗယဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပသန္တော၊ သုံးသပ်သောဝုတ္တိလ်သည်၊ ဝိပဿနာမတံ၊ ဝိပဿနာပညာကို၊ သဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနမတံ၊ သိအပ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ယထာဟကံ၊ အာဟ၊ တရားအာဟံသို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ယတောယတော၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝီတိပါမုန္တံ၊ နှစ်လိုဝင်းသာအပ်သော၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ လာတိ၊ ရ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာပညာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်၊ အာရဒ္ဓဝိတ္တော၊ နှစ်ထိပ်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆနာမကိန္တိ၊ ဆနာမကိဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ ဆဣတိ၊ ဆဟူ၍၊ ပစ္စန္ဒဘာသိတွာ၊ တပန်ဆိုပြီး၍၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတန တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဆဣတိသောသဒ္ဓေါ၊ ဆဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်းကို ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ အဇ္ဈတ္တော၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ နိယတ္တာနိ၊ အဖြေဟုပြုသောတရားတို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဓိကံကတွာ၊

အကြီးအမှူးပြု၍၊ ပဝတ္တနာနိ၊ ဖြစ်သော တရားတို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊
 အဇ္ဈတ္တိကမည်ကုန်၏၊ အာယာနံ၊ သံသရာဝဋ်တရားတို့ကို၊ တနုနတော
 စ၊ ရှုတတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယသေစ၊ သံသရာဝဋ်တရား
 ၏လည်း၊ တနုနတောစ၊ ကျယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အာယတဿ၊ ရှည်စွာသော၊ သံသာရဒုက္ခဿ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်း
 ရဲကို၊ နယနတော၊ ဆောင်တတ်သောအားဖြင့်၊ အာယတနာနိ၊ အာယတန
 မည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအာယတနဟူသော အမည်သည်၊ စက္ခုသောတ
 ဗာနဇိဝါကာယမနာနံ၊ စက္ခုသောတ ဗာနဇိဝါကာယ မနတို့၏၊ အဓိ
 ဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိ
 ကဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ အညေသံ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့မှ တပါးကုန်သော၊ ဆန္ဒံ၊
 ခြောက်ပါးသော တရားတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ နဝတ္တံ၊
 မဆိုအပ်၊ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
 သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
 ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေသု ဆဿ၊
 အဘယ်ခြောက်ပါးတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာ
 နော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံး
 ကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဇ္ဈတ္တိကေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော
 အာယတနေသု၊ အာယတနတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍၊ (ပ)၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဆဿ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ ဤ
 တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့
 သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊ ဆ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသာ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဝတ္တံ၊ မေးတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧဝံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ
 ဟူသောအဖြေကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအဖြေတရား၌ လည်း။

ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုညောဂါမောတိတေဝစနံ၊ ဆိတ်ညံ့သောလူမရှိသောရွာနှင့်တူ၏ဟူသော တရားစကားသည်၊ ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သုညတောစ၊ ဆိတ်ညံ့သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖုဇ္ဇကမရိပိကာဒိနိဝိယ၊ ရေဖြိုက်တံလျှပ် အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ နရိရမ္ဘိတိကတောစ၊ ကြာမြင့်စွာ မတည်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တုစ္ဆတောစ၊ အချည်းနှီးဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဉ္စနကတောစ၊ မျက်လှည့်သည်ကဲ့သို့ လှည့်စားတတ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမနုပဿံသမနုပဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဂ္ဂုရာဇာ၊ သေမင်း၏၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုပ္ဖုဇ္ဇကံ၊ ရေဖြိုက်ကို၊ ပဿယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ မရိပိကံ၊ တံလျှပ်ကို၊ ပဿယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ လောကံ၊ လောကကို၊ အဝေက္ခန္တံ၊ ရှုမြင်သောသူကို၊ မဂ္ဂုရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဣဒိနာပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သော ပြဿနာကို ဖြေသဖြင့်၊ အာရမ္ဘပိတ္တော၊ နှစ်ထိဋ်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သတ္တနာမ ကိန္တိ၊ သတ္တနာမ ကိံဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ မဟာပဉ္စာ ဗျာကရဏေ၊ မြတ်သောပြဿနာကို ဖြေခြင်း၌၊ သတ္တဝိညာဏဗြိတိယော၊ ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဗြိတိတို့ကို၊ ကိစ္ဆာပိပုတ္တော၊ အကယ်၍ကား ဖြေဆိုအပ်၏နှင့်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဖြေဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေသုဓမ္မေသု၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့၌၊ သုဘာပိတပိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူ၍၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊

ဖြေ၏။ အယံဝိစအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမတောဇေ၊ အလိုတော်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ယထာဟင်္ဂိ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော် မူသနည်း၊ ဂဟပ တယော၊ ဒါယကာတို့၊ ကဇင်္ဂိယာ၊ ကဇင်္ဂိလအရပ်၌ နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ၏၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ ကဇင်္ဂိယာ၊ ကဇင်္ဂိလအရပ်၌ နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ မဟာပညာ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ တုဗ္ဗေသင်တို့သည်၊ မိ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥပသင်္ဂိတိ၊ ကပ်၍၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဝုဇ္ဈေ ယျာထ၊ မေးလေကုန်အံ့၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကဇင်္ဂိယာ၊ ကဇင်္ဂိလ အရပ်၌ နေသော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဗျာကကံယထာ၊ ကြား အပ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟတ္တိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း၊ ဗျာကဓေယျံ၊ ကြားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တာယစ၊ ထို ရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်၏၊ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝုဇ္ဈေသု၊ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဘာပိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာ လျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေယုသတ္တသု၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့၌၊ သုဘာပိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အန္တကရော၊ အဆုံး ကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သု၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ သုဘာပိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုခေါဓမ္မေသု၊ ဤ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဘာပိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက် မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ ကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသာ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရုဏာနိ၊ ဝေယျာကရုဏ်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤပြဿနာကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအဖြေကို၊

ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အယံအက္ခော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဘဝဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမတောဝေ၊ အလိုတော်ရှိအပ်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တဟူသည်ကား၊ ဦးနာမိကနိဝါရဏ
ဂဏပရိစ္ဆာဒေါ၊ အယုတ်အလွန်ကိုမြစ်သောသင်္ချာအပိုင်းအခြားတည်း၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိဝေဝစနံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ သတိအာဒိနံ၊
သတိအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ။
တတြ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ပဒက္ခော၊ ပုဒ်၏အနက်
တည်း၊ ဧတေယ၊ ထိုသတိအစရှိသော ဗောဇ္ဈင်တရားသည်၊ လောကုတ္တရ
မဂ္ဂက္ခဏေ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ခဏ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်လ်
နိဗ္ဗန္တ ပတိဋ္ဌာနာယူဟနကာမသုခတ္တကိလမထာနုယောဂ ဥစ္ဆေဒသဿ
တာဘိ နိဝေသာဒိအနေကုပဒ္ဒဝ ပဋိပက္ခဘူတာယ၊ ထိနမိဗ္ဗ ဥဗ္ဗစ္စတို့၏
တည်ရာကိုအားထုတ်ခြင်း ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်း ကိုယ်၏ပင်
ပန်းခြင်း ကာယဖြစ်သော လုံ့လ၌ယှဉ်ခြင်း ဥစ္ဆေဒဒိဗ္ဗိ သဿတဒိဗ္ဗိကို
နှလုံးသွင်းခြင်းအစရှိသောများစွာသော ဥပဒ္ဒဝေ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ သတိဓမ္မဝိစယ ဝိရိယဝိတိပဿန္တိ သမာဓိဥပေက္ခာသင်္ခါတာ
ယ၊ သတိဓမ္မဝိစယ ဝိရိယဝိတိပဿန္တိ သမာဓိဥပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော။
ဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ တရား၏ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား၏
တပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ထိုတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်၏။ ။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသ သန္တာနနိဒ္ဒါယ၊ ကိလေသာ၏ အစဉ်၌
အိပ်ခြင်းမှ၊ ဥဗ္ဗဟတိ၊ ထတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိ
တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ သန္တိ၊ ကရော
တိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်
တို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးရှိသော၊ သမ္မာသမ္မောမိံ၊
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ထိတော်မူတတ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာဝတ္ထုပ္ပကာ
ရာယ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ တောယဓမ္မသာ

မဂ္ဂိယာ၊ ထိုတရား၏ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ၏ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏။
 ဣတိကတ္ထာ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယသာဝကောပိ၊ အရိယာ၏
 တပည့်သည်လည်း၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂိ
 သင်္ခါကာယ၊ တရား၏ ညီညွတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဧတဿာဗောဓိ
 ယာ၊ ထိုသိတတ်သော ပညာ၏။ အင်္ဂဘူတတ္တာ၊ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါနိဝိယ၊ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါကိုသို့၊ ဟုတွင်၊
 ဖြစ်၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗောဓိတိလဒ္ဓဝေါ
 ဟာရဿ၊ ဗောဓိဟူ၍ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ တဿအရိယသာဝ
 ကဿ၊ ထိုအရိယာ သာဝက၏။ အင်္ဂဘူတတ္တာပိ၊ အင်္ဂါဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်း၊ သေနင်္ဂရထင်္ဂါဒယောပိယ၊ စင်၏အင်္ဂါရထာ၏အင်္ဂါအစ
 သည်ကိုကဲ့သို့၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါမည်ကုန်၏။ ။

အဝိစအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဂ္ဂတေ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဟု သည်ကား၊ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ဖြင့်၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ မည်ကုန်သနည်း၊ သမ္မောဓာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသိခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်
 ကုန်၏၊ အရိယေတိ၊ အရိယာတို့သည်၊ ဗောဇ္ဈယန္တိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊ သံဗောဇ္ဈန္တိ၊ ကောင်းစွာ
 သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါန္တံ၊ ဝုတ္တန္တံ၊ ဟောအပ်သော၊ ဣမိနာပိမိနာ၊ ဤ
 သို့သောအစီအရင်ဖြင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတ္ထော၊ ဗောဇ္ဈင်
 သဒ္ဓါ၏အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေသတ္တဗောဇ္ဈင်
 ဤချနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည် ဖြစ်၍၊
 ဗဟုလိကရောန္တော၊ များစွာပြုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်
 မီလျှင်၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါဒိဂုဏပဋိလာဘိ၊ စင်စစ်ဝန်တရား၌ပြီးငွေခြင်းအစ
 ရှိသောဂုဏ်ကိုရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝ
 ဓမ္မေဒုက္ခဿန္တကရောဟောတိတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ ဒုက္ခဿန္တ ကရောဟော
 တိဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တံ၊ ချနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဗော
 ဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဤဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာပိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိ
 ကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်

ဝဋ်တရား၌ပြီးငွေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ဝဋ်
တရား ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသမာယ၊ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော
ဥာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ၊ သန္တာလေးပါးတရားတို့ကို သိခြင်း
ငှါ၊နိဗ္ဗာနာယ၊ တဏှာမှထွက်မြောက်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်တတ်ကုန်
၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ဤသို့၊ဣမိနာပိပဋ္ဌာဗျာကရဏေန၊ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်
လည်း၊အာရဒ္ဓစိတ္တော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊သတ္တဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊အဋ္ဌနာမကိန္တိ၊အဋ္ဌနာမကိန္တိ ဟူ၍၊ဥက္ကရိ၊အထက်ဖြစ်သော၊
ပဉ္စ၊ပြဿနာကို၊ဝုတ္တတိ၊မေးတော်မူ၏၊ထေရော၊သောပါကမထေရ်သည်
မဟာပဋ္ဌာဗျာကရဏေ၊ မြတ်သောပြဿနာကိုဖြေခြင်း၌၊အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်
သော၊ လောကုတ္တရဝေဇ္ဇာ၊ လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို၊ ကိစ္ဆာပိ ဝုတ္တာ၊
အကယ်၍ကားဆိုအပ်ကုန်၏၊ပနတထာဝိ၊ထိုသို့ဆိုအပ်ကုန်သော်လည်း၊
အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ယေသုခဗ္ဗေသု၊ အကြင်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရား
တို့၌၊သုဘာဝိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုတတ်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေ၊ထိုရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
ဒေသန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အရိယာ၊မြတ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂံ၊၊ရှစ်
ပါးကုန်သောမဂ္ဂင်တို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝတ္တာ၊မဆိုမူ၍၊ယသ္မာ၊အကြင်
ကြောင့်၊အရိယအဋ္ဌင်္ဂီရိနိမုတ္တော၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှလွတ်သော၊ မဂ္ဂေါ
နာမ၊မဂ်မည်သည်၊ နုတ္ထိ၊မရှိ၊ အဋ္ဌင်္ဂီမတ္တမေဝတု၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး အတိုင်း
အရှည်ရှိသောတရားသည်သာလျှင်၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်တည်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
တမတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ သာဓေန္တော၊ပြီးစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ဒေသနာပိဇာ
သေန၊ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ အရိယောအဋ္ဌင်္ဂီကောမဂ္ဂေါ
တိ၊အရိယော အဋ္ဌင်္ဂီကောမဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ဖြေ၏။ တာဝတာ
ဝိစ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အယံအတ္ထောစ၊ ဤသို့သော အနက်ကို
လည်းကောင်း၊ ဒေသနာနယောစ၊ ဒေသနာနည်းကို လည်းကောင်း၊အ နု
မထောဝေ၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ယထာဟကိံ အာဟ၊
ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော် မူသနည်း၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊
ကဇင်္ဂီလ၊ ကဇင်္ဂီလအရပ်၌နေသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပဏ္ဍိ
တာ၊ ပညာရှိ၏၊(ပ)၊ကဇင်္ဂီလယ၊ ကဇင်္ဂီလအရပ်၌ နေသော၊ ဘိက္ခုနီ
ယ၊ရဟန်းမိန်းမသည်၊ တံ၊ထိုအဋ္ဌင်္ဂီကမဂ်ကို၊ ဗျာကတံယထာ၊ ကြား

သက္ကံသို့၊ အဟန္တိ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူပင်လျှင်၊ ဗျာ
 ကရေယျံ၊ ဖြေကြားအံ့၊ တာယစ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်၏။ အာဂုသော၊ ခါးယကာတို့၊ အဋ္ဌသျှ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေသျှ၊ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဘာဝိတ
 စိတ္တော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဗုက္ခဿ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲ၏၊ အန္တက
 ရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ပဉ္စာ၊
 ပြဿနာတို့တည်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေဿ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊
 အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရုဏ်း တို့တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာ
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤပြဿနာကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝေံ၊
 ဤသို့သောအဖြေကို၊ ဝတ္တံ၊ ဖြေအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အယံအက္ခောစ၊ ဤသို့
 သောအနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသနာနယောစ၊ ဒေသနာနည်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမတောဝေ၊ ခွင့်ပြုတော်
 မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုအရိယော အဋ္ဌာရိကောဟူသော ပါဠိ၌၊ အရိယောတိ၊ အရိ
 ယော ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနတ္ထိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ အဘိဂန္ဓဗ္ဗော၊ အာရုံပြု၍သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယော၊
 အရိယာမည်၏။ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာ
 တို့မှ၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပဝတ္တနုတောစ၊ ဖြစ်သော အားဖြင့်လည်း၊ အရိ
 ယောတိ၊ အရိယာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အရိယဘာဝ ကရဏ
 တောစ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောအားဖြင့်လည်း၊ အရိယောတိ၊
 အရိယာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အရိယပထပဋိလာဘတောစာဝိ၊
 အရိယာတို့၏အကျိုးတရားကိုရသော အားဖြင့်လည်း၊ အရိယောတိ၊ အရိ
 ယာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ အဿ၊ ထိုတရားအား၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အဋ္ဌာရိကော၊ အဋ္ဌာရိကမည်၏။ သွာယံသော
 အယံအဋ္ဌာရိကော၊ ထိုအဋ္ဌာရိကမဂ်တရားသည်၊ စတုရိကော၊ အင်္ဂါလေး
 ပါးရှိသော၊ သေနာဝိယ၊ စစ်သည်ကဲ့သို့၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စဂံ၊ အင်္ဂါ
 ငါးပါးရှိသော၊ တုရိယံဝိယ၊ စည်စောင်းညှင်းကဲ့သို့၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂ
 ဝိနိဗ္ဗောဂေန၊ အင်္ဂါကိုအသီး ခွဲဝေသဖြင့်၊ အနုပလ ဗ္ဗသဘာဝတော၊

ရအပ်သောသဘောမရှိသောကြောင့်၊ အင်္ဂမတ္တမေဝ၊ အပေါင်းရအင်္ဂါ
 သွသာသျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ ဣမိနာ၊ ဤရှစ်
 ပါးသောမဂ္ဂင်ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိဂဝေ
 သတိ၊ ရှာတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိ၊ ရှာတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မာ
 ရေန္တော၊ သတ်လျက်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တပ္ပဘေဒဉ္စ၊ ပြားသောအနက်ရှိ
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဣမံမဂ္ဂံ၊ ဤမဂ္ဂကို၊
 ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဝိဇ္ဇံ၊ မောဟကို၊ ဘိန္ဒ
 တိ၊ ပျက်ဆီးနိုင်၏။ ဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာဥာဏ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သစ္စိ၊ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏။ တေန၊ ထိုမဂ္ဂင်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေ
 ဝေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောဘုံယံ၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
 ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဇေံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ သာလိသုကံဝါ၊ သလေးစပါးဆူးကိုလည်းကောင်း၊
 ယဝသုကံဝါ၊ မယောစပါးဆူးကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိ
 ဟိတံ၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္တေနဝါ၊ လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါ
 နေနဝါ၊ ခြေဖြင့်လည်းကောင်း၊ အက္ကန္တံ၊ ဖိသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္တံဝါ၊ လက်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပါဒံဝါ၊ ခြေကို လည်းကောင်း၊ ဘေစ္ဆတိ၊ ဖောက်လတ္တံ့၊
 လောဟိတံဝါ၊ သွေးကိုလည်း၊ ဥပ္ပါဒေသတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇေံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုရှိခြင်းသည်၊ ကိဿ
 ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုကဿ၊
 ဆူး၏၊ သမ္မာပဏိဟိတက္ကော၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင် ။ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိဟိတယ၊ ကောင်း
 စွာဆောက်တည်အပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိ
 ဟိတယ၊ ဆောက်တည် အပ်သော၊ မဂ္ဂတာဝနာယ၊ မဂ္ဂကို ပွားစေ
 ခြင်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇံ၊ မောဟတည်းဟူသောအဝိဇ္ဇာကို၊ ဘေစ္ဆတိ၊ ပျက်ဆီး
 လတ္တံ့၊ ဝိဇ္ဇံ၊ ပညာတည်းဟူသောဝိဇ္ဇာကို၊ ဥပ္ပါဒေသတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့ ။
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သစ္စိ၊ ကရိသတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

တေဝံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ။

ဣတိဣဓိနာဝိတုပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သောပြဿနာကို ဖြေသဖြင့်
လည်း၊ အာရဒ္ဓဗိက္ကော၊ နှစ်သက်အပ်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝနာမကိန္တိ၊ နဝနာမကိ'ဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်
သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထေရော၊ သောပါကမထေရ်
သည်၊ နဝဣတိ၊ နဝဟူ၍၊ ပစ္စနုဘာယိတွာ၊ တဖန်ရွတ်ဆိုပြီး၍၊ သတ္တဝါသာ
တိ၊ သတ္တဝါသာဟူ၍၊ ဝိဿဇ္ဇတိ၊ ဖြေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမေးတော်၌၊ နဝါ
တိသေသသဒ္ဓေါ၊ နဝဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်
ခြင်းကိုပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူသည်
ကား၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယ ပဋိပဋ္ဌခန္ဓေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့် စပ်ယှဉ်သော ခန္ဓာငါးပါး
တရားတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပညတ္တာ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော၊
သတ္တဝါတို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဏ္ဍတ္တိ၊ ပညတ်တည်း၊ အာဝါသာ
တိ၊ အာဝါသာဟူသည်ကား၊ ဇေတေသု၊ ထိုအရပ်တို့၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၊ အာဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုသို့နေရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဇေတေ
သုတိပဒေန၊ ဇေတေသုဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာ၊
အရပ်တို့သည်၊ အာဝါသာ၊ အာဝါသတို့မည်ကုန်၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏၊ အာဝါသာ၊ နေရာတို့သည်၊ သတ္တာဝါသာ၊ သတ္တဝါတို့၏နေရာ၊
ဇေ သေသကမော၊ ဤအစဉ်သည်၊ ဒေသနာမဂ္ဂေါ၊ ဒေသနာ တော်၏
အစဉ်တည်း၊ အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသတ္တာဝါသ
ဟူသော အမည်သည်၊ နဝဝိဓာနံ၊ ကိုးပါးအပြား ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏၊ အဓိဝစာနံ၊ အမည်တည်း၊ ယထာဟကိ' အာဟ၊ ဘုရား
အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နာနတ္ထကာယာ၊
အထူးထူးသော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နာနတ္ထ သညိနော၊ အထူးထူးသော
ပဋိသန္ဓေစိတ် ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့လည်းကောင်း၊
ဧကဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဧကဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်
သော၊ ဝိနိပါတိကာစ၊ ဝိနိပါတိကနတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤသတ္တ
ဝါတို့တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သတ္တာဝါသော၊
သတ္တာဝါသမည်၏၊ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နာနတ္ထကာယာ၊ အထူးထူးသော
ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဧကတ္ထသညိနော၊ တူသောပဋိသန္ဓေစိတ်ရှိကုန်သော။

ကုမာရပဋ္ဌာဝတ္ထနာ၊

သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့နည်း၊ ပဋ္ဌမာဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ပဋ္ဌမဈာန်သံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မာကာယိကာ၊
 ဗြဟ္မာအပေါင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တာဝါသ
 မည်၏၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧကတ္တကာယာ၊ တူသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊
 နာနတ္တသည်နော၊ အထူးထူးသောပဋိသန္ဓေစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ အာ
 ဘာသရာ၊ အဘာသရသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့တည်း၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ တတိယော၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တာ
 ဝါသမည်၏၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧကတ္တကာယာ၊ တူသောကိုယ်ရှိကုန်
 သော၊ ဧကတ္တသည်နော၊ တူသောပဋိသန္ဓေရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ သုတ
 ကိဏ္ဍာ၊ သုဘကိဏ္ဍာသံ၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့တည်း၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ စတုတ္ထော၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တာ
 ဝါသမည်၏၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အသည်နော၊ စိတ်စိညာဉ်မရှိကုန်
 သော၊ အပ္ပဗိသံဝေဒိနော၊ ခံစားသော ဝေဒနာမရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ အသည်
 နော၊ အသည်သတ်သံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဉ္စမော၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊
 သတ္တာဝါသော၊ သတ္တာဝါသမည်၏၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်ဆိမ်း၊ ရူပသညာနံ၊ ရုပ်ကို ငြီးငွေ့သော အမှတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ (ပ)၊ အာကာသာနဉ္စာယတနုပဂါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတ သံသို့ကပ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဆဋ္ဌော၊ မြေကြိမ်မြေသော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တာဝါသမည်၏၊ အာသု
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနုပဂါ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနု သံသို့ကပ်
 ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 သတ္တမော၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တာဝါသမည်၏၊
 အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာကိဉ္စညာယတနုပဂါ၊ အာကိဉ္စညာယတနုသံ
 သို့ကပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ သတ္တာဝါသော၊ သတ္တာဝါသ
 မည်၏၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နေဝသညာ နာသညာယတနုပဂါ၊ နေဝ

သညာနာသညာယတနာတံသို့ကပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နဝမော၊ ကိုးကြိမ်မြောက်သော၊
 သတ္တာဝါသော၊ သတ္တဝါသမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣတ္ထ၊ ဤ
 အရာ၌၊ နဝသတ္တာဝါသာတိ၊ နဝသတ္တာ ဝါသာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 အညေသံ၊ ကိုးပါးသောသတ္တဝါသမ္ဘ တပါးကုန်သော၊ နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်
 သောတရားတို့၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်
 မဟုတ်၊ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ သုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခ
 သာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတ
 မေသုနဝသု၊ အဘယ်ကိုးပါးတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည် ဖြစ်၍၊ (ပ)
 ဒုက္ခသာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တာဝါသေသု၊ သတ္တာဝါသတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ
 မာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခသာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံး
 ကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသုခေါ၊ ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊
 နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ (ပ) ဒုက္ခသာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊
 အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝ၊ ကိုးပါး ကုန်သော၊ ပဉ္စာ၊ ပြဿနာ
 တို့တည်း၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသာ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ နဝ၊ ကိုးပါး
 ကုန်သော၊ ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤပြဿနာတော်ကို၊ ပဒိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤအဖြေကို၊ ထေရေန၊
 သောပါကမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဖြေအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထ၊
 ဤပြဿနာ၌၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိညေယျာ၊
 ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်၏။ ကတမေနဝ၊ အဘယ်ကိုးပါးတို့နည်း၊ နဝ၊ ကိုး
 ပါးကုန်သော၊ သတ္တာဝါသာ၊ သတ္တာဝါသတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစန
 တော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တာဝါ
 သေသု၊ သတ္တာဝါသတို့၌၊ ဥာတပရိညာယ၊ သိအပ်သည်ကို ပိုင်းခြား၍
 သိခြင်းဖြင့်၊ ဝစသုသုတတ္ထ ဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ဝစ၏အဖြစ် သုခ၏အဖြစ်
 သုသာ၏အဖြစ် အတ္တ၏အဖြစ်၌ မြင်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သုန္ဓသင်္ခါရ

ပုဗ္ဗမတ္တဒဿနေန၊ သက်သက်သောသင်္ခါရဏိ အရအပုံမျှကိုသာ မြင်
သဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ တီရဏပရိညာယ၊ သိအပ်သော
အပိုင်း အခြားကို ကူးမြောက်၍၊ အနိစ္စာနုပဿနေန၊ အမြဲမရှိဟုအဖန်
တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်၊ ဝိရစ္ဆမာနော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာနုပဿ
နေန၊ ဆင်းရဲ၏ဟု အဖန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်၊ ဝိရစ္ဆမာနော၊ လွတ်သည်ဖြစ်
၍၊ အနတ္တာနုပဿနေန၊ အပိုးမရဟုအဖန်တလဲလဲရှုခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်း
စွာ၊ ပရိယန္တဒဿာဝိ၊ ဝဋ်တရား၏ အဆုံးနိဗ္ဗာန်ကို မြင်သဖြင့်၊ ပဟာနု
ပရိညာယ၊ စွန့်အပ်သောတရားကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္တံ၊ ပြိပ်
သက်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ၊ ထိုးထွင်းသိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တက
ရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊
အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေသု နဝသု၊ အဘယ်ကိုးပါး
တို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို
ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝသု၊ ကိုးပါး ကုန်သော၊ သတ္တာဝါသေသု၊
သတ္တာဝါသတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေယေဝ ဓမ္မေ၊
မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ
ကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမ်နာပိပဉ္စာဗျာကရဏေန၊ ဤသို့သောပြဿနာကိုဖြေသဖြင့်
လည်း၊ အာရေဒ္ဓပိတ္တော၊ နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတ္တာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသနာမကိန္တိ၊ ဒသနာမကိဟူ၍၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်
သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော
တရားအရကိုမေးတော်မူရာ၌၊ ထေရေန၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ ဣမဿ
ပဉ္စဿ၊ ဤအမေးတော်၏၊ ဝေယျာကရဏေသု၊ အဖြေတို့၌၊ ဣတော၊ ဤဆို
လတ္တံ့ သောအဖြေတို့မှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ကိဉ္စာပိဝုတ္တာ၊ အကယ်၍ကား
ဖြေအပ်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဖြေအပ်သော်လည်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ အကုသလကမ္မပထာ၊ အကုသလကမ္မပထတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဖြေဆိုအပ်

ကုန်၏။ ယထာဟ ကိံအာဟ။ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြိမ်းငွေသည်ဖြစ်
 ၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခ
 သ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတ
 မေသု ဒေသသု၊ အဘယ်ဆယ်ပါးတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြိမ်းငွေသည်ဖြစ်၍၊
 (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခသ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဒေသ
 သု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အကုသလကမ္မပထေသု၊ အကုသလကမ္မပထတို့
 ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြိမ်းငွေသည် ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခသ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကို
 ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊
 ဣမေသုခေါဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြိမ်းငွေသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်
 ၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခသ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာတို့တည်း၊ ဒေသ၊
 ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓေသ၊ ဥဒ္ဓေသတို့တည်း၊ ဒေသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊
 ဝေယျာကရဏာနိ၊ ဝေယျာကရဏ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်အမေးတော်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧတံ၊ ဤသို့သော အဖြေကို၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ
 ၌ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤသောပါကအရှင်
 သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အနုပနေတွာ၊ ရှေးရှုမဆောင်မူ၍၊ အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာတုကာမော၊ ကြားခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ယသ္မာဝါ၊
 အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းပရိ
 ယာယ်ဖြင့်၊ ဗျာကတံ၊ ဖြေကြားအပ်သည် ရှိသော်၊ သုဗျာကတ မေဝ၊
 ကောင်းစွာ ဖြေကြားအပ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒေသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ယေဟိအင်္ဂေဟိ၊ အကြင်အင်္ဂါတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရဟန္တာတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဂမံ၊ ရကြောင်း
 တရားကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေသဟင်္ဂေဟိ သမန္နာဂ

တောအရဟတိ ပဝုစ္စတိတိ၊ ဒသဟင်္ဂေဟိသမန္နာဂတော အရဟတိ
 ပဝုစ္စတိဟူ၍၊ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာယ ဒေသနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပြဋ္ဌာန်းသောဒေသ
 နာဖြင့်၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေ၏။ ။ ဣတ္ထေ၊ ဤစကား၌၊ ဒသတိ၊ ဆယ်ပါးကုန်
 သော၊ ယေဟိအင်္ဂေဟိ၊ အကြင်အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒသင်္ဂါ
 နိ၊ ဆယ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ ဒသနာမကိန္တိ၊ ဒသနာမကိ်ဟူ၍၊ ပုဋ္ဌေန၊
 မေးအပ်သော၊ ထေရေန၊ သောပါကမထေရ်သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ထိအပ်ကုန်၏။ ။

တာနိဝဒေသ၊ ထိုဆယ်ပါးသော တရားတို့ကိုလည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ထုရား၊ အသေခေါ၊ အသေပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အသေခေါတိ၊ အသေခဟူ၍၊ ပုဂ္ဂ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ကိတ္တာဝတော၊ အဘယ်မျှလောက်
 သောတရားနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသေခေါ၊ အသေခ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤငါတရား
 သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသေခါယ၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိယာ၊ ကောင်းသော အယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေန၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်
 သော၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေန၊ ကောင်းသောအကြံနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခါယ၊ အသေခ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 သမ္မာဝါစာယ၊ ကောင်းသော စကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေန၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာ
 ကမ္မန္တေန၊ ကောင်းသောအမှုနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အသေခေန၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာအာဇီဝေန၊
 ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခေန၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာဝါယာမ
 န၊ ကောင်းသောလုံ့လနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အသေခါယ၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာသတိယာ၊ ကောင်း
 သောအောက်မေ့ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အသေခေန၊ အသေခ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာသမာဓိနာ၊ ကောင်း
 သောတည်ကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အသေခေန၊ အသေခ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာဉာဏေန၊ ကောင်း

သောဉာဏ်နှင့်၊ သမန္နဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခါ
 ယ၊ အသေပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္ဘာဝိမုတ္တိယာ၊ သမ္ဘာဝိမုတ္တိနှင့်၊
 သမန္နဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အသေခေါ၊ အသေခမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ ပါဠိ
 တော်တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 နိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။
 ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌ
 ကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ၌၊ ကုမာရပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊ ကုမာရပဉ္စာ၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကုမာရပဉ္စာနန္တရံ၊ ကုမာရပြဿနာ၏အခြားမဲ့၌၊
 နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သော၊ မင်္ဂလသုတ္တဿ၊ မင်္ဂလသုတ်တော်၏၊ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနာက္ကမော၊ အနက်၏ ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သောအစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊
 ရောက်၏။ ဣဝ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊ တဿ၊ ထိုမင်္ဂလသုတ်၏၊ နိက္ခေပပ္ပ
 ယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏အကျိုးကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်
 ကို၊ ကရိသာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ သေယျထိဒံသေယျထာကတမံ၊ ထိုနိက္ခေပ၏
 အခြင်းအရာ အတယ်သို့နည်း၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣဒံသုတ္တံ၊
 ဤမင်္ဂလသုတ်ကို၊ ဣမိနာအနုတ္တမေန၊ ဤသို့သော အစဉ်ဖြင့်၊ တဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝုတ္တန္တိ၊ ဟောတော် မူအပ်သော အစဉ်မဟုတ်
 သော်လည်း၊ သရဏဂမနေဟိစ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသ
 နောတာရော၊ သာသနာတော်သို့ သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခာပဒစ္ဆိံသာ
 ကာရကုမာရ၊ ပဉ္စေဟိစ၊ ဘိက္ခာပုန် နွတ္တိံသာကာရ ကုမာရပဉ္စာ တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ယွာယံယောအယံဘိလသမာမိပညပ္ပတေဒနယော၊ အကြင်
 ဘိလသမာမိပညာ အပြားရှိသော နည်းကို၊ ဒသိတော၊ ပြုတော်မူအပ်
 ပြီ၊ သဗ္ဗောဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သေဇေသောနယော၊ ဤပြုအပ်သော
 နည်းအပေါင်းသည်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရမမင်္ဂလာ ဘူတော၊
 မြတ်သော မင်္ဂလာဖြစ်၍ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလတ္ထိကေန၊ မင်
 ဇာကိုအလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိ

ယောဂေါ၊ အထူးယဉ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုမင်္ဂလာ သုတ်၏၊ သောမင်္ဂလ ဘာဝေါ၊ ထိုသို့သောမင်္ဂလာ၏ အဖြစ်ကို၊ ဣဒိနာ သုတ္တာ နုဿာရေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော သုတ္တန်ကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြန်သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့် အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဣဝ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊ အဿ၊ ထိုမင်္ဂလာသုတ်တော်၏၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏အကျိုးတည်း၊ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သောမင်္ဂလာသုတ်တော်၏၊ အတ္ထဝတ္ထ နုတ္ထံ၊ အနက်ကို ဖွင့်ဆိုသောငှါ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ မာတိကာ၊ မာတိကာတည်း၊ ။ ယေန၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော် မူအပ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင် ကြောင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ ဣဝံ၊ ဤသို့သောအစီ အရင်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတိ၊ အာဒိပါဌဿ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ၍၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြား အားဖြင့်၊ ။ ဝတ္ထ ယန္တော၊ ဖွင့်လိုသော ဆံရာသည်၊ သမုဋ္ဌာနံ၊ သမုဋ္ဌာန်ကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်မင်္ဂလာသုတ်၌၊ ယံမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာကို၊ ဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၏၊ တဿ၊ ထိုမင်္ဂလာသုတ်တော်၏၊ တံမင်္ဂလတ္ထံ၊ ထိုမင်္ဂ လာ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝယေ၊ ထင်ရှားပြရာ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ မာတိကာ၊ မာတိကာတည်း၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ယေနယဒါယသ္မာ စေတံဝတ္ထာ ဣဝံ၊ ဝိဝိန္တိ အယံ၊ ဂါထာ၊ ဝုတ္တံ၊ ယေန ယဒါယသ္မာ စေတံဝတ္ထာ ဣဝံ၊ ဝိဝိန္တိ ဟူသော ဤ ဂါထာကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ ဧဝံ၊ မေသုတံ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ(ပ)ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဏ္ဍဘာသိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ဧဝံ၊ မေသုတံ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ(ပ)ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဏ္ဍဘာသိ ဟူသောဤ စကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊ သဝံ၊ ထို စကားသည် မှန်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤဧဝံ၊ မေသုတံအစ အဏ္ဍဘာသိ အဆုံး ရှိသော စကားကို၊ အနုဿဝဝသေန၊ အဆင့်ကြားဘူးသည်၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောစဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်ကား၊ သယ မ္မူ၊ သယ မ္မူ၊ မည်တော်မူ၏၊ အနာစရိယကော၊ ဆရာမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤဧဝံ၊ မေ သုတံအစ အဏ္ဍဘာသိ အဆုံး ရှိသော စကားသည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက် ထသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော် မူထသော၊

တထာဘဝတော၊ ထိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်၊ န။ မဟုတ်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဝတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာယသ္မတာ၊ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုပုံသေသုတံအစ၊ အဗ္ဗာဘာသိအဆုံးရှိသော စကားကိုသာလျှင်၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီယနာတင်သောအခါ၌၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောပဌမသင်္ဂီတိ၊ ထိုပဌမသင်္ဂီယနာကိုလည်း၊ သဗ္ဗသုတ္တနိဒါနကောသလ္လတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်၏ နိဒါန်း၌လိမ္မာစိပ်သောငှာ၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိုအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရဟိသာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်၍၊ ဝေဗ္ဗစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဝေဗ္ဗစက္ကတရားဟော တော်မူခြင်းကို၊ အာဒိကတ္တာ၊ အစပြု၍၊ ယဝသုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကဝိနယနာ၊ သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကိုဆုံးမသည်တိုင်အောင်၊ ကတဗုဒ္ဓကိစ္စေ၊ ပြုတော်မူအပ်သော ဘုရားကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ ကုသိနာရာယ၊ ကုသိနာရုံပြည်၏၊ ဥပဝတ္တနေ၊ အကွေ့၌၊ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၊ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌၊ ယမကသာလာနံ၊ အစုံသောအင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ ဝိသာပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ ပဂ္ဂု၊ သာသမယေ၊ မိလင်းသောက်ထအခါ၌၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဝေတံဖြင့်၊ ယောကနာထေ၊ နတ်လူတို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုဘာဇနဒိဝသေ၊ ဓာတ်တော်ကို ဝေဘန်သောနေ့၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော် မူသောကြောင့်၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်သော၊ သတ္တန္တံ၊ ကျသတသဟဿာနံ၊ ခုနစ်ဆီနိုးသော ရဟန်းတို့တွင်၊ သံဃာထေရော၊ သံဃာထေရ်ဖြစ်သော၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ခုနစ်ရက်ရှိပြီးသော်၊ သုဘဒ္ဒေန၊ သုဘဒ္ဒအမည်ရှိသော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗတိတေန၊ ကြီးမူရဟန်းပြုသူသည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အလံ၊ မသင့်မာသောပိတ္ထ၊ မပိုးရိမ်ကုန်လင့်၊ မာပရိဇေဝိတ္ထ၊ မငိုကြွေးကုန်လင့်၊ မယံ၊

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

ငါတို့သည်၊ တေနမဟာသမထေန၊ ထိုရဟန်းကြီးဂေါတမမှ၊ သုမုတ္တံ၊
 ကောင်းစွာလွတ်ကုန်ပြီ၊ တေနမဟာသမထေန၊ ထိုရဟန်းကြီးဂေါတမ
 သည်၊ နှစ်အမှုသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ နှစ်၊ ဤအမှုသည်
 ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယံ၊ ငါတို့ကို၊ ဥပဒ္ဒုတာ
 စ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣဒါနိပန၊ ဤယခု
 မူကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်ပြုလိုသောအမှုကို၊ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိ
 ကုန်အံ့၊ တံ၊ ထိုပြုလိုသောအမှုကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ယံ၊ အကြင်အမှု
 ကို၊ နစ္ဆာမ၊ အလိုမရှိကုန်အံ့၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ နကရိဿာမ၊ မပြုကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ အနုဿရက္ခော၊ အပန်ပန်
 အော်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဤဒိသဿစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
 သံဗာသန္ဓိပါတဿ၊ သံဗာသအစည်းအဝေး၏၊ ဝုန၊ တပန်း၊ ဒုလ္လဘဘာဝံ၊ ရခဲ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ မညမာနော၊ အော်မေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယံယေနကာ
 ရထေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းတို့
 သည်၊ အတိတသတ္ထုကံ၊ လွန်လေပြီးသော ဆရာရှိသော၊ ပါဝစနံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားစကားတော်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ အောက်မေ့ကုန်
 လျက်၊ ပက္ခံ၊ အပင်းအသင်းကို၊ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍၊ နရိရဿေဝ၊ မကြာ
 မြင့်မီသာလျှင်၊ သန္ဓု၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အန္တရောပေယျ၊ ကွယ်
 စေကုန်ရာ၏၊ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ယာဝစ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံးလည်း၊ ဓမ္မဝိနယော
 ဓမ္မဝိနယသည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သေး၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလ
 ပတ်လုံး၊ အနတိတသတ္ထုကမေဝ၊ မလွန်သေးသောဆရာရှိသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ပါဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယထာဟကိ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ မယာ၊ ငါဘုရား
 သည်၊ ယောဓမ္မောစ၊ အကြင်ဓမ္မကို လည်းကောင်း၊ ယောဝိနယောစ၊ အ
 ကြင်ဝိနည်းတရားကို လည်းကောင်း၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊
 ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ သောဓမ္မဝိနယော၊ ထိုဓမ္မဝိနည်းတရား
 တော်သည်၊ မမစ္စယေန၊ ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဝေါ၊ သင်တို့
 ၏၊ သတ္တာ၊ သရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယထာ၊ အကြင်
 သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သင်္ဂီယမာနေ၊ သင်္ဂီယနာ တင်အပ်သည်ရှိ
 သော်၊ နှစ်သာသနံ၊ ဤသာသနာတော်သည်၊ အဒ္ဓနိယံ၊ အခွန်နှံ သည်။

ဦးထိကံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့
သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မကို လည်းကောင်း၊
ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ သံဂါယေယျံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ရမူကား၊
ယန္နု၊ နှု၊ ကောင်းလေစွ။ ။

ယဉ္စအဟံ၊ အကြင်ငါ့ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။
ကဿပ၊ ကဿပ၊ တံ၊ သင်သည်။ သာဏာနိ၊ ပိုက်ဆံလျှော်မှုင်ဖြင့် ရက်
အပ်ကုန်သော၊ ပံသုကူလာနိ၊ ပံ သကူသက်နိုးတို့ကို၊ နိဗ္ဗသနာနိ၊ ပြီးပြီး
သောဝတ်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဓာရေဿထိပန၊ ဆောင်နိုင်အံ့လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍၊ စိဝရေ၊ သက်နိုးတော်၍၊ သာဓာရဏပရိ
ဘောဂေန၊ ကိုယ်တော်နှင့် ဆက်ဆံသော သုံးဆောင်တော် မူခြင်းဖြင့်၊
အနုဂ္ဂဟိတော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါ
ဘုရားသည်၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အာကင်္ခါ၊ မိ၊ အလိုတော်ရှိ၏။
တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍
သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊
နေထိုင်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဿပေ၊ ကဿပ သည်လည်း၊
ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အာကင်္ခါ၊ အလိုရှိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှ
လောက်၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊
ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိဝေ
မာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ နဝအနုဂုဗ္ဗဝိဟာရ ဆဉ္စာ
ဘိညပ္ပဘေဒေ၊ အစဉ်အတိုင်းဝင်စားအပ်သော ကိုးပါးသော သမာပတ်
မြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်အပြားရှိကုန်သော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ ဥတ္တရိ
မနုဿ ဓမ္မတို့ကို၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်၊ သမသမဋ္ဌပနေနစ၊ အမျှထပ်တူ
ထားတော်မူသဖြင့်လည်း၊ အနုဂ္ဂဟိတော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူအပ်၏။ တဿ
မေ၊ ထိုငါ့အား၊ အညံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းမှတပါးသော၊ အာနုဏျံ၊ မြီမရှိ
သည်၏အဖြစ်သည်။ ကိံဘဝိဿတိ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်လေအံ့နည်း၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ရာဇေ၊ ပြည်ရှင်မင်းသည်။ သကကဝစ
ဣဿရိယာနုဗဒါနေန၊ မိမိ၏မင်းမြောက်တန်ဆာကိုအစိုးတရ အပ်နှင်း
ပေသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလဝံသပတိဋ္ဌာပကံ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုဆက်
လက်၍ တည်စေတတ်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ အနုဂ္ဂဟေထိယထာ၊ ခြီး
မြှောက်သကဲ့သို့၊ မေ၊ ငါ၏။ အယံ၊ ဤကဿပသည်။ သန္ဓေပံသပတိဋ္ဌာ
ပကော၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုတည်စေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ မက္ခံ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမိနာ အသာဝေရဏေန၊ ဤသို့သူတပါး
 နှင့်မဆက်ဆံသော၊ အနုဂ္ဂဟေန၊ ငြီးမြောက်ခြင်းဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟေသိ၊ ငြီး
 မြောက်တော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒယန္တော၊ ကြံလျက်၊ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါ
 ယနတ္ထံ၊ ဓမ္မဝိနယကို သင်္ဂါယနာတင်အံ့သောငှါ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 ဥဿဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေထိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယထာဟာဘိ အာဟ၊
 အတယ်သို့ ဟောတော် မူသနည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ
 မဟာကဿပေ။ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာ
 မုန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ အာမုန္တေထိ၊ အတယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဝေ၊ ဤအခါ၌၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊
 သမယံ၊ အခါ၌၊ ပါဝါယ၊ ပါဝါမြို့မှ၊ ကုသိနာရဟံ၊ ကုသိနာရုံမြို့သို့၊ မဟ
 တာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခု
 သတေဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ အ
 စွန့်ရှည်သောခရီးကိုသွားသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ အာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာမုန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုဘဒ္ဓကဏ္ဍံ၊ သုဘဒ္ဓကဏ္ဍကို၊ ပိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊
 ရွှေအပ်၏။ ။

တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဟန္တာယရ၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနယကိုလည်းကောင်း။
 သင်္ဂါယမာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကြကုန်အံ့။ အဓမ္မော၊ မယူတော်တရားသည်၊
 ပုရေဒိဗ္ဗတိ၊ မထွန်းပမီ၊ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားကို၊ ပုရေပဗ္ဗိဗဟိ
 ယတိ၊ မမြစ်အပ်မီ၊ အဝိနယော၊ ဝိနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်၊ ပုရေဒိဗ္ဗ
 တိ၊ မထွန်းပမီ၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို၊ ပုရေပဗ္ဗိဗဟိယတိ၊ မမြစ်အပ်မီ၊ အဓမ္မ
 ဝါဒိနော၊ မတရားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗလဝန္တော၊
 အားကြီးကုန်သည်၊ ပုရေဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်မီ၊ ဓမ္မဝါဒိနော၊ တရားကို ဆို
 လေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း ကုန်သည်၊ ပုရေ
 ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်မီ၊ အဝိနယဝါဒိနော၊ ဝိနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုဆို
 လေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သည်၊ ပုရေ
 ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်မီ၊ ဝိနယဝါဒိနော၊ ဝိနည်းကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းကုန်သည်၊ ပုရေဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်မီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေန
 ဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဥပ္ပိ

နတု၊ ရွေးကောက်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ယျောဂ်ကုန်၏။ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ သကလနဝင်္ဂီ သတ္တုသာသနပရိယတ္တိဓရေ၊ အလုံးစုံ
 အင်္ဂါကိုးပါးရှိသောဘုရား အဆုံးအမတော်တည်းဟူသော ပရိယတ္တိကို
 ဆောင်ကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏနသောတာပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိသုက္ခ
 ဝိပဿကဒီကာသဝဘိက္ခု၊ ဝုဏ္ဏဇဉ်သောတာပန်သကဒါဂါမ်အနာဂါမ်
 သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကသတေစ၊ အရာမကသော
 ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနေက သဟဿေစ၊ အထောင်မကသော
 ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ တိဝိဇုက သဗ္ဗပရိယတ္တိ
 ပဘေဒဓရေ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော အလုံးစုံသော ပရိယတ္တိကို
 အထူးသဖြင့် ဆောင်ကုန် ထသော၊ ပဋိသန္တိဒါပုတ္တေ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့
 ရောက်ကုန်ထသော၊ မဟာနူဘာဝေ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်ထသော၊
 ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ
 ဒဂ္ဂံ၊ တေဒဂ်အရာသို့၊ အာရောပိတေ၊ တင်အပ်ကုန်သော၊ တေဝိဇ္ဇာဒိဘေ
 ဇေ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး စသည်အပြား ရှိကုန်သော၊ ဒီကာသဝ ဘိက္ခု၊ ယေဝ၊
 ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဇေကုနပဉ္စသတေ၊ ထယောဂ်
 ဖြင့်ယျော့သောငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေထိ၊ ရွေးကောက်ဆိမ်း
 ဆည်း၏၊ ယေဒီကာသဝါ၊ အကြင်ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊
 တိဝိဇုကသဗ္ဗပရိယတ္တိပဘေဒ ဓရာဒိဂုဏာ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ အလုံးစုံကို
 အထူးသဖြင့် ဆောင်နှိုင်းခြင်းစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေဒီကာ
 သဝေ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သင်္ဂီတိ
 ခန္ဓကေ၊ သင်္ဂီတိခန္ဓကန္ဓ၊ အထခေါအါယသ္မာမဟာကဿပေါဇေကေနုပဉ္စ
 အရဟန္တာသတာနိဉ္စပိတိ၊ အထခေါအါယသ္မာမဟာကဿပေါဇေကေနု
 ပဉ္စအရဟန္တာသတာနိဉ္စပိတိဟူသော၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ သင်္ဂီယနာ
 စရိယေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဇေက
 နုနံ၊ ထယောဂ်ဖြင့်ယျော့သည်ကို၊ အကာသိပန၊ ပြုလေသနည်း၊ အာ
 ယသ္မတောအာနန္ဒထေရဿ၊ ရှင်အာနန္ဒမထေရ်အား၊ ဩကာသကရ
 ဏတ္ထံ၊ အခွင့်ကိုပြုအံ့သောငှါ၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေနအာယသ္မတာ အာ
 နန္ဒေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒနှင့်၊ သဟာဝိ၊ အတူတကွလည်းကောင်း၊ ဝိနာပိ၊
 ကင်း၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ ဓမ္မကိုသင်္ဂီယနာတင်ခြင်းကို၊ ကာထံ၊
 ပြုအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။

သောအာယသ္မာအာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သေခေါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်
 ဖြစ်ခဲ့၏၊ သကရဏီယော၊ အထက်မက်ကိစ္စကိုပြုဘွယ်ရှိသေး၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာအား၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတခုသော၊
 ဒသဗလဒေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ သုတ္တ
 ဂေယျာဒိ၊ သုတ္တဂေယျအစရှိသောတရားတော်ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သဗ္ဗါ၊ မျက်ကွယ်၌၊ ပဒ္ဓိဂ္ဂဟိတံနာမ၊ ခံအပ်သောတရားမည်
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ သေခေါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယဒိသမာနောပိ၊ အကယ်၍ဖြစ်
 လျက်လည်း၊ ဓမ္မသင်္ဂတိယာ၊ ဓမ္မကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၏၊ ဗဟုကာ
 ရက္ခာ၊ များစွာကျေးဇူး၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရေန၊ မဟာကဿပ
 မထေရ်သည်၊ ဥပ္ပိနိတဗ္ဗော၊ ရွေးချယ်အပ်သည်၊ အဿ၊ မြစ်ရာ၏၊ အထ၊ ထို
 သို့ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဥပ္ပိနိတော၊ မရွေးအပ်သနည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပဗ္ဗပဝါဒပိဝဇ္ဇနတော၊ သူတပါး
 ၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှကြဉ်လိုသောကြောင့်၊ နဥပ္ပိနိတော၊ မရွေးအပ်၊ ဟိဝိက္ခာရေမိ
 ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ အာယသ္မန္တ
 အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိဿတ္ထော၊ အကျုံးဝင်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 နံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို၊ သိရေသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပလိတေသျှ၊ ဆံဖြုတ်သည်၊ ဇေ
 တေသုပိ၊ ရောက်ကုန်သော်လည်း၊ နဝေ၊ သူငယ်ဖြစ်သော၊ အယံကုမာ
 ရကော၊ ဤသတို့သားသည်၊ မတ္တံ၊ အထိုင်းအရှည်ကို၊ နအညာသိ၊ မသိစွ
 ထကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမာရကဝါဒေန၊ သူငယ်ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဩဝ
 ဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သကျကုလပ္ပ
 သုတောစ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုဇ္ဇဝိတုပုတ္တော၊ တလွေးတော်သားဖြစ်သော၊ တာတာ၊
 ညီတော်တည်း၊ တတြ၊ ထိုရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးချယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဆန္ဓာဂမနံဝိယ၊ ချစ်သောအားဖြင့် မလားအပ်သည်သို့
 လားသကဲ့သို့၊ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့ကုန်လျက်၊ ဗဟု၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ အသေခပဒိုသန္တိဒါပ္ပတ္တေ၊ အသေခဖြစ်၍ပဒိုသန္တိဒါသို့ရောက်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဗြဟ္မပေတွာ၊ ထား၍၊ သေခပဒိုသန္တိဒါပ္ပတ္တံ၊
 သေခဖြစ်၍ ပဒိုသန္တိဒါသို့ရောက်သော၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ထေ

ရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ ဥပ္ပိနိ၊ ရွေးချယ်ဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ
 ဝဒေယျ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ တံပရူပဝါဒံ၊ ထိုသူတပါး၏ စွပ်စွဲခြင်းကို။ ပရိ
 ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ်လိုသည်ဖြစ်၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂတိ၊
 သင်္ဂါယနာကို။ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဘိက္ခုနံ
 ယေဝ၊ ရဟန်းတို့၏သာယျင်။ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဂဟေဿာမိတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ နဥပ္ပိနိ၊ မရွေးချယ်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သယမေဝ၊ မိမိတို့အလိုလိုသာယျင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့သည်။ အာနန္ဒဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏။ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ။ ထေရံ၊
 မဟာကဿပမထေရ်ကို။ ယာဝိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ယထာဟကံ၊ အာ
 ဟာအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အါယသ္မန္တံ
 မဟာကဿပံ၊ အရှင်မဟာကဿပကို။ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါ
 ရံ၊ ယျော့ကုန်၏။ ကံ၊ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား။ အယံအာယသ္မာအာနန္ဒော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ကိစ္ဆာပိသေခေါ၊
 အကယ်၍ကား။ အေသာဖြစ်၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဆန္ဒာ၊
 ချစ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒေါသာ၊ မုန်းသော အားဖြင့် လည်း
 ကောင်း။ ဘယာ၊ ကြောက်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ မေဟာ၊ တွေဝေ
 သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အဂတိံ၊ မလားအပ်သည်သို့။ ဂန္တု၊ လား
 အံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗေ၊ မထိုက်။ အနေန၊ ဤအာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သဒ္ဓိကေ၊ အထံတော်၌။ ဗဟုစ၊ များစွာယျင်။ ဓမ္မောစ၊
 ဓမ္မာကိုလည်းကောင်း။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းကို လည်းကောင်း။ ပရိယတ္တော၊
 သင်ကြားအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား။ ထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒံ၊
 အရှင်အာနန္ဒာကိုလည်း။ ဥပ္ပိနတု၊ ရွေးတော်မူပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ
 ရံ၊ ယျော့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ
 ၌။ အာယသ္မာ၊ မဟာကဿပေါ။ ရှင်မဟာကဿပသည်။ အာယသ္မန္တံ၊ အာ
 နန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဥပ္ပိနိ၊ ရွေးတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 ၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဥပ္ပိနိ၊ ရွေးတော်မူ၏။ တေနအာယသ္မတာ
 အာနန္ဒေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တဇ္ဇ၊ ပဉ္စထေရ်သတာနိ၊ ငါးရာ
 သောမထေရ်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရုနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
 တို့အား။ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကံ၊ အဟောသိ၊

အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ကတ္ထိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မကို လည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါယေယျာမနူခေါ၊ သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သည်၊ မဟာဂေါစရံခေါ၊ ကျယ်သော ဆွမ်းခံရာရှိသည်သာတည်း၊ သမ္ပန္နသေနာသနံ၊ ပြည့်စုံသော ကျောင်းအိမ်ရာ နေရာလည်းရှိ၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝဿံ၊ ဝါလပတ်လုံး၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါယေယျာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝဿံ၊ ဝါဆိုခြင်းသို့၊ နဥပဂစ္ဆေယျ၊ မကပ်ကုန်မူကား၊ ယံနူနံ၊ ကောင်းလေစွ တကား၊ ဣတိတေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုမထေရ် တို့အား၊ တေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိပန၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဣဒံ၊ ထာဝရကမ္မံ၊ ဤထာဝရကံကို၊ ကောစိ၊ တစ်စုံတယောက်သော၊ ဝိသဘာဂပုဂ္ဂလော၊ သဘောမတူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံဃာမဇ္ဈံ၊ သံဃာ၏အလယ်သို့၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်လာ၍၊ ဥက္ကောဇေယျ၊ ထွပ်ချောက်ချားရာ၏၊ ဣတိတေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ မဟာကဿပေ၊ အရှင်မဟာ ကဿပသည်၊ ဥတ္တိဒုတိယေန၊ ဥတ်လျှင်နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သာဝေသိ၊ ကြား၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သံဂိတိခန္ဓကေ၊ သံဂိတိခန္ဓက၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်း ကောင်းသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော် မူသောကြောင့်၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ရက်ကုန်သော၊ သာဓုကိဉ္ဇနဒိဝသေသုစ၊ ကောင်းစွာပွဲသဘင်တို့ဖြင့် ငြီးမြောက်သော နေ့တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ရက်ကုန်သော၊ ဓာတုပူဇာဒိဝသေသုစ၊ ဓာတ်တော်ပူဇော်သောနေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတိဝက္ကသု၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဗမာသော၊ တလခွဲသည်၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်လေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌မူကား၊ ဝိမှာနံ၊ နွေလတို့၏၊ ဒိယဇောမာသော၊ လခွဲသည်၊ သေသော၊ ကြွင်းသေး၏၊ ဝဿုပနာယိကာ၊ ဝါသို့ကပ်အပ်သော ကာလသည်၊ ဥပကဋ္ဌာ၊ နီးလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မတွံ၊

ထိ၍၊မဟာကဿပထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ အာဂုဿော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ မယံ၊ငါတို့သည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာမာတိ၊
 သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဥပဗ္ဗံ၊ထက်ဝက်သော၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်း
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဧကံမဂ္ဂံ၊ ခရီးတကြောင်းသို့၊ ဂတော၊သွားလေ၏။
 အနုရုဗ္ဗထေရော၊ အနုရုဗ္ဗမထေရ်သည်။ ဥပဗ္ဗံ၊ထက်ဝက်သော၊ ဘိက္ခု
 သံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဧကံမဂ္ဂံ၊ ခရီးတကြောင်းသို့၊
 ဂတော၊သွားလေ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တပီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတော်ကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာ ပရိဂုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်၊ သာ
 ဝတ္ထိံ၊သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်သို့၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနမဂ္ဂေန၊
 အကြင်ခရီးဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ ပတ္တမိတဗ္ဗော၊ ဖဲသွားအပ်၏။
 တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ စာရိကံ၊ဧဒေသစာရိကို၊ ပတ္တမိ၊ဖဲသွား၏။ အာ
 နန္ဒတ္ထေရော၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ရောက်ရာရောက်ရာ
 အရပ်၌၊တဋ္ဌ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ကုဟိံ၊အဘယ်အရပ်၌၊ သတ္တာ
 ရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆို၍၊ မဟာပရိဇေဝေါ၊ သည်းစွာသော
 ငိုကြွေးခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ထေရေ၊
 မထေရ်သည်။သာဝတ္ထိံ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အနုပုဗ္ဗော၊ရောက်လတ်သော်၊
 ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနသယေဝိယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော
 အခါကဲ့သို့၊မဟာပရိဇေဝေါ၊ သည်းစွာသောငိုကြွေးခြင်းသည်။အဟော
 သိ၊ဖြစ်၏။ တတြိ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်။
 အနိစ္စတာဒိ ပဒိုသံယုတ္တာယ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်စသည်နှင့် ယှဉ်သော။
 ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ တံမဟာဇနံ၊ ထိုလူအပေါင်းကို၊
 သညာပေတွာ၊သိစေ၍၊ဇေတဝနံ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ပဝိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ဒသဗလေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ဝသိတဂန္ဓကုဋိယာ၊သိတင်းသုံး
 တော်မူအပ်သော ဂန္ဓကုဋိတိုက်၏။ ခွါရံ၊တံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ဖွင့်၍၊ ပဝိ
 သိတွာ၊ဝင်၍၊မဇ္ဇပိဋံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊
 ပဗ္ဗေါဇေတွာ၊ခါ၍၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို၊ သဗ္ဗဇိတွာ၊ တမြက်ထည်း၍၊
 မိလ္လာတ မာလာကစဝရံ၊ ညှိုးလေပြီးသောပန်းဖိုက်ကို၊ ဆဇေတွာ၊ စွန့်
 ၍၊မဇ္ဇပိဋံ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို၊ အတိဟရိတွာ၊ တဖန်ဆောင်၍။

ပုန၊တဖန်၊ယထာဋ္ဌာနေ၊ တားမြစ်တိုင်းအရှင်၌၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ထား၍၊ ဘဂဝ
တော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဋ္ဌိတကာလေ၊ထင်ရှားရှိသောအခါ၌၊ ကရုဏီ
ယဝတ္ထံ၊ ပြုနေကြဝတ်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောဝတ်ကို၊ အကာယိ၊
ပြု၏။ ။

အထ၊ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်
စွာဘုရား၏၊ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်မှ၊ ပဏုတိ၊စ၍၊ဋ္ဌာ
နနိသဇ္ဇမဟုလတ္တာ၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္န
ခေတုကံ၊ ပြောသောသလိပ်နာရှိသော၊ ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊ သမဿာသေ
တုံ၊ သက်သာစိတ်သောငှါ၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊
ဗိရေပိရေစနံ၊နို့၊ရည်နှင့် ရောသောဝမ်းချောဆေးကို၊ ပိဝိတွာ၊သောက်၍၊
ဝိဟာရေယေဝ၊ စေတဝန် ကျောင်းတော်၌ သာဗျင်၊ နိသီဒိ၊ထိုင်နေ၏။
ယံ၊အကြင်ဆေးသောက်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊သုဘေန၊သုဘအမည်
ရှိသော၊မာဏဝေန၊လူလင်သည်၊ပဟိတံ၊စေအပ်သော၊မာဏဝကံ၊လူလင်
ငယ်ကို၊ထေံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဆို၏။ ဘိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆို
သနည်း၊ မာဏဂက၊ လူလင်ငယ်၊ အကာလောခေါ၊ အခါ မဟုတ်လေ
သေးတကား၊ မေ၊ငါ့အား၊ အဇ္ဈ၊ယနေ့၊ပီတာ၊ သောက်အပ်သော၊ ဘေ
သဇ္ဇမတ္တာ၊ဆေးအတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သွေ၊နက်ဖန်၊အပွေဝ
နာမဥပ သက်မေယျာမ၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ကုန် မည်လည်းမထိ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အဝေါစ၊ဆို၏။ဒုတိယဒိဝသေ၊နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊စေတကတ္ထေရေန၊
စေတက ထေရ်ဖြစ်သော၊ ပစ္ဆာ သမထေန၊ နောက်လိုက် ရဟန်းနှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊အတူတကွ၊ဂတ္တံ၊သွားလေ၍၊ သုဘေန၊သုဘအမည်ရှိသော၊ မာ
ဏဝေန၊ လူလင်သည်၊ ပုဠော၊မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒီဃနိကာယေ၊ ဒီဃ
နိကာယ်၌၊သုဘသုတ္တံနာမ၊သုဘသုတ်အမည်ရှိသော၊ဒသမံ၊ငယ်ခုတို့၏
ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊သုတ္တံ၊သုတ်ကို၊အကာယိ၊ဟောလေ၏။ ။

အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ စေတဝနပိဟာရေ၊ စေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
ခဏ္ဍပုဏ္ဏပဗ္ဗိသင်္ဂါရဏံ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို ပြုပြင်ခြင်းကို၊ကာရာပေ
တွာ၊ပြုပြင်စေ၍၊ ဝဿုပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောနေ့သည်၊ ဥပကဋ္ဌာ
ယ၊နီးလတ်သော်၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ထေရော၊အာနန္ဒာမထေရ်
သည်၊ ဂတော၊သွား၏။ မဟာကဿပထေရောစ၊ မဟာကဿပမထေရ်
သည် လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓထေရောစ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် လည်း
ကောင်း၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ ဘိက္ခု၊သံဃံ၊ရဟန်းသံဃာကို၊ ဂဟေတွာ၊

ယူ၍၊ ရာဇဂဟမေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သာလျှင်၊ ဂတာ၊ သွားကုန်၏၊
 တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဋ္ဌာရ
 သမဟာ၊ ဝိဟာရာ၊ တဆဲရှစ်ရပ်သော ကျောင်းကြီးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောကျောင်းတို့သည်လည်း၊ ဆဋ္ဌိတ
 ပတိတဥတ္တာပါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော ကျသောအမှုကိစ္စကုန်သည်၊ အဟေ
 သံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 တော်မူသောကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူကုန်၍၊ ဝိဟာရေစ၊ ကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝေဏေစ၊
 ပရိဝေဏ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ အဂမံ၊ သွားကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနပူဇနတ္ထု၊ စကားတော်ကို ပူဇော်အံ့သောဌာလည်း
 ကောင်း၊ တိတ္ထိယဝါဒပရိမောစနတ္ထု၊ တိတ္ထိတို့၏ကဲ့ရဲ့သောဝါဒလွတ်
 စိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌမံ၊ မာသံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဝါလပတ်လုံး၊
 ခဏ္ဍပုလ္လပဋိသင်္ခရံ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကိုပြုပြင်ခြင်းကို၊ ကရောမာတိ၊
 ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ ပိန္နဲသံ၊ ကြံကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တိတ္ထိယာ
 တိတ္ထိတို့သည်၊ သမဏသမဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သာဝကာ၊
 တပည့်တို့သည်၊ သတ္တရိ၊ ဆရာသည်၊ ဌိတေယေဝ၊ ထင်ရှားရှိစဉ်သာ
 လျှင်၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိစက္ခိံ၊ သု၊ သုတ်သင် ပြင်ဆင်ကုန်၏၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆန္ဒေသံ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေ
 ယျံ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ ဝါဒပရိမော
 စနတ္ထု၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားလွတ်စိမ့်သောဌာလည်း၊ ပိန္နဲသံ၊ ကြံကုန်၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ခဏ္ဍပုလ္လပဋိသင်္ခရံ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို ပြုပြင်ခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏိ
 တံ၊ မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဟန္တံ၊ ဤယခု၊ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ မာသံ၊ ရှေးဦးစွာသောဝါလပတ်လုံး၊ ခဏ္ဍပုလ္လပဋိသင်္ခရံ၊
 ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကိုပြုပြင်ခြင်းကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ မဏ္ဍိမံ၊ မာသံ၊ မဏ္ဍိ
 မဝါလပတ်လုံး၊ သန္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါယိဿာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်

အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံပိဝုတ္တံပိ ဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ တိုင်ပင်၍နှစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကုန်၍၊ ရာဇဒွါရေ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌသု၊ ရပ် ကုန်၏။ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍ ဝန္တုတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံကရော မိ၊ အဘယ်အမှုကိုပြုရအံ့နည်း၊ ကေန၊ အဘယ်အမှုဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အလိုရှိ တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရေသိ၊ ဖိတ်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့ သည်၊ အဋ္ဌာရသ မဟာဝိဟာရ၊ ပဋိသင်္ဃိရဏတ္ထာယ၊ တဆဲရှစ်ရပ်သော ကျောင်းကြီးတို့ကိုပြုပြင်စီမံသောငှါ၊ ဟတ္ထကမ္မံ၊ လက်အမှုကို၊ ပဋိဝေဒေ သံ၊ ထိစေကုန်၏။ ရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သာရ၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ယျောက်ထား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီး သည်၊ ဟတ္ထကမ္မကာရကမုနုဿေ၊ လက်မှုလုပ်ဆောင်နိုင်သောသူတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ပဋ္ဌမံမာသံ၊ ရှေးဦးစွာသော ဝါလပတ်လုံး၊ သဗ္ဗဝိဟာရေ၊ အလုံးစုံသောကျောင်းတိုက်တို့ကို၊ ပဋိသင်္ဃိ ရာပေသံ၊ ပြုပြင်စေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရာ၊ မထေရ် တို့သည်၊ ရညော၊ အဇာတသတ်မင်းအား၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိဟာရ၊ ပဋိသင်္ဃိရ တံ၊ ကျောင်းကို ပြုပြင်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခု၊ ဓမ္မဝိနယ သင်္ဂဟံ၊ ဓမ္မဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကရောမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ ဟူ၍၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သာရ၊ ကောင်း ပြီ၊ ဝိဿဋ္ဌာ၊ ရှုံ့ရှားခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကရောထ၊ ပြုလေကုန်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာဏာစက္ကံ၊ အာဏာစက်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အာဏာပေထ၊ စေခိုင်းတော်မူကုန်လော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံကရောမိ၊ အဘယ်ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ယျောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာ တင်ခြင်းကို၊ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော၊ တိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္နိသဇ္ဇ ဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာစည်းဝေးရာအရပ်ကို၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ကရော ဟိ၊ ပြုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရားတို့၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ကရောမိတိ၊ ပြုရအံ့နည်းဟူ၍၊ ဝတ္ထေ၊ ယျောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဘာရပဗ္ဗတပဿေ၊

ဝေသာရတောင်၏ကမ်းပါးယံ၌၊ သတ္တပဏ္ဍိတဟန္တိရေ၊ စရည်းပင်ရောက်
ရာဂူလိုက်၏ အဝ၌၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောဌ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အစာ
တသတ္တု၊ ရာဇာ၊ အစာတသတ်မင်းသည်၊ ဝိသုကဗ္ဗု၊ နာ၊ ဝိသကြိုနတ်သား
သည်၊ နိဗ္ဗိတသဒိသံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူထသော၊ သုဝိဘတ္တဘိက္ခု
ထမ္ဘသောပါနံ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော နံရံသည်တိုင်စောင်းတန်း
လည်းရှိထသော၊ နာနာဝိမောလာကမ္မလတာကမ္မဝိစိတြိ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိသောရှူးပန်း ရှူးနွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာထသော၊ မဟာမဏ္ဍပံ၊
မဏ္ဍပ်ကြီးကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေပြီး၍၊ ဝိဝိကေသုမ ဒါမ
ဩဗ္ဗကဝိနိဂ္ဂလန္တစာရူပိတာနံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ပန်းကုံး
ပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့် ဆွဲလျက်တလျှပ်လျှပ်ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့်တင့်
တယ်သောဗိတာနံလည်းရှိထသော၊ ဝိစိတြမဏိကောဗ္ဗိမတလံဣာ၊ ဆန်း
ကြယ်စွာသော ပတ္တမြားတို့ဖြင့် စီအပ်ခပ်အပ်သော အပြင်ကဲ့သို့၊ နာနာ
ပုဗ္ဗပဟာရဝိစိတြိ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ဖြင့် ဆောင်အပ်သည် ဖြစ်၍
ဆန်းကြယ် စွာထသော၊ သုပရိနိဗ္ဗိတဘူမိကန္တံ၊ ကောင်းစွာ ပြီးသောမြေ
အမှုရှိထသော၊ ဗြဟ္မဝိမာနသဒိသံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ဗိမာန်နှင့်တူသော၊ နံမဏ္ဍ
ပံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကို၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ တတ္ထိ၊ မဟာမဏ္ဍပေ၊ ထို
မဏ္ဍပ်ကြီး၌၊ ပဉ္စသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာ
ယ၊ အလိုဌ၊ အနုည္ဗာနိ၊ အဖိုးအတိုင်းမထိထိုက်ကုန်သော၊ ပဉ္စကပ္ပိယပစ္စ
တ္ထရုဏသတာနိ၊ ငါးရာသေခပ်သေခင်းတို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍
ဒက္ခိဏဘာဝံ၊ တောင်မျက်နှာလက်ျာအဖျားကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဥတ္တရာဘိ
မုခံ၊ မြောက်မျက်နှာ အရပ်သို့ရှေးရှူးထေရာသနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏နေရာ
ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ မဏ္ဍပမဇ္ဈေ၊ မဏ္ဍပ်၏အလယ်၌၊ ဝုရတ္ထာဘိ
မုခံ၊ အရှေ့မျက်နှာသို့ရှေးရှူး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိတော်မူသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာသနာရဟံ၊ နေတော်မူခြင်းငှါထိုက်
သော၊ ဝေဗ္ဗာသနံ၊ တရားဟောနေရာပလ္လင်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဇ္ဈေ၊
ဤတရားဟော နေရာ ပလ္လင်ထက်၌၊ ဒန္တာခစိတံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် စီအပ်
သော၊ ဗိဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း
အား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကိစ္စံ၊ မဏ္ဍပ်ပြုလုပ်ကိစ္စသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစာပေထိ၊ ကြားလျှောက်စေ၏၊ ။

ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏။ ကိံအာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ အာဂုသော အာနန္ဒံ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ သွေးနက်ဖန်၊ သံဃသန္နိပါတော၊ သံဃာတော်၏ အစည်းအဝေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တူညီသင်သည်ကား၊ သေခေါ်၊ သေခသာဖြစ်၍၊ သကရဏီယော၊ အထက်မဂ်တည်းဟူသောပြုတွယ် ကိစ္စရှိသေး၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေတယာ၊ သင်သည်။ သန္နိပါတံ၊ အစည်းအဝေးသို့၊ ဂန္တံ၊ သွားအံ့သောငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်တုံ၊ သင်သည်။ အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သွေးနက်ဖန်၊ သန္နိပါတော၊ အစည်းအဝေးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယွာဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ သေခေါ်၊ သေခသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သန္နိပါတံ၊ အစည်းအဝေးသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားပြားအံ့၊ ဇေတံ၊ ဤသေခဖြစ်လျက် အစည်းအဝေးသို့ သွားခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား၊ နခေါပနပတိရူပံ၊ မလျော့ကပ်ပတ်၊ ဣတိမနသိ ကတွာ၊ ဤသို့နုလုံးထား၍၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ကာယဂတာယသတိယာ၊ ကာယဂတာသတိဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္စုသ သမယေ၊ ခိုဗင်းသောက်ထအခါ၌၊ စက်မာ၊ စင်္ကြံမှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ သက်ခဲ့၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိပ္ပုဇ္ဈိဿာမိတိ၊ လျောင်းဦးအံ့ဟူ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ အာဝိဇ္ဇေသိ၊ စောင်း၏၊ နွေပါဒါ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဘူမိတော၊ မြေမှ၊ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဗိဗ္ဗောဟနံ၊ အုံးသို့၊ အပ္ပတ္တု၊ မရောက်မိသာလျှင်၊ တတ္ထိံ၊ အန္တရေ၊ ထိုအတွင်း၌၊ အနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါန်တရား မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝေတိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဟိသရံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ စက်မေ၊ စင်္ကြံဖြင့်၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ အသက္ကောဇန္တာ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏။ ကိံ၊ ဝိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်သည်။ ကတဂုညော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီ ဖြန်းခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဈ၊ မပြတ်ယှဉ်လေလော၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းသော အာသဝေါရှိသည်။ ဟောဟိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံစနံ၊ ဤ

စကားတော်ကို၊ အဝေါစနု၊ မိန့်တော်မူဘူးသည်မဟုတ်ပါလော၊ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စ၊ ဘုရားရှင်တို့၏လည်း၊ ကထာ၊ စကားတော်သည်၊ ခေါသော နာမ၊ အဖြစ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မမပန၊ ငါ့အားကား၊ အစွာခန့်၊ လွန်စွာအားထုတ်အပ်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဝိရိယလွန်လွန်းသောကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြို၏၊ ဟန္တု၊ ဤယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိရိယသမတံ၊ ဝိရိယနှင့်မျှသည်ကို၊ ယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေအံ့ဟူ၍၊ စကံမာ၊ စကြိုမှ၊ သြရောဟိတွာ၊ သက်ခွဲ၍၊ ပါဒစောဝနဋ္ဌာနေ၊ ခြေဆေးရာအရပ်၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေးကြော၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ယောကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဝိသမိသာ၊ သိတိ၊ အပင်အပန်းဖြေပြီးအံ့ဟူ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ မဉ္ဇကေ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ ဥပနာမေထိ၊ ညွတ်စေ၏၊ န္ဓေပါဒါ၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဘူမိတော၊ မြေမှ၊ မုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဝိဗ္ဗောဟနံ၊ အုံးသို့၊ အသမ္ပတ္တံ၊ မရောက်မီ၊ တေတ္ထိံ၊ အန္တရေ၊ ဤအတွင်း၌၊ အနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါနိတရားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါ တရားတို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သည်၊ စတုဣရိယာပထဝိရဟိတံ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်မှလွတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမတ္ထိံ၊ သာသနေး၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အနိသိန္နော၊ မထိုင်ဘဲလျက်၊ အနိပ္ပန္နော၊ မထောင်းဘဲလျက်၊ အဗ္ဗိတော၊ မရပ်ဘဲလျက်၊ အစကံမန္တော၊ မသွားဘဲလျက်၊ ကောတိက္ခ၊ အဘယ် ရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ စိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရောတိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ သိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရာ၊ မထေရ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသော၊ အရှင်အာနန္ဒာရဟန္တာဖြစ်၍ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်န်းကို၊ ပဋိသာမေတွာ၊ သိုငြိမ်း၍၊ ဓမ္မသတာယံ၊ တရားသဘင်၌၊ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရောပန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ကို၊ ဥာပေတုကာမော၊ သိစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့

နှင်းသဟ၊ တက္က၊ အနာဂတော၊ မသွား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယထာ
 ဝုဇ၊ ဘိတင်းကြီးစဉ် အတိုင်း၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိတို့၏၊ အာ
 သနေ၊ နေရာ၌၊ နိဗ္ဗိဒန္တာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်၊ အာနန္ဓာထေရဿ၊ အာနန္ဓာ
 မထေရ်၏၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဌပေတွာ၊ ထားကုန်၍၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓာ၊ ထိုင်နေကုန်၏၊
 ဧတံအာသနံ၊ ဤနေရာသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ အာသနံ၊ နေရာနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဓဿ၊ အာနန္ဓာ၏၊ အာသနံ၊
 နေရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဓောပန၊ အာ
 နန္ဓာသည်ကား၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေသနည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထိ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊
 အာနန္ဓာမထေရ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဂမနကာလော၊ သွား
 အံ့သောအခါရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္နိယိ၊ ကြံ၏၊ ဖိန္နိတွာ၊ ကြံပြီး၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာနူဘာဝံ၊ အာနူဘော်ကို၊ ဒဿေန္တာ၊ ပြုလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ နိမုဇ္ဈိတွာ၊ ဝပ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာသနေယေဝ၊
 နေရာ၌သာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏၊ အာကာယေန၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကေ၊ အချို့
 သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ တတ္ထိ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဓာသည်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓေ၊ နေပြီးသော်၊ အာ
 ယသ္မာမဟာကဿပတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို၊ အာဝုဿေ၊ ငါ့ရှင်တို့ကို၊ အသိနည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဓမ္မ
 ဝါ၊ ဓမ္မကို သော်လည်း၊ သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာ တင်ရကုန်အံ့လော၊
 ဝိနယံဝါ၊ ဝိနည်းကိုသော်လည်း၊ သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာ တင်ရကုန်အံ့
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေယိ၊ တိုင်ပင်၏။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်
 မဟာကဿပ၊ ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်း မည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဿာသနဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၏၊ အာယု၊ အသက်ပေတည်း၊ ဝိနယေ၊
 ဝိနည်းသည်၊ ဋီတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊
 ဋီတံ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယာမာတိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကံဝုဂ္ဂလံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရရံကတွာ၊ အကြီး
 အမှူးပြု၍၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယိတဗ္ဗော၊ သင်္ဂါယနာ တင်အပ်
 မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မန္တံပုလိ၊
 အရှင်ဥပုလိကို၊ ရရံကတွာ၊ အကြီးအမှူးပြု၍၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါ

ယိတဗျော၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏။ ။
 ကိံ၊ အသို့နည်း။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်။ နပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်လေသ
 လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။ နပဟောတိ၊ မစွမ်း
 နိုင်သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ပဟောတိ ဝေ၊ စွမ်းနိုင်သည် သာလျှင်တည်း။
 အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဓမ္မောနောယေဝ၊ ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်သာလျှင်။ ဝိနယပရိယတ္တိံ၊ ဝိနည်း
 ပရိယတ်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍။ အာယသ္မန္တံ ဥပါလိံ၊ အရှင်ဥပါလိကို၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမာ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနယ
 ဓရာနံ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံယော
 အယံ ဥပါလိ၊ အကြင်ဥပါလိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝေဝေသော ဥပါလိ၊ ဤဥပါ
 လိသည်။ အဝံ၊ အငွေ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေ ဓဂ္ဂေ၊ ဧတေ ဓင်အရာ၌။ ဓူပေ
 သိ၊ ထားတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပါလိထေရံ၊ ဥပါလိမထေရ်ကို။
 ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ သင်္ဂါယာမ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရော၊ မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ ဝိနယံ၊
 ဝိနည်းကို။ ပုစ္ဆ နတ္ထာယ၊ မေးမြန်းစိစစ်အံ့သောငှါ။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်
 ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သမုတ်၏။ ဥပါလိတ္ထေရောဝိ၊ ဥပါလိ
 မထေရ်သည်လည်း။ ဝိသန္ဓနတ္ထာယ၊ ဖြေအံ့သောငှါ။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်
 ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သမုတ်၏။ တတြ၊ ထိုသမုတ်ခြင်း
 ထက္ခတာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌။ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ သံဇာံ၊
 သံဇာတော်ကို။ ဥာပေသိ၊ သိစေ၏။ ကိံ ဥာပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသ
 နည်း။ အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့။ သံဇော၊ သံဇာတော်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေစနံ၊
 စကားကို။ သုတာတု၊ နာလေဝံ။ သံဇာသ၊ သံဇာတော်အား။ ပတ္တကလ္လံ၊
 လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား
 အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပါလိံ၊ ဥပါလိကို။
 ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥာပေသိ၊ သိစေ၏။ ။
 အာယသ္မာဝိဥပါလိ၊ ရှင်ဥပါလိသည်လည်း။ သံဇာံ၊ သံဇာကို။ ဥာပေသိ၊
 သိစေ၏။ ကိံ ဥာပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
 သံဇော၊ သံဇာတော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝေစနံ၊ စကားကို။ သုတာ
 တု၊ နာတော်မူလော့။ သံဇာသ၊ သံဇာတော်အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျှောက်

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ။ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံ သတိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ အာယသ္မတာမဟာ ကဿပေန။ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဝိနယံ။ ဝိနည်းကို။ ပုဋ္ဌော။ မေးအပ် သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿဇ္ဇေယျံ။ ဖြေအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥပပေထိ။ သိစေ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အတ္တနာဝ။ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ သမ္ပန္နိတွာ။ သမုတ် ၍။ အာယသ္မာဥပါလိ။ အရှင်ဥပါလိသည်။ အာသနာ။ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာယ။ ထ၍ ဧကံသံ။ ပရံးတဖက်၌။ စိဝရံ။ သင်္ကန်းကို။ ကတွာ။ စမ္ပယ်တင်သည်ကို ပြု၍။ ထေရေ။ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္တိတွာ။ ရှိ ခိုး၍။ ဓမ္မာသနေ။ တရားဟောပလ္လင်၌။ ဓန္တခစိတံ။ ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော။ ဗိဇနိံ။ ယပ်ကို။ ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။ နိသိဒိ။ ထိုင်နေ၏။ ။

တတော။ ထိုနောက်မှ။ မဟာကဿပတ္ထေရော။ မဟာကဿပမထေရ် သည်။ ဥပါလိထေရံ။ ဥပါလိမထေရ်ကို။ ပဋ္ဌမပါရာဇိကံ။ ပဋ္ဌမပါရာဇိက ကို။ အာဒိကတွာ။ အစပြု၍။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ ဝိနယံ။ ဝိနည်းကို။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဥပါလိထေရော။ ဥပါလိမထေရ်သည်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ။ ဖြေ၏။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံကုန်သော။ ပဉ္စသတာ။ ငါးရာကုန်သော။ သိက္ခာ။ ရဟန်းတို့သည်။ ပဋ္ဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒံ။ ပဋ္ဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို။ သနိဒါနံ။ နိဒါန်း နှင့်တကွကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဧကတော။ တပေါင်းတည်း။ ဂဏသဇ္ဈာယံ။ တပေါင်းတည်းသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ အကံသု။ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ သေ သာနိဝိ။ ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း။ ဂဏသဇ္ဈာယံ။ တပေါင်း တည်းသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ အကံသု။ ပြုကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံ သော။ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဝိနယဋ္ဌကထာယ။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ယူအပ်၏။ ဧတေနနယေန။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သဥဘတော ဝိဘင်္ဂံ။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂနှင့်တကွသော။ သခန္ဓကပရိဝါရံ။ ခန္ဓက ပရိဝါနှင့်တကွ သော။ သကလံ။ အလုံးစုံသော။ ဝိနယပိဋကံ။ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို။ သင်္ဂါ ယိတွာ။ သင်္ဂါယနာတင်ပြီး၍။ ဥပါလိထေရော။ ဥပါလိမထေရ်သည်။ ဓန္တ ခစိတံ။ ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော။ ဗိဇနိံ။ ယပ်ကို။ နိက္ခိပိတွာ။ ချ၍။ ဓမ္မာသ နာ။ တရားဟောပလ္လင်ထက်မှ။ ဩရောဟိတွာ။ သက်ခဲ့၍။ ဝုဋ္ဌာယိတင်း ကြီးကုန်သော။ သိက္ခာ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္တိတွာ။ ရှိခိုး၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပတ္တာ သနေ။ ရောက်သောနေရာ၌။ နိသိဒိ။ ထိုင်နေ၏။ ။

ဝိနယံ။ ဝိနည်းကို။ သင်္ဂါယိတွာ။ သင်္ဂါယနာ တင်ပြီး၍။ ဓမ္မံ။ ဓမ္မကို။ သင်္ဂါယိတုကာမော။ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အာယသ္မာ

မဟာကဿပထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဓမ္မ၊ ဓမ္မကို၊ သင်္ဂါယန္တေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်လိုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကံပုဂ္ဂလံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရရံကတွာ၊ အကြီးအမှူးပြု၍၊ ဓမ္မောဓမ္မကို၊ သင်္ဂါယိတဗ္ဗော၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ရရံကတွာ၊ အကြီးအမှူးပြု၍၊ ဓမ္မောဓမ္မကို၊ သင်္ဂါယိတဗ္ဗော၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဥာပေသိ၊ သိစေ၏။ ကိံ ဥာပေသိ၊ အဘယ်သို့ သိစေသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာတု၊ နာလော၊ သံဃာ၊ သံဃာအား၊ ပတ္တကလ္လံ၊ လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာကို၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မကို၊ ပုစ္ဆိယံ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာပေသိ၊ သိစေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဥာပေသိ၊ သိစေ၏။ ကိံ ဥာပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာတု၊ နာတော်မူလော၊ သံဃာ၊ သံဃာအား၊ ပတ္တကလ္လံ၊ လျှောက်ပတ်သော အခါရှိသောကံသည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာယသ္မတာ၊ မဟာကဿပေန၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မကို၊ ပုစ္ဆော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဿန္တေယျံ၊ ဖြေပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာပေသိ၊ သိစေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ပုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဖက်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ စမ္ပယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊ ထေရေ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဓမ္မာသနေ၊ တရားဟောပလ္လင်ထက်၌၊ ဒန္တခစိတံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော၊ ဝိဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာကဿပထေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ အာနန္ဒထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာဝုသော၊ အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊

ဓမ္မကုသိုလ်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရာဇဂဟိရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏။ အန္တရာစ၊ အကြား၌လည်းကောင်း။ နာဠန္ဒနာဠန္ဒဿ၊ နာဠန္ဒရွာ၏။ အန္တရာစ၊ အကြား၌လည်းကောင်း။ အမ္မလဗ္ဗိကာယ၊ အမ္မလဗ္ဗိကာတောအရပ်၌၊ ရာဇဂါရကေ၊ မင်းတို့၏ပျော်ရာ မင်းတံ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေဆို၏။ ။ ကံပုဂ္ဂလံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သုပ္ပိယံ၊ သုပ္ပိယအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကဉ္စ၊ ပရိဗိုဇ်ကို၎င်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တအမည်ရှိသော။ မာဏဝကဉ္စ၊ လူလင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒာကို။ ဗြဟ္မဇာလဿ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၏။ နိဒါနံပိ၊ နိဒါန်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပုဂ္ဂလံပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာပသောအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ သာမညဗလံ၊ သာမညဗလသုတ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတ္ထံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရာဇဂဟိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဇိဝကဗ္ဗဝနေ၊ ဇိဝကဇာသရက်ဥယျာဉ်တော၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေဆို၏။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဝေဒေဟိပုတ္တေန၊ ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုနာ၊ အဇာတသတ်မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒာကို။ အရှင်အာနန္ဒာကို။ သာမညဗလဿ၊ သာမညဗလသုတ်၏။ နိဒါနံပိ၊ နိဒါန်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပုဂ္ဂလံပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဧတေနဝဉ္စပပါယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ ပဉ္စနိကာယေ၊ ငါးပါးသောနိကာယ်တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပုဋ္ဌာပုဋ္ဌာ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်း။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏။ အယံပဌမမဟာသင်္ဂီတိ၊ ဤပဌမမဟာသင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို။ ပဉ္စဟိထေရသတေဟိ၊ ငါးရာသောမထေရတို့သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ။

ပဉ္စဟိသတေဟိ၊ ငါးရာသောမထေရ်တို့သည်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စသတာတိ၊ ပဉ္စသတဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထေရေဟေ၊
 ဝ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်ပင်လျှင်၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ထေရိကာတိစ၊ ထေရိကာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။
 ဣမိဿာပဌမမဟာသင်္ဂီတိယာ၊ ဤပဌမမဟာသင်္ဂီယနာသည်၊ ဝတ္တမာ
 နာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒီဃနိကာယဉ္စ၊ ဒီဃနိကာယ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယာနိဉ္စ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်အစရှိသည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေးပြီး၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊
 ခုဒ္ဒကနိကာယ်ကို၊ ဝုတ္တိန္တေန၊ မေးလိုသော၊ အာယသ္မတာ မဟာကဿ
 ပေန၊ အရှင်မဟာကဿပသည်၊ အာဝုသောအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒ၊ မင်္ဂလ
 သုတ္တံ၊ မင်္ဂလသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်
 အရပ်၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတေ၊ မေး
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေမာဒိဝစနာဝသာနေ၊ ဤသို့အစရှိသော စကား၏
 အဆုံး၌၊ နိဒါနံပိဝုတ္တိတိတ္ထေဋ္ဌာနေ၊ နိဒါနံပိဝုတ္တိတိဟူသောဤအရာ၌၊ နိဒါနေ
 နိဒါနံကို၊ ဝုတ္တိတေ၊ မေးအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တံနိဒါနံ၊ ထိုနိဒါနံကို၊ ဝိတ္ထာ
 ရေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ယေနစ၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်လည်း၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ယေန
 စ၊ အကြင်ဘုရားရှင်သည်လည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယဿ
 စ၊ အကြင် နတ်အပေါင်းအားလည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ
 သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ကထေတုကာမေန၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မယာ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘာ
 သိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဘာသိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသေန္တေန၊ ပြုသ
 ဖြင့်၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံမေသုတံဧကံသမ
 ယံဘဂဝါသာဝတ္ထိယံပိဟရေတိ(ပ)၊ ဂါထာယအဇ္ဈဘာသိတိ၊ ဧဝံမေသုတံ
 ဧကံသမယံ ဘဂဝါသာဝတ္ထိယံပိဟရေတိ(ပ)၊ ဂါထာယအဇ္ဈဘာသိဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန၊ အ
 ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ တဉ္စပန၊ ထိုဧဝံမေသု

တံအစန္တတာသိအဆုံးရှိသော စကားကိုလည်း၊ပဋ္ဌမမဟာသင်္ဂီတိကာ
လေ၊ပဋ္ဌမမဟာသင်္ဂီယနာတင်သောကာလ၌၊ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ဤယခုအခါ၌၊ ကသ္မာဝုတ္တန္တိ၊ဧတ္ထ၊ကသ္မာဝုတ္တံဟူသောဤပါဠိ
၌၊ပရိဟာရော၊အဖြေကို၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုအပ်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
အာနန္ဒာကို၊ မဟာကဿပထေရေန၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်၊နိဒါနံ၊
နိဒါနကို၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်၏၊ ဘသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
အနေန၊ဤအာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ဓမ္မာ
သနေ၊ တရားဟောပညာထက်၌၊ ဝသိဂဏပရိဝတံ၊ ရဟန္တာအပေါင်း
ခြံရံလျက်၊နိသိန္နံ၊ထိုင်နေသော၊ အာနန္ဒံ၊အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဧသ္မာ၊မြင်ကုန်
၍၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ဗိတ်သည်၊
သမုပ္ပန္နံ၊ဖြစ်၏၊အာယသ္မာဝေဒေဟမုနိ၊အရှင်ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊
ပကတိယာပိ၊ပကတိအားဖြင့်လည်း၊သကျကုလန္ဓယော၊သာဓကိဝင်အမျိုး
အနွယ်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံတည်း၊
ဘဂဝတာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်
အာနန္ဒာကို၊ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဧတေဝေ၊ဧတေဒင်္ဂါရော၌၊
နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ညွှန်ပြတော်မူအပ်၏၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ အတ္ထရိယတ္ထ၊တဓမ္မေဟိ၊အံဘွယ်သရဲတရား
တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာနံ၊
ပရိသတ်တို့သည်၊ ဝိယော၊ချစ်အပ်၏၊ မနာပေါ၊နှစ်လိုအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ဤ
ယခုအခါ၌၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မရုဇ္ဈဒါယန္တံ၊တရားတည်း
ဟူသော ပြည်ကြီး၏ အမွေခံသို့၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊တုရားသည်၊
ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဇာတောမညေ၊ ဖြစ်ယောင်တကား၊ တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တာသံဒေဝတာနံ၊
ထိုနတ်တို့၏၊ စေတောပရိဝိဘက္ကံ၊ဗိတ်အကြံကို၊ စေတသာ၊မိမိဗိတ်ဖြင့်၊
အညာယ၊သိ၍၊တံအတ္ထုတဂုဏသ မ္မာဝနံ၊ထိုမဖြစ်စဖူးသောဂုဏ်ကျေး
ဇူးဖြင့်မြီးပွမ်းခြင်းကို၊ အနုဓိဝါသေန္တော၊ သည်းမခံမူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊သာဝကတာဝမေဝ၊သာဝက၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ဒီပေတံ၊ပြအံ့သော
ဌာ၊ဝေမေသုတံ ဧကံသမယံဘဂဝါ(ပ)အန္တတာသိတိ၊ ဝေမေသုတံဧကံ
သမယံဘဂဝါ(ပ)အန္တတာသိဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏။ ။

တ္ထေန္တရေ၊ ထိုဝေပေသုတံ အစရှိသော စကားကို သက္ကောဟံသော အတွင်း၌၊ ပဉ္စအရဟန္တသတာနိစ၊ ငါးရာသော ရဟန္တာတို့သည်၎င်း၊ အနေကနိစဒေဝတာသဟဿာနိ၊ အထောင်မကများစွာသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သာဓုတိ၊ သာဓုဟူ၍၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အဘိနန္ဒိံ သု၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ မဟာဘူမိစာလော၊ သည်းစွာသော မြေထွပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နာနာဝိဂေကုသမဝဿံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိသောပန်းရိမ်းသည်၊ အန္တလိက္ခတော၊ ကောင်းကင်ပြင်မှ၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ အညာနိစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ အစ္ဆရိယာနိစ၊ အံ့ဘွယ်သရဲတို့သည်လည်း၊ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုနဉ္စ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဥပ္ပန္နတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ သုတံ၊ ကြားနာလိုက်ရ၏၊ ဣဒါနေဝ၊ ဤယခုပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုမင်္ဂလာသုတ်သည်၊ ပရောက္ခံ၊ မျက်ကွယ်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်ကို၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဌမသင်္ဂီယနာတင်သောအခါ၌၊ ဝဒန္တနာပိ၊ ဆိုဘူးသောကြောင့်လည်း၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ၊ ဧတ္ထာဝတာစ ဧတ္ထကေန ဝစနက္ကမေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ၏အစဉ် အနက်၏အစဉ် ဖြင့်လည်း၊ ဝတ္တံယေနယဒါယသ္မာ စေတံဝတွာဣဝံပိမိန္ဒိ ဣမိဿာအဋ္ဌကထာယ၊ ဝတ္တံယေနယဒါ ယသ္မာစေတံဝတွာ ဣဝံပိမိဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေမိစ္စာဒိပါဌဿ၊ ဝေမိစ္စာဒိဟူသောပါဠိ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နာနပ္ပကာရတောတိ၊ နာနပ္ပကာရတော ဟူသော၊ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောဝုဒ်ကို၊ မာတိကာယ၊ မာတိကာဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတတ္ထပကာသနတ္ထံ၊ သပြိုင်ဟံအပ်သောအနက်ကိုပြအံ့သောငှါ၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ ဝေန္တိအယံသဒ္ဓေါ၊ ဝေဟူသောဤသဒ္ဓါကို၊ ဥပမူပဒေသသံပတံသနဂရဟာဝစသံပဋိဂ္ဂါဟာကာရနိဒဿနာဝခေရဏာဒိသု၊ ဥပမာဟူသောအနက်ညွှန်ပြခြင်းအနက်မြီးပွမ်းခြင်း အနက်ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်စကားကိုဝန်ခံခြင်း

အနက်အခြင်းအရာဟူသောအနက်သရုပ်ကိုပြခြင်းအနက်မြဲခြင်းအနက်
 အစရှိကုန်သော၊ အတ္တေသု၊ အနက်တို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တထာယံ
 တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သေသောဝေံသဒ္ဓေါ၊ ဤဝေံသဒ္ဓါသည်၊
 ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇာတေန၊ ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေန၊ သတ္တဝါသည်၊ ဗဟံ၊
 များစွာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပမာယံ၊ ဥပမာဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
 တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရှေ့သို့ တက်အပ်၏။
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ ဆုတ်အပ်၏။
 ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပဒေသေ၊ ဣဒံပြခြင်း အနက်၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤအမှု
 သည်၊ ဝေံသာရ၊ ကောင်း၏။ သဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ
 တတ်သောဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤအမှုသည်၊ ဝေံသာရ၊ ကောင်း၏။ ဣတိအာဒိ
 သု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သံပဟံသနေ၊ မြီးပွမ်းခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ဝေမေဝပန၊ ဤသို့ယုတ်သောအကျင့်ရှိလျက်၊ အယံဝသသီ၊
 ဤသူယုတ်မသံသည်၊ ယတ္ထိံဝါတတ္ထိံဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသော အကြောင်း
 ၌၊ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းသော၊ တထာသမဏကဿ၊ ထိုရဟန်းယုတ်၏။
 ဝဏ္ဏိ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့
 ၌၊ ဝရဟေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ဝေံ၊ ဤစကားကိုလိုက်နာပါ၏။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စယောသသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဣတိ
 ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝစနသမ္ပဋိဂ္ဂဟေ၊ စကားကိုဝန်ခံခြင်း
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဝေံဗျာခေါ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အာဇာနာပိ၊ သိ၏။
 ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာကာရေ၊ အခြင်းအရာဟူသော
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ မာဏဝက၊ လှလင်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဧဟိ၊
 လာထည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ အာနန္ဒော၊
 အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမ၊ ကပ်လေလော၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေ၊ စကားဖြင့်၊ သမဏံ၊ အာ
 နန္ဒံ၊ ရဟန်းအာနန္ဒာကို။ အပ္ပါဗာသံ၊ အနာမရှိသည်ကို။ အပ္ပါတင်္ဂံ၊ ဆင်းရဲ
 မရှိသည်ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာထကြွနိုင်သည်ကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားကို။ ဝါသု

ဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိဿ၊ မေးလေလော၊ တောဒေယျ
 ပုတ္တော၊ တောဒေယျပုတ္တားသားဖြစ်သော၊ သုဘောမာဏဝေါ၊ သုဘ လှ
 လင်သည်၊ တဝန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာမရှိသည်ကို၊
 အပ္ပါတင်္ဂံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို၊ လဟုဠာနံ၊ လျင်စွာ ထကြွနိုင်သည်ကို၊
 ဗလံ၊ ခွန်အားကို၊ ဗာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိတိ၊ မေး၏၊
 ဣတိဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေဟိ၊ ဪကပ်ပါလေလော၊ သာဓကီရ၊ တောင်း
 ပန်ပါ၏၊ တဝံအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တော
 ဒေယျပုတ္တဿ၊ တောဒေယျ ပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော၊ သုဘဿ၊ သုဘ
 အမည်ရှိသော၊ မာဏဝဿ၊ လှလင်၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တေန၊ ထိုအိပ်သို့၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း
 ပြု၍၊ ဥပသင်္ကမတု၊ ကပ်တော်မူပါလော၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်တို့၌၊ နိဒဿနေ၊ ညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကာလာ
 မာ၊ ကာလာမတို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိမညသိ၊ အဘယ်သို့
 အောက်မေ့သနည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာဝါ၊ ကုသိုလ်
 တို့လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪကပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊
 အပြစ်ရှိကုန်သလော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိသော
 တရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဪကပ်ကုန်၏၊ ဝိညူဂရဟိတာ
 ဝါ၊ ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိညူပသတ္တဝါ၊ ပညာရှိတို့
 သည်မြီးပွမ်းအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ဝိညူဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏၊ သမတ္တာ၊
 ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တန္တိဝါ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ကထံဝါ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏မတိ၊ အယူသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ဆောက်တည်အပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲ

မင်္ဂလာသုတ္တဝတ္ထနာ၊

ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ မတိ၊ အယူသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ဧဝံသဒ္ဓေါ၊ ဧဝံသဒ္ဓါသည်။ အဝဓာရဏေ၊ မြဲခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။

ဣပေန၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌ ရှိသော ဧဝံသဒ္ဓါ၌ကား၊ အာကာရနိဒဿန အဝဓာရဏေ၊ အခြင်းအရာဟူသော အနက်ညွှန်ပြခြင်းအနက် မြဲခြင်းအနက်၌၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော အနက်တို့တွင်၊ အာကာရက္ခေန၊ အခြင်းအရာဟူသော အနက်ရှိသော၊ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ကိံ ဒိပေတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း။ နာနာနယနိဂုဏံ၊ အထူးထူးသောနည်းဖြင့် သိပ်မွေ့စွာထသော၊ အနေကဏ္ဍာသယသမုဋ္ဌာနံ၊ ယျားစွာသော အလိုဆန္ဒတော်သည်ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်ထသော၊ အတ္ထဗုဉ္ဇနသမ္ပန္နံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ဝိဝိပေါဒိဟာရိယံ၊ အထူးထူးသောပြာဒိဟာ ရှိတော်မူထသော၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဂေန္တိရံ၊ အကြောင်း၏နက်ခြင်းအကျိုး၏နက်ခြင်းဒေသနာတော်၏နက်ခြင်းအသိဉာဏ်တော်၏နက်ခြင်းရှိထသော သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သကသကတာသာနု ဂူပံ၊ မိမိမိတို့၏ ဘာသာအားလျော်သော၊ သောတပထမာဂစ္ဆန္တံ၊ သောတပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သဗ္ဗပကာရေန၊ အလုံးစုံသော အပြားအားဖြင့်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်လေသနည်း၊ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤတရသော၊ အခြင်းအရာကို၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရသနည်း၊ မယာဝိ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား ဇကေန၊ တရသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ နိဒဿနက္ခေန၊ ညွှန်ပြခြင်း အနက်ရှိရှိသော၊ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နသယ ဣ၊ အလိုအလျောက် သိအပ်သော တရားမဟုတ်၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်တော်ကို၊ နသတ္ထိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေန္ဒော၊ လွတ်စေလျက်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤညွှန်ပြသည်အတိုင်း၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤညွှန်ပြသည်အတိုင်း၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သကလသုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော

သုတ်ကို နိဒ္ဒေသတိ၊ ညွှန်ပြု၏။ အဝဓာရဏတ္ထေန၊ မြဲခြင်း အနက်ရှိ
 သော၊ ဇေဝံသဒ္ဓေန၊ ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတို့၊ သာ
 ဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုတနံ၊ များသောအကြားအမြင်
 ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံအာနန္ဒော၊ အကြင်
 အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေဝံသောအာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာသည်၊ အဝံ
 အဝ္ဂေ၊ မြတ်၏။ ဂတိမန္တာနံ၊ အရှုတ်လျှင်ကုန်သော၊ သတိမန္တာနံ၊ သတိ
 မြဲကုန်သော၊ ဝိတိမန္တာနံ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ လုပ်
 ကျွေးတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံအာနန္ဒော၊
 အကြင် အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေဝံသော အာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာ
 သည်၊ အဝံအဝ္ဂေ၊ မြတ်၏။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပသတ္တဘာဝါနုရူပံ၊ မြီးပွမ်းတော်မူသည်၏ အဖြစ်အားလျော်စွာ၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓာရဏဗလံ၊ ဆောင်နိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အာ စွမ်း
 ကို၊ ဒိဿေန္တော၊ ပြုလျက်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သောတုကမ္ပတံ၊
 နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဇေဝံ၊ ဤအတိုင်း
 သာလျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တဗ္ဗခေါ၊ ထိုသို့ကြား
 လိုက်ရခြင်းသည်ကား၊ အတ္တတောဝါ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဗျဉ္ဇနတောဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနန္တံ၊ မယုတ်၊ အနမိကံ၊ မလွန်၊
 ဇေမေဝ၊ ဤကြားတိုင်းပင်လျှင်တည်း၊ အညုထာ၊ တပါးသောအကြောင်း
 ဖြင့်၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ။

မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါသည်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထေယု၊ အနက်
 တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊
 ထိုမေသဒ္ဓါ၏။ ဂါထာဘိဂိတံမေအတောဇနေယျန္တိ ဇေမာဒီသု၊ ဂါထာ
 ဘိဂိတံ မေအတောဇနေယျံ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ မယာတိအတ္ထော၊
 မယာဟူသောအနက်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဂါထာ
 ဘိဂိတံ၊ ဂါထာဖြင့်ရှုတ်အပ်၏။ အဘောဇနေယျံ၊ မသုံးဆောင်အပ်၊ သာရ
 မောန္တေ၊ ဘဂဝါသံဝိတ္တေနဓမ္မံဒေသေတုတိဇေမာဒီသု၊ သာရမေမောန္တေ
 ဘဂဝါ သံဝိတ္တေနဓမ္မံ ဒေသေတုဤသို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌၊ မယန္တိ
 အတ္ထော၊ မယ့်ဟူသော အနက်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ။ တန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတု၊
 ဟောတော် မူပါလော၊ ။ ဓမ္မဒါယာဒါမေဘိက္ခုဝေ ဘဂဝထာတိဇေမာဒီ

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

သု၊ ဓမ္မဒါယာဒါမေ ဘိက္ခဝေဘဝထ၍ သို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ မမာတိ အတ္ထော၊ မမဟူသော အနက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရားတည်းဟူသော အမွေခံတို့သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣပေန၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌ကား၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတန္တိစ၊ ကြားလိုက်ရ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သုတန္တိစ၊ ကြားခြင်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အတ္ထုဒ္ဓယေ၊ အနက်နှစ်ပါး အပေါင်း၌ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သုတန္တိပဒေ၊ သုတဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို ဇေဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားဖြင့် ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သဥပသဂ္ဂေါစ၊ ဥပသာရပုဒ်နှင့် တကွလည်း ဖြစ်သော၊ အနုပသဂ္ဂေါစ၊ ဥပသာရပုဒ်နှင့် တကွလည်း မဖြစ်သော၊ အယံ သုတသဒ္ဓေါ၊ ဤသုတသဒ္ဓါသည်၊ ဂမနုဗျာတရာဂါဘိဘူတပရိတာနုယောဂသောတပိညေယျသောတဒ္ဓါရာဗိညာတာဒိ၊ သွားခြင်းအနက် ဟောအပ်သော တရားဟူသော အနက် ရာဂဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အနက် ဆည်းဘူးအပ်၏ဟူသော အနက် အဖန်ဖန် အားထုတ်ခြင်းဟူသော အနက် သောတပိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော အနက် သောတဒ္ဓါရဖြင့် သိအပ်သော အနက် အစရှိသော၊ အနေကတ္ထပတေဒေါ၊ များသော အနက် အပြားရှိ၏။ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသုတသဒ္ဓါ၏၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ ပသုတော၊ သွား၏။ ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဂစ္ဆန္တောတိ၊ သွား၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ သုတဓမ္မဿ၊ ဟောအပ်သော တရားရှိသော သူ၏၊ ပဿတော၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်ပြီးသော ရဟန္တာအား၊ ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ချာတဓမ္မဿာတိ၊ ဟောအပ်သော တရားရှိသော သူ၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ အဝသုတော၊ ရာဂဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အဝသုတဿ၊ ရာဂဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော ယောကျ်ား၏၊ ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ရာဂါဘိဘူတာ၊ ရာဂဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရာဂါဘိဘူတဿာတိ၊ ရာဂဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော ယောကျ်ား၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တုဗ္ဗေတိ၊ သင်တို့သည်၊ အနုပ္ပကံ၊ မနည်းသော၊ ဝုဉ်၊ ကောင်းမှုကို ပသုတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပပိတန္တိ၊ ဆည်းဘူးအပ်၏ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ယေဓိရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ ဖျာနေပသုတော၊ ဖျာန်တရား၌ အဖန်ဖန်

အားထုတ်ကုန်၏။ ဣတိဝေမာဒိသု။ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ဈာနာနုယုတ္တာ
 တိ။ ဈာန်၌ အပန်ပန် အားထုတ်ကုန်၏ ဟူသော။ အတ္ထော။ အနက်သည်။
 ယုတ္တတိ။ သင့်၏။ ဒိဋ္ဌိ။ မြင်အပ်၏။ သုတံ။ ကြားအပ်၏။ ခုတံ။ တွေ့အပ်၏။ ဣတိ
 ဝေမာဒိသု။ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သောတဝိညာဉ်ယုန္တိ။ သောတဝိညာဉ်
 ဖြင့်ထိအပ်၏ဟူသော။ အတ္ထော။ အနက်သည်။ ယုတ္တတိ။ သင့်၏။ သုတခရော။
 အကြားအမြင်ကိုဆောင်၏။ သုတသန္တိပယော။ အကြားအမြင်ကိုဆည်း
 သူး၏။ ဣတိဝေမာဒိသု။ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သောတဒ္ဓါရဝိညာတခရော
 တိ။ သောတဒ္ဓါရဖြင့် ထိအပ်သော တရားကိုဆောင်၏ဟူသော။ အတ္ထော။
 အနက်သည်။ ယုတ္တတိ။ သင့်၏။ ဣပေန။ ဤအရာ၌ကား။ သုတန္တိပဒေန။
 သုတဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ သောတဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ သောတဝိညာဉ်လျှင်
 ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။ ဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ မနောဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ ဥပခာရိ
 တန္တိဝါ။ ဆောင်အပ်၏ ဟူ၍လည်း။ ဣတိအတ္ထော။ ဤအနက်သည်။ ယုတ္တ
 တိ။ သင့်၏။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ မေသဒ္ဓဿ။ မေသဒ္ဓါ
 ၏။ မယာတိအတ္ထော။ မယာဟူသောအနက်သည်။ ယုတ္တတိ။ သင့်၏။ တဒါ။
 ထိုအခါ၌။ မယာ။ ငါသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သုတံ။ ကြားလိုက် ရသည်ဖြစ်၍။
 သောတဝိညာဉ်ယုဂ္ဂဗ္ဗင်္ဂမာယ။ သောတဝိညာဉ်လျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။
 ဝိတိယာ။ မနောဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ ဥပခာရိတန္တိ။ ဆောင်အပ်၏ဟူသော။
 အတ္ထော။ အနက်သည်။ ယုတ္တတိ။ သင့်၏။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ မေသဒ္ဓဿ။
 မေသဒ္ဓါ၏။ မယာတိအတ္ထော။ မယာဟူသောအနက်သည်။ ယုတ္တတိ။ သင့်၏။
 တဒါ။ ထိုအခါ၌။ မမ။ အကျွန်ုပ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သုတံ။ ကြားရပေသည်ဖြစ်၍။
 သောတဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ သောတဝိညာဉ်လျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။
 ဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ မနောဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ ဥပခာရိတန္တိ။ အတ္ထော။ ဆောင်
 ခြင်းဟူသောအနက်သည်။ ယုတ္တတိ။ သင့်၏။ ။

ဧဝံ။ ဤသို့။ ဧတေသု။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ တီသုပဒေသု။ ဧဝံမေ
 သုတံဟူသောသုံးပုဒ်တို့တွင်။ ဧဝံန္တိပဒေန။ ဧဝံဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ သောတ
 ဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် ကြားခြင်းကိုစွဲကို ပြအပ်၏။
 မေတိပဒေန။ မေဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဝတ္ထဝိညာဉ်ဇာတုဗ္ဗင်္ဂမာယ။ ဝတ္ထဝိညာဉ်ဖြင့်
 အပ်သောတရားကို မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို
 ပြအပ်၏။ သုတန္တိပဒေန။ သုတဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အသဝနတာဝပဋိက္ခေပ
 တော။ မကြားသည်၏အဖြစ်ကိုပယ်သောအားဖြင့်။ အနုနာမိကာဝိပရိတ
 ဝဟာဏနိဒဿနံ။ မယုတ်မလွန်မပေမပြန်ယူခြင်းကိုပြအပ်၏။ ။ တထာ။

ထိုမှတပါး၊ ဇေတိပဒေန၊ ဇေတုသောဝုန်ဖြင့်၊ သဝနာဒိဝိတ္တာနံ၊ ကြားခြင်း အစရှိသော စိတ်တို့၏၊ နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြား အားဖြင့်၊ အာရမ္မဏ၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္တတာဝနိဒဿနံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြအပ်၏၊ မေတိပဒေန၊ မေဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အတ္တနိဒဿနံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပြအပ်၏၊ သုတန္တိပဒေန၊ သုတံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဓမ္မနိဒဿနံ၊ တရားကိုပြအပ်၏။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေတိပဒေန၊ ဇေတုသောဝုန်ဖြင့်၊ နိန္ဒိထိတဗ္ဗ ဓမ္မနိ ဒဿနံ၊ ဣဒံအပ်သောတရားကိုပြအပ်၏၊ မေတိပဒေန၊ မေဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြအပ်၏၊ သုတန္တိပဒေန၊ သုတံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စနိဒဿနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကိုပြအပ်၏။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေတိပဒေသသဒ္ဓေါ၊ ဇေတုသော၍သဒ္ဓါသည်၊ ဝိထိဝိတ္တာနံ၊ ဝိထိစိတ် တို့၏၊ အာကာရပဏ္ဏတ္တိဝသေန၊ အခြင်းအရာပညတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနုပ္ပ ကာရနိဒ္ဓေသော၊ အထူးထူးအပြားပြားကိုပြကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏၊ မေတိပဒေသသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ကတ္ထု နိဒ္ဓေသော၊ ကတ္တားကိုပြကြောင်းသဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတန္တိပဒေသသဒ္ဓေါ၊ သုတံဟူသော၍သဒ္ဓါသည်၊ ဝိသယ နိဒ္ဓေသော၊ တရားတည်းဟူသော အာရုံကိုပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေတိ ပဒေသသဒ္ဓေါ၊ ဇေတုသော၍သဒ္ဓါသည်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စနိဒ္ဓေသော၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၏ကိစ္စကိုပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတန္တိပဒေသသဒ္ဓေါ၊ သုတံ ဟူသော၍သဒ္ဓါသည်၊ ဝိညာဏကိစ္စနိဒ္ဓေသော၊ သိခြင်းကိစ္စကိုပြကြောင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေတိပဒေသသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသော၍သဒ္ဓါသည်၊ ဥာယယုတ္တ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသော၊ နှစ်ပါးစုံနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိစ္စကို ပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေတိပဒေသ သဒ္ဓေါ၊ ဇေတုသော၍သဒ္ဓါသည်၊ တာဝနိဒ္ဓေသော၊ သဘောကိုပြကြောင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေတိပဒေသသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတန္တိ ပဒေသသဒ္ဓေါ၊ သုတံဟူသော၍သဒ္ဓါသည်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကိစ္စ နိဒ္ဓေသော၊ ကိစ္စကို ပြကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ဝုန်တို့တွင်၊ ဇေတိပဒေသသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါသည် လည်းကောင်း၊ မေတိပဒေသသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ သန္တိကဋ္ဌ ပရမတ္ထဝသေန၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောအနက်ရှိသောပရမတ္ထ၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ သုတန္တိပဒေ

နာသုတံဟူသော ပုန်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိံ၊ ဝိဇ္ဇမာန ပညတ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေန္တိ စပဓေန၊ ဇေဟူသော ပုန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မေတိစပဓေန၊ မေဟူသော ပုန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထံတံ၊ ထိုထိုသော အခြင်းအရာကို ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပါဒါနပညတ္တိံ၊ ဥပါဒါနပညတ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ သုတန္တိ ပဓေန၊ သုတံဟူသော ပုန်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊ မြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်ထား၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပနိဓာ ပညတ္တိံ၊ ဥပနိဓာ ပညတ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ဣစ္စစ၊ ဤသုံးပုန်တို့တွင်လည်း၊ ဇေန္တိ စပဓေန၊ ဇေဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ အသမ္ပောဟံ၊ မတွေဝေခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ သုတန္တိ စပဓေန၊ သုတံဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ သုတဿ၊ ကြားရခြင်း၏၊ အသမ္ပောဟံ၊ မတွေဝေခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေန္တိ စပဓေန၊ ဇေဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟု မူကား၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ မနုထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာနုပ္ပကာရ ပဋိဝေဓာဘာဝတော၊ အထူးထူး အပြားပြားသော တရားတို့ကို ထိုးတွင်း၍ သိခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ သုတန္တိ စပဓေန၊ သုတံဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဝိက္ခေပံ၊ မမျှလွင့်ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟု မူကား၊ ဝိက္ခိတ္တဿ၊ မျှလွင့်သောသူ၏၊ သဝနာဘာဝတော၊ နားထောင်ခြင်းကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ ဝိက္ခိတ္တော၊ မျှလွင့်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အလုံးစုံကို ပြည့်စုံစိစိသောငှါ၊ ဝုစ္စမာနောဝိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နသုတံ၊ မကြားလိုက်ချ၊ ပုန၊ တဖန်၊ သဏီတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတတိ၊ ဆိုတတ်၏။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရေနစ၊ နှလုံးသွင်းသဖြင့်လည်း၊ ဣစ္စ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္တသမာပဏီမိ၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်တည်လိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတဉ္စ၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အဝိက္ခေပေန၊ မမျှလွင့်သဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မသဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို နာရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းကို မှီဝဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ၊

ဇေန္တိ စ၊ ဇေဟူ၍လည်း၊ တဒ္ဓကေန၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဣမိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပန္နိ မစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ၊

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

အဆုံးဖြစ်သော စက်နှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကိုဒီပေတိ၊ပြု၏။ သုတန္တိသဝန
ယောဂေန။ သုတံဟူသောကြားခြင်းကြိယာနှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်၊ ဝုရိမ
စက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ၊ ရှေးဖြစ်သောစက်နှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ပြု၏။
တထာ၊ထိုမှတပါး၊ အာသယသုဒ္ဓိဉ္စ၊ အလိုဆန္ဒ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ပယောဂသုဒ္ဓိဉ္စ၊ လုံ့လ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒီပေတိ၊
ပြု၏။ တာယစအာသယသုဒ္ဓိယာ၊ ထိုသို့သောအလိုဆန္ဒ၏ စင်ကြယ်ခြင်း
ကြောင့်၊ အဓိဂမဗျတ္တိံ၊ မင်္ဂလာကို ရခြင်း၌လိမ္မာခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ပြု၏။
ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ လုံ့လ၏စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်၊ အာဂမဗျတ္တိံ၊ ပါဠိအာဂံ၌
လိမ္မာခြင်းကို၊ဒီပေတိ၊ပြု၏။ ဝေန္တိစက္ကမိနာ၊ ဝေဟူသောဤပါဠိဖြင့်လည်း၊
နာနပ္ပကာရပဋိဝေဒီပကေန၊ အထူးထူးအပြားပြားကိုထိုးထွင်း၍သိတတ်
သည်ကိုပြတတ်သော၊ ဝစနေန၊ သဒ္ဓါကြောင့်၊ အတ္တနေပ၊ မိမိအား၊ အတ္တ
ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါသမ္ပဒံ၊ အတ္တပဋိသန္တိဒါ ပဋိဘာန ပဋိသန္တိဒါတို့၏
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ပြု၏။ သုတန္တိဣမိနာ၊ သုတံဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊
သောတပ္ပဘောဒ ပဋိဝေဒီပကေန၊ ကြားနာရခြင်း အပြား၌ထိုးထွင်း၍သိ
ခြင်းကိုပြတတ်သော၊ ဝစနေန၊ သဒ္ဓါကြောင့်၊ ဓမ္မနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါသမ္ပဒံ၊
ဓမ္မပဋိသန္တိဒါနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါတို့၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒီပေတိ၊ပြု၏။ ဝေန္တိ၊
ဝေဟူ၍၊ ယောနိသော မနုဿိကာရဒီပကံ၊ ယောနိသောမနုဿိ ကာရကို
ပြတတ်သော၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဏ္ဍကော၊ ဆိုသော အာနန္ဒာ
မထေရ်သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ဤမင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ မနုဿာ၊
နှလုံးဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်တလဲလဲ ဆင်ခြင် အပ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊
ပညာအမြင်ဖြင့်၊ သုပဋိဝိဒ္ဓါတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၏ဟူ၍၊ ဥာပေတိ၊ သိစေ
၏၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူ၍၊ သဝနယောဂဒီပကံ၊ ကြားနာခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်
ကိုပြတတ်သော၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဏ္ဍကော၊ ဆိုသော အာနန္ဒာ
မထေရ်သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗဟုဓမ္မာ၊ များစွာသော မင်္ဂလာတရားတို့
ကို၊ သုတာ၊ ကြားနာအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝစယာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိဝိတာတိ၊ လေ့ကျက်
အပ်ကုန်ပြီဟူ၍၊ ဥာပေသိ၊ သိစေ၏။ တဒုဘယေနပိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောဝေ
သဒ္ဓါသုတသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ အတ္တဗျဉ္ဇနပါရိပုရိ၊ အနက်သဒ္ဓါ၏ပြည့်စုံခြင်း
ကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ သဝနေ၊ တရားကိုနာရခြင်း၌၊ အာဒရံ၊ ရိုသေ
ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သကယေနပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊
ဝေမေသုတန္တိ ဣမိနာဝစနေန၊ ဝေမေသုတံ ဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ အာ
ယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တထာဂတပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အဒဟန္တော၊ မထားမူ၍၊ အသပ္ပုရိသဘူမိံ၊ သူတော်မဟုတ် ယုတ်သောသူတို့၏ အရာကို၊ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏၊ သာဝကတ္ထံ၊ သာဝက၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပုရိသဘူမိံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏အရာသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မသူတော်တရားမှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝဋ္ဌာပေတိ၊ ထစေ၏၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ တဿေဝတုတဂဝတော၊ ထိုဘုရားရှင်၏ သာလျှင်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားတော်ကို၊ သုတမေဝ၊ ကြားအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဒိပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေသိ၊ လွတ်စေ၏၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပဒိသတိ၊ ညွှန်၏၊ ဖိနဝစနံ၊ ဘုရားဟောသော စကားသို့၊ အပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဓမ္မနေတ္ထိံ၊ တရားတည်းဟူသောမျက်စိရှေ့ဆောင်ကို၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်စေ၏။ ။

အဝိစ၊ နည်းတပါးသော်ကား၊ ဧဝံမေသုတန္တိပဒေန၊ ဧဝံမေသုတံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်၊ ဥပ္ပါဒိတဘာဝံ၊ ဖြစ်စေအပ်သောမင်္ဂလာတရား၏အဖြစ်ကို၊ အပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံမူ၍၊ ဝုရိမသဝနံ၊ ရှေးဦးစွာကြားအပ်သည်ကို၊ ဝိဝရန္တော၊ ဖွင့်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရဒဿ၊ လေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကြောင့် ရဲရင့်တော်မူထသော၊ ဒသဗလဓရဿ၊ အားဆယ်ပါးကို ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ အာသဘ သဏ္ဌာနဋ္ဌာယိနော၊ အာသဘ၏ အရာ၌ တည်တော်မူထသော၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ရဲရင့်သောအသံကဲ့သို့သော အသံတော်ကို၊ နဒိနော၊ ကြိုးဝါးခြင်းရှိထသော၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမဿ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မိဿရဿ၊ တရားကိုအစိုးရတော်မူထသော၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရား၏မင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မာမိပတိနော၊ တရား၏ အမှူးအကြီးဖြစ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မပဒိပဿ၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးကို ထွန်းတော်မူထသော၊ ဓမ္မသရဏဿ၊ တရားကိုသာမပြတ် အောက်မေ့တော် မူထသော၊ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္တိနော၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသောမြတ်သော စက်အာဏာကို ဖြစ်စေ

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

တတ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သီးတော်မူ
 တတ်ထသော၊ တဿတဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှော
 တော်မှ၊ နှစ်၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထ၊
 ဤဇံမေသုတံ အစရှိသောစကား၌၊ အတ္ထေဝါ၊ အကျိုး၌ လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မေဝါ၊ အကြောင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဒေဝါ၊ ပုဒ်၌လည်းကောင်း၊ ဗျဇ္ဇနေ
 ဝါ၊ သဒ္ဓါ၌ လည်းကောင်း၊ ကင်္ခါဝါ၊ ယုံမှားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိမတိ
 ဝါ၊ တွေးတောခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နကတ္တဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ယှဉ် စကားတစ်ရပ် အပြီးသတ်တည်း၊ ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်
 တရားကြောင့်၊ သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်လူတို့အား၊ အသဒ္ဓိ
 ယံ၊ မသဒ္ဓါသော တရားကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျောက်လွှင့်စေ၏၊ သဒ္ဓါသမ္ပဒံ၊
 သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ။ ဝါ၊ အကျဉ်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သင်္ဂဟ ဂါထာ၊
 သင်္ဂဟဂါထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ ဇံမေသုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဇံမေသုတံ
 အစရှိသောဤစကားကို၊ ဝဒံဝဒေန္တာ၊ ဆိုတတ်သော၊ ဂေါတမဿာဝကော
 ဘုရားဂေါတမ တပည့် ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်
 ၌၊ အသဒ္ဓန္တံ၊ မသဒ္ဓါခြင်းကို၊ ဝိနာသယတိ၊ ပျောက်ပေ တတ်၏၊ သန္တံ၊
 သဒ္ဓါတရားကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သင်္ဂဟဂါ
 ထာတည်း၊ ။

ဧကန္တိသောသဒ္ဓေါ၊ ဧကံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒနိဇ္ဈေ
 သေါ၊ ရေတွက်အပ်သောအပိုင်းအခြားကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊
 သမယန္တိသောသဒ္ဓေါ၊ သမယံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပရိစ္ဆိန္နနိဇ္ဈေ
 သော၊ ပိုင်းခြားအပ်သောကာလကို ပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဧကံ
 သမယန္တိပဒံ၊ ဧကံသမယံဟူသောဤပုဒ်သည်၊ အနိယာမိတပရိနိပဒံ၊ အ
 မှတ်မရှိသည်ကို ပြသောပုဒ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဧကံသမယံဟူသောပုဒ်၌၊
 သမယသဒ္ဓေါ၊ သမယသဒ္ဓါသည်၊ ။ သမဝါယေစ၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်
 သောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ခဏေစ၊ အခွင့်ဟူသော အနက်၌လည်း
 ကောင်း၊ ကာလေစ၊ ကာလဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ သမူဟေစ၊
 အပေါင်းဟူသော အနက်၌ လည်းကောင်း၊ ဟေတုဒိဋ္ဌိသုစ၊ အကြောင်း
 ဟူသောအနက်အယူဟူသောအနက်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘေစ၊
 ရခြင်းဟူသော အနက်၌ လည်းကောင်း၊ ပဟာနေစ၊ ပယ်ခြင်း ဟူသော
 အနက်၌လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓေ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟူသောအနက်၌

လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ၊တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်
သာယျင်၊အသ၊ထိုသမယသဒ္ဓါ၏။ သွေဝိ၊နက်ဖန်လည်း၊ ကာလဉ္စ၊အခါ
ကိုလည်းကောင်း၊သမယဉ္စ၊အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ အပ္ပေဝနာမဥပသင်္ဂဟေယျာမ၊ အကယ်၍ ကပ်ရကုန်ငြား
အံ့လည်းမထိ၊ ဣတိဝေ မာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည် တို့၌၊ သမဝါယော၊
အကြောင်း၏ညီညွတ်သော၊အတ္ထော၊အနက်သည်၊ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ၊
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ၊မြတ်သောသီတင်းကို သုံးခြင်း
၏၊ဧကောဝခေါ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ခဏောစ၊ အခွင့်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သမယောစ၊အခါသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေ
မာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခဏော၊အခွင့်ကို ဟောသော၊ အတ္ထော၊
အနက်သည်၊ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ၊ဥဏှသမယော၊ပူသောအခါ၊ပရိဗ္ဗာဟ
သမယော၊ ဒုခိုက်သောအခါ၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊
ကာလော၊ အခါကိုဟောသော၊အတ္ထော၊အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊
ပဝနသ္မိံ၊မဟာဝန်တော်ကြီး၌၊ မဟာသမယော၊ များစွာသော နတ်တို့၏
အပေါင်း၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊သမူဟော၊အပေါင်းကို
ဟောသော၊ အတ္ထော၊အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ၊ဘဒ္ဒါလိ၊ဘဒ္ဒါ
လိ၊ဧတတယာ၊သင်သည်၊သမယောပိခေါ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အပဋိ
ဝိဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍မထိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဘဂဝါခေါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်ကား၊၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ သောဝိ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ ဝံ၊ငါ့ကို၊ ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိအမည်ရှိ
သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ သတ္ထုသာသနေ၊ငါဘုရား၏သာသနာတော်
၌၊သိက္ခာယ၊သိက္ခာဝန်ဖြင့်၊အပရိပူရိကာရိ၊ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိတကား
ဣတိ၊ဤသို့၊ဇာနိဿတိ၊သိတော်မူလတ္တံ့၊ဘဒ္ဒါလိ၊ဘဒ္ဒါလိ၊ ဧတတယာ၊
သင်သည်၊ အယံပိခေါသမယော၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း၊ အပဋိဝိဒ္ဓေါ၊
ထိုးထွင်း၍မထိအပ်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစ
ရှိသည်တို့၌၊ ဟေတု၊အကြောင်းကိုဟောသော၊ အတ္ထော၊အနက်သည်၊
ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ၊တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂါဟမာနေ၊
သင်ဆဲကျင့်ဆဲဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ပရိဗိုဇ်အနွယ်ဖြစ်သော၊သမက
မုလိကာပုတ္တော၊ရဟန်းဦးပြည်မ၏ သားသည်၊သမယပ္ပဝါဒကော၊အယူ
ကိုဆိုရာဖြစ်သော၊တိဏ္ဍုကာစိရေ၊ တည်ပင်အစဉ်ရှိသော၊ ဧကသာလ
ကော၊တဆောင်သောစရပ်ရှိသော၊မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏၊အာရာ

မေ၊အရံ၌၊ ပဋိဝေသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊
 ဒိဋ္ဌိ၊အယူကိုဟောသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ။
 ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း၊ ယောစအတ္ထော၊
 အကြင်အကျိုးစီးပွား သည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သမ္ပယုတိကော၊ တမလွန်
 ဘဝ၌ဖြစ်လတ္တံ့ သော၊ယောစအတ္ထော၊အကြင်အကျိုးစီးပွားသည်လည်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အတ္ထာဘိသမယာ၊ အကျိုးကိုရသောကြောင့်၊ ဝိရော၊ပညာ
 ရှိကို၊ပဏ္ဍိတောတိ၊ပဏ္ဍိတဟူ၍၊ပဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ။ဣတိဝေမာဒိသု၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ပဋိဝေသော၊ရခြင်းကိုဟောသော၊အတ္ထော၊အနက်
 သည်၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ။သဗ္ဗာ၊ကောင်းစွာ၊မာနာဘိသမယာ၊ မာန်မာ
 နကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာထိ၊
 ပြု၏၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊
 ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ။ဒုက္ခဿ၊ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ပိဋ္ဌနဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်အပ်သော
 အနက်လည်းရှိ၏၊သင်္ခတဋ္ဌော၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်သော
 အနက်လည်းရှိ၏၊ သန္တာပဋ္ဌော၊ ပြင်းစွာပူပန်တတ်သော အနက်လည်း
 ရှိ၏၊ ဝိပရိဏာံမဋ္ဌော၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော အနက်လည်းရှိ၏၊ အဘိ
 သမယဋ္ဌော၊ထိုးထွင်း၍ထိအပ်သောအနက်လည်းရှိ၏၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိဝေသေ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို ဟောသော၊
 အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ။

ဣပေန၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်တော်၌ကား၊ အဿ၊ထိုသမယသဒ္ဓါ၏၊ ကာ
 လော၊အခါဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ယုဇ္ဇတိ၊သင့်၏၊ တေန၊ထို
 အခါကိုဟောသောသမယသဒ္ဓါဖြင့်၊ သံဝတ္ထုဥတုမာသအမုမာသ ရတ္တိ
 ဒိဝဝုဗ္ဗဏှဿ၊ယနအပရုပ္ပပဋ္ဌမမဇ္ဈိမ ပန္နိမယာမေရဟုတ္တာဒိသု၊ နှစ်ကာလ
 ဥတုကာလ တလကာလ၊လခွဲကာလညဉ့်ကာလနေ့ကာလနံနက်ကာလည
 ကာလမွန်းတည့်ကာလညဦးယံကာလသန်းခေါင်ယံကာလမိုးသော်ယံကာ
 လတမုဟုတ်ကာလအစရှိကုန်သော၊ကာလချေသု၊ကာလအနက်ကိုဟော
 ကုန်သော၊သမယေသု၊သမယတို့တွင်း၊ ဧကံ၊တပါးသော၊သမယံ၊အခါ၌၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ဂန္ထဝေါက္ကန္တိ သမယော၊
 ပဋိသန္ဓေသို့ သက်တော်မူသော အခါလည်းကောင်း၊ ဇာတိသမယော၊
 ပွားတော်မူသောအခါ လည်းကောင်း၊ သံဝေဂ သမယော၊ သံဝေဂယူ
 တော်မူသောအခါ လည်းကောင်း၊ အဘိနိက္ခမနုသမယော၊ တောထွက်
 တော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ကရကရဏသမယော၊ဒုက္ကရစရိယာ

ကျင့်တော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ မာရဝိဇယသမယော၊ မာရ်နတ်ကို အောင်တော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ အဘိသဗ္ဗောဓိသမယော၊ သဗ္ဗညု တညာဏ်ကိုရတော်မူသောအခါလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ ဝိဟာရသမယော၊ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူ၍ နေတော်မူသောအခါ လည်းကောင်း၊ ဒေသနာသမယော၊ တရားဟောတော်မူသောအခါလည်းကောင်း ပရိနိဗ္ဗာနသမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဝေမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ယေဣမေသမယော၊ အကြင်အခါ တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တေသမယော၊ ထိုအခါတို့သည်၊ ဒေဝနာသသယု၊ နတ်လူတို့၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပကာသာ၊ ထင်ရှားပြုအပ်ကုန်သော၊ အနေကကာလချာဝေ၊ တပါးမက ဗျားသောအခါကိုဟောကုန်သည်သာတည်း။ တေသုသမယေသု၊ ထိုအခါ တို့တွင်၊ ဒေသနာသမယသင်္ခါတံ၊ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူအပ် သောအခါဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝုက္ခော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ယောစာယံမောစအယံသမယော၊ အကြင်အခါသည်ထုတ်၊ ဥာဏ ကရုဏာကိစ္စသမယေသု၊ ဥာဏ်တော်၏ကိစ္စကာလ ကရုဏာ တော်၏ ကိစ္စကာလတို့တွင်၊ ကရုဏာ ကိစ္စသမယော၊ ကရုဏာတော်၏ကိစ္စအခါ တည်း။ အတ္တဟိတပရဟိတပနိပတ္တိသမယေသု၊ အတ္တဟိတပရဟိတကို ကျင့်သောအခါတို့တွင်၊ ပရဟိတ ပနိပတ္တိသမယော၊ ပရဟိတကိုကျင့် သောအခါတည်း။ သန္တိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးလာကုန်သောပရိသတ်တို့အား ကရုဏီယ နွယ်သမယေသု၊ ပြုအပ်သော နှစ်ပါးသော ကိစ္စတို့တွင်၊ ဓမ္မိ ကထာသမယော၊ တရားကိုဟောတော်မူအပ်သောအခါတည်း။ ဒေသနာ ပနိပတ္တိသမယေသု၊ ဒေသနာကာလပနိပတ္တိကာလတို့တွင်၊ ဒေသနာသမ ယော၊ ဒေသနာအခါတည်း။ တေသုပိသမယေသု၊ ထိုသမယတို့တွင်လည်း။ ကရုဏာကိစ္စသမယံ၊ ကရုဏာတော်၏ကိစ္စအခါဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိကာလံ၊ တရံတရသောကာလကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံ ဟူ၍၊ ဝတ္တံဝုက္ခော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တ္ထေဝ၊ ဤဧကံသမယံဟူသောပါဌ၌လည်း၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ သည်၊ ဋ္ဌတွာ၊ ဘန်၍၊ အါဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ကိလအနက်ကိုလိုအပ်သည် ရှိသော်၊ ကာသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရန္တိစ၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ဟူ၍ လည်း

ကောင်း၊ ဣတော၊ ဤအဘိဓမ္မာမှ၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တပဒေ သု၊ သုတ္တန်ပါဠိတို့၌၊ ယသ္မိံသမယေဘိက္ခဝေဘိက္ခုပိပိစ္ဆေဝကာမေဟိတိ စ၊ ယသ္မိံသမယေဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုပိပိစ္ဆေဝကာမေဟိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဘုဒ္ဓဝစနေန၊ သတ္တဝီဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ပြခြင်းကို၊ ကတောယထာ၊ ပြု အပ်သကဲ့သို့၊ ဝိနယေစ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌လည်း၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါဘိ၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါဟူ၍၊ ကရဏဝစနေန၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ပြခြင်းကို၊ ကတောယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဣဓ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံ သမယံဟူ၍၊ ဥပယောဂဝစနေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ပြခြင်း ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာဝိနည်းပိဋကတ်တို့၌၊ တထာ၊ ထို ဘုဒ္ဓအနက်ကရိုဏ်းအနက်၏ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့် ၏၊ ဣဓ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌ကား၊ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အနက်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ ဥပယောဂ နိဒ္ဒေသော၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ပြခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပိဋကတ် သုံးပုံတို့တွင်၊ အဘိဓမ္မေစ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤမင်္ဂလာ သုတ်တော်မှ၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တပဒေ သုစ၊ သုတ္တန်ပါဠိတို့၌ လည်းကောင်း၊ အဓိကရဏက္ခောစ၊ အဓိကရဏအနက် သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝေန၊ ကြိယာတချဖြင့်၊ ဘာဝလက္ခဏက္ခောစ၊ တချသောကြိယာကိုမှတ်ကြောင်းအနက်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏၊ ကာလာချောစ၊ ကာလအနက်ကိုလည်းဟောသော၊ သမယော၊ သမယသဒ္ဓါသည်၊ အဓိကရဏံ အာဝေရော၊ တည်ရာအနက် ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမာဝစရကုသိုလ် ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဂုတ္တာနံ၊ ဟောအပ် ကုန်သော၊ ဖဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ဖဿ အစရှိသော တရားတို့၏၊ ခဏသမဝါယ သင်္ခါတဿ၊ ခဏကိုဟောခြင်း အကြောင်း၏ ညီညွတ် ခြင်းကိုဟောခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သမယဿ၊ သမယသဒ္ဓါ၏၊ ဘာဝေန၊ ကြိယာတချဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုဖဿအစရှိသော တရားတို့၏၊ ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ လက္ခယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတ နတ္ထံ၊ ထိုလက္ခဏကြိယာကို ထွန်းပစ်ပုံသောငှါ၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာပိဋ ကတ်၌၊ ဘုဒ္ဓဝစနေန၊ သတ္တဝီဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ပြတော်မူခြင်းကို၊

ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတံ၌၊ ဟေတွဇ္ဈောစ၊
 ဟိတ်အနက်သည်လည်း၊ သန္တု ဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ကရုဏာဇ္ဈောစ၊ ကရိုဏ်း
 အနက်သည်လည်း၊ သန္တု ဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏။ ယောသော သိက္ခာပဒပညတ္တိသမယော၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်
 တော်မူအံ့သောအကြောင်းကိုလည်း၊ သာရိပုတ္တရာဒိဟိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာအစရှိသောမထေရ်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗိညေယျော၊ သိနှိုင်းခဲ၏။ ဟေတုဘူတေ
 နစ၊ အကြောင်းဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ ကရုဏာဘူတေနစ၊ ကရိုဏ်းဖြစ်၍
 လည်းဖြစ်သော။ တေနသမယေန၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူလိုသော
 ကြောင့်၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ပညပေန္တော၊ ပညတ်တော်မူလို
 သည်ရှိသော၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုဗ္ဗ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူအံ့
 သော အကြောင်းကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပေက္ခမာ
 နော၊ ငဲ့ကွက်ငဲ့လင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်
 တို့၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထိုဟိတ်အနက်ကရိုဏ်းအနက်ကို ထွန်းပမိင့်သော
 ဌ၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းဝိဇ္ဇကတံ၌၊ ကရုဏာဝစနေန၊ တတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊
 နိဒ္ဒေသော၊ ပြုတော်မူခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ။

ဣမပနစ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်တော်၌ လည်းကောင်း၊ အညတ္ထိံစ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ဇေတိကေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သုတ္တန္တပါဠေစ၊
 သုတ္တန်ပါဠိတော်ပါဌ်၌ လည်းကောင်း၊ အစ္စန္တသံယော ဂတ္ထော၊ အစ္စန္တ
 သံယောဂ အနက်သည်၊ သန္တု ဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ ယံသမယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံသုတ္တံ
 ဝါ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ အညံဝါသုတ္တန္တံ၊ တပါးသောသုတ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အစ္စန္တမေဝ၊ စင်စစ်လျှင်၊
 တံသမယံ၊ ထိုအခါပတ်လုံး၊ ကရုဏာဝိဟာနေန၊ ကရုဏာတော်၏နေခြင်း
 ဖြင့်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထို
 အနက်ကိုထွန်းပမိင့်သောဌ၊ ဣမံ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်၌၊ ဥပယောဂဝစနေနိဒ္ဒေ
 သော၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်ဖြခြင်းကို၊ ကတောတိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍၊ ဝိညေ
 ယျော၊ သိအပ်၏။ ။ စ၊ အကျဉ်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆိုအပ်သောစကား
 ၌၊ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သင်္ဂဟဂါထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တံတံအတ္ထံ၊
 ထိုထိုသောအနက်ကို၊ အပေက္ခိတွာ၊ ငဲ့၍၊ အညတြိ၊ သုတ္တန်ဒေသနာမှတပါး
 အဘိဓမ္မာဝိနည်း ဒေသနာတော်၌၊ သုမ္မေနစ၊ သတ္တဝိဝိဘတ်ဖြင့် လည်း

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

ကောင်းကင်ကောနဝ၊ တတိယာဝိဘတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမယော၊ သမယသဒ္ဓါကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်၌၊ သော သမယော၊ ထိုသမယသဒ္ဓါကို၊ ဥပယောဂေန၊ နုတ်ယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သင်္ဂဟဂါထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဘဂဝါတိ ဧတံဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂုဏဝိသိဋ္ဌ သတ္တုတ္တမဂရဂါရဝါဒိဝစနံ၊ ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်ထူးတော်မူသောကြောင့် သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လေးမြတ်ရှိသော ကျိုးနွံသည် ကိုဟောသော သဒ္ဓါတည်း၊ ယထာဟ ကိံအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောသနည်း၊ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသော စကားသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူ သောစကားသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သည်ကို ဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဂရဂါ ရဝယုတ္တော၊ လေးမြတ်ရှိသောအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုဘုရားရှင်ဘုံ၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဂုဏဝိ၊ ဆို အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော၏။ ။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ အာဝတ္ထိကံ၊ အခိုက် အတန်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော အမည်လည်းကောင်း၊ လိဂိကံ၊ အသွင်အပြင်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော အမည် လည်းကောင်း၊ နေမိတ္တကံ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ဖြစ်သော အမည် လည်းကောင်း၊ အဓိဂ္ဂသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကို မစွဲမူ၍ ဖြစ်သော အမည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိမံ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေး ပါးသောအမည်တို့တွင်၊ ဝေဠော၊ နွားငယ်သည်၊ ဒဗ္ဗော၊ ဆုံးမပြီးသောနွား၊ ဗထိဗဒ္ဓေါ၊ နွားလား၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော အမည်သည်၊ အာ ဝတ္ထိကံ၊ အာဝတ္ထိကနာမ်မည်၏။ ဒဏ္ဍိ၊ တောင်ငှေးရှိသောသူ၊ ဆတ္တိ၊ ထီးရှိ သောသူ၊ သိဒ္ဓိ၊ ဦးစွန်းရှိသောသူ၊ ကရိ၊ လက်ရှိသောသူ၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသောအမည်သည်၊ လိဂိကံ၊ လိဂိကနာမ်မည်၏။ တေပိဇ္ဇော၊ သုံးပါး သောဝိဇ္ဇာ ရှိသောသူ၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောအမည်သည်၊ နေမိတ္တကံ၊ နေမိတ္တကနာမ်မည်၏။ သိရိဝစနော၊ သိရိဝစနမည်သောသူ၊ ဓနဝစနော၊ ဓနဝစနမည်သောသူ၊ ဣတိ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော အမည်သည်၊ ဝစ နတ္ထံ၊ သဒ္ဓါ၏ အနက်ကို၊ အနပေက္ခိတွာ၊ မငဲ့မူ၍၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သောသဒ္ဓါ သည်၊ အဓိဂ္ဂသမုပ္ပန္နနာမ၊ အဓိဂ္ဂသမုပ္ပန္နနာမ်မည်၏။ ဣဒံဘဂဝါတိနာမံ၊

ဤဘဂဝါဟူသော အမည်တော်သည်၊ ဂုဏနေမိတ္တကံ၊ ဂုဏ်တော်လျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော နာမတော်တည်း။ ဘဂဝါတိ နာမံ။ ဘဂဝါဟူသောအမည်ကို၊ မဟာ မာယာယ၊ မဟာမာယာ မယ်တော်သည်။ နကတံ၊ မမှည့်အပ်၊ သုဒ္ဓေါနေမဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါနေမင်းမြတ်သည်၊ နကတံ၊ မမှည့်အပ်။ အသိတိယာ ဥာတိ သဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသော ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ နကတံ၊ မမှည့်အပ်။ သက္ကသန္တု၊ သိတာဒိဟိ၊ သိကြားသန္တု၊ သိတအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာပိသေသေဟိ၊ နတ်အထူးတို့သည်။ နကတံ၊ မမှည့်အပ်။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဆရာတို့အဘယ်သို့ဟောသနည်း၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘဂဝါတိတေံနာမံ။ ဘဂဝါဟူသော ဤအမည်တော်ကို၊ မာတရာ၊ မယ်တော်မာယာသည်။ နကတံ၊ မမှည့်အပ်။ ပိတရာ၊ ခမည်းတော်သည်။ နကတံ၊ မမှည့်အပ်။ (ပ)၊ ဘဂဝါတိယဒိဗံဇ္ဇံပညတ္တိနာမံ၊ အကြင်ဘဂဝါဟူခေါ်ဝေါ်အပ်သော အမည်တော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံနာမံ၊ ထိုဘဂဝါဟူသောအမည်တော်ကို၊ ပိမောက္ခန္တိကံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အဆုံး၌ဖြစ်၍၊ သန္တိကပညတ္တိနာမံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ပညတ်အပ်သောအမည်တော်တည်း။ ။

ယံနာမံ၊ အကြင်ဘဂဝါဟူသောအမည်တော်သည်၊ ဂုဏနေမိတ္တကံ၊ ဂုဏ်ကိုအကြောင်းပြု၍ဖြစ်၏။ တေံနာမံ၊ ဤဘဂဝါဟူသောအမည်တော်သည်၊ ဂုဏနေမိတ္တကံ၊ ဂုဏ်တော်လျှင်ပဝတ္တနိမိတ်ရှိ၏။ တေသံဂုဏာနံ၊ ထိုဂုဏ်တော်တို့ကို၊ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြန့်သောငှါ။ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံဝဒန္တိ၊ အဘယ်ဆိုကုန်သနည်း။ ။ ဘဂဝါ၊ ထူးတော်မြောက်ပါး တည်းဟူသော ဘဂဝတရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဘဇိ၊ ပညာရှိသော သူတို့သည် ဆည်းကပ်အပ်သောသဘောတော်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဘာဂီ၊ လူချမ်းသာနတ်ချမ်းသာနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဝေဘန်တတ်သောသဘောနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ပိတတ္တဝါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို ဝေဘန်၍ ဟောတော်မူခြင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့ကိုမျိုးဖျက်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဂဗ္ဗဟိ၊ လေးမြတ်အပ်သောသဘောတော်တို့နှင့်၊ ဘာဂျဝါ၊ ပြည့်စုံတော်မူ

၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဂျဝါ၊ ဘာဂျဝါမည်တော်မူ၏။ ဗဟူဟိ၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဥာယေဟိ၊ သိအပ်သော တရားတို့ဖြင့်၊ သုဘာဝိတက္ကနေော၊ ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူတတ်သော သဘောတော်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝန္တဂေါ၊ ဘဝသုံးပါးမှ အနိတော်မူသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူ တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ နိဇ္ဈေသာဒီသု၊ နိဇ္ဈေသ ကျမ်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ နည်းဖြင့်သာ ဝျှင်၊ အဿ၊ ထိုဘဂဝါ ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ်အပ်၏။ ။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ပရိယာယော၊ အကြောင်း ပရိယာယ်တည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာဂျဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာချမ်းသာကျိုးငြိမ်းစေတတ်သောဒါနသီလအစရှိသော ပါရမီတော်၏ အပြီးသို့ ရောက်တော်မူခြင်း ရှိ၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာ ကိုချိုးဖျက်တော်မူတတ်၏။ တတော၊ ထို ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဘဂဝေဟိစ၊ ဆန်းတော်ခြောက်ပါးတည်းဟူသောဘဂတရားတို့နှင့်လည်း ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော် မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဘက္ကဝါ၊ ကုသိုလ်အစရှိသောတရား တို့ကိုဝေဘန်၍ဟောတော်မူခြင်းရှိ၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂ ဝါမည်တော်မူ၏။ ဘက္ကဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မအစရှိသောတရားသို့ ဆည်း ကပ်တော်မူတတ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့မှ၊ ဝန္တဂမနေော၊ အနိ၍နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူတတ်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝဏ္ဏာ ဂမော၊ ဝဏ္ဏ၏သာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏပရိယာယော၊ ဝဏ္ဏ၏ဖလယ် ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိရုတ္တိလက္ခဏံ၊ နိရုတ္တိလက္ခဏာကို၊ ဂဟေတွာဝါ၊ ယူ၍လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓနယေန၊ သဒ္ဓါနည်းဖြင့်၊ ဝိသောဇရာ ဒိပက္ခေပလက္ခဏံ၊ ဝိသော ဇရာ အစရှိသည်သို့ သွင်းခြင်း လက္ခဏာကို၊ ဂဟေတွာဝါ၊ ယူ၍လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ လောကီ

ယ လောကုတ္တရ သုခါဘိနိဗ္ဗတ္တကံ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သော၊ ဒါနသီလဒါနပတ္တံ၊ ဒါနသီလအစရှိသောပါရမီတော် ၏အဆုံးသို့ ရောက်သော၊ ဘာဂျုံ၊ ဝေဘန်အပ်သော တရား၏ အဖို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဂျုံ၊ ဝါ၊ ဘာဂျုံ၊ ဝါ၊ ဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ လောဘာ၊ လိုချင်ခြင်း၊ ဒေါသ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ မောဟ၊ မိုက်ခြင်း၊ ဝိပရိတမနသိကာရ၊ ဖောက်ပြန် သောနှလုံးသွင်းခြင်း၊ အဟိရိကာနောတ္တပ္ပ၊ မကောင်းမှုမှမရှက်ခြင်းမလန့် ခြင်း၊ ကောရပနာဟ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းတုဘက်ပြုခြင်း၊ မက္ခ၊ သူတပါး၏ကျေး ဇူးကိုချေခြင်း၊ ပဇ္ဇာသ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုအဖျင်းဖျင်းပြုခြင်း၊ ဣဿာ၊ သူတပါးကိုပြုရူခြင်း၊ မစ္ဆ ရိယ၊ ဝန်တိုခြင်း၊ မာယာ၊ သူတပါးကိုထွဋ်ဖြား ခြင်း၊ သာထေယျ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားပြုခြင်း၊ ထမ္ဘ၊ ခိုင်မာခြင်း၊ သာရန္တ၊ ဘေး ရန်ကိုအားထုတ်ခြင်း၊ မာနာတိမာနမဒပ္ပမာဒ၊ မာန်မူခြင်းအလွန်သောမာန် ခက်ထန်သဖြင့်ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်း၊ တဏှာဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာ၊ တိပိ ဓာကုသလမူလရုက္ခရိတသံကိလေသ မလပိသမသညာဝိတက္ကပ္ပပဉ္စ၊ သုံး ပါးသောအကုသလမူလ သုံးပါးသောစရိုက်သုံးပါးသောသံကိလေသမ လ သုံးပါးသောမညိညွတ်သောအမှတ် သုံးပါးသောအကြံအစည်သုံးပါး သောပပဉ္စတရား၊ စတုဗ္ဗိဝေပရိယေသ အာသဝဂန္ဓဩဗာယောဂါဂတိ တဏှုပါဒါန၊ လေးပါးသော ဖောက်ပြန်သော ရှာဇွမ်းခြင်း လေးပါးသော အာသဝလေးပါးသောဂန္ဓလေးပါးသောဩဗာလေးပါးသောယောဂလေး ပါးသောအဂတိတဏှာဖြင့်စွဲလမ်းအပ်သောလေးပါးသောဥပါဒါနံ၊ ပဉ္စစေ တောဒိလဝိနိဗ္ဗန္တိဝရဏာဘိနန္ဒန၊ ငါးပါးသောနှလုံးတံသင်း ငါးပါးသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငါးပါးသောနိဝရဏ ငါးပါးသော အလွန်နှစ်သက်ခြင်း၊ ဆဝိ ဝါဒ မူလတဏှာကာယ၊ ခြောက်ပါးသောဝါဒမူလတရား ခြောက်ပါး သောတဏှာကာယ၊ သက္ကာနူသယ၊ ခုနစ်ပါးသောအနူသယ၊ အဠမိစ္ဆတ္တံ၊ ရှစ်ပါးသောမိစ္ဆတ္တတရား၊ နဝတဏှာမူလက၊ ဘိုးပါးသောတဏှာမူလ တရား၊ ဒသာကုသလ ကမ္မပထ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလ ကမ္မပထ၊ နှိသဗ္ဗိဒ္ဓိဂတ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူ၊ အဠသတတဏှာ၊ တရော ရှစ်ပါးသောတဏှာ၊ ဝိစရိတပ္ပဘေဒသဗ္ဗဒရထ ပရိဇ္ဇာဟင်္ဂါလေ သသတသဟဿာနိ၊ ထူးသောစရိုက်တို့၏ အပြားအလုံးရုံ ပူပန်တတ် သောတထိန်းမျှလောက်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သင်္ခေ

ပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကိလေသာခန္ဓာအဘိသင်္ခါ
 ရမေ၊ ဒေဝသုတ္တမာရေ၊ ကိလေသာမာရ်ခန္ဓာမာရ်အဘိသင်္ခါရမာရ်မေ၊ မာရ်
 ဒေဝသုတ္တမာရ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော မာရ်တို့ကို၊ အဘဉ္စ၊ ချိုးဖျက်တော်
 မူပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဝသံပရိဿယာနံ၊ ထိုရန်သူအပေါင်းတို့၏၊
 ဘဂ္ဂတ္တာ၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂ္ဂဝါတိ၊ ဘဂ္ဂဝါဟူ၍၊
 ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုသုက်၊ ဘဂ္ဂဝါတိ၊ ဘဂ္ဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

တ္ထေစ၊ ဤဘဂ္ဂဝါဟူသော စကား၌လည်း၊ သင်္ဂဟဂါထံ၊ သင်္ဂဟဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂရာဂေါ၊ ရာဂကိုချိုးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ ဘဂ္ဂဒေါသော၊
 ဒေါသကို ချိုးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ ဘဂ္ဂမောဟော၊ မောဟကို ချိုးဖျက်
 တော်မူတတ်၏၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါတရား ကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊
 အဿတေန ဘဂ္ဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ ဓမ္မော၊ အကုသိုလ်စာရားတို့ကို၊ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီး၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဂ္ဂဝါတိ၊ ဘဂ္ဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၍၊ ဘဂ္ဂရာဂတယစ၊ ရာဂကိုချိုးဖျက်တော် မူသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်း၊ သတုညလက္ခဏာရေသာ၊ များစွာသောဘုန်းတော်ကြောင့်
 ဖြစ်သောလက္ခဏာကိုဆောင်တော်မူသော၊ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်အား၊ ရူပ
 ကာယသမ္ပတ္တိံ၊ ရူပကာယ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီဝိတာ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂ္ဂဒေါသတာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဖြစ်ကိုဖျက်
 ဆီးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မကာယသမ္ပတ္တိံ၊ ဓမ္မကာယနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူခြင်းကို၊ ဒီဝိတာ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
 လောကီယသရိက္ခကနံ၊ လောက၌ အပြန်အပျင်းဖြစ်သော လူတို့၏၊ ဗဟု
 မာနဘာဝေါ၊ များစွာမြတ်နိုး အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေတိ၊ လူ
 ရဟန်းတို့သည်၊ အဘိဂမနိယတာ၊ ရှေးရှုဆည်းကပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ဒီဝိတာ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အဘိဂတာ
 နံ၊ ရှေးရှုဆည်းကပ်လာကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုလူရဟန်းတို့၏၊ ကာယစိတ္တ
 ဒုက္ခာပနယနေ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုပယ်ခြင်း၌၊ ပဗ္ဗိဗလဘာဝေါ၊
 စွမ်းနိုင်သော သဘောတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာမိသဒါနုဓမ္မဒါနေဟိ၊ အာ
 မိသဒါနုဓမ္မဒါနုတို့ဖြင့်၊ ဥပကာရိယတာ၊ အထောက်အပံ့ ကိုပြုနိုင်သည်
 ၍အဖြစ်ကို၊ ဒီဝိတာ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကီယလောကုတ္တ
 ရသုဇေဟိစ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ချမ်းသာတို့နှင့်လည်း၊ သံယောဇန

သမတ္တတာ၊ ကောင်းစွာဟု၍ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒီဝိတာ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

လောကော၊ လောက၌၊ ဣဿရိယဝေဗ္ဗယသ သီရိကာမ ပယက္ကေသု၊ ဣဿရိယဝေဗ္ဗယသသီရိကာမပယက္ကဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗယု၊ တရားတို့၌၊ တဂသဒ္ဓေါ၊ တဂသဒ္ဓါသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပရမဉ္စူ၊ အလွန်လျှင်၊ သကမိတ္တေ၊ ကိုယ်တော်၏စိတ်၌၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍၊ အဏိမာလဗီမာဒိကံဝါ၊ ကိုယ်တော်ကို အနုဋ္ဌလုံးမျှလောက်ဖန်ဆင်းခြင်း ခုန်လွှားနိုင်ခြင်း အစရှိသည် လည်းကောင်း၊ လောကီယသဗ္ဗတံ၊ လောကီ၌သမုတ်အပ်သော၊ သဗ္ဗာကာရပရိပူရံဝါ၊ အလုံးစုံအခြင်းအရာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ဝေရော၊ သောင်အပ်သော၊ ဝေဗ္ဗော၊ တရားတော်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ လောကတ္တယဗျာကတော၊ လောကသုံးပါး၌နွဲ့သောကျော်စောခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယထာဘူ၅ ဂုဏာဓိဂတော၊ ဟုတ်မှန် တိုင်းသော ဂုဏ်တော်ကြောင့် ရအပ်သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော၊ ယသော၊ ကျော်စောခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဂူပကာယ ဒဿန ဗျာဝဇုဇနနယန ပဿာဒဇနန သမတ္တာ၊ အဆင်းတော်တည်းဟူသော ဂူပကာယကိုမြင်ခြင်း၌ ကြောင့်ကြရှိသော လူတို့၏မျက်စိကို ကြည်ညိုသဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းတော်မူနိုင်သော၊ သဗ္ဗာကာရပရိပူရ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂသီရိ၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အသရေတော်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ အနေနု၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်အလိုတော်ကို၊ ဣန္ဒြိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဟိတံ၊ ကိုယ်တော်၏အစီးအပွားကို လည်းကောင်း၊ ပရဟိတံဝါ၊ သူတပါးတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ တထာတဿ၊ ထိုထိုသို့သောအကျိုးစီးပွား၏၊ တထေဝ၊ ထိုတောင့်တတိုင်းသာလျှင်၊ အဘိနိပ္ပန္နတ္တာ၊ ပြီးပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိတတ္ထနိပ္ပတ္တိယညိတော၊ လိုအပ်သော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော အမှတ်ရှိတော်မူသော၊ ကာမော၊ အလိုတော်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊

ရှိတော်မူ၏။ သဗ္ဗလောကဂရုဿာဝပတ္တိဟေတုဘူတော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကသည်ရှိသေ လေးမြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာဝါယာမသင်္ခါတော၊ သဗ္ဗာဝါယာမဟုဆို အပ်သော၊ ပယတ္ထောစ၊ လုံ့လတော်သည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေဟိဘဂဝေဟိ၊ ဤဘဂဝတရား ခြောက်ပါးတို့နှင့်၊ ယုတ္တတ္ထာပိ၊ ယှဉ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ဘဂါ၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါး တည်းဟူ သောဘဂဝတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိဣဒိနာအတ္ထေန၊ ဤသို့ သောအနက်ကြောင့်၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုသ လာဒိဘေဒေဟိ၊ ကုသိုလ် အစရှိသောအပြားတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်း သောတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာယတန ဓာတုသစ္စ ဣန္ဒြိယပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒါဒိဟိဝါ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ် သစ္စာဣန္ဒြေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိ သောတရားတို့ဖြင့်လည်း၊ ကုသလာဒိဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်အစရှိသောတရား တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇနသင်္ခတ သန္တာပဝိပရိတာမဇ္ဇေနဝါ၊ နှိပ်စက် အပ်သောအနက် ပြုပြင် အပ်သော အနက် ပူပန်စေတတ်သော အနက် ဖောက်ပြန် တတ်သော အနက်ဖြင့်လည်း၊ ဒုက္ခအရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခအရိ ယသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ အာယူဟန နိဒါနသံယောဂ ပလိဗောဓဇ္ဇေန ဝါ၊ အားထုတ်တတ်သောအနက် အကြောင်းဟူသောအနက် ယှဉ်တတ် သောအနက် နှောင့်ရှက်တတ်သော အနက်ဖြင့်လည်း၊ သမုဒယံ၊ သမု ဒယအရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နိဿရဏပိဝေကာသင်္ခတအမတဇ္ဇေန ဝါ၊ ဝဋ်တရားမှ ထွက်မြောက်တတ်သောအနက် ကိလေသာတို့မှစိတ် တတ်သောအနက် ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည် မပြုမပြင်အပ်သောအနက် မသေတတ်သောအနက်ဖြင့်လည်း၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓအရိယ သစ္စာကို လည်းကောင်း၊ နိယျာနဟေတုဒဿနာဓိပတေယျဇ္ဇေနဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် တတ်သောအနက်နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဟူသောအနက်နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တတ် သောအနက်အကြီးအမှူးဟူသောအနက်ဖြင့်လည်း၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂအရိယသစ္စာ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘတ္တဝါ၊ အထူးထူးဝေဘန်၍ ဟောတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန် တော်မူ၍၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်ထွင်တော်မူ၍၊ ဒေသိတဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

ဝိဘက္ခဝါတိ၊ ဝိဘက္ခဝါဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သေသေသောဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဝိဟာရေ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရဗြဟ္မဝိဟာရ အရိယဝိဟာရတရား
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာယဝိတ္တဥပမိဝိဝေကေ၊ ကာယဝိဝေကဝိတ္တဝိဝေ
 က ဥပမိဝိဝေကတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုညတာပဏိဟိတာနိမိတ္တ
 ဝိမောက္ခေ၊ သုညတာဝိမောက္ခ အပဏိဟိတဝိမောက္ခ အနိမိတ္တဝိမောက္ခ
 တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လောကီ
 ယလောကုတ္တရေ၊ လောကီ လောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတ္တရိမနူဿ
 ဓမ္မေ၊ ဥတ္တရိမနူဿ ဓမ္မတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဇိ၊ ဆည်းကပ်
 တော်မူပြီး၊ သေဝိ၊ မှီဝဲတော်မူပြီး၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘက္ခဝါတိ၊ ဘက္ခဝါ
 ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တိသုဘဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌၊
 တဏှာသင်္ခါတံ၊ တပ်တတ်သည်ဟုဆိုအပ်သောလောဘကို၊ ဝန္တံ၊ ထွေး
 အန်တော်မူလျက်၊ အနေနု၊ ဤအရိယမဂ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝမနံ၊ သွား
 တော်မူခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဝေသုဝန္တဝမနောတိ၊ ဘဝေသုဝန္တဝမနောဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊
 ဆိုလိုလျက်၊ ဘဝသဒ္ဓတော၊ ဘဝသဒ္ဓါမှ၊ ဘကာရံ၊ ဘအက္ခရာကို၊ အာ
 ဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝမနသဒ္ဓတော၊ ဝမနသဒ္ဓါမှ၊ ဝကာရံ၊ ဝအက္ခရာကို၊ ဝဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ဝန္တသဒ္ဓတော၊ ဝန္တသဒ္ဓါမှ၊ ဝကာရဉ္စ၊ ဝအက္ခရာကိုလည်း၊
 အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဒီဗံ၊ ဒီဗာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ လောကေ၊ လောက၌၊ မေဟနဿ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော၊
 ခဿ၊ အရပ်၏၊ မာလာ၊ ပန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊
 မေခလာတိ၊ မေခလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယဿ၊ ဆိုအပ် သကဲ့သို့တည်း။
 ဧတ္ထာဝတာစတ္ထေကေနဝစနက္ကမေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါ၏
 အစဉ် အနက်၏ အစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤမင်္ဂလသုတ်၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိ
 ဝစနေန၊ ဧဝံမေသုတံ ဟူသော စကားဖြင့်၊ ယထာသုတံ၊ ကြားအပ်ပြီး
 သောအတိုင်း၊ ယထာပရိယတ္တိံ၊ သင်ကြားဘူးသောအတိုင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြသောအာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ပစ္စက္ခံ၊ ဘုရားရှင်မျက်
 မှောက်တော်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသရိ
 ရံ၊ တရား၏ ကိုယ်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊

ဣဒံ၊ ဤမင်္ဂလာသုတ်တော်သည်။ အတိတသတ္ထုကံ၊ လွန်ပြီးသောဘုရား
 ရှိသော၊ ပါဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အယံကထာ၊ ဤမင်္ဂလာ
 သုတ်စကားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ သက္ကာတိ၊ ဆရာဟူ၍။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒဿနေန၊ ထင်ရှားစွာမမြင်ရသဖြင့်။ ဥက္ကဋ္ဌဇနံ၊
 ဆန့်ကျင်သောလူအပေါင်းကို။ သမဿာသေတိ၊ သက်သာရာကို ရစေ
 ၏။ ဧကံသမယံ ဘဂဝါတိ ဝစနေန၊ ဧကံသမယံ ဘဂဝါဟူသော
 စကားဖြင့်၊ တစ္ဆိံသမယေ၊ ထိုဖေမေသုတ်ဧကံသမယံဘဂဝါအစရှိသော
 စကားကိုရွတ်သောကာလ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဇ္ဇမာန
 ဘာဝံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြသော ရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်။ ဂူပကာယံ၊ ဂူပကာယ တော်ကို၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူ
 သည်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဧကံသမယံ ဘဂဝါအစရှိ
 သောပါဌ်ဖြင့်၊ ဝေဝိဓဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣမဿအရိယဓမ္မဿ၊
 ဤသို့သော မြတ်သောတရားတော်ကို။ ဒေသေတာ၊ ဟောတော်မူတတ်
 သော၊ ဒသဗလရော၊ ဆယ်ပါးသောအားကို ဆောင်တော်မူနိုင်သော၊
 ဝဇီရသဗ္ဗာတကာယော၊ ဝဇီရ်တုံးနှင့်တူသော ကိုယ်ရှိတော်မူသော၊
 သောဝိဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
 မူလေပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌။ အညေန၊ တပါးသော၊ ကေန၊ အတယ်သူသည်။
 ဇိဝိတေ၊ အသက်၌။ အာသာ၊ အလိုဆန္ဒကို။ ဇနေတဗ္ဗာတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်အံ့
 နည်းဟု၊ ဇိဝိတမဒမတ္တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌ ယစ်ကာမျှဖြစ်သော။ ဇနံ၊ လူ
 အပေါင်းကို၊ သံဝေဇေတိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏။ အဿံ၊ ထိုဂုဏ်အား၊ သဒ္ဓဓမ္မ
 စ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌လည်း။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေ
 တိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝေန္တိစက္ခမိနာ၊ ဝေဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်လည်း။ ဘဏန္တော၊
 ဆိုသော အာနန္ဒာသည်။ ဒေသနာသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေသနာတော်၏ ပြည့်စုံခြင်း
 ကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏။ မေသုတန္တိန္တုမိနာ၊ မေသုတဟူသောဤပုဒ်
 ဖြင့်။ သာဝကသမ္ပတ္တိံ၊ တပည့်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်း၏။ ဧကံ
 သမယန္တိန္တုမိနာ၊ ဧကံသမယံ ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်။ ကာလသမ္ပတ္တိံ၊ ကာ
 လ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်း၏။ ဘဂဝါတိ စက္ခမိနာ၊ ဘဂဝါဟူ
 သောဤပုဒ်ဖြင့်။ ဒေသကသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေသက၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဗ္ဗိသတိ၊
 ညွှန်း၏။ ။

သာဝတ္ထိယံပိဟရတိတိတ္ထေ၊ သာဝတ္ထိယံပိဟရတိဟူသော ဤပုဒ်၌၊
 သာဝတ္ထိတိ၊ သာဝတ္ထိဟူသည်ကား၊ သာဝတ္ထဿ၊ သာဝတ္ထအမည်ရှိ

သော၊ ဣသိနော၊ ရသေ့၏၊ နိဝါသဋ္ဌာနဘူတံ၊ နေရာအရပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 နဂရံ၊ မြို့တည်း၊ ကာကန္တိမာကန္တိယထာ၊ ကာကန္တိမာကန္တိ ယထာဟူ
 သောပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ သာဝတ္ထိတိ၊ သာဝတ္ထိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ အက္ခရ
 စိန္တကာ၊ အက္ခရာကို ကြိုကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဋ္ဌ
 ကထာစရိယာပန၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊
 ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဥပဘောဂပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော လိုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ ဣတ္ထိ၊ ဤမြို့၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမည်၏၊ သတ္တသမာယောဂေန၊ သတ္တသဒ္ဓါနှင့်
 ကောင်းစွာယှဉ်သောကြောင့်လည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံသောလိုဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော
 စကားကို ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမည်၏၊ သဗ္ဗဒါ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗပကရဏံ၊ ခပ်သိမ်းစုံသောလိုဘွယ်ဥစ္စာသည်၊ သာ
 ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သမောဟိတံ၊ ရဝေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊
 ခပ်သိမ်းသောလိုဘွယ်ဥစ္စာကို ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သာဝတ္ထိတိ၊ သာဝတ္ထိဟူ၍
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကောသလသံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၏၊ ပုရံ၊ ပြည်
 သည်၊ ရမ္မံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ မနောရမ္မံ၊
 စိတ်နှလုံးကို မွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ဒဿဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ သဒ္ဓေဟိ၊
 အသံတို့ဖြင့်၊ အဝိဝိတ္တံ၊ မဆိတ်၊ အန္ဓုပါနုသမာယုတ္တံ၊ ထမင်း အပျော်နှင့်
 လည်းယှဉ်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သာဝတ္ထိပုရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ ဒေဝါ
 နံ၊ နတ်တို့၏၊ အာဇ္ဇကမန္ဓာဝ၊ အာဇ္ဇကမန္ဒါကဲ့သို့၊ ဝုဒ္ဓိဝေပုလ္လတံ၊ ကြီးပွား
 ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏၊ ဣန္ဒံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဇိတံ၊ ဝပြော၏၊
 မနောရမ္မံ၊ စိတ်ပျော်ချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တသံ
 သာဝတ္ထိယံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ သဒိပတ္ထေ၊ သဒိပအနက်၌၊ သုမ္မဝစနံ၊
 သတ္တဝိဝိဘတ်တည်း။ ။

ဝိဟရတိတိဇေဝံစနံ၊ ဝိဟရတိဟူသော ဤစကားသည်၊ အဝိသေ
 သေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဣရိယာပထ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဝိဟာရေသု၊ ဣရိ
 ယာပထဝိဟာရဒိဗ္ဗဝိဟာရဗြဟ္မဝိဟာရအရိယဝိဟာရတို့တွင်၊ အညတရ
 ဝိဟာရပရိဒီပနံစနံ၊ တပါးပါးသောနေခြင်းဖြင့် နေဟန်ကိုပြသောစကား
 တည်း။ ဣပေန၊ ဤသာဝတ္ထိယံဝိဟရတိဟုဆိုရာ၌ ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၏၊ ဌာနဝမနာသနသယနပုဗ္ဗေသေ၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်း ထိုင်ခြင်း
 လျောင်းခြင်းအပြားရှိကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုထ်တို့တွင်၊
 အညတရ ဣရိယာပထ သမာယောဂပရိဒီပနံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာ
 ပုထ်တို့၌ကောင်းစွာ ယှဉ်တော်မူကြောင်းကို ပြသောပုဒ်တည်း၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဋီတောပိ၊ ရပ်တော်မူသော် လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွား
 တော်မူသော်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိန္တောပိ၊ ထိုင်တော်မူသော်လည်းကောင်း
 သယာနောပိ၊ လျောင်းတော်မူသော် လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဝိဟရတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဣရိယာပထဗာဓနံ၊ ဣရိယာပုထ်၏၊ ငြောင်းညာခြင်းကို၊
 အပနေ၊ တပါးသော၊ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဝိန္တိန္တိတွာ၊ ဖြတ်
 ၍၊ အပရိပတန္တံ၊ မကျစေဘဲ၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်
 တော်မူ၏၊ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်တော်မူစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ သိအပ်၏။ ။

ဇေတဝနေတိတ္ထေ၊ ဇေတဝနေဟူသော၍ ပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောရာဇော၊ အကြင်မင်းသည်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စတ္တိကဇနံ၊ ရန်သူဖြစ်သောသူကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်တတ်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇော၊ ထိုမင်းသည်၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ရညာ၊ အတမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူ
 ဖြစ်သောသူကို၊ ဇိတော၊ အောင်ပြီးသော်၊ ဇေတော၊ ဖွီးသောသားတည်း၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဿ၊ ထို
 မင်းသားအား၊ မင်္ဂလာကုတယ၊ လောကီမင်္ဂလာကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဧဝံနာမမေဝ၊ ဤဇေတဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ၍၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ။ ယံသမူ
 တံ၊ အကြင်အရအဝေးသည်၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဝနိဟတိ၊ ဆည်းကပ်
 ခြင်းကိုပြုစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသမူတံ၊ ထိုအရအဝေးသည်၊
 ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ အတ္တသစ္စဒါယ၊ မိမိအားအသီးအပွင့် အစရှိသည်တို့နှင့်
 ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သတ္တနံ၊ ချောက်လာသော သတ္တဝါတို့အား၊ တတ္တိ၊ ဆည်း
 ကပ်ခြင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏၊ အတ္တသိနေတံ၊ မိမိအားချစ်ခင်ခြင်း
 ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နာနာပိဓကုသုမဂန္တ သမောဒမတ္တကောကိလာဒိ

ဝိဟာရ်ဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောပန်းအနံ့တို့ဖြင့်ဖြိုင်းသည့်ဖြစ်၍
 ယစ်သောဥဩအစရှိသောဌာနတို့သည်၊ ဝနုတော၊ ဝုတော၊ အဝင်္ဂ၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ မန္တမာလတစလိတ ရုက္ခသာခါဝိပုပလ္လဝပလာ
 သေဟိ၊ လေဗ္ဗင်းခပ်သဖြင့် ထွပ်သောသစ်ပင် သစ်ခက်သစ်ခွသစ်ညွန့်
 သစ်ပွေးတို့သည်လည်း၊ ဝနုတော၊ ဝုတော၊ အဝင်္ဂ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ ဇေယျာယုဉ္ဇူကုန်း၊ ဝါ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဘုဇ္ဇေထ၊ သုံးဆောင်စွာညွှ
 ကုန်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပါဏိနော၊ အသက်ဝိညာဉ် မရှိဘဲလျက်၊ ယာစတိ
 ဝိယ၊ တောင်းပန်လေသကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဇေတဿ၊ ဇေတမင်းသား၏၊ ဝနံ၊ တောတည်း၊ ဇေတဝနံ၊
 ဇေတမင်းသား၏တော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုတောအရပ်
 ကို၊ ဇေတေန၊ ဇေတမည်သော၊ ရာဇကုမာရေန၊ မင်းသားသည်၊ ရောပိတံ၊
 စိုက်ပျိုးအပ်၏၊ သမ္ပန္နိတံ၊ လုံခြုံစေအပ်၏၊ ပရိပါလိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်
 ၏၊ သောစ၊ ထိုဇေတမင်းသားသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဥယျာဉ်၏၊ သာမိ၊
 အရှင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတဝနန္တိ၊ ဇေတဝနံ
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စာတ္ထိံ၊ ဇေတဝနေ၊ ထိုဇေတမင်းသားသည်စိုက်
 ပျိုးအပ်သောတော၌၊ ။

အနာထဝိဏ္ဍိကဿအာရာမေတိဇ္ဇေ၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿအာရာမေ
 ဟူသောဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 သောဂဟပတိ၊ ထိုသူဌေးသည်၊ မာတာဝိတုဟိ၊ မိခင်ဘာဝင်တို့သည်၊ က
 တနာမဝသေန၊ မှည့်အပ်သောအမည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သုဒတ္တောနာမ၊ သုဒတ္တ
 မည်၏၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိတာယတု၊ ခပ်သိမ်းသောအလိုဆန္ဒ၏ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်ကား၊ ဝိဂတမလမန္တေရတာယစ၊ ဝန်တိုခြင်း ကင်းသောအ
 ညစ်အကြေးရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ကရုဏာဒိဂုဏသမာပိတာယစ၊ ကရု
 ဏာအစရှိသောဂုဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ နိစ္စကလံ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ အနာထဝိဏ္ဍိံ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသောသူတို့အား ထမင်းကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးလှူတတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနာထဝိဏ္ဍိကောတိ၊ အနာ
 ထဝိဏ္ဍိကဟူ၍၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ။ ဇ္ဇေ၊
 ဤအရပ်၌၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာရမန္တိ၊ လာ၍မွေ့လျော်တတ်
 ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ အာရမန္တိ၊ လာ၍မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့မွေ့
 လျော်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊ တဿ၊

ထိုဥယျာဉ်၏၊ ဝုဗ္ဗပလ္လဝါဒီသောဘာယစ၊ အပွင့်အသီးအညွန့်အစရှိ
 သောတင့်ကယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာတိဗုဒ္ဓနန္ဒာသန္တာဒိပဗ္ဗဝိသေ
 နာသနင်္ဂသဗ္ဗတ္တိယာစ၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းခြင်းအစရှိသောငါးပါးအပြား
 ရှိသော ကျောင်း၏အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတော တ
 တော၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်မှ၊ အာဂဗ္ဗ၊ လာကုန်၍၊ ရမန္တိ၊ မြေလျော်တတ်
 ကုန်၏၊ အနုတ္တဏ္ဍိတာ၊ မပြီးငွေကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဝုတ္တပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သဗ္ဗတ္တိယာ၊ ပြည့်
 စုံခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောတောအရပ်သို့၊ ဂတေပိ၊ ရောက်
 လေသောသူတို့ကိုလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အန္တန္တရံ၊ ရံယေဝ၊ အတွင်းသို့
 သာလျှင်၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ရမေတိ၊ မြေလျော်ပျော်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 သောအာရာမော၊ ထိုအရံကို၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ္ဍိကအမည်
 ရှိသော၊ ဂဟပတိနာ၊ သူဌေးသည်၊ ဇေတဿ၊ ဇေတအမည်ရှိသော၊ ရာဇ
 ကုမာရဿ၊ မင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ အဋ္ဌာရသဟိရညကောဇီ
 ဟိ၊ တဆဲရှစ်ကုဋေသောငွေတို့ဖြင့်၊ ကောဋီသန္တရေန၊ စပ်ကာခင်းသဖြင့်၊
 ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍၊ အဋ္ဌာရသ ဟိရညကောဇီဟိ၊ တဆဲရှစ်ကုဋေသော
 ငွေတို့ဖြင့်၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အဋ္ဌာ
 ရသဟိရည ကောဇီဟိ၊ တဆဲရှစ်ကုဋေသော ငွေတို့ဖြင့်၊ ဝိဟာရမဟံ၊
 ကျောင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ စတုပညာသာ
 ယဟိရညကောဋီပရိစ္စာဂေန၊ ငါးဆဲ့လေးကုဋေသောငွေတို့ကိုစွန့်သဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ထုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊
 နိယျာဒိတော၊ ဆောက်နှင်းအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ
 အာရာ မေတိ၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမော ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
 ၍၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ထို
 အရံ၌၊ ။

ဧတ္ထ၊ ဤဇေတဝနေအနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေဟူသော စကား၌၊
 ဇေတဝနေတိဝစနံ၊ ဇေတဝနေဟူသောစကားသည်၊ ပုရိမသာမိကိတ္တနံ၊
 ရှေးဦးသောအရှင်ကို ကြားအပ်သော စကားတည်း၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ
 အာရာမေတိဝစနံ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿအာရာမေဟူသော စကားသည်၊
 ပစ္ဆိမသာမိကိတ္တနံ၊ နောက်ဖြစ်သော အရှင်ကို ကြားအပ်သော စကား

တည်း၊ ဇေတသံ၊ ထိဥစ္စာရှင်ဟောင်းတို့ကို၊ ပရိကိတ္တနေ၊ ကြားခြင်း၌၊
 ကိံပယောဇနံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဇေယျ၊ အကယ်
 ချီဆိုငြားအံ့၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အဝိကာရေတော၊ အလွန်အကဲ ပြုခြင်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကတ္ထ
 ဘာသိတန္တိပုစ္ဆာ၊ ကတ္ထဘာသိတံဟူသောပုစ္ဆာသည်၊ နိယမကရကံ၊
 အမှတ်ကိုပြုသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ပုညကာ
 မာနံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့အား၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနေ၊ မြင်သ
 ဖြင့်အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၌၊ နိယောဇနဉ္စ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်၌
 ဦးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဇေတဝနေအနာထဝိဏ္ဏိကဿ အာရာမေဟူသောစကား
 ၌၊ ခွါရကောဋ္ဌကပါသာဒဋ္ဌပနေ၊ တံခါးမုတ်ပြာသာဒ်တို့ကိုထားရာအရပ်၌၊
 ဘူမိ ဝိက္ကယလဒ္ဓါ၊ မြေကိုရောင်းသဖြင့် မရအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသဟိ
 ရညကောဓိအဋ္ဌနုကာစ၊ တဆဲရှစ်ကုဋေငွေအဖိုးထိုက်ကုန်သော တံခါး
 မုတ်ပြာသာဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရုက္ခာစ၊ သစ်ပင်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဇေတဿ၊ ဇေတမင်းသား၏၊ ပရိစ္စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲပေးလှူခြင်း
 တည်း၊ စတုပညာသကောဓိယော၊ ငါဆဲလေးကုဋေတို့သည်၊ အနာထ
 ဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိသုဋ္ဌေး၏၊ ပရိစ္စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲပေးလှူခြင်းတည်း၊
 တေသံ၊ ထိုအလှူရှင်တို့ကို၊ ပရိကိတ္တနေန၊ တပနံ ကြားသဖြင့်၊ ဇေတ
 ထာ၊ ထိုအကျိုး၊ ပုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေန္တော၊
 ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အညေပိ၊
 တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကာမေ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သော
 သူတို့ကို၊ တေသံ၊ ထိုဇေတမင်းသားအနာထဝိဏ္ဏိ သုဋ္ဌေးတို့အား၊ ဒိဋ္ဌာ
 နုဂတိအာပဇ္ဇနေ၊ မြင်သဖြင့်အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၌၊ နိယောဇ
 တိ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပုညကာမာနံ၊ ကောင်း
 မှုကိုအလိုရှိကုန်သော သူတို့၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနေ၊ မြင်သဖြင့် အထု
 လိုက်ခြင်းသို့၊ နိယောဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်းသည်၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
 သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အတယ်သို့ ဆိုရာသနည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ယဒိဝိဟရ
 တိ၊ အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အံ့၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿအာရာမေတိ၊ အနာထ

ပိဏ္ဍိကဿအာရာမေဟူ၍၊ နဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိကသည် ဆောက်လှူအပ်သော မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော ဇေတဝနကျောင်းတော်၌၊ အထယဒိဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ နေတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ သာဝတ္ထိယန္တိ၊ သာဝတ္ထိယံဟူ၍၊ နဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော အရပ်တို့၌၊ ဧကသမယံ၊ တစ်ခုသောကာလ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူအံ့သောငှါ၊ နသက္ကံ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧတံ၊ ထိုသာဝတ္ထိယံဟူသော အာဓာရပုဒ်ကို၊ သင်္ဃိပတ္ထေသုဗ္ဗဝစနန္တိ၊ သင်္ဃိပတ္ထေသုဗ္ဗဝစံဟူ၍၊ ဝတ္ထုနု၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသည်မဟုတ်လော၊ ဂင်္ဂါယမုနာဒိနံ၊ ဂင်္ဂါယမုနာအစရှိသော မြစ်တို့၏၊ သင်္ဃိပေ၊ အနီးကမ်းနား၌၊ ဂေါယူထာနိ၊ နွားအပေါင်းတို့သည်၊ စရန္တာနိ၊ ကျက်စားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌၊ စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်၏၊ ယမုနာယ၊ ယမုနာ၌၊ စရန္တိ၊ ကျက်စားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုစ္ဆန္တိယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝာပိ၊ ဤသာဝတ္ထိယံဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ သင်္ဃိပေ၊ အနီး၌၊ ဇေတဿ၊ ဇေတမင်းသား၏၊ ယဒိဒံယံ၊ ဤဒံဝန်၊ အကြင်တောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ယဒိဒံယံ၊ ဤဒံဝန်၊ ယောဇေသော အာရာမော၊ အကြင်အရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်အနာထပိဏ္ဍိကဿ သူဌေး၏အရံ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်ကို၊ သာဝတ္ထိယံဝိဟရတိ ဇေတဝနအနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါစရဂါမနိဒဿနတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုပြန်အံ့သောငှါ၊ သာဝတ္ထိဝစံ၊ သာဝတ္ထိဟူသောစကားကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနုဂ္ဂဟနိဝါသနုဋ္ဌာနနိဒဿနတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်သောနေရာကို ပြန်အံ့သောငှါ၊ သေသဝစံ၊ ကြွင်းသော စကားကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်၊ သာဝတ္ထိကိတ္တုနေနံ၊ သာဝတ္ထိကိုကြားသဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဂဟဋ္ဌာနုဂ္ဂဟကရတံ၊ လူတို့အားပြီးမြောက်တော်မူခြင်းကို ပြုခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဇေတဝနာဒိကိတ္တုနေနံ၊ ဇေတဝနအစရှိသောသဒ္ဒါကို ကြားသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာနုဂ္ဂဟကရတံ၊ ရဟန်းတို့အားပြီးမြောက်တော်မူခြင်းကို ပြုခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု

တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်၊
 ပစ္စယဂဟဏတော၊ ပစ္စည်းကို ခံယူတော်မူပြီးသည်မှ၊ အတ္တကိလမထာ
 နုယောဂဝိဝဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်တော်၏ပင်ပန်းခြင်းကို ယှဉ်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းကို၊
 ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာ
 မပဟာနတော၊ ဝတ္ထုကာမကို ပယ်တော်မူသော အားဖြင့်၊ ကာမသုခဏ္ဍိ
 ကာနုယောဂဝိဝဇ္ဇနံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ငြိတွယ်ခြင်း ယှဉ်ခြင်းမှ ကြဉ်
 ခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊
 ဓမ္မဒေသနာဘိယောဂံ၊ တရားဟောခြင်း၌ အထူးယှဉ်ခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊
 ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေနစ၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေ သဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊
 ဝိဝေကာမိမုတ္တိံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ ညွတ်သော စိတ်တော်ကို၊ ဒဿေတိ၊
 ပြု၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာဖြင့်၊
 ဥပဂမနံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့ ကပ်ခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေနစ၊ နောက်
 ဖြစ်သော ဇေတဝနေသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ အပဂမနံ၊
 ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲတော်မူခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရှေးဖြစ်
 သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတသုခနိဗ္ဗါဒနာမိမုတ္တ
 တံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပြီးစေခြင်း၌ ညွတ်သော စိတ်တော်ရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေသဒ္ဓါဖြင့်၊
 ပရဟိတသုခကရဏေ၊ သူတပါး၏စီးပွားကို ပြုခြင်း၌၊ နိရူပလေပတံ၊ မလိင်း
 ကျသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိ
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဓမ္မိကသုခါ ပရိစ္စာဂနိမိတ္တံ၊ တရားနှင့်လျော်သော ချမ်းသာကို
 မစွန့်သော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဖာသုပိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေတော်မူ
 ခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေ သဒ္ဓါဖြင့်၊
 ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာနုယောဂနိမိတ္တံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၌ အဖန်တလဲလဲယှဉ်
 တော်မူကြောင်းကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါ
 ဖြင့်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ဥပကာရ ဗဟုလတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေသဒ္ဓါ
 ဖြင့်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဥပကာရဗဟုလတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရှေးဖြစ်သော သာဝတ္ထိသဒ္ဓါဖြင့်၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ ဇာတဿ၊ ပွားတော်မူသော သူများရှင်၏၊ လောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊
 သံဝဇာတာဝံ၊ ကောင်းစွာကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေန၊
 နောက်ဖြစ်သော ဇေတဝနေ သဒ္ဓါဖြင့်၊ လောကေ၊ လူ၌၊ အနုပလိတ္တတံ၊

မလိမ်းကျံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော အကျိုးကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ။

အထာတိ၊ အထဟူသောပုဒ်သည်၊ အဝစ္ဆေဒတ္ထေ၊ မပြတ်သောအနက် ဌ၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောပုဒ်သည်၊ အဓိကာရန္တရ နိဒဿနတ္ထေ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းအထူးကိုပြသော အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ် ပုဒ်တည်း၊ တေန၊ ထိုခေါသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဝိစ္ဆိန္နေယေဝ၊ မပြတ်လျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်၌၊ ဣဒံအဓိကာရန္တရံ၊ ဤသို့သောဆုံးဖြတ်ခြင်းအထူးသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုအထူး ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ကိံ ဒေသတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြား အံ၊ အညတရာဒေဝတာတိအာဒိ၊ အညတရာဒေဝတာဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိကိုတွင်၊ အညတရာတိ ဧသေ သဒ္ဓေါ၊ အညတရာ ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ အနိယမိတနိဒ္ဒေသော၊ အမှတ် မရှိသည်ကိုပြသောနိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်၊ နာမဂေါတ္တတော၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့်၊ အပါ ကဗျာ၊ မထင်ရှားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညတရာတိ၊ အညတရာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒေဝေါဝေ၊ နတ်သည်ပင်လျှင်၊ ဒေဝတာ၊ ဒေဝတာမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဒေဝတာ ဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဣတ္ထိပုရိသသာဝေရဏံ၊ နတ်မိန်းမ နတ်ယောက်ျားတို့နှင့်ဆက် ဆံသောပုဒ်တည်း၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ပုရိသောဝေ၊ ယောက်ျားသာ လျှင်ဖြစ်သော၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားတည်း၊ ကိံတု၊ အဘယ် ကြောင့်ကား၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ သာဝေ ရဏနာမဝသေန၊ ဆက်ဆံသော အမည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝ တာဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အဘိက္ကန္တယ ရတ္တိယာတိတ္ထေ၊ အဘိက္ကန္တယရတ္တိယာ ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါသည်၊ ဝယပဗ္ဗ သုန္ဓရာဘိဂ္ဂပ အန္တာနုမောဒနာဒိသု၊ ကုန်သောအနက်အပိုင်းအခြား ဟူသော အနက် အလွန် အဆင်းထွသောအနက် အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအနက် အစရှိ သည်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနက်တို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တရတ္တိ နိက္ခန္တပဋ္ဌမော ယာမော ဝိရနိထိန္နဘိက္ခုသံစောဥဒ္ဓိသတုဘန္တော ဂဝါတိက္ခန္တံ၊ နိပါတိမောက္ခန္တိ ဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တရတ္တိနိက္ခန္တပဋ္ဌမော

ယာမောစိရနိသိန္ဓောဘိက္ခုသံဃောဥဒ္ဓိသတုဘန္တေဘဂဝါ ဘိက္ခုနံပါတိ
 မောက္ခံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝေယျေ၊ ကုန်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
 ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ယာမော၊
 ယံသည်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ပြီ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဝေရ
 နိသိန္ဓော၊ ကြာမြင့်စွာထိုင်နေရပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်
 ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဓိ
 သတု၊ ပြုတော်မူပါလော။ ယာတာရတ္တိယောအဘိညာတာအဘိလက္ခိ
 တာအဋ္ဌသိစာတုဒ္ဓသိပဉ္စဒသိတိဝေမာဒိသု၊ ယာတာရတ္တိယောအဘိညာ
 တာအဘိလက္ခိတာအဋ္ဌသိစာတုဒ္ဓသိပဉ္စဒသိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဗ္ဗေ၊
 အပိုင်းအခြား ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ယာတာရတ္တိယော၊
 အကြင်ညဉ့်တို့ကို၊ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ စာတုဒ္ဓသိ၊ တဆဲ့
 လေးရက်မြောက်သောနေ့၊ ပဉ္စဒသိ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောနေ့၊ ဣတိ
 အဘိညာတာ၊ ဤသို့ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်၏။ အဘိလက္ခိတာ၊ ပိုင်းခြား၍
 ဖတ်အပ်ကုန်၏။ အယံဣမေသံစတုနံပုဂ္ဂလာနံ အဘိက္ကန္တတရောစပဏီတ
 တရောစာတိဝေမာဒိသု၊ အယံဣမေသံစတုနံပုဂ္ဂလာနံ အဘိက္ကန္တတရော
 စပဏီတတရောစဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သန္ဓရေ၊ ကောင်းသောအနက်
 ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ စတုနံ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊
 ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တ တရောစ၊ အလွန်လည်း
 ကောင်း၏။ ပဏီတတရောစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်၏။ ကောမေဝဉ္စတိ
 ပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသသာဇလံ၊ အဘိက္ကန္တေနဝဠောန၊ သဗ္ဗာဩတာသယံ
 ဒိဿတိဝေမာဒိသု၊ ကောမေဝဉ္စတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသသာဇလံ၊ အဘိက္က
 န္တေနဝဠောန၊ သဗ္ဗာဩတာသယံဒိသာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဘိဂ္ဂ
 ပေါ၊ အလွန်အဆင်းထူးသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်
 နိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသသ၊ အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလံဇလန္တော
 တောဂံပဏျက်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်အဆင်းထူးသော၊ ဝဠောန၊ အဆင်း
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့ကို၊ ဩတာသယံ ဩတာသ
 ယန္တော၊ ထွန်းပစေလျက်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဉ္စတိ၊
 ရှိနိုးသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမ
 အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမာတိ ဝေမာဒိသု၊ အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမ
 အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တာနုမောဒနေ၊ အလွန်
 ဝမ်းမြောက်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်

ဂေါတမ၊အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်စွာ၊ ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်စွာ၊ ။ဣပေ၊ဤအဘိက္ကန္တံဟု ဟူသောပုဒ်၌ကား၊ခယေ၊ကုန်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံဟု၊ဥပ္ပိယံကုန်သော၊ ဓမ္မိယာ၊သန်းခေါင်အခါ၌၊ ပရိက္ခိဏာယ၊ ကုန်ပြီးသော၊ ဓမ္မိယာ၊ဥဉ္ဇ၌၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ဝတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ။

အဘိက္ကန္တံ ဝဏ္ဏာတိဇ္ဇေ၊ အဘိက္ကန္တံ ဝဏ္ဏာဟူသော ဤပုဒ်၌၊အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓေါ၊အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါသည်၊အဘိဉ္စပေ၊အလွန်အဆင်းထူးသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါပန၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်ကား၊ ဆဝိထုတိကုလဝဂ္ဂကာရဏသဗ္ဗာနပမာဏဂ္ဂပါယတနာဒီသု၊အရေဟူသောအနက် ငြီးမွမ်းသောအနက် အမျိုးအနွယ်ဟူသောအနက်အကြောင်းဟူသောအနက် သဗ္ဗာန်ဟူသောအနက် ပမာဏဟူသောအနက်ဂ္ဂပါယတနဟူသောအနက်တို့၌၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ တတ္ထ၊ထိုအနက်တို့တွင်၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဘဂဝါတိဇေမာဒီသု၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ဘဂဝါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ဆဝိယံ၊အရေဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းတော်ရှိ၏၊ ကဒါသညဇ္ဇပနုတေဂဟပတိဣမဿသမဏဿ ဂေါတမဿဝဏ္ဏာတိဇေမာဒီသု၊ ကဒါသညဇ္ဇပနု တေဂဟပတိဣမဿ သမဏဿဂေါတမဿဝဏ္ဏာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ထုတိယံ၊ငြီးမွမ်းသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ဂဟပတိ၊သူကြွယ်၊ တေ၊သင်၏၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ဣမဿဂေါတမဿ၊ဤဂေါတမအား၊ ဝဏ္ဏာ၊ငြီးမွမ်းထိုက်သည်ဖြစ်၍၊ကဒါ၊အဘယ်အခါ၌၊ သညဇ္ဇပနု၊အမှတ်ကို ကောင်းစွာဖြစ်စေရအံ့နည်း၊ ။စတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏာတိဇေမာဒီသု၊ စတ္တာရောမေဘောဂေါတမဝဏ္ဏာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကုလဝဂ္ဂေ၊ အမျိုးအနွယ်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ။ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣမေဝဏ္ဏာ၊ဤအမျိုးတို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ ။အထကေနနုဝဏ္ဏေနဂန္ဓထေနောတိ ဝုပ္ပတိတိဇေမာဒီသု၊ အထကေနနုဝဏ္ဏေနဂန္ဓထေနောတိဝုပ္ပတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ကာရဏေ၊အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ။အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကေနနုဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဂန္ဓထေနောတိ၊နံသာကိုခိုးသောသူဟူ၍၊ဝုပ္ပတိ၊ဆိုအပ်သနည်း၊ ။ဟေန္တံဟတ္ထိရာဇေဏ္ဏိ၊အဘိနိဋ္ဌိဒိတွာတိ

ဝေမာဒီသု၊ မဟန္တံ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဋ္ဌိနိတွာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
 သဏ္ဍာနေ၊ သဏ္ဍာနံ ဟူသော အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ မဟန္တံ၊ ငြီး
 စွာသော၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊ ဆင်မင်းသဏ္ဍာန်ကို၊ အဘိနိဋ္ဌိနိတွာ၊ ပန်ဆင်း
 ၍။ တယောပတ္တဿ ဝဏ္ဏာတိ ဝေမာဒီသု၊ တယောပတ္တဿ ဝဏ္ဏာ
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပမာဏေ၊ ပမာဏဟူသော အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ပတ္တဿ၊ သပိတ်၏။ ဝဏ္ဏာ၊ အတိုင်းအရှည်တို့သည်။ တယော၊
 သုံးပါးတို့တည်း။ ဝဏ္ဏော ဂဇော ရသော ဩဇာတိ ဝေမာဒီသု၊ ဝဏ္ဏော ဂဇော
 ရသော ဩဇာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ရူပါယတေန၊ ရူပါယတနဟူသော
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝဏ္ဏော၊ ဝဏ္ဏာယတန လည်းကောင်း၊
 ဂဇော၊ ဂဇာယတန လည်းကောင်း၊ ရသော၊ ရသာယတန လည်းကောင်း၊
 ဩဇာ၊ ဩဇာလည်းကောင်း၊ သော၊ ထိုဝဏ္ဏသဒ္ဓါကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ
 ၌၊ ဆဝိယာ၊ အရှေ့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တ
 ဝဏ္ဏာတိ၊ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ အဘိရူပဆဝိ၊ အလွန်ထူးသော
 အရှေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ ဝတ္တော၊ မိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကေဝလကပ္ပန္တိ ဧတ္ထိ၊ ကေဝလကပ္ပံ ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ကေဝလသဒ္ဓေါ၊
 ကေဝလသဒ္ဓါသည်၊ အနဝသေသယေ ဘုယုဇုဗျာမိဿာနတိ ရေကဒဗ္ဗတ္တ
 ဝိသံယောဂါဒိ အနေကတ္တော၊ မကြွင်းမကျန် ဟူသော အနက် များသော
 အနက် မရောနှောသော အနက် မယုတ်သော အနက် လွန်သော အနက် ကွ
 ကွင်းသော အနက် အစရှိသော များသော အနက် ရှိ၏။ တထာဟိ တတော
 ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုန္ဓံ ဗြဟ္မစရိယန္တိ ဝေမာဒီ
 သု၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုန္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အနဝ
 သေသတာ၊ မကြွင်းမကျန်သည်၏ အဖြစ်ကို ဟောသော ပုဒ်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အတ္တော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊
 မကြွင်းမကျန် ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ ထသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သော အကျင့်ကို။ ကေဝလာ အင်္ဂမာဂဝေဗဟုတံ ခါဒနိယံဘော
 ဇနိယံ အာဒါယဥပသကံ မန္တိတိ ဝေမာဒီသု၊ ကေဝလာ အင်္ဂမာဂဝေဗဟုတံ
 ခါဒနိယံဘော ဇနိယံ အာဒါယဥပသကံ မန္တိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယေ
 ဘုယုတာ၊ ယေဘုယု အနက် ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။
 ကေဝလာ၊ များစွာ ကုန်သော၊ အင်္ဂမာဂဝေ၊ အင်္ဂတိုင်းသူ မဂတိုင်းသူ
 တို့သည်၊ ဗဟုတံ၊ များစွာသော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘော
 ဇနိယံ၊ ဝေးဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ အာဒါယံ၊ ယူကုန်၍၊ ဥပသကံ မန္တိ၊

မင်္ဂလသုတ္တဝါဒနာ၊

ကပ်ကုန်၏။ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတီတိဇေ
မာဒီသု၊ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ ဤသို့အစရှိသည်
တို့၌ အဗျာဓိဿတာ၊ မရောနှောသည်၏အဖြစ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာ အစရှိသည် မရောနှောသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်း
ရဲခြင်းအရ၏။ သမုဒယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကေဝလံသဒ္ဓါ မတ္တကံနုနအယမာယသ္မာတိဇေမာဒီသု၊ ကေဝလံသဒ္ဓါမတ္တကံ
နုနအယမာယသ္မာတိသို့အစရှိသည်တို့၌ အနုတိရေကတာ၊ မလွန်မယုတ်
သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
သည်။ ကေဝလံ၊ မလွန် မယုတ်သော။ သဒ္ဓါမတ္တကံနုန၊ သဒ္ဓါမျှသာ ဖြစ်
ယောင်တကား။ အယံ အာယသ္မာတော အနုရုဋ္ဌဿ ဗာဟိကောနာမ
သဒ္ဓိဝိဟာရိကော ကေဝလံ သံစာဘေဒါယဋ္ဌိတောတိ ဇေမာဒီသု၊ အယံ
အာယသ္မာတော အနုရုဋ္ဌဿ ဗာဟိကောနာမ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော ကေဝလံ
သံစာဘေဒါယဋ္ဌိတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ ဒဠတ္တတာ၊ မြဲမြံသောအနက်
၏အဖြစ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အာယသ္မာတော အနုရုဋ္ဌဿ၊ အရှင်
အနုရုဋ္ဌါ၏။ ဗာဟိကောနာမ၊ ဗာဟိကအမည်ရှိသော၊ အယံ သဒ္ဓိဝိဟာရိ
ကော၊ ဤအတူနေတပည့်သည်။ ကေဝလံ၊ မြဲမြံစွာ၊ သံစာဘေဒါယ၊ သံစာ
တော်၏ကွဲပြားခြင်းငှါ၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ကေဝလံ ဝုသိတဝါ ဥတ္တမပုရိ
သောတိ ဝုပ္ပတိတိဇေမာဒီသု၊ ကေဝလံ ဝုသိတဝါ ဥတ္တမပုရိသောတိ ဝုပ္ပတိ
ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ ဝိသံယောဂေါ၊ ကွေကွင်းခြင်းအနက်သည်။ ဒိဿတိ၊
ထင်၏။ ကေဝလံ၊ ကွေကွင်း သည်ဖြစ်၍၊ ဝုသိတဝါ၊ သုံးအပ်သော
သီတင်းရှိသောသူကို၊ ဥတ္တမ ပုရိသောတိ၊ မြတ်သော ယောက်ျားဟူ၍၊
ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အဿ၊ ထိုကေဝလသဒ္ဓါ
၏၊ အနုဝသေသတ္တံ၊ အကြွင်းမရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။

အယံကပ္ပသဒ္ဓေါပန၊ ဤကပ္ပသဒ္ဓါသည်ကား၊ အဘိသဒ္ဓါဟာရော၊ ဟာရ
ကာလပညတ္တိဆေဒနဝိကပ္ပလေသသမန္တ ဘာဝါဒီအနေကတ္ထော၊ အထူး
ယုံကြည်သောအနက် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအနက် ကာလအနက် ပညတ္တိအနက်
ဖြတ်ခြင်းအနက် ဝိကပ္ပအနက် လေသအနက် ထက်ဝန်းကျင် ဖြစ်သော
အနက် အစရှိသည် တို့ဖြင့်များသော အနက်ရှိ၏။ တထာဟိ တတော
ဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုကပ္ပသဒ္ဓါ၏၊ ဩကပ္ပနိယ မေတံ
ဘောတော ဂေါတမဿ ယထာတံအရဟတော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ

ဝေမာဒီသု၊ ဩကပ္ပနိယမေတံ ဘောတော ဂေါတမဿယထာတံ အရဟတောသမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဘိသန္ဓ ဟနတ္ထော၊ အလွန်ယုံကြည်သောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မပောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် ထိတော်မူသော၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမအား၊ ယထာတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ ဇေတံ ဩကပ္ပနိယံ၊ ဤအကျုံးဝင်၍ ယုံကြည် ခြင်းတည်း။ ။ အနု ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပစ္စတိသမဏ ကပ္ပေတိဖလံပရိသုဋ္ဌိတုန္တိ ဝေမာဒီသု၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေပစ္စတိသမဏကပ္ပေတိဖလံပရိသုဋ္ဌိတုန္တိသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဟူသောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပစ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သမဏကပ္ပေတိ၊ ရဟန်းတို့၏ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊ ပရိသုဋ္ဌိတု၊ သုံးဆောင်စိမ့်သောငှါ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။ ယေန သုဒ္ဓန္နိစ္စကပ္ပံဝိဟရာမိတိ ဝေမာဒီသု၊ ယေန သုဒ္ဓန္နိစ္စကပ္ပံဝိဟရာမိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကာလော၊ ကာလအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ နိစ္စကပ္ပံ၊ မြို့စွာကာလပတ်လုံး၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ။ ဣစ္စာ ယသ္မာကပ္ပေါတိ ဝေမာဒီသု၊ ဣစ္စာ ယသ္မာ ကပ္ပေါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာကပ္ပေါ၊ အရှင်ကပ္ပသည်။ ။ အလင်္ကာတောကပ္ပိတကေသမဿတိ ဝေမာဒီသု၊ အလင်္ကာတောကပ္ပိတကေသမဿဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်သောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ကပ္ပိတကေသမဿ၊ ပယ်အပ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော၊ အလင်္ကာတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်ပြီးသော။ ။ ကပ္ပတိန္ဒရီလကပ္ပေါတိ ဝေမာဒီသု၊ ကပ္ပတိန္ဒရီလကပ္ပေါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိကပ္ပေါ၊ အထူးကြံခြင်းဟူသောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဣရိလကပ္ပေါ၊ အရိပ်လက်နှစ်သစ် လွန်သော အခါဘောဇဉ် ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ။ အတ္ထိကပ္ပေါနိပ္ပဇ္ဇိတုန္တိ ဝေမာဒီသု၊ အတ္ထိကပ္ပေါနိပ္ပဇ္ဇိတု ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ လေသော၊ အမြှက်ကိုဟောသောအနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ နိပ္ပဇ္ဇိတု၊ လျောင်းခြင်းငှါ၊ ကပ္ပေါ၊ အမြှက်အဟန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။ ဧကဝလကပ္ပံ ဝေဠုဝနံ ဩဘာသေတွာတိ ဝေမာဒီသု၊ ဧကဝလကပ္ပံ ဝေဠုဝနံ ဩဘာသေတွာဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ သမန္တဘာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်ကို ဟောသော

အဖြစ်သည်။ ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ကေဝလကပ္ပံ၊အကြွင်းမရှိ ထက်ဝန်း
ကျင်ဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနံ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊
အရောင်ဖြင့်နို့၍။ ဣပေန၊ဤမင်္ဂလာသုတ်တော်၌ကား။ အဿ၊ထိုကပ္ပ
သဒ္ဓါ၏။ သမန္တတာဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော။ အတ္ထော၊အနက်ကို။
အမိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏။ ကေဝလကပ္ပံ၊ကေဝလကပ္ပံ
ဇေတဝနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ယတော၊ အကြင်အခါ၌၊သမန္တတော၊ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊အနဝသေသံ၊အကြွင်းမရှိသော၊ဇေတဝနံ၊ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်ကို။ ဣတိဝေံ၊ဤသို့။ အတ္ထော၊ဤသို့။ အနက်ကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။
ဩဘာသေတွာတိ၊ဩဘာသေတွာဟူသည်ကား။ တတော၊ထိုအခါမှ၊
အာဘာယ၊အရောင်ဖြင့်၊ပရိတွာ၊နို့၍။ စန္ဒိမာပိယစ၊ လမင်းကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ သူရိယောပိယစ၊ နေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧကောဘာသံ၊
တပြိုင်နက်သောအရောင်ကို။ ဧကပဇ္ဇောတံ၊တပြိုင်နက်ထွန်းပသည်ကို။
ကရိတွာ၊ပြု၍။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ယေနဘဂဝါ တေနူပသင်္ကမိတိတ္ထေ၊ ယေနဘဂဝါ တေနူပ သင်္ကမိဟူ
သောဤပုဒ်၌၊ သုဠတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌။ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရုဏ်းပိတတ်
တည်း။ ယတော၊အကြင်ကြောင့်။ ယတ္ထ၊အကြင်အခါ၌။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္က
မိ၊ကပ်လေ၏။ ဣတိဝေံ၊ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ဤယေနဘဂဝါအစရှိသောစကား၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဝါ၊တနည်းကား။ ယေနကာရ
ဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဒေဝမနုဿေ
ဟိ၊နတ်လူတို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ တေနော
ရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥပသင်္ကမိ၊ချည်းကပ်လေ၏။ ဣတိ
ဝေံ၊ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ကေန
စကာရဏေန၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သို့။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ချည်းကပ်အပ်သနည်း။ နာနုပ္ပကာရဂုဏာပိသေသာ
ပိဂမာပိပ္ပါယေန၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးကို
အလိုရှိသဖြင့်။ သာဒရသပလူပတောဂါမိပ္ပါယေဟိ၊ချိုသော အရသာရှိ
သောသစ်သီးကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော။ ဒိဇဂဏေဟိ၊ဌက်
အပေါင်းတို့သည်။ နိစ္စပလိတမဟာရုက္ခော၊ အမြဲလျှင်အသီးရှိသော သစ်
ပင်ကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိပိယ၊ ချည်းကပ်လေသကဲ့သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ချည်းကပ်
၏။ ဂတာ၊ သွားလေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဥပသက်မိတွာတိပဒံ၊ ဥပသက်မိတွာဟူသော ဝုဒ္ဓိသည်၊ ဥပသက်မနုပရိယောသာနဒိပနံ၊ ချဉ်းကပ်၍ငြိမ်းသည်၏အဆုံးသို့ရောက်သည်ကိုပြသောဝုဒ္ဓိတည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုသို့ရောက်ပြီးသည်မှ၊ အာသန္နတရံ၊ နီးသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမိပသင်္ခါတံ၊ နီးသည်ဟုဆိုအပ်သောအရပ်သို့၊ ဂတ္တာ၊ ရောက်၍၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာတိ၊ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးဦး၍၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍၊ နမသယိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တန္တိ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ ဧကမန္တဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ တာဝနသုသကနိဒ္ဓေသော၊ ကြိယာနုဝုဒ္ဓိတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘုဗ္ဗတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာပိ ဘတ်ဘည်း၊ ဧကောကာသံ၊ တခုသော အရပ်၊ ဧကပသံ၊ နံပါးတော်တဖက်အရပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌာသိတိသဒ္ဓေါ၊ အဋ္ဌာသိဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိသဇ္ဇာဒိပဗိုက္ခေပေါ၊ ထိုင်ခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုထ်ကို ပယ်ခြင်းတည်း။ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်း၊ ဣရိယာပုထ်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ ဌိတာ၊ ရပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကထံပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သာဠိတာ၊ ထိုရပ်ခြင်းသည်၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ၊ ဌိတာ၊ ရပ်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုအုံး၊ ပစ္ဆိတောပိ၊ နေဝံအရပ်မှလည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ဝုရေတေ၊ ရှေ့တူရှုမှလည်း၊ န၊ မဟုတ်အာသန္နဒုရုတောပိ၊ နီးသောအရပ်ဝေးသောအရပ်မှလည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ကစ္ဆေပိ၊ ခါးတောင်းအောက်ပိုးကျိုက်လျက်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ပဗ္ဗိဝါတေပိ၊ လေအညာ၌လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ဩဏတုဏ္ဏတေပိ၊ အောက်အထက်၌လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဒေါသေ၊ ဤရှစ်ပါးသော နေရာအပြစ်တို့ကို၊ ပိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ။

ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ အဋ္ဌာသိဝေပန၊ ရပ်လေသည်သာဖြစ်သနည်း၊ နနိသိဒိ၊ မထိုင်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာတည်း၊ လဟံ၊ လျှင်စွာ၊ နိဝတ္တိတုကာမတာယ၊ ပြန်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိဝေ၊ ရပ်လေသည်

သာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်။ ကိပ္ပိဒေဝအတ္ထဝသံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးအလိုဆန္ဒကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သုပိပုရိသော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိသော ယောက်ျားသည်။ ဝစ္စဋ္ဌာနံ၊ ကျင်ကြီးအိမ်သို့။ ဂစ္ဆတိပိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ ပကတိယာပန၊ ပြကတေအားဖြင့်ကား၊ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ ယောဇနသတပဘုတိ၊ ယူဇနာတရာသော အရပ်မှစ၍၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်သည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓတာယ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိကူလော၊ စက်ဆုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလူ့ပြည်၌၊ နအဘိဓမ္မန္တိ၊ မမွေ့လျော်ကုန်။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ အာဂတကိစ္စံ၊ ရောက်လာသော ကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ လဟံ၊ လျှင်စွာ၊ နိဝတ္တိတုကာမတာယ၊ ပြန်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နနိသိဒိ၊ မထိုင်၊ ယသ္မစဂမနာဒိဇ္ဈာယ၊ ပထပရိဿမဿ၊ အကြင်သွားခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုတ်ညောင်းညာခြင်းကို၊ ဝိနောဒနတ္ထိ၊ ပျောက်လွင့်အံ့သောငှါ၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ နိသိဒန္တိ၊ ထိုင်ကြကုန်၏။ သောပရိဿမော၊ ထိုသို့သောညောင်းညာခြင်းသည်။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နနိသိဒိ၊ မထိုင်၊ ယေစသာဝကါ အကြင်တပည့်တော်တို့သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဥတ၊ တည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တော်တို့ကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ ပဋိမာနေသိ၊ မြတ်နိုး၏။ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နနိသိဒိ၊ မထိုင်၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်၌၊ ဝါရေဝေနော၊ ရိုးသသဖြင့်လျှင်၊ နနိသိဒတိ၊ မထိုင်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ နိသိဒိတုကာမာနံ၊ ထိုင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တံ၊ ထိုနေရာကို၊ အနိစ္စမာနာ၊ အလိုမရှိသောကြောင့်၊ နိသစ္စာယ၊ ထိုင်လိုသောငှါ၊ ပိတ္တစ္စိပိတ်ကံလည်း၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျော်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်၏။ ။

ဧကမန္တံဥတခေါသာဒေဝတာတိ၊ ဧကမန္တံဥတခေါသာဒေဝတာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဥတခေါ၊ ရပ်ပြီးသော၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဂါထာယအဇ္ဈာဘာသိတိ၊ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယအဇ္ဈာဘာသိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အက္ခရပဒနိယမိတနာမိတေန၊ အက္ခရာပုဒ်ဖြင့်မှတ်အပ်သည် မယုတ်မလွန်ရွတ်

အပ်သော၊ ဝစနေန၊ ဗဟုဒေဝါ မနုဿာစ အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်လေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကထံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ ရွတ်လေသနည်းဟူမူကား၊ ဗဟုဒေဝါမနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိအဓိန္ဒယံ၊ အာကင်္ဂမာနာသောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဗဟုဒေဝါမနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိအဓိန္ဒယံ၊ အာကင်္ဂမာနာသောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ အဘာသိ၊ ရွတ်လေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလသုတ္တန်၌၊ ဧဝမိစ္စာဒိပါဌဿ၊ ဧဝမိစ္စာ အစရှိသော ပါဌ၌၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နာနာပုကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏယန္တော၊ ဖွင့်လိုသော ဗုဒ္ဓဇောသဆရာသည်၊ သမုဋ္ဌာနံ ဝတွာတိ၊ သမုဋ္ဌာနံ ဝတွာဟူ၍၊ မာတိကာယ၊ မာတိကာ၌၊ ဌပိတဿ၊ ထားအပ်သော၊ သမုဋ္ဌာနဿ၊ သမုဋ္ဌာနံ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝဇ္ဇဗ္ဗတာယ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩကာသော၊ အခွင့် အရာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလပဉ္စသမုဋ္ဌာနံ၊ မင်္ဂလာပြဿနာ၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝတွာ၊ ဆိုဦး၍၊ ပစ္စာ၊ နောက်မှ၊ ဣမေသံဂါထာပဒါနံ၊ ဤဂါထာပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့၊ ။ ကိစ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မင်္ဂလပဉ္စသမုဋ္ဌာနံ၊ မင်္ဂလာပဉ္စာ၏ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေသနည်းဟူမူကား၊ ဇမ္ဗုဒိပေ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်း၌၊ တတ္ထတတ္ထနဂရန္ခါရသန္ဓာဂါရသဘာဒိသု၊ ထိုထိုသို့သော မြို့တံခါးရဝေးရာ သဘင် အစရှိသည်တို့၌၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍၊ ဟိညေသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ နာနာပုကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော သိတာဟရဏာဒိ၊ သိတာမိဖုရားကို ဆောင်ခြင်း အစရှိသော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ကထာပေတိကိရ၊ ပြောဟောစေသတတ်၊ ဧကေကာကထာ၊ တခုတခုသောစကားသည်၊ စတုမာသစ္စယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်၊ နိဋ္ဌာတိ၊ အပြီးသို့ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မင်္ဂလကထာ၊ မင်္ဂလာစကားသည်၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ သမုဋ္ဌာတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သနည်း၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်ရခြင်း၊ ရူပါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ ကိံ၊ မင်္ဂလာမည်သလော၊ သုတံ၊ ကြားရခြင်းသဒ္ဓါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ ကိံ၊ မင်္ဂလာ မည်သလော၊ မုတံ၊ ဂန္ဓရသဖောဋ္ဌဗ္ဗ တည်းဟူသောအာရုံသည်၊ မင်္ဂလံ ကိံ၊ မင်္ဂလာ မည်သလော၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကောနာမ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကအမည်ရှိသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ယောကော၊ ယောက၌၊ ဒိဋ္ဌိကောင်းသော ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိနာမ၊ ကောင်းသည်ကို မြင်ခြင်း မည်သည်၊ အဘိမင်္ဂလ သဗ္ဗတံ၊ အလွန် ကောင်းသော မင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံတည်း၊ သေယျထိဒံ သေယျထာ ကတမံ၊ ထိုရူပါရုံမင်္ဂလာ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဓ၊ ဤ ယောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာလဿေဝ၊ စောစောကဏ္ဍင်၊ ပုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ စာပသကုဏံဝါ၊ ပိနညှင်းဌက်ကိုမူလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဝေပလဗ္ဗိဝါ၊ ကြာစည်းကို ကိုင်လျက်နေသော သူကိုလည်း ကောင်း၊ ဝတ္တိနိံဝါ၊ ကိုယ်ဝန်စွဲသောမိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ အလကံတပဗ္ဗိယတ္ထေ၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ် ကုန်သော၊ ကုမာရကေဝါ၊ သတို့သား ယေတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏဗ္ဗာဇေဝါ၊ ရေပြည့်သောအိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အလ္လရောဟိတမစ္ဆံဝါ၊ ရိုသောငါးကြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဇညံဝါ၊ အာဇာနည်မြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဇညရထံဝါ၊ အာဇာနည် မြင်းကသော၊ ရထားကို လည်းကောင်း၊ ဥသဘံဝါ၊ နွားလား ဥသဘာကို လည်းကောင်း၊ ဂါဝိံဝါ၊ နွားမကို လည်းကောင်း၊ ကဝိလံဝါ၊ မျောက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိတခုရသော၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဘိမင်္ဂလ သဗ္ဗတံ၊ အလွန်သောမင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့မြင်ခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလန္တိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကအမည်ရှိသော ယောက်ျား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဧကေစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကြကုန်၏။ ဧကေစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်၊ နအဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကြကုန်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နအဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကြကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တေန၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကအမည်ရှိသောသူနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝိဝဇိံ သူ၊ ငြင်းခုံ၍ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သုတမင်္ဂလိကော၊ သုတမင်္ဂလာ အယူရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဧတံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ သုစိဗ္ဗိ၊ စင်ကြယ်သည်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အသုစိဗ္ဗိ၊ မစင်ကြယ် သည်ကိုလည်း။

ပဿတိ၊ မြင်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သုန္ဒရီ၊ ကောင်းသော အာရုံကိုလည်း။
 ပဿတိ၊ မြင်၏။ အသုန္ဒရီ၊ မကောင်းသော အာရုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်
 ရ၏။ မနာပစ္စိ၊ နှစ်လိုဘွယ်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အမနာပစ္စိ၊ မနှစ်လို
 ဘွယ်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဗိဇ္ဇိ၊ မြင်အပ်သော ရူပါ
 ရုံသည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာသည်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
 စုံကောင်းသော အာရုံ မကောင်းသော အာရုံသည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်
 သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗိဇ္ဇိ၊ မြင်အပ်သော ရူပါရုံ
 သည်လည်း။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်
 သဖြင့်သော်ကား။ သုတံ၊ သဒ္ဓါရုံသည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ သုတံနာမ၊
 သဒ္ဓါရုံကို ကြားရခြင်းသည်။ အဘိမင်္ဂလသဗ္ဗတော၊ အလွန်သော မင်္ဂလာ
 ဟု သမုတ် အပ်သော။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါရုံတည်း။ သေယျထိဒံ၊ သေယျထာ
 ကတမံ။ ထိုသဒ္ဓါရုံအဘယ်နည်းဟု မူကား။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊
 အချို့သောသူသည်။ ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ဇမာ
 နာတိဝါ၊ ပွားများ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏာတိဝါ၊ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဗုဿာတိဝါ၊ ဗုဿဟူ၍လည်းကောင်း။ သုမနာတိဝါ၊ သုမနဟူ၍
 လည်းကောင်း။ သိရိတိဝါ၊ သိရိဟူ၍လည်းကောင်း။ သိရိဇမာတိဝါ၊ သိရိဇမာ
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်
 ၍။ သုမဟုတ္တံ၊ ကောင်းသောတမဟုတ်နှင့်ယှဉ်၏။ သုဒိဝသံ၊ ကောင်းသော
 နေ့တည်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသော မင်္ဂလာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း။ ဝေရူပဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဗ္ဗိ၊ တစ်
 တစ်ဖြစ်သော။ အဘိမင်္ဂလသဗ္ဗတံ၊ အလွန်သော မင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်
 သော။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော သဒ္ဓါရုံ
 ကို။ သုတမင်္ဂလန္တိ၊ သုတမင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာ
 ဟ၊ ဆို၏။ တဿာပိ၊ ထိုသုတမင်္ဂလာကို အယူရှိသောသူ၏လည်း။ ဝစနံ၊
 စကားကို။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။ ဧကစ္စော၊
 အချို့သော သူတို့သည်။ နအဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကြကုန်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့
 သည်။ နအဂ္ဂဟေသံ၊ မယူကြကုန်။ တေ၊ ထိုမယူသောသူတို့သည်။ တေန၊
 ထိုသုတမင်္ဂလာအယူရှိသောသူနှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ သု၊ ငြင်းခုံ
 ပြောဆိုကြကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ မုတမင်္ဂလိကောနာမ၊ မုတမင်္ဂလိကအမည်ရှိသော။
 ဧကော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

ကိ်အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဇေတဝသောတံဝိ
နာမ၊ ဤသို့ကြားနာရခြင်းမည်သည်ကား၊ သာသနာ့ကောင်းသောအာရုံကို
လည်းကောင်း၊ အသာသနာ့မကောင်းသော အာရုံကိုလည်းကောင်း၊ မနာ
ပစ္စိ၊ နှစ်လိုဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ အမနာပစ္စိ၊ မနှစ်လိုဘွယ်ကို လည်း
ကောင်း၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြားရတတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုတံ၊ သဒ္ဓါရုံသည်။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာသည်၊ ယဒိထိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော
သဒ္ဓါရုံသည်လည်း၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာသည်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သုတံ၊ သဒ္ဓါရုံသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝိပေေါ
ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်သော်ကား၊ မုတံ၊ ဂန္ဓရသယောဋ္ဌဗ္ဗ တည်းဟူသောအာရုံ
သည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ မုတံနာမ၊ မုတံမည်သည်ကား၊ အဘိမင်္ဂလ
သဒ္ဓတံ၊ အလွန်သော မင်္ဂလာဟုသမုတ်အပ်သော၊ မုတံ၊ တွေအပ်သော၊
ဂန္ဓရသယောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဂန္ဓာရုံရသာရုံယောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတည်း၊ သေယျထိဒံ သေယျ
ထာ ကတမံ၊ ထိုမုတာရုံ အဘယ်နည်း ဟူမူကား၊ ဣ၊ ဤလောကဋ္ဌိ၊
ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ကာလဿေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဠာယ၊
ထ၍၊ ပရမဂန္ဓာဒိ ဝုဠဂန္ဓံ ဝါ၊ ကြာပရုဠာ အနံအစရှိသော ပန်း၏အနံကို
လည်း၊ စာယတိ၊ နမ်းရ၏၊ ဗုဿဒန္တကမ္ဘိဝါ၊ အတွေ့ကောင်းသောတပူ
ကိုလည်း၊ စာယတိ၊ နမ်းရအံ့၊ ပထဝီ ဝါ၊ မြေကြီးကိုလည်း၊ အာမသတိ၊
သုံးသပ် ရအံ့၊ ဟရိတ သသံ ဝါ၊ စိမ်းရှင်သော ကောက်ပင်ကို လည်း
ကောင်း၊ အည္ဗဝေမယံ ဝါ၊ ပိုသောနွားချေးကိုလည်းကောင်း၊ ကစ္ဆပံ ဝါ၊
လိပ်ကို လည်းကောင်း၊ တိလံ ဝါ၊ နှမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဠံ ဝါ၊ ပန်းကို
လည်းကောင်း၊ ပလံ ဝါ၊ အထီးကိုလည်းကောင်း၊ အာမသတိ၊ သုံးသပ်ရ
အံ့၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဗုဿမတ္တိကာယ ဝါ၊ အတွေ့ကောင်းသောမြေညက်
ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗာလိမ္မတိ၊ ကောင်းစွာ လိမ်းကျရအံ့၊ ဗုဿသာမုကံ ဝါ၊
အတွေ့ကောင်းသော ပုဆိုးကိုလည်း၊ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်ရအံ့၊ ဗုဿဝေဠုနံ
ဝါ၊ အတွေ့ကောင်းသော ဦးရစ်ကိုလည်း၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်ရေပေါင်းရအံ့၊
အညှိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယံဝါပနကိဋ္ဌိ၊ တရံတရ
လည်းဖြစ်သော၊ ဝေဂူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဘိမင်္ဂလသဗ္ဗတံ၊ အလွန်
သောမင်္ဂလာဟုသမုတ်အပ်သော၊ ဂန္ဓံ ဝါ၊ နံ့သာကိုမူလည်း၊ စာယတိ၊
နမ်းရအံ့၊ ရသံ ဝါ၊ ရသာရုံကိုလည်း၊ သာယတိ၊ လျက်ရအံ့၊ ဖောဠုပ္ပံ ဝါ၊
ဖောဠုပ္ပာရုံကိုလည်း၊ ဗုသတိ၊ တွေရအံ့၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ မုတမင်္ဂ
လဋ္ဌိ၊ မုတမင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုဠတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တဿာပိ၊ ထိုမုတ မင်္ဂလိက အယူရှိသော ယောက်ျား၏လည်း၊ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ ဧကေဓ္မေ၊ အချို့သော သူတို့သည်၊ အဂ္ဂဟောသံ၊ ယူကြကုန်၏၊
 ဧကေဓ္မေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ နုအဂ္ဂဟောသံ၊ မယူကြကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံး
 ပါးသော အယူရှိသောသူတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကော၊ မြင်အပ်သည်ကိုမင်္ဂ
 လာဟုအယူရှိသော ယောက်ျားသည်၊ သုတမုတမင်္ဂလိကော၊ သုတမင်္ဂ
 လာမုတမင်္ဂလာအယူရှိသောယောက်ျားတို့ကို၊ ဥာပေတံ၊ ထိစေခြင်းငှါ။
 နုအသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သော ယောက်ျားတို့
 တွင်၊ အညတဇော၊ တယောက်သည်၊ ဣတဇော၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဧစ္စေ၊
 နှစ်ယောက်သောယောက်ျားတို့ကို၊ ဥာပေတံ၊ ထိစေခြင်းငှါ၊ နုအသက္ခိ၊
 မတတ်နိုင်လေ၊ တေသုစမနုဿေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်လည်း၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကဿ၊ မြင်အပ်သည်ကိုမင်္ဂလာဟုအယူရှိ
 သောသူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဏှိံ သု၊ ယူကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊
 ဒိဋ္ဌိယေဝ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံသည်သာလျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဂတာ
 အယူသဘောရှိကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုတမုတမင်္ဂလိကာနံ၊
 သုတမင်္ဂလာမုတမင်္ဂလာအယူရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဏှိံ
 သု၊ ယူကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ သုတံယေဝ၊ သဒ္ဓါရုံကို
 သာလျှင်၊ မုတံယေဝ၊ မုတာရုံကိုသာလျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဂတာ၊
 အယူသဘောရှိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံမင်္ဂလကထာ၊ ဤသို့ သုံးကြောင်း
 သုံးသွယ်ယူအပ်သော မင်္ဂလာစကားသည်၊ သကလဇမ္ပေ၊ ဒီပေ၊ အလုံးစုံ
 သောဇမ္ပေ၊ ဒီပါကျွန်း၌၊ ပါကဇာ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ သကလဇမ္ပေ၊ ဒီပေ၊ အလုံးစုံသော ဇမ္ပေ၊ ဒီပါကျွန်း၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ ဂုဗ္ဗဂုဗ္ဗာ၊ အရအရတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်
 သည်လျှင်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ မည်သနည်းဟု၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊
 ဝိန္ဒယိံ သု၊ ကြိုကြကုန်၏၊ တေသံ၊ မနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အာရက္ခဇေဝ
 တာ၊ ကိုယ်စောင့်နုတ်တို့သည်၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကြ
 ကုန်၍၊ တထေဝ၊ ထိုလူတို့ နည်းတူပင်လျှင်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝိန္ဒ
 ယိံ သု၊ ကြိုကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ဇေဝတာနံ၊ ထိုကိုယ်စောင့်နုတ်တို့၏၊ ဝိတ္တာ၊
 အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘုဒ္ဓဇေဝတာ၊ ဘုဒ္ဓဗိုးနုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုကိုယ်စောင့်နုတ်တို့
 အထံမှ၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဘုဒ္ဓဇေဝတာပိ၊ ဘုဒ္ဓဗိုးနုတ်တို့သည်လည်း၊
 တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝိန္ဒယိံ သု၊ ကြိုကြ

ကုန်၏။ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုဘုမ္မဗိုလ်တို့၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်
 ကုန်သော။ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာ၊ အာကာသဗိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာနံ၊ ကောင်းကင်၌တည်ကုန်သော
 နတ်တို့၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ စာတုမဟာရာဇိကော၊ စာ
 တုမဟာရာဇ်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေနုပိယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သုဒဿိဒေဝတာ
 နံ။ သုဒဿိနတ်တို့၏။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ယာဝအကနိဋ္ဌာ၊
 အကနိဋ္ဌ တိုင်အောင်။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
 ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တတော၊ ထိုသုဒဿိ ဗြဟ္မာတို့၏ အထံမှလည်း၊
 သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ အကနိဋ္ဌာ၊ အကနိဋ္ဌသံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာပိ၊
 နတ်တို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဂုဗ္ဗဂုဗ္ဗာ၊ အရအရရှိကုန်
 သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတရားတို့ကို။ ပိန္နဲယိံ၊ သူကြီ
 ကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝဒသ သဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသော
 စကြာဝဠာ တိုင်တိုင်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌။ မင်္ဂလပိန္နဲ၊
 မင်္ဂလာကိုကြိုခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ။

ဥပ္ပန္နာစ၊ ဖြစ်သော စကားသည်လည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂ
 လာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိန္နဲယိံ၊ မာ
 နာပိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ် ကုန်သော်လည်း။ ပိန္နဲယိံ၊ အဆုံးအဖြတ်သို့။ အပတ္တာ
 ဝေ၊ မရောက်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍လျှင်။ န္ဒါဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့
 ပတ်လုံး။ အဋ္ဌာထိ၊ တည်လေ၏။ အရိယသာဝကေ၊ သုရားတပည့် သား
 တော်တို့ကို။ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗေမနုဿာစ၊ လူခပ်သိမ်း တို့သည်
 လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေဒေဝတာစ၊ နတ်ခပ်သိမ်းတို့သည် လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗေဗြဟ္မာနောစ၊ ဗြဟ္မာခပ်သိမ်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌထုတမုတ
 ဝသေန၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာအယူသုတမင်္ဂလာအယူ မုတမင်္ဂလာအယူ ရှိသော
 သူတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ တိဘေဘိန္နာ၊ သုံးခုကွဲကုန်၏။ ဧကောပိ၊ တယောက်မျှ
 သည်လည်း။ ဣဒေမေဝ၊ ဤအချက်သည်လျှင်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာတည်းဟု။
 ဟထာသုတ္တတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်။ နိဋ္ဌိဂတော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့
 ရောက်နိုင်သည်။ နာဟောထိ၊ မဖြစ်လေ။ မင်္ဂလကောလာဟလံ၊ မင်္ဂလာ
 ကောလာဟလသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ။

ကောလာဟလံနာမ၊ ကောလာဟလ မည်သည်ကား။ ကပ္ပကောလာ
 ဟလံ၊ က မှာပျက်အံ့သောကောလာဟလ လည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္ထိကော

လာဟလံ၊ စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်အံ့သောကောလာဟလ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့သော ကောလာဟလ လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလ ကောလာဟလံ၊ မင်္ဂလာကောလာဟလ လည်းကောင်း၊ မောနေယျ ကောလာဟလံ၊ မောနေယျကောလာဟလလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ ဝိဝံ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောကောလာဟလတို့တွင်၊ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ မုတ္တာသိ ရာ၊ ဦးခေါင်းခွံကင်းသောတန်ဆာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကိတ္တကေသာ၊ ဆံဖါး ရားရှိကုန်လျက်၊ ရုဒမုခါ၊ ငိုသောမျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဿုနိ၊ မျက် ရည်တို့ကို၊ ဟတ္ထေဟံ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ပုဉ္ဇမာနာ၊ သုတ်ကုန်လျက်၊ ရတ္တဝတ္ထ နိဝတ္ထာ၊ နီသောအဝတ်ကိုဝတ်ကုန်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်သျှင်၊ ဝိဂ္ဂပဝေသ ဓာရိနော၊ အဆင်းမထွသည်ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝဿ သတသဟဿစ္စယေန၊ အနှစ်တသိန်းလွန်သဖြင့်၊ ကပ္ပုဠာနံ၊ ကမ္ဘာပျက် သည်၊ ဟောဟိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အယံလောကော၊ ဤလောကသည်၊ ဝိနုသိ သတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ သုသိသ တိ၊ ခြောက်လတ္တံ့၊ အယံမဟာပထဝီစ၊ ဤမြေကြီးသည် လည်းကောင်း၊ အယံသိနေရူ ပဗ္ဗတရာဇာစ၊ ဤမြင့်မိရ်တောင်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒယိသန္တိ၊ လောင်ကုန်လတ္တံ့၊ ယာဝဗြဟ္မ လောကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင် အောင်၊ ဝိနုသော၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကုန် လော၊ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကို၊ မုဒိတံ၊ မုဒိတာကို၊ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားစေကုန်လော၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဥပဗ္ဗဟထ၊ လုပ်ကြွေးကုန်လော၊ ဝိတရံ၊ အဘကို၊ ဥပဗ္ဗ ဟထ၊ လုပ်ကြွေးကုန်လော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဠာပစာယိနော၊ ကြီးသူတို့ အားအရိုအသေရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဇာဂရထ၊ နိုးကြား ကုန်လော၊ မာပမာဒထ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿပ ထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ ထုည့်ပတ်သွားလာကုန်၍၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ ကပ္ပကောလာဟလာနာမ၊ ကပ္ပ ကောလာဟလမည်၏။ ၊

ကာမာဝစရဒေဝါစယေဝ၊ ကာမာဝစရနတ်တို့သည်ပင်လျှင်၊ ဝဿ သတစ္စယေန၊ အနှစ်တရာလွန်သဖြင့်၊ စက္ကာတ္ထိရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်း သည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဗ္ဗိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿပ

မင်္ဂလသုတ္တဝါဒနာ၊

ထေ၊လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ ဟုည့်ပတ်သွားလာကုန်၍၊ အာရောစေန္ဒြိ၊
ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလံနာမ၊
စက္ကဝတ္တိကောလာဟလမည်၏။ ။

သုဒ္ဓါဝါသာ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝါပန၊ ဗြဟ္မာတို့
သည်ကား၊ ဗြဟ္မာဘရဏေန၊ ဗြဟ္မာတို့ဆင်အပ်သော တန်ဆာဖြင့်၊ အ
လက်ရှိတွာ၊ ဘန်သာဆင်၍၊ ဗြဟ္မဝေဌနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏ဥရစ်မင်္ဂုတန်ဆာ
ကို၊ သိသ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပီတိသောမနဿဇာတာ၊ နှစ်လိုဝမ်း
သာသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏဝါဒိနော၊ ဘုရားရှင်ဂုဏ်
ကျေးဇူးကိုပြောဆိုကြကုန်သျှက်၊ ဝဿသဟဿစွယေန၊ အနှစ်တထောင်
လွန်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မနုဿပထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊
ဟုည့်ပတ် သွားလာကုန်၍၊ အာရောစေန္ဒြိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကောလာ
ဟလသည်၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံနာမ၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလမည်၏။ ။

သုဒ္ဓါဝါသာဝေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌သာလျှင်နေကုန်သော၊ ဒေဝါ ဗြဟ္မာ
တို့သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိကုန်၍၊ ဓွါဒသန္တံ
ဝဿာနံ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညု
ဘုရားသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားကို၊ ကထေဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿပထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ ဟုည့်ပတ် သွားလာ
ကုန်၍၊ အာရောစေန္ဒြိ၊ ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ မင်္ဂလ
ကောလာဟလံနာမ၊ မင်္ဂလကောလာဟလမည်၏။ ။

သုဒ္ဓါဝါသာဝေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌နေကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေ
ဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သတ္တန္တံ ဝဿာနံ၊ ခုနစ်နှစ်တို့၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊
အညတေရာ၊ ကယောက်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတာ၊ ဗြဟ္မာ
ဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သမာဂဗ္ဗ၊ ပေါင်းဆုံမိ၍၊ မောနေယျပဋိပဓံ၊ မော
နေယျအကျင့်ကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလျှောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿ
ပထေ၊ လူ့ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရိတွာ၊ ဟုည့်ပတ် သွားလာ၍၊ အာရောစေန္ဒြိ၊
ကြားကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကောလာဟလသည်၊ မောနေယျကောလာဟလံနာမ၊
မောနေယျကောလာဟလမည်၏။ ။ ဣမေသု ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊
ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကောလာ ဟလေသု၊ ကောလာဟလ တို့တွင်၊
ဒေဝ မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဣဒံမင်္ဂလကောလာဟလံ၊ ဤမင်္ဂလာ
ကောလာဟလသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ အထေ၊ ထိုအခါ၌၊

ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿေ သုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဝိစရိတွာ၊ ထုည့်ပတ်သွားလာကုန်၍၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ အလဘမာနေသု၊ မရအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣဒသန္တံ ဝဿာနံ၊ တဆဲနှစ်နှစ်တို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ တာဝကိံ သကာယိကာ၊ တာဝတိန်သာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သင်္ဂမ္ဘ၊ ကောင်းစွာ စုဝေး၍၊ သမာဂမ္ဘ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဟ၊ စိန္တေသု၊ အတူတကွကြံကြကုန်၏၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ စာရသာပိကော၊ အိမ်ရှင်သည်၊ အန္တောပရိဇနာနံ၊ အိမ်၌နေကုန်သောသူတို့အား၊ စိန္တေသိယထာ၊ ကြံစည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဂါမဝါသိကော၊ ရွာသူကြီးသည်၊ ဂါမဝါသိနံ၊ ရွာ၌နေသောသူတို့အား၊ စိန္တေသိယထာ၊ တိုင်ပင်ကြံစည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်၊ သဗ္ဗမနုဿာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့အား၊ စိန္တေသိယထာ၊ ကြံစည်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝံ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒေဝါနမိဋ္ဌော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ အယံ သက္ကာဤသိကြားမင်းသည်၊ အဓာကံ၊ ငါတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ မြတ်လည်းမြတ်၏၊ သေဋ္ဌောစ၊ အတူးသဖြင့်လည်း၊ ငြီးမွမ်းအပ်၏၊ ယဒိဒံယံ၊ နှစ်ယောက်သော သက္ကာ၊ ဤသိကြားမင်းသည်၊ ပုညေန၊ ဘုန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဿရိယေန၊ အစိုးရခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗြိန္နံ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော၊ ဒေဝလောကာနံ၊ နတ်ပြည်တို့၏၊ အဝိပတိ၊ အရှင်တည်း၊ ယံ နု နယဒိပန၊ အကယ်၍ကား၊ မယံ ငါတို့သည်၊ ဒေဝါနမိဋ္ဌံ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုမင်္ဂလာဟု အကြံအစည်ကို၊ ပုစ္ဆေယျာမ၊ မေးကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသု၊ ကြံကြကုန်၏၊ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္စာ၊ သွားကုန်၍၊ ဒေဝါနမိဋ္ဌံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ တံခဏာနုဉ္စပံ၊ ထိုခဏအားလျော်သော၊ နိဝါသနာဘရဏသသဝိရိကသရိရံ၊ ဝတ်အပ်သော တန်ဆာတို့ဖြင့်တင့်တယ်သော အသင်္ဂေရှိသော ကိုယ်ရှိသော၊ အမုတေယျကောဋီ အစ္စရာဂဏပရိသုတံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးကုဋေသေဝံ နတ်အစိုးရအပေါင်းဖြစ်ရုံလျက်၊ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလေ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အရင်း၌၊ ပဏ္ဍုကမ္မဇဝရာသနေ၊ ပဏ္ဍုကမ္မဇဝရာသမြတ်သောနေရာ၌၊ နိယိန္တံ၊ ထိုင်နေသည်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရင်း၌၊ ဝိတော၊ ရပ်ကုန်လျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေဝါ၊ မပိုကြကုန်၏၊ ကိံ အဝေဝါ

ရုံ၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း၊ မာရိသ၊ အချင်းသိကြားမင်း၊ ယဠေအာ
 စာယာမ၊ ငါတို့တောင်းပန်ပါကုန်၏၊ တွံ၊ ရှင်သိကြားမင်းသည်၊ ဇာနေယျာ
 သိ၊ သိပါလော၊ ဇေတရဟိ၊ ဤယခု၊ မင်္ဂလာပဉ္စ၊ မင်္ဂလာမည်အံ့သောပြဿနာ
 သည်၊ သမုဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဧကေ၊ အချိုသောနတ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်
 သောရူပါရုံကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို
 သောနတ်တို့သည်၊ သုဘံ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဓါရုံကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ
 ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချိုသောနတ်တို့သည်၊ မုတံ၊ မုတရုံ
 ကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးသွယ်သော
 အယူဝါဒတို့တွင်၊ မယဉ္ဇ၊ ငါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးသော
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိဋ္ဌိ၊ မပြီးနိုင်သောအဆုံးအဖြတ်သို့၊ ဂတာ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ တွံ၊ အရှင်
 သိကြားမင်းသည်၊ ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်၊ ဗျာ
 ကရောဟိ၊ ကြားပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရုံ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ။

ဒေဝရာဇေ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊
 ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟိမင်္ဂလကထာ၊ ဤမင်္ဂလာစကားသည်၊
 ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမုဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေ
 လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံ
 မှ၊ အသမ္ဘာ၊ ကြားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တထော၊
 ထိုနောင်မှ၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည်၊ အာ
 ကာသဗ္ဗဒေဝတာနံ၊ ကောင်းကင်၌ နေကုန်သောနတ်တို့၏၊ အာကာသဗ္ဗ
 ဒေဝတာ၊ ကောင်းကင်၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာနံ၊
 ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်တို့၏၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာ၊ ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်တို့သည်၊ မနုဿာရက္ခဒေဝ
 တာနံ၊ လူစောင့်နတ်တို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ တာဝိ၊ ထိုလူစောင့်နတ်တို့
 သည်လည်း၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ သမုဗ္ဗိတာတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ အာ
 ဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရ
 သောသိကြားမင်းသည်၊ သဗ္ဗသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုတုများရှင်သည်၊ ကတ္ထ၊
 အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသဘိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ ဒေ
 ဝ၊ သိကြားမင်း၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဝသတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်
 မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်
 ကို၊ ကောဝိ၊ တစ်စုံတယောက်သော သူသည်၊ ဝုန္တိ၊ မေးလျှောက်လေပြီး

လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဋ္ဌော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ သိကြားခင်း၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ နုပုတ္တိ၊ မမေးမညွှန်ချေသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဋ္ဌော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မာရိယာ၊ အိုအချင်းနတ်တို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ အတ္တိံ၊ မိ၊ စင်စစ်ကို၊ ဆဇ္ဇေ၊ တွား၊ ပစ်စွန့်၍၊ ခဇ္ဇောပနကံ၊ ပို စုန်းကျူးကို၊ ဥဇ္ဇာလေသ၊ မိ၊ ညှိရှာလေ ကုန်သနည်း၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အနဝသေသင်္ဂေလဒေသကံ၊ အကြွင်းမရှိသောမင်္ဂလာကိုဟောပေတတ်သော၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်ကျူး၍၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ပုတ္တိ၊ တဗ္ဗန္တိ၊ မေးအပ်သော သူဟူ၍၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ မညေထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏၊ မာရိယာ၊ အိုအချင်းတို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ အာဂစ္ဆထ၊ လာကြထည့်ကုန်၊ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ကြ ကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မေးလျှောက်ရသည်ရှိသော်၊ သသိရိကံ၊ အသမ္ပေရှိ သော၊ ပဉ္စာဝေယျာကရေကံ၊ ပြဿနာ၏အဖြေကို၊ လဘိဿာမာတိ၊ ငါတို့ ရကုန်လက္ကံဟု၊ ဇုကံ၊ တပယောက်သော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ တံ၊ သင် သည်၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တံဗောဓု ရူပေန၊ ထိုဗောဓာအား လျော်သော၊ အလင်္ကာရေန၊ အဝတ်တန်ဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ပိစ္စုရိာ၊ လျှပ်စစ်ခွယ်ကဲ့သို့၊ ပိစ္စောတမာ နော၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဒေဝဂဏပရိဂုတော၊ နတ်အပေါင်းမြီရီလျက်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် အမည်ရှိသော၊ မဟာငါဟာရံ၊ ကျောင်းထော်ဖြတ်သို့၊ ဂတံ၊ သွားလေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ စွာရှိခိုးဦး၍၊ ဇေမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဗုတ္တော၊ ရင်၍၊ မင်္ဂလဗျံ၊ မင်္ဂလာပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလျှောက် လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဒေဝါ မနုဿာစာတိ၊ ဗဟုဒေဝါမနုဿာစအစရှိသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်လေ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ မင်္ဂလပဉ္စာသရဋ္ဌာနံ၊ မင်္ဂ လပဉ္စာဖြစ်ကြောင်းတည်း။

ဣဒံ နိယုဒအခါ၌၊ ဂါထာပဒါနံ၊ ဂါထာပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထဝတ္ထုနာ၊ အနက် ၏ဖွင့်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုတံ၊ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ ဗဟုဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ အနုယတသင်္ချာနိဒ္ဒေသော၊ အမြဲမရှိသော အနေအတွက် ကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါ တည်း။ တေန၊ ထိုဗဟုသဒ္ဓါဖြင့်၊ အနေက သတာ၊ အရာမကကုန်သော၊ အနေက သဟဿာ၊ အထောင်မကကုန်

သော၊ အနေကသတသဟဿ၊ အသိန်းမကကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္တိဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊
 ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ထွန်းပတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေတ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဒေဝ၊
 ဒေဝမည်ကုန်၏၊ ပဉ္စတိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဒေဝကာမဂုဏတံ၊ နတ်တို့၏
 ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇန္တိ၊ ကစားတတ်ကုန်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိရိယာ၊
 အသရေဖြင့်၊ ဇောတန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဒေဝတိ၊ ဒေဝဟူ
 သည်ကား၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗတိ၊ ဥပပတ္တိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ သေ၊ သဗ္ဗတိ
 နတ်ဥပပတ္တိနတ် ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဝိခ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်
 ၏၊ ယထာဟ၊ ကိံအာဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဟူမူ
 ကား၊ ဒေဝတိတယောဒေဝါ၊ သဗ္ဗတိဒေဝါ၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝတိ၊
 ဒေဝတိ တယောဒေဝါ သဗ္ဗတိဒေဝါ ဥပပတ္တိဒေဝါ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောနတ်တို့တွင်၊ သဗ္ဗတိ
 ဒေဝါနာမ၊ သဗ္ဗတိနတ်တို့ မည်သည်ကား၊ ရာဇာနော၊ အပိုးပေးတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝိယော၊ မိဖုရားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇကု
 မာရာ၊ မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပပတ္တိ
 ဒေဝါနာမ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့မည်သည်ကား၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စာတု
 မဟာရာဇ်၌နေကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ ဥပဒါယ၊ အစပြု၍၊ တဒုတ္တရိ၊
 ထိုနတ်တို့၏အထက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနာမ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့မည်ကုန်၏
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော နတ်တို့တွင်၊ ဣဝ၊
 ဤအရာ၌၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်
 ကုန်၏။

မနုဇနာ၊ မနုမည်သောသူ၏၊ အပစုံ၊ သားတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 မနုဿ၊ မနုဿမည်ကုန်၏၊ ပေါရာဏာပန၊ ရှေးဆရာတို့သည်ကား၊ မနု
 ဥဿန္တတာယ၊ ဝိတ်များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿ၊ မနုဿမည်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဝေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဇမ္ဗုဒိပကာ၊
 ဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌ နေကုန်သောလူတို့ လည်းကောင်း၊ အပရဂေါယာနကာ၊
 အပရဂေါယာကျွန်း၌နေကုန်သောလူတို့ လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရကုရကာ၊
 ဥတ္တရကုရကျွန်း၌နေကုန်သောလူတို့ လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပဝိဒေဟကာ၊ ဝုပ္ပ
 ဝိဒေဟကျွန်း၌ နေကုန်သောလူတို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စရဗ္ဗိဝေ၊

လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဣမံ ဤအရာ၌၊ ဇမ္ဗုဒီပကော၊ ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်း၌နေ
 ကုန်သောသူတို့ကို၊ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ။ သတ္တဝါ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဣမေတိ၊ ဤကျင့်ဝတ်တရားတို့ဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်
 ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာမည်ကုန်၏။
 ဣဒ္ဓိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ပွားများခြင်းသို့လည်းကောင်း။
 ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်
 တည်း။ ။ အဝိန္တယုန္တိ၊ အဝိန္တယုဟူသည်ကား၊ ဝိန္တယု၊ ကြံကြကုန်
 ၏။ ။ အာကင်္ခါမာနာတိ၊ အာကင်္ခါမာနာဟူသည်ကား၊ ဣစ္ဆမာနာ၊ အလိုရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟယမာ
 နာ၊ ခင်ပွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ။ သောတ္ထာနန္တိ၊ သောတ္ထာနံဟူသည်ကား။
 သောတ္ထိကာဝံ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသောနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ သဗ္ဗေသံ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌခန္ဓိကသမ္ပရာဟိကာနံ၊ ပဋုပ္ပန် သံသရာအကျိုး
 နှင့်ပွဉ်ကုန်သော၊ သောဘဏာနံ၊ တင့်တယ်ကုန်သော၊ သုန္ဓုမုနံ၊ ကောင်း
 ကုန်သော၊ ကလျာဏာနံ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားအပေါင်း
 တို့ထက်၊ အတ္ထိတံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဗြူဟိတိ၊ ဗြူဟိဟူသည်ကား၊ ဒေသေတိ၊
 ဟောတော်မူပါလော၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူပါလော၊ အာဇက္ခကြား
 တော်မူပါလော၊ ဝိဝရေ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော၊ ဝိဘဇ၊ ဝေဘန် တော်မူပါ
 လော၊ ဥက္ကာနိံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော။ ။ မင်္ဂ
 လန္တိ၊ မင်္ဂလံဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိကာရေတံ၊ ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သောမင်္ဂလာ
 ကို၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိကာရေတံ၊ အသုံးစုံ ချမ်းသာကြောင်းမင်္ဂလာကို။ ။ ဥတ္တ
 မန္တိ၊ ဥတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဝိသိဋ္ဌံ၊ ထူးထွာသော၊ ပဝရံ၊ မြတ်စွာထသော၊
 သဗ္ဗလောကဟိတသုခါဝတံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်းတို့၏ စီးပွားချမ်း
 သာကိုဆောင်တတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂါထာယ၊ ဗဟူဒေ
 ဝါမနုဿာစ အစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ်တိုင်း
 သောပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ ။

အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိဏ္ဏုက္ခော၊ အပေါင်းဖြစ်သောအနက်
 တည်း။ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုဗဟူဒေဝါအစရှိသောဂါထာဖြင့် ယျောက်
 သောနုတ်သားသည်၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဇ္ဇေသု၊ တသောင်းသောစကြာ
 ဝဇ္ဇာတိုက်တို့၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ မင်္ဂလပဉ္စံ၊ မင်္ဂလာပြဿနာကို၊
 သောထုကာမတာယ၊ နာခြင်း၌၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣမတ္ထိံ၊ စက္က

ဝါဠု၊ ဤစကြာဝဠာတိုက်၌၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ ဧကပလ္လင်္က
 ကောဋီမက္ကေ၊ တရသောပလ္လင်၏ အစွန်မျှလောက်သော အရပ်၌၊ ဒသပိ၊
 တကျိပ်သောနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိသံပိ၊ နှစ်ကျိပ်သောနတ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ တိသံပိ၊ သုံးကျိပ်သောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 စက္ကာလီသံပိ၊ လေးကျိပ်သောနတ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ပညာသံပိ၊
 ငါးကျိပ်သောနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိပိ၊ ခြောက်ကျိပ်သော
 နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တတိပိ၊ ခုနစ်ကျိပ်သော နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အသိတိပိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 သုရမတ္တဘာဝံ၊ သိမ်မွေ့သောကိုယ်၏အဖြစ်ကို နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ သဗ္ဗ
 ဒေဝမာရဗြဟ္မာနော၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်မာရ်နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို၊ သိရိယာ
 စ၊ အသရေ တော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တေဇသာစ၊ တန်ခိုး တော်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အဓိဂ္ဂယု၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဝိရောစမာနံ၊ ထွန်းပတော်မူသော၊
 ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိန္နံ၊
 ထိုင်နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊
 ငြိတာ၊ တည်ကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ တသ္မိံ၊ စသမယေ၊ ထိုအခါ
 ၌လည်း၊ အနာဂတာနံ၊ မလာမရောက်ကုန်သော၊ သကလဇေမ္ပု၊ ဒီပကာ
 နံ၊ ဇေယျဒီပါ ကျွန်းအလုံး၌ နေကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ စေတသာ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ မေတောပရိပိတက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံအစည်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗ
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်လူတို့၏၊ ဝိပိကိစ္ဆ သလ္လသမုဒ္ဓဂေဟတ္ထံ၊
 ယုံမှားတွေးတောခြင်းတည်းဟူသောပြောင့်ကို နှုတ်တော်မူမိမ့်သောငှါ၊
 ဘန္တောဂါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထူးသောအရှင်ဘုရား၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော
 ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သောတ္တာနံသောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 အာကင်္ခါမာနာဣစ္ဆန္တာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊
 အဝိန္တယံ၊ ကြံကြကုန်၏၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်
 ကို၊ ပြုဟု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊
 အာဟ၊ နားတော်လျှောက်လေ၏၊ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ အနု
 မတိယာစ၊ အလိုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ အနုပ္ပဟေ
 နစ၊ မြီးမြောက်လိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဠော၊ မေး
 လျှောက်အပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်တော်မူလျက်၊ သဗ္ဗေသံပေဝ၊ အလုံး
 စုံသာဖြစ်ကုန်သော၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ ဟိတ

သုခါဝဟတော၊စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်သောအားဖြင့်၊ယံမင်္ဂလံ၊အကြင်
မင်္ဂလာသည်။ ဥက္ကမံ၊မြတ်၏။ တံ၊င်္ဂလံ၊ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို၊နော၊
အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနုကမ္ပံ၊အစဉ်အတိုင်း သနားတော်မူသည်ကို၊ဥပါ
ဒါယ၊စ၍၊တဂဝါ၊ထုန်းတော်ကြီးသော၊ တံ၊အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊
ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ဝိဏ္ဏဇ္ဈော၊အပေါင်းဖြစ်
သောအနက်တည်း။ ။

ဝေံ၊ဤသို့၊ဒေဝပုတ္တသံ၊နတ်သား၏၊ဇေတဝစနံ၊ထိုစကားကို၊သုတွာ၊
ကြားတော်မူ၍၊ တဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အသေဝနာစ ဗာလာနန္တိ
ဂါထံ၊အသေဝနာစဗာလာနံ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ဟောတော်
မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊အသေဝနာတိ၊အသေဝနာဟူသည်ကား၊အတဇ
နာ၊မဆည်းကပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အပယိရူပါသနာ၊ မရှိခြင်း
သည် လည်းကောင်း၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဗလန္တိ၊အသ
သန္တိ၊အသက်ကိုသာရှုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊တေဇနာ၊ထိုလူ
တို့သည်၊ ဗာလာ၊ဗာလမည်ကုန်၏။ အသာသပသာသမဇ္ဈေန၊ထွက်
သက်ဝင်သက်ကိုရှုကာမျှဖြင့်၊ဇီဝန္တိ၊အသက်ရှင်ကုန်၏။ ပညာဇီဝိတေ
န၊ပညာတည်းဟူသောအသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ နဇီဝန္တိ၊အသက်မရှင်ကုန်၊
ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊တေသံဗာလာနံ၊
ထိုသုခိန်တို့အား။ ယေဇနာ၊အကြင်လူတို့သည်၊ ပဇ္ဇေန္တိ၊ဥာဏ်ရှိ
ကုန်၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ထိုသူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပဏ္ဍိတ
မည်ကုန်၏၊သန္တိဗြူဟိ၊သမ္ပုဗ္ဗကသမ္ပရာယိကေသု၊ ပုပ္ဖုပ္ပန်၌ယှဉ်သောအမှုသံသရာ၌
ယှဉ်သောအမှုဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊အကျိုးစီးပွားတို့၌၊ ဥာဏ
ဂတိယာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအလားဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။
ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊တေသံပဏ္ဍိတာ
နံ၊ ထိုပညာရှိတို့အား။ သေဝနာတိ၊သေဝနာဟူသည်ကား၊ တဇနာ၊
ဆည်းကပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ပယိရူပါသနာ၊ရှိခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊တံ၊ထိုပညာရှိ ဘုံ၊သဟာယတာ၊အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်း၏အဖြစ်
သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ထိုပညာရှိဘုံ၊ သမင်္ဂီတာ၊ပေါင်းတော်ရခြင်း၏
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ပူဇာတိ၊ပူဇာဟူသည်ကား၊သက္ကာရမာနနန္ဒ
နာ၊ အရိုအသေပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ရှိခိုးရခြင်း လည်းကောင်း၊ ပူဇနေ
ယျာနန္တိ၊ ပူဇနေသျှာနံဟူသည်ကား၊ ပူဇာရဟာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော
သူတို့အား။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဇေတံမင်္ဂလ မုတ္တမံဟူ သည်ကား။

ဗာလာနံ၊ သူရိက်ဘျိအား၊ ယာအသေဝနာစ၊ အကြင်မရှိစဆည်းကပ်
 ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့အား၊ ယာ
 သေဝနာစ၊ အကြင်မရှိစ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပူဇနေ
 ယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့အား၊ ယာပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ရခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ သမ္ပိဏ္ဍိတွာ၊ ပေါင်း၍၊
 ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ တယာ၊သင်နတ်သားသည်၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဗြူဟိ
 မင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ ယံမင်္ဂလံ၊အကြင်မင်္ဂလာကို၊ ပုဗ္ဗံ၊မေးလျှောက်အပ်၏၊
 တံ၊ထိုမင်္ဂလာကို၊ တံ၊သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏ္ဍာဟိ၊မှတ်လေလော၊ဇူတိ၊
 ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဇေတိဿာ
 ဂါထာယ၊ဤအသေဝနာစ ဗာလာနံဟူသောဂါထာ၏၊ ပဒဝတ္ထုနာ၊ ပုဒ်၏
 အဖွင့်တည်း။ ။

အဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထဝတ္ထုနာပဒ၊အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဇေံ၊ဤ
 သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဇေံ၊ဤသို့၊ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်သား၏၊ ဇေတံဝစ
 နံ၊ထိုစကားကို၊ သံတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ
 သေဝနာစဗာလာနန္တိ ဣမံဂါထံ၊အသေဝနာစဗာလာနံဟူသောဤဂါထာ
 ကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊ ဂါထာ၊ဂါထာသည်၊ ပုန္တိ
 တဂါထာ၊ပုန္တိတဂါထာ၎င်း၊ အပုန္တိတဂါထာ၊ အပုန္တိတဂါထာလည်း
 ကောင်း၊ သာနုသန္တိဂါထာ၊ သာနုသန္တိဂါထာ လည်းကောင်း၊ အနုသန္တိ
 ဂါထာ၊အနုသန္တိဂါထာ လည်းကောင်း၊ ဇူတိ၊ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိမာ၊လေးပါး
 အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာမျိုးလေးပါးတို့တွင်၊ ပုစ္ဆာမိတံဂေါတမဘူရိ
 ပညာ၊ ကထံကရောသဝကော သာရဟောတိတိစ၊ ပုစ္ဆာမိတံဂေါတမ
 ဘူရိပညာ၊ ကထံကရောသဝကော သာရဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 ကထံနုတံမာရိသဩဗမတရိတိစ၊ ကထံနုတံမာရိသဩဗမတရိဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒီသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပုန္တိတေန၊မေးသဖြင့်၊
 ကထိတာ၊ ဟောအပ်သော ဂါထာသည်၊ ပုန္တိတဂါထာ၊ ပုန္တိတဂါထာ
 မည်၏။ ။ဘူရိပညာ၊မြေကြီးအထူးနှင့်တူသော ပညာရှိသော၊ ဂေါတမ၊
 ဂေါတမအရှင်ဘုရား၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊မေးလျှောက်ပါ၏၊ ကထံ
 ကရော၊အဘယ်တရားကိုပြုကျင့်သော၊ သာဝကော၊တပည့်သည်၊ သာရ၊
 ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း ။မာရိသ၊အချင်း၊ တံ၊သင်သည်၊
 ကထံ၊အဘယ်သို့သျှင်၊ ဩဗံ၊ဩဗာကို၊ အတရိနု၊ ကူးလေသနည်း၊ ယံ

ပရေသုခတော အာဟုကဒရိယာ အာဟု ဒုက္ခတောတိ ဝေမာဒိသု၊ ယံပရေသုခတော အာဟုကဒရိယာ အာဟု ဒုက္ခတော ဤသို့အစရှိသည် တို့၌၊ အပုစ္ဆိတေန၊ သူတပါးမမေးသဖြင့်၊ အဏ္ဏာသယဝသေနေဝ၊ အလိုဆန္ဒ၏ အစွမ်းဖြင့်လျှင်၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်သောဂါထာသည်၊ အပုစ္ဆိတဂါထာ၊ အပုစ္ဆိတဂါထာမည်၏၊ ပရေသုတပါးတို့သည်၊ သုခတော၊ ချမ်းသာ၏ ဟူ၍၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲ၏ ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးရံလည်း ဖြစ်သော၊ ဂါထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာသည်၊ သနိဒါနာဟံတိက္ခဝေ ဧေထိဿာ ဝိတိ၊ သနိဒါနာဟံတိက္ခဝေ ဧေထိဿာမိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သာနုသန္ဓိဂါထာ၊ သာနုသန္ဓိဂါထာမည်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သနိဒါနံ၊ နိဒါနိနှင့် တကွသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧေထိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ အနုသန္ဓိဂါထာ၊ အနုသန္ဓိဂါထာသည်၊ သာသနေ၊ ဘုရားရှင်အဆုံးအမသာသနာတော်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတာသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်၊ အယံဂါထာ၊ ဤအသေဝနာ စအစရှိသော ဂါထာသည်၊ ဒေဝုပုတ္တေန၊ နုတ်သားသည်၊ ပုစ္ဆိတေန၊ မေးလျှောက်သောကြောင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုစ္ဆိတဂါထာ၊ သူတပါးမမေးသော အကြောင်းကြောင့် ဟောအပ်သော ဂါထာမည်၏။ ။

ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဆေကော၊ လိမ္မာသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက္ျား ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဿ၊ ခရီး၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာထိလိုသောသူသည်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းသည်ရှိသော်၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဝိဟေတု၊ စွန့်အပ်သောခရီးကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဝဟေတု၊ ယူအပ်သော ခရီးကို၊ အသုကတ္ထိံ နာမဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌၊ ဧဒေပထော၊ ခရီးနှစ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထု၊ ထိုခရီးနှစ်ကြောင်းတို့တွင်၊ ဝါမံ၊ လက်ဝဲခရီးကို၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဒက္ခိတံ၊ လက်ကျာခရီးကို၊ ဝဏ္ဏထ၊ ယူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစိက္ခိတိယထာ၊ ကြားလေသကဲ့သို့၊ ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗေသု၊ မြှဲအပ်သောသူ မမြှဲအပ်သောသူတို့တွင်၊ အသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမြှဲအပ်သောသူကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊ ဟောကြားတော်မူပြီး၍၊ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှဲအပ်သောသူကို၊ အာစိက္ခိတိ၊ ကြား

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

တော်မူပေ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ မဂ္ဂကုသလပုဂ္ဂိုလ် သဒ္ဓိ
သော၊ ခရီး၌လိမ္မာသော ယောက်ျားနှင့် တူတော်မူ၏။ ယထာဟ၊ ဘုရား
အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော မဂ္ဂကုသလောတိ
ခေါတိဿ (ပ) ကုသလော အမာရ ဝေယျဿာတိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော မဂ္ဂကုသ
လောတိခေါတိဿ(ပ) ကုသလော အမာရ ဝေယျဿဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ တိဿ၊ တိဿ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော မဂ္ဂကုသလောတိ ဇေတိ
ဝစနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော မဂ္ဂကုသလောဟူသော ဤစကားသည်၊ အရဟတော၊
ပူဇော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန်
ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ တထာ ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောဘဂဝါ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဿလောကဿ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ကုသလော
လိမ္မာတော်မူ၏။ ပရလောကဿ၊ တမလွန်လောက၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာ
တော်မူ၏။ မဂ္ဂုဇေယျဿ၊ သေမင်းနှင့်စပ်သော တရား၌၊ ကုသလော၊
လိမ္မာတော်မူ၏။ အမဂ္ဂုဇေယျဿ၊ သေမင်းနှင့်မစပ်သော တရား၌၊ ကုသ
လော၊ လိမ္မာတော်မူ၏။ မာရ ဝေယျဿ၊ မာရ်နှင့် စပ်သော တရား၌၊ ကု
သလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏။ အမာရ ဝေယျဿ၊ မာရ်နှင့်မစပ်သော တရား၌၊
ကုသလော၊ လိမ္မာတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အသေ
ဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲအပ်သော သူကို၊ အာဝိက္ခန္တော၊ ကြားတော် မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ အသေဝနာစာယာယံ၊ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စသေဝနာတိ၊ အသေဝနာစာ
ယာယံ၊ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စ သေဝနာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဇယိတဗ္ဗ
မဂ္ဂေါဝိယ၊ စွန့်အပ်သောခရီးကဲ့သို့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာယာ၊ သူရိုက်တို့ကို၊
နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်၊ နပယိရူပါသိတဗ္ဗာ၊ မဆည်းကပ်အပ်ကုန်၊
တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗ မဂ္ဂေါဝိယ၊ ယူအပ်သော ခရီးကဲ့သို့၊
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝိတဗ္ဗာ၊ မှီဝဲအပ်ကုန်၏။ ပယိရူပါသိတဗ္ဗာ၊
ဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏။ ကသ္မာပန၊ အတယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကံ၊ ကထေဇန္တန၊ ဟောတော်မူသဖြင့်၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာယာနံ၊ သူရိုက်တို့ကို၊ အသေဝနာ၊ မမှီဝဲခြင်းကို၊ ပဏ္ဍိ
တာနုဉ္စ၊ ပညာရှိတို့ကိုလည်း၊ သေဝနာ၊ မှီဝဲခြင်းကို၊ ကထိတာ၊ ဟော
တော်မူအပ်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာ
တည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ ဆိုအပ်၏။
ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌာ၊ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာမည်၏ဟု ယူသောသူ

အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဣမံမင်္ဂလဒိဋ္ဌိံ၊ ဤသို့သောမင်္ဂလာ ဟူသောအယူ
 ကို၊ ဗာလသေဝနာယ၊ မိုက်သောသူကို ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿာ၊
 နတ်လူတို့သည်၊ ဂဏ္ဍိံသု၊ ယူကြလေကုန်၏။ သာစ၊ ထိုရှုပါရုံအစရှိသည်
 ကို မြင်ရခြင်းသည်လည်း၊ အမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား၊ ဣဝေသာကပရေလောကတ္ထ ဘဇ္ဇကံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သံသရာဘဝနှစ်ပါး၌ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ တံအကလျာ
 တမိတ္တသံသဂ္ဂံ၊ ထိုမကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းနှင့် ရောနှောပေါင်းဘက်
 ခြင်းကို၊ ဂရဟန္တေန၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလိုသော၊ ဥဘယ လောကတ္ထ သာဓ
 ကဇ္ဇ၊ ဘဝနှစ်ပါး၌ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တံကလျာ
 တမိတ္တသံသဂ္ဂံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့် ရောနှော ပေါင်းဘော်ခြင်း
 ကို၊ ပသံသန္တေန၊ ခြီးမွမ်းတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗာလနံ၊ သူမိုက်တို့ကို၊ အသေဝနာစ၊ မြစ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနုဇ္ဈ၊ ပညာရှိတို့ကိုလည်း၊ သေဝနာစ၊ မြစ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
 အဖြေတည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဗာလနာမ၊ သူမိုက်တို့မည်သည်ကား၊ ယေကေမိ၊
 အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ပါဏာတိပါတာဒိအကုသလကမ္မပထသမန္နာဂတာ၊
 ပါဏာတိပါတအစရှိသော အကုသိုလ် ကမ္မပထတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။ တေ၊ ထိုသူမိုက်တို့ကို၊ တိဟံ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အမူအရာတို့ဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအင်ကုန်၏။
 ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တိဏိမာ
 နိတိ က္ခဝေဗာလဿဗာလ လက္ခဏာနိတိအာဒိ၊ တိဏိမာနိတိက္ခဝေဗာ
 ထုဿဗာလ လက္ခဏာနိတိသို့အစရှိသော၊ သုတ္တံ၊ ဗာလသုတ်ကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာလဿ၊ သူမိုက်အား၊ ဗာလလက္ခ
 ဏာနိ၊ သူမိုက်တို့၏လက္ခဏာတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။
 အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပူရာဏကဿပါဒယော၊ ပူရာဏကဿပအစ
 ရှိကုန်သော၊ ဆသတ္တာရေ၊ ခြောက်ယောက်သောဆရာတို့လည်းကောင်း၊
 ဒေဝဒတ္တကောကာလိက ကဗုမောဒက တိဿ ခဏ္ဍဓေပိယာပုတ္တသမုဒ္ဓ
 ဒတ္တမိဉ္စမာနဝိကဒယော၊ ဒေဝဒတ် ကောကာလိက ကဗုမောဒကတိဿ
 ခဏ္ဍမိဗျာရား၏သားသမုဒ္ဓဒတ္တမိဉ္စမာနဝိကအစရှိကုန်သော သူတို့လည်း
 ကောင်း၊ အတိတကာလေစ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်း၊ ဒီဗာဝိနယဘာတာ၊

မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာမ

ဒီဗာဝိနယ၏အစ်ကိုသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေစ၊ ဤသူတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အညေစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေဝရူပ၊
 ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဗာလာ၊ ခိုက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
 ကို၊ ဗာလာတိ၊ ဗာလတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဒေဝဒတ်
 အစရှိသောသူတို့သည်၊ အဂါရုံ၊ အိမ်ကို၊ ပဒိတ္တံ၊ လောင်သော၊ အဂ္ဂိဣဝ၊
 မီးကဲ့သို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသောအယူဖြင့်၊ အတ္တာ
 နုဉ္ဇေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝစနကာ၊ ကေတု၊ ဆို
 အပ်သောစကားကိုလိုက်နာကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနာသေန္တိ
 ပျက်ဆီးကုန်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဒီဗာဝိနယဘာတာ၊ ဒီဗာဝိနယ၏
 အစ်ကိုသည်၊ စတုဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားလေးဆူတို့၏အကြား၌၊ သမ္ဗိယောဇန
 မတ္တေန၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တ
 ဘောဖြင့်၊ ဥတ္တဒနော၊ ပက်လက်၊ ပတ်တော၊ လည်းသည်ဖြစ်၍၊ မဟာနိရ
 ယေ၊ ငရဲကြီး၌၊ ပစ္စတိယထာစ၊ ကျက်ရသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တဿ၊
 ထိုဒီဗာဝိနယအစ်ကို၏၊ ဒိဗ္ဗိ၊ အယူကို၊ အဘိရုစိကာနံ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်
 သော၊ ပဉ္စကုလသတာနံ၊ ငါးရာသောအမျိုးတို့သည်၊ တသေဝ၊ ထိုဒီဗာ
 ဝိနယအစ်ကို၏သာလျှင်၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအပော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပန္နာ
 နံ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနိရယေ၊ ငရဲကြီး၌၊ ပစ္စန္တိယထာစ၊ ကျက်
 ရကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တေ၊ ထိုဒေဝဒတ်အစရှိ
 သောသူတို့သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိနာသေန္တိ၊ ပျက်ဆီးကုန်၏။ ။

ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျထာ
 ဝိဘိက္ခဝေ(ပ) အနုပသဒ္ဓေါပဏ္ဍိတောတိ၊ သေယျထာဝိဘိက္ခဝေ(ပ) အနု
 ပသဒ္ဓေါပဏ္ဍိတောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ နုဉ္ဇေဝါရာဝါ၊ ကျူဖြင့်မီးသောအိမ်မှလည်းကောင်း၊ တိဏာ
 ဂါရာဝါ၊ မြက်ဖြင့်မီးသောအိမ်မှလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိဝုတ္တော၊ မီးထသည်
 ရှိသော်၊ ဥဗ္ဗိတ္တဝသိတ္တာနံ၊ အတွင်းအပလိမ်းကျ အပ်ကုန်သော၊ နိဝါတာ
 နံ၊ တိတ်ဆိတ်သော လေရှိကုန်သော၊ သုဗုထိတဂ္ဂဇ္ဇာနံ၊ ကောင်းစွာထား
 အပ်၍ အပ်သောမင်းတုတ်သံကောက်ရှိကုန်သော၊ ဝိဟိတဝါတပါနာနံ၊
 ဝိတ်အပ်သောလေသာ တံခါးရှိကုန်သော၊ ကုဗ္ဗာဂါရာနိပိ၊ စုလစ်မွန်ချွန်
 တပ်သော အိမ်တို့ကိုလည်း၊ ဒဟတိ သေယျထာဝိ၊ ယောင်သကဲ့သို့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယာနိကာနိဝိဘယာနံ၊
 အကြင် တစ်တစ် အမှတ်မရှိသော ဘေးတို့သည်၊ ဥပဗန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုဘေးတို့သည်၊ ဗာလတော၊ မိုက်
 သော သူကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသော သူ
 ကြောင့်၊ နောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယေကေပိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဥ
 ပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေကေပိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ
 ကုန်သော၊ ဥပသဂ္ဂါ၊ အရှောင်အရှက်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုဥပဒ္ဒဝါရှောင်ရှက်ခြင်း တို့သည်၊ ဗာလတော၊ မိုက်သောသူကြောင့်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ (ပ)၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသော သူကြောင့်၊ နော
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားမဟုန်းတို့၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့သော
 အားဖြင့်၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ သပ္ပဗ္ဗိတယော၊ ဘေးရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသည်၊ အပ္ပဗ္ဗိတယော၊ ဘေးမရှိ၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ သဥပဒ္ဒဝေါ
 ဥပဒ္ဒဝေါရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အနုပဒ္ဒဝေါ၊ ဥပဒ္ဒဝါမရှိ၊ ဗာလော၊
 သူမိုက်သည်၊ သဥပသဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊
 အနုပသဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဗာလော၊
 သူမိုက်သည်၊ ပူတိမစ္ဆ သဒိသော၊ ဝပ်သောငါးနှင့်တူ၏၊ တနုပသေပီ၊ ထို
 သူမိုက်ကံဖြစ်စဉ်ကပ်သောသူသည်၊ ပူတိမစ္ဆ ဗန္ဓုပတ္တုဝုဗု သဒိသော၊
 ငါးဝပ်ကိုထုပ်အပ်သော သစ်ရွက်နှင့်တူ၏၊ ဝိညှန်၊ ပညာရှိတို့အား၊ နန္ဒ
 နိယတဗ္ဗ၊ စွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဖိဂုစ္ဆ နိယတဗ္ဗ၊ စက်
 ဆုပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါပုကာတိ၊ ရောက်၏၊ ဇေံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ ပူတိမစ္ဆ ကုသဂ္ဂေန၊ ယောနရောဥပနယုတိ၊ ကုသာပိ
 ပူတိဝါယန္တိ၊ ဇေံဗာလုပသေဝနာတိ၊ ပူတိမစ္ဆ ကုသဂ္ဂေန၊ ယောနရောဥပ
 နယုတိ၊ ကုသာပိပူတိဝါယန္တိ၊ ဇေံဗာလုပသေဝနာဟူ၍၊ ဘဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊
 ပူတိမစ္ဆ ငါးဝပ်ကို၊ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖြင့်၊ ဥပနယုတိ၊ ထုပ်၏၊ ကု
 သာပိ၊ သမန်းမြက်တို့သည်လည်း၊ ပူတိ၊ အဝပ်နံတို့သည်၊ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်
 ကုန်၏၊ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗာလုပသေဝနာ၊ သူမိုက်တို့ကို ဖြစ်စဉ်
 ကပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အကတ္တိပဏ္ဍိတောစာပိ၊ အကတ္တိပညာရှိသည်လည်း၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇေန၊
 နတ်တကာတို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဝဇေ၊ ဆုကို၊
 ဒိယုမာနေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောဂါထာကို၊ အာဟ
 ဆို၍၊ ကိ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ ဗာလံ၊ သူမိုက်
 ကို၊ နပသေ၊ မမြင်ရလျှင်၊ နသုဏေ၊ မကြားရလျှင်၊ ဗာလေန၊ သူမိုက်နှင့်၊ သဟ၊

မင်္ဂလသုတ္တဝတ္ထနာမ

တက္က၊ နစသံဝသေ၊ မနေရလို့၊ ဗာလေန၊ သူမိက်နှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊
 အညာပ သညာပံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို၊ နကရေ၊ မပြုရလို့၊ နစရော
 စယေ၊ မနှစ်သက်ရလို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကဿပ၊ ကဿပ၊
 တေ၊ သင်အား၊ ဗာလေ၊ သူမိက်သည်၊ ကိ၊ အဘယ်အမှုကို၊ အကရံ၊
 ပြုဘူးသနည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝဒ၊ ဆိုပါလော၊ ကေန၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဗာလဿ၊ သူမိက်ကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ နာဘိ
 ကင်္ဂတိ၊ အလိုမရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 သတ္တ၊ သိကြားမင်း၊ ဒုဗ္ဗေ၊ ဝေ၊ ပညာမရှိသော သူမိက်သည်၊ အနယံ၊
 မဆောင်အပ်သည်ကို၊ နယတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ အရရာယ၊ ချွတ်ယွင်း
 သော အမှု၌၊ နိယုဇ္ဇတိ၊ ယဉ်တတ်၏။ ဒုန္နယော၊ မကောင်းသည်ကို ဆောင်
 ရွက်၍၊ သေယျသော၊ အိပ်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်တတ်
 ၍၊ သောဗာလော၊ ထိုသူမိက်သည်၊ ဝိနယံ၊ အဆုံးအမစကားကို၊ နဇာနာ
 တိ၊ မထိ၊ တဿ၊ ထိုသူမိက်ကို၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ရခြင်းသည်၊ သာဓု၊
 ကောင်းလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗာလူ
 ပသေဝနံ၊ သူမိက်တို့ကို ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍၊ ဗာ
 လာနံ၊ သူမိက်တို့ကို၊ အသေဝနံ၊ မဖွဲ့ခြင်းကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊
 ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ပဏှိတသေဝနံ၊ ပညာရှိ
 တို့ကို ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ပသီသေဝန္တာ၊ မြီးပွမ်းမြီးမြောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ပဏှိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနံ၊ ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပညာရှိကို ပေါင်းရခြင်းမင်္ဂလာ၌၊ ပဏှိတာနာမ၊ ပညာရှိတို့
 မည်သည်ကား၊ ယေကေစိသတ္တာ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ အာဒိဒသကုသလ ကမ္မပထ သမန္နာ
 ဝတာ၊ ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိ သည်ဖြစ်၍ ဆယ်ပါးသော
 ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့ကို၊ တိတိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟု မူကား၊ တိ
 ဏိမာနိ သိက္ခဝေ ပဏှိတဿပဏှိတလက္ခဏာနိတိ၊ တိဏိမာနိသိက္ခဝေ
 ပဏှိတဿပဏှိတလက္ခဏာနိအစရှိသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်

မူ၏ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓအသိတိမဟာသာဝကော
 စ၊ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသိတိမဟာသာဝကတို့ကို လည်းကောင်း၊ အညေ
 စ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝ
 ကာစ၊ တပည့်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုနေတ္တမဟာဂေါဝိဒ္ဓိဝိဒ္ဓရ သရ
 ဘင်္ဂမဟောသသေတသောမနိမိရာဇာအယောစာရကုမာရအကတ္တိပဏ္ဍိ
 တာဒယောစ၊ သုနေတ္တမဟာဂေါဝိဒ္ဓိဝိဒ္ဓရ သရဘင်္ဂရသေ့ မဟောသဝေ
 သုတသောမနေမိမင်းအယောစာရသတို့သားအကတ္တိပညာရှိအစရှိသော
 သူတို့ကို၊ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ပဏ္ဍိတတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဘဒယ၊ ဘေးဖြစ်သော အခါ၌၊ ရက္ခာပိယ၊ စောင့်
 ရှောက်ပေးသော သူတို့ကဲ့သို့၊ အန္ဓကာရေ၊ အရိက်တိုက်၌၊ ပဒီပေါပိယ၊
 ဆီမီးကဲ့သို့၊ ဝိပါသာဒိ ဒုက္ခာဘိဘဝေ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်း အစရှိ
 သည်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သောအခါ၌၊ အန္ဓပါနာဒိပဋိဿဘောပိယ၊ ထမင်း
 အပျော်အစရှိသည် ကိုစားရသောသူကဲ့သို့၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဝစနကာရာ
 နံ၊ စကားကိုလိုက်နာကုန်သောသူတို့အား၊ သဗ္ဗဘယဥပဒ္ဓူပသဂ္ဂဝိဒ္ဓံသန
 သမတ္တာ၊ ခပ်ဆိမ်းသော ဘေးမှန် ဥပဒ္ဓေါငြိတွယ်ခြင်းတို့ကို ပျက်ဆီး
 ခြင်းတို့၌ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဆရာတို့
 အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်း
 သောဘုရားကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အသင်္ချေယျာ၊ မရေတွက်အပ်
 ကုန်သော၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊
 နတ်လူ တို့သည်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့၊
 ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 ၏၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တထေရေ၊
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်၌၊ ဗိက္ခံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ စတု
 ဟိ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊
 လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ အာသိဘိကုလသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းသောအမျိုးတို့
 သည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလာန မဟာကဿပ ပာဘုတီသု၊ မဟာမောဂ္ဂလာန မဟာကဿပ
 အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗမဟာသာဝကေသု၊ ခပ်ဆိမ်းသော မဟာသာဝက
 တို့၌၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ အာသိဘိကုလသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း
 သော အမျိုးတို့သည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုနေတ္တ
 သ၊ သုနေတ္တအမည်ရှိသော၊ သတ္တုနော၊ ဆရာ၏၊ သာဝကော၊ အဆုံးအမ

ကိုနာခံသော တပည့်တို့သည်။ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။
 ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့
 သောတပည့်တို့သည်။ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိနံ၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိံ
 သု၊ ရောက်ကုန်၏။ အပ္ပေကစ္ဆေ၊ အချို့သော တပည့်တို့သည်။ ဂဟပတိ
 မဟာသာလ ကုလားနံ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ အမျိုးတို့၏။ သဟဗျတံ၊
 အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ နုတ္တိဘိက္ခဝေ(ပ)၊ နုတ္တိပဏ္ဍိတတော ဥပသဂ္ဂေါတိ၊ နုတ္တိဘိက္ခဝေ(ပ)
 နုတ္တိပဏ္ဍိတတော ဥပသဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောကြောင့်၊ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်သည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပဏ္ဍိတတော၊ ပညာရှိသောကြောင့်၊ ဥပသဂ္ဂေါ၊ ဗြဟ္မာ့လမ်းခြင်း
 သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ တဂ္ဂ
 ရမာသာဒိ ဂန္ဓဗန္ဓသဒိသော၊ တောင်ဇလပ်ပန်းအစရှိသော အနံ့ကောင်း
 သောပန်းစည်းနှင့် တူသော သဘောရှိ၏။ တဒူပသေဝိ၊ ထိုပညာရှိကိုမှီဝဲ
 ဆည်းကပ်သော သူသည်။ တဂ္ဂရမာသာဒိ ဂန္ဓဗန္ဓ ပလိဝေဋ္ဌနပတ္တ သဒိ
 သော၊ တောင်ဇလပ်ပန်းအစရှိသော အနံ့ကောင်းသော ပန်းစည်းကိုထုပ်
 သောသစ်ရွက်နှင့်တူသော သဘောရှိ၏။ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ဘာဝနီယ
 တဉ္စ၊ မေတ္တာပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ မနုညတဉ္စ၊ နှစ်
 သက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဧတံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ တဂ္ဂရဉ္စပလ္လာသေန၊ ယောနုရောဥပနယတိ၊ ပတ္တာပိသုရ
 ဘိဝါယန္တိ၊ ဧဝံဓိဉ္စပသေဝနာတိ၊ တဂ္ဂရဉ္စပလ္လာသေန၊ ယောနုရောဥပနယ
 တိ၊ ပတ္တာပိသုရဘိဝါယန္တိ၊ ဧဝံဓိဉ္စပသေဝနာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်
 ၏။ ၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်၊
 ပလ္လာသေန၊ ပေါက်ရွက်ဖြင့်၊ ဥပနယတိ၊ ထုပ်၏။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ရွက်တို့
 သည်လည်း၊ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ၊ ထိုင်
 ကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေဓိဉ္စပသေဝနာ၊ ထိုပညာရှိကိုမှီဝဲဆည်း
 ကပ်သော သူတို့သည်၊ သုရဘိ၊ ကောင်းသော သတင်းကျော်စောခြင်းရှိ
 ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ၊ ထိုင်ကုန်၏။ ၊ အကတ္တိပဏ္ဍိတော စာပိ၊
 အကတ္တိပညာရှိသည်လည်း၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇေန၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္က
 န၊ သိကြားသည်။ ဝရောဆုကို၊ ဒိယျမာနေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤ

ဆိုလတ္တံ့ သောဂါထာကို အာဟာ၊ ဆို၏။ ကိ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ ဓိရံ၊ ပညာရှိကို၊ ပဿေ၊ မြင်ရပါလို၏။ ဓိရံ၊ ပညာရှိကို၊ သုဏေ၊ ကြားရပါလို၏။ ဓိရေန၊ ပညာရှိနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ သံဝါသေ၊ ရောနှောပေါင်းစပ်ရလို၏။ ဓိရေန၊ ပညာရှိနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ အလ္လှာ ပသလ္လှာပံ၊ စကားပြောဟောခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရေ၊ ပြုရပါလို၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုပညာရှိကိုသာလျှင်၊ ရောစယေ၊ နှစ်သက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ကဿပ၊ ကဿပ၊ တေ၊ သင့်အား၊ ဓိရေန၊ ပညာရှိသည်၊ ကိ အဘယ်အမှုကို၊ အကရံ၊ ပြုဘူးပါသနည်း၊ ကာရကံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝဒ၊ ဆိုတော်မူပါလော့၊ ကဿပ၊ ကဿပ၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဓိရဿ၊ ပညာရှိကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းကို၊ အဘိကင်္ခယိ၊ တောင်းတလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သက္က၊ သိကြားမင်း၊ မေခာဝီ၊ ပညာရှိသော သူသည်၊ နယံ၊ ဆောင်အပ်သော အမှုကို၊ နယတိ၊ ဆောင်ပေတတ်၏။ နာရရာယံ၊ မညွတ်မယွင်းသော အမှု၌၊ နိယုဗ္ဗတိ၊ ယှဉ်တတ်၏။ သုနယော၊ ကောင်းမွန်စွာ ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်၍၊ သေယျသော၊ တဆင့်ထက်တဆင့်မြင့်မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နက္ကပ္ပတိ၊ အပျက်မထွက်၊ သော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ ဝိနယံ၊ အဆုံးအမကို၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုပညာရှိနှင့်၊ သမာဂမော၊ ရောနှော ပေါင်းစပ်ရခြင်းသည်၊ သာရ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ။

ဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်း အရာဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတသေဝနံ၊ ပညာရှိတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးပွမ်းတော်မူ၍၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနံ၊ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟု၊ ဝတ္ထော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဗာသာနံ၊ သူရိက်တို့ကို၊ တာယအသေဝနာယစ၊ ထိုသို့သော မဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ တာယသေဝနာယစ၊ ထိုသို့သော ဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပူဇနေယျာဘာဝံ၊ ပူဇော်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ကုန်သော သူတို့အား၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးပွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပူဇာစပူဇနေယျာနံ မင်္ဂလန္တိ၊ ပူဇာစပူဇနေယျာနံ မင်္ဂလံဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပူဇနေယျာနာမ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ မည်သည်ကား၊ သဗ္ဗဒေါသဝိရဟိတတ္ထာစ၊ အလုံးစုံသော အဖြစ်တင်ဘွယ် ကင်းသည်၏

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဂုဏသမန္နာဂတတ္ထာစ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊
 သစ္စာလေးပါးကိုထိကုန်ပြီးသော၊ ဘဂဝန္တောစ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ တတောပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရား
 ရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရိယသာဝကာစ၊ အရိယာတို့၏တပည့်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 တေသံ၊ ထိုဘုရားအစ ရှိသော ဂုရုလိမ္မိတ်တို့အား၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်း
 သည်၊ အပ္ပကာပိ၊ အနည်းငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဒီဃာဓုတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
 နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သုမနမာလာကာရာဒယောစ၊ သုမနပန်းသည်
 အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုသက်သေ တို့တွင်ကော်၊ တချသော၊ နိဒဿနမတ္ထံ၊ သက်သေမှု
 ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘကာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ။

ဟိဝိဇ္ဇာဓေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကေဒိ
 ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဗုဒ္ဓန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုဝတ်
 တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ ရာဇ
 ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုမနမာလာကာရော၊ သုမနပန်းသည်သည်၊ မာဂ
 ဓဿ၊ မဂဓရာဇ်ပြည်ကိုအစိုးရသော၊ သေနိယဿ၊ များသောစင်သည်
 ရှိသော၊ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဗုဒ္ဓါနိပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
 သော်၊ နဂရန္တိရံ၊ မြို့တံခါးသို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရောက်ထော်မူသော၊ ပါသာဒိကံ၊
 ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဿဒနိယံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊
 န္ဒတ္ထိံသ မဟာဂုရိသ လက္ခဏာသိတာနု ဗုဒ္ဓန္တပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါး
 သောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာ၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်
 တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အသရေ
 တော်ဖြင့်၊ ဇလန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ အဿ၊ ထိုသုမနပန်းသည်အား၊ ဧတံ၊
 ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ အဟောသိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
 ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနိပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူ၍၊
 သတံဝါ၊ အသပြာတရာကို လည်းကောင်း၊ သဟသံဝါ၊ အသပြာတ

ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝယျ၊ ပေးရာ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုရအပ်သောအသပြာ
သည်ကား၊ ဣဝေသကမတ္တမေဝ၊ ဤလောကမျှသည်သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘဂဝတောပန၊ မြတ်စွာဘုရားအားကား၊
ပူဇာ၊ ပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ အပ္ပမေယျအသင်္ချေယျဖလော၊ မနှိုင်းယှဉ်
နိုင် မရေတွက်နိုင်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတသုခါဝဟာ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်လတ္တံ့သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေဟိပုဗ္ဗေဟိ၊ ဤပန်းတို့
ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေမိ၊ ပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဿန္တရိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကပုပ္ဖမုဋ္ဌိံ၊
တဆုပ်သောပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ ခိပိ၊ ပစ်၏၊ ပုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်း
ကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မာ
လာပိတာနံ၊ ပန်းဗိတာန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ မာလာ
ကာရော၊ သုမနပန်းသည်သည်၊ တံအာနုဘာဝံ၊ ထိုသို့သောအာနုဘောင်
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ပဿန္တရိတ္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တပန်း၊ ဧကပုပ္ဖမုဋ္ဌိံ၊ တဆုပ်သောပန်းကို၊ ခိပိ၊ ပစ်ပြန်၏၊ တာနိ
ဝိ၊ ထိုပန်းပွင့်တို့သည်လည်း၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ မာလာဂုဏကဉ္စ၊ ပန်းတုံး
သင်တိုင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ ။

ေံ၊ ဤအတူ၊ အဋ္ဌပုပ္ဖမုဋ္ဌိယောပိ၊ ရှစ်ဆုပ်သောပန်းတို့ကိုလည်း၊ ခိပိ၊
ပစ်၏၊ တာနိ၊ ထိုပန်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုပ္ဖကုဇာဂါရံ၊ ပန်းစုလစ်
မွန်ချွန်တစ်သော အိမ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အန္တောကုဇာဂါရေ၊ ပန်းဖြင့်ပြီးသော ကျောင်း၏
အတွင်း၌၊ နိဿန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဇန
ကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ သန္တိပတိ၊ စည်းဝေး၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာလာကာရံ၊ သုမနပန်းသည်ကို၊ ပဿန္တော၊ ကြည့်
တော်မူလျက်၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ ပါတွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်
မူ၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား ရှင်တို့သည်၊
အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ဘဲလျက်၊ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့ မရှိ
ကုန်ဘဲလျက်၊ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ နုပါထုကရေန္တိ၊ ထင်ရှားပြု
တော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ သိတကာရတံ၊ ပြုံးတော်
မူကြောင်းကို၊ ပုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊

မိန့်တော်မူ၏။ ကံအာဟာရအဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဘေသာမာလာကာရော၊ ဤသုမနုပန်းသည်သည်။ ဣမိသာပူဇာယ။ ဤသို့ ပူဇော်သောအလှူ၏။ အာနန္ဒဘာဝေန၊ အာနန္ဒတော် အားဖြင့်၊ သတသဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတထိန်းတို့ ပတ်လုံး၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသရိတွာ ကျင်လည်ပြီး၍၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ သုမနိဿာရောနာမ၊ သုမနိဿာရ အမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရမိန့်တော်မူ၏။ ဝစနပရိယောသာနေ၊ စကား၏အဆုံး၌၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဟောတော်မူအံ့သောငှါ၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ နာနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိ၊ ပတိတော၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစားရ၏။ တဉ္စကမ္ဘံ၊ ထိုအမှုကိုလည်း။ ကတံ၊ ပြုရမူကား၊ သာရ၊ ကောင်း၏။ ဣတိဣဇံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ စတုရာသီ တိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာသိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုပူဇော်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား။ အပ္ပကာဝိ၊ အနည်း ငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့် စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း ငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

သာစ၊ ထိုပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းသည်လည်း၊ အာမိသပူဇာဝ၊ အာမိသဖြင့် ပူဇော်ခြင်းသာတည်း။ ပဋိပတ္တိပူဇာယ၊ အကျင့်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၌ကား၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ယေကုလဂုတ္တာ၊ အကြင် အမျိုးသားတို့သည်။ သရဏဂမနသိက္ခာပဒ ပဋိဂ္ဂဟဏေနစ၊ သရဏဂုံ သိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပေါသထင်္ဂံ သမာဒါနေနစ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါကိုခံယူ ဆောက်တည်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလာဒီဟိစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တ နော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ တေသံ၊ ထိုသဏရဂုံသီလ ကိုဆောက်တည်သော သူတို့၏။ ပူဇာဖလံ၊ ပူဇော်သော အကျိုးတရား ကို၊ ဝဏ္ဏယိဿတိ၊ ဖွင့်နိုင်လတ္တံ့၊ နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေ

ထိုထိုလဆောက်တည်သောသူတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်း
 တော်မူသောတရားကို၊ ပရမာယ၊ မြတ်စွာထသော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်သည်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ယထာ
 ဟ၊ တရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ယောခေါအာနန္ဒ
 ဘိက္ခုဝါ(ပ)ပရမာယ ပူဇာယာတိ၊ ယောခေါအာနန္ဒဘိက္ခုဝါ(ပ)ပရမာယ
 ပူဇာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော
 ဘိက္ခုဝါ၊ အကြင်ရဟန်းယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊ ယာဘိက္ခုနိ
 ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ယောဥပါသကောဝါ၊ အကြင်
 ဥပါသကာသည်လည်းကောင်း၊ ယာဥပါသိကာဝါ၊ အကြင်ဥပါသိကာမ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ တရားတော်အား လျော်သော
 အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သာမိပိပဋိပန္နော၊ ရိုသေစွာကျင့်၏၊
 အနုဓမ္မစာရီ၊ တရားသို့ အစဉ်လိုက်လေ့ရှိ၏၊ သော၊ ထိုတရားကိုကျင့်
 သောသူသည်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါတရားကို၊ သက္က
 ရေတိ၊ ရိုသေစွာပြုသည်မည်၏၊ ဂရုံကရေတိ၊ အလေ့အမြတ်ပြုသည်
 မည်၏၊ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏၊ ပရမာယ၊ မြတ်စွာထသော၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်သည်မည်၏။ ။ ဧတေန အနုဿရေန၊ ထိုတရားရှင်
 ကိုအစဉ်အတိုင်း အောက်မေ့သဖြင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယသာဝကာနန္တိ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာ သာဝကာတို့အားလည်း၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊
 ဟိတသုခါဝဟတာ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့အား၊
 ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်သည်၊ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသော၊ တာတာဝိ၊ အစ်ကို ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘဂိနီဝိ၊ အစ်မကြီးကို လည်းကောင်း၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇော်ထိုက်
 ၍၊ ပုတ္တံဿ၊ သားသည်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်အဖင်တို့ကို၊ ပူဇနေယျာ၊
 ပူဇော်ထိုက်ကုန်၏၊ ကုလဝဇ္ဇနံ၊ အမျိုး ချွေးမတို့သည်၊ သာမိကသဿု
 သဿုရာ၊ မိမိလင်ယောက္ခမဖြစ်သောမိန်းမယောက်ျားတို့ကို၊ ပူဇနေယျာ၊
 ပူဇော်ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအသေဝနာစ ဗာလာနံ အစရှိ
 သောပါဠိ၌၊ ပူဇနေယျာ၊ ပူဇော်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ကုသလဓမ္မ သင်္ခတက္ကာစ၊ ကုသိုလ်တရားဟု
 တွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာယုအာဒိ ပုဗ္ဗိဟေ
 တုတ္တာစ၊ အသက်ရှည်ခြင်း အစရှိသောပွားစီးခြင်းအကြောင်း၏ အဖြစ်

ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာယေဝ၊ မင်္ဂလာမည်သည်သာလျှင်တည်း၊
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည် ဖွဲ့၏။ တေ၊ ထိုသားထိုးတို့သည်။ မေတ္တေယျာ၊
 မိခင်တို့အား ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ပေတ္တေ
 ယျာ၊ ဘခင်တို့အား ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။
 သာမညာ၊ ရဟန်းတို့အား ပူဇော်အပ်သည်၏အဖြစ်တို့သည်။ ဗြဟ္မညာ၊
 မြတ်သော သူတို့အား ပူဇော်အပ်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ကုဏေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနော၊ ကြီးသူတို့ကို ရိုသေ
 အပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံကုသလဓမ္မံ၊ ဤအမျိုးတို့
 အား ကျင့်ရာသော ကုသိုလ် တရားကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊
 ဝတ္တိဿန္တိ၊ ကျင့်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုသားထိုး တို့သည်။ ကုသလာနံ၊
 ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ သမာဒါနဟေတု၊ ဆောက်
 တည်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာယုနာဝိ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
 ဖြင့်လည်း၊ ဝဗ္ဗိဿန္တိ၊ ပွားများကုန်လတ္တံ့။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ အဆင်းထွခြင်းဖြင့်
 လည်း၊ ဝဗ္ဗိဿန္တိ၊ ပွားများ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော၊
 ဇေတိ၊ ဤစကားကို၊ ဗာဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ယံယတ္ထမင်္ဂလံဝတ္ထပေတွာတံတဿမင်္ဂလတ္ထံ
 ဝိဘာဝယေဣတိ၊ ယံယတ္ထမင်္ဂလံဝတ္ထပေတွာတံတဿ မင်္ဂလတ္ထံဝိဘာ
 ဝယေဟူ၍၊ မာတိကာ၊ မာတိကာကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တာ၊
 ထားအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သေ စကားကို၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိသာဂါထာယ၊ ထိုဗာလာနံအသေဝနာစ
 အစရှိသောဂါထာ၌၊ ဗာလာနံ၊ သူမိက်တို့ကို၊ အသေဝနာစ၊ မမြီဝေခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို၊ သေဝနာစ၊ မြီဝေခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ပူဇေနယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို၊ ပူဇာစ၊ ပူဇော်
 ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂ
 လာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၊ ဗာလာနံ၊ သူမိက်တို့ကို၊
 အသေဝနာစ၊ မမြီဝေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဗာလာသေဝနပစ္စယဘယာဒိ
 ပရိတ္တာဏေန၊ သူမိက်တို့ကို မြီဝေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်
 သော ဘေးအစရှိသည်ကို တားတတ် သဖြင့်၊ ဥဘယလောကတ္ထ ဟေ
 တုတ္တာ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကဟူသော နှစ်ပါးသောအကျိုး၏
 အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနာစ၊ မြီဝေ

ဆည်းကပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပူဇော်ယူဆနံ။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို၊ ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တာသံ၊ ထိုပညာရှိတို့ကိုဖြစ်ခြင်း ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို ပူဇော်ခြင်းတို့၏၊ ဗလဝိဘူတိ ဝဏ္ဏ နာယံ၊ အကျိုးကိုထင်စွာဖွင့်ရာ၌၊ ဝတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနသုဂတိဟောတုတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းသုဂတိသို့ရောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ ပရိတု၊ နောက်၌ကား၊ မာတိကံ၊ မာတိကာကို၊ အဒေသတွာဝေ၊ မပြုမူ၍လျှင်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဂါထာပုဂ္ဂိုလ်၊ ယံမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာကို၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၊ မင်္ဂလတ္ထိ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိတာဝယိဿာမ၊ ထင်ရှားစွာပြကုန်အံ့၊ အသေဝနာစာလာနန္တိ၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ အသေဝနာစာလာနံဟူသော ဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမံဟူ၍၊ ဧဝံ၊ တခုသောမင်္ဂလာကို၊ အဇ္ဈေထိတောဝိ၊ တောင်းပန်အပ်သော်လည်း၊ အဝံ၊ အနည်းငယ်ကို၊ ယာစိတော၊ တောင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဒါယကော၊ အများကိုပေးတတ်သော၊ ဥဇ္ဈာရပုရိသောဝိယ၊ မြတ်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဧကောယ၊ တခုသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ တတော၊ ထိုထက်၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သောတုကာမတာယ၊ နာလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မင်္ဂလာနံ၊ မင်္ဂလာတို့၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယေသံယေသံ၊ အကြင်အကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်မင်္ဂလာသည်၊ အနုကုလံ၊ လျော်၏၊ တေတေသတ္ထေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ တတ္ထတတ္ထမင်္ဂလေ၊ ထိုထိုမင်္ဂလာ၌၊ နိယောဇေတု ကာမတာယစ၊ ယှဉ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ ပတိဂ္ဂပဒေသဝါသောစာတိ အာဒိတိ၊ ပတိဂ္ဂပဒေသ ဝါသောစအစရှိကုန်သော၊ ဂါထာယိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ အနေကာနိ၊ များကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူလိုသောငှါ၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပတိဂ္ဂပဒေသရှိသောဂါထာပုဂ္ဂိုလ်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ငှားဦးစွာ၊ ပတိဂ္ဂပေါတိ၊ ပတိဂ္ဂပေါဟူသည်ကား၊ အနုတ္တပိကော၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဒေသောတိ၊ ဒေသော

မင်္ဂလသုတ္တံဝဋ္ဋနာ၊

ဟူသည်ကား၊ ဂါမေဝိ၊ ရွာသည် လည်းကောင်း၊ နိဂမေဝိ၊ နိဂုံးသည် လည်းကောင်း၊ နဂရံပိ၊ မြို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇနပဒေဝိ၊ ဇနပုန်သည် လည်းကောင်း၊ ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဩကာသော၊ အရပ်တည်း၊ ဝါသောတိ၊ ဝါသောဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နိဝါသော၊ နေခြင်းတည်း၊ ဝုဗ္ဗေတိ၊ ဝုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဝုဇာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတိတာသု၊ လွန်လေကုန်ပြီးသော၊ ဇာတိသု၊ ဘဝတို့၌၊ ကတပုညတတိ၊ ကတပုညတာဟူသည်ကား၊ ဥပပိတကုသထတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တာဟူသည်ကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သကလော၊ အလုံးစုံသော၊ အတ္တတာဝေါ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗပဏီမိတိ၊ သဗ္ဗပဏီမိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏီခနံ၊ ဆောက်တည်ခြင်း၊ နိယုဇ္ဇနံ၊ အမြဲယှဉ်ခြင်း၊ ဌပနံ၊ ထားခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည် သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပတ်ရူပ ဒေသဝါသောစ ဂါထာ၌၊ ပဒဝဋ္ဋနာ၊ ပုန်၏ အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္တဝဋ္ဋနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိုအပ်၏၊ ပတိရူပဒေသဝါသောနာမ၊ ပတိရူပဒေသဝါသ မည်သည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာ၊ ရဟန်း၊ ယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ လူယောကျ်ား လူမိန်းမတို့သည်၊ ဝိစရန္တိ၊ တည့်လည်ကုန်၏၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူအစရှိကုန်သော၊ ဝုညကိရိယဝတ္ထု၊ နိ၊ ဝုညကိရိယာဝတ္ထုတို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဝင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော၊ သတ္ထု၊ သာသနံ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်သည်၊ ဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နိဝါသော၊ နေခြင်းကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝုညကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၏၊ ပစ္စယတ္တာ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ် မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သိဟဇ္ဇေဒိပံ၊ သိဟိုဋ်ကျွန်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌကေဝလ္လာဒယော၊ ဝင်သောတငါ အစရှိသည်တို့သည်၊ နဒဿနံ၊ သက်သေတည်း၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ပတိရူပဒေသဝါသောနာမ၊ ပတိ

ရူပဒေသဝါသမည်သည်ကား၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိမဏ္ဍ
 ပဒေသော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အရပ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တိတပဒေသော
 ဓမ္မစက္ကတရားဖြစ်ရာ အရပ်လည်းကောင်း၊ ဒွါဒသယောဇနပရိသာယ၊
 တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသောပရိသတ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ သဗ္ဗတိတ္ထိယမတိ၊
 ခပ်သိမ်းသောတိတ္ထိဘူမိ၏ အယူကို၊ သိဒ္ဓိတွာ၊ ဖြတ်တော်မူ၍၊ ယမကပါဒ္ဓိ
 ဟာရိယဒသိတကဏ္ဍမ္ပရုက္ခမူလပဒေသော၊ ယရိက်ပြာဒ္ဓိဟာကိုပြုတော်
 မူရာဖြစ်သောကဏ္ဍအမည်ရှိသောသရက်ပင်ရင်းအရပ်လည်းကောင်း၊ ဓေ
 ဝေါရောဟနပဒေသော၊ နတ်ပြည်မှ သက်တော်မူရာအရပ်လည်းကောင်း၊
 အညောပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိရာဇဂဟာဒိ၊ သာဝတ္ထိရာ
 ဇဂြိုဟ်ပြည် အစရှိသော၊ ယောဝါပန ဗုဒ္ဓါဒိဝါသပဒေသော၊ အကြင်
 ဘုရားရှင်အစရှိသည်တို့၏ နေအပ်သောအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌၊ နိဝါသော၊ နေခြင်းကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သအနုတ္တရိ
 ယပဋိလာဘ ပစ္စယတော၊ ခြောက်ပါးသော အနုတ္တရိယတရားရခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ မဂ်ယန္တိ၊ မဂ်လာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတော၊ ဆိုပြီး
 အံ၊ ဝုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌၊ ဂဇီလံနာမ၊ ဂဇီလအမည်ရှိ
 သော၊ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဂဇီလံနိဂုံးရွာ၏၊ အပ
 ရေန၊ ပြင်ဘက်ဖြင့်၊ မဟာသာလာ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးတို့မှ၊ ပရံ၊ ပြင်ဘက် တို့သည်၊
 ပစ္စန္တိမာဇနပဒါ၊ ပစ္စန္တရဇဇနပုဒ်မည်ကုန်၏၊ ဩရတော၊ အတွင်းအား
 ဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ မဏ္ဍိမဒေသမည်၏၊ ဒက္ခိဏဝုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့တောင်
 ထောင့်အရပ်၌၊ သလ္လာဝတီနာမ၊ သလ္လာဝတီအမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ မြစ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုသလ္လာဝတီ အမည်ရှိသောမြစ်မှ၊ ပရံ၊ ပြင်ဘက်
 တို့သည်၊ ပစ္စန္တိမာ၊ ပစ္စန္တရဇဇဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ် မည်ကုန်၏၊
 ဩရတော၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ မဏ္ဍိမဒေသမည်၏၊ ဒက္ခိဏာယဒိသာ
 ယ၊ တောင်အရပ်၌၊ သေတကဏ္ဍိကံနာမ၊ သေတကဏ္ဍိကအမည်ရှိသော၊
 နိဂမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုသေတ ကဏ္ဍိကနိဂုံးမှ၊ ပရံ၊
 ပြင်ဘက်တို့သည်၊ ပစ္စန္တိမာဇနပဒါ၊ ပစ္စန္တရဇဇဇနပုဒ်မည်ကုန်၏၊ ဩရ
 တော၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ မဏ္ဍိမဒေသမည်၏၊ ပစ္စိမာယဒိသာယ၊
 အနောက်အရပ်၌၊ ထုဏံနာမ၊ ထုဏမည်သော၊ ပြာဟုဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏား
 ရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုပုဏ္ဏားရွာမှ၊ ပရံ၊ ပြင်ဘက်တို့သည်။

ပစ္စန္ဒိမာဇနပဒါ၊ ပစ္စန္ဒရဇနပုဒ် မည်ကုန်၏၊ ဩရေတော၊ အတွင်းအား
 ဖြင့်၊ မဇ္ဈိမဇ္ဈိမဒေသမည်၏၊ ဥတ္တရာယဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်၌၊ ဥသီ
 ရန္ဒဇောနာမ၊ ဥသီရန္ဒဇမည်သော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တတော၊ ထိုတောင်မှ၊ ပရံ၊ ပြင်ဘက်တို့သည်၊ ပစ္စန္ဒိမာဇနပဒါ၊ ပစ္စန္ဒရဇ
 ဇနပုဒ်မည်ကုန်၏၊ ဩရေတော၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ မဇ္ဈိမဇ္ဈိမဒေသမည်၏၊
 အယံမဇ္ဈိမဒေသော၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသသည်၊ အာယာမေန၊ အထူးအားဖြင့်၊
 တီဏိယောဇနသတာနိစ၊ ယူဇနာသုံးရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာ
 ရေန၊ အနံအားဖြင့်၊ အစုတယျာနိ၊ ယူဇနာတရာငါးဆယ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရိက္ခေပေန၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ နဝယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ
 ကိုးရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေသော၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်သည်၊
 ပတိဂ္ဂပဒေသောနာမ၊ ပတိဂ္ဂပဒေသမည်၏။ ။

ဧတ္ထေဤမဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌၊ စတုန္ဒီမဟာဒီပါနဗ္ဗ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိသဟဿာနံ၊ နှစ်ထောင်ကုန်သော၊ ပရိတ္တဒီပါနဗ္ဗ၊
 ခြံရံသော ကျွန်းငယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣသရိယာမိပစ္စကာရကော၊
 အစိုးရသည်၏အဖြစ်အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊
 စကြာမင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဧကံအသင်္ချေယျံကပ္ပသတသဟ
 သဗ္ဗ၊ တခုအသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတထိန်းပတ်လုံးလည်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီ
 တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာဒယော၊ သာရိပုတ္တရာ
 မောဂ္ဂလာနံ အစရှိကုန်သော၊ မဟာ သာဝကော၊ တပည့်ကြီး တို့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဒေ အသင်္ချေယျာနိ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ လည်းကောင်း၊
 ကပ္ပသတသဟသဗ္ဗ၊ ကမ္ဘာတထိန်းလည်းကောင်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီ
 တော်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတ္တာရိ အဋ္ဌ သောဋ္ဌသ
 အသင်္ချေယျာနိစ၊ လေးသင်္ချေ ရှစ်သင်္ချေ တဆဲ့ ခြောက်သင်္ချေတို့ လည်း
 ကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟသဗ္ဗ၊ ကမ္ဘာတထိန်းတို့လည်းကောင်း၊ ပါရမိ
 ယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား
 ရှင်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဇ္ဈိမဒေသ အရပ်၌၊
 ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ စက္ကဝတ္တိရညော၊
 စကြာဝတေးမင်း၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဗ္ဗသု၊ ငါး
 ပါးကုန်သော ၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၏၊ သဂ္ဂပရာယနာ၊
 နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စေက

ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကောနံ၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့၏ကား၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ရွာသို့လားကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာနပရာယနာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လားကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌၊ ဝါသေ၊ နေခြင်းကို၊ ဣမာသံသမ္ပတ္တိနံ၊ ဤသို့သောပြည့်စုံခြင်းတို့၏၊ ပစ္စယတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ပုဗ္ဗေကတပုညတာနာမ၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ မည်သည်ကား၊ အတိတဇာတိယံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ဗုဒ္ဓပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓနိကာသဝေ၊ ဘုရားပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပပိတ ကုသလတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာပိ၊ ထိုဆည်းဘူးအပ်သော ကုသိုလ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓတော၊ ဘုရား ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါကို မျက်မှောက်တွေ့သော အားဖြင့်၊ ဒဿေတွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကောနံ၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ သုတာယ၊ ကြားနာအပ်သော၊ စတုပ္ပဒါယပိ၊ လေးပုဒ်မျှရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့လုံးထီး၍၊ ယောစမနူသော၊ အကြင်လူသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿန္တ ကုသလမူလော၊ များသောကုသိုလ်အရင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေ၊ ထိုရှေး၌ကုသိုလ်ရှိသောသူသည်၊ တေနေဝကုသလမူလေန၊ ထိုကုသိုလ်လျှင်အရင်းရှိသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ယထာ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရာဇာမဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနမင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂမဟေသီစ၊ အနောဇာ မိဖုရားကြီးသည် လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ မင်္ဂလန္တိ၊ ပုဗ္ဗေကတပုညတာ မင်္ဂလံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အတ္တသမ္မာပဏီဝိနာမ၊ အတ္တသမ္မာပဏီဝိမည်သည်ကား၊ ဣဝါ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အရှိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒုသဝီလံ၊ သီသမရှိသည်ကို၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ အသန္နံ၊ မသန္ဓါသည်ကို၊ သန္ဓါသမ္ပဒါယ၊ သန္ဓါ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ မစ္ဆာဒိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းကို၊ စာဂသမ္ပဒါယ၊ စာဂ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတ္တသမ္မာပဏီဝိတိ၊ အတ္တသမ္မာပဏီဝိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧသောစ၊ ဤသို့မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်း၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဒိဋ္ဌဓန္ဒိက သမ္ပရာယိက ဝေရုပဟာနဝိဝိဓာနိသံသာမိဂမဟေတုတော၊ ပပုပ္ဖနံသံသရာ၌ဖြစ်သော ရန်ကိုပယ်၍အထူးထူးသောအကျိုးဆက်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာပိ ဂါထာယ၊ ဤပတိဂူပဒေသ ဝါသောစ အစရှိသောဂါထာ၌၊ ပတိဂူပဒေသဝါသောစ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌နေရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာစ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တသမ္မာပဏီဝိစ၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဏိယေဝ၊ သုံးပါးသာ ယျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ မင်္ဂလတ္တံ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်တို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ၊ ပတိဂူပဒေသဝါသောစာတိ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ပတိဂူပဒေသ ဝါသောစ ဟူသောဤဂါထာ၏၊ အတ္တဝါဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗာဟုဿဂ္ဂဉ္စာတိဇ္ဇေ၊ ဗာဟုဿဂ္ဂဉ္စအစရှိသောဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဗာဟုဿဂ္ဂန္တိ၊ ဗာဟုဿဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ဗဟုဿတဘာဝေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း၊ သိပ္ပန္တိ၊ သိပ္ပံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ ဟတ္ထကောသလံ၊ လက်အတတ်ကို တတ်သောသူ၏အဖြစ်တည်း၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနယောဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာပိတ္တဝိနယံ၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကိုဆုံးမကြောင်းတည်း၊ သုသိက္ခိတောတိ၊ သုသိက္ခိတောဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သိက္ခိတော၊ သင်ကြားခြင်းတည်း။

သုဘာသိတာတိ၊ သုဘာသိတာဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာသိ
 တာ၊ ဆိုအပ်သော၊ ယာတိ ငွေသေသဒ္ဓေါ၊ ယာဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အနိ
 ယတနိဗ္ဗေသော၊ အနိယတ်ကိုပြုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဝါစာတိ၊
 ဝါစာဟူသည်ကား၊ ဂါရာ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းတည်း၊ ဗျပထော၊ အထူးဖြစ်ခြင်း
 ၏အကြောင်းတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သည်ကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်၏၊ ဗာဟုသသ္မံနာမ၊ ဗာဟုသသ္မမည်သည်ကား၊ ယံတံ၊ အကြင်ကြား
 အပ်သောစကားကို၊ သုတဝရော၊ အကြားအမြင်ကိုဆောင်သည်၊ သုတ
 သန္နိစယော၊ အကြားအမြင်ကို ဆည်းဘူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူ
 အား၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာ၊ ဝေယျကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာ
 ကရတံ၊ ဗျာကရတံ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဝေ
 မာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
 သနုဓရတ္ထံ၊ သာသနာတော်ကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ဖွင့်အပ်
 ၏တံ၊ ထိုဘုရား တရားတော်၌အကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အကု
 သလပဟာနကုသလာဓိဂမ ဟေတုတောစ၊ အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်းကု
 သိုလ်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ပရမတ္ထသစ္စသန္တိကိရိယာဟေတုတောစ၊ ပရမတ္ထသစ္စကို
 မျက်မှောက် ပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မင်္ဂ
 လန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုတဝါခေါဘိက္ခ
 ဝေ(ပ)ပရိဟရတိဘိ၊ သုတဝါခေါ ဘိက္ခဝေ(ပ)ပရိဟရတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားတော်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်နိုင်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေနိုင်၏၊ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်နိုင်
 ၏၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေနိုင်၏၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊
 အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်နိုင်၏၊ အပရစ္စိတပါးလည်း

ဖြစ်သော၊ ဓာတာနံ ဓမ္မာနံ (ပ) အဘိဝဏ္ဏပဿတိတိ၊ ဓာတာနံ ဓမ္မာနံ (ပ) အဘိ
 ဝဏ္ဏပဿတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဓာတာနံ၊ ဆောင်အပ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ စုံစမ်းဆင်
 ခြင်နိုင်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သောသူအား၊
 ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနက္ခန္ဓန္တိ၊ ဥာဏ်အားရှေးရှုထင်ကုန်၏၊ ဓမ္မာ၊ တ
 ရားတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနက္ခန္ဓိယာ၊ ဥာဏ်အား ရှေးရှုထင်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိ
 သော၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိ
 သောသူအား၊ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဥဿဟန္တော၊ အားထုတ်သောသူ
 သည်၊ တုလယတိ၊ ချိန်နိုင်၏၊ တုလယန္တော၊ ချိန်နိုင်သောသူသည်၊ ပဒဟတိ
 စီးဖြန်း၏၊ ပဒဟန္တော၊ စီးဖြန်းသောသူသည်၊ ကာယေနစေတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 လည်း၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊ ပရမတ္ထသစ္စာကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှော်ပြုနိုင်၏၊
 ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊ အဘိဝဏ္ဏ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏၊ အဝိ
 စ၊ တနည်းသော်ကား၊ အဂါရိကဗာဟုဿစ္စမ္ပိ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏
 များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ယံ၊ အကြင်အကြား
 အမြင်သည်၊ အနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တံ၊ ထိုအပြစ်မရှိသော အကြားအမြင်
 ကို၊ ဥဘယ လောကဟိတသုခါဝဟနတော၊ တဝှစ်ပါး၌စီးပွားချမ်းသာ
 ကို ဆောင်တတ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏။ ။

သိပ္ပံနာမ၊ အတတ်မည်သည်ကား၊ အဂါရိကသိပ္ပဉ္စ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူတို့၏အတတ်သည် လည်းကောင်း၊ အနာဂါရိကသိပ္ပဉ္စ၊ ရဟန်း
 တို့၏အတတ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
 သူတို့၏အတတ်တို့တွင်၊ အဂါရိကသိပ္ပံနာမ၊ လူတို့၏ အတတ်မည်သည်
 ကား၊ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင်အတတ်သည်၊ ပရပရောပေရိရဟိတံ၊ သူတပါးတို့
 ကိုနှိပ်စက်ခြင်းမှကင်း၏။ အကုသလပိဝဇ္ဇိတံ၊ အကုသိုလ်မှ ကင်း၏။
 မဏိကာရသုဝဏ္ဏကာရကမ္မာဒိကံ၊ ကျောက်ပွတ်သွား၊ ရွှေပန်းထိပ်သွား
 အမှုအစရှိသောအတတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံအနုဝဇ္ဇသိပ္ပံ၊ ထိုအပြစ်မရှိ
 သောအတတ်သည်၊ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ လောကတ္ထာဝဟနတော၊ လူတို့
 ၏အကျိုးကို ဆောင်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ အနာဂါရိယ
 သိပ္ပံနာမ၊ ရဟန်းတို့၏အတတ်မည်သည်ကား၊ စိဝရေဝါရဏသိပ္ပဉ္စာဒိ၊
 သင်္ကန်းကိုစီရင်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းအစရှိသော၊ သမဏပရိက္ခာရာဘိသင်္ခါရဏံ
 ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာကိုစီရင်ပြုပြင်ခြင်းတည်း၊ ယံတံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏

အတတ်ကို၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤတရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မစာရိန်၊ ဝီတင်း သုံးတော်တို့အား၊ ယာနိတာနိ၊ အမှတ်
 မရှိကုန်သော၊ ဥစ္စာဝစာနိ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ကိံကရုဏီယာ
 နိ၊ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်း၍ပြုအပ်ကုန်သော အမှုတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမှု၌၊ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိ
 နာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသုတ်၌၊ သံ
 ဝဇ္ဇိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင်အပြစ်မရှိသော အတတ်
 ကို၊ နာထကရော၊ ကိုးကွယ်ရာကိုပြုပေတတ်သော၊ ဓမ္မောတိစ၊ တရားဟူ၍
 လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုအပြစ်မရှိသော အတတ်ကို၊ အတ္တနောစ၊
 မိမိအားလည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဥဘယ
 လောကဟိတ သုခါဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသော ဘဝ၌ စီးပွားချမ်းသာကို
 ဆောင်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဗိနယောနာမ၊ ဝိနည်း မည်သည်ကား၊ အဂါရိကဝိနယောစ၊ လူတို့၏
 ဝိနည်းသည်လည်းကောင်း၊ အနာဂါရိက ဝိနယောစ၊ ရဟန်းတို့၏ဝိနည်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဝိနည်းတို့
 တွင်၊ အဂါရိကဝိနယောနာမ၊ လူတို့၏ ဝိနည်းမည်သည်ကား၊ ဒသအကု
 သထကမ္မပထဝိရမဏံ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထ တရားမှဝေ
 စွာကြဉ်ခြင်းတည်း၊ သောအဂါရိကော၊ ထိုအိမ်ရာထောင်သောလူသည်၊
 တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်တရားတို့၌၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်း
 စွာသင်သည်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အသံကိလေသာပဇ္ဇနေန၊ ညစ်နွမ်းခြင်း
 သို့မရောက်စေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာစာရဂုဏဝ ဝတ္ထာနေနစ၊ အကျင့်
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မှတ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘယလောကဟိတ သုခါ
 ဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသောဘဝ၌စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သောအား
 ဖြင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓအနာပဇ္ဇနံ၊ အာပတ်ချနစ်ပုံသို့
 မရောက်စေခြင်းတည်း၊ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ ဝုတ္တနယေနော၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်သည်
 ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ဥဘယလောကဟိတ သုခါဝဟနတော၊ နှစ်ပါးသော
 ဘဝ၌ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ အနာဂါရိက
 ဝိနယော၊ ရဟန်းတို့၏ဝိနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်း၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ အရ

မင်္ဂလာသုတ္တဝါဒနာ

ဟတ္ထံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်း
ဖြင့်၊ သိက္ခာနုနု၊ ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော
အကျင့်ကို၊ လောကီယ လောကုတ္တရသုခါဝိဂမ ဟေတုတော၊ လောကီ
လောကုတ္တရချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ
မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ဝါစာနာမ၊ စကားမည်သည်
ကား၊ မုသာဝါဒါဒိ ဒေါသဝိရဟိတာ၊ မုသာဝါဒ အစရှိသော အပြစ်မှ
ကင်းသောစကားတည်း၊ ယထာဟ၊ သုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသ
နည်းဟူမူကား၊ စတုဟိ သိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတာဝါစာသုဘာသိ
တာဟောတိ ဘိ၊ စတုဟိ သိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတာ ဝါစာ သုဘာသိ
တာဟောတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းသော စကားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အသမ္ပပ္ပလာပါ၊ အပြန်အပျင်းမဟုတ်
သော၊ ဝါစာဝေ၊ စကားသည်သာလျှင်၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းသော
စကားမည်၏။ ယထာဟ၊ သုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
ကား၊ သုဘာသိတံ ဥတ္တမ မာဟုသန္တော၊ ဓမ္မဘဏေနာဓမ္မတံဒုတိယံ၊ ပိယံ
ဘဏေနာပိယံတံတတိယံ၊ သစ္စံဘဏေနာလိကံတံ စတုတ္ထန္တိ၊ သုဘာသိ
တံ ဥတ္တမမာဟုသန္တော၊ ဓမ္မဘဏေနာဓမ္မတံဒုတိယံ၊ ပိယံဘဏေနာပိယံ
တံတတိယံ၊ သစ္စံဘဏေနာလိကံ တံစတုတ္ထဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏
ဟူ၍၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
သောစကားကို၊ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏၊ အဓမ္မံ၊ မတရားသောစကားကို၊ နဘဏေ၊
မဆိုမပြောရာ၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော စကား
တည်း၊ ပိယံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို၊ ဘဏေ၊ ပြောဆိုရာ၏၊ အပိယံ၊ မချစ်
ဖွယ်သောစကားကို၊ နဘဏေ၊ မပြောမဆိုရာ၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ တတိ
ယံ၊ သုံးခုမြောက်သော စကားတည်း၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို၊ ဘဏေ၊
ပြောဆိုရာ၏၊ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ နဘဏေ၊ မပြောမဆိုရာ၊ တံ၊
ထိုစကားသည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်သောစကားတည်း၊ အယံပိ၊
ဤသုဘာသိတစကားကိုလည်း၊ ဥဘယလောကဟိတ သုခါဝဟနုတော၊
နှစ်ပါးသောလောကနှစ်စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂ

လန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်၏။ အယံ၊ ဤသုဘာသိတဟူသော
မင်္ဂလာသည်။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဝိနယပရိယာပနာဝေ၊
ဝိနယောစ သုသိက္ခိတောဟူသော မင်္ဂလာဝန်၌ အကျုံးဝင်ပြီးသည်သာ
တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနယဂဟဏေန၊ ဝိနယသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဧတံ၊ ဤသု
ဘာသိတာဝါစာဟူသော စကားကို၊ အသင်္ဂဏိတော၊ မရေတွက်မူ၍၊
ဝိနယော၊ ဝိနည်းသို့၊ သင်္ဂဟေတဗ္ဗော၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အင်၏။ အထဝါ၊
တနည်းသော်ကား၊ ဣမိနာပရိယာပနန္တု၊ ဤသို့သောဝိနည်း၌အကျုံးဝင်၍
ပြီးသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်
ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနာဒိဝါစာ၊ တရားပြောခြင်း
အစရှိသောစကားကို၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ သုဘာသိတဝါစာတိ၊ သုဘာသိတ
ဝါစာမည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
သာ၊ ထိုသုဘာသိတစကားကို၊ ပတိဂ္ဂူပဒေသဝါသော၊ ပတိဂ္ဂူပဒေသဝါ
သသည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအထူးသတ္တန်၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဥဘယလောကဟိတသုနိဗ္ဗာ
နာဓိဂမပစ္စယဇော၊ နှစ်ပါးသောလောက၌စီးပွားချမ်းသာနိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊
အဆုံးကိုပြုအံ့သောငှါ၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊
ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားတော်သည်၊ ဝါစာနံ၊ စကားကောင်း
တကာတို့ထက်၊ ဥတ္တမာ၊ မြတ်သောစကားပေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
စ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိသံဂါထာယံ၊ ဤဗဟုသုတ္တ
ဉ္စအစရှိသောဂါထာ၌၊ ဗဟုသုတ္တံ၊ များသောအကြား၌ မြင်ရှိသောသူ၏
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံ၊ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကိုတတ်ရခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတရားကို၊ သုသိက္ခိတောစ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ ဝါစာစ၊
စကားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊
မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုဝန်တို့၏၊ မင်္ဂ
လတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောဝန်တို့၌၊ ဝိ
ဘာပိတမေဝ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိဣမိနာဝုတ္တက္ကမေ
န၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဗဟုသုတ္တံ၊ ဣမိသာဂါထာ

ယ၊ဗာဟုဿစူဠ ဟူသောဤ ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနန္တိတ္ထေ၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံ ဟူသောဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မာတုစ၊ မိခင်လည်း၊ ပိတုစ၊ ဘခင်လည်း၊ မာတာပိတု၊ မိခင်ဘခင်တို့၊ ဥပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဥပဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌဟနံ၊ လုပ်ကျွေးမွေးရခြင်းတည်း၊ ဝုတ္တာနုဉ္စ၊ သားသွီးတို့အားလည်း၊ ဒေါရာနုဉ္စ၊ မယားတို့အားလည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုတ္တဒါရဿ၊ ဝုတ္တဒါရဿမည်၏၊ သင်္ဂဏ္ဍနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ အာကုလော၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း ရှိကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ အနာကုလော၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိကုန်၊ ကမ္မာနိဝေ၊ ပြုအပ်သော အမှုတို့သည်သာလျှင်၊ ကမ္မန္တာ၊ ကမ္မန္တမည်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ဝုဒ်၏ အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇနိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သောသူကို၊ မာတာနာမ၊ မာတာမည်၏ဟု၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇနကော၊ ဖြစ်စေတတ်သော သူကို၊ ပိတာနာမာတိ၊ ပိတာမည်၏ဟု၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပဋ္ဌာနံနာမ၊ လုပ်ကျွေးမွေးခြင်းမည်သည်ကား၊ ပါဒဇေဝနသမ္မာဟနုတ္ထာဒေနနာပနေဟိစ၊ ခြေကို ဆေးခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ပိုက်လွယ် ချိပိုးခြင်း ရေချိုးခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ စတုပစ္စယသမ္ပဒါနေနစ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ကိုကောင်းစွာ ပေးဝေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပကာရကရဏံ၊ အထောက်အပံ့ ကုပြုခြင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပြုခြင်း၌၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ဝုတ္တာနံ၊ သားသွီးတို့အား၊ ဗဟူပကာရာ၊ များစွာကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုသာအလိုရှိကုန်၏၊ အနုကမ္မကာ၊ အစဉ်သနားကုန်၏၊ ဗာ၊ အပ၌၊ ကိဋ္ဌိတွာ၊ ကစားကုန်၍၊ ပံသုမက္ခိဟသရိရေကေ၊ မြေမှန်အထိမ်းကပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ အာဂတေ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ ယေဝုတ္တကေ၊ အကြင်သားသွီးငယ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရကုန်၍၊ ဝုဗ္ဗိတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ မတ္တကံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥပထိဗိဘယန္တာစ၊ နမ်းကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုပ္ပန္တာစ၊ ဝပ်ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဝဿသတမ္ဘိ၊ အနှစ်တရာပတ်

လုံးလည်း၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊
 ဟရန္တံ၊ ဆောင်ရွက်ကုန်လျက်၊ ပုတ္တံ၊ သားသမီးတို့သည်၊ တေသံ၊ ထို
 မိခင်ဘခင်တို့အား၊ ပတိကာရံ၊ ကျေးဇူးဆပ်သည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သော
 ဌာ၊ အသမတ္ထော၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ၊ တေ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့သည်၊ အာပါ
 ဒကာ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ပေါသကာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ ဣမဿ
 လောကဿ၊ ဤလူအပေါင်းကို၊ ဒသေတာရော၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မသမ္ပ
 တာ၊ ဗြဟ္မာနတ်ဟုသမုတ်အပ်ကုန်သည်၊ ပုဗ္ဗာစင်္ဃယ သမ္ပတာ၊ ရှေးဦးစွာ
 သောဆရာဟုသမုတ်အပ်ကုန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊
 လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပသံသဉ္စ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပေဗ္ဗ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂသုခဉ္စ၊ နတ်ပြည်ချမ်းသာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊
 မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သဂ္ဂတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မာကိ(ပ)ပမောဒတိတိ၊ ဗြဟ္မာတိ(ပ)ပမောဒတိ
 ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်
 ဘခင်တို့ကို၊ ဗြဟ္မာတိစ၊ ဗြဟ္မာနတ်တို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်
 ၏၊ ပုဗ္ဗာ စရိယာတိစ၊ ထက်ဦး ဆရာတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ပုတ္တံနံ၊ သားသမီးတို့၏၊ အာဟုနေယျာစ၊ အပူဇော်ကိုလည်း၊ ခံခြင်းငှါ
 ထိုက်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဇာယ၊ သားသမီးအပေါင်းအား၊ အ
 နူကမ္မကာ၊ အစဉ်သနားကုန်၏၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နေ၊
 ထိုမိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ နမသေယျ၊ ရှိခိုးရာ၏၊
 သက္ကရေယျာစ၊ ရိုသေလည်း ရိုသေရာ၏၊ အန္ဓေနစ၊ ထမင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ပါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထ
 နစ၊ အဝတ်ပုဆိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ သယနေနစ၊ အိပ်ရာနေရာဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဥစ္ဆာဒနေနစ၊ ဖုံးထွမ်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှာပနေနစ၊
 ရေချိုးသဖြင့်လည်း၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့ကို၊ ဓောဝနေနစ၊ ဆေးကြောသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မာတာပိတုသု၊ မိခင်ဘခင်တို့၌၊ တာယပါရိစရိယာယ၊
 ထိုသို့သော လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသားသမီးကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့
 သည်၊ ဣမေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ ပေဗ္ဗ၊
 တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ။

အပရောတပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆို
 ဦးအံ့၊ ဥပဋ္ဌာနံနာမ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်ကား၊ ဘရဏကိစ္စ ကုဏ
 ကုလံသဋ္ဌပနာဒိပဉ္စရိဝံ၊ ကျွေးတုန့်ကို ကျွေးမွေးခြင်း မိဘတို့၏ အမှုကို
 ပြုခြင်း မိဘအမျိုးကုန်စောင့်ရှောက်တည်စေခြင်းအစရှိသည်ဖြစ်၍ ငါးပါး
 အပြားရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့အား လုပ်ကျွေးမွေးခြင်းကို၊ ပါပနိဝါရဏာ
 ဒိပဉ္စရိဝံဒိဋ္ဌန္တိ၊ ကဟိတသုခဟေတုတော၊ မကောင်းမှုမှမြစ်ခြင်းအစရှိသော
 ငါးပါးအပြားရှိသော ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောစီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဟိခေါ ဂဟပတိ
 ဝုတ္တ(ပ)ဒါယန္တိနိယျာတေန္တိတိ၊ ပဉ္စဟိခေါ ဂဟပတိ ဝုတ္တ(ပ)ဒါယန္တိနိယျာ
 တေန္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတေဝံမူအပ်၏၊ ဂဟပတိ ဝုတ္တ၊ သူကြွယ်သား၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပုတ္တေန၊ သားသည်၊
 ပုရတ္ထိမာဒိသာ၊ အရှေ့အရပ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်
 ဘခင်တို့ကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ထောက်ပံ့အပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုအမိအဘ
 တို့ကို၊ ဘတော၊ လုပ်ကျွေးတုန့်၊ ဘရိဿာမိ၊ ငါကျွေးမွေးအံ့၊ နေသံ၊ ထိုမိခင်
 ဘခင်တို့၏ ကိစ္စံ၊ အမှုကိစ္စကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအ
 နွယ်ကို၊ ဋ္ဌပေဿာမိ၊ တည်စေအံ့၊ ဒါယန္တံ၊ ဥစ္စာအမွေကို၊ ပဋိပဋိဿာမိ၊
 ငါသို့ရောက်အောင် ကျင့်အံ့၊ အထဝါပန၊ တနည်းကား၊ ပေတာနံ၊ တမလွန်
 ဘဝသို့ သွားကုန်သော၊ ကာလကံတာနံ၊ သေသောမိဘတို့၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဒက္ခိတံ၊ အဇ္ဈကို၊ အနုပဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟ
 ပတိ ဝုတ္တ၊ သူကြွယ်သား၊ ဣမေဟိ ပဉ္စဟိ ဋ္ဌာနေဟိ၊ ဤငါးပါးကုန်သော အ
 ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပုတ္တေန၊ သားသည်၊ ပုရတ္ထိမာဒိသာ၊ အရှေ့အရပ်ဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ထောက်
 ပံ့အပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စဟိ ဋ္ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊
 သားကို၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ အနုကမ္မန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်
 ၍၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ နိဝါရေန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ကလျာဏေ၊ ကောင်းသော
 အမှု၌၊ နိယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်စေတတ်ကုန်၏၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ သိက္ခာ
 ပေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏၊ ပတိရူပေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဒါရေန၊
 မယားနှင့်၊ သံယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်စေကုန်၏၊ သမယေ၊ အခါရောက်သည်၌၊
 ဒါယန္တံ၊ အမွေဥစ္စာကို၊ နိယျာတေန္တိ၊ သောင်နှင်းကုန်၏။ ။

အဝိစ၊တနည်းကား၊ယော၊အကြင်သားသည်၊ မာတာပိတရော၊အမိ
 အဘတို့ကို၊တိသုဝတ္ထု၊သု၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌၊ပသာဒုပ္ပါဒနေနဝါ။ ကြည်
 ညိုစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊သီထုသမာဒါပနေနဝါ။ သီလဆောက်တည်
 စေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇာယဝါ။ ရဟန်းပြုသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဥပဋ္ဌဟတိ၊လုပ်ကြွေး၏။ အယံ၊ဤသည်ကား။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာကာနံ၊
 မိဘတို့အား လုပ်ကြွေးခြင်းတို့ထက်။ အဂ္ဂေါ၊မြတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
 တဿ၊ထိုသားအား။ တံမာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ထိုမိဘတို့အား လုပ်ကြွေး
 ခြင်းကို၊မာတာပိတုဟိ။ အမိအဘတို့သည်၊ကတဿ။ ပြုအပ်သော၊ဥပ
 ကာရဿ၊ကျေးဇူးကို၊ပစ္စုပကာရဘူတံ၊ တဖန်ကျေးဇူးကိုဆပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊အနေကေသံ၊များစွာကုန်သော၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနဉ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊သမ္ပရာယိကာနဉ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊အတ္ထာ
 နံ၊အကျိုးတို့၏၊ပဗ္ဗဥပနတော၊နီးစွာသောအကြောင်းရင်းဖြစ်သောကြောင့်
 မင်္ဂလန္တိ၊မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။

ပုတ္တဒါရဿာတိတ္ထေ၊ ပုတ္တဒါရဿာဟူသော၍ပုန်၌၊ အတ္တနာ၊မိမိမှ၊
 ဇာတာ၊ဖြစ်သော၊ ပုတ္တာပိ၊ သားငယ်ယောက်ျားတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဝိတရောပိ၊သွီးတို့ကို လည်းကောင်း၊ပုတ္တာဏ္ဏုဝသနံ၊ ပုတ္တာဟူသော
 အရေအတွက်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ ဒါရာတိ၊ဒါရာ ဟူသည်ကား။
 ဝိသတိယာဘရိယာနံ၊နှစ်ကျိပ်သော မယားမျိုးတို့တွင်၊ ယာကာပိ၊တရံ
 တယောက်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားတည်း၊ ပုတ္တာစ၊သားသွီးတို့လည်း၊
 ဒါရာစ၊မယားတို့လည်း၊ ပုတ္တဒါရံ၊သားမယား၊ တဿပုတ္တဒါရဿ၊ထို
 သားမယားအား၊သင်္ဂဟောတိ၊သင်္ဂဟောဟူသည်ကား။ သမ္မာနနာဒီဟိ။
 မြတ်နိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပကာရ ကရဏံ၊ အထောက်အပံ့ကို
 ပြုခြင်းတည်း၊တံသုသံဝိတိတကမ္မန္တ တာဒိ၊ထိုကောင်းစွာစီစဉ်ခြင်းအမှု
 အစရှိသည်ကို၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဟိတသုခဟေတုတော၊မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော
 စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧဝံ၊ထိုအကြောင်း
 ကို၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္ဆိမာဒိသာပုတ္တဒါရာ ဝေဒိတဗ္ဗာ
 တိ၊ပစ္ဆိမာဒိသာပုတ္တဒါရာဝေဒိတဗ္ဗာဟူ၍၊ပုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
 ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့ကို၊ ပစ္ဆိမာဒိသာ၊ အနောက်အရပ်ဟူ၍၊ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏။ ။တ္ထေ၊ဤပုတ္တဒါရဿဟူသောပုန်၌၊ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ပြုအပ်
 သော၊ပုတ္တဒါရံ၊ ပုတ္တသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်သော ဒါရသဒ္ဓါကို၊ ဘရိယာသန္ဓေန၊

ဘရိယာသဒ္ဓါဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတောဝါ၊ သင်္ဂဟိတံ ဖြစ်လည်း၊ ဂဟပတိပုတ္တံ၊ သူ
 ကြွယ်သား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းအရာတို့ဖြင့်၊
 သာမိကေန၊ လင်သည်၊ ပစ္ဆိမာဒိသာ၊ အနောက်အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော၊
 ဘရိယာ၊ မယားကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ထောက်ပံ့အပ်၏။ သမ္မာနနာယ၊
 မြတ်နိုးအပ်သောချစ်ဖွယ်သော စကားကိုပြောဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အဓိမာနနာယ၊ မထေမဲ့ မြင်မပြောမဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုတိစရိ
 ယာယ၊ မိမိမယားမှ တပါးသော မိန်းမတို့၌ မလွန်မကျူးသဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဣဿရိယဝေါဿဂ္ဂေန၊ တအိမ်လုံးကို အစိုးတရ ဆောင်နှင်း
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသင်္ဂဟာနုပုဗ္ဗဒါနေန၊ အဝတ်တန်ဆာပေးသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဣမေဟိခေါပဉ္စဟိဌာနေဟိ၊ ဤငါးပါးသော အကြောင်း
 အရာတို့ဖြင့်၊ ဂဟပတိပုတ္တံ၊ သူကြွယ်သား၊ သာမိကေန၊ လင်သည်၊ ပစ္ဆိ
 မာဒိသာ၊ အနောက်အရပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊
 ထောက်ပံ့ အပ်၏။ ပဉ္စဟိ ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးသော အကြောင်း တို့ဖြင့်၊
 သာမိကံ၊ လင်ကို၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အနုကမ္ပတိ၊ စောက်ရှောက်၏။
 သုသံဝိတိတကမ္ပန္တာစ၊ ကောင်းစွာစီရင်၍ အမှုကိုပြုသည်လည်း၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ သင်္ဂဟိတပရိဇနာစ၊ အခြံအရံ လူအပေါင်းကို သင်္ဂဟိတံ ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ အနုတိစရိနိစ၊ မိမိလင်မှ တပါးသော ယောက်ျား၌ မလွန်ကျူး
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ သမ္ပတံ၊ လင်သည်၊ ဘူးအပ်သော ဥစ္စာကို၊ အနုရက္ခ
 တိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ သဗ္ဗကိစ္စေသု၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့၌၊ အနုလ
 သာ၊ ပျင်းရိခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒက္ခာစ၊ လိမ္မာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ။

အယံဝါ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်လည်း၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊
 နည်းတည်း၊ သင်္ဂဟောတိ၊ သင်္ဂဟောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မိကာဟိ၊ တရား
 နှင့်လျော်ကုန်သော၊ ဒါနဝိယဝါစာတ္ထစရိယာဟိ၊ ပေးကမ်းခြင်း ချစ်ဖွယ်
 သောစကားကို ဆိုခြင်းအကျိုးကို ကျင့်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟာနုပုဗ္ဗဒါ
 ခြင်းတည်း၊ သေယျထိဒံသေယျထာကတမံ၊ ထိုပေးကမ်းခြင်းမည်သည်
 အဘယ်နည်း၊ ဟူမူကား၊ ဥပေါသထဒိဝသေသု၊ ဥပုသ်နေ့တို့၌၊ ပရိဗ္ဗယဒါ
 နံ၊ မျိုးရိက္ခာကိုပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တဒိဝသေသု၊ ပွဲသဘင်နေ့တို့၌၊
 နက္ခတ္တဒဿပနံ၊ ပွဲသဘင်ကို ကြည့်ရှုစေခြင်း လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာဒိဝ
 သေသု၊ မင်္ဂလာနေ့တို့၌၊ မင်္ဂလာကရဏံ၊ မင်္ဂလာကိုပြုခြင်း လည်းကောင်း၊
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိကေသု၊ ပစ္စုပုန်သံသရာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊

အကျိုးစီးပွားတို့၌၊ ဩဝါဒါနုသာသနံ၊ ဆုံးမသွန်သင်ခြင်း လည်းကောင်း၊
 တံ၊ ထိုသင်္ဂဟမင်္ဂလာကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဟိတဟေတုတောစ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောစီးပွားခြင်း၏
 အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကဟိတဟေတုတောစ၊ တမ
 လွန်၌ဖြစ်သောစီးပွားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဒေဝတါဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ နမသိယတာဝဟေတုတောစ၊ ရှိခိုးအပ်သည်၏
 အဖြစ်အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗ
 သိအပ်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုဘူးလေသနည်းဟူမူ၊ ကား၊ ဒေဝါနိဓိန္ဒေဝ
 နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မာတလိ၊ မာတလိ
 နတ်သား၊ ယေဝဂဟဋ္ဌာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဝုညကရာ၊ ကုသိုလ်ကောင်း
 မှုကိုပြုကုန်၏၊ သိလဝန္တော၊ သိလရှိကုန်၏၊ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးသို့
 ဆည်းကပ်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ခါရိ
 မယားကို၊ ပေါသေန္တိ၊ ကျွေးမွေးတတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ နမသာမိ၊ ရှိခိုးဝါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုဘူး၏။ ။

အနာကုလဿ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာနာမ၊ အမှုတို့မည်
 သည်ကား၊ ကာလညတာယစ၊ အခါကို သိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပတိဂ္ဂပကာရိတာယစ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်ကို ပြုလေ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုလသတာယစ၊ မပျင်းရိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာနဗီရိယသမ္ပာဒနတာယစ၊ ထကြွလုံ့လနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဗျသနိယတာစ၊ မပျက်မစီး
 ဆောင်ရွက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကာလာတိက္ကမအပတိဂ္ဂပ
 ကရုဏသိထိလ ကရုဏာဒိ အာကုလသာဝဂီရဟိတာ၊ ကာလလွန်မှအမှု
 ကိုပြုခြင်းမသင့်တင့်သည်ကိုပြုခြင်း လျော့လျော့ပြုခြင်းအစရှိသောနှောင့်
 ရှက်သည်၏ အဖြစ်မှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကသိဂေါရက္ခ ဝါဏိဇာဓ
 ယော၊ လယ်ထွန်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိကုန်သော
 အမှုတို့သည်၊ ကမ္မန္တာ၊ ကမ္မန္တမည်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုအနှောင့်အရှက်မရှိ
 ပြုသောအမှုတို့ကို၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဒါ၊ သောဝါ၊
 သားမယားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒါသကမ္မကရာနံဝါ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ ဗျတ္တတာယ၊ လိမ္မာခြားနားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ ပယောဇိတာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ တံ ထိုအနာကုလကမ္မန္တတရားကို၊
 ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ ဝေနဉာဠုပုဗ္ဗိ

လာဘ ဟေတုတော၊ ဥစ္စာစပါး ပွားများခြင်း တဖန် ဥစ္စာရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလာန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂုရိသော၊ အကြင်ယောကျာ်းသည်၊ ပတိရူပကာရီ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ ဝရဝါ၊ ပညာနှင့် လည်းပြည့်စုံ၏။ ဥဋ္ဌာတာ၊ လုံ့လရှိ၏။ သောဂုရိသော၊ ထိုယောကျာ်းသည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒတေ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့လည်းကောင်း၊ ဝုရိသော၊ ယောကျာ်းသည်၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ သုပ္ပထိလေန၊ အိပ်လေ့ရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရက္ခိ၊ ညဉ့်ကာလ၌၊ ဥဋ္ဌာနဒေသိနာ၊ ထခြင်းကိုမှန်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ မက္ခေန၊ မေ့လျော့သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သောဇ္ဈေန၊ သေအရက်ကိုသောက်ကျူးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာရံ၊ အိပ်၌၊ အာဝထိဝံ၊ အမြဲနေအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ အတိသိတံ၊ အလွန်ချမ်းသေး၏။ အတိဥဗ္ဗာ၊ အလွန်ပူသေး၏။ ဣဒံ၊ ဤအခါသည်၊ အတိသာယံ၊ အလွန်မိုးချုပ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာဏဝေ၊ လှလင်သည်။ ဝိဿဋ္ဌကမ္မန္တံ၊ ပြုစောအမှုကို ထွတ်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထာ၊ အကျိုးတို့သည်၊ အဝစ္စန္တိ၊ ကာလကိုလွန်စေကုန်၏။ ယောစ၊ အကြင်ယောကျာ်းသည်ကား၊ သိတဉ္စ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗဉ္စ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊ တိဏာ၊ မြက်ထက်၊ သိယျော၊ အလွန်၊ နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊ ဝုရိသကိစ္စာနိ၊ ယောကျာ်းတို့ပြုအပ်သောအမှုကိစ္စတို့ကို၊ ကရံကဗျေန္တော၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုယောကျာ်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ နဝိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို၊ သံဟရမာနဿ၊ ရုံးစုသောသူသည်၊ တမရသေဝံ၊ ပျားပိတုန်းကဲ့သို့၊ ဥပစိတော၊ ဆည်းဘူးအပ်၏။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့သည်၊ သန္ဓိစယံ၊ ဆည်းဘူးခြင်းသို့၊ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝစ္ဆိန္ဒကော၊ တောင်ပို့ကဲ့သို့၊ ဥပစယတိ၊ ဆည်းဘူးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဧံ၊ ဤသို့၊ ဣဒိဿာဂါယာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ မာတုဥပဋ္ဌာနံ၊ မိခင်အား လုပ်ကျွေးခြင်း၊ ဝိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ ဘခင်အားလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ဝုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားတို့ အား၊ သင်္ဂဟော၊ သပြိုင်ဟ်ခြင်း၊ ကမ္မန္တာ၊ အမှုတို့ကို၊ အနာကုဿ၊ အနှောင့်အနှက် မရှိပြုရခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုတ္တ

ဒါရသပဒံ၊ ဝုတ္တဒါရသဟူသောပုဒ်ကို၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ဖြာကတ္တာပြု၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မာတာဝိတုဥပဋ္ဌာနံ၊ မာတာဝိတုဥပဋ္ဌာနံပုဒ်ကို၊ ဧကမေဝ၊ တပေါင်းတည်းကိုသာလျှင်၊ ကတ္တာပြု၍၊ တိဏံ၊ သုံးပါးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ မင်္ဂလာဋ္ဌာပင်၊ မင်္ဂလာအဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားပြအပ်ပြီးသည် သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဣမိနာ၊ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကား အစဉ်ဖြင့်၊ မာတာဝိတုဥပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဣမိဿ၊ ဂါထာယ၊ မာတာဝိတုဥပဋ္ဌာနံဟူသောဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ယချအခါ၌၊ ဒါနဉ္စာတိ၊ ဧတ္ထ၊ ဒါနဉ္စဟူသောဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမိနာ၊ ဤဣဿာယံ၊ ဝတ္ထုဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒိယတေ၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုပေးကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဣမိနာတိပဒေန၊ ဣမိနာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်သော၊ တံပဒံ၊ ထိုပုဒ်သည်၊ ဒါနံ၊ ဒါနမည်၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ပဋိပါဒိယတိ၊ ဆောင်နှင်းအပ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မစရိယာ၊ ဓမ္မစရိယာ မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓမ္မာ၊ တရားမှ၊ အနုပေတာ၊ မကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိယာ၊ ကျင့်ခြင်းတည်း၊ ဓမ္မစရိယာ၊ တရားမှမကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကျင့်ခြင်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို၊ သမ္မုဒ္ဓာ၊ အမျိုးစပ်ရှာသောသူဟူ၍၊ ဥာယန္တေ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥာတကာ၊ ဥာတကာမည်ကုန်၏။ အတ္ထောနိ၊ အပြစ်ရှိကုန်သည်၊ န၊ ဟုတ်ကုန်၊ အနုဝတ္ထာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ အနိန္ဒိတာနိ၊ မျက်ကွယ်လည်းမကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သောအမှုတို့ကို၊ အဂရဟိတာနိ၊ မျက်မှောက်လည်းမကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သောအမှုတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားသည်၊ ဝုတ္တနယ မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဗဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒါနံ၊ ဒါနာမ၊ အလှူမည်သည်ကား၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ သုဗုဒ္ဓိ၊ ဝုဗ္ဗိကာ၊ ကောင်းသောပညာလျှင် ရှေးသွားရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဒါဒိသဒါန

မင်္ဂလာသုတ္တဝတ္ထနာမ်

ဝတ္ထုပရိစ္ဆာဂစေတနာ၊ ဆွမ်းအလှူအစရှိသောဆယ်ပါးသော လှူဘွယ်
ဝတ္ထုကုန်စွန့်ကြဲခြင်းစေတနာတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံသမ္ပယုတ္တော၊
ထိုဒါနစေတနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ အလောတောစ၊ အလောဘသည်
လည်းကောင်း၊ အဒေါသောစ၊ အဒေါသသည်၎င်း၊ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်၏။ ဟိ
သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုလှူဘွယ်ဝတ္ထု
ကို၊ ပရဿ၊ သူ့ဘဝအား၊ ပဋိပဒေတိ၊ ဆောင်ရှင်းပေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဒိယတေ ဣမိနာတိဒါနန္တိ၊ ဒိယတေ ဣမိနာတိဒါနံဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏။
တံ၊ ထိုဒါနမင်္ဂလာကို၊ ဗဟုဇနုပိယမနာပတာဒီနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်း
တို့သည်ချစ်ခြင်းနှစ်ယုံခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓိကသမ္ပရာယိကာနံ၊
မျက်မှောက်တမလွန်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဿဝိသေသာနံ၊ အကျိုးထူ တို့၏။
အဓိကမောတုတော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊
မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်၏။ ဝိဟ၊ ဝိဟ၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်သော၊
ဒါယကော၊ ဒါယကာကို၊ ဗဟုဇနုဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်၊
ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေမာဒီနိစ၊ ဤသို့အစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တာ
နိ၊ သုတ်တို့ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒါနဉ္စဟူသောဝုဒ်၌၊ အနုသဂိတဗ္ဗာနိ၊ အောက်မေ့
အပ်ကုန်၏။ အပဇရာ၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စ
တေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ ဒါနံနာမ၊ ဒါနမည်သည်ကား၊ အာမိသဒါနဉ္စ၊ အာမိသဒါန
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါနဉ္စ၊ ဓမ္မဒါနဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒုဝိဝံ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အာမိသဒါနံ၊ အာမိသဒါနသည်၊
ဝုတ္တပ္ပကာရမော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသည်သာတည်း။ ဣလောက
ပရလောကဒုက္ခက္ခယ သုခဝဟဿပန၊ ဤလောကတမလွန် လောက၌
ဆင်းရဲကိုကုန်စေသည်ဖြစ်၍ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓ
ပဝေဒိတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဓမ္မဿ၊
တရားတော်ကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဟိတကာမတာယ၊ အစီးအပွား
ကိုအဆိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဟောခြင်းသည်၊ ဓမ္မဒါနံနာမ၊ ဓမ္မဒါ
နမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေသဉ္စ၊ ဤသို့လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိန္နံ၊
နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒါနာနံ၊ အလှူတို့တွင်၊ ဧတေဒေဝ၊ ဤဓမ္မဒါန အလှူသည်
သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြက်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ
သနည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗဒါနံ၊ ခပ်ထိမ်းသော အလှူကို၊ ဓမ္မဒါနံ၊ တရားဟူ
သောအလှူသည်၊ ဖိနာဟိ၊ အောင်၏။ သဗ္ဗရသံ၊ ခပ်ထိမ်းသော အရသာ

ကို၊ ဓမ္မရသော၊ တရားဟူသော အရသာသည်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ သဗ္ဗရတိ၊
 ခပ်သိမ်းသော မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဓမ္မရတိ၊ တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊
 ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊
 ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အာမိသဒါနုဓမ္မဒါနုတို့တွင်၊ အာမိ
 သဒါနုဿ၊ အာမိသဒါနု၏၊ မင်္ဂလတ္ထံ၊ မင်္ဂလာ၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဓမ္မဒါနုပန၊ ဓမ္မဒါနုကိုကား၊ အတ္ထပဗ္ဗိသံဝေဒိ
 တာဒိနံ၊ အကျိုးကိုခံစားခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏၊
 ပဒဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ ကြားတိုင်းသော၊ ယထာ
 ပရိယတ္တံ၊ သင်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊
 ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒေသေတိ၊ ဟောပြော၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထို
 သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တသ္မံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား
 ၌၊ အတ္ထပဗ္ဗိသံဝေဒိစ၊ အကျိုးကိုခံစားသောသဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဓမ္မပဗ္ဗိသံဝေဒိစ၊ အကြောင်းကိုခံစား သဘောရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ။

ဓမ္မစရိယာနာမ၊ ဓမ္မစရိယာ မည်သည်ကား၊ ဒသကုသလ ကမ္မပထ
 စရိယာ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထကို ကျင့်ခြင်းတည်း၊ ယထာဟ၊
 ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယ
 ကာတို့၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဓမ္မစရိယာ၊ တရားကို ကျင့်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗ
 စရိယာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည်၊ တိဝိဝေ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 သာပ နေသာ သာပနဇော၊ ဓမ္မစရိယာ၊ ထိုသို့သော တရားကို ကျင့်
 ခြင်းကို၊ သဂ္ဂလောကုပလတ္တိဟေတုတော၊ သုဂတိလောကသို့လားအံ့သော
 အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ ဓမ္မစရိယာဟေတု၊ တရား

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

ကိုကျင့်ခြင်းအကြောင်းသည်။ အတ္တိရှိ၏။ သမ္မစရိယာဟေတု။ ကောင်း
သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း အကြောင်းသည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌။ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှာ။ ပရိမေဏာ၊ သေ
သည်မှနောက်ကာလ၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာ
ဖြစ်သော။ သင်္ဂု၊ နတ်ပြည်ဖြစ်သော။ လောကံ၊ လောက၌။ ဥပပစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဥာတကာနာမ၊ အဆွေအမျိုးသို့မည်သည်ကား။ မာတိတောဝါ၊ အမိ
မှလည်းကောင်း။ ဝိဘိတောဝါ၊ အဘမှလည်းကောင်း။ ယာဝသတ္တမာ မာ
တာမဟာပိတာမဟယုဂါ၊ အဖွားအသိုး ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ သမ္မန္တာ၊
စပ်ကုန်၏။ တောဂပါရိဇုညေနဝါ၊ ဥစ္စာပျက်စီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ဗျာဓိပါရိဇုညေနဝါ၊ အနာလျှင်ပျက်စီးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အဘိ
ဟတာနံ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမိပံ၊ အနီးသို့။ အာ
ဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးဥာတိတို့အား။ ယထာ
ဗလံ၊ အစွမ်းသတ္တိ သပြိုဟ်နိုင်သည်အား လျော့စွာ။ ဗာသန္တောဒန ဓန
ညော ဒီဟိ၊ အစား အဝတ်ဥစ္စာစပါး အစရှိသည် တို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊
သပြိုဟ်ခြင်းကို၊ ပသံသာဒီနံ၊ မြီးပွမ်းခြင်းအစရှိကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓိန္ဒိကာနံ၊
မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသေသာမိဂမာနဉ္စ၊ အထူးကိုရခြင်းတို့၏
လည်းကောင်း။ သုဂတိဂမနာဒီနံ၊ သုဂတိသို့လားခြင်းအစရှိကုန်သော။ သမ္မ
ရာယိကာနံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသေသာမိဂမာနဉ္စ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်
အထူးကိုရခြင်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ဟေတုတော၊ အကြောင်းဖြစ်သော
အားဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ချီအပ်၏။ အနုဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်
မရှိ ကုန်သော။ ကမ္မာနိနာမ၊ အမှုတို့မည်သည်ကား။ ဥပေါသထင်္ဂိသမာဒါန
ဝေယျာ ဝစ္စကရဏအာရာမဝနရောပနသေတုကရဏာဒီနိ၊ ဥပုသ်ဆောက်
တည်ခြင်း အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်း အရံဥယျာဉ်ပိုက်ပျိုးခြင်း တံတားခင်း
ခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းအစရှိသည်တို့တည်း။ ဟံသင်္ဂု၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
တာနံ၊ ထိုအမှုတို့ကို။ နာနုပ္ပကာရဟိတသုခ မိဂမဟေတုတော၊ အထူးထူး
အပြာ ပြားသောစီးပွားချမ်းသာတို့ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအား
ဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ချီအပ်ကုန်၏။ ဝိသာမေ၊ ဝိသာခါ၊ ဣမေ၊
ဤသူနား သာသနာတော်၌။ ဧကေစ္စာ၊ အချို့သော။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်
လည်းကောင်း။ ဝုရိ သေဝါ၊ ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း။ အဋ္ဌင်္ဂ

သမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါဂှ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယံဥပေါသတံ၊ အကြင်ဥပုသ်ကို ဥပဝသီ၊ သုံး၏။ တံ၊ ထိုဥပုသ်ကို။ ဥပဝသီတွာ၊ သုံးပြီး၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဝောဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ ပရိမရေကာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်သံဃ်နုကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သာဗျတံ၊ အပေါင်းအပေါ်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိဝေမာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သုတ္တာနံ၊ သုတ်တို့ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအနုဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိဟူသော မင်္ဂလာပုဒ်တို့၌။ အနုသရိတဗ္ဗာနံ၊ အစဉ်အောက်မေ့အပ်ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဤဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ အစရှိသော ဂါထာပုဒ်၌။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးခြင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။ ဥာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့အား သင်ဟောစ။ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်း။ အနုဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏။ မင်္ဂလတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော အရာတို့၌။ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားပြုအပ်ပြီးသည် သာတည်း။ ဣတိဣမိနာ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကား အစဉ်ဖြင့်။ ဒါနဉ္စာတိ ဣမိဿာ ဂါထာယ၊ ဒါနဉ္စဟူသော ဤဂါထာပုဒ်၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ အဖွင့်သည်။ နိမ္မိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာရတိ ဝိရတိတိဧတ္ထ၊ အာရတိဝိရတိ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အတ္ထာ၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာရတိတိ၊ အာရတိ ဟူသည်ကား။ အာရမနံ၊ ကြဉ်ခြင်း။ ဝိရတိတိ၊ ဝိရတိ ဟူသည်ကား။ ဝိရမနံ၊ အထူးသဖြင့်ကြဉ်ခြင်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဧတေယ၊ ထိုဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ အကုသလတော၊ အကုသိုလ်တရားမှ။ ဝိရမန္တိ၊ အထူး ကြဉ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ အထူးကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိမည်၏။ ပါပါတိ၊ ပါပါဟူသည်ကား။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တရားမှ။ မဒနိယဋ္ဌေန၊ ယစ်တတ်သော အနက်ဖြင့်။ မဇ္ဇံ၊ မဇ္ဇမည်၏။ မဇ္ဇဿ၊ ယစ်မျိုးကို။ ပါနံ၊ သောက်ခြင်းတည်း။ မဇ္ဇပါနံ၊ ယစ်မျိုးကို သောက်ခြင်း။ တတောမဇ္ဇပါနာထိယစ်မျိုးကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမနံ၊ စောင့်စည်းခြင်း။ သံယမော၊ စောင့်စည်းခြင်း။ အပမဇ္ဇနံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း။ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း။ ဓမ္မေသုတိ၊ ဓမ္မသုဟူသည်ကား။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်

သော စကားသည်၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုန်၏အဖွင့်တည်း၊ ။

အတ္တဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိ
အပ်၏၊ အာရတိနာမ၊ အာရတိမည်သည်ကား၊ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌၊ အာဒိ
နဝဒဿာဝိဒနာ၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိသောသူအား၊ မနသာဝေ၊ နှလုံးဖြင့်
သာလျှင်၊ အနာဘိရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းတည်း၊ ဝိရတိနာမ၊ ဝိရတိမည်
သည်ကား၊ ကမ္မဒါရဝသေန၊ ကံဒါရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကာယဝါစာတိ၊ ကိုယ်
နှုတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိရတံ၊ ကြဉ်ခြင်းတည်း၊ သာဗေသာ သာဗေသာဝိရတိ
နာမ၊ ထိုဝိရတိမည်သည်ကား၊ သမ္ပတ္တဝိရတိ သမာဒါနဝိရတိ သမုဇ္ဈေ
ဒဝိရတိဘိ၊ သမ္ပတ္တဝိရတိ သမာဒါနဝိရတိ သမုဇ္ဈေဒဝိရတိဟူ၍၊ တိဝိဝေ၊
သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ဝိရတိတို့
တွင်၊ ကုလဂုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိံ၊ ဇာတိ
ကိုလည်းကောင်း၊ ကုလံ၊ ကုလံ၊ အမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ယ္ဗာဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဣမံ
ပါတံ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ ဟဒနယျံ၊ သတ်ငြားအံ့၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသောသူ
၏ဥစ္စာကို၊ အာဒိယေယျံ၊ ယူငြားအံ့၊ ဇေံ၊ ဤသို့ယူခြင်းသည်၊ နပတိဇ္ဈပံ၊
မလျောက်ပတ်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သမ္ပတ္တ
ဝတ္ထု၊ တော၊ နောက်သောဝတ္ထုမှ၊ ယာဝိရတိ၊ အကြင်ကြဉ်ခြင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသို့သောဝိရတိသည်၊ သမ္ပတ္တဝိရတိ၊ သမ္ပတ္တဝိရတိ
မည်၏၊ သိက္ခာပဒသမာဒါနဝသေန၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအစရှိသည်
တို့ဖြင့် သိက္ခာပုန်ကိုဆောက်တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊
ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်၊ သမာဒါနဝိရတိနာမ၊ သမာဒါနဝိရတိမည်၏၊ ယဿ၊
အကြင်ဝိရတိ၏၊ ပဝတ္ထိတော၊ ဖြစ်သည်မှ၊ ပဘုတိ၊ အစပြု၍၊ ကုလဂုတ္တော၊
အမျိုးသားသည်၊ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့ကို၊
နကရောတိ၊ မပြု၊ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ အရိယမဂ်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဝိရ
တိ၊ ဝိရတိသည်၊ သမုဇ္ဈေဒဝိရတိနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒဝိရတိမည်၏၊ ယဿ၊
အကြင်သမုဇ္ဈေဒဝိရတိ၏၊ ပဝတ္ထိတော၊ ဖြစ်သည်မှ၊ ပဘုတိ၊ အစပြု၍၊
အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာတပည့်အား၊ ပဉ္စဘယာနိ၊ ငါးပါးသော
ဘေ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဇေရာနိ၊ ရှေ့တို့သည်၊ ဂူပသန္တာနိ၊ ငြိမ်းကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယံပါပံနာမ၊ အကြင်မကောင်းမှု မည်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ဂဟပတိဂုတ္တ၊ သူဌေးသား၊ ပါဏာတိ

ပါတော၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာချခြင်းသည်။ ကမ္မကိလေသော၊ ညစ်
 နွမ်းသောကံတည်း။ အနိန္ဒာဒါနံ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းသည်။ ကမ္မ
 ကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းသောကံတည်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ ကာမတို့၌
 လွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းသည်။ ကမ္မကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းသော ကံတည်း။
 မုသာဝါဒေါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ကမ္မကိလေသော၊
 ညစ်နွမ်းသောကံတည်း။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်၏။
 ပါဏာတိပါတောစ၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာချခြင်းကို လည်းကောင်း။
 အနိန္ဒာဒါနဉ္စ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မုသာဝါဒေါ
 စ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပရဒါရဂမနဉ္စ၊
 သူတပါး၏မယားကိုသွားလာခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မကိလေသောတိ၊
 ညစ်နွမ်းသောကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နပသံ
 သန္တိ၊ မငြိုးမွမ်းကုန်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတံ၊
 သင်္ဂြိုဟ် အပ်သော၊ ကမ္မကိလေသသင်္ခါတံ၊ ကမ္မကိလေသဟု ဆိုအပ်
 သော၊ စတုဗ္ဗိဝံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတောပါပါ၊ ထိုအကုသိုလ်တည်းဟူသော မကောင်း
 မှုမှ၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သောအာရတိစ၊ ဤသို့သောကြည့်
 ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သောဝိရတိစ၊ ဤသို့သော အထူးကြည့်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သမ္ပရာယိကဘယဝေရပ္ပဟာနာဒိ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သံသရာ
 ၌ ဖြစ်သောဘေးရန်ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော၊ နာနုပ္ပကာပေသေသာပိဂမ
 ဟေတုတော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အထူးပိသေသာကို ရခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂဟ
 ပတိဝုတ္တံ၊ သူဌားသား၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာ၏ တပည့်သည်၊ ပါ
 ဏာတိပါတော၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြည့်၏။ ဣတိ
 အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့ကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ
 ၌။ အနုဿရိတဗ္ဗာနိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့အပ်ကုန်၏။ မဇ္ဇပါနသံယမောနာ
 မ၊ မဇ္ဇပါနသံယမမည်သည်ကား။ ဝုပ္ပေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တသုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ
 ဌာနာ ဝေရမဟိယာဝေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ ဌာနာ
 ဝေရမဟိ၏ သာလျှင်၊ ဧတံအပိဝစနံ၊ ဤအမည်တည်း။ ယသ္မာပန၊ အကြင်
 ကြောင့်ကား။ မဇ္ဇပါယိ၊ ယစ်မျိုးကို သောက်လေ့ရှိသော သူသည်။ အတ္ထံ၊
 အကျိုးတရားကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းတရားကို။ နဇာနာတိ၊
 မသိ၊ မာတု၊ မိခင်အား။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။

ဝိတု၊ ဘခင်အား၊ အန္တရာယ်၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဗုဒ္ဓ
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓတထာဂတသာဝကနန္ဒါ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့အား
 လည်း၊ အန္တရာယ်၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ယုက်
 မှောင်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရှေ့
 ၏၊ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။
 အပရာပရိယေ၊ အထက်လာလတ္တံ့သောဘဝ၌၊ ဥဗ္ဗာဒဉ္စ၊ ရူးခြင်းသို့လည်း၊
 ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏။ မဇ္ဇပါနာ၊ ယစ်မျိုးကို သောက်ခြင်းမှ၊ သံယ
 မော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်ကား၊ တေသံဒေါသာနံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အပြစ်တို့၏၊ ဝုပသမဉ္စ၊ ငြိမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗိပရိတဂုဏံ၊ သမ္ပ
 ဒဉ္စ၊ ထိုမှပေါက်ပြန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊
 ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဇ္ဇပါနာ၊ ယစ်မျိုးကို သောက်
 ခြင်းမှ၊ အယံသံယမော၊ ဤသို့သောစောင့်စည်းခြင်းကို၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာ
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ။

ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ
 နာမ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းမည်သည်ကား၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရား တို့ကိုလည်း၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ အသက္ကစ္စ
 ကိရိယတာ၊ ရိုသေစွာ မပြုသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ အသာ
 တစ္စကိရိယတာ၊ အမြဲမပြုသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အနုဗ္ဗိတ
 ကိရိယတာ၊ အတည်မပြုသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဩလိန
 ဝတ္တိတာ၊ တွန့်တိုးသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊
 နိက္ခိတ္တဿန္ဒတာ၊ ချအပ်သောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊
 နိက္ခိတ္တဓရတာ၊ ချအပ်သော ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊
 အနာသေဝနာ၊ ကုသိုလ်ကို မမှီဝဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဘာဝနာ၊
 ကုသိုလ်ကို မပွားများခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အပဟုလိကမ္ပံ၊ အကြိမ်
 များစွာမပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အနုဓိဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ကို မဆောက်
 တည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အနုနုယောဂေါ၊ မဟုတ်ခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပမာဒေါ၊ ပမာဒတရားမည်၏။ ဇေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ယောပမာဒေါ၊ အကြင်မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ယာပမဇ္ဇနာ၊ အကြင်မေ့လျော့
 သောအခြင်းအရာသည်၊ ယံပမဇ္ဇိတတ္ထံ၊ အကြင်မေ့လျော့သည်၏အဖြစ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤသို့မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ပမာဒေါတိ၊ ပမာဒဟူ၍၊
 ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇေတ္ထ၊ ဤအပ္ပမာဒေါစမေဗ္ဗေသုဟူသောပုဒ်၌၊ ဝုတ္တဿ၊ ဆို

အပ်ပြီးသော။ ပမာဒဿ။ မေဇေယျာခြင်း၏။ ပဗ္ဗိပက္ခဝသေန။ သန္နိကျင်ဘက်
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ အတ္တတော။ အနက်အားဖြင့်။ ကုသလေသုခဓမ္မေသု။ ကုသိုလ်
 တရားတို့၌။ သတိယာ။ သတိနှင့်။ အဝိပ္ပဝါသော။ မကွေမကွင်းခြင်းကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သော။ ထိုအပ္ပမာဒတရားကို။ နာနပ္ပကာရကုသလာမိ
 ဝမ ဟေတုတောစ။ အထူးထူး အပြားပြားသော ကုသိုလ်ကို ရခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အမတာမိဝမဟေတုတော
 စ။ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ မင်္ဂလ
 န္တိ။ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုအပ္ပမာဒတရား၌။ အပ္ပမတ္တဿ
 အာတာဝိနောတိစ။ အပ္ပမတ္တဿအာတာဝိနောဟူ၍ လည်းကောင်း။ အပ္ပ
 မာဒေါအမတံ ပဒန္တိစ။ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒံဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဇေမာ
 ဒိ။ ဤသို့အစရှိသော။ သတ္ထုသာသနံ။ ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်ကို။
 အနုဿရိတဗ္ဗံ။ အဖန်ဖန်အောက်မေ့အပ်၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ဣမိသံဂါထာ
 ယံ။ ဤဂါထာ၌။ ပါပဝိရတိ။ မကောင်းမှုကြွကြပ်ခြင်း။ မစ္ဆပါနသံယမော။ သေ
 အရက်ကိုသောက်ခြင်း။ မှကြွပ်ခြင်း။ ကုသလေသုခဓမ္မေသု။ ကုသိုလ်တရား
 တို့၌။ အပ္ပမာဒေ။ မမေ့မလျော့ခြင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တိဏိ။ သုံးပါးကုန်သော။
 မင်္ဂလာနိ။ မင်္ဂလာတို့ကို။ ဝုတ္တနိ။ မိန့်အပ်ကုန်၏။ နေသံ။ ထိုပုဒ်တို့၏။ မင်္ဂလ
 ဣဉ္ဇ။ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုသောအရာတို့၌။ ဝိတာ
 ဝိတမေဝ။ ထင်ရှားစွာပြအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိဣမိနာဝုတ္တက္ကမေ
 န။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အာရတီတိဣမိဿာ ဂါထာယ။
 အာရတီဟူသော ဤဂါထာ၏။ အတ္တဝဏ္ဏနာ။ အနက်၏ အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိ
 တာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဂါရဝေါစာတိဇ္ဇေ။ ဂါရဝေါစဟူသော ဤပုဒ်၌။
 အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဂါရဝေါတိ။ ဂါရ
 ဝေါဟူသည်ကား။ ဝဂ္ဂါဂါရဝေါ။ ရိုသေသည်၏ အဖြစ်တည်း။ နိဝါတော
 တိ။ နိဝါတောဟူသည်ကား။ နိဝဂ္ဂိတော။ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏
 အဖြစ်တည်း။ သန္တုဗ္ဗိတိ။ သန္တုဗ္ဗိဟူသည်ကား။ သန္တောသော။ ရောင့်ရဲ
 ခြင်းတည်း။ ကတဿ။ သူတပါးပြုအပ်သောကျေးဇူးကို။ ဇေနတံ။ သိ
 သောသူ၏အဖြစ်သည်။ ကတညတံ။ ကတညတံမည်၏။ ကာလေနာတိ။
 ကာလေနဟူသည်ကား။ ခဏေနသမယေန။ အခါ၌။ ဓမ္မဿ။ တရားတော်
 ကို။ သဝနံ။ နာခြင်း။ ဓမ္မသဝနံ။ တရားတော်ကိုနာခြင်း။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်

မင်္ဂလာသုတ္တဝဏ္ဏနာမ

သောစကားသည်၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ ။

အတ္တဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ ဂါရဝေါနာမ၊ ဂါရဝမည်သည်ကား၊ ဂရုကာဓုပ္ပယောဂါရုဟေ
သု၊ အလေးပြုခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓတထာ
ဂတသာဝက အာစရိယုပဏ္ဍာယ မာတာဘိတု ဇေဋ္ဌကဘာတိက ဘာဂိနိ
အာဒိသု၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားတပည့် သားတော် ဆရာဥပဏ္ဍိယံ
မိခင်ဘခင်အစ်ကိုအကြီး အမအကြီး အစရှိသည်တို့၌၊ ယထာနုရူပံ၊ အ
ကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဂရုကာရော၊ အရိုအသေပြုခြင်းတည်း၊ ဂရုကရ
ဏံ၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ သဂါရဝတာ၊ ရိုသေသည်၏အဖြစ်နှင့်
တကွဖြစ်၏၊ သွာစာယံ သောစအယံ ဂါရဝေါ၊ ထိုဂါရဝ တရားသည်၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဂတိဂမနာဒိနံ၊ သုဂတိသို့လားခြင်းအစရှိသည်
တို့၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်
သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဂရုကာတဗ္ဗံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်
သောသူကို၊ ဂရုကာရောတိ၊ အလေးအမြတ်ပြု၏၊ မာနေတဗ္ဗံ၊ မြတ်နိုးအပ်
သောသူကို၊ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏၊ ပူဇေတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်သောသူကို၊ ပူဇေ
တိ၊ ပူဇော်၏၊ သော၊ ထိုဂါရဝ တရားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ဧဝံသမတ္ထေ
န၊ ဤသို့ ပြည့်စုံသော၊ ဧဝံသမာဒိန္ဒေန၊ ဤသို့ဆောက်တည်သော၊ တေန
ကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်ဂါရဝတရားဖြင့်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊
ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရိမရဏာ၊ သေသည်မှ၊ နောက်ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်း
မှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်ဖြစ်သော
လောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်
မှ၊ ပရိမရဏာ၊ သေသည်မှ၊ နောက်ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့
၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ နောစေဥပပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်
အံ့၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍သာရောက်
အံ့၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အဖြစ်၌၊ ပစ္စာဇေယတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝဇာတိ၌၊ ဥပ္ပာကုလိနေ၊ မြတ်သောအမျိုး
နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်၏၊ ယ
ထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော် မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အပရိဟာနိယာ၊ မလျော့အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊
ဣမေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါး တို့တည်း၊ ဣတမေသတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့

နည်းဟူမူကား၊ သတ္တုဂါရဝတာ၊ ဘုရားကိုရိုသေသည်၏ အဖြစ်တည်း၊
ဣတိဝေမာဒိံ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။

နိဝါတောနာမ၊ နိဝါတမည်သည်ကား၊ နိဝေဒနာတံ၊ နှိပ်ချသောစိတ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်တည်း၊ နိဝုတ္တိတာ၊ နှိပ်ချသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
တည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဝါတဝုတ္တိတာယ၊ နှိပ်ချ
အပ်သော အနေအထိုင် ရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်ပုံ၏၊
နိဟတမာနော၊ မာန်မာနကိုသတ်၏၊ နိဟတဒဗ္ဗော၊ ကိုယ်ကိုနှိပ်ချ၍၊ ပါဒ
ပုဏ္ဏနကစောဠသဒိသော၊ ခြေသုတ်ပုဆိုးနှင့်တူ၏၊ ဆိန္ဒုရိသာဏ ဥသဘ
သမော၊ ဦးချိုကျိုးသောနွားဥသဘနှင့်တူ၏၊ ဥဒ္ဓုပိဋ္ဌသပ္ပသမောစ၊ နှုတ်
အပ်သောအစွယ်ရှိသောမြွေနှင့်တူသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဏ္ဍာ၊
နူးညံ့၏၊ သဒိလော၊ ပြေပြစ်၏၊ သုခသန္တာသော၊ နားချင်းသာသောစကား
ကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသို့သော အကျင့်သည်၊ နိဝါ
တော၊ နိဝါတမည်၏၊ သွာယံ သောအယံနိဝါတော၊ ထိုသို့ နှိပ်ချခြင်းကို၊
ယသာဒိဂုဏပဋိလာဘဟေတုတော၊ အမြဲအရံအစရှိသောဂုဏ်ကိုရခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
နိဝါတဝုတ္တိ၊ နှိပ်ချ၍ နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အထဒ္ဓေါ၊ မခက်ထန်သည်ဖြစ်
၍၊ တာဒိသော၊ သည်းခံသော သဘောရှိသောသူသည်၊ ယသံ၊ အမြဲအရံ
အကျော်အစောကို၊ လဘတေ၊ ရ၏၊ ဣတိဝေမာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟစ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူ၏။ ။

သန္တုဗြူစနာမ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမည်သည်ကား၊ ဣတရိတရပစ္စယသန္တာ
သော၊ ရတိုင်းရတိုင်းသောပစ္စည်း၌ကောင်းစွာနှစ်သက်ခြင်းတည်း၊ သော၊
ထိုသန္တာသသည်၊ ဒွါဒသဝိဝေ၊ တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသည်၊ ဟေဝံ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယုတိဒိသေယုထာကတမံ၊ ထိုတဆဲ့နှစ်ပါးသောသန္တာ
သအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာလာဘသန္တာသော
ယထာလာဘ သန္တာသ လည်းကောင်း၊ ယထာဗလ သန္တာသော၊
ယထာဗလ သန္တာသ လည်းကောင်း၊ ယထာသာရုပ္ပ သန္တာသော၊
ယထာသာရုပ္ပ သန္တာသ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဝေ၊ သုံးပါး
အပြား ရှိ၏၊ ဝိဏ္ဏပါတာဒိသု၊ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
တိဝိဝေ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုသန္တာသ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ ပဘေဒသံဝဏ္ဏနာ၊ အပြားကို ဘွင့်ခြင်းတည်း၊ ဣမ၊ ဤသာ

မင်္ဂလာသုတ္တဝါဒနာ၊

သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ သုန္ဒရီဝါ၊ ကောင်း
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသုန္ဒရီဝါ၊ မကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း၊
လဘတိ၊ ရ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေနေဝ၊ ထိုရတိုင်းသော
သင်္ကန်းဖြင့်လျှင်၊ ယာပေတိ၊ မှု၏၊ အညံ၊ တပါးသော သင်္ကန်းကို၊ နပတ္ထေ
တိ၊ မထောင့်တ၊ မတကြောဝိ၊ ရငြားသော်လည်း၊ နဂဏှာတိ၊ မယူ၊ အယံ
သန္တောသော၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စီဝရေ၊
သင်္ကန်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ ရတိုင်းသောသင်္ကန်းဖြင့်နှစ်သက်
ခြင်းမည်၏၊ အထပန၊ အကယ်၍လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဗာဓိကော၊
အနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂရံ၊ လေးသော၊ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရု
ပေန္တော၊ ဝတ်ရုံသည်ရှိသော်၊ ဩဏမတိဝါ၊ ကုန်းကွမှုလည်း ကုန်းကွ၏၊
ကိလမတိဝါ၊ ပင်ပန်းမှုလည်းပင်ပန်း၏၊ သော၊ ထိုနာသော ရဟန်းသည်၊
သတာဂေန၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းနှင့်၊ သမ္ဗိ၊ တကွ၊ တံစီ
ဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို၊ ပရိဝတ္ထေတွာ၊ ဖလယ်၍၊ လဟုကေန၊ ပေါသော
သင်္ကန်းဖြင့်၊ ယာပေန္တောပိ၊ မှုသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသန္တောသသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလသန္တောသသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပရောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ပဏီတပစ္စယဇာတိ၊ မြတ်သောသင်္ကန်းအစရှိသော ပစ္စည်းကို ရလေ့ရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပတ္တစီဝရာ ဒိနံ၊
သပိတ်သင်္ကန်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးတပါးဖြစ်သော၊
မဟန္တစီဝရံ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သောသင်္ကန်းကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ဣဒံ
စီဝရံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စိရပဗ္ဗဇိတာ
နဉ္စ၊ ကြာမြင့်စွာရဟန်းပြုသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ ဗဟုဿုတာနဉ္စ၊
များသော အကြား အမြင်ရှိသော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ အနုဂ္ဂပံ၊
လျှောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေး
လှ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သင်္ကာရကုဋ္ဌာဝါ၊ တမြက်ချေးရရာ အရပ်မှ
လည်းကောင်း၊ အညတေဝါ၊ တပါးသောအရပ်မှလည်းကောင်း၊ ကုတော
စိ၊ တရံတရသောအရပ်မှ၊ နန္တကာနိ၊ အနားမရှိကုန်သော အဝတ်တို့ကို၊
ဥပ္ပိနိတွာ၊ ရွေးချယ်၍၊ သံဃာဋီကံ၊ ခူးကုန်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာရေန္တော
ဝါ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၊ ယ

ထာသာရူပသန္တောသော၊ ယထာသာရူပသန္တောသမည်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဝေပန၊ ဤသာသနာတေသိဒ္ဓိကား၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ လူခံဝါ၊ ကြမ်း
ထင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတံဝါ၊ ပွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဏ္ဏ
ပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လတတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေနေဝ၊ ထိုရသော
ဆွမ်းဖြင့်လျှင်၊ ယာပေတိ၊ မှုနှိုင်း၏။ အညံ၊ တပါးသောဆွမ်းကို၊ နပတ္ထေတိ၊
မတောင့်တ၊ လတန္တောပိ၊ ရပြားသော်လည်း၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မပူ။ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိဏ္ဏပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာလာတ
သန္တောသော၊ ရတိုင်းသောဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။ သိက္ခ၊ ရဟန်း
သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာဂါသည်။ အထပနဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ လူ
ခံ၊ ကြမ်းထင်းသော၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊ ဗာဠုရောဂတံ
ပြင်းပြသောရောဂါ၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်ခဲ့အံ့၊ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်။ တံ၊ ထိုကြမ်းသောဆွမ်းကို၊ သတာဂဿ၊ သဘောတူသော၊ သိက္ခ၊
နော၊ ရဟန်းအား၊ ဒတွာ၊ ဝေး၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊
သပ္ပိမရဓိရာဒိနိ၊ စောပတ်ပျားနှို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊ သမဏ
ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ သန္တုဠောဝ၊ ရောင့်ရဲ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား
ဝိဏ္ဏပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလသန္တောသ
မည်၏။ အပရော၊ တပါးသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ပဏီတံ၊ ပွန်မြတ်သော၊
ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လတတိ၊ ရ၏။ အယံ၊ ဝိဏ္ဏပါတေ၊ ဤဆွမ်းသည်။
ဝိရပဗ္ဗဒိတာနံ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ကုန်သော၊ ဝေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား၊
အနုရူပေါ၊ ယောက်ပတ်၏။ ပဏီတဝိဏ္ဏပါတံ၊ ပွန်မြတ်သောဆွမ်းကို၊
ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အယာပေန္တာနံ၊ မမှုနှိုင်းကုန်သော၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်
သော၊ သဗြဟ္မစာရိနဉ္စ၊ သီတင်း သုံးဘော်တို့အားလည်း၊ အနုရူပေါ၊
ယောက်ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ဒတွာ၊
ပေးယူပြီး၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ဖွည့်
လည်၍၊ မိဿာကာဟာရံ၊ အရောရောဖြစ်သောအာဟာရကို၊ ဘုဒ္ဓန္တောပိ၊
စားသော်လည်း၊ သန္တုဠောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိဏ္ဏပါတေ၊ ဆွမ်း၌၊ ယထာ
သာရူပသန္တောသော၊ ယထာသာရူပသန္တောသမည်၏။ ။

ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သေနာ
 သနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်။ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ တေနေဝ၊ ထိုရတိုင်းသောကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့်လျှင်၊ သန္တုဿ
 တိ၊ ရောရဲ၏။ ပုန၊ တဖန်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သုန္ဒရတရေဓိအထူးသဖြင့်ကောင်း
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပဏန္တံ၊ ရောက်သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊
 နဂဏှာတိ၊ မယူ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာ
 သနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဟထာလာတ သန္တောသော၊ ရတိုင်း
 သောကျောင်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဗာဓိ
 ကော၊ အနာရှိသည်၊ အထပနဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ နိဂါတသေနာ
 သနေ၊ လေတိတ်သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိတ္တရောဂါဒိတိ၊ သည်းခြေပျက်ရောဂါအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ အာတုရိယတိ၊ နာကျင်ခဲ့၏။ သော၊ ထိုနာသောရဟန်းသည်၊ တံ၊
 ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ သဘာဂဿ၊ သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ တဿ၊ ထိုသဘောတူသော ရဟန်းအား၊
 ပါပဏနေ၊ ရောက်အပ်သော၊ သဝါတေ၊ လေနှင့်တကွသော၊ သိတလသေ
 နာသနေ၊ ချမ်းမြေ့သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သမဏ
 ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ သန္တုဇ္ဇော၊ ရောင့်ရဲ
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာသ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ဟထာဗလ သန္တောသော၊
 ယထာဗလသန္တောသမည်၏။ အပရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ပတ္တဓိ၊ မိမိထို့
 ရောက်သည်ကိုလည်း၊ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ
 နေရာသည်၊ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်တရားမှ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသမ္ပုဋိစ္ဆတိ၊ ဝန်မခံ၊ တကြ၊ ထိုကောင်းမွန်သော
 ကျောင်း၌၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော ရဟန်းအား၊ ထိနမိန္ဒံ၊ ထိနမိန္ဒသည်။
 ဩက္ကမတိ၊ သက်တတ်၏။ နိဗ္ဗါဘိဘူတဿစ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသည် နှိပ်စက်
 သောရဟန်းအားလည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပဋိဗုဇ္ဈတော၊ နိုးလတ်သော်၊ ကာမ
 ဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်။ သမုဒါစရတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုကောင်းသောကျောင်းကို၊
 ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ အဇ္ဈောကာသဂုက္ခမူလပဏ္ဏကုဋီသု၊ လွင်တီးခေါင်
 သစ်ပင်ရင်း သစ်ရွက်ရိုးသောကုဋီတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထပိ၊ တရံတခုသော

အရပ်၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေသော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သေနာ
သနေ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ ယထာသာရူပ သန္တောသော၊ ယထာသာ
ရူပသန္တောသမည်၏။ ။

ဣပေန၊ ဤသာသနာ တော်၌ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘေသန္တံ၊
ဆေးကို၊ ဟရိတကံဝါ၊ ကြံ့ခဲသမားခါးသီးကို လည်းကောင်း၊ အာမလ
ကံဝါ၊ ဆီးဖြူရှစ်ရှားသီးကိုလည်းကောင်း၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြံ့ခဲအစရှိသော သစ်သီးဖြင့်သာလျှင်၊ ယာပေတိ၊
မျှ၏၊ အညေတိ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ လန္ဗိ၊ ရအပ်သော၊ သပ္ပိမရ
ပါဏိတာဒိ၊ ထောပတ်ပျားတင်လဲအစရှိသည်ကို၊ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်
တ၊ လဘန္တောပိ၊ ရသော်လည်း၊ နဝဏှာတိ၊ မယူ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဿ၊ ကိုရဟန်းအား၊ ဝိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ပစ္စည်း၌၊ ယထာသာဘ
သန္တောသော၊ ရတိုင်းသောဆေးပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းမည်၏၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်၊ အထပနဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသောသူသည်၊ ပါဏိတံ၊
တင်လဲကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုတင်လဲကို၊
သဘာဝဿ၊ သဘောထူသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ
၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ ဘေသန္တံ၊
ဆေးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြု
သော်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌောဝ၊ ရောင့်ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိလာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ပစ္စည်း၌၊
ယထာဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလ သန္တောသမည်၏၊ အပရော၊ တပါး
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧကတ္ထိံ၊ တာဇနေ၊ တလုံးသောအိုး၌၊ ပုတိမုတ္တ
ဟရိတကံ၊ နွားသေးပုတ်ဖြင့် စိပ်အပ်သောကြံ့ခဲသီးကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊
ဧကတ္ထိံ၊ တလုံးသောအိုး၌လည်း၊ စတုမရံ၊ စတုမရကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယံ၊ အကြင်ဆေးကို၊ ဣစ္ဆယိ၊ အလိုရှိ၏၊
တံ၊ ထိုဆေးကို၊ ဂဗ္ဘေ၊ ယူတော်မူကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပမာနော၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေသံ၊ နိဗ္ဗိန္နံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
ဆေးတို့တွင်၊ အညတရေနပိ၊ တပါးပါးသောဆေးဖြင့်လည်း၊ ဗျာဓိ၊ အနာ
သည်၊ သဓေဝုပသမတိ၊ အကယ်၍ ငြိမ်းအံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပုတိမုတ္တ
ဟရိတကံနာမ၊ နွားသေးပုတ်ဖြင့် စိပ်အပ်သော ကြံ့ခဲသီးမည်သည်ကို။

ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ သုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ မြီးပွင်းအပ်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပူတိမုတ္တတေသန္တံ၊ နွားသေးဝပ်ဖြင့် စိမ်အပ်သော ဆေးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ယာပဗ္ဗန္ဓာ၊ အကြင် ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနွားသေးဝပ်ဖြင့် စိမ်အပ်သောဆေး၌၊ တေတယာ၊ သင်ပဉ္စင်း သစ်သည်။ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဥဿံ ဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရေတီယောတိ၊ ပြုအပ်၏ဟု၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ စိန္တေန္တော၊ ကြံ့ထွက်၊ စတုမရေဘေသန္တံ၊ စတုမရဆေးကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ပူတိမုတ္တဟရိတကေန၊ နွားသေးဝပ်ဖြင့် စိမ်အပ်သော ကြံ့ထွက်ဖြင့်၊ တေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ ပရမသန္တုန္တော၊ အလွန်မြတ်သော ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂိဿာနပစ္စယေ၊ သူနာတို့၏ ပစ္စည်း၌၊ ယထာသာရူပသန္တောသော၊ ယထာသာရူပသန္တောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပတေဒေါ၊ ပြားသော၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဒေသောသန္တောသော၊ ဤသို့သော သန္တောသကို၊ သန္တုန္တိတိ၊ သန္တုန္တိ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုရောင့်ရဲခြင်းသန္တုန္တိတရားကို၊ အတြိစ္ဆတာမဟိစ္ဆတာ ပါပိစ္ဆတာဒိန္နံ၊ အလွန်အလိုကြီးသည်၏အဖြစ် ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်အစရှိကုန်သော၊ ပါပဓမ္မာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပဟာနာဓိဂမဟေတု တောစ၊ ပယ်ခြင်းကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့် ၎င်း၊ သုဂတိ ဟေတု တောစ၊ သုဂတိ၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂသန္တုရတောစ၊ အရိယမဂ်၏အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ စာတုန္တိ သာဒိကာဝဟေတုတောစ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌အပိတ်အပင်မရှိထင်ရှားစွာသွားရသော အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်။ ဣတရိတရေန၊ မုတိုင်းသောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုန္တုဿမာနော၊ ရောင့်ရဲသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်။ စာတုန္တိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပဋိဇ္ဇာစ၊ ရန်မရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေမာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ကတညတနာမ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုသိသောသူ၏အဖြစ်မည်သည် ကား၊ ယေနကေနပိ၊ တစ်ခုတယောက်သောသူသည်။ အပ္ပဿဝါ၊ အနည်း

ငယ်လည်း ဖြစ်သော၊ ဗဟုသဝါ၊ အများလည်း ဖြစ်သော၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ဥပကာရဿ၊ အထောက်အပံ့ ကျေးဇူးကို၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန် တလဲလဲ၊ အနုဿရဏဘာဝေန၊ အစဉ်အောက်မေ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာနုနုတာ၊ သိသောသူ၏အဖြစ်တည်း၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နေရယိ ကာဒိဒုက္ခပရိတ္တာဏတော၊ ငရဲ၌ ခံရခြင်းအစရှိသော ဆင်းရဲတို့ကို တား ဝိတ်တတ်သောအားဖြင့်၊ ပုညာနိဇေ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည်သာလျှင် ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဗဟူပကာရေနိ၊ များစွာကျေးဇူးရှိသည်မည်ကုန် ၏၊ တေသစ္စိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း၊ ဥပကာရနုဿရဏတာ၊ သူတပါးပြု သောကျေးဇူးအထောက်အပံ့ကိုအဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့သောသူ၏ အဖြစ်ကို၊ ကတညုတာတိ၊ ကတညုတာဟူ၍၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုကျေးဇူးကိုသိတတ် သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသံသနိ ယာဒိနာနုပ္ပ ကာရုရိသေသာမိဂမဟေတုတော၊ မြီးဖွင်းခြင်း အစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားသောကျေးဇူးအထူးကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ပုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆို ဦးအံ့၊ တဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေန္ဒေပုဂ္ဂလံ၊ ဤနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ ကုန်၏၊ ကတမေန္ဒေ၊ အဘယ် နှစ်ယောက်တို့နည်း ဟူမူကား၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗကာရိ၊ ရှေးဦးစွာတင်၍ပြုလေ့ရှိ၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ကတညုကတဝေဒိ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိလေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေန္ဒေပုဂ္ဂလံ၊ ဤနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကို၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏။ ။

ကာလေနဓမ္မသဝနံနာမ၊ ကာလေနဓမ္မသဝနံမည်သည်ကား၊ ယတ္ထိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟိတံ၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဝိတက္ကာဒိနံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့ တွင်လည်း၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော ဝိတက်သည်၊ အဘိတူတံ၊ နှိပ် စက်အပ်၏၊ တတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုဝိတက်ပြောသောအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုဝိ တက်တို့ကို၊ ဝိနောဒနတ္ထိံ၊ ပျောက်အံ့သောငှာ၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကို နာခြင်း သည်၊ ဓမ္မသဝနံနာမ၊ ဓမ္မသဝနမင်္ဂလာမည်၏။ အပရေ၊ တပါး ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ပဉ္စမေပဉ္စမေဒိဝံသေ၊ ငါးရက်ငါးရက်မြောက်

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

သောနေ၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်။ ကာလေန၊ အခါ၌၊ ဓမ္မသဝနံနာမ၊ တရားတော်ကို နာခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပဉ္စာဟိကံ၊ ငါးရက်တကြိမ်၊ သဗ္ဗရက္ခိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ခမ္ဘိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္နိထိဒါမ၊ စည်ဝေးကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုဘူး၏။ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကင်္ခါရိနောဒကံ၊ ယုံမှားကို ပျောက်တတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သောဝဂံ၊ နာခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ကာလေပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကို နာခြင်းကို၊ ကာလေန ဓမ္မသဝနန္တိ၊ ကာလေန ဓမ္မသဝနံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သို့၊ ကာလေန ကာလံ၊ အခါအခါ၌၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။ ပရိပုဉ္ဇတိ၊ ဆွေးနွေး၏။ ဣတိ အာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟု၊ ဟောဘူး၏။ တဇေတံတံတေ န ကာလေန ဓမ္မသဝနံ၊ ထိုအခါအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းကို၊ နိဝရဏ ပဟာနု စတုရာနိသံသ အာသဝက္ခယာဒိ နာနုပ္ပကာရ ဝိသေသာမိဂမဟေတုတော၊ နိဝရဏကိုပယ်ခြင်းလေးပါးသော အကျိုးဆက်ကိုရခြင်း အာသဝေါကုန်ခြင်း အစရှိသော အထူးထူး အပြားပြား အထူးဝိသေသတရားကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလာန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား၏တပည့်သည်၊ အဋ္ဌိံ ကတွာ၊ အရိယသေပြု၍၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာ ဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ ဩဟိတသောတော၊ နားချ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာအံ့၊ တဿ၊ ထိုဘုရား၏တပည့်အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏာ၊ နိဝရဏတို့သည်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတာပုဂ္ဂတာနံ၊ သောတာပိညာဉ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ (ပ)၊ သုပ္ပဋိ ဝိဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ ထိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စတ္တာရော၊

လေးပါးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့ကို၊ ပါမိုကင်္ခါ၊ အလိုရှိ
 အပ်ကုန်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ
 ဤ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာဝယမာနာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ အနုပရိဝတ္တိယမာနာ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ ကတမေစက္ကာရော၊
 အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ကာလေနဓမ္မသဝနံ၊ အခါအခါ၌တရား
 တော်နာခြင်းတည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမိသံဂါထာယံ၊ ဤ
 ဂါရဝေါစအစရှိသောဂါထာ၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေအပ်သောသူကို ရိုသေ
 ခြင်း၊ နိဝါတော၊ နှိပ်ချခြင်း၊ သန္တုဗ္ဗိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၊ ကတညတော၊
 သူတပါး၏ကျေးဇူးကိုထိခြင်း၊ ကါလေန၊ အခါ၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားတော်ကို
 နာခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝါးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊
 မိန့်အပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ မင်္ဂလာက္ခန္ဓ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားစွာ
 ပြအပ်သည် သာတည်း။ ဣတိဣမိနာ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆို အပ်ပြီးသော
 စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဂါရဝေါစာတိဣမိသာ ဂါထာယ၊ ဂါရဝေါစ ဟူသော
 ဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခန္တိစာတိတ္ထေ၊ ခန္တိစဟူသောဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော
 အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ခမနံ၊ သည်းခံခြင်း၊ ခန္တိ၊
 သည်းခံခြင်း၊ အတ္ထိ၊ ထိုသူ၌၊ ပဒက္ခိဟ ဂါဟိတာယ၊ အရိုအသေနား
 ထောင်လွယ်ယူလွယ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုခံ၊ လွယ်သော၊ ဝစော၊ စကား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဝစော၊ သုဝစမည်၏။ သုဝစဿ၊
 စကားကိုဆိုလွယ်သောသူ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း၊ သောဝစဿံ၊ စကားကို
 ဆိုလွယ်သောသူ၏ အမှု၊ သောဝစဿဿ၊ စကားကိုဆိုလွယ်သောသူ၏
 အမှု၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ သောဝစဿတာ၊ စကားကိုဆိုလွယ်
 သောသူ၏အမှု၏အဖြစ်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ သမိတက္ကာယ၊
 ငြိမ်းငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏာ၊ သမဏမည်ကုန်၏။ ဒဿနန္တိ၊
 နဿနံဟူသည်ကား၊ ပေက္ခနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းတည်း၊ ဓမ္မဿ၊ တရားကို၊ သာ

မင်္ဂလာသုတ္တဝါ

ကစ္ဆာ၊ တက္ခလော၊ နေ့ခြင်းတည်း၊ ဝေဠာ၊ ကစ္ဆာ၊ တရားကို တက္ခလော၊
နေ့ခြင်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားသည်၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအဟံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသည်ကား၊
ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ ခန္တိနာမ၊ ခန္တိမည်သည်ကား၊ အမိဝါသန၊ အမိဝါသန
ခန္တိတည်း၊ တာယ၊ ထိုအမိဝါသနခန္တိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အက္ခောသဝတ္ထုဟိ၊
အက္ခောသဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အက္ခောသန္တေ၊ ဆဲရေးကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂလေဝါ၊
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဗန္ဓာဒီဟိ၊ ညဉ့်ဆဲခြင်း သတ်ခြင်းနှောင်
အိမ်သွင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဟေသန္တေ၊ ညဉ့်ဆဲကုန်သော၊ ပုဂ္ဂ
လေဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသုဏန္တာရိယ၊ မကြာသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ အပဿန္တာရိယစ၊ မမြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိကာ
ရော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခန္တိဝါဒီရိယ၊ ခန္တိဝါဒီ
ရသေ့ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ
ဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ အတိတံ၊ ကာလ
ရှည်စွာ၊ အဒ္ဓါနံ၊ အခွန်ရှည်စွာ၊ သမဏော၊ ရသေ့သည်၊ ခန္တိဒီပနော၊ သည်း
ခံခြင်းခန္တိကိုသာပြတတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ခန္တိယာယေဝ၊ ခန္တိတရား
၌သာလျှင် ငြိတံ၊ တည်သော၊ တံ၊ ထိုရသေ့ကို၊ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိမင်း
သည်၊ အဆေဒယိ၊ ဖြတ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ တတော၊ ထိုသည်းခံခြင်းတရားထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အပ
ရာဇာဘာဝေ၊ သူတပါးအပြစ်တင် နှိုင်းစရာမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘဒြ
ကတော၊ ကောင်းမွန်စွာ ပြုအပ်သောတရားဟူ၍၊ မနုဿိကရောတိ၊ နှလုံး
သွင်း၏၊ အာယသ္မာပုဏ္ဏ ဝေရောရိယ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊
ယထာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဆိုဘူးသနည်း ဟူမူကား၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏထေရ်
သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တ တိုင်း၌နေကုန်
သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သစေအက္ခော သိဿန္တိ၊
အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့၊ သစေပရိဘာသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရှုတ်ကုန်
အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧဝံ၊ ဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံ
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သုနာပရန္တကာ၊ သုနာပရန္တ တိုင်းသား
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ဘဒြကာဝတ၊ ကောင်း

ပေကုန်စွ တကား၊ သုနာ ပရန္တကား၊ သုနာပရန္တ တိုင်းသား ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ သုဘဒ္ဒိကာဝတ၊ အလွန်ကောင်း
ပေကုန်စွတကား၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ယေ၊ အကြင်သုနာပရန္တ တိုင်းသား
တို့သည်၊ အက္ကောထိဿန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်ဘိ၏၊ ပရိဘာထိဿန္တိ၊ ရေ
ရွတ်ကုန်ဘိ၏၊ ဣမေ၊ ဤသုနာပရန္တတိုင်းသားတို့သည်၊ ပါဏိနာ၊ လက်
ဖြင့်၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ နဒဿန္တိ၊ မပေးကုန်သေး၊ ဣတိအာဒိ၊
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုဘူး၏၊ ယာယစ၊ အကြင်သည်းခံ
ခြင်းနှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဣထိနန္ဒိ၊ ဘုရားအစ
ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်လည်း၊ ပသံသနိယော၊ မြီးမွမ်းထိုက်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
ကား၊ သရဘဂေါ၊ သရဘဂံအမည်ရှိသော၊ ဣထိ၊ ရေသေ့သည်၊ ကောဝံ၊
အမျက်ဒေါသကို၊ ဝမိတွာ၊ သတ်သောကြောင့်၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၌၊ နသော
စတိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ မက္ခပဟာနံ၊ မက္ခတရားကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဣသယော၊
သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ မြီးမွမ်းတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊ ပဝုတ္တံ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ ဗရူသံ၊
ကြမ်းထမ်းသော စကားကို၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်၊ ခမေထ၊ သည်းခံကုန်
လော၊ ဧတံခန္တိ၊ ဤသို့သောသည်းခံခြင်းကို၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း
တို့သည်၊ ဥတ္တမန္တိ၊ မြတ်သောတရားဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုဘူး၏၊ ဒေဝတာနန္ဒိ၊ နတ်တို့ သည်လည်း၊ ပသံသိ
ယော၊ မြီးမွမ်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း
ဟူမူကား၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တကာတို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြား
မင်းသည်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသည်၊
သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူအား၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်း
ခံ၏၊ တံခန္တိ၊ ထိုသည်းခံခြင်းကို၊ ပရမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ သန္တော၊ သူတော်
ကောင်းတို့သည်၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသောသူသည်၊
နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ ခမတိ၊ သည်းခံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဗုဒ္ဓါနန္ဒိ၊ ဘုရားရှင်
တို့သည်လည်း၊ ပသံသနိယော၊ မြီးမွမ်းခြင်း၌ ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အက္ကော
သဗ္ဗ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဗေန္ဒနဗ္ဗ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ အဒုဗ္ဗော၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍၊ တိတိက္ခတိ၊ သည်း

ခံ၏။ ခန္တိဗလံ။ သည်းခံခြင်းအားသည်။ ဗလာဏိကံ။ ဗလာဏိကမည်၏။ တံ။ ထိုသည်းခံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏန္တိ။ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဗြာဟ္မိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆိုတုရား၏။ သာပနေသာ။ သာပနေသော။ ခန္တိ။ ထိုခန္တိကို။ ဣဓေ။ ဤအရာ၌။ ဝဏ္ဏိတာနံ။ ဖွင့်အပ်ကုန်သော။ ဧတေသဉ္စ။ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏လည်းကောင်း။ အညေသံ။ တပါးကုန်သော။ ဂုဏာနဉ္စ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏လည်းကောင်း။ အဓိဂမဟေတုတော။ ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်။ မင်္ဂလန္တိ။ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ။

သောဝစသတာနာမ၊ သောဝစသတာမည်သည်ကား။ သဟဓဇ္ဈိကော။ သီတင်းသုံးဘော်သည်။ ဝုစ္စမာနေ။ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိက္ခေပံဝါ။ ပစ်ပယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ တုဏ္ဏိ ဘာဝံဝါ။ တိတ်တိတ်နေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဏဒေါသစိန္တနံဝါ။ ကျေးဇူးအပြစ်ကို ကြီးခြင်းကို လည်းကောင်း။ အနာပဇ္ဇိတွာ။ မရောက်စေမူ၍။ အတိပိယ။ အလွန်လျှင်။ အာဒရဉ္စ။ ရိုသေခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဂါရဝဉ္စ။ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝုရက္ခိတွာ။ ရှေးရှုပြု၍။ သာဓုတိဝစနကရဏတာ။ ကောင်းပြီဟု စကားလိုက်နာ၍ ပြုသည်၏အဖြစ်တည်း။ သာ။ ထိုသောဝစသတာမင်္ဂလာကို။ သဗြဟ္မစာရိနံ။ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ သန္တိကာ။ အထံမှ။ ဩဝါဒါနုဿသနိ ပဋိလာဘ ဟေတုတောစ။ ဆုံးမခြင်းကံမြစ်ခြင်းကိုရခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒေါသပ္ပဟာနဂုဏာဓိဂမဟေတုတောစ။ ဒေါသကိုပယ်ခြင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း။ မင်္ဂလန္တိ။ မင်္ဂလာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။

သမဏာနံ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဒဿနံနာမ၊ ဖူးမြင်ခြင်း မည်သည်ကား။ ဥပသမိတကိလေသာနံ။ ငြိမ်းငြိမ်းသောကိလေသာ ရှိကုန်သော။ ဘာဝိတကာယစိတ္တပညာနံ။ ပွားစေအပ်သောကိုယ်စိတ်ပညာရှိကုန်သော။ ဥက္ကမဓမယသမဿမန္နာဂတာနံ။ မြတ်သောဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာနံ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဥပသကံမ နုပဋ္ဌာနုဿရဏသဝနဒဿနံ။ ချဉ်းကပ်ခြင်း လုပ်ကျွေးပွေးခြင်း အောက်မေ့ခြင်းကြားနာခြင်းဖူးမြင်ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗိပိ။ အလုံးစုံကိုလည်း။ ဝိလာသိတဒေသနာယ။ တန်ဆာဆင်၍ ဟောအပ်သောကြောင့်။ ဒဿနန္တိ။ ဒဿနံဟူ၍။ ဝုစ္စံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ။ ထိုကြည့်ရှုရခြင်းကို။ မင်္ဂလန္တိ။ မင်္ဂလာဟူ၍။

ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဗဟုပကာ
 ရတ္တာ၊ များစွာကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံသိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့
 အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗဟုပကာရန္တိ၊ များ
 စွာကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယတောယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ ဟိတကာမေန၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသော၊ ကုလပုတ္တေန၊ အ
 မျိုးသားသည်။ သီလဝန္တေ၊ သီလ ရှိကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 စာရန္တိ၊ အိပ်တံခါးသို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လာသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ
 သည်ရှိသော်၊ ဒေယျမဗ္ဗော၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍
 ရှိအံ့၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းသတ္တိအားထျော်စွာ၊ ဒေယျမဗ္ဗေန၊ ယူဘွယ်ဝတ္ထု
 ဖြင့်၊ ပဋိမာနေတဗ္ဗော၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့၊ ပဉ္စပတိမ္ဘိ
 တံ၊ ငါးပါးသောအရာ၌တည်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝဒ္ဓိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုး
 အပ်ကုန်၏။ တသ္မိန္နိ၊ ထိုပဉ္စပတိမ္ဘိတကိုလည်း။ အသမ္ပတ္တမာနေ၊ မပြည့်စုံ
 နှိုင်းခဲ့သော်၊ အဇ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ နမသိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုး
 အပ်ကုန်၏။ တသ္မိန္နိ၊ ထိုလက်အုပ်ချီကာမျှကိုလည်း။ အသမ္ပတ္တမာနေ၊ မပြည့်
 စုံနှိုင်းခဲ့သော်၊ ပသန္တမိတ္တေန၊ ကြည်ညိုစွာသော စိတ်ဖြင့်၊ ဝိယစက္ကူဟိ၊
 ချစ်ခင်သော မျက်စိတို့ဖြင့်၊ သမ္ပဿိ တဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုအပ်
 ကုန်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဒဿနမူလကေနပိ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းလျှင် အရင်းရှိသော၊ ပုည
 န၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ အနေကောနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသဟဿာနိ၊
 ဘဝတထောင်တို့တိုင်အောင်၊ စက္ခုဒြိ၊ မျက်စိ၌၊ ရောဂေါဝါ၊ အနာသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒေါသောဝါ၊ အပြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥဿဒေါဝါ၊ မှိုင်
 ဝေသိမှောင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပိဇ္ဇကာဝါ၊ ဝုလဲစွဲခြင်း တိမ်ထွမ်း
 ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝိပ္ပဿန္တပဉ္စဝဏ္ဏသသိ
 ရိကောနိ၊ ကြည်လင်သောငါးပါးသော အဆင်းရှိသော အသရေတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ဝိမာနေ၊ ဝိမာန်၌၊ ဥဏ္ဍိတ
 မဏိကဝါ၊ သဒိသာနိ၊ ခွါအပ်ထွစ်အပ်သော ပတ္တမြားညို တံခါးရွက်နှင့်
 တူကုန်၏။ သတသဟဿကပ္ပမတ္တံ၊ ကမ္ဘာတထိန်း အတိုင်းအရှည်ကာ
 လတိုင်အောင်၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊
 လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိနံ၊ ခပ်ထိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်း

သာတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ မနုဿဘူတေါ၊ လူဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ သပ္ပညဇာတိကော၊ ပညာသဘောရှိသော သူသည်၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပဝတ္တိတေန၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သမဏဒဿနမယေန၊ ရဟန်း
 တို့ကိုဖူးမြင်ရခြင်းဖြင့်ပြီးသော၊ ဝုညေန၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ ဝေဂ္ဂဝံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ယံဝိပါကသမ္ပတ္တိံ၊ အကြင်အကျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အနု
 ဘဝေယျ၊ ခံစားရာ၏၊ တေံ၊ ဤလူနတ်ဖြစ်၍ ခံစားရခြင်းသည်၊ အနုစ္ဆရိ
 ယဂ္ဂ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသေးသည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အခါ
 ၌၊ တိရစ္ဆာနဂတာနန္တိ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးဘို့အားလည်း၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊
 သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ကြည်ညို ကာမျှဖြင့်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ သမဏ
 ဒဿနဿ၊ ရဟန်းတို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်း၏၊ ဝိပါကသမ္ပတ္တိံ ။ အကျိုး၏ပြည့်
 စုံခြင်းကို၊ ဝေဂ္ဂ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထိယန္တိ၊ မြီးပွမ်းတော်မူကုန်၏၊ မဏ္ဍလက္ခိကော၊
 ဝန်းပိုင်းသော မျက်စိရှိထသော၊ ဝေဒိသကော၊ ဝေဒိသကတောင်၌၊ စိရ
 ဒိဗ္ဗဝါသိကော၊ ကာလမြင့်ရှည်စွာ နေလေ့ရှိထသော၊ သုခိတော၊ ချမ်း
 သာခြင်းသို့ ရောက်ထသော၊ ကောသိယော၊ ကောသိယအနွယ် ဖြစ်ထ
 သော၊ အယံဥဇ္ဈကော၊ ဤခင်ပုပ်ဌက်သည်၊ ကာလုပ္ပိတံ၊ နံနက်အခါ၌
 ထတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဝရံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ပဿတိဝတ၊ မြင်လေ၏တကား၊
 သော၊ ထိုခင်ပုပ်ဌက်သည်၊ မယိ၊ ငါဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊
 ကြည်ညိုစေ၍၊ အနုတ္တရေ၊ မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃေစ၊ ရဟန်းသံဃာ၌
 လည်း၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ ကပ္ပိနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတသဟဿာ
 နိ၊ တထိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားရ၊ သော၊ ထိုခင်
 ပုပ်ဌက်သည်၊ ဒေဝလောကားနတ်ပြည်မှ၊ စရိတွာ၊ ရတေ၍၊ ကုသလ
 ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော် အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနုန္တညာဏော၊ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောမ
 နသောတိ၊ သောမနဿဟူ၍၊ ဝိဿတော၊ ကျော်စောသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်ကြားတော်
 မူ၏ ။

ကာလေန၊ အခါ၌၊ ဓမ္မသာကမ္ဘာနာမ၊ အတူတကွ တရားစကားကို
 ဆွေးနွေးခြင်း မည်သည်ကား၊ ပဒေါသေဝါ၊ ညဉ့်အခါ၌ လည်းကောင်း၊
 ပစ္စုသေဝါ၊ ရိပ်ခင်းသက်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ နွေ၊ နှစ်ယောက်
 ကုန်သော၊ သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို၊ သာကမ္ဘန္တိ၊ ဆွေးနွေး

ကုန်၏။ ဝိနယဝရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။
 ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သာကစ္ဆန္တိ၊ ဆွေးနွေးကုန်၏။
 အဘိဓမ္မိကာ၊ အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။
 အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သာကစ္ဆန္တိ၊ ဆွေးနွေး
 ကုန်၏။ ဇာတကဘာဏကော၊ ဇာတ်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သာကစ္ဆန္တိ၊ ဆွေး
 နွေးကုန်၏။ အဋ္ဌကထိကာ၊ အဋ္ဌကထာကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
 တို့သည်၊ အဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌကထာကို၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သာကစ္ဆန္တိ၊
 ဆွေးနွေးကုန်၏။ ဝိနိဗ္ဗတ ဝိပိကိစ္ဆာပရေတ ဝိတ္တဝိသောဓနတ္ထံဝါ၊ ပျင်း
 ခြင်း ပျံ့လွင့်ခြင်း ယုံမှားသင်္ကာခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော စိတ်ကို ပျောက်
 အံ့သောဌာလည်း၊ တမိတမိကာလေ၊ ထိုထိုသောကာလ၌၊ သာကစ္ဆန္တိ၊
 အတူတကွဆွေးနွေးကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့တရားစကားကို ဆွေးနွေးခြင်း
 သည်။ ကာလေန၊ အခါ၌၊ ဓမ္မသာကစ္ဆာနာမ၊ ဓမ္မ သာကစ္ဆာ မည်၏။
 သာ၊ ထိုတရားစကားကို ဆွေးနွေးခြင်းကို၊ အာဂမယျတ္ထိအာဒိနံ၊ အာဂုဏ်
 ဗျတ္တိအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏။ ဟေတုတော၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံပိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လည်း၊ ဣမိသံဂါယာယံ၊
 ဤဂါယာ၌၊ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်း၊ သောဝစသတော၊ စကားကိုဆိုလွယ်သော
 သူ၏အဖြစ်၊ သမဏဒဿနံ၊ ရဟန်းတို့အားဖူးမြင်ခြင်း၊ ကာလေနဓမ္မသာ
 ကစ္ဆာ၊ အခါ၌တရားကို ဆွေးနွေးခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုတရား
 တို့၏။ မင်္ဂလတ္တု၊ မင်္ဂလာ၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော
 အရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတ မေဝ၊ ထင်ရှား ပြအပ်သည် သာတည်း၊ ဣတိ
 ဣမိနာ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ခန္တိစာတိဣ
 ပိဿာဂါယာယ၊ ခန္တိစဟူသောဤဂါယာ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တပေါစာတိတ္ထေ၊ တပေါစဟူသောဤဝန်၌၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောသဘာဝေါ၊ အ
 ကြင်သဘောတရားသည်၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်
 တရားတို့ကို၊ တပတိ၊ ပုပုန်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊
 ထိုသဘောတရားသည်၊ တပေါ၊ တပမည်၏။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော၊ စရိယံ၊

အကျင့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗြဟ္မာနံ၊ မြတ်သောသူတို့၏၊ စရိယံ၊ အကျင့်တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော သူတို့၏အကျင့်၊ သေဋ္ဌစရိယံ၊ မြတ်သောသူတို့၏အကျင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယသဂ္ဂာနံ၊ အရိယသဂ္ဂာတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းတည်း၊ အရိယသဂ္ဂာနဒဿနံ၊ အရိယသဂ္ဂာ တို့ကိုမြင်ခြင်း၊ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ အရိယသဂ္ဂာနံ ဒဿနန္တိ၊ အရိယသဂ္ဂာနံ ဒဿနံဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ရွတ်ခြင်းသည်၊ နသုန္နရံ၊ မကောင်း၊ ဝါနတော၊ တဏှာမှ၊ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ သန္တိကရဏံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်၊ သန္တိကိရိယာ၊ သန္တိကိရိယာမည်၏၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သန္တိ ကိရိယာမည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ ဝတ္ထနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိ သည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ ၊

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တပေါနာမ၊ တပမည်သည်ကား၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာဒိနံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿအစရှိသောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ တပနတေ၊ ပူပန်စေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကောသဇ္ဇဿ၊ ပျင်းရိခြင်းကို၊ တပနတော၊ ပူပန်စေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယတည်း၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုဣန္ဒြိယသံဝရဝိရိယတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာတာပီတိ၊ အာတာပီဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သွာယံသောအယံ တပေါ၊ ဤတပတရားကို၊ အဘိဇ္ဈာဒိ ပဟာနဗျာနာဒိ ပဗ္ဗိလာတ ဟောတုတော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်ကို ပယ်၍ဗျာန်အစရှိသော တရားကိုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ၊

ဗြဟ္မစရိယံနာမ၊ ဗြဟ္မစရိယ မည်သည်ကား၊ မေထုနပိရတိ သမဏဓမ္မသာသနမဂ္ဂါနံ၊ မေထုနမှ ကြဉ်ခြင်းရဟန်းတို့၏တရားသာသနာမဂ်တို့၏အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဗြဟ္မစရိယံပဟာယဗြဟ္မစာရိဟောတိတိ ဝေမာဒိသု၊ အဗြဟ္မစရိယံပဟာယဗြဟ္မစာရိဟောတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မေထုနပိရတိ၊ မေထုနမှ ကြဉ်ခြင်းကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊

အဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုနံ အကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဘဂဝတိ ခေါ် အာဂုဿော ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိတိ ဇေမာဒိသု၊ ဘဂဝတိ ခေါ် အာဂုဿော ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိတိ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ဝုဿတိ၊ သုံး၏။ ၊ နုတာဝါဟံ ပါပိမပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ ယာဝမေ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ နန္ဒုဗ္ဗေဝ ဘဝိဿတိ ဖိတဉ္စရိတံ ဗာဟုဇညန္တိ ဇေမာဒိသု၊ နုတာဝါဟံ ပါပိမပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ ယာဝမေ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ နန္ဒုဗ္ဗေဝ ဘဝိဿတိ ဖိတဉ္စရိတံ ဗာဟုဇညံ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာ တော်သည်၊ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဖိတဉ္စရိတံ၊ ဝိတ္ထာရိတဉ္စရိတံ၊ ကျယ်ပြန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဗာဟုဇညန္တိ၊ များစွာသောသူတို့သည် သိအပ်သည်လည်းကောင်း၊ နုတာဝါဟံ၊ မဖြစ်သေး၊ တာဝံ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နုပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မမူအံ့။ ၊ အယမေဝ ခေါ် ဘိက္ခဝေ အရိယော အဋ္ဌာရိကော မဂ္ဂေါ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သေယျထိဒံ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ ဇေမာဒိသု၊ အယမေဝ ခေါ် ဘိက္ခဝေ အရိယော အဋ္ဌာရိကော မဂ္ဂေါ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သေယျထိဒံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဤသို့ အစရှိသည် တို့၌၊ မဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌာရိကမကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌာရိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်တရားသည်လျှင်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဗြဟ္မစရိယမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထိဒံ သေယျထာကတံ၊ ထိုအရိယမဂ္ဂင်္ဂါရှစ်ပါးအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်တည်း။ ၊ ဣပပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အရိယသစ္စ ဒဿနေန၊ အရိယသစ္စကို မြင်သဖြင့်၊ သေတော၊ သေပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂင်္ဂါရှစ်ပါး၏၊ သင်္ဂဟိတတ္ထာ၊ သင်္ဂဟိတအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝသေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံပိ၊ အလုံးစုံသော ဗြဟ္မစရိယသည်လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ သင့်မြတ်၏။ တဉ္စေတံ ဘဉ္စေတံ၊ ထိုဗြဟ္မစရိယကိုလည်း၊ ဥပဇူပရိ၊ အထက်အထက်၌၊ နာနုပ္ပကာရပိ သေသာမိဂမ ဟေတုတော၊

မင်္ဂလသုတ္တဝါ

အထူးထူး အပြားပြားသော အထူးဝိသေသကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
သောအားဖြင့်၊မင်္ဂလန္တိ၊မင်္ဂလာဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။

အရိယသစ္စာနု ဒဿနံနာမ၊ အရိယသစ္စာနု ဒဿနု မည်သည်ကား၊
ကုမာရပဉ္စေ၊ကုမာရပဉ္စာ၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ဟောအပ်ကုန်သော၊စတုန္ဒံ၊လေးပါး
ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဘိသမယ ဝသေန၊
ထိုးထွင်း၍သိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဂ္ဂဒဿနံ၊ မဂ်ကိုပြုခြင်းတည်း၊
ထံ၊ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို၊သံသာဓနုက္ခဝိတိက္ကမဟေတုတော၊ သံသရာဝဋ်မှ
လွန်မြောက်နိုင်သော အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊မင်္ဂလာဟူ
၍၊ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။

နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာနာမ ၊နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာမည်သည်ကား၊ ဣဝ၊
ဤပါဌ၌၊ အရဟတ္တပလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊တစ္စိ၊ထိုနိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာဟူသောဝုန်ကို
လည်း၊ပဉ္စဂတိဋ္ဌာနာ၊ငါးပါးသောဂတိ၌ တည်သော၊ ဝါနုသညိတာယ၊
ဝါနုဟုမှတ်အပ်သော၊ တံဗျာယ၊တဗျာမှ၊ နိက္ခန္တက္ကာ၊ ထွက်မြောက်
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဝါ၊
ထနည်းကား၊တဿ၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိဝါ၊ရောက်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ပစ္စဝေက္ခဏာဝါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊သန္တိကိရိယာ
တိ၊သန္တိကိရိယာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣတရဿ၊ဤအရဟတ္တဖိုလ်
မှတပါးသော၊နိဗ္ဗာနဿပန၊ နိဗ္ဗာန်ကိုကား၊ အရိယသစ္စာနုဒဿနေနေဝ၊
အရိယသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
သည်၊သိဒ္ဓါ၊ပြီး၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဇေတံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဣဝ၊ဤအရာ၌၊
နအဓိပ္ပေတံ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဝံ၊ဤသို့၊ သောနိဗ္ဗာန သန္တိကိရိယာ၊ ဤ
အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌဓိဋ္ဌိကသုခဝိဟာရ ဟေတု
တော၊မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းဟူသော အကြောင်းအားဖြင့်၊
မင်္ဂလန္တိ၊မင်္ဂလာဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣပိသံဂါယာ
ယံ၊ဤဂါယာ၌၊ တပေါ၊ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောအကျင့်၊ဗြဟ္မ
စရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်၊ အရိယသစ္စာနုဒဿနံ၊ အရိယသစ္စာကို မြင်
ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန သန္တိကိရိယာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်
ကုန်၏၊နေသံ၊ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလက္ခဏံ၊မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ထင်ရှားပြအပ်သည်သာ

တည်း၊ ဣတိဣမိနာ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ် ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ တပေါစာတိဣမိသာဂါထာယ၊ တပေါစဟူသောဤဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဖုဋ္ဌဿလောကဓမ္မေဟိတိတ္ထေ၊ ဖုဋ္ဌဿလောကဓမ္မေဟိဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဖုဋ္ဌဿာတိ၊ ဖုဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ ဖုထိတဿဆုပိတဿ၊ ဝေဇ္ဇအပ်သော၊ သံပတ္တဿ၊ ရောက်အပ်သော၊ လောကေ၊ လူ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့တည်း၊ လောကဓမ္မော၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ လောကပဝတ္တိ၊ လူ၌ဖြစ်ခြင်း တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အနိဝတ္တိကာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ္တံဟူသည်ကား၊ မနော၊ နှလုံးတည်း၊ မာနသံ၊ စိတ်တည်း၊ ယဿာတိ၊ ယဿဟူသည်ကား၊ နဝဿဝါ၊ သိတင်းငယ်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဿဝါ၊ အလတ်သောရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ဝေရဿဝါ၊ မထေရ်ကြီးအား လည်းကောင်း၊ နကမ္ပတိတိ၊ နကမ္ပတိ ဟူသည်ကား၊ နစလတိနဝေတိ၊ မတုန်ယှုပ်၊ အသောကန္တိ၊ အသောကံဟူသည်ကား၊ နိဿောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသောကသလ္လန္တိ၊ အပ်သော စိုးရိမ်ခြင်း တည်းဟူသော၊ ငြောင့်ရှိ၏၊ ဝိရဇန္တိ၊ ဝိရဇံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော၊ မြှူကင်း၏၊ ဝိဒ္ဓံသနရဇံ၊ ပျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာ တည်းဟူသော၊ မြှူရှိ၏၊ ခေမန္တိ၊ ခေမံဟူသည်ကား၊ အဘယံ၊ ဘေးမရှိ၊ နိရူပဒ္ဓဝံ၊ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ် ပြီးသည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏ အဖွင့်တည်း။ ။

အတ္ထဝဏ္ဏနာပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဝံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဝေဇ္ဇထသော၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နကမ္ပတိ၊ မတုန်ယှုပ်၊ လာဘာ လာဘာဒီဟိ၊ လာဘ်ရခြင်း လာဘ်မရခြင်း အစရှိကုန်သော၊ လောက ဓမ္မေဟိ၊ လောကဝံတရားတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ ဝေဇ္ဇထသော၊ အဇ္ဈောတ္တဗုဿ၊ ဣမ်းရိုးအပ်ထသော၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နကမ္ပတိ၊ မတုန်ယှုပ်၊ နစလတိ၊ မရွေ့၊ နဝေတိ၊ မတုန်

တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ကေနပိ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ အကမ္မနိယံ၊မတုန်ယှပ်ခြင်းကို၊ ယောက္ခတ္တမသာဝါ ဝဟနတော၊ လူတို့ထက်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ဆောင်နိုင်သောကြောင့်၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ကဿစ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊ ဧတေဟိ၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဧွေ သည်ရှိသော်၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ နကမ္မတိ၊မတုန်ယှပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ အရဟတော၊ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော် မူထိုက်သော၊ ဒီကာသဝဿ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် မြတ်၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ နကမ္မတိ၊မတုန်ယှပ်၊ အညဿ၊ရဟန္တာမှတပါး သော၊ကဿပိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နကမ္မတိ၊မတုန်ယှပ် သည်၊န၊မဟုတ်၊ကမ္မတိဝေ၊တုန်ယှပ်သည်သာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား သည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဧကေဝ္ဋနော၊ တခဲနက်ကျောက်အတိ ပြီးသော၊ သေလော၊ ကျောက်တောင်သည်၊ ဝါတေန၊ ထေတိုက်သော ကြောင့်၊နသဒီရတိယထာ၊မတုန်ယှပ်သကဲ့သို့၊ဧံတထာ၊ထိုအတူ၊တာ ဒိနော၊ သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဝယဇ္ဈ၊ပျက်ခြင်းကိုလည်း ၊အနု ပဿတော၊အဖန်ဖန်ရှုထသော၊ အဿ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိပုဗုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော၊ဗြိတံ၊တည်ကြည်သော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဣဇ္ဈာစ၊ အလိုရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊အနိဇ္ဈာစ၊အလိုမရှိအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရသာစ၊ရသာရုံတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါစ၊သဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ဂန္ဓာစ၊ဂန္ဓာ ရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဿာစ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာစ၊ဓမ္မာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေဝလာ၊အလုံးစုံကုန်သောအာရုံ တို့သည်၊ နုပဝေဓေတိ၊ မထွပ်စေနိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ဟောတော် မူအပ်၏။ ။

အသောကံနာမ၊ အသောကံမည်သည်ကား၊ ဒီကာသဝဿ၊အာသ ဝေါကုန်ပြီးသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား သည်မှန်၏၊တံ၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည်၊ ယှာယံယောအယံသော ကော၊အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ယာသောစနာ၊အကြင်စိုးရိမ်သောအခြင်း အရာသည်၊ ယံသောစိတ္တံ၊ အကြင်စိုးရိမ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ယော အန္တောသောကော၊ အကြင်အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ယောအန္တော ပရိသောကော၊အကြင်အတွင်း၌ အဖန်တလဲလဲစိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ စေတ

သော၊ စိတ်၏၊ ယံမဂါဇ္ဈာယိတတ္ထံ၊ အကြင် တစ်ဝံ့စိတ် ကြံစည်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်အပ်၏၊ သောသောကော၊ ထိုပိုးရိမ် ခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထို ခုဟန္တာ ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ အသောကံ၊ အသောက မည်၏၊ ကေဝါ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အသောကန္တိ၊ အသောကဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကေဝါဆရာတို့၏ စကားသည်၊ ဝုရိမပဒေန၊ ရှေးဖြစ်သောစိတ္တံယဿနကမ္မတိ ဟူသောဝုဒ် နှင့်၊ နာနုသန္တိယတိ၊ မစပ်၊ အသောကံ၊ ပိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိရဇံ၊ ခေမန္တိ၊ ဝိ၊ ဝိရဇံ၊ ခေမံဟူသည်လည်း၊ ဝီကာသဝသေဝ၊ ခုဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏ သာလျှင်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုခုဟန္တာ ဝုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည်၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ရဇ ဝိဂတတ္တာ၊ ရာဂဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော မြူကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရဇံ၊ ဝိရဇမည် ၏၊ စတုဟိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတရား တို့မှ၊ ခေမတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေမံ၊ ခေမမည်၏၊ ယတော ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေနတေနာကာရေန၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ တမ္ပိတမ္ပိ ပဝတ္တိက္ခဏေ၊ ထိုထိုဖြစ်သောခဏ၌၊ ဂဟေ တ္တာ၊ ယူ၍၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌဝသေန၊ ညွှန်ပြအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တိဝိဝံပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧတံအသောကံဝိရဇံ၊ ခေမန္တိ ပဒံ၊ ဤအသော ကံဝိရဇံ၊ ခေမံ ဟူသောဝုဒ်ကို၊ အပဝတ္တက္ခန္ဓတာဒိ လောကုတ္တမ တာဝါ ဝဟနတောစ၊ မဖြစ်သေးသော ခန္ဓာအစရှိသောလူတို့ထက် မြတ်သော အဖြစ်ကိုဆောင်တတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဟုနေယျာဒိတာ ဝါဝဟနတောစ၊ ဧည့်သည်တို့အားရည်၍ပေးအပ်သောအလှူကို ခံထိုက် သည်ကိုဆောင်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလန္တိ၊ မင်္ဂလာဟူ၍၊ ဝေ ဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဝိသံဂါထာယံ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဋ္ဌလော ကဓမ္မေဟိ၊ ရှစ်ပါးသော လောမံတရားတို့မှ၊ အကမ္ပိတစိတ္တံ၊ မတုန်ယှုပ် သောစိတ်၊ အသောက စိတ္တံ၊ မပိုးရိမ်သောစိတ်၊ ဝိရဇစိတ္တံ၊ မြူကင်း သောစိတ်၊ ခေမစိတ္တံ၊ ဘေးရန်မရှိသောစိတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေး ပါးကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ မင်္ဂလတ္တဉ္စ၊ မင်္ဂလာ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို အရာတို့၌၊ ဝိဘာဝိတမေဝ၊ ထင်ရှားပြအပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ

မင်္ဂလာသုတ္တံဝတ္ထုနာ၊

ဣဒိနာဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿလောက
ဓမ္မေဟိတိဣဒိဿာဂါထာယ၊ ဗုဒ္ဓဿလောကဓမ္မေဟိဟူသောဤဂါထာ၏၊
အတ္ထဝတ္ထုနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသေဝနာစ ဗာလာနန္တိ
အာဒိတိ၊ အသေဝနာစ ဗာလာနံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဒသဟိဂါထာဟိ၊
ဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌတိံ သမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတို့
ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်
တော်မြတ်သည်၊ ဧတာနေဝ၊ ထိုသို့သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယထာဝုတ္တ
မင်္ဂလာနိ၊ အကြင်အကြင် ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီးသော မင်္ဂလာတို့ကို၊
ထုနန္တော၊ မြီးပွင်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧတာဒိသာနိကတွာ-နာတိအဝ
သာနဂါထံ၊ ဧတာဒိသာနိ ကတွာနအစရှိသော အဆုံးဂါထာကို၊ အတာ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
အတ္ထဝတ္ထုနာ၊ အနက်၏ အဖွင့်တည်း၊ ဧတာဒိသာနိတိ၊ ဧတာဒိသာနိ
ဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧတာနိဤဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိ
ကုန်သော၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာနိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ ဗာလာနံ၊
သူရိက်တို့ကို၊ အသေဝနာဒိနိ၊ မရှိဘဲခြင်းအစရှိသော မင်္ဂလာတို့ကို၊ ကတွာ
နာတိ၊ ကတွာန ဟူသည်ကား၊ ကတွာ၊ ပြုရသောကြောင့်၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏၊ ကရိတွာတိပဒဿ၊ ကရိတွာဟူသော ဝုန်၏၊ အတ္ထ
တော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အနညံ၊ ထပါးမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သဗ္ဗတ္ထ မပ္ပရာဇိတာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထမပ္ပရာဇိတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်
သိမ်းသော အရပ်တို့၌၊ ခန္ဓကိလေသာဘိသင်္ခါ၊ ရေဒေဝဝုတ္တ မာရေပတေဒေ
သု၊ ခန္ဓမာရ် ကိလေသာမာရ် အဘိသင်္ခါ၊ ရမာရ် ဒေဝဝုတ္တမာရ် အပြားရှိ
ကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စတ္ထိကေသု၊ ရန်သူတို့တွင်၊ ဧကေ
နာပိ၊ ထပါးပါးသော မာရ်သည်လည်း၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ မအောင်အပ်ကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်၊ တေစက္ကာရော
မာရေ၊ ထိုလေးပါးသောမာရ်တို့ကို၊ ပရာဇေတွာ၊ ရှုံးစေ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
သဗ္ဗတ္ထမပ္ပရာဇိတာ ဟူသောဝုန်၌၊ မကာရော၊ မအက္ခရာကို၊ ပဒသန္တိက
ရမတ္တောတိ၊ သန္တိဝုန်စစ်ကာမှတည်းဟု၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိံ ဝန္တန္တိတိ၊ သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိံ ဝန္တန္တိဟူသည်ကား၊
ဧတာဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာတရားတို့ကို၊

ကတ္တာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မာရေဟိ၊ မာရ်တို့သည်၊ အပ္ပရာဇိတာ၊ မအောင်နိုင်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣဝေေါကပရဝေေါကေသုစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဝေေါကတမလွန်ဝေေါကတို့၌လည်းကောင်း၊ ဋ္ဌာနစက်မနာဒိသုစ၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်းအစရှိသည်တို့၌၎င်း၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဗာလသေဝနာဒိဟိ၊ သူမိုက်တို့ကိုမြီဝဲခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယေဝိဗာတပရိဇ္ဇာတာ၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုပင်ပန်းခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့၏၊ အတာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အနုပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပသဋ္ဌာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခေမိနော၊ ဘေးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဗိုဘယ၊ ရန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘေဠော၊ ဤသောတ္ထိံ ဟူသောပုဒ်၌၊ အနုနာထိကော၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုလည်း၊ ဂါထာဗန္ဓသုဂတ္ထံ၊ ဂါထာဗန္ဓကို ရွတ်လွယ်စိတ်သောငှါ၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ တံတေသံမင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ တံတေသံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဣမိနာဂါထာပဒေန၊ ဤဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌပေထိ၊ ပြီးစေ၏၊ ကထံနိဋ္ဌပေထိ၊ အဘယ်သို့ပြီးစေသနည်းဟူမူကား၊ ဒေဝဂုတ္တ၊ နတ်သား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ယေ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်၊ တောဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော မင်္ဂလာတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်လူ တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်ထိမ်းသော အရပ်တို့၌၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လွှားကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို၊ အသေဝနာဒိ၊ မမြီဝဲခြင်းအစရှိသော၊ အဋ္ဌတိံ၊ သဝိဝိ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာကို၊ တေသံတောဒိသကာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သောနတ်လူတို့အား၊ ဥတ္တမံသေဋ္ဌိပဝရန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ တံ၊ သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏ္ဍာဟိ၊ မှတ်ယူ လေ့လော၊ ဣတိဝေဠ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌာပိတာယ၊ ပြီးစေအပ်ပြီးသော်၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ကောဗိုသတသဟဿဒေဝတာယော၊ ကုဇေတထိန်းသော နတ်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဂုဟိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ သောတာပတ္တိသကဒါဂါမိအနာဂါမိပလသမ္ပတ္တာနံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သကဒါဂါမိဖိုလ်အနာဂါမိ

ဖိုလ်သို့ရောက်သောသူတို့ကို၊ ဂဏာ၊ ဂဏန်းအားဖြင့်၊ အသင်္ချေယျာ၊ မရေ
 တွက်နိုင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိဗ်းသောက်သော နေ၌။ အာနန္ဒထေရ်၊
 အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဣခိရတ္တိံ၊ ဤလွန်လေပြီး
 သောညဉ့်အခါ၌၊ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။
 ဝံ၊ ငါဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ မင်္ဂလပဉ္စ၊ မင်္ဂလာပြဿနာကို၊
 ဝုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုနတ်သားအား၊ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ အဋ္ဌတိံ သမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသောမင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်သည်။ ဣမံ မင်္ဂလပရိယာ
 ယံ၊ ဤမင်္ဂလာဒေသနာကို၊ ဥဂ္ဂဏှာဟိ၊ မှတ်ယူ သင်ကြားလော၊ ဥဂ္ဂဟေ
 တွာ၊ မှတ်ယူသင်ကြားပြီး၍၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝါစေတိ၊ ပြုချလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။
 ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကြားပြီး၍၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝါစေတိ၊ ပြုချ၏။ တဟိ
 ခံတံ ဣဒံ မင်္ဂလာသုတ္တံ၊ ထိုမင်္ဂလာသုတ်တော်ကို၊ အါစရိယပရိပရာယ၊ ဆရာ
 အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ ပဝတ္တန္တံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ယာဝန္ဓတနာ၊ ယနေ့ထက်
 တိုင်အောင်၊ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ ဖြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာ
 သနာတော်မြတ်သည်။ ဣဒ္ဓဉ္စေဝ၊ ပြည့်စုံသည် လည်းကောင်း၊ ဇိတဉ္စ၊
 စည်ပင်ပြန့်ပြောသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာရိတဉ္စ၊ ကုယ်ဝန်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗာဟုဇေညဉ္စ၊ များစွာသောလူတို့ သိအပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝု
 ထုတုတဉ္စ၊ ထူထဲသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယာဝ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ သပ္ပကါသိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာ
 ပြုအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဉ္စ၊
 သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဧတေသွေဝမင်္ဂလေသု၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတို့၌
 လျှင်၊ ဥာဏပရိစယပါစုဝတ္ထံ၊ ဥာဏ်အလေ့အကျက်၌ လိမ္မာစိဉ်သောဌာ၊
 အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပသုတိ၊ အစပြု၍၊ ယော
 ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဣလောကပရလောကလောကုတ္တ
 ရ သုခကာမာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောက၌မြတ်သောချမ်းသာကို
 အသိရှိကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဗာလဇနသေဝနံ၊
 သူချိက်တို့ကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဏှိတေ၊ ပညာရှိတို့ကို၊ နိဿာ

ယ၊ မြိ၍၊ ပူဇနေယျ။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ပတိ
 ဣပဒေသ ဝါသေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရသဖြင့်၊
 ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း၊ ကတပုညတယ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုသလပ္ပဝတ္တိယံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၌၊ စောဒိယမာနာ၊ တိုက်
 တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏီဓာ
 ယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဗာဟုသာစွာသိပ္ပဝိနယေဟိ၊ ယျားသောအကြားအမြင်
 အပြစ်မရှိသော အတတ်ဝိနည်း တရားတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတဘာဝါ၊ တန်
 ဆာဆင်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနယာနုရူပံ၊ ဝိနည်းအားလျော်စွာ၊
 သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို၊ ဘာသမာနာယ၊ ပြော
 ဆို၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့ လောက်၊ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ အဝိဇဟိ
 တာ၊ မစွန့်နိုင်သောသူတို့သည်၊ မာတာပိတုပဋ္ဌာနေန၊ မိခင်ဘဝင်တို့ကို
 လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းဖြင့်၊ ပေါရာတံ၊ ရှေးတင်ဘူးသော၊ ဣဏမူလံ၊ မြိရင်း
 ကို၊ ဝိသောဓယမာနာ၊ သုတ်သင်ကုန်လျက်၊ ပုတ္တဒါရသင်္ဂဟောန၊ သား
 မယားတို့ကိုသဖြိုတ်သဖြင့်၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ဣဏမူလံ၊ မြိဟူသော
 အရင်းကုသိုလ်ကို၊ ပယောဇနမာနာ၊ ယဉ်ကုန်လျက်၊ အနာကုလကမ္မန္တ
 တာယ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိသော အမှုကိုပြုသဖြင့်၊ ဓနုညောဒိ သမိဒ္ဓိံ၊
 ဥစ္စာစပါး အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါပုယန္တာ၊ ရောက်စေကုန်
 လျက်၊ ဒါနေန၊ အယူပေးသဖြင့်၊ ဘောဂသာရဉ္စ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဓမ္မစရိယာယ၊ တရားကိုကျင့်သဖြင့်၊ ဇိဝိတသာရဉ္စ၊ အသက်ဟူသော
 အနှစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥာတိသင်္ဂဟောန၊ စေတုမ္ပိဉ္စာတိ
 ကို သဖြိုတ်သဖြင့်၊ သကဇနဟိတံ၊ မိမိလူအပေါင်း၏ အစီးအပွားကို၊
 အနဝဇ္ဇကမ္မန္တတာယ၊ အပြစ်မရှိသောအမှုကို ပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရ
 ဇနဟိတဉ္စ၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊
 ပါပဝိရတိယာ၊ မကောင်းမှုမှ ကြဉ်သဖြင့်၊ ပရုပဏာတံ၊ သူတပါးအား
 သတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ မဇ္ဇပါနသံယမေန၊ သေအ
 ရက်ကို သောက်ခြင်းမှ စောင့်စည်း သဖြင့်၊ အတ္တုပဗာတဉ္စ၊ မိမိကိုယ်
 ကိုနှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုလည်း၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဓမ္မေထု၊ ကုသိုလ်
 တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ ကုသလပက္ခံ၊ ကုသိုလ်၏
 အဖို့ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဝနိတကုသလတာယ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော
 ကုသိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂိဟိဗျဉ္ဇနံ၊ လူတို့၏ အသွင်ကို၊ ပဟာယ၊
 စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတ ဘာဝေ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်၌၊ ဗြိတာပိ၊ တည်ကုန်လျက်

လည်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဝါဒဝေဒနာ၊ ရိုသေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဝါတေနာ၊ နှိပ်ချသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝတ္တသမ္ပဒံ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ သန္တုဗြိတာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သဖြင့်၊ ပစ္စယဂေဝံ၊ ပစ္စည်း၌တပ်မက်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ကတညတဟိ၊ သူ၏ကျေးဇူးကို သိသည်၏အဖြစ်တို့ဖြင့်၊ သပ္ပုရိသ ဘုမိယံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ တည်၍၊ ဓမ္မသဝနေန၊ တရားတော်ကို ကြားနာသဖြင့်၊ စိတ္တလီနတံ၊ စိတ်ထွန်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပရိဿယေ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးရန်တို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ ပျောက်လွှင့်၍၊ သောဝစသတယ၊ စကားကိုဆိုလွယ်သော သူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သနာထံ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဏဒဿနေန၊ ရဟန်းကို ဖူးမြင်နေသဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိပယောဂံ၊ အကျင့်ပဋိပတ်နှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ ပဿန္တာ၊ မြီးမွင်းကုန်လျက်၊ ဓမ္မသာကစ္ဆာယ၊ တရားစကားကို အတူတကွ ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့်၊ ကင်္ခိန္တနိယေသု၊ ယုံမှားသင်္ကာရှိသော အရာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ဣန္ဒြိယသံဝရတပေန၊ ဣန္ဒြိယသံဝရတည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ သိလဝိသုဒ္ဓိံ၊ သိလ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ သမဏဓမ္မဗြဟ္မစရိယေန၊ ရဟန်းတရား တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိံ၊ စိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ တတော၊ ထိုမှ၊ ပရာ၊ အထက်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ စင်ကြယ်ခြင်းတို့ကို၊ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့်၊ သစ္စဒဿနပရိယာယံ၊ သစ္စာကို မြင်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိံ၊ ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အရဟတ္တဖလသင်္ချံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ တဏှာမှ ထွက်ခြင်းကို၊ သန္တိကရောန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရိတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သိနေရပဗ္ဗတော၊ မြင့်ရိပ်တောင်မင်းသည်၊ ဝါတဝုဗ္ဗိဟိ၊ သည်းခွာသော လေတို့ဖြင့်၊ အကစ္စိတောပိယ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောက ဓမ္မေဟိ၊ လောကဝိတရားတို့ဖြင့်၊ အဝိကမ္မမာနစိတ္တာ၊ မတုန်လှုပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ အသောကာစိုးရိမ်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဝိရဇာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကင်းကုန်

သည်၊ခေမိနော၊ ဘေးမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဝ၊အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ခေမိနော၊ ဘေးမရှိမရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့ကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ဧကေနပိ၊
 တယောကံတယောကံသောရန်သူသည်လည်း၊ အပ္ပရာဇိတာ၊မအောင်
 အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊ခပ်သိမ်း
 သောအရပ်တို့၌၊ သောတ္ထိ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊သွားရကုန်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒိသာနိ(ပ)တံတေသံ
 မင်္ဂလဗုတ္တမန္တိ၊ ဧတဒိသာနိ(ပ)တံတေသံမင်္ဂလဗုတ္တမံဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဘောတော်မူ၏၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိက အမည်ရှိ
 သော၊ရတနသုတ္တဝတ္ထနာ၊ရတနသုတ္တဝတ္ထနာ၊မင်္ဂလသုတ္တဝတ္ထနာ၊ မင်္ဂ
 လသုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ရတနသုတ္တဝတ္ထနာ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာနိဘူတာနိတိ ဝေမာဒိနာ၊ ယာနိဘူတာနိ
 ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ မင်္ဂလသုတ္တဝါနန္တရံ၊ မင်္ဂလသုတ်၏ အခြားမဲ့၌၊
 နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သော၊ ရတနသုတ္တဿ၊ရတနသုတ်၏၊အတ္ထဝတ္ထ
 နာက္ကမော၊အနက်ကိုဖွင့်သောအစဉ်သည်၊အနုပ္ပတ္တော၊ရောက်၏၊တဿ
 ထိုရတနသုတ္တံကို၊ဣဝ၊ဤအရာ၌၊နိက္ခေပပယောဇနံ၊ထားခြင်း၏အကျိုး
 ကို၊ဝတွာ၊ဆိုပြီး၍၊တတော၊ ထိုနိက္ခေပကိုဆိုပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊
 သုပရိသုဒ္ဓေန၊ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသော၊ တိတ္ထေန၊ဆိပ်ဖြင့်၊ နဒိတဇ္ဇာကာ
 ဒီသု၊မြစ်တဖက်ဆည်ကန် အစရှိသည်တို့၌၊ သလိလဇ္ဇောဂါဟမိဝ၊ရေကို
 ဝင်၍ခပ်ယူသကဲ့သို့၊သုပရိသုဒ္ဓေန၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသော၊ နိဒါနေန၊
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤရတနသုတ်၏၊ အတ္ထုတ္တောဂါဟနံ၊
 အနက်ကို ဝင်၍ယူခြင်းကို၊ ဒဿေတံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ။ယေနဘဂဝ
 တာ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊
 ယတ္ထ၊အကြင်အရာ၌၊ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ ဧတံ၊ဤရတနသုတ်ကို၊ယသ္မာ
 စ၊အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ဣမံနယံ၊ ဤသို့သောနည်းကို၊
 ဒဿေတွာ၊ပြုပြီး၍၊ ဧတဿ၊ ထိုရတနသုတ်၏၊ အတ္ထဝတ္ထနံ၊အနက်၏
 အဖွင့်ကို၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ။တတ္ထဝစနေ၊ထို
 စကား၌၊မင်္ဂလသုတ္တနာ၊ မင်္ဂလသုတ်ဖြင့်၊အကယျာဏ ကရုဏာ ကယျာဏ

ကရုတပစ္စယာနဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်ပြုခြင်း အထောက်အပံ့ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်ပြုခြင်း အထောက်အပံ့ ရှိသော သူတို့အားလည်း၊ အတ္တရက္ခာ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သောကြောင့်၊ အာသဝါနဉ္စ၊ အာသဝေါတရားတို့၏လည်း၊ ပဋိဗ္ဗာတော၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣမဉ္စသုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်ကိုကား၊ အမနုဿာဒိပစ္စယာနဉ္စ၊ ဘီလူးဘေး အစရှိသော အကြောင်းရှိသောသူတို့အားလည်း၊ ပရာရက္ခံ၊ သူတပါးကို စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ အာသဝါနဉ္စ၊ အာသဝတရားတို့၏လည်း၊ ပဋိဗ္ဗာတံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒန္တရံ၊ ထိုမင်္ဂလသုတ်၏အခြားမဲ့၌၊ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဿ၊ ထိုရတနသုတ်၏၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ငယ်နုဂုတ္တံ၊ ယဒါယတ္တယသ္မာ စေတန္တိတ္ထေ၊ ယေန ဂုတ္တံ၊ ယဒါ ယတ္တယသ္မာစေတံ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ကေန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာဝေ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ သာဝကာဒိတိ၊ တပည့်အစရှိသောသူတို့သည်၊ နဂုတ္တံ၊ မဟောအပ်၊ တဉ္စ၊ ထိုရတနသုတ်တော်သည်လျှင်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒုန္တိက္ခာဒိတိ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝေတိ၊ ဥပဒ္ဒဝေတို့သည် ဥပဒ္ဒုတာယ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော၊ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ လိန္တဝိတိ၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ယာစိတွာ၊ ထောင်းပန်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ အာနိတော၊ ပင့်ဆောင်အပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ တေသံဥပဒ္ဒဝါနံ၊ ထိုဥပဒ္ဒဝေ ဘေးရန်တို့ကို၊ ပဋိဗ္ဗာတတ္ထာယ၊ ပျောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ တေသံပဉ္စာနံ၊ ထိုကေန ကဒါ ကတ္ထကသ္မာ အစရှိသော ပြဿနာပုဒ်တို့၏၊ သင်္ခေပဝိဿန္တနာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအဖြေတည်း။ ။

ဝိတ္ထာရုတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဝေသာလိ ဝတ္ထုတော၊ ဝေသာလိဝတ္ထု၊ ငှာ၊ ပဘုတိ၊ အစပြု၍၊ ပေါရာဏေတိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝဏ္ဏိယတိ၊ ဖွင့်တော်မူအပ်၏၊ တတြိ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်တည်း၊ ဗာရာဏသီရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ကုစ္ဆိပ္ပိ၊ ဝမ်း၌၊ ဂဟေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ သဗ္ဗာတိကိရ၊ တည်သတတ်၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ နိဝေဝေတိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဂဟ္တပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဟရိယမာနာ၊ ဆောင်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဂဟ္တပရိပါက ကာလေ၊ ကိုယ်ဝန် ရင့်သော အခါ၌၊ ဝိဇာယနုစာရံ၊ သားဖွားအိမ်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ပုညဝတိနံ၊ ဘုန်းရှိသောမိန်းမတို့အား၊ ပဗ္ဗုသ သမယေ၊ မိန်းမသောက်ထအခါ၌၊ ဂဟ္တပုဗ္ဗာနံ၊ ကိုယ်ဝန် ထမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်လည်း၊ တာသံ၊ ထိုဘုန်းရှိသောမိန်းမတို့တွင်၊ အညတရာ၊ တယောက်သောမိန်းမတည်း၊ ဧတနံ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗုသ သမယေ၊ မိန်းမသောက်ထအခါ၌၊ အလတ္တကပဗုလဗန္ဓု၊ ဇီဝကပုပ္ဖသဒိသံ၊ ထိုက်လျှောက်သောအခင်းအပြင်၌ထားအပ်သော မိုးစွေပန်းပွင့်အဆင်းနှင့် တူသော၊ ဝံသပေသိ၊ အသားတစ်ကို၊ ဝိဇာယိကိရ၊ ဖွားသတတ်၊ တတောတထ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အညာဒေဝိယော၊ တပါးသောမိဖုရားတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသဒိသေ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုတ္တော၊ သားတို့ကို၊ ဝိဇာယန္တိ၊ ဖွားကုန်၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်၊ ဝံသပေသိ၊ သားတစ်ကို၊ ဝိဇာယိတိ၊ ဖွား၏ဟု၊ ရုညော၊ မင်းကြီး၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ မမာ၊ ငါ၏၊ အဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးမဲ့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တေန၊ အဝဏ္ဏဘယေန၊ ထိုအကျော်အစောကျေးဇူးမဲ့ ကိုကြောက်သဖြင့်၊ တံဝံသပေသိ၊ ထိုသားတစ်ကို၊ ဧကထ္ထိံ၊ ဘာဇနေး၊ တလုံးသောအိုး၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ အညတရေန၊ တလုံးသောအိုးဖြင့်၊ ပဗ္ဗိကုဗ္ဗိတွာ၊ မှောက်၍၊ ရာဇမုနိကာယ၊ မင်းတို့တံဆိပ်ဖြင့်၊ လညိတွာ၊ ခပ်၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌၊ ပက္ခိပါပေသိ၊ ပစ်စေ၏၊ မနုဿေတိ၊ လူတို့သည်၊ ဆဋ္ဌိတမတ္တေ၊ ပစ်ကာမျှ၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သံဝိဒယိံ၊ သူမိရင်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအိုး၌၊ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌကံ၊ ရွှေပြားကို၊ ဇာတိဟိဂိုလကေန၊ ဆေးခန်းမြင်းသီလာဖြင့်၊ ဗာရာ

ကထိရညော၊ဗာရာဏသီမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ပဇာ
တိ၊သားတည်းဟုလိက္ခိတွာ၊ရေး၍၊ဗန္ဓိံထု၊ဖွဲ့ကုန်၏၊ တတော၊ထိုနောင်
မှ၊တံတာဇနံ၊ထိုအိုးသည်၊ ဗြိမိဘယာဒီတိ၊ဝဲထိုက်သောဘေးအစရှိသည်
တို့ဖြင့်၊အနုပဒ္ဒုတံ၊မနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ဂင်္ဂါသောတေန၊ဂင်္ဂါရေ
ယဉ်ဖြင့်၊ပါယာသိ၊သွား၏။ ။

တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ အညတရော၊တယောက်သော၊
တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ဂေါကုလံ၊ နွားကျောင်းသားအမျိုးကို၊ နိဿာ
ယ၊မြီ၍၊ဂင်္ဂါတိ၊ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနား၌၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊သော၊ထိုရသေ့
သည်၊ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ဩတရေန္တော၊
သက်သည်ရှိသော်၊တာဇနံ၊အိုးကို၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊လာသည်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်
၍၊ပံသုကုလသညာယ၊ပံသကုအမှတ်ဖြင့်၊အဂ္ဂမဟေသိ၊ကိုင်၏၊တတော၊
ထိုကိုင်ပြီးသည်နောင်မှ၊ တတ္ထ၊ထိုအိုး၌၊ တံအက္ခရ ပဋကံ၊ ထိုအက္ခရာ
ရေးအပ်သောရှေ့ပြားကို၊ရာဇမုဒ္ဒိကလစ္ဆနဉ္စ၊ မင်းတို့၏တံဆိပ်ခတ်သည်
ကိုလည်း၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊မုဗ္ဗိတွာ၊ဖွင့်လစ်သည်ရှိသော်၊ တံမံသပေထိံ၊ထို
သားတစ်ကို၊အဒ္ဓသ၊မြင်လေ၏။ ။

အဿ၊ထိုရသေ့အား၊ ဇေံ၊ထိုအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိံ
အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ဂစ္ဆော၊ပဋိသန္ဓေသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်
ရာ၏၊ တထာဟိတတောဇေံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ထိုသားတစ်
အား၊ဒုဂ္ဂန္ဓပူတိဘာဝေါ၊ အနံမကောင်းုပ်သော သဘောရှိသည်၊ နုတ္ထိ၊
မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အဿမံ၊ကျောင်းသစ်မ်းသို့၊နေတွာ၊
ဆောင်၍၊ သုဒ္ဓေ၊စင်ကြယ်သော၊ ဩကာသေ၊အရပ်၌၊ ဌပေထိံ၊ထား၏၊
အထ၊ထိုအခါ၌၊ အဗုမာသစ္စယေန၊လခွဲလွန်သဖြင့်၊ဧဒမံသပေထိယော၊
နှစ်ခုသော သားတစ်တို့သည်၊ အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တာပသော၊ရသေ့
သည်၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊သာရတရံ၊ကောင်းမွန်စွာ၊ ဌပေထိံ၊ထား၏၊တတော၊
ထိုနောင်မှ၊ပုန၊တဖန်၊အဗုမာသစ္စယေန၊လခွဲလွန်သဖြင့်၊ဧကမေကိဿာ၊
တခုတခုသော၊ ပေထိယာ၊ သားတစ်၌၊ ဟတ္ထပါဒဝီသာနံ၊ လက်ခြေ
ဦးခေါင်းတို့၏အတ္ထာယ၊အလိုငှါ၊ ပဉ္စပိဋကော၊ငါးခုသော အဇုတို့သည်၊
အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တာပသော၊ရသေ့သည်၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ပုန၊တဖန်၊
သာရတရံ၊ကောင်းမွန်စွာ၊ဌပေထိံ၊ထား၏၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊အဗုမာသစ္စ
ယေန၊လခွဲလွန်သဖြင့်၊ ဧကော၊ တခုသော၊မံသပေထိံ၊ သားတစ်သည်၊
သုဝဏ္ဏ ဗိမ္ဗ သဒိသော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော၊ ဒါရကော၊ သူငယ်

ယောကျ်ားသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ ဧကော၊ တခုသော၊ ဝံသပေထိ၊ သား
 တစ်သည်၊ ဒါရိကော၊ သူငယ်မသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်
 ယောက်တို့၌၊ တာပသဿ၊ ရသေ့အား၊ ပုတ္တသိနေဟော၊ သား၏ချစ်ခြင်း
 သည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုရသေ့၏။ အဂ္ဂိဋ္ဌကတော၊ စာလက်မမှလည်း၊
 ဝိရံ၊ နို့ရည်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၊ စ၍လည်း၊
 တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဝိရတတ္တံ၊ နို့ထမင်းကို၊ သုဗ္ဗိတွာ၊ စား၍၊ ဝိရံ၊ နွား
 နို့ရည်ကို၊ ဒါရကနံ၊ သူငယ်တို့၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ အာသိဉ္စိ၊ လောင်း၏။
 တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းသို့၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင် စားဖွယ်
 သည်၊ ပပိဋ္ဌံ၊ ဝင်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးရံဝင်သောအစာသည်၊ မဏိဘာဇ
 နဂတံပိယ၊ ပတ္တမြားခွက်၌တည်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊
 နိစ္ဆိပိ၊ အရေးမရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပရေပန၊ တပါး
 သောဆရာတို့သည်ကား၊ သိဗ္ဗေတွာ၊ ချုပ်၍၊ ဌပိတာပိယ၊ ထာ၊ အပ်သကဲ့
 သို့၊ နေသံ၊ ထိုသူငယ်နှစ်ယောက်တို့အား၊ အဉ္စမညံ၊ အချင်းချင်း၊ လိနာ၊
 တွန့်သော၊ ဆဝိ၊ အရေးသည်။ အဟောသိဖြစ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသူငယ်
 တို့သည်၊ နိစ္ဆိပိတာပိယ၊ အရေးမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ လိနစ္ဆိပိတာပိယ၊ အရေး တွန့်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ လိစ္ဆိပိတိ၊ လိစ္ဆိပိဟူ၍၊ ပညာယိံ သု၊ ထင်ကုန်၏။
 တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့ကို၊ ပေါသေန္တော၊ ကျွေးမွေး
 ၍၊ ဥဿုဇေ၊ နေမြင့်သောကာလ၌၊ ဂါမံ၊ နွားကျောင်းသားရှာသို့၊ ဘိက္ခာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပပိသတိ၊ ဝင်၏။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ၊ ပဋိက္ကမတိ၊
 ဖဲ၏။ တဿ၊ ထိုရသေ့၏။ တံဗျာပါရံ၊ ထိုသို့သောဗျာပါရကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပဗ္ဗဇိ
 တာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒါရကပေါသနံ၊ သူငယ်ကို လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။
 ပလိဗောသေ၊ ကြောင်းကြရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 အား၊ ဒါရကော၊ သူငယ်တို့ကို၊ ဧေထ၊ ပေးထော်မူပါကုန်လော့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်၊ ပေါသိဿာမ၊ ကျွေးမွေးပါကုန်အံ့၊ တုဗ္ဗေ၊ ရှင်ရသေ့ တို့သည်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္ဘံ၊ ရဟန်းတို့၏ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကဇေထ၊ ပြုထော်
 မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တာပသော၊ ရသေ့
 သည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ ပဋိသုဏိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဂေါပါလကော၊ နွား
 ကျောင်းသားတို့သည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဂ္ဂံ၊
 ခရီးကို၊ သမံကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြုပြင်၍၊ ပုဗ္ဗေတိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဩကိရိတွာ၊

ကြ၍၊ ဓပေဒုကာ၊ စမ်းခွန်ကုက္ကားတို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ ရိုက်ထောင်
 ၍၊ ဝဇ္ဇမာနေဟိ၊ တီးအပ်ကုန်သော၊ တူရိယေဟိ၊ စည်းစောင်းညှင်းတို့
 ဖြင့်၊ အဿမံ၊ ကျောင်းသင်ခမ်းသို့၊ ဂတာ၊ လာကုန်၏။ ။ တာပသော၊
 ရသေ့သည်၊ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ မဟာပုညာ၊ ကြီးသောဘုန်းရှိကုန်
 ၍၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ကြီးရင့်
 စေကုန်လော၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြီးရင့်စေပြီး၍လည်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 အာဝါဟံ၊ လေးစား ထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ပဉ္စဂေါရ
 သေန၊ ငါးပါးသော နွားနှို့ အရသာဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ တောသေတွာ၊
 နှစ်သက်စေ၍၊ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအဖို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာ
 ပေထ၊ ဖန်ဆင်းကုန်လော၊ တတ္ထ၊ ထိုမြို့၌၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အဘိသိဉ္စ
 ထ၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်
 တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်၏။ ။

တေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ ပဋိသုဏ်တွာ၊
 ဝန်ခံ၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်မောင်နှမတို့ကို၊ နေတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍၊ ပေါသေ
 သံ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏။ ။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ ဝဒ္ဓိံ၊ ကြီးသောအရွယ်
 သို့၊ အနွာယ၊ ရောက်၍၊ ကိဇ္ဇန္တာ၊ ကစားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဝါဒဋ္ဌာ
 နေသု၊ ကစားငြင်းခုံရာအရပ်တို့၌၊ ဝေါပါလကဒါရကေ၊ နွားကျောင်းသား
 သူငယ်တို့ကို၊ ဟတ္ထေနပိ၊ သက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေနပိ၊ ခြေဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပဟရန္တိ၊ ဝုတ်ခတ်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုနွားကျောင်းသားသူငယ်
 တို့သည်၊ ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိဿ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ရောဒထ၊ ငိုကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ မာတာပိတုဟိ၊
 မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာတာ၊ အမိမရှိ
 ကုန်သော၊ နိဝိတိကာ၊ အဘမရှိကုန်သော၊ တာပသပေါသိတာ၊ ရသေ့မွေး
 အပ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အဗ္ဗေ၊ ငါတို့ကို၊ အတိဝ၊ အလွန်လျှင်၊ ပဟရန္တိ၊
 ဝုတ်ခတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ဣမေဒါ
 ရကာ၊ ဤသူငယ်တို့သည်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့
 ကို၊ ဝိဟေဋ္ဌန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ ဒုက္ခာပေန္တိ၊ ဆင်းရဲစေကုန်၏။ ဣမေသံ၊
 ဤသူငယ်တို့၏၊ ပဟရန္တာ၊ ဝုတ်ခတ်သည်တို့ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်
 ကုန်၊ ဣမေ၊ ဤသူငယ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကြဉ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟံ သု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုဟိ၊ စ၍၊ သောပဒေ

သော၊ ထိုအရပ်ကို၊ တိယောဇနသတပရိမာဏေန၊ ယူဇနာသုံးရာအတိုင်း
 အရှည်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တတိကိရ၊ ဆိုအပ်လေ သတတ်၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဂေါပါလကား၊ နွားကျောင်းသား
 တို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ လိန္တဝီမင်းကို၊ တောသေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ အဂ္ဂဟေ
 သံ၊ သိမ်းပိုက် စေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ပန်
 ဆင်း၍၊ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကံ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ် မြောက်လတ်သော်၊
 ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အဘိသိဉ္စိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ တာယစဒါရိကယ၊ ထို
 သတို့သမီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝါရေယျံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကတိ
 ကံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ကိံ အကံသု၊ အဘယ်သို့ပြု
 ကုန်သနည်း၊ ဗာဟံရတော၊ ပြင်အပမှ၊ ကုမာရဿ၊ သတို့သား၏၊ အတ္ထာ
 ယ၊ အလိုငှါ၊ ဒါရိကား၊ သတို့သမီးကို၊ နအာနေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်၊ ဣတော၊
 ဤငါတို့မှ၊ ဒါရိကား၊ သူငယ်မကို၊ ကဿမိ၊ တစုံ တယောက် သော
 ယောကျ်ားအား၊ နဒါတဗ္ဗာ၊ မပေးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတိတံ၊ ကတိကဝတ်
 ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့အား၊ ပဋ္ဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ သံဝါသေန၊ ယှဉ်တွဲကြသဖြင့်၊ ဝိတာစ၊ သီးလည်းကောင်း၊
 ဝုတ္တောစ၊ သားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေဒါရကား၊ သူငယ်နှစ်ယောက်
 တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ပွားကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သောဠသက္ကတ္တံ၊ တဆဲ့ခြောက်
 ကြိမ်၊ နွေနှစ်ယောက် နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ပွားကုန်၏၊ တ
 တော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေသံဒါရကားနံ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ ယထာက္ကမံ၊
 အစဉ်အတိုင်း၊ ဝမုန္တာနံ၊ ပွားစီးကုန်သည်ရှိသော်၊ အာရာမယျာနနိဝါ
 သဠာနပရိဝါရသမ္ပတ္တိံ၊ အရံဥယျာဉ်နေရာဌာနအခြံအရံတို့၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူအံ့သောငှါ၊ အပ္ပဟောန္တံ၊ မလောက်သည်ဖြစ်၍၊ တံနဂရံ၊
 ထိုမြို့ကို၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ဂါဝတန္တရေန၊ ဂါဝတန္တရေန၊ တဂါဝတ်
 တဂါဝတ်စီခြားသဖြင့်၊ ပရိက္ခိပံ သုရံကုန်၏၊ တဿနဂရဿ၊ ထိုမြို့၏၊
 ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဝိသာလိကတ္တာ၊ အကျယ်၍၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝေသာလိတွေဝ၊ ဝေသာလိဟူ၍သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊
 ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝေသာလိဝတ္ထု၊ ဝေသာလိပြည်၏အ
 ကြောင်းတည်း။ ။

အယံပန ဝေသာလိ၊ ဤဝေသာလိမြို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဆုရား၏၊ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌၊ ဣဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံသည်။

ဝေပုလ္လပတ္တာ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရ၊
 ယိဿာမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ရှု၍ဆိုဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီပြည်
 ၌၊ ရာဇုနံယေဝ၊ မင်းတို့၏လျှင်၊ သတ္တသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သောမင်း
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တသတာနိစ၊ ခုနစ်ရာသော မင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သတ္တစရာဇာနော၊ ခုနစ်ယောက်သောမင်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယုဝရာဇသေနာပတိ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကပဘူ
 တိနန္ဒ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊ စစ်သူကြီးဘဏ္ဍာပိုးအစရှိကုန်သော သူတို့၏လည်း။
 တထာ၊ ထိုအတူ။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း။ ဟူမူကား၊ ထေရ်ခေါ်ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေ
 သာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သည်။ ဣဒ္ဓါဝေဝ၊ ပြည့်စုံသည် လည်းကောင်း၊ ဖိ
 တာစ၊ ဝပြောသည် လည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနာစ၊ များစွာသော လူရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ အာကိဏ္ဏ မနုဿာစ၊ ငြိမ်းသော လူမျိုးရှိသည် လည်း
 ကောင်း၊ သုဘိက္ခာစ၊ ရလွယ်သောအစာရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သတ္တစပါသာဒသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သောပြာသာန်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သတ္တစပါသာဒသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောပြာသာန်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သတ္တစပါသာဒါ၊ ခုနစ်ဆောင်သော ပြာသာန်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သတ္တစ ကုဇာဂါရ သဟဿာနိ၊
 ခုနစ်ထောင်သောရလစ်မွန်ချွန်အထွဋ်တပ်သော နန်းအိမ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ သတ္တစကုဇာဂါရသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောရလစ်မွန်ချွန် အထွဋ်
 တပ်သောနန်းအိမ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစ ကုဇာဂါရနိ၊ ခုနစ်
 ဆောင်သော ရလစ်မွန်ချွန် အထွဋ်တပ်သော နန်းအိမ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သတ္တစအာရာမသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်
 သောအရံဥယျာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစ အာရာမသတာနိ၊
 ခုနစ်ရာသော အရံဥယျာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစအာရာမာနိ၊
 ခုနစ်ရာသောအရံဥယျာဉ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 သတ္တစပေါက္ခရဏီသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သော လေးထောင့်ကန်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တစပေါက္ခရဏီ သတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောလေး
 ထောင့်ကန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သတ္တစ ပေါက္ခရဏီယော၊ ခုနစ်ရာ
 သောလေးထောင့်ကန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဝေသာလီ၊ ထိုဝေသာလီ မြို့သည်။
 အပရေနသမယေန၊ အခါတပါး၌။ ဒုပ္ပိက္ခာ၊ အစာငတ်မွတ်သည်။ ဒုပ္ပုဗ္ဗိ

တော၊ ခိုလှုံ၊ ခေါင်သည်။ ဒုဿဿာ၊ ရှစ်သောစပါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒုဂ္ဂတမနုဿာ၊ ဆင်းရဲသောလူတို့သည်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူကောင်တို့ကို။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ မြို့၏အပ၌။ ဆရေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ မတမနုဿာနံ၊ လူသေကောင်တို့၏။ ကုဏပဂဇ္ဇေန၊ မကောင်းသောအနံ့ဖြင့်။ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဘီလူးဘေးကြောင့်။ ဗဟုတရာ၊ များစွာသောလူတို့သည်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တာယပဋိကူလတာယ၊ ထိုသို့သောစက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အဟိဝါတဇောဂေါ၊ ယဉ်အနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဒုန္တိက္ခအမနုဿာရောဂဘယေဟိ၊ ငတ်မွတ်သောဘေးဘီလူးဘေးအနာဘေးတို့သည်။ ဝေသာလိယာ ဝေသာလီပြည်ကို။ ဥပဗ္ဗုတာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်။ နဂရဝါသိနော ပြည်သူတို့သည်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ရာဇာနံ၊ လိစ္ဆာဝိမင်းကို။ အာဟံသု၊ တင်လျှောက်ကုန်၏။ ကိံအာဟံသု၊ အဘယ်သို့ တင်လျှောက်ကုန်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဣမသ္မိံနဂရေ၊ ဤမြို့တော်၌။ တိပိဝံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဗာလံ၊ ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတော၊ ဤကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ ယာဝသတ္တမာ ရာဇကုလဝဋ္ဋာ၊ မင်းမျိုးချစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်မှူးသေး၊ တုမှာကံ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့၏။ အဓိက္ခကတ္တေန၊ တရားမစောင့်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုဥပဗ္ဗုတေသည်။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥပ္ပန္နံမညေ၊ ဖြစ်သည်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ တင်လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ လိစ္ဆာဝိ မင်းသည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောပြည်သူတို့ကို။ သန္ဓာဂါရေ၊ မင်းကွန်း၌။ သန္ဓိပါတာ ပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မယံ၊ ငါ၏။ အဓိက္ခကဘာဝံ၊ တရားမကျင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပိဇာနာထ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုပြည်သူအပေါင်းတို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝေဇာ၊ အစဉ်အဆက်ကို။ ပိဗိနန္တာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်စုံတစ်သောတရားချွတ်ယွင်းခြင်းကို။ နအဒ္ဓသံသု၊ မမြင်ကုန်။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရညော၊ လိစ္ဆာဝိမင်း၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အနိသ္မာ၊ မမြင်ကုန်၍။ ဣမံဘယံ၊ ဤဘေးကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝုပသမေယျ၊ ပြင်းစေရမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသံ၊ ကြံကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကေစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဆသတ္တာရေ၊ ခြောက်ယောက်သော တိတ္ထိဆရာတို့ကို။ အပနိသံသု၊ ညွှန်ပြကုန်၏။

ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဇေတ၊ ထိုမက္ခလီဂေါသာလ အစရှိသော
 ခြောက်ယောက်သောဆရာတို့သည်၊ ဩက္ကန္တမတ္တေ၊ သက်အပ်ရောက်
 အပ်ကာမူ၌၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဂူပသမတိ၊ ငြိမ်းရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ လောကော၊ လော
 က၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုဘုရား
 သည်၊ သဗ္ဗသတ္တဟိတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိကိရ၊ ဟောတော် မူသတတ်၊ မဟိန္ဒိကော၊
 ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ
 တော်မူ၏။ တေနဘဂဝတိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩက္ကန္တမတ္တေ၊ သက်
 အပ်ကာမူ၌၊ သဗ္ဗဘယာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့သည်၊ ဂူပသမေယျ၊
 ငြိမ်းကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဧတ၊ ထိုပြည်သူ
 အပေါင်းတို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်
 ၌ကား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ အဓမ္မဟိဝါ၊
 ငါတို့သည်လည်း၊ ပေသိတေ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နအာဂစ္ဆေယျ၊
 မလာရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အပဓေ၊
 တပါးသောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား၊ အနုကမ္မ
 ကာ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသနားတတ်ကုန်၏။ ကိံနာဂစ္ဆေယျ၊ အဘယ်ကြောင့်
 မကြွလာနေပေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရာဇာစ၊
 မင်းသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုဘုရားကို၊ ဥပ္ပဠဟတိ၊ လုပ်ကြွေး၏။ သော၊ ထိုဗိမ္ဗိ
 သာရမင်းသည်၊ အာဂန္တု၊ ကြွလာစိမ့်သောငှါ၊ နဒေယျ၊ မပေးရာ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘဏေ၊ အချင်း
 တို့၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ သညာပေတွာ၊ လိစေ၍၊ အာနေယျာမ၊ ပင့်
 ဆောင်ကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေန္တတွာ၊ ကြို၍၊ နွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊
 လိန္တဝိရာဇာနော၊ လိန္တဝိမင်းတို့ကို၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဗလကာ
 ယေန၊ ဗိုလ်အပေါင်းဖြင့်၊ ဗဟုတံ၊ များစွာသော၊ ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်
 ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဗိမ္ဗိ
 သာရံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ သညာပေတွာ၊ လိစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အာနေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသံ၊ စေလေကုန်၏။

တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဂဇ္ဇာ၊ သွားလေကုန်၍၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရ
 မင်းအား၊ ပဏ္ဍိကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးပြီး၍၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ နိဝေဒတွာ၊ ကြားသိစေ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ နဂရံ၊ ဝေသာလီ မြို့သို့၊ ပေ
 သေဟိ၊ လွှတ်တော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိ
 သာရမင်းသည်၊ နုသမ္ပုဋိန္ဒြိ၊ ဝန်မခံ၊ တုမေယေဝ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇာနာထ၊ ယျောက်ကြ ကုန်လော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆို၏။ ။

တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္က
 မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ယျောက်ကြကုန်၏၊ ကိံ အာဟံ
 သု၊ အာဟံသု၊ ယျောက်ကြကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
 အရှင်ဘုရား၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဘယာနိ၊ ဘေးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သစေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ တြွတော်မူပါသည်ဖြစ်အံ့၊ နော၊
 အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ နားတော်ယျောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊
 ရတနသုတ္တေ၊ ရတနသုတ်ကို၊ ဝတ္ထေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်၊
 သာရက္ခာ၊ သုံးပါးသောဘေးကို ကွယ်ကာ စောင့်ရှောက်တတ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ကောဋိသတသဟဿစက္ကဝါဠံ၊ ကုဋေတထိန်းသော စကြာဝဠာတိုင်
 တိုင်၊ ဖရိဿတိ၊ နှံ့လတ္တံ့၊ သုတ္တပရိယောသာနေ၊ ရတနသုတ်ဒေသနာ၏
 အစုန်း၌၊ စတုရာသီတိယာပါဏ သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်
 သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းသည်၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဝါသေထိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဂဝ
 ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလီဂမနံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ တြွတော်မူ
 ခြင်းကို၊ အဓိဝါသိတံ၊ သည်းခံတော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊
 ဇောသနံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေသာလီ
 ဝမနံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့ တြွတော်မူခြင်းကို၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိယကိံ၊ ဝန်ခံတော်

မူကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ အာမ၊ ဝန်ခံတော်မူသည်ဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မဂ္ဂံ၊ ကြွတော်မူရာခရီးကို၊ ပဗ္ဗိယာဒေမိ၊ စီရင်စေပါဦးအံ့၊ ဟာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အာဂမေထ၊ ငုံ့တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းသည်၊ ရာဇဂဟဿစ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂါယစ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ပဉ္စယောဇနံ၊ ငါးယူဇနာရှိသော၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ သမံကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြု၍၊ ယောဇနေယောဇနေ၊ တယူဇနာတယူဇနာ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝမနကာလံ၊ ကြွတော်မူအံ့သောအခါကို၊ ပဗ္ဗိဝေဒေထိ၊ လျှောက်ကြားစေ၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝတော၊ မြီရံတော်မူလျက်၊ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ ရာဇာဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ပဉ္စယောဇနမဂ္ဂံ၊ ငါးယူဇနာရှိသောခရီးကို၊ ပဉ္စဝဏ္ဏေဟိ၊ ငါးပါးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဇာဏုမတ္တံ၊ ပဆစ်ဒူးမျှတိုင်အောင်၊ ဩက်ရာပေတွာ၊ ပြင်းစေ၍၊ ဇေပဇ္ဇာကပုဏ္ဏ ဗာဇုကဒလိအာဒိနိ၊ တမ်းခွန်ကုက္ကားရေးပြည့်အိုး ငှက်ပျောပင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ထောင်စေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဿေ၊ နံပါးတဖက်၌၊ နွေသေတဆတ္တာနိ၊ နှစ်စင်းသောထီးဖြူတို့ကို၊ ဧကမေကဿ၊ တယောက်တယောက်သော၊ ဘိက္ခုသစ၊ ရဟန်း၏လည်း၊ ပဿေ၊ နံပါး၌၊ ဧကမေကံ၊ တစင်းစီသောထီးဖြူကို၊ ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ချီစေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝါရေန၊ အမြီအရံပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပုပ္ဖဂန္ဓာဒိဟိ၊ ပန်းနံသာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဧကမေကတ္ထိံ၊ ဝိဟာရေ၊ တဆောင် တဆောင်သောကျောင်း၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဿာပေတွာ၊ သိတင်းသုံးစေ၍၊ မဟာဒါနာနိ၊ အလှူကြီးတို့ကို၊ ဒတွာ၊ လှူဒါန်း၍၊ ပဉ္စဟိဒိဝသေဟိ၊ ငါးဂေါ်တို့ဖြင့်၊ ဂင်္ဂါတီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့၊ နေတိ၊ ဆောင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာဖြင့်၊ နာဝံ၊ ထွေကို၊ အလင်္ကာရောဇ္ဇော၊ တန်ဆာ ဆင်လျက်၊ ဝေသာလိကာနံ၊ ဝေသာလိမင်းတို့၏၊ သန္တိ၊ ကံ၊ အထံသို့၊ လေခံ၊ သဝဏ်

စာကိုပေသေသိ၊ စေတ္တတ်လိုက်၏။ ဝေသာလိကရာဇာနော၊ ဝေသာလိ
မင်းတို့၊ တုဋေ၊ သင်မင်းမြတ်တို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
ဂတော၊ ဣလ္လာတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်
၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦး၊ ကြိုဆိုခြင်းကို၊
ကရောထာတိ၊ ပြုလေကုန်ဟူ၍၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ တေ၊ ထိုဝေသာ
လိမင်းတို့သည်၊ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကြကုန်အံ့ဟု၊ ဝေသာလိယာစ၊ ဝေသာလိပြည်၏လည်း
ကောင်း၊ ဝင်္ဂါယစ၊ ဝင်္ဂါမြစ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ တိယော
ဇနံ၊ သုံးယူဇနာ ရှိသော၊ ဘူမိံ၊ မြေအရပ်ကို၊ သမံ၊ ညီညွတ်သည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ စတ္တာရိ၊ လေးစင်းသော
ထီးဖြူတို့ကို၊ ဧကမေကဿ၊ တပါးတပါးသော၊ ဘိက္ခုဿစ၊ ရဟန်းအား
လည်း၊ နွေ့နွေ့သေတဆတ္တာနိ၊ နှစ်စင်းနှစ်စင်းသော ထီးဖြူတို့ကို၊ သဇ္ဇေ
တွာ၊ စီရင်၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကုရုမာနာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဝင်္ဂါ၊ ဝင်္ဂါ
နားသို့၊ အာဂတ္တံ၊ လာကုန်၍၊ အဋ္ဌံ၊ တည်ကြကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ နွေ့နာဝါယော၊ နှစ်
စင်းသောထွေတို့ကို၊ သံဃာဇေတွာ၊ စပ်၍၊ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပုပ္ဖဗိမာဒိဟိ၊ ပန်းဆိုင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်
၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ သဗ္ဗေတနမယံ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာဖြင့်ပြီးသော၊
ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားရှင်၏ နေရာတော်ကို၊ ပညပေသိ၊ ခင်း၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာတော်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ပဉ္စသတော၊
ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နာဝံ၊ ထွေထက်သို့၊ အဘိဂ္ဂယိ
တွာ၊ တက်ကုန်ပြီး၍၊ ယထာနုရူပံ၊ သင့်တင့်သည်အား လျော်စွာ၊ နိသိဒိ
သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အနုဂစ္ဆန္တော၊ ပိုလိုက်သော်၊ ဝလပမာဏံ၊ လည်ပင်းအတိုင်းအရှည်
ရှိသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယာ
ဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ဣတော်
မူလာ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဝေဝဂင်္ဂါ၊ ဝင်္ဂါ
ဤဝင်္ဂါမြစ်နား၌ ပင်လျှင်၊ ဝသိဿာမိ၊ စောင့်နေရပ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ နိဝတ္တော၊ ရေမှတက်လေ၏။ ။

ဥပရိဒေဝတော၊ အထက်နတ်သည်၊ ယာဝအကနိဋ္ဌဘဝနံ၊ အကနိဋ္ဌ
ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကံ၊ ပြုကြကုန်၏။ ဟေဋ္ဌာ

ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါအောက်မှာ၊နိဝါသိနော၊ နေကုန်သော၊ နာဂရာဇာနော၊ နဂါး
မင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကမ္မလဿ တရားဒယော၊ ကမ္မလအာသ
တရအစရှိကုန်သော၊နာဂရာဇာနော၊ နဂါးမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကံသု၊ပြုကြကုန်၏။ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ မဟတိယာ၊များစွာသော၊ ပူဇာယ၊ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ဘဂ
ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာမျှ
သော၊အခွါနံ၊ခရီးအစွန့်သို့၊ ဂတ္တံ၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေသာလိကာနံ၊
ဝေသာလီမင်းတို့၏၊ သိမန္တရုံ၊နိုင်ငံအပိုင်းအခြား အတွင်းသို့၊ ပရိဇ္ဇော၊
ဝင်တော်မူသည် ရှိသော်၊ တတော၊ထိုသို့ဝင်တော်မူပြီးသည်မှ၊ လိစ္ဆ
ဝိရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊
ကတ ပူဇာယ၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သကာထက်၊ ဒီဂုတံ၊ နှစ်ဆတက်၊
ကရောဇ္ဇော၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဂလပမာဏေ၊ လည်ပင်းအတိုင်း အရှည်ရှိ
သော၊ဥဒကော၊ရေ၌၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပစ္စုပ္ပန်သု၊ခရီးဦးကြို
ဆိုကုန်၏၊ တေနေဝဓဏေန၊ ထိုဓဏ၌သာလျှင်၊ တေနမဟုတ္တေန၊ ထိုမ
ဟုတ်၌၊ ဝိဇ္ဇုပ္ပဘာဝိနန္ဒန္တာရဝိသုကုဇော၊ လျှပ်စစ်ရောင်ဖြင့်မှေးအပ်
သည်ဖြစ်၍ပျောက်အပ်သော အဓိကံတိမ်တိုက်အထွန်ရှိသော၊ ဂဇ္ဇဂဇ္ဇာ
ယဇ္ဇော၊ ထစ်ချုန်းမြည်ကျူးလျက်၊ စတုသုဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာ
တို့၌၊မဟာမေဗော၊သည်းစွာသောမိဗင်းသည်၊ ဝဠာထိ၊တက်၏၊အထ၊
ထိုအခါ၌၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋ္ဌမပါဒေ၊ ရှေးဦးစွာသော
ခြေတော်ကို၊ဂင်္ဂါတီရေ၊ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ နိက္ခိတ္တမတ္တေ၊ချကာမျှ၌၊ပေါက္ခရ
ဝဿံ၊ပေါက္ခရမိဗင်းသည်၊ ဝဿိ၊ရွာ၏၊ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်၊ တေ
မေတုကာမာ၊ စွတ်စေခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏၊ တေဝေ၊ထိုစွတ်စေလိုသော
သူတို့သည်သာလျှင်၊ တေမေန္တိ၊ စွတ်ကုန်၏၊ အထေမေတုကာမာ၊စွတ်
စေခြင်းငှါအလိုမရှိကုန်သောသူတို့သည်၊နတေမေန္တိ၊မစွတ်ကုန်၊သဗ္ဗတ္ထ၊
အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဇာဏုမတ္တံ၊ ပုဆစ်နူး အတိုင်းအရှည်၊ ဦရုမတ္တံ၊
ပေါင်အတိုင်းအရှည်၊ ကမ္ဘိမတ္တံ၊ခါးအတိုင်းအရှည်၊ ဂလပမာတံ၊ လည်
ပင်းအတိုင်းအရှည်၊ဥဒကံ၊ရေသည်၊ဝဟတိ၊စီး၏၊ သဗ္ဗကုဏပါနိ၊အလုံး
စုံသောအကောင်ပုပ်တို့ကို၊ဥဒကေန၊စီးသောရေအယဉ်သည်၊ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါ
မြစ်သို့၊ ပဝေသိတာနိ၊ သွင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်
သော၊ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအပြင်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ လိစ္ဆဝိရာဇာ
နော၊လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အန္တရာ၊အကြား

၌၊ ယောဇနေယောဇနေ၊ တယူဇနာတယူဇနာအရပ်၌၊ ဝဿပေတွာ၊ သိ
 တင်းသုံးနေစေ၍၊ မဟာဒါနာနိ၊ အယျကြီးတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တိယိဒိဝ
 သေဟိ၊ သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်သော၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်၊ မြင်းကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဝေဿာလိံ၊ ဝေဿာလီ ပြည်သို့၊ နယိံသု၊
 ဆောင်ကုန်၏၊ တဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဿာလိံ၊ ဝေဿာလီပြည်
 သို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုး
 ရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝသံဃာဂုရုက္ခတော၊ နတ်အပေါင်း
 မြီရံလျက်၊ အာဂစ္ဆိ၊ လာ၏၊ မဟေသက္ခာနံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊
 ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သန္နိပါတေန၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကြသဖြင့်၊
 အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ပလ္လာယိံ
 သု၊ ပြေးကုန်၏။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂရန္ဒါရေ၊ မြို့တံခါး၌၊ ဋတွာ၊ ရပ်တော်
 မူ၍၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမံရတနသုတ္တံ၊
 ဤရတနသုတ်တော်ကို၊ ထံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကြား
 ၍၊ ဗဟုလိကဗျူပကရဏံ၊ ပူဇော်အပ်သောအမှု အဆောက်အဦတို့ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ လိစ္ဆဝိရာဇကုမာရေဟိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ ဝေဿာလိယာ၊ ဝေဿာလီပြည်၏၊ တိပါကာရန္တရေ၊ တံတိုင်းသုံး
 တန်၏ အကြား၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထည်ပတ်သွားလာ၍၊ ပရိတ္တံ၊ အရံအတား
 ကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အာ
 မန္တေတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ကို၊ အဘာယိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ နာဂုတ္တဝစနေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားဖြင့်၊ ကေန
 ပနေတံသုတ္တံ၊ ကဒါကတ္တကသ္မာစ ဝုတ္တန္တိ၊ ကေနပနေတံ သုတ္တံ၊ ကဒါကတ္တ
 ကသ္မာစဝုတ္တံဟူသော၊ ဧတေသံပဉ္စနံ၊ ဤပြဿနာတို့၏၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေ
 တည်း၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝေဿာလိဝတ္ထုတော၊ ဝေဿာလီ
 ဝတ္ထု၊ ပဟုတိ၊ စ၍၊ ပေါရာဏေဟိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇိယတိ၊ ဖွင့်
 တော်မူအပ်၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဿ
 လိံ၊ ဝေဿာလီပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တဒိဝသေယေဝ၊ ရောက်တော်မူသောနေ့
 ၌ပင်သည်၊ ဝေဿာလိနဂရန္ဒါရေ၊ ဝေဿာလီမြို့တံခါး၌၊ တေသံဥပဒ္ဒဝါနံ၊
 ထိုဥပဒ္ဒဝေါတို့၏၊ ပဋိဗ္ဗာတက္ခာယ၊ ပျောက်လွင့်မိမ့်သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်သော၊ ဣဒံရတနသုတ္တံ၊ ဤရတနသုတ်တော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊
 သင်ယူ၍၊ အာယာသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပရိတ္တက္ခာယ၊ အရံ

အတားအလိုငှါ၊ ဘဝသမာနော၊ သရဏ္ဍာယ်လိုသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တေန၊ သဝိတ်တော်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဒါ
ယ၊ ယူ၍၊ သဗ္ဗနဂရံ၊ အလုံးစုံသောမြို့ကို၊ အတ္တုတ္တိရုက္ခော၊ ဆွတ်ပျန်းလျက်
အနုပိစရိ၊ ထွည့်ပတ်၏။ ။

ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ယံကိစ္စိတိ၊ ယံကိစ္စိအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တ
မတ္တေဝေ၊ ဆိုကားရွတ်ကာမျှ၌ သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနတ် ထံကြားတို့လာ
သောကာလ၌၊ အပလာတာ၊ မပြေးသေးကုန်သော၊ သင်္ကာရကုဗ္ဗဘိက္ခုပ
ဒေသာဒိဒ္ဓိသိတာ၊ တမြက်ချေးစုရာ တိုက်နံရံအရပ် အစရှိသည်တို့ကို
မှီ၍နေကုန်သော၊ တေအမနုဿာ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်၊ စတုဟိန္ဒါရေဟိ၊
တံခါးလေးချက်နှာတို့ဖြင့်၊ ပလာယံ သု၊ ပြေးကြကုန်၏၊ ခွါရာနိ၊ မြို့တံခါးတို့
သည်၊ အနောကာသာနိ၊ အခွင့်မရနိုင်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ထတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့သောဘီလူးတို့သည်၊ ခွါရေသု၊ တံခါး
တို့၌၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အလတမာနာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်၊ ပါကာရံ၊
မြို့တံတိုင်းကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ပလာတာ၊ ပြေးလေကုန်၏၊ အမနုဿေ
သု၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ဂတမတ္တေသု၊ ပြေးသွားကုန်ပြီးသော်၊ မနုဿာနံ၊ လူ
တို့၏၊ ဂတ္တေသု၊ ကိုယ်တို့၌၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ ဝူပသန္တော၊ ငြိမ်းသည်
ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ ပုဗ္ဗဂန္ဓာ
ဒိဟိ၊ ပန်းနံသာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပူဇေသံ၊ ပူဇော်ကြ
ကုန်၏၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ နဂရမတ္တေ၊ မြို့၏အထယ်၌၊ သန္ဓာဂါရံ၊
မဏ္ဍပ်ကို၊ သဗ္ဗဂန္ဓေဟိ၊ အလုံးစုံသောနံသာတို့ဖြင့်၊ လိန္ဒိတွာ၊ လိမ်းကျ၍၊
ဝိတာနံ၊ ဇိတာနံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗာလကံ၊ ရေဟိ၊ အလုံးစုံသောတန်
ဆာတို့ဖြင့်၊ အလကံရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊
မြတ်စွာဘုရားနေရာတော်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အာနေသိ၊ ပင့်ဆောင်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္ဓာ
ဂါရံ၊ မဏ္ဍပ်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်
သော၊ အာသနေ၊ နေရာတော်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုသံဃော
ဝိခေါ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ရာဇာနောစ၊ မင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပတိဇ္ဈပေပတိဇ္ဈပေ၊
လျှောက်ပတ်လျှောက်ပတ်ရာဖြစ်သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ နိသိဒိံ သု၊
ထိုင်နေကြကုန်၏၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကောဝိ၊ ထိ
ကြားမင်းသည်လည်း၊ ဇီသုဒေဝလောကေသု၊ နှစ်ထပ်သောနတ်ပြည်တို့

၌၊ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဥပနိသိဒိအနီး၌ထိုင်၊
 နေ၏။ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊
 နိသိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်အံ့၊ အာနန္ဒတ္ထေရောပိ၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်
 လည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီမြို့ကို၊ အနုပိစရေန္တော၊
 ဟုည့်သည်သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝေသာ
 လီနဝရဝါထိတိ၊ ဝေသာလီပြည်သူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ အာဂတ္တာ၊ လာကြ
 ကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိံ၊ ထိုင်နေ၏။ တတ္ထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောနတ်လူ
 တို့အား၊ တဒေဝရတနသုတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ကိုပင်လျှင်၊ အဘာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ဧတ္တာဝတာစ ဧတ္တကေနဝစနက္ကမေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သောသဒ္ဓါအစဉ် အနက်အစဉ်အားဖြင့်၊ ယေနဂုတ္တံ ယဒါယတ္ထ၊ ယသ္မာ
 စေတံဇ္ဇမံနယံ ပကာသိတွာတိ၊ ယေနဂုတ္တံယဒါယတ္ထ ယသ္မာ စေတံဇ္ဇမံ
 နယံ ပကာသိတွာဟူ၍၊ ယာမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ နိက္ခိတ္တာ၊
 ထားအပ်၏။ သာ၊ ထိုမာတိကာကို၊ သဗ္ဗပကာရေန၊ အလုံးစုံသောအပြား
 အားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဇုဒ္ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတဿကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနန္တိ၊ ဧတဿကရိဿာ
 မတ္ထဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ ဝတ္ထတ္တာပဋိညာတတ္တာ
 ဝနံခံအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရမ္မတေ၊ အားထုတ်အပ်၏။ အပ
 ရေပန၊ တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဉ္စေဝဂါ
 ထာ၊ ငါးပါးသောဂါထာတို့ကိုသာလျှင်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့ကို၊ ပရိက္ခ
 ကရဏသမယေ၊ ပရိတ်ရွတ်သောအခါ၌၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်
 သည်၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ယထာဝါတ
 ထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောဂါထာသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
 ဣမာယ၊ ဤစကား၌၊ အပရိက္ခတာယ၊ မဆင်ခြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပရိက္ခတာယ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ကိံ ပယော
 ဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သဗ္ဗထာပိ၊ အလုံးစုံသော အပြားအားဖြင့်
 လည်း၊ ဧတဿရတနသုတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်တော်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊
 အနက်၏အဖွင့်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ။ ယာနိစ
 တူတာနိတိ၊ ယာနိစတူတာနိဟူသည်ကား၊ ပဌမဂါထာ၊ ပဌမဂါထာတည်း
 တတ္ထ၊ ထိုပဌမဂါထာ၌၊ ယာနိတိ၊ ယာနိဟူသည်ကား၊ ယာနိယာဒိသာနိ၊ အ

ကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ အပ္ပေသက္ခါနိဝါ၊ နည်းသောထန်ခိုးရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသက္ခါနိဝါ၊ ကြီးသော ထန်ခိုးရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊။ ဣဝတိ၊ ဣဝဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌၊ တတ္ထိံ ခဏေ
 ထိုခဏ၌၊ သန္တိပါတဋ္ဌာနံ ဝါ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာအရပ်ကို၊ သန္ဓာယ
 ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ ဘူတာနိတိတ္ထေ၊ ဘူတာနိဟူသော ဤပါဌ်၌၊
 ဘူတသဒ္ဓေါ၊ ဘူတသဒ္ဓါသည်၊ ဘူတတ္ထိံ ပါမိတ္တိယန္တိ ဇေမာဒိသု၊ ဘူတတ္ထိံ
 ပါမိတ္တိယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသော အနက်၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ၊ ဘူတတ္ထိံ၊ ကိုယ်၌ရှိသောချာန် မင်္ဂလိတရားကိုထင်
 ရှားစွာ ဟုတ်တိုင်းပြောဆိုသောကြောင့်၊ ပါမိတ္တိယံ၊ ပါမိတ်အာပတ်သင့်
 ၏။ ၊ ဘူတမိဒံဘိက္ခဝေ သမနူပဿထာတိ ဇေမာဒိသု၊ ဘူတမိဒံဘိက္ခဝေ
 သမနူပဿထာတိ သို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခန္ဓပဉ္စကေ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဘူတံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအ
 ပေါင်းကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ သမနူပဿထာ၊ ကောင်းစွာရှုကုန်လော့၊ ၊
 စတ္တာရောခေါဘိက္ခဝေ မဟာဘူတာ ဟေတုတိ ဇေမာဒိသု၊ စတ္တာရောခေါ
 ဘိက္ခဝေ မဟာဘူတာ ဟေတုတိ သို့ အစရှိသည်တို့၌၊ စတုဗ္ဗိဓေ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသော၊ ပထဝီဝေတွာ ဒိဋ္ဌပေ၊ ပထဝီဝေတ်အစရှိသော ရုပ်တရား၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 မဟာဘူတာ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်၊ ဟေတုခေါ၊ အကြောင်း တရားတို့
 တည်း၊ ၊ ယောစကာလဗာသောဘူတောတိ ဇေမာဒိသု၊ ယောစကာလ
 ဗာသောဘူတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒီတာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ၊ ယောစဘူတော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊
 ကာလဗာသော၊ ခေါင်းပါးသောကာလရှိ၏။ ၊ သဗ္ဗေဝနိက္ခိ ပိဿန္တိဘူ
 တာလောကေ သမုဿယန္တိ ဇေမာဒိသု၊ သဗ္ဗေဝနိက္ခိ ပိဿန္တိဘူတာလော
 ကေ သမုဿယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သဗ္ဗေသတ္တေ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တ
 ဝါ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံးဝင်
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူတာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 သမုဿယံ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော အတ္တဘောကို၊ နိက္ခိ
 ပိဿန္တိ၊ ပစ်ချကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဘူတဂါမပါတဗျတာယာတိ ဇေမာဒိသု၊
 ဘူတဂါမပါတဗျတာယ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ရုက္ခာဒိကေ၊ သင်ပင်အစ
 ရှိသောအပေါင်း၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ၊ ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ သင်ပင်
 မြက်အစရှိသည်ကို ပျက်ဆီး ခြင်းကြောင့်၊ ပါမိတ္တိယံ၊ ပါမိတ်အာပတ်

သင့်၏။ ဘူတံဘူတတော ပဇာနာတိတိ ဝေမာဒိသု။ ဘူတံဘူတတော ပဇာနာတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇိ ဟံ၌နေကုန်သောနတ်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သတ္တနိကာယံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ကိဉ္ဇာဝိဝတ္တထိ၊ အကယ်၍ ကားဖြစ်၏။ ပန တထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊ ဣ၊ ဤအရာ၌၊ အဝိသေယတော၊ အထူးမရှိသော အားဖြင့်၊ အမနုဿသု၊ လူမှတပါးသော နတ်တို့၌၊ ဒဗ္ဗ ဗြော၊ မှတ်အပ်၏။ ဘူထံ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်ကို၊ ဘူတတော၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ။

သမာဂတာနိတိ၊ သမာဂတာနိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓိပတိတာနိ၊ အညီ အညွတ် စည်းဝေးကုန်သော၊ ဘုမ္မာနိတိ၊ ဘုမ္မာနိဟူသည်ကား၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဣတိ၊ ဝါဟူသောပုဒ်သည်၊ ဝိကပ္ပနေ၊ အထူးကြံခြင်းအနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုအထူးကြံခြင်းအနက် ၌ဖြစ်သောဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူတာ နိဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံ၊ တစ်ခုသော၊ ဣမံဝိကပ္ပံ၊ ဤသို့အထူးကြံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒုတိယံ၊ ဒွစ်ခုမြောက်သော၊ ဝိကပ္ပံ၊ အထူးကြံခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ယာနိဝအန္တလိက္ခေတိ၊ ယာနိဝအန္တလိက္ခေဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အန္တလိက္ခေဝါ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဘူတာနိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ သမာ ဝတာနိ၊ အညီ အညွတ် စည်းဝေး ကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘူတာနိတ္ထေစ၊ ဘူတာနိဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ ယာမာတော၊ ယာမာဘုံမှ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အကနိဋ္ဌံ၊ အကနိဋ္ဌ ဘုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူ တာနိ၊ နတ်တို့ကို၊ အါကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပါတုဘူတဝိမာနေသု၊ ထင်ရှား ဖြစ်သောဗိမာန်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဘူတာနိတိ၊ နတ်တို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟတော၊ ထိုယာမာဘုံမှ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သိနေရူတော၊ မြင့်မိုရ်တောင် မင်းမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ရုက္ခလတာ ဒိသု၊ သစ်ပင်နွယ်အစရှိသည်တို့၌၊ အမိဝတ္ထာနိ၊ စောင့်ကုန်သော၊ ဘူတာ နိ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပထဝိယဉ္စ၊ မြေ၌လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ် ကုန်သော၊ ဘူတာနိ၊ နတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊

ဘူမိယဉ္ဇ၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ ဘူမိပဋိပဉ္ဇေ သု၊ မြေနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ရုက္ခ
လတာပဗ္ဗတာဒိ သုစ၊ သစ်ပင်နွယ်တောင်အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗတ္တက္က၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာ
နိ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ သုဗ္ဗာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ဘူတာနိတိ၊ နတ်တို့ဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော၊ သုဗ္ဗာနိ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိအမနုဿဘူတာနိဝါ၊ အ
ကြင်သုဗ္ဗဇိုးနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ယာနိအ
မနုဿဘူတာနိဝါ၊ အကြင် အာကာသဇိုးနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဇိဟိပဒေဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိကပ္ပေတွာ၊ အထူးကြံ၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊
ဧကေနပဒေန၊ တပုဒ်တည်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ထိမ်းပိုက်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗေ
ဝဘူတာသုမနာဘဝန္တုတိ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာသုမနာဘဝန္တုဟူ၍၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊
အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဝေတိ၊ ဝေဟူသည်ကား၊ အဝ
ခေရဏေ၊ အဝခေရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဧကန္တိ၊ တ
ယောက်မျှကိုလည်း၊ အနပနေတွာ၊ မပယ်မူ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဘူတာတံ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ အမနု
ဿ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ သုမနာဘဝန္တုတိ၊ သုမနာဘဝန္တုဟူသည်ကား၊
သုပတမနာ၊ ချမ်းသာသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ပီတိသေမနုဿဇာတာ၊ နှစ်
လှိုင်းသာသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ အထောပီ
တိ၊ အထောပီဟူသည်ကား၊ ကိစ္စန္တရသန္နိယောဇနတ္ထံ၊ ကိစ္စတပါးကိုယှဉ်
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါကျောပါဒါနေ၊ စကားတပါးကိုဖဲ၍ယူရာ၌၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်
သော၊ နိပါတဒ္ဒယံ၊ နိပါတ်ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းတည်း၊ သက္ကစ္စသုကန္တုဘာသိ
တန္တိ၊ သက္ကစ္စသုကန္တုဘာသိတဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌိကတွာ၊ အရှိအသေ
ပြု၍၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊
သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ လောကုတ္တရ သုခါ
ဝဟံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ လောကုတ္တရာချမ်းသာကိုဆောင်
တတ်သော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သုကန္တု၊ နာကုန်
လော့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာနိ
ဘူတာနိသမာဂတာနိတိ၊ ယာနိဘူတာနိသမာဂတာနိဟူ၍၊ အနိယာ
မိတဝစနေန၊ အမှတ်မရှိသော စကားဖြင့်၊ ဘူတာနိ၊ နတ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂ

ဟောတွာ၊ သိမ်းဆည်းတော်မူ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဘူမာနိဝါယာနိဝ အန္တလိက္ခေ
 တိ၊ ဘူမာနိဝါယာနိဝ အန္တလိက္ခေ ဟူ၍၊ ဒိဝ၊ နှစ်ပါး အပြားအားဖြင့်၊
 ဝိကပ္ပေတွာ၊ အထူးကြီးတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာ
 နိတိ၊ သဗ္ဗေဝ ဘူတာနိဟူ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သုမနာဘဝန္တုတိ ဣမိနာဝစနေန၊ သုမနာဘဝန္တု
 ဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ အာသယသမ္ပတ္တိယဉ္စ၊ အလိုဆန္ဒ၏ ပြည့်စုံခြင်း
 နှီးလည်း၊ ယောဇေန္တော၊ ယှဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကန္တသုဏန္တု
 ဘာသိတန္တိ ဝစနေန၊ သက္ကန္တသုဏန္တု ဘာသိတံဟူသော ဤစကားဖြင့်၊
 ပယောဂ သမ္ပတ္တိယဉ္စ၊ ပယောဂ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှီးလည်း၊ နိယောဇေတွာ၊
 ယှဉ်တော်မူစေလိုသည် ဖြစ်၍၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယောနိသောမနသိ
 ကာရသမ္ပတ္တိယဉ္စ၊ ယောနိသောမနသိကာရ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှီးလည်း၊ နိယော
 ဇေန္တော၊ ယှဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရတော၊ သူတပါး၏၊ ဗောသ
 သမ္ပတ္တိယဉ္စ၊ ကြားရခြင်း၏ အသံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှီးလည်း၊ နိယောဇေန္တော၊
 ယှဉ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တံထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္တသမ္ပာပဏိမိသပ္ပ
 သူပနိဿယသမ္ပတ္တိသုစ၊ အတ္တသမ္ပာပဏိမိနှင့် ပြည့်စုံခြင်း သပ္ပုရိသူပ
 နိဿယ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ သမာဓိပညာဟေတုသမ္ပတ္တိ
 သုစ၊ သမာဓိပညာ အထောက်အပံ့၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊
 နိယောဇေန္တော၊ ယှဉ်တော် မူစေလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဂါထံ၊ သဗ္ဗေဝဘူတာ
 အစရှိသောဂါထာကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာဒပေထိ၊ ကောင်း
 စွာပြည့်စုံစေ၏။ ။

တသ္မာဟိဘူတာတိ၊ တသ္မာဟိဘူတာဟူသည်ကား၊ ဒုတိယဂါထာ၊
 နှစ်ကြိမ်မြောက်သောဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ တသ္မာဟိ
 ပဒံ၊ တသ္မာဟူသောပုဒ်သည်၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကို ဟောသော
 သဒ္ဓါတည်း၊ ဘူတာဟိပဒံ၊ ဘူတာဟူသောပုဒ်သည်၊ အာမန္တဝစနံ၊ အာလုပ်
 ကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ နိသာမေထာတိ၊ နိသာမေထဟူသည်ကား၊
 သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အနဝေ
 သာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ကိံ ကောအတ္ထော၊ အတယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်နတ်အပေါင်းတို့
 သည်၊ ဒိဗ္ဗဌာနာနိစ၊ နတ်နေရာအရပ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်
 ပြည်၌၊ ဥပဘောဂသမ္ပဒဉ္စ၊ အသုံးအဆောင်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားတော်ကိုနာအံ့သောဌ၊ ဣဓ၊ ဤ

ဝေသာလီပြည်သို့၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်
 လာကုန်ပြီ၊နုဇုနာဇုကာဒိဿနတ္ထံ၊ ကခြေသည်မိန်းမ အပရိသည်တို့ကို
 ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊နသမာဂတာ၊အညီအညွတ်
 မလာကုန်၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့် သာယျင်၊ ဘူတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့၊
 သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တုဗ္ဗေ၊သင်နတ်တို့သည်၊ နိဿာမေထ၊မှတ်နာ
 ကြကုန်လော၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊သုမနာဘဝန္တ၊သက္ကစုံသုဏန္တ၊
 ထိဝစနေန၊သုမနာဘဝန္တ၊သက္ကစုံသုဏန္တ၊ဟူသောစကားဖြင့်၊ တေသံ၊
 ထိုနတ်တို့၏၊သုမနာဘဝဉ္စ၊ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 သက္ကစုံ၊ရှိသေစွာ၊ သောတုကမျတဉ္စ၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊မြင်တော်မူ၍၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊တုဗ္ဗေ၊
 သင်နတ်တို့သည်၊ သုမနာဘဝေန၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်၊အတ္တသဗ္ဗာပဏိဗိယောနိသောမနသိကာရာသယသုဒ္ဓိဟိစ၊မိမိကိုယ်
 ကိုကောင်းစွာ ဆောက်တည်လိုခြင်း အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်း ဆန္ဒ၏ သန့်
 ရှင်းခြင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သက္ကစုံ၊ရှိသေစွာ၊ သောတုကမျတယ၊
 တရားကို နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သပ္ပု၊ဒိသုပ နိဿယပရ
 တောဗောသပဒဠာနတော၊ သူ့စောဘိကောင်းကို ဖြစ်ရခြင်း သူတပါး၏
 တရား ဟောသော အသံထွင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိသော အားဖြင့်၊
 ပယောဂသုဒ္ဓိဟိစ၊ပယောဂ၏စင်ကြယ်ခြင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ယုတ္တာ၊
 ယှဉ်ကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ထိုကြောင့်သာယျင်၊ ဘူတာ၊နတ်များ
 တို့၊သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်နတ်တို့သည်၊ နိဿာမေထ၊
 မှတ်နာကြကုန်လော၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဝုရိမဂါထာယ၊
 ရှေးဂါထာ၏၊အန္တေ၊အဆုံး၌၊ဘာသိတန္တိ၊ဘာသိတံဟူ၍၊ယံပဒံ၊အကြင်
 ပုဒ်ကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ တံပဒံ၊ထိုဘာသိတံဟူသောပုဒ်ကို၊ ကာရဏဘာ
 ဝေန၊အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊အပဒိသန္တေ၊ညွှန်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 တသ္မာဟိ ဘူတာ နိဿာမေထာဟိ၊ တသ္မာဟိဘူတာ နိဿာမေထဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ မမ၊ငါတုရား၏၊ ဘာသိ
 တံနာမ၊ဟောအပ်သောတရားစကားမည်သည်ကို၊ အတိဒုလ္လဘံ၊အလွန်
 ရှေ့၏၊ အဋ္ဌက္ခဏပရိဝဇ္ဇိတဿ၊ ရှစ်ပါးသော အဋ္ဌက္ခဏမှ လွတ်သော၊
 ခဏဿ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဓဏ၏၊ ဒုလ္လဘက္ကာ၊ရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အနေကာနိသံသဉ္စ၊ တပါးမကများသောအကျိုးဆက်ကိုလည်း၊ ပညာ
 ကရဏာ ဂုဏေန၊ ပညာတော် မဟာကရဏာ တော်၏ ကျေးဇူးဖြင့်၊

ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဉ္စ၊ ထိုအကျိုး ရှိသော တရားကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဝတ္တုကာမော၊ ပြောဟောခြင်း ငှါအလိုတော်ရှိ၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားစကားကို၊ ဘူတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သုဏန္တု၊ နာကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မာဟိဘူတာနိဿယမေထသဗ္ဗေတိန္ဒဒံဂါထံ၊ တသ္မာဟိဘူတာ နိဿယမေထသဗ္ဗေဟူသော ဤဂါထာကို၊ ဣမိနာဂါထာ ပဒေန၊ ဤယာနိစ ဟူသော ရှေးဂါထာကြောင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ နိရောပေန္တော၊ ထားတော် မူလျက်၊ အတ္တဘာသိတနိဿယမနေ၊ ကိုယ်တော်သည် ဟောတော်မူအပ် သည်ကိုမှတ်စေခြင်း၌၊ နိယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်းတော်မူပြီး၍၊ နိဿာ မေထဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သည်ကို၊ ပဝတ္တု၊ ဟောတော်မူလိုသောငှါ၊ မေတ္တံ ကရောထမာနုသိယာ ပဇာယာတိ၊ မေတ္တံကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ ဟူသော စကားကို၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တိဟိဥပဒ္ဓဝေ တိ၊ သုံးပါးသောဥပဒ္ဓဝေတို့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ယာယံ မာနုသိပဇာ၊ အကြင် လူဖြစ်သော သတ္တဝါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာ မာနုသိယာ ပဇာယ၊ ထိုလူဖြစ်သော သတ္တဝါအား၊ မေတ္တံမေတ္တဘာဝံ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟိတဇ္ဈာသယတံ၊ အစီးအပွားကိုလိုသည် ၏အဖြစ်ကို၊ တုမှေ၊ သင်နတ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗုပဋ္ဌေထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေပိပန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ မာနုသိကံပဇန္တိ၊ မာနုသိကံပဇံဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ဆိုကြ ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုကေပိဆရာတို့၏စကားကို၊ ဘူမဋ္ဌသန္တဝါ၊ မြေ၌တည်လေ ပြီးသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ အညေ၊ တပါးသော ဆရာ တို့သည်၊ ယံဝိစအတ္ထံ၊ အကြင်အနက်ကိုလည်း၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ သောဝိ၊ ထိုအဖွင့်သည်လည်း၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါ ယောပန၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ ဣဿရိယဗလေန၊ အပိုးရခြင်းဟူ သောအားဖြင့်၊ နဝခါမိ၊ ဟောတော်မူအပ်တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တုဌာ ကဉ္စ၊ သင်တို့အား လည်းကောင်း၊ မာနုသိယာ၊ လူစင်စစ် ဖြစ်သော၊ ဣ မိဿာပဇာယစ၊ ဤသတ္တဝါအား လည်းကောင်း၊ ယံဟိတံ၊ အကြင်အစီး

အပွားသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအစီးအပွားရှိသော စကားကို။ အဟံ၊ ငါ
 တုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ပောတော်မူ၏။ မေတ္တိကရောထမာနုသိယာပဇာယံ
 တိက္ကေစ၊ မေတ္တိကရောထမာနုသိယာ ပဇာယဟူသော ဤပုဒ်နှစ်ကား။ ။
 ယေရာဇိသယော၊ အကြင်မင်းရသေ့တို့သည်။ ပထဝီ၊ မြေအပြင်၌ရှိသော
 သတ္တုဘဏ္ဍ။ ရန်သူအပေါင်းကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ အောင်ပြီးသည် ဖြစ်၍။
 အဿမေဓဉ္စ၊ မြင်းကိုသတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝုရိသမေဓဉ္စ၊ ယောက်ျား
 ကိုသတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗပါသဉ္စ၊ ကောင်းစွာထမ်းမိုးပေါက်၌
 ထည့်သွင်းအပ်သော ထမ်းမိုးကျည်းကိုပစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝါဇ
 ပေယျံ၊ မန္တန်ပုဒ်တို့ဖြင့် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ထောပတ်ပျားကို သောက်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိရုဒ္ဓဉ္စော၊ မိမိဥစ္စာကို မမျှို၍ ငှက်မူ၍ အကြွင်းမဲ့ ပေး
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တံခါးမရှိရာကို လည်းကောင်း။ ကတွာ၊ ပြုကုန်
 ၍။ ယဇမာနာ၊ ယဇပူဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုပရိယဂါ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်
 ၍။ တေ၊ ထိုမင်း ရသေ့တို့သည်။ သုဘာဝိတဿ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်
 သော။ မေတ္တဿ၊ မိတ္တဿ၊ မေတ္တာပိတ်၏။ သောဇ္ဇဿိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်
 စိတ်သည်ရှိသော်။ ကလမ္ပိ၊ တစိတ်မျှကိုလည်း။ နာနုဘဝန္တိ၊ မခံစားရကုန်။
 အပဒုဋ္ဌပိတ္တော၊ မြစ်ဖွားလိုသောစိတ်မရှိသော။ အရိယော၊ သူတော်ကောင်း
 သည်။ ဧကံပိတံ၊ တခုသောသတ္တဝါကိုလည်း။ စေမေတ္တာယတိ၊ အကယ်
 ၍ချစ်ခြင်းကို ပြုအံ့။ တေန၊ ထိုသို့ချစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏေစ၊ သတ္တ
 ဝါတို့ကိုလည်းကောင်း။ မနုဿေစ၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုကမ္ပံ၊
 အစဉ်သနားခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗဟုတံ၊ ပျားစွာသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
 ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဣတိဝေမာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သုတ္တာနုဉ္စ၊
 သုတ္တန်ဒေသနာတော်တို့၏ လည်းကောင်း။ ဧကောဒသာနိသံသာနုဉ္စ၊ တဆဲ့
 တပါးသောအကျိုးဆက်တို့၏ လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ယေ၊
 အကြင်သူတော် ကောင်းတို့သည်။ မေတ္တိ၊ မေတ္တာပိတ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြု
 ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတော်ကောင်း တို့အား။ မေတ္တာဟိတာ၊ မေတ္တာ
 ကြောင့်ဖြစ်သော အစီးအပွားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
 ကုန်၏။ ဒေဝတာနုကမ္ပိတော၊ နတ်တို့သည်အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ်သော။
 ပေါသော၊ သတ္တဝါသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းသောအာ
 ရုံတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်တွေ့၏။ ဣတိဝေမာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သုတ္တာ
 နံ၊ သုတ္တန်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ယေသု၊ အကြင်သတ္တဝါတို့၌။ မေတ္တိ၊

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ တေသံပိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း၊
ဟိတာတိ၊ အစီးအပွားရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဥဘယသမ္ဘိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏လည်း၊ ဟိတာဘာဝံ၊
အစီးအပွား ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
မေတ္တိကရောထမာနုသိယာပဇာယာတိ၊ မေတ္တိကရောထ မာနုသိယာပဇာ
ယဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပကာရန္တိ၊ ကျေးဇူး
ကိုလည်း၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝါစရက္ခောစဟရန္တိ ယေဗလိံ
တသ္မာဟိနေရက္ခထအပ္ပမတ္တာတိ၊ ဒိဝါစရက္ခောစဟရန္တိ ယေဗလိံ တသ္မာ
ဟိနေရက္ခထအပ္ပမတ္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ
ပုဒ်၏၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ယေမနုဿာ၊
အကြင်လူတို့သည်၊ စိတ္တကမ္မကဋ္ဌကမ္မာဒိဟိပိ၊ ပန်းချိဆေးရုပ်သစ်သား
ရုပ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
စေတိယရက္ခာဒိနိဝ၊ စေတီသစ်ပင် တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ချဉ်းကပ်၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်
သကာကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ကာဠပက္ခာဒိသုစ၊ လက္ခယံပက္ခအစ
ရှိသည်တို့၌လည်း၊ ခတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရေန္တိ၊
ပြုကြကုန်၏။ သဿာကဘတ္တာဒိနိဝါ၊ စာရေးတံ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကို
လည်း၊ ဒတွာ၊ ယူခါး၍၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့ကို၊ ဥပါ
ဒါယ၊ အစပြု၍၊ ယာဝဗြဟ္မဒေဝတာနံ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်သောနတ်တို့
အား၊ ပတ္တိဒါနံ၊ ကောင်းမှု၏အဖို့ကို၊ နိယျာတနေန၊ ဆောင်နှင်းသဖြင့်၊ ဒိဝါ၊
နေ့အခါ၌၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဆတ္တာရောပနဒိပမာ
လာသဗ္ဗတ္တိကဓမ္မသဝနာဒိနိ၊ ထီးဆောင်းခြင်း ဆီမီးထွန်းခြင်း တညဉ့်
ပတ်လုံးတရားနာခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ပတ္တိဒါ
နနိယျာတနေန၊ အယူ၏အဖို့ကို ဆောင်နှင်းသဖြင့်၊ ခတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊
ဗလိံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ပူဇော်သကာကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။
တေ၊ ထိုနေ့ညဉ့်ပတ်လုံးအာမိသပူဇာဓမ္မပူဇာတို့ဖြင့်ပူဇော်သကာပြုသော
လူတို့ကို၊ ကထံကေနကာရထေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ နရက္ခိ
ထဗ္ဗာ၊ မစောင့်ရှောက်ဘဲ ရှိလေကုန်အံ့နည်း၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဒိဝါစနေအခါ၌
လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ညဉ့်အခါ၌ လည်းကောင်း၊ တုဓေ၊ သင်နတ်တို့
ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဗလိံ၊ အာမိသဖြင့်ပူဇော်
ခြင်းဓမ္မဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကြကုန်

၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို၊
 ရက္ခထ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လော့၊ တသ္မာဗလိကဗ္ဗကရုဏာပိ၊ ထိုသို့ပူဇော်
 သကာကိုပြုခြင်းကြောင့်လည်း၊ တေမနူဿ၊ ထိုလူတို့ကို၊ ရက္ခထဂေါပါ
 ယထ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လော့၊ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အဟိတံ၊ အကျိုးမရှိ
 သည်ကို၊ အပနေထ၊ ပယ်ကုန်လော့၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မဝေမဝေလျာ့ ကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တံကတဗျတာဝံ၊ ထိုလူတို့ပြုသော ကျေးဇူးကိုသိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ နိစ္စံ၊ အဖြူ၊
 အနုဿရုက္ခာ၊ အပန်ပန် အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွား
 ကို၊ ဥပနေထ၊ ဆောင်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာသျှ၊ နတ်တို့၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဥပကာရကာဘာ
 ဝံ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ တေသံ၊
 ထိုလူတို့အား၊ ဥပဒ္ဒဝဂ္ဂပသမနတ္ထံ၊ ဥပဒ္ဒဝေကိုငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဗုဒ္ဓါဒိ
 ဂုဏပကာသနေနစ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၏ ဂုဏ်တော်ကို ပြသောအား
 ဖြင့်လည်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားတော်ကို
 နာစိမ့်သောငှါ၊ ယံကိဗ္ဗိဝိတ္တန္တိ၊ အာဒိနာ၊ ယံကိဗ္ဗိဝိတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေ
 န၊ နည်းဖြင့်၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဇ္ဇိတံ၊ ယှဉ်စိမ့်သောငှါ၊ အာ
 ရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယံကိဗ္ဗိအစရှိသော ဂါထာ
 ပုဒ်၌၊ ယံကိဗ္ဗိတိပဒေန၊ ယံကိဗ္ဗိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အနိယမိတဝသေန၊ အ
 မှတ်မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို၊ ပရိယာ
 ဒိယတိ၊ ပိုင်းခြား၍ယူ၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌၊ ယံကိဗ္ဗိ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ဝေါဟာဂ္ဂပဝံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းငှါခံ သော၊ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ္တံ
 ဟူသည်ကား၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ္တမည်၏၊ ဣဝေါတိ၊ ဣဝေါဟူသည်ကား၊ မနုဿလော
 ကံ၊ လူ့ပြည်ကို၊ နိစ္ဆိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏၊ ဟုရံဝါတိ၊ ဟုရံဝါ ဟူသည်ကား၊
 တတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ အဝသေသလောကံ၊ ကြွင်း
 သောလောကကို၊ တေန၊ ထိုဟုရံဝါဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ မနုဿ၊ လူ့ပြည်
 ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗလောကဂဟဏေ၊ အလုံးစုံသော လောကကို
 ယူအပ်သည်၊ ပတ္တေ၊ ရောက်အပ်သော အနက်ရှိလျက်၊ သဂ္ဂေယုဝါတိ၊
 သဂ္ဂေယုဝါဟူ၍၊ ပရတော၊ နောင်မှ၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ မနုဿစ၊ လူ့ပြည်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ သဂ္ဂေစ၊ နတ်ပြည်ကိုလည်း

ကောင်း၊ ငွေပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသာနံ၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည်မှကြွင်းကုန်
 သော၊ နာဂသုပဏ္ဏာဒိနံ၊ နဂါးဂဠုန် အစရှိသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဟဏံ၊
 ယူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝေဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သတော
 ရှိကုန်သော၊ ဇိတိပဒေဟိ၊ ဣဝေါဟုရုံဝါဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မနုဿာနံ၊
 လူတို့အား၊ ဝေါဟာဂ္ဂပဂဉ္စ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းငှါ ခံသည်လည်းဖြစ်သော၊
 အလင်္ကာရပရိဘောဂူပဂဉ္စ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း သုံးဆောင်ခြင်းငှါခံသော၊
 ဇာတဂ္ဂပရဇတမုတ္တာမဏိ ဝေဠုရိယပဝါဠုလောဟိတင်္ဂံ မဿာရဂဏ္ဍာ
 ဒိဟိ၊ ရွှေငွေပုလဲပတ္တမြားကြောင်ချက်ရွဲသန္တာပတ္တမြားနီပတ္တမြားပြောက်
 အစရှိသော၊ ယံဝိတ္တံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မုတ္တာမဏိဝါလိကတ္တ
 တာယ၊ ပတ္တမြားပုလဲတည်းဟူသောအခင်းရှိသော၊ ဘူမိယာ၊ မြေ၌၊ ရတ
 နမယဝိမာနေသု၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော ဗိမာန်ဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကယော
 ဇနသတဝိတ္တတေသု၊ ယူဇနာတရောမက ကျယ်သော အပြင်ရှိကုန်သော၊
 ဘဝနေသု၊ ဗိမာန်တို့၌၊ ဥပပန္နာနံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂ
 သုပဏ္ဏာဒိနံ၊ နဂါးဂဠုန် အစရှိသည်တို့၏၊ ယံဝိတ္တဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်
 လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သဂ္ဂေသုဝါတိ၊ သဂ္ဂေသုဝါဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရဂ္ဂုပါဝစရဒေဝ
 လောကေသု၊ ကာမာဝစရဂ္ဂုပါဝစရ နတ်ပြည်တို့၌၊ တေ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊
 သောဘဏောန၊ တင့်တယ် ကောင်းမွန်သော၊ ကဗ္ဗေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊
 အဇိယန္တိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သဂ္ဂါ၊ သဂ္ဂမည်ကုန်၏။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်
 လည်း၊ သဂ္ဂါ၊ သဂ္ဂမည်ကုန်၏။ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ ယံသသာမိကံဝါ၊
 အကြင်အရှင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံအသာမိကံဝါ၊ အကြင်အရှင်မ
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရတနန္တိ၊ ရတနံဟူသည်ကား၊ ရတိ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကို၊ နယတိဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏။ ဇနယတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။
 ဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနမည်၏။ ယံကိပ္ပိ၊
 တရံတခုသောဥစ္စာသည်၊ ဝိတ္တိကတဉ္စ၊ စိတ်၌ ပြုအပ်သည်လည်းကောင်း၊
 မဟန္တဉ္စ၊ အဖိုးများစွာထိုက်သည် လည်းကောင်း၊ အတုလဉ္စ၊ အတူမရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒုလ္လဘဒဿနဉ္စ၊ မြင်ရဲသည်လည်းကောင်း၊ အနော
 မသတ္တပရိဘောဂဉ္စ၊ မယုတ်သောသတ္တဝါတို့သာ သုံးဆောင်အပ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤရတနာ ဟူသော စကားသည်၊
 တဿ၊ ထိုဥစ္စာ၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရား အဘယ်

ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊

သို့ဟောတော် မူသနည်းဟူမူကား၊ ဝိတ္တိကတံမဟန္တဉ္စ(ပ)ရတနံတေန
 ဝုစ္စတိတိ၊ ဝိတ္တိကတံ မဟန္တဉ္စ(ပ)ရတနံတေန ဝုစ္စတိဟူ၍၊ အာဟာ၊ဟော
 တော်မူ၏၊ဝိတ္တိကတဉ္စ၊ရိုသေခြင်းကိုပြုအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 မဟန္တဉ္စ၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတုထဉ္စ၊
 အတုမရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒုလ္လဘဒဿနဉ္စ၊မြင်ရခဲသည်လည်း
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အနောမ သတ္တပရိဘောဂဉ္စ၊ မယုတ်သော သတ္တဝါတို့
 သာသုံးဆောင်အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ရတ
 နံ၊ရတနာဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ပဏီတန္တိ၊ပဏီတံဟူသည်ကား၊ဥတ္တံ
 သေဋ္ဌံ၊မြတ်သော၊အနုဂ္ဂကံ၊ အဘိုးအတိုင်းမထိ ထိုက်သော၊ဝေံ၊ဤသို့၊
 ဣမိနာဂါထာပဒေန၊ ဤဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ သဂ္ဂေသု၊နတ်ပြည်တို့၌၊ အနေက
 ယောဇနသတပ္ပမာဏသဗ္ဗရတနမယဝိမာနေသု၊ယူဇန တရာမကအတိုင်း
 အရှင်ရှိသော အလုံးစုံသော ရတနာဖြင့်ပြီးသော ဗိမာန်ဖြစ်ကုန်သော၊
 သုဓမ္မဝေဇယန္တပတုတိသု၊သုဓမ္မာဝေဇယန္တ၊ပြာသာဒ်အစရှိသည်တို့၌၊
 သသာမိကံ၊ အရှင်ရှိသော၊ ယံရတနံ၊အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဝိရဟေန၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောကာလမှကင်းသဖြင့်၊ အပါယ
 မေဝ၊အပါယ်တုံသို့သာလျှင်၊ ပရိပူဇေန္တေသု၊ပြည့်လေကုန်သော၊သတ္တေ
 သု၊ သတ္တဝါတို့ကြောင့်၊ သုညဝိမာနပဋိပဋ္ဌံ၊ နတ်သား နတ်သမီးမရှိ ဆိတ်
 ညံခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊အသာမိကံ၊အရှင်မရှိသော၊ယံရတနဉ္စ၊အကြင်
 ရတနာသည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဝါပန၊တနည်းသော်ကား၊အညံ့ပိ၊တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ပထဝီမဟာသမုဒ္ဒဟိမဝန္တာဒိနိဿိထံ၊ မြေကြီးမဟာ
 သမုဒ္ဒရာဟိမဝန္တာ အစရှိသည်ကိုမှီသော၊ အသာမိကံ၊အရှင်မရှိသော၊
 ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုသသာမိက အသာမိ
 ကရတနာကို၊နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ပြုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

နနောသမံအတ္ထိ တထာ ဂတေနာတိဇ္ဇေ၊ နနောသမံအတ္ထိ တထာ
 ဂတေနဟူသောဤပုဒ်၌၊နုဇ္ဈတိဇေသော သဒ္ဓေါ၊ နဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 ပဋိသေခနေ၊ ပဋိသေခအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ နောဇ္ဈတိ
 ဇေသောသဒ္ဓေါ၊ နောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အဝခာရဏေ၊ အဝခာရဏ
 အနက်၌၊နိပါတော၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊သမန္တိ၊သမံဟူသည်ကား၊တုလျှံ၊
 တူ၍၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တထာဂတေနာတိ၊
 တထာဂတေန ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ၊ကံ၊ကော
 အတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တိဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ

နည်း၊ ယံတေဝိတ္တံ၊ အကြင် ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ယံတေရတနဉ္စ၊ အကြင်ရတနာကို လည်းကောင်း၊ ပကာသိတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြုအပ် ပြီးသော ဥစ္စာရတနာတို့တွင်၊ ဧကမ္ပိတရသော ရတနာမျှ သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားတည်းဟူသောရတနာနှင့်၊ သဒိသံ၊ တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ယံပိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရှိသော ရတနာသည်၊ ဗိတ္တိကတဋ္ဌေန၊ ရိုသေခြင်း ပြုအပ်သော အနက်သဘော ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယျထိဒံသေယျဿ ကတမံရတနံ၊ ထိုရတနာအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ စက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာဝတေးဖြစ်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ စက္ကရတနဉ္စ၊ စကြာရတနာသည်လည်းကောင်း၊ မဏိရတ နဉ္စ၊ ပတ္တမြားရတနာသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယမ္ပိ၊ အကြင် စကြာရတနာ ပတ္တမြားရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇ နော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောရတနာ၌၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ ပူဇော် သော အမူအရာကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ကောပိ၊ တစ်ခုတယောက်သောသူ သည်၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒီနိ၊ ပန်းနံသာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယက္ခ ဋ္ဌာနံဝါ၊ နတ်ရှိရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဘူတဋ္ဌာနံဝါ၊ ဘုမ္မဇိုး ရှိရာ အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် သော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ စက္ကရတနမဏိရတနမေဝ၊ စကြာရတနာ ပတ္တမြားရတနာကို သာလျှင်၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊ တံတံဝရံ၊ ထိုထိုလိုအပ်သောဆုကို၊ ပတ္တေတိ၊ တောင်း တ၏၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ ပတ္တိတပတ္တိတဉ္စ၊ တောင်းတတိုင်းတောင်းတ တိုင်းလျှင်၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ သမိစ္ဆတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တမ္ပိရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာ ပတ္တမြားရတနာ သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားဟူ သောရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူမျှခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗိတ္တိကတဋ္ဌေန၊ ရိုသေခြင်းကိုပြုအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တထာဂတောဝ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ ပွင့်တော်မူသည် ရှိသော်၊ ယေကေပိ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန် သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့

သည်။ အညတြိ၊ ဘုရားမှ တပါးသောသူ၌၊ စိတ္တိကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ကိစ္ဆိ၊ တစိုးတစိမျှ၊ အညံ၊ တပါးသောသူကို၊ နပူဇေန္တိ၊
 မပူဇော်ကုန်၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မာသဟံ
 ပတိ၊ သဟံပတိ ဗြဟ္မာမင်းသည်။ သိနေရမက္ခေန၊ မြင့်မိုရ် တောင်လုံးမျှ
 လောက်သော၊ ရတနဒါမေန၊ ရတနာပန်းဆိုင်ဖြင့်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်း
 ကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေယိ၊ ပူဇော်၏၊ ယထာဗလဉ္စ၊
 အားနှင့်လျော်စွာလည်း၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဗိမ္ဗိသာရကောသလရာဇအနာထပိဏ္ဍိအာဒယောဝ၊ ဗိမ္ဗိ
 သာရမင်း ကောသလမင်း အနာထပိဏ္ဍိအစရှိကုန်သော၊ မနုဿာ
 စ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတံပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပြီးသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဆန္ဒုတိ
 ကောဒိုခနံ၊ ကိုးဆဲ့ ခြောက်ကျေသော ဥစ္စာတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊
 အသောကမဟာရာဇာ၊ အသောက မင်းမြတ်သည်၊ သကလဇမ္ပူဒီပေ၊
 အလုံးစုံသော ဇမ္ပူဒီပါကျွန်း၌၊ စတုရာသီတိ ဝိဟာရ သဟဿာနိ၊ ရှစ်
 သောင်း လေးထောင်သော ကျောင်းတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာ ပေတိ၊ တည်စေ၏၊
 အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ စိတ္တိကာရာနံ၊ ပူဇော်ကုန်သော သူတို့အား၊
 ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း၊ အပိစံအပရောနယော၊
 နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ အညဿ၊ ဘုရားမှ
 တပါးသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊
 ဇာတိဗောဓိ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန ပရိနိဗ္ဗာနဋ္ဌာနာနိဝါ၊ ပွားရာအရပ်ဗောဓိပင်
 ဓမ္မစကြာဟောရာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိမာစေတီယာ
 ဒီနိဝါ၊ ဆင်းတုစေတီအစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊
 ဧံ၊ ဤသို့၊ စိတ္တိကာရဂရုကာရော၊ ပူဇော်ခြင်း အရှိအသေပြုခြင်းသည်၊
 ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဝတ္တတိယထာ၊
 နှစ်သက်စွာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧံတထာ၊ ထိုအတူ၊ စိတ္တိကာတဗ္ဗေနာပိ၊ ပူဇော်
 ခြင်းကို ပြုအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊
 လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော ဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယံပိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုရတနာသည်၊ မဟုဋ္ဌဋ္ဌေန၊ များစွာသော အဖိုးထိုက်သောအနက်
 သဘောကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယုထိဒံ၊ ထိုမြတ်သောအဖိုး

ထိုက်သောရတနာ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ကာသိကံ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်
 သော၊ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးတည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း
 ဟူမူကား၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇိဏ္ဏန္တိ၊ အိုမင်းဟောင်းပြီးသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ကာသိကံ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးသည်၊ ဝတ္ထဝန္တိ၊ နေဝ၊
 အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခသမ္ပဿဉ္စ၊ ကောင်း
 သောအတွေ့နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟတ္တဉ္စ၊ အဖိုးများ
 စွာထိုက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ တမ္ဘိ၊ ထိုပုဆိုးရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားတည်းဟူသော
 ရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူမျှသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊
 ထိုပုဆိုးသည်၊ မဟတ္တဉ္စေန၊ အဖိုးများစွာထိုက်သောအနက်ကြောင့်၊ ရတ
 နံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်
 သော်လည်း၊ တထာဂတော၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တထာဂတော၊ လာခြင်း ကောင်းသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏၊ ပံသုကံဝိ၊ မြေမှုန့်ကိုထုတ်လည်း၊
 ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုမြေမှုန့်ကိုလှူသောသူတို့၏၊ တံဒါ
 နံ၊ ထိုအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသံ၊
 ကြီးမြတ်သောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျထာဝိ၊ အတယ်
 သူတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အသောကရဉ္စော၊ အသောကမင်း၏၊ မဟပ္ပလံ
 ယထာ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးကြီးခြင်း
 သည်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟတ္တတာယ၊ မြတ်သော အဖိုးဟု
 ဆိုအပ်သော အကျိုးရှိခြင်းကြောင့်၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်း
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟတ္တတာဝစနေနစ၊ များစွာအဖိုးတည်းဟူသောအကျိုး
 ကိုပေးတတ်သောစကားဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဒေါသာဘာဝသာဓ
 ကံ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အပြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ ဣဒံသုတ္တပဒံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သောသုတ်ကို၊ ဝေဒိတမ္ဘိ၊ သိအပ်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 စိဝရ(ပ)ပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း အနာ၏ ဆန့်ကျင်တက် ဖြစ်
 သောဆေးတည်းဟူသောအရံအတားကို၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံတော်မူတတ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ တံ၊ ထိုသို့ခံတော်မူခြင်းသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုး

ရှိသည်။မဟာနိသံသံ၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်
 ၏၊အုဒံ၊ဤမြတ်သောအကျိုးသည်။ အဿ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊မဟန္တ
 တာယ၊ မြတ်သော ကုသိုလ်တည်းဟူသော အဖိုးထိုက်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။ သေယျထာဝံ၊
 ဥပမာသော်ကား၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကာသိကံ၊ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော၊
 တံဝတ္ထံ၊ထိုဝတ်ထိုက်သည်။ မဟန္တ၊များစွာအဖိုးထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ တထူပမံ၊ ထိုကာသိတိုင်း၌ ဖြစ်သောဝတ်ထိုက်
 ကောင်းလျှင်ဥပမာရှိသော၊ အုပံပုဂ္ဂလံ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊မဟန္တန္တိ၊အဖိုးများ
 စွာထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့၊မဟန္တဋ္ဌေ
 နာဝိ၊အဖိုးများစွာ ထိုက်သော အနက်ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊
 မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော၊ရတနံ၊ရတနာသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ။ ။

တထာ၊ထိုမှတပါး၊ ယစ္စိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။တံ၊ထိုရတနာသည်။ အတုယုဋ္ဌေန၊ အတုမရှိသောအနက်ကြောင့်၊
 ရတနံ၊ရတနာမည်၏။သေယျထံဒံ၊ထိုအတုမရှိသောရတနာသည်အဘယ်
 နည်းဟူမူကား၊ ရညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ စက္ကရတနံ၊
 စကြာရတနာသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။အုန္တုနိယမဏိနာဘိ၊အုန္တုနိယာပတ္တမြား
 ဖြင့်ပြီးသောအလယ်ချက်ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သတ္တရတနမယသဟ
 သာရံ၊ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော တထောင်သောအကန်ရှိသည်။ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏။ပဝါဠနေမိ၊သန္တာဖြင့်ပြီးသောအကွပ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
 ရတ္တသုဝဏ္ဏသန္တိ၊နိသေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောအစပ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
 ယဿ၊အကြင်စကြာရတနာအား၊ဒသန္တံ၊ဒသန္တံ၊ဆယ်ခုဆယ်ခုကုန်သော
 အကန်တို့၏၊ဥပရိ၊အထက်၌၊ ဝါတံ၊လေကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ သဒ္ဓကရ
 တတ္ထံ၊အသံကိုပြုစိမ့်သောဌ၊ဧကမုဏ္ဍာရံ၊တလုံးစီသောချူသည်။ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏။ ယေန၊အကြင်ချူသည်။ ကတော၊ပြုအပ်သော၊ သဒ္ဓေါ၊အသံ
 သည်၊သုကုသလပတာဠိတပဉ္စကိကတုရိယသဒ္ဓေါပိယ၊ ကောင်းစွာလိမ္မာ
 တတ်မြောက်သော ယောကျ်ားသည်တီးအပ်သော ပဉ္စင်တုရိယာအသံ
 ကဲ့သို့၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ယဿ၊အကြင်စကြာရတနာအား၊နာဘိယာ၊ချက်
 ၏၊ဥဘတောပဿေ၊ နံပါးနှစ်ဖက်၌၊ဘိဟရခါနိ၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်းသဏ္ဍာန်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်တုန်၏။ အပ္ပန္တရေ၊အတွင်း၌၊ သကဓုစက္ကသေ
 ဝ၊ဗုဒ္ဓည်းတီး စက်ကဲ့သို့၊ သုသိရံ၊အခေါင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဿ၊ထို
 စကြာရတနာကို၊ ကတ္တာဝါ၊ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊

ကာရေတာဝါ၊ ပြုစေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကမ္မ ပစ္စယေန၊ ကံတရားလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဥတုနာ၊ ဥတုဖြင့်၊ သမုဇ္ဇာတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံစက္ကရတနံ၊ အကြင်စကြာရတနာကို၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ စက္ကဝတ္ထိဝတ္ထံ၊ စကြာမင်းတို့ကျင့်ရာသောဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏမဒိဝထေ၊ လပြည့်နေ့၌၊ သီသံနာတော၊ ဦးခေါင်းဆေးကျော်ပြီးသော်၊ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်လျက်၊ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ အထက် နန်းပြာသာဒ်၌ နေသည်ဖြစ်၍၊ သီလာနိ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သီလတို့ကို၊ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်လျက်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေစဉ်၊ ပုဏ္ဏစန္ဒရိယစ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သူရိယံရိယစ၊ နေဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌေန္တံ၊ တက်လတ်သည်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယဿ၊ အကြင်စကြာရတနာ၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံကို၊ ဒွါဒသယောဇနတော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာအရပ်မှ၊ သုယုတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ယောဇနတော၊ တယူဇနာမှ၊ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၊ ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ ယံစက္ကရတနံ၊ အကြင်စကြာရတနာကို၊ မဟာဇနေန၊ လူများ အပေါင်းသည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ စန္ဒောဝါ၊ လသည်လည်းကောင်း၊ သူရိယောဝါ၊ နေသည် လည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌိတောမညေ၊ တက်ယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိရိယ၊ အထွန်လျှင်၊ ကောတုဟလဇာတေန၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် သဘောဖြင့်၊ နိယမာနံ၊ မှတ်ထင်စေအပ်လျက်၊ နဂဿ၊ မြို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာ၍၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏၊ အန္တပုရဿ၊ နန်းတော်၏၊ ပါစိနပဿ၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌၊ နာတိ ဥစ္စနာတိနိဓံ၊ မမြင့်လွန်းမနိမ့်လွန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဂန္ဓပုပ္ဖာဒိတိ၊ နံ့သာပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေတုံ၊ ပူဇော်စဉ်သောငှါ၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သင့်တင့်ရာအရပ်၌၊ အက္ခာဟတံရိယ၊ ထွန်းဝန်ရိုးကျိုးသကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ။

တဒေဝ၊ ထိုစကြာရတနာသို့သာလျှင်၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း စပ်ကာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ရုတ္တပါဒေါ၊ နိသောခြေရှိသော၊ သတ္တပတိဋ္ဌော၊ ရုနစ်ပါးသောအရပ်၌ ကြပ်ကြပ်တည်သော၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝေဟာသင်္ဂိမော၊ ကောင်းကင်သွားနှိုင်းသော၊ ဥပေါသထကုလာဝါ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုးမှလည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဓန္တကုလာဝါ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မျိုး

မှလည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆိန္ဒြော၊ လာသည်ရှိသော်၊ ဥပေါသထကုလ္လာ၊ ဥပေါသထဆင်မျိုးမှ၊ သဗ္ဗဇေဋ္ဌော၊ အလုံးစုံထက် ကြီးမြတ်သော ဆင်သည်၊ အာဂစ္ဆိတိ၊ လာ၏။ ဆဒ္ဓန္တကုလ္လာ၊ ဆဒ္ဓန္တဆင်မျိုးမှ၊ အာဂစ္ဆိန္ဒြော၊ လာသည်ရှိသော်၊ ယော၊ အကြင်ဆဒ္ဓန္တ ဆင်မင်းသည်၊ သဗ္ဗကနိဋ္ဌော၊ အလုံးစုံအောက်ထပ်သော၊ သိက္ခိတထိက္ခော၊ သင်အပ်ပြီးသောအလှူအကျင့်ရှိသော၊ ဒမထူပေတော၊ ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောဆင်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဒါဒယောဇနံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူစနာ ရှိသော၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ထိမ်းယူ၍၊ သကထဓမ္မုဒီပံ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မုဒီပါကျန်းကို၊ အနုပရိယာယိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်းတွည့်ပတ်၍၊ ဝုရေပါတရာသမေဝ၊ နံနက်စာသီလျှင်၊ သကံရာဇဋ္ဌာနံ၊ မိမိ၏ မင်းနေပြည်ရွာနာသို့၊ အာဂစ္ဆိတိ၊ ရောက်လာနိုင်၏။ တစ္ဆိ၊ ထိုဆင်ရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းစပ်ကာဖြစ်သော၊ အဿရတနံ၊ မြင်းရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ရတ္တပါဒေါ၊ နိသောခြေရှိသော၊ ကာဠကထိသော၊ နက်သောဦးခေါင်းရှိသော၊ မုဗ္ဗကေသော၊ ရှည်သောဦးစွန်းရှိသောမြင်းသည်။ ဝလာဟကသရာဇကုလ္လာ၊ ဝလာဟကမြင်း၏အမျိုးမှ၊ အာဂစ္ဆိတိ၊ လာ၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဟတ္ထိရတနသဒိသမေဝ၊ ဆင်ရတနာနှင့်တူသည်သာတည်း။ ။

တစ္ဆိ၊ ထိုသိန္ဓောမြင်း ရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းစပ်ကာဖြစ်သော၊ မဏိရတနံ၊ ကျောက် ရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သောမဏိ၊ ထိုကျောက်သည်။ ဝေဠုရိယော၊ ကြောင်မျက်ရှုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုထော၊ တင့်တယ်၏။ ဇာတိမာ၊ ဇာတိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာပြေပြစ်၏။ အာယာမတော၊ အလျားအားဖြင့်၊ စက္ကနာဘိသဒိသော၊ ထွန်းဘီး ပုံတောင်းချက်နှင့်တူ၏။ ဝေဂုလ္လပဗ္ဗတော၊ ဝေဂုလ္လတောင်မှ၊ အာဂစ္ဆိတိ၊ လာ၏။ သော၊ ထိုကျောက်ရတနာသည်။ စတုရင်္ဂသမန္ဓာဂတော၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အန္ဓကာရေ၊ အရိက်တိုက်၌၊ ရုညော၊ စကြာမင်း၏။ တဇဝံ၊ တမ်းခွန်ပျားသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ယောဇနံ၊ တယူစနာတိုင်တိုင်၊ ဩဘာသတိ၊ ထွန်းလင်း၏။ ယဿ၊ အကြင်ကြောင်မျက်ရှုံရတနာ၏။ ဩဘာသေန၊ အရောင်ဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိဝါတိမညမာနာ၊ နေ့ဟူသောအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မန္တော၊ အမှုတို့ကို၊ ပယောဇန္တိ၊ ယှဉ်ကြကုန်၏။ အန္တ

မသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ ကုန္တကိဝိလိကံ၊ ခြံပန်းပိုးရွက်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကြကုန်၏။ ။

တစ္ဆိ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွဲရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း စပ်ကာဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပကတိ အဂ္ဂမဟေသီဝါ၊ ပြကတေသောမိဖရားကြီးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တရကုရုတောဝါ၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်းမှလည်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ မဒ္ဒရာဇကုလေတောဝါ၊ မဒ္ဒရာဇမင်း၏ အမျိုးမှလည်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အတိ ဒိဗာဒိဆဒေါသဝိဝဇ္ဇိတာ၊ အလွန်မြင့်မြင်းအစရှိသော ခြောက်ပါးသော အပြစ်မှကင်းသော မိန်းမသည်။ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းသို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ ယဿ၊ အကြင်မိန်းမ၏၊ ခုညော၊ စကြာမင်း၏၊ သီတကာလေ၊ အေးသောအခါ၌၊ ဥဏ္ဍာနိ၊ ပူကုန်သော၊ ဝတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဏ္ဍကာလေ၊ ပူသောအခါ၌၊ သီတာနိ၊ အေးကုန်သော၊ ဝတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ အကြိမ်တရားပေါ်ထိတတုလဝိရုနောဝိယ၊ ဖတ်အပ်သောဝါဝှမ်းပိုင်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗသော၊ ကောင်းသော အထွေရှိသော ကိုယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ၊ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူး၏ အနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညိုပန်း၏အနံ့သည်၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ ဝုပ္ပုဋ္ဌာယိကာဒိ အနေကဂုဏသမန္ဓာဂတာ စ၊ ရှေးဦးစွာအိပ်ရာမှ ထခြင်းအစရှိသော များစွာသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တစ္ဆိ၊ ထိုမိဖရားရတနာသို့လည်း၊ အနုဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း စပ်ကာ ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိရတနံ၊ သူဌေးရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ခုညော၊ စကြာမင်း၏၊ ပကတိကမ္မကရော၊ ပြကတေသောအမှုကို လုပ်နေကြဖြစ် သော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးတည်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူဌေးအား၊ စက္ကရတနေ၊ စကြာရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နမတ္ထေ၊ ဖြစ်ကာမျှ၌၊ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏။ ယေန၊ အကြင်နတ်မျက်စိ ဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇနာ တိုင်တိုင်၊ အသာမိကစ္ဆိ၊ အရှင်မရှိ သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သသာမိကစ္ဆိ၊ အရှင်ရှိ သည်လည်းဖြစ်သော၊ နိမိံ၊ ရွှေအိုးကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူဌေး ရတနာသည်၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဒေဝ၊

ရတနသုတ္တဝါဒနာ၊

အရှင်မင်းကြီး၊ တုံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ အပေါ့သုက္ကော၊ ကြောင်းကြမဲ့နေ
တော်မူသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော် မူပါလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ ဝေဒနန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ဝေနကရဏီယံ၊ ဥစ္စာပြုဘွယ်ကိစ္စ
ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါ၊ ရေတိ၊ ဖိတ်၏။ ။

တစ္ဆိ၊ ထိုသူကြွယ်ရတနာသို့လည်း၊ အနုလန္ဒမာနံ၊ အဥ္စမပြတ်စပ်ကာ
ဖြစ်သော၊ ပရိတာယကရတနံ၊ သားကြီး ရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ရညော၊ စကြာမင်း၏၊ ပကတိဇေဋ္ဌပုက္ကော၊ ပြကတေသောသားကြီးသည်၊
စက္ကရတနေ၊ စကြာရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်၊ ပညာဝေဟတ္တိယေန၊ လိမ္မာသောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ န္ဒါဒသ ယောဇနာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိ
သော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ ပရိ
ဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား ထိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နိဂ္ဂဟပဂ္ဂဟ သမက္ကော၊ နှိပ်ခြင်း
မြီးမြောက်ခြင်းဌာငှာစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသားကြီးရတ
နာသည်၊ ရာဇာနံ၊ စကြာမင်းသို့၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဒေဝ၊ တခင်
မင်းကြီး၊ တုံ၊ တခင်မင်းကြီးသည်၊ အပေါ့သုက္ကော၊ ကြောင်းကြမဲ့နေ
သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေ၊ အရှင်
မင်းကြီး၏၊ ရဇ္ဇံ၊ မင်းမှုကိစ္စကို၊ အနုဿာထိဿာမိ၊ ဆုံးမပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဝါ၊ ရေတိ၊ ဖိတ်၏။ ။

ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ အညစ္ဆိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝေဂ္ဂပံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ အတုလဋ္ဌေန၊ အဖိုးအတိုင်းမထိနိုင်သောအနက်
ကြောင့်၊ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယဿ၊ အကြင်ရတ
နာအား၊ တုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ တိရယိတွာ၊ ကူးမြောက်၍၊ အဋ္ဌော၊
အဖိုးသည်၊ သတံဝါ၊ အရာသောဥစ္စာသည်လည်း၊ အတ္တတိ၊ ထိုက်၏၊
သဟသံဝါ၊ အထောင်သောဥစ္စာသည်လည်း၊ အတ္တတိ၊ ထိုက်၏၊ ကောမ္ဘိ
ဝါ၊ တကုဇေသောအဖိုးသည်လည်း၊ အတ္တတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာ
ယံ၊ ပြုခြင်းဌာ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တုတ္ထေဝ၊ ထိုရတနာတို့တွင်လျှင်၊
ဧကရတနံပိ၊ တခုသောရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားဟူသော
ရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူသောရတနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ အတုလဋ္ဌေန၊ အဖိုးအတိုင်းမထိနိုင်သော အနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊
ရတနာ မည်သည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိငြားအံ့၊ ဝေသတိ၊ ဤသို့ရှိ
သည်ရှိသော်၊ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာ

ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကေနပိ၊ တရံ တယောက်သောသူသည်။ သီလတောဝါ၊ သီလအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဓိတောဝါ၊ သမာဓိအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပညာဒီနံ၊ ပညာဂုဏ်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရတောဝါ၊ တပါးပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်သည်ဖြစ်၍၊ တိရယိတွာ၊ ကူးမြောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣက္ကဂုဏောတိဝါ၊ ဤမျှလောက်ဂုဏ်ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣမိနာ၊ ဤမည်သောသူနှင့်၊ သမောတိဝါ၊ တူမျှ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သပ္ပဒိဘာဂေါတိဝါ၊ အထူးဖြစ်နိုင်သော အဖိုးရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတံ၊ ဝိုင်းခြားအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတုလဋ္ဌေနပိ၊ နှိုင်းချိန်စရာမရှိသော အနက်ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတ သမံ၊ သာခြင်း ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယဒ္ဓိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရတနာသည်၊ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်ရခဲသော အနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယျထာဝါ၊ အဘယ်ရတနာကိုမြင်ရခဲသနည်းဟု မူကား၊ ဒုလ္လဘပါတုဘာဂေါ၊ ရခဲသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားစွာဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ရာဇာစက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာဝတေးမင်းတည်း၊ တဿ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း၏ စက္ကာဒီနံ၊ စကြာဝတေနာအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတနာနိ၊ ရတနာတို့တည်း၊ တံပိ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနေန၊ ဘုရားရတနာနှင့်၊ သမံ၊ တူမျှခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်ရခဲသော အနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏နှင့်၊ ဧဝံသတိပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်တော်မူ၏၊ စက္ကဝတ္ထိအာဒီနံ၊ စကြာဝတေးမင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ရတနတ္ထံ၊ ရတနာ၏ အဖြစ်သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာရှိအံ့နည်း၊ ဧကတ္ထိံယေဝကပျေ၊ တချသောကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊ အနေကောနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ယာနိရတနာနိ၊ အကြင်ရတနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ အသင်္ချေယျ၊ မရေမတွက်နိုင်သော၊ ကပ္ပေပိ၊ ကမ္ဘာ၌လည်း၊ တထာဂတသုညော၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော ဘုရားမှဆိတ်သော၊ လောကော၊ လောက

သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ တသွားထိုကြောင့်၊ တထာဂတောဝ၊ လာခြင်း
 ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည် သာလျှင်၊ ကဒါစိကရဟစိ၊
 တရံတခါသောကပ်ကာလ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဒုလ္လ
 ဘဒဿနော၊ မြင်ရခြင်းငှါခဲယဉ်း၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောအခါ၌၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့သည်၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ကိဉ္ဇဇ္ဈာယန္တိ၊ အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့
 ကုန်သနည်း၊ မယ်၊ ငါတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာ
 ယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ ဒုရာ၊ ဝေးသောအရပ်မှ၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်
 သည်။ အဗ္ဗာဝတာ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား၊ ကဒါစိကရဟစိ၊ တရံတခါ၌၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ အရဟန္တာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို မိမိအလိုလို ထိတော်မူကုန်
 သော၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏။
 အဇ္ဇယချာရက္ခိယာ၊ ဥဉ္ဇိ၏၊ ပစ္စု၊ သသမယေ၊ ခိုဗင်းသောအခါ၌၊ တထာဂ
 တဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခြင်းသည်၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ အဟဉ္ဇဘိက္ခု၊ ဤ
 ရှင်ဥပဝါဏ ရဟန်းသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုရတော၊
 ရှေ့တော်မှ၊ ဌိတော၊ ရပ်ထုက်၊ ဩတ္တရန္တော၊ လွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ မယ်၊ ငါ
 တို့သည်၊ ပန္တိမေကာလေ၊ အဆုံးဖြစ်သောကာလ၌၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ နုလဘာမ၊ မရကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ဣတိတေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တမ္ပိဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဒုလ္လဘဒဿနဋ္ဌေနပိ၊
 မြင်ရခဲသောအနက်ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူ
 သော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယံပိရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂဋ္ဌေန၊ မယုတ်
 သောသတ္တဝါတို့အားသာ သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊
 ရတနာမည်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထိုရတနာအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ရညော
 စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ စက္ကရတနာဒိ၊ စကြာရတနာ အစရှိ
 သောရတနာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ၊ ထိုစကြာအစရှိ
 သောရတနာသည်၊ ကောမ္ဘီသတသဟဿနောနံပိ၊ ကုဇေတထိန်းသော
 ဥဇ္ဈာတို့ထက်လည်း၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ သတ္တဘူမိကပါသာဒ ဝဂေတ

လေ၊ဘုံချနစ်ဆင့်ရှိသောမြတ်သောပြာသာန်အပြင်၌၊ဝသန္တာနုဉ္ဇ၊နေကုန်
 သော မင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ စက္ခုာလ ဝေဏနေသာဒ ရထကာရ
 ပုတ္တုသာဒိနံ၊ နှုန်းစက္ခုာဒေါင်းရွှေသွား မူဆိုးသားရေနယ်အမျိုးပန်းမျိုက်
 ကျုံးအစရှိကုန်သော၊နီစကုလိကာနံ၊နိဋံသောအမျိုးရှိကုန်သော၊ဩမက
 ပုရိသာနံ၊ယုတ်သော ယောကျ်ားတို့အား၊ သုပိနန္ဒေပိ၊အိပ်မက် မက်
 သဖြင့်လည်းပရိဘောဂတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်အံ့သောဌ၊န နိဗ္ဗတ္တတိ၊မဖြစ်
 စဖူးလေ၊ဥတတော၊ နှစ်ပါးသောမိခင်ဘခင်မှ၊သုဇာတဿ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြစ်သော၊စက္ကဝတ္တိဿေဝ၊ စကြာဝတေးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရိပုရိတ
 ဒသပိစေက္ကဝတ္တိဝတ္ထဿ၊ ဖြည့်အပ်သောဆယ်ပါးအပြားရှိသောစကြာ
 ဝတေးမင်း၏ကျင့်ရာသောဝတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ရညောပန၊ မင်း
 အားကား၊ပရိဘောဂတ္ထာယ၊သုံးဆောင်အံ့သောဌ၊နိဗ္ဗတ္တနတော၊ဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂံယေဝ၊ မယုတ်သော သတ္တဝါတို့သာ
 သုံးဆောင်အပ်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံပိ၊ထိုစကြာဝတေးမင်း
 ၏ စကြာအစရှိသော ရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနသမံ၊ သုရားတည်း
 ဟူသောရတနာနှင့်တူသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ။ ။

ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂဇ္ဇေန၊မယုတ်
 သောသတ္တဝါတို့သည်သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ရတ
 နာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ တထာဂတောဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊
 ရတနာမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊လောကေ၊လောက၌၊ ဩမကသတ္တသမ္ပတာနံ၊ ယုတ်သော
 သတ္တဝါဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော၊ အနုပနိဿယသမ္ပန္နာနံ၊ ဥပနိဿယ
 နှင့်မပြည့်စုံကုန်သော၊ပိပရိတဒဿနာနံ၊ပေါက်ပြန်သောမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိအယူ
 ရှိကုန်သော၊ပုရာဏကဿပါဒိနံ၊ ပုရာဏကဿပအစရှိကုန်သော၊ သန္တံ၊
 မြောက်ယောက် ကုန်သော၊ သတ္တာရာနုဉ္ဇ၊ဆရာတို့အား လည်းကောင်း၊
 ဧဝူပါနံ၊ ဤသို့သတောရှိကုန်သော၊ အညောသဉ္ဇ၊ပုရာဏကဿပအစရှိ
 သောသူတို့မှတပါးသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ သုပိနန္ဒေပိ၊အိပ်မက်
 ၌လည်း၊အပရိဘောဂေါ၊သုံးဆောင်ခြင်းဌ၊ မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
 ၏၊ဥပနိဿယသမ္ပန္နာနံပန၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့အား
 ကား၊စတုပ္ပဒါယပိ၊ လေးပုဒ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ
 ၏၊ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂန္တံ၊

ရတနသုတ္တဝတ္ထုနာ၊

ရခြင်းငှါ၊ သမတ္တနံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကဉာဏဒဿနာနံ၊ ထိုး
 ထွင်းသောဉာဏ်အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဗာဟိရဒါဂျစ်ရိယပဘုတိနဉ္စ၊ ဗာဟိ
 ရုပရိဗိုဇဒါဂျစ်ရိယအစရှိကုန်သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ အညောသဉ္စ၊
 တပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာကုလပသုတာနံ၊ မြတ်သောအမျိုး၌လေ့
 ကျက်ကုန်သော၊ မဟာသာဝကာနဉ္စ၊ မြတ်သော တပည့်တို့အား လည်း
 ကောင်း၊ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ ထိုမဟာသာဝက အစရှိသောသူတို့
 သည်၊ ဒဿနာနုတ္တရိယသဝနာနုတ္တရိယ ပါရိစရိယာနုတ္တရိယာဒီနံ၊ အတူ
 မရှိဟုဖူးမြင်ခြင်း အတူမရှိဟု စကားတော်ကိုနာခြင်း အတူမရှိလုပ်ကျွေး
 မွေးခြင်းခယခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေကုန်လျက်၊ နံ
 တထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အနောမသတ္တ ပရိဘောဂဋ္ဌေနုပိ၊ မယုတ်သော သတ္တဝါတို့သာ
 သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ဖြင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 နှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။

ယဒ္ဓိရတနံ၊ အံကြင်ရတနာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရတနာ
 သည်၊ အဝိသေသတော၊ သာမည အားဖြင့်၊ ရတိဇနနဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်
 ဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ သေယုထိဒံ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်စေသနည်းဟုမူကား၊ စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးဖြစ်သော
 ရညော၊ မင်းအား၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဟိတံ
 ဧဝ၊ ထိုစကြာရတနာကိုလျှင်၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊
 စကြာဝတေး မင်းသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ ဟောတိယ
 ထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူလျှင်၊ တံ၊ ထိုစကြာရတနာသည်၊ ရညော၊
 စကြာဝတေး မင်းအား၊ ရတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊
 ပုနစပရံ၊ တပန်လည်း၊ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ဝါမေန၊
 လက်ဝဲ ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏဘိကာရံ၊ ရွှေကရားကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ျာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊
 စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတနာသည်၊
 ပဝတ္တတု၊ လည်စေလော၊ ဘဝံစက္ကရတနံ၊ အရှင်စကြာရတနာသည်၊ အဘိ
 ဝိဇာနာတု၊ ရန်သူတို့ကိုနှိပ်စက်၍ အောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တုတ္တိရတိ၊
 ရေဖျန်း၏၊ တတော၊ ထိုသို့ဘိသိက် သွန်းပြီးသည်နောင်မှ၊ စက္ကရတနံ၊
 စကြာရတနာသည်၊ ပဉ္စဂီကံ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တုရိယံပိယ၊

စည်စောင်း၊ ညှင်းသံကဲ့သို့၊ မရေသရံ၊ သာယာစွာသော အသံကို၊ နိစ္ဆရန္တံ၊ ဖြိုက်၍၊ အာကာသေဒ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အနုဇေဝ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြင့်၊ ရာဇာစက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ စက္ကာနုဘာဝေဒ၊ စကြာရတနာ၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ဧဒိသယောဇနဝိတ္ထိဏ္ဍာယ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ အကျယ်အပြန့်ရှိသော၊ စတုရေဂီနိယာ၊ အင်္ဂါ လေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နာတိဥစ္စံ၊ မြင့်လည်းမမြင့်လွန်းသည်၊ နာတိနိဝံ၊ နိမ့်လည်း မနိမ့်လွန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥစ္စရုက္ခာနံ၊ မြင့်သော သစ်ပင်တို့၏၊ ဟေဋ္ဌာဘာဝေဒ၊ အောက်အဖျိုဖြင့်၊ နိစရုက္ခာနံ၊ နိမ့်သော သစ်ပင်တို့၏၊ ဥပရိဘာဝေဒ၊ အထက်အဖျိုဖြင့်၊ ရုက္ခေသု၊ သစ်ပင်တို့၌၊ ပုပ္ဖပလပလ္လဝါဒိပဏ္ဍာကာရံ၊ အပွင့်အသီးအညွန့်အစရှိသော လက်ဆောင်အခြင်းအရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောသူတို့၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ပဏ္ဍာကာရံဝ၊ လက်ဆောင်ကိုလျှင်၊ ဂဗျာန္တော၊ ကိုင်ယူလျက်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဖေ၊ ဩတော်မူပါလော၊ ဣတိဇောမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပရမနိပစ္စာကာရေန၊ မြတ်သောကျိုးနွဲ့ ထုပ်ကွပ်ပြုသဖြင့်၊ အာဂတေ၊ ချောက်လာကုန်သော၊ ပတိ ရာဇာနေ၊ ရန်သူမင်းတို့ကို၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါကို၊ နဟန္တဗ္ဗော၊ မသတ်အပ်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အနုသာသန္တော၊ ဆုံးမလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ယတ္ထပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား၊ ရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ သုဗ္ဗိတုကာမောဝါ၊ စားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျံဝါ၊ အိပ်ခြင်းကိုမူလည်း၊ ကပ္ပေတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ အာကာသာ၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်းသက်၍၊ ဥဒကာဒိ သဗ္ဗကိစ္စက္ခမေ၊ ရေအစရှိသော အလုံးရုံကိစ္စ၌ ခန့်သော၊ သမေ၊ ညီညွတ်သော၊ တူမိဘာဝေ၊ မြေအဖျို၌၊ အက္ခာဟတံပိယ၊ ဝင်ရိုးကျိုးသကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ရပ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ရေညှာ၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ ဂမနဝိတ္ထေ၊ သွားလိုသောစိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ ပဉ္စင်တူရိယာသံကို၊ ကရေန္တံ၊ ပြုလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တံသဒ္ဓိံ၊ ထိုပဉ္စင်တူရိယာသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဧဒိသယောဇနိကာပိ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ အာကာသေဒ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ စက္က

ရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့၊ အရပ်ဖြစ်သော၊ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ ဝင်၏။ တသ္မိံ၊ ထို စကြာရတနာသည်။ အဇ္ဈောဂါဟန္တေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည် ယောဇနပမာဏံ၊ တယူဇနာ ပမာဏ တိုင်တိုင်၊ အပဂစ္ဆာ၊ ဖဲကြဉ်၍၊ ဘိတ္တိဂတံပိယ၊ တိုက်နံရံသဘောကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ သတ္တရတနာနိ၊ ခုနစ်ပါးသော ရတနာတို့ကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဝုန၊ တဖန်၊ ရာဇော၊ စကြာဝတေးမင်းသည်။ သုဝဏ္ဏဘိကံသရံ၊ ရွှေကရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှာပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ရဇန္တိ၊ ပြည်တည်းဟု၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ အတ္တုတ္တိရိတွာ၊ သွန်းပျန်း၍၊ နိဝတ္တတိ၊ ပြန်၏။ သေနာ၊ စစ်သည်အပေါင်းသည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှာဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက် မှာဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇော၊ စကြာဝတေးမင်းသည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ကရတနေန၊ စကြာရတနာသည်။ ဩသက္ကိတဩသက္ကိတဋ္ဌာ နံ၊ ဆုတ်ရာဆုတ်ရာအရပ်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ပရိပူရတိ၊ ပြည့်မြဲပြည့် ၍၊ ဧတေနေဝဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဒက္ခိဏ ပစ္စိမတ္တရေပိ၊ တောင်အရပ် အနောက်အရပ် မြောက်အရပ်လည်းဖြစ်သော၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စာတုန္ဒိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ သို့၊ အနုသံယာ ယိတွာ၊ ထည်ပတ်သွားလာပြီးသော်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာ ရတနာသည်။ တိယောဇနသတပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာသုံးရာပမာဏရှိသော၊ အာ ကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အာရောဟတိ၊ တက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းကင် ၌၊ ငြိတော၊ တည်လျက်၊ ရာဇော၊ စကြာဝတေးမင်းသည်။ စက္ကရတနာနုဘာ ဝေန၊ စကြာရတနာ၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ဝိဇိတဝိဇယော၊ အောင်အပ် သောရန်သူကိုအောင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စသတပရိတ္တဒီပပမိမဏ္ဍိတံ၊ ငါးရာ သောက္ခန်းငယ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သတ္တယောဇန သဟဿ ပရိမဏ္ဍလံ၊ ယူဇနာခုနစ်ထောင်အဝန်းရှိသော၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဉ္စ၊ အရှေ့၊ ကျွန်း ကိုလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အဋ္ဌယောဇနသဟဿပရိမဏ္ဍလံ ယူဇနာရှစ်ထောင်အဝန်းရှိသော၊ ဥတ္တရကုရုဉ္စ၊ ဥတ္တရကုရုမည်သောမြေဝံ ကျွန်းကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တယောဇနသဟဿပရိမဏ္ဍလံယေဝ၊ ယူဇနာ ခုနစ်ထောင်အဝန်းရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အပရဂေါယာနဉ္စ၊ အပရ ဂေါယာ မည်သော အနောက်ကျွန်းကို လည်းကောင်း၊ ဒသ ယောဇန သဟဿပရိမဏ္ဍလံ၊ ယူဇနာတသောင်းအဝန်းရှိသော၊ ဓမ္မုဒီပဉ္စ၊ ဓမ္မု

ဒီပါကျွန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ စတုမဟာဒီပဒီသဟဿပရိတ္တ
 ဒီပပဒီမဏ္ဍိတံ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်တို့ဖြင့် ထန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဇက်
 စက္ကဝါဠံ၊ တရသော စကြာဝဠာတိုက်ကို၊ သုဗုဒ္ဓပုဏ္ဏရိက ဝန်ပိယ၊
 ကောင်းစွာပွင့်သော ကြာတောကဲ့သို့၊ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ ဇံ၊
 ဤသို့၊ ဩလော ကယတောစ၊ ကြည့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထို
 စကြာဝတေး မင်းအား၊ အနုပ္ပကာ၊ မနည်းသော၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်း
 သည်၊ ဥပ္ပစ္ဆတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ တံစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာရတနာ
 သည်၊ ခုညော၊ စကြာဝတေးမင်းအား၊ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေတတ်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုစကြာရတနာသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓရတနသင်္ခါ၊ ဘုရား
 ရတနာနှင့်တူသောမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ရတိဇေနနဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်သည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်
 ချစ်ဖြစ်အံ့၊ ဇံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်သာလျှင်၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏၊ ဇေဝိစက္ကရတနံ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်း
 ၏စကြာရတနာသည်ကို ကရိသတိ၊ အတယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဟိဝိသေသော၊
 အထူးကား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊
 ယဿာရတိယာ၊ အကြင်မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ စက္ကရတနာဒီဟိ၊ စကြာဝ
 တေးမင်း၏ စကြာရတနာ အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဟိပိ၊ ခပ်ထိမ်းသော
 ရတနာတို့ ထက်လည်း၊ ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ စက္ကဝတ္ထိရတိ
 သင်္ခိပိ၊ စကြာဝတေးမင်း၏ နှစ်သက်ဖွယ်သော ရတနာ သို့လည်း၊ က
 လံပိ၊ တစ်တဖန်သည် လည်းကောင်း၊ ကလတာဂံပိ၊ တစ်တဖန်
 သသောအဖို့မျှသည် လည်းကောင်း၊ နဥပေတိ၊ မကပ်မရောက်နိုင်၊ တ
 တောပိရတိတော၊ ထိုနှစ်သက်ဖွယ်သော ရတနာထက်လည်း၊ တထာ
 ဂတရတနံ၊ ဘုရားဟူသော ရတနာသည်၊ ဥတ္တရိတရဉ္စ၊ ကဲသည်ထက်
 ကဲသောရတနာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတတရဉ္စ၊ မြတ်သည်
 ထက်မြတ်သော ရတနာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
 တော်မြတ်၏၊ ဩဝါဒပဒိကာရာနံ၊ အဆုံးအမသို့လိုက်နာကုန်သော၊ အ
 သင်္ချေယျာနန္ဒိ၊ မရေတွက်နိုင်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊
 နတ်လူတို့အား၊ ပဋ္ဌမဈာနရတိဉ္စ၊ ပဋ္ဌမဈာန်တည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယတထိယ စတုတ္ထပဋ္ဌမဈာနရတိဉ္စ၊ ဒုတိယဈာန်
 တထိယဈာန် စတုတ္ထဈာန် ပဋ္ဌမဈာန် တည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းကို

ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊

လည်းကောင်း၊ အာကာသာ နုညာယတနရတိဉ္စ၊ အာကာသာနုညာယတန
 ဈာန်တည်းဟူသောပွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏဉ္စာရတန
 အာကိဉ္စညာယတနနေဝသညာနာသညာယတနရတိဉ္စ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတ
 နဈာန်အာကိဉ္စညာယတနဈာန်နေဝသညာ နာသညာယတနဈာန် တည်း
 ဟူသောပွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂရတိဉ္စ၊ သော
 တာပတ္တိမဂ်တည်းဟူသောပွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သောတာ
 ပတ္တိဖလရတိဉ္စ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် တည်းဟူသော ပွေ့လျော်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိအနာဂါမိအရဟတ္တဖလရတိဉ္စ၊ သကဒါဂါမိ
 မဂ်ဖိုလ်အနာဂါမိမဂ်ဖိုလ်အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသောပွေ့လျော်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ရတိဇနနဋ္ဌေနာဝိ၊
 လောကီလောကုတ္တရာ တည်းဟူသော မြတ်သည်ထက် မြတ်သောနှစ်
 သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောအနက်ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတသမံ၊
 မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဇေံရတနံနာမ၊ ဤရတနာမည်သည်ကား၊
 သဝိညာဏကဉ္စ၊ အသက်ရှိသောရတနာလည်းကောင်း၊ အဝိညာဏကဉ္စ၊
 အသက်မရှိသောရတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောရတနာတို့တွင်၊ အဝိညာ
 ဏကံ၊ အသက်မရှိသောရတနာသည်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာတည်း၊
 ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ အညစ္စိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ အနိန္ဒြိယဗန္ဓံ၊
 ဣန္ဒြေနှင့်မစပ်ယှဉ်သော၊ သုဝဏ္ဏရတနာဒိ၊ ရွှေငွေအစရှိသော၊ ယံ၊ အကြင်
 ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာတည်း၊ သဝိညာဏကံ၊ အသက်ရှိသော
 ရတနာသည်၊ ဟတ္ထိရတနာဒိ ပရိဏာယက ရတနပရိယောသာနံ၊ ဆင်
 ရတနာအစ သားကြီးရတနာအဆုံးရှိသောရတနာတည်း၊ ဝါပန၊ တနည်း
 သော်ကား၊ အညစ္စိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊
 ဣန္ဒြိယဗန္ဓံ၊ ဣန္ဒြေနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ယံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တံ၊ ထိုရတနာတည်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ဧတ္ထ၊ ဤရတနာ၌၊ သဝိညာဏကရတနံ၊ အသက်ရှိသောရတ
 နာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဝိညာဏကံ၊ အသက်မရှိသော၊ သုဝဏ္ဏရတ
 မဏိရတ္တာဒိရတနံ၊ ရွှေငွေပတ္တမြားပုလဲအစရှိသောရတနာကို၊ သဝိညာ
 ဏကာနံ၊ အသက် ရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထိရတနာဒိနံ၊ ဆင်ရတနာ အစရှိ

သည်တို့၏ အလက်ရတ္ထာယ၊ တနိသာဆင်အံ့သောဌ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဥပနိယတိ၊ ဆောင်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ သဝိညာ
 ဏကရတနန္တိ၊ သဝိညာဏက ရတနာသည်လည်း၊ တိရစ္ဆာနရတနန္တိ၊
 တိရစ္ဆာန ရတနာ လည်းကောင်း၊ မနုဿရတနန္တိ၊ လူရတနာလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောရတနာ
 တို့တွင်၊ မနုဿရတနံ၊ လူရတနာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊
 ဟောအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တိရစ္ဆာနဂတရတ
 နံ၊ တိရစ္ဆာနအမျိုးဖြစ်သော ရတနာကို၊ မနုဿရတနဿ၊ လူဖြစ်သော
 ရတနာသည်၊ ဩပရဟံ၊ စီးနင်းအပ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ မနုဿရတနံပိ၊ လူရတနာသည်
 လည်း၊ ဣတ္ထိရတနန္တိ၊ မိန်းမ ရတနာ လည်းကောင်း၊ ပုရိသ ရတနန္တိ၊
 ယောကျ်ားရတနာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပုရိသရတနံ၊ ယောကျ်ားရတနာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊
 မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား၊ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာသည်၊ ပုရိသရတနဿ၊ ယောကျ်ားရတ
 နာ၏၊ ပါရိစာရိကတ္တံ၊ ခြေခင်း အလုပ်အကျွေး၏ အဖြစ်သို့၊ အာပစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ပုရိသရတနန္တိ၊ ယောကျ်ားရတနာ
 သည်လည်း၊ အာဂါရိကရတနန္တိ၊ အာဂါရိကရတနာလည်းကောင်း၊ အနာ
 ဂါရိကရတနန္တိ၊ အနာဂါရိက ရတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဝံ၊
 နှစ်ပါး အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အနာဂါရိကရတနံ၊ အနာ
 ဂါရိကရတနာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အာဂါရိကရတနောယု၊ အာဂါရိကရတ
 နာတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ စက္ကဝတ္တိစ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်လည်း၊
 ပဉ္စသီလာဒိဂုဏယုတ္တံ၊ ပဉ္စသီလအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊ အနာဂါ
 ရိကရတနံ၊ အနာဂါရိကရတနာကို၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ ပယိရူပါသိတွာ၊ ဆည်း
 ကပ်စေ၍၊ ဒိဗ္ဗမာနုဿိကာသမ္ပတ္တိယော၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ
 လှူ၍ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သို့၊ ပါဂုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အန္တေ၊
 အဆုံး၌၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါပ
 ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ အနာဂါရိကရတ
 နန္တိ၊ အနာဂါရိက ရတနာသည်လည်း၊ အရိယသုတ္တန္တနဝသေန၊ အရိယာ

ရတနာပုထုဇဉ်ရတနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အရိယရတနာ
 နှစ်၊ အရိယာရတနာ သည်လည်း။ သေခါသေခ ဝသေန၊ သေခရတနာ
 အသေခရတနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အသေခရတနာ
 အသေခ ရတနာသည်လည်း။ သုက္ခဝိပဿကသမထယာနိက ဝသေန၊
 သုက္ခဝိပဿကရတနာသမထယာနိကရတနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါး
 အပြားရှိ၏။ သမထယာနိကရတနာ၊ ဈာန်သမာပတ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်ရတနာ
 သည်လည်း။ သာဝက ပါရမိပတ္တဉ္စ၊ သာဝက ပါရမိဉ္စာဏ်သို့ ရောက်
 သော ရတနာ လည်းကောင်း၊ အပတ္တဉ္စ၊ မရောက်သော ရတနာ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ သို့နှစ်ပါးသောရတနာ
 တို့တွင်၊ သာဝကပါရမိပတ္တိ၊ သာဝကပါရမိဉ္စာဏ်သို့ရောက်သော ရတ
 နာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်
 ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏမဟန္တတယ၊ ဂုဏ်ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ သာဝကပါရမိပတ္တရတနတောပိ၊ သာဝကပါရမိဉ္စာဏ်
 သို့ရောက်သောရတနာထက်လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓရတနာ
 ကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏမဟန္တတယ၊ ဂုဏ်ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနသဒိ
 သာပိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့် တူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အနေကသတော၊ အရာမကကုန်သော၊ သာဝက၊ တပည့်သားတို့
 သည်၊ ဧကဿ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်
 တို့၏၊ သတဘာဝံ၊ အရာသော အဘို့သို့လည်း။ နဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊
 ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓရတနတောပိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရတနာထက်လည်း၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓ
 ရတနံ၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓ ရတနာကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဟော
 အပ်၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏမဟန္တ တယ၊
 ဂုဏ်ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ သကလစ္စိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဇမ္ဗုဒိပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်းကို၊ ပူရေတွာ၊
 ပြည့်စေ၍၊ ပလ္လင်္ကနံ၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ စာနုန္တံ၊
 ထိခိုက်ကုန်လျက်၊ နိယိန္ဒာ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 တို့သည်၊ ဧကဿ၊ တဆူသော၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သမ္ပညမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်တော်တို့၏၊ သင်္ခံ၊ အရေအတွက်သို့၊ နေဥပေန္တိ၊ မရောက်
 နိုင်ကုန်၊ ကထဘာဝံ၊ အစိတ်အဘို့မျှသို့၊ နဥပေန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကုန်၊ ဧတံ၊

ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ အပဒါဝါ၊ အခြေမရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဗ္ဗိဒါဝါ၊ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ စတုပ္ပဒါဝါ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဗဟုပဒါဝါ၊ များသောအခြေ ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်၊ တထာ ဂထော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပ္ပန္နိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာဟတိ၊ ဟောအပ်၏ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံဝေ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်သာလျှင်တည်းဝေ၊ ဤသို့၊ ကေနမိ၊ တရံတရသော၊ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ တထာဂတသမရတနံ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော ရတနာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နနောသမံအတ္ထိတထာဂတေနာတိ၊ နနောသမံအတ္ထိတထာဂတေနဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓရတနဿ၊ ဘုရားရတနာ အားအညွှတ်၊ တပါးကုန်သော၊ ရတနေဟိ၊ ရတနာတို့နှင့်၊ အသမတံ၊ မတူနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံသတ္တဝါနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဥပ္ပန္နဥပဒ္ဒဝူပသမနတ္ထံ၊ ဖြစ်သော ဥပဒ္ဒဝေ၊ ငြိမ်းစိတ်သောငှါ၊ ဇာတိံ၊ ဇာတ်တော်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ နေဝ ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ကော လဝုတ္တံယံ၊ အမျိုးသားအဖြစ်၌၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဝတ္ထုပေါက္ခရတာဒိံ၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ အဖြစ်အစရှိသည်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဝိစိံ၊ အဝိစိကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဘဝဂ္ဂပရိယန္တေ၊ ဘဝဂ်အဆုံးတိုင်အောင်သော၊ လောကေ၊ လော က၌၊ ဝိလ သမာဓိက္ခန္ဓာဒိဟိ၊ ဝိလက္ခန္ဓ သမာဓိက္ခန္ဓ အစ ရှိကုန်သော၊ ဝုဏေဟိ၊ ဝုဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓရတနဿ၊ ဘုရားရတနာ၏၊ အသဒိသ ဘာဝံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒန္တိဗုဒ္ဓေရတနံ ပဏီတံ ဇေတနသဂ္ဂေန သုဝတ္ထိ ဟောတူတိ၊ ဣဒန္တိဗုဒ္ဓေရတနံ ပဏီတံ ဇေတန သဂ္ဂေန သုဝတ္ထိဟောတူဟူ၍၊ သဂ္ဂဝစနံ၊ သဂ္ဂဝစကားသည်၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ သင့်မြတ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ

ရတနသုတ္တဝတ္ထနာ၊

တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣဝေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ ဟုရုံဝါ၊ နဂါး
 ဂဠုန်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊
 ယံကိဉ္စိ၊ တရံတရအမှတ်မရှိသော၊ ဝိတ္တံဝါ၊ ဥစ္စာသည် လည်းကောင်း၊
 ရတနံဝါ၊ ရတနာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုယောက်ျား
 ရတနာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တေဟိ၊ တေဟိဂုဏေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောဂုဏ်
 ကျေးဇူးတော်တို့ကြောင့်၊ အသမတ္တံ၊ မတူနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိဗုဒ္ဓေရတ
 နံ၊ ဤကုရား ရတနာသည်လည်း၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ ဇေံ၊ ဤသစ္စာစကား
 သည်၊ ယဒိသစ္စံ၊ အကယ်၍မှန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မှန်သည်ရှိသော်၊ ဇေတန
 သစ္စေန၊ ဤသစ္စာစကားဖြင့်၊ ဣမေသံပါဏီနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သောတ္ထိ၊
 ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သောဘဏာနံ၊ တင့်တယ်
 ခြင်းတို့၏၊ အတ္ထိတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အရောဂတာ၊ အနာ
 မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ နိရုပဒ္ဓဝတာ၊ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ စက္ခု၊ ခေါ၊ စက္ခုသည်
 ကား၊ အတ္ထေနဝါ၊ အတ္တဘောမှလည်းကောင်း၊ အတ္တနိယေနဝါ၊ ကိုယ်ဟူ
 ၍မှတ်အပ်သောသဘောမှ လည်းကောင်း၊ သုညံ၊ ဆိတ်၏၊ ဣတိဝေမာဒီ
 သု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တဘာဝေနဝါ၊ ကိုယ်ဟူသော သဘောမှ
 လည်းကောင်း၊ အတ္တနိယဘာဝေနဝါ၊ ကိုယ်ဟူ၍မှတ်အပ်သော သဘော
 မှလည်းကောင်း၊ သုညော၊ ဆိတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုခြင်းအံ့၊ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော
 အနက်ဖြင့်၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ အတ္တာတိဝါ၊ ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 အတ္တနိယန္တိဝါ၊ ကိုယ်ဟူမှတ်အပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အပ္ပဒိုသိဒ္ဓမေဝ၊
 မပြီးသည်သာလျှင်၊ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ရတနံပဏီတန္တိတ္ထေ၊ ရတနံပဏီတံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ရတနတ္ထံ၊ ရတနာ၏
 အဖြစ်သည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ရတနဘာဝေါ၊ ရတနာ၏အဖြစ်သည်၊ ပဏီ
 တော၊ မြတ်၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုခြင်းအံ့၊ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော အနက်ဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ နေဝသိစ္ဆေယျ၊ အနက်
 အားဖြင့်မပြီးရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊
 ယံရတနံ၊ အကြင်နှစ်သက်ဖွယ်သော ဥစ္စာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတ္ထ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ နသိန္တတိ၊ မပြီး၊ ယတ္ထ

ပန၊ အကြင်ဘုရားတည်းဟူသောရတနာဒွိကား၊ ဝိတ္တိကတာဒိအတ္ထသင်္ခါ
 တံ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုခြင်းအစရှိသော အနက်အရေအတွက်သည်၊ ယေန
 ဝါတေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ ဝိဇိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ သမ္ဗန္ဓဝတံ၊
 ကောင်းစွာစပ်ခြင်းသဘောသို့ရောက်သော၊ ရတနတ္ထံ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံရတနတ္ထံ၊ ထိုသို့
 မြတ်နိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ ပညာ
 ပိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿရတနတ္ထဿ၊
 ထိုသို့မြတ်သောရတနာ၏အဖြစ်၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနန္တိ၊ ရတနာဟူ၍၊ သိန္ဓဝိ၊ ပြီး
 ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ယထာဂုတ္တေနေဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ယတောယသ္မာ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣမာယဂါထာယ၊ ဤယံကိပ္ပိဝိတ္တံ အစရှိသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တမတ္တာယ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကာမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇကုလဿ၊ မင်းမျိုးအား၊
 သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ တယံ၊ ဘေးသည်၊ ဝူပသန္တံ၊
 ငြိမ်း၏၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏၊ အယံအာဏာ၊ ဤသို့သောအာ
 ဏာတော်ကို၊ ကောဒိသတသဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ ကုဇေတသိန်းသော
 စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ပဒိဝ္ဗဟိတာ၊ ခံယူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေန၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်ဖြင့်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဝတော၊
 ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဂုဏေန၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်၏ ကျေး
 ဇူးဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ခယံဝိရာဂန္တိ အာဒိ၊ ခယံဝိရာဂံ ဤသို့အစရှိ
 သောဂါထာကို၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနသန္တိကိရိယာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု
 သဖြင့်၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဒီတာ၊
 ကုန်ကုန်သည်၊ ပရိက္ခိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊
 တေသံ၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အနုပ္ပါဒ နိရောဓက္ခယပတ္ထံ၊ တဖန်
 မဖြစ်စေခြင်းချုပ်ခြင်း ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ သမ္ဗယောဂကောစ၊

သမ္ပယောဂအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိပိဗ္ဗယုတ္တံ၊ ရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့ နှင့်မယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ တမ္ပိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတေ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်ရှိသော် ရာဂဒယော၊ ရာဂအစရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အစ္စန္တိ၊ ရိက္ခာ၊ စင်စစ်တစ်မက်ခြင်း ကင်းကုန်သည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ခယန္တိစ၊ ခယဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂန္တိစ၊ ဝိရာဂ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားပြဋ္ဌိအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အား၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ဝယော၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ပ္ဍိတိ၊ တည်ခြင်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားအား၊ အညထတ္တံ၊ ယောဂီ၌ဖြစ်သောဥပါဒိဋ္ဌိတင်မှတပါးသောတရား၏အဖြစ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ နဇာယ တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်မဖြစ်၊ နဇိယတိ၊ အိုသည်မဖြစ်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမတန္တိ၊ အမတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ် ၏။ ဥတ္တမတ္ထေနစ၊ မြတ်သောအနက်ဖြင့်၎င်း၊ အတပ္ပကဋ္ဌေနစ၊ ပူပန်ခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်သောအနက်ဖြင့်၎င်း၊ ပဏီတံ၊ ပဏီတမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဒဏ္ဍဂါတိ၊ ယဒဏ္ဍဂါဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန် ကို၊ အဏ္ဍဂါဝိဒ္ဓိပဋိလတိ၊ ရေတော်မူလေပြီ၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဥာဏဗ လေန၊ ဥာဏ်တော်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူလေ ပြီ၊ သကျမုနိတိ၊ သကျမုနိဟူသည်ကား၊ သကျကုလပ္ပသုတတ္တာ၊ သာကီ ဝင်အမျိုး၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကျော၊ သကျမည်၏။ မောနေယျ ဓမ္မသမန္နာဂတတ္တာ၊ မောနေယျအကျင့်တရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်တော်မူ၏။ သကျောဇေ၊ သာကီဝင်မင်းသား သည်လျှင်၊ မုနိ၊ မုနိမည်တော်မူ၏။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းသားသည် လျှင်မုနိမည်တော်မူ၏။ သမာဟိတောတိ၊ သမာဟိတောဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂသမာဓိနာ၊ အရိယမဂ် တည်းဟူသော သမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိ တစ်တ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ နုတေနဓမ္မေနသမတ္ထိ ကိစ္ဆိတိ၊ နုတေနဓမ္မေနသမတ္ထိကိစ္ဆိဟူသည်ကား၊ သကျမုနိနာ၊ သာကီဝင် မင်းသားဘုရားသည်၊ အဓိဂတေန၊ ရေတော်မူအပ်သော၊ ခယာဒိနာမကေ

န၊ ခယ အစရှိသော အမည်ရှိသော၊ တေန ဓမ္မေန၊ ထိုအရိယမဂ် သမာဓိ နှင့်၊ သမံ၊ တူမျှသော၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတခုသော၊ ဓမ္မဇာတံ၊ တရားသဘော သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ္တန္တရေဝိ၊ အထူးအခြားဖြစ် သော သုတ္တန်၌လည်း၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ ဓမ္မာသင်တာဝါ အသင်တာဝါ ဝါ ချာဂေါတေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိတိ အာဒိ၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ ဓမ္မာသင်တာ ဝါ အသင်တာဝါ ဝါ ချာဂေါတေသံ အဂ္ဂမက္ခာယတိတိ သို့အစရှိသော စကား ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ လောက်ကုန်သော၊ သင်တာ၊ ပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အသင်တာ၊ မပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရား တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက် ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုတရားတို့တွင်၊ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂမှကင်းသော နိဗ္ဗာန် တရားကို၊ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါတရားသည်၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာန ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်တရား၏၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ နှင့်၊ အသမတံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံ သက္ကာနံ၊ ထိုသက္ကဝါတို့အား၊ ဥပ္ပန္နဥပဒ္ဒဝပသမတ္ထံ၊ ဖြစ်သော ဥပဒ္ဒဝေါ ငြိမ်းမိမ့်သောငှာ၊ ခယဝိရာဂါမတပဏီတတာဂုဏေ တိ၊ ခပ်သဘောဝိရာဂသဘော အမတသဘောပဏီတသဘော တည်း ဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မရတနဿ၊ နိဗ္ဗာန်တရားတည်းဟူ သောရတနာ၏၊ အသဒိသဘာဝံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဣဒဓိဓမ္မရတနံ ပဏီတံ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတုဟူ၍၊ ဣဒဓိဓမ္မ ရတနံ ပဏီတံ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိဟောတုဟူ၍၊ သဗ္ဗဝစနံ၊ သစ္စာ စကားကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုဒ္ဓိမဂါထာယ၊ ရှေးဖြစ်သောဂါထာ၌၊ ဝုတ္တန္တယေန ဝေ၊ ဆိုအပ် ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာတော်ကို၊ ကောဓိသတသဟဿ စက္ကဝါဇ္ဇေသု၊ ကုဇေတသိန်းသော စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်အပေါင်း တို့သည်၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဂုဏေန၊ နိဗ္ဗာန်တရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သဂ္ဂံ၊ သစ္စာတရားကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဂ္ဂဓမ္မဂုဏေန၊ မဂ္ဂင်

တရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ယံဗုဒ္ဓသေဋ္ဌောတိ၊ ယံဗုဒ္ဓ
 သေဋ္ဌောဟူ၍၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 ဗုဒ္ဓိတာသစ္စာနိတိ အာဓိနာ၊ ဗုဒ္ဓိတာသစ္စာနိတိသို့ အစရှိသော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမောစ၊ မြတ်လည်းမြတ်တော်မူ၏၊
 ပသံသနိယောစ၊ မြီးလည်းမြီးပွမ်း အပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သေဋ္ဌော၊
 သေဋ္ဌ မည်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိတော်မူပြီးသော
 ဘုရားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတို့ကို သိတော်
 မူပြီးသော ဘုရားဟူသည်၊ သေဋ္ဌောစ၊ မြတ်တော်မူသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနုဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓဗျေသု၊ အနုဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ
 ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ ဗုဒ္ဓတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌ မည်တော်မူ၏၊ သောဗုဒ္ဓသေ
 ဋ္ဌော၊ ထိုဘုရားမြတ်သည်၊ ယံ၊ အကြင်အရိယမဂ်သမာဓိကို၊ ပရိဝဏ္ဏယံ၊
 အဖန်တလဲလဲ မြီးပွမ်းတော်မူ၏၊ မဂ္ဂါနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း တရား
 အပေါင်းတို့တွင်၊ အဋ္ဌာရိကောစ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ်သည်
 ကား၊ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ပရိဝဏ္ဏယံ၊ မြီးပွမ်းတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သဥပနိသံ၊ အဖို့နှင့်တကွသော၊ သပရိက္ခာရံ၊ အခြံအရံနှင့်
 တကွသော၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောတရားအပေါင်း
 တို့၌၊ ပသံသိ၊ မြီးပွမ်းတော်မူ၏၊ ပကာသယံ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏၊
 သုစိန္တိ၊ သုစိ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသမလသမုဒ္ဓေဒ ကရဏတော၊ ကိ
 လေသာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေး၏ ဖြတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော
 အားဖြင့်၊ အစ္စန္ဒဝေဒါနံ၊ စင်စစ်ဖြူစင်သော၊ သမာဓိမာနန္တရိ ကညမာ
 ဟုတိ၊ သမာဓိမာနန္တရိကညမာဟု ဟူသည်ကား၊ ယဉ္စ၊ အကြင်အရိယ
 မဂ်သမာဓိကိုလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိသမနန္တရံ၊ ဖြစ်ပြီးသည်၏
 ကောင်းစွာ အခြားမဲ့၌၊ နိယမေနေဝ၊ မြဲသော အားဖြင့်လျှင်၊ ဗလပ္ပဒါန
 တော၊ အကျိုးကိုပေးတတ်သောအားဖြင့်၊ အာနန္တရိကံ၊ အခြားမရှိအကျိုး
 ကိုပေးတတ်သော၊ သမာဓိန္တိ၊ သမာဓိဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်
 ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဂ္ဂသမာဓိမိ၊ မဂ်တည်းဟူသောသမာဓိ
 သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗလပ္ပတ္တိနိဗ္ဗ

တော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌မြဲသည်ဖြစ်၍၊ ကောဝိ၊ တရံတရသော၊ အန္တရ
 ရာယော၊ အန္တရရဟံသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟော
 တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အယဉ္ဇပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သော
 တာပတ္တိပလသန္တိ၊ ကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း
 ငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကပ္ပဿ၊ ကမ္မာ၏၊ ဥဒ္ဓဟ္မာပေ
 လာ၊ ကမ္မာမီးလောင်သောအခါသည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယာ
 ဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောတာပတ္တိပလံ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ နသန္တိ၊ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြုသေး၊ တာဝ၊
 ထိုမျှလောက်၊ ကပ္ပေါ၊ ကမ္မာသည်၊ နေဥဒ္ဓဟ္မာယျ၊ ကမ္မာမီးမလောင်ရာ
 အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဌိတကပ္ပိတိ၊ ဌိတကပ္ပိဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဂ္ဂသမာဓိနော၊ မဂ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိပုဂ္ဂလံ၊
 ခပ်သိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဌိတကပ္ပိနော၊ ဌိတကပ္ပိမည်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

သမာဓိနာတေန သမောဒုပိဇ္ဇတိတိ၊ သမာဓိနာတေန သမောဒုပိဇ္ဇတိ
 ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌပရိဝဏ္ဏိတေန၊ ဘုရားမြတ်သည်အဖန်ဖန်ပြီးစွမ်း
 တော်မူအပ်သော၊ သုပိနာ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ တေနအာနန္တရိကသမာဓိ
 နာ၊ ထိုအခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးခြင်းမြဲသောသမာဓိနှင့်၊ သမော၊ တူသော၊
 ရူပါဝစရသမာဓိဝါ၊ ရူပါဝစရသမာဓိသည် လည်းကောင်း၊ အရူပါဝစရ
 သမာဓိဝါ၊ အရူပါဝစရသမာဓိသည် လည်းကောင်း၊ ကောဝိ၊ တရံတရ
 သောသမာဓိသည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 တောံ၊ ထိုရူပါဝစရသမာဓိအရူပါဝစရသမာဓိတို့၏၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွား
 စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထတတ္ထဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုထိုသော
 ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဥပပန္နဿာပိ၊ ဖြစ်သောသူအားလည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ နိရယာဒိ
 သုပိ၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဥပပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣမဿစအရောတ္တသမာ
 ဓိဿ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်သမာဓိ၏၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယ ဝုဂ္ဂလဿ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗုပ ပတ္တိ
 သမုတ္တိတသမ္ဘဝတော၊ အလုံးစုံသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်းပြတ်၍ ကောင်း
 စွာဖြစ်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ တေန၊ ထိုအရိယမဂ် သမာဓိ
 နှင့်၊ သမော၊ တူသော သမာဓိသည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သုတ္တန္တရေပိ၊ တပါးပါးသောသုတ္တန်၌လည်း၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေဓမ္မာသင်္ခ

တာ(ပ)အရိယော အဋ္ဌကိကော မဂ္ဂေါတေသံ အဂ္ဂမက္ခာယ တိတိ အာဒိ၊
 ယာဝတာဘိက္ခဝေဓမ္မာသင်္ခတာ(ပ)အရိယော အဋ္ဌကိကောမဂ္ဂေါတေသံ
 အဂ္ဂမက္ခာယဘိအစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုမိန့်တော်မူအပ်၏။ ။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သင်္ခတာ၊ ပြုပြင်အပ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ပ)၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှ
 လောက်၊ တေသံ၊ ထိုတရား အပေါင်းတို့တွင်၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊
 အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တရားကို၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ
 တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္တရိကသမာဓိဿ၊
 အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးခြင်းမြဲသောလောကုတ္တရာသမာဓိ၏၊ အညေဟိ၊
 တပါးကုန်သော၊ သမာဓိတိ၊ လောကီသမာဓိတို့နှင့်၊ အသမတံ၊ မတူမျှနိုင်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝရိမနယေ
 နေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂဓမ္မရတနဿ၊ မဂ်တည်းဟူသော တရား
 ရတနာ၏၊ အသဒိသဘာဝံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဣဓမ္မိ
 ဓမ္မရတနံ ပဏီတံ ဧတေနသဓ္မေန သုဝတ္ထိဟောတူတိ၊ ဣဓမ္မိဓမ္မရတနံ
 ပဏီတံဧတေနသဓ္မေနသုဝတ္ထိဟောတူဟူ၍၊ သမ္ပပစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊
 ပယုဇ္ဇတိ၊ အပြားအားဖြင့်ယှဉ်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အက္ခော၊
 အနက်ကို၊ ဝဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္ထနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊
 အာဏာတော်ကို၊ ကောဋိသတ သဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ ကုဋေတသိန်း
 သောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနူဿေဟိ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ပဒိုဂ္ဂ
 ဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂဓမ္မရတနာပိ၊ မဂ်တရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်လည်း၊ သစ္စံ
 သစ္စာစကားကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သံဗာဂုဏေ
 နာပိ၊ သံဗာတော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအံ့သော
 ဌာ၊ ယေဝုဂ္ဂလာတိအာဒိ၊ ယေဝုဂ္ဂလာဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာရ
 ဋ္ဌေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေတိဧသောသဒ္ဓေါ၊
 ယေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အနိယမေတွာ၊ အမှတ်မရှိမူ၍၊ ဥဒ္ဓေသော၊
 ညွှန်းသောသဒ္ဓါတည်း၊ ပုဂ္ဂလာတိ၊ ပုဂ္ဂလာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ အဋ္ဌာတိ၊ အဋ္ဌဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဂဏန
 ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်း အပိုင်းအခြားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်

မှန်၏။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဋိပန္နာစ၊ ကျင့်ဆဲလည်းဖြစ်ကုန်၏။ စက္ကာရောစ၊
 လေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဖလေ၊ ဖိုလ်တရား၌၊ ဌိတာ၊ တည်
 ဆဲဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ သတံပသတ္ထာတိ၊ သတံပသတ္ထာဟူသည်ကား၊ သပ္ပ၊ ရိသေဟိ၊
 သူတော်ကောင်း၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေဟိစ၊ ဘုရား
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊
 ဒေဝမနုဿေဟိစ၊ နတ်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပသတ္ထာ၊ မြီးမွမ်းအပ်
 ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သဟဇာတိ၊ သာဒိဂုဏ
 ယောဂါ၊ အတူတကွဖြစ်သော သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်
 သောကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေသံ၊ ထိုရှစ်ယောက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စမ္ပကမကုလကုသုမာဒိနံ၊ စကားချရားမလေးစွယ်
 အစရှိသောပန်းတို့၏။ သဟဇာတဝဏ္ဏဂန္ဓာဒယောပိယ၊ အတူတကွဖြစ်
 သော အဆင်းအနံ့ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ သဟဇာတာ၊ အတူတကွဖြစ်
 ကုန်သော၊ သီလသမာဓိအာဒယော၊ သီလသမာဓိအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓာဒိ သမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံ့စသည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ပန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူဖြစ်ကုန်သော၊ သ
 တံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပိယာစ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်၎င်း၊ မနာပါစ၊ နှစ်
 လိုအပ်ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ပသံသနိယာစ၊ မြီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေပုဂ္ဂလာအဋ္ဌသ
 တံပသတ္ထာတိ၊ ယေပုဂ္ဂလာအဋ္ဌသတံပသတ္ထာဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်
 ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေတိဇေသာသဒ္ဓေါ၊ ယေဟူသော ဤသဒ္ဓါ
 သည်၊ အနိယမေတွာ၊ အမှတ်မရှိမူ၍၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ဣန်းသောသဒ္ဓါတည်း။
 ပုဂ္ဂလာတိ၊ ပုဂ္ဂလာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အဋ္ဌသတန္တိ၊
 အဋ္ဌသတံဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝဏ္ဏပရိစ္ဆ
 ဒေါ၊ အရေအတွက်ကို ပိုင်းခြားခြင်းတည်း။ ဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့။ တေ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ ဧကဗိဇီ၊ ဧကဗိဇီပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ကောလံ
 ကောလော၊ ကောလံကောလပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမော၊
 သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးယောက်
 ကုန်သော၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်

၏။ ကာမရူပါရူပဘဝေသု၊ ကာမဘုံရူပဘုံအရူပဘုံတို့၌၊ အဓိဂတဖလသာ၊ ရ
အပ်သောသကဒါဂါမိဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက် ကုန်သော၊
သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ
ဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသုံးယောက်သော သောတာပန်
သုံးယောက်သောသကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
ပဗ္ဗိပဒါနံ၊ ပဗ္ဗိပဒါတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်လေး
ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ၊
အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ၊
ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာ
ယီ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အသင်္ခါရပရိ
နိဗ္ဗာယီ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓံသော
တအကနိဋ္ဌဂါမိ၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဟေသု၊ အဝိဟာဘုံတို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယေဘုံကုန်သောအနာဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတပ္ပါသုဒဿာ
သုဒဿီသု၊ အတပ္ပါတုံသုဒဿာတုံသုဒဿီတုံတို့၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယေဘုံကုန်
သောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အကနိဋ္ဌေသုပန၊ အ
ကနိဋ္ဌတုံတို့၌ကား၊ ဥဒ္ဓံသောတဝဇ္ဇာ၊ ဥဒ္ဓံသောတအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
ကြဉ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးယေဘုံသောအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနာဂါမ်နော၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ် လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုက္ခဝိပဿကော၊ ဈာန်မရသော သုက္ခဝိပဿက
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သမထယာနိကော၊ ဈာန်သမာပတ်သော
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွေ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော၊
အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ လေး
ယောက်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စတုပညာသ၊ ငါးကျိပ် လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ သဒ္ဓါရပညာရရနံ၊ သဒ္ဓါရပညာရရတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဗ္ဗိဂုဏာ၊ နှစ်ဆတက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အဋ္ဌသထံ၊ တရု
ရှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား
သည်၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ။

စက္ကာရိတောနိ ယုဂါနိဟောန္တိတိ၊ စက္ကာရိ တောနိယုဂါနိ ဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ယောက်တို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသတံဝါ၊ တရောရှစ်ယောက်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ကာရဝသေန၊ အကျယ်ချဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ သင်္ခေပဝသေန၊ အကျဉ်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌော၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာနိ ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ပထမဋ္ဌော၊ ပထမဋ္ဌာနိပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကယုဂံ၊ တခုသောအစုံလည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယာဝအရ ဟတ္တမဂ္ဂဋ္ဌော၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင်၊ ယာဝပထမဋ္ဌော၊ ပထမဋ္ဌာနိတိုင်အောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကယုဂံ၊ တခုသောအစုံ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိယုဂါနိ၊ လေးယောက်သော အစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ ဒက္ခိဏေယျာ တိတ္ထေ၊ တေဒက္ခိဏေယျ ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နိယာမေတွာ၊ မှတ်၍၊ နိဗ္ဗေသော၊ ပြုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ယေပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝိက္ကာရဝသေန၊ အကျယ်ချဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသတံဝါ၊ တရောရှစ်ယောက်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သင်္ခေပဝသေန၊ အကျဉ်းရုံးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ကာရိယုဂါနိ၊ လေးယောက်သောအစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဂ္ဂာ၊ ဝိနိအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ ဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သောအယူကို၊ အရောန္တိ၊ ခံထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊ ဒက္ခိဏေယျမည်ကုန်၏၊ ဒက္ခိဏာနာမ၊ မြတ်သောအယူမည်သည်ကား၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မဝိပါကဉ္စ၊ ကံ၏အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ သေသောပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံဝေဇ္ဇကမ္မံဝါ၊ ဤသို့သော ဆေးကုသောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံဇာဓိပေသနိကံဝါ၊ ဤသို့သောမြင်းခေါင်းအစေအပါးအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသောအမှုတို့ကို၊ အနပေက္ခိတွာ၊ မငဲ့မကွက်မူ၍၊ ဒိယျမာဠေနာ၊ ဥပလ္လအပ်သော၊ ဒေယျခဗ္ဗော၊ ယူဖွယ်ဝတ္ထုတည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ပစ္စုပ္ပန်ကိုမငဲ့ကံကံ၏အကျိုးကို ငဲ့၍ယူအပ်သောအယူကို၊ သီလာဒီဂုဏ ယုတ္တာ၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘော

ရှိကုန်သော၊ ဣမေစသုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား၊ အရဟန္တိနာမ၊
ခံထိုက်သည်မည်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျာတိ၊ ဒက္ခိဏေယျ
တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

သုဂတဿသာဝကောတိ၊ သုဂတဿသာဝကဟူသည်ကား၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောဘဏေန၊ တင့်တယ်သော၊ ဂမနေန၊ သွား
တော်မူခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တတ္တာ၊ ယှဉ်တော်မူသောကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊
သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဏဉ္စ၊ တင့်တယ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂတတ္တာစ၊ ကြွတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊
သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သုဠု၊ စ၊ ကောင်းစွာလည်း၊ ဂတတ္တာစ၊
တည်တော်မူသောကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော် မူ၏။
သုဠု၊ ဝေ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ ဂဒတ္တာစ၊ ဆိုတော်မူသောကြောင့်လည်း၊ သုဂ
တော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ တဿသုဂတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ။
ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုဏန္တိ၊ ကြားနာတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဝ
ကာ၊ သာဝကမည်ကုန်၏။ အညေဝိ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊
ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ကာမဉ္စသုဏန္တိ၊ အကယ်၍ကား ကြားနာကုန်၏။
ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ကြားနာကုန်သော်လည်း၊ သုတွာ၊ ကြားနာကုန်ပြီး
၍၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣမေပန၊ ဤ
အရိယာသံဃာတော်တို့သည်ကား၊ သုတွာ၊ ကြားနာကုန်ပြီး၍၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊
ပြုအပ်သော၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိံ၊ တရားအားလျော်သောအကျင့်ကို၊ ကတွာ
ပြုကုန်ပြီး၍၊ မဂ္ဂပလာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကြကုန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဝကောတိ၊ သာဝကတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
၏။ ဇေတသုဒ္ဓိန္နာနိမဟပ္ပလာနိတိ၊ ဇေတသုဒ္ဓိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိဟူသည်
ကား၊ ဇေတသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သုဂတဿသာဝကေသု၊ ဘုရား
တပည့်တော်တို့၌၊ အပ္ပကာနိဝိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒါနာနိ၊
အလှူတို့ကို၊ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူတို့သည်၊ ဝိသုဒ္ဓဘာဝံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်
သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟပ္ပလာ
နိ၊ ယျားမြတ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သုတ္တန္တု၊ ရေဝိ၊ တပါးသော သုတ္တန်၌လည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်၊ သံဃာဝါ၊ အပေါင်းအရတို့သည်လည်း

ကောင်း၊ဂဏာဝါ၊ ဂိုဏ်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊ တေသံ၊ ထိုဂိုဏ်းအပေါင်းတို့တွင်၊ တထာဂတ သာဝကသံဃော၊ ဘုရားတပည့်သား သံဃာတော် အပေါင်းကို၊ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ စတ္တာရိ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ယဒိဒံယံ၊ နှစ်ယောက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နိ၊ အကြင်အစုံသော ယောက်ျားမြတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို အစုံသော ယောက်ျား မြတ်တို့သည်၊ အဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂလိ၊ ရှစ်ယောက် သောယောက်ျားမြတ် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေသေသောပုဂ္ဂလသမူဟော၊ ဤရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်း သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်၊ (ပ)၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဋ္ဌဗလဋ္ဌာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တည်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရုဏေန၊ သံဃာရုဏ်နာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟော တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဣဒန္တိသံဗေတိအာဒိ၊ ဣဒန္တိသံဗေဤသို့အစရှိသော၊ သဂ္ဂ စဝနံ၊ သဂ္ဂစကားကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္ထနပေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမိဿာဝိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏ လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ ကောဗ္ဗိသတသဟဿစက္ကာ၊ ကုဇေ တသိန်းသောစက္ကာဝတ္ထာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟိ တာ၊ ခံယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂဋ္ဌဗလဋ္ဌာနံ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ ဗလဋ္ဌာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အ စွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရုဏေန၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သဂ္ဂံ၊ သဂ္ဂ စကားကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တတော၊ ထိုသဂ္ဂ ကိုဆိုပြီးသည်မှ၊ ဧကမ္ပိယာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဗလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဗလ သမာပတ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တာနံ၊ ခံစားကုန်သော၊ ဝိကာသဝပုဂ္ဂလ နံ၊ ယေဝ၊ ခဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ယေသုပ္ပယုတ္တာတိအာဒိ၊ ယေသုပ္ပယုတ္တာ အစရှိသောဂါ ထာကို၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော် မူအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဟောသုပ္ပ ယုတ္တာ

အစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ ယေတိပဓံ၊ ယေဟူသောပုဒ်သည်။ အနိယတုဒ္ဓေ သဝစနံ၊ အနိယတ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ သုပ္ပယုတ္တာတိ၊ သုပ္ပယုတ္တာဟူသည်ကား၊ သုပ္ပ၊ ကောင်းစွာ၊ ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ အနေကဝိတိတံ၊ တပါးမကများသောအစီအရင်ဖြစ်သော၊ အနေသနံ၊ တရား နှင့်မထောင်သောရှာဖွေခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သုဒ္ဓါဇိဝိတံ၊ သန့်ရှင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ အတ္တာ နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပယုတ္တိတုံ၊ ယှဉ်အံ့သောငှါ။ အာရဒ္ဓါ၊ အာထုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ သုပ္ပယုတ္တာတိ၊ သုပ္ပယုတ္တာဟူသည်ကား၊ သုဝိသုဒ္ဓ ကာယဝစီ ပယောဂ သမန္နာဂတာ၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းခြင်းရှိသော ကိုယ်နှုတ်လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုသုပ္ပယုတ္တာ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓာတရားကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ မနသာ၊ ဒဠေနာ တိ၊ မနသာဒဠေန ဟူသည်ကား၊ ဒဠေန၊ မြဲမြံသော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ထိရသမာဓိယုတ္တေန၊ မြဲမြံသောသမာဓိနှင့်ယှဉ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ် ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေန၊ ထိုမနသာ ဒဠေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိက္ခန္ဓာ တရားကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ နိက္ကာမိနောတိ၊ နိက္ကာမိနောဟူသည် ကား၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌ လည်း ကောင်း၊ အနုပက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပညာ ဂုရေန၊ ပညာလျှင်အမှူးရှိသော၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ၊ ဣတနိက္ကမနာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ပြုနိုင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုနိက္ကာမိနောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့၏။ ဝိရိယသမ္ပန္နံ၊ ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပညက္ခန္ဓံ၊ ပညက္ခန္ဓာကို၊ ဒဿေ တိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဂေါတမသာသနမ္ပိတိ၊ ဂေါတမသာသနမ္ပိဟူသည်ကား၊ ဂေါတ္တတော၊ အနွယ်တော်အားဖြင့်၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမအမည်တော် မှသော၊ ထထာဂတဿေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ သာသနမ္ပိ၊ သာသ နာတော်၌၊ တေန၊ ထိုဂေါတမသာသနမ္ပိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤသာ သနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌိ၊ နာနုပ္ပကာရမ္ပိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ အပဇန္တံ၊ သူတပါးကိုပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ကို၊ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကြကုန်သောသူတို့၏။ သုပယောဂါဒိဂုဏာ ဘာဝတော၊ ကောင်းသောလုံ့လအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးမရှိသောအားဖြင့်၊ ကိလေ

သေယံ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ နိက္ကမနာဘာဝံ၊ မထွက်မြောက်နိုင် သည်၏။ အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တေတိပဒံ၊ တေဟူသောပုဒ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောပုဒ်တို့ကို၊ နိဇ္ဈေသဝစနံ၊ ညှဉ်းသောပုဒ်တည်း။ ပတ္တိပတ္တာတိဇ္ဈေ၊ ပတ္တိပတ္တာ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တိ၊ ပတ္တိမည်၏။ ပတ္တဗ္ဗာနာမ၊ ရောက်အပ်သောမည်သည်ကား၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အရဟတ၊ ထိုက်၏။ ယံ၊ အကြင်အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အစ္စန္ဒယောဂက္ခေမိနော၊ စင်စစ် ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤပတ္တိဟူသော အမည်သည်။ အရဟတ္တဖလဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည် တည်း။ တံပတ္တိံ၊ ထိုရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက် ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တိပတ္တာ၊ ပတ္တိပတ္တာမည်ကုန်၏။ အမတန္တိ၊ အမတံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂယာတိ၊ ဝိဂယဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏဝသေနံ၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဂါတိတွာ၊ ယူ၍၊ လဒ္ဓါတိ၊ လဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ လာဘိတွာ၊ ရ၍၊ မုခေတိ၊ မုခေဟူသည်ကား၊ အဗျယေ န၊ မပျက်စီးသဖြင့်၊ ကာကဟိကမတ္တန္တိ၊ တချင်ရွေးလောက်မျှလည်း၊ ဗျယံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ နိဗ္ဗုတိန္တိ၊ နိဗ္ဗုတိဟူသည်ကား၊ ပဋိ ပ္ဍဿဒ္ဓကိလေသဒရထံ၊ ပူပန်တတ်သော ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ် သော၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာတိ၊ ဘုဉ္ဇမာနာဟူ သည်ကား၊ အနုဘဝမာနာ၊ ခံစားကုန်လျက်။ ။

ကိံကောအဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ယေ၊ အကြင်အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်။ ဣမသ္မိံဂေါတမ သာသနမ္ပိ၊ ဤဂေါတမသာသနာတော်၌၊ သီလ သမ္ပန္နက္ကာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်း သော ကိုယ်နှုတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်၏။ သမာဓိ သမ္ပန္နက္ကာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿာဒဠေန၊ စိတ်ကိုမြဲစွာ ဆောက်တည်သဖြင့်၊ ပညာသမ္ပန္နက္ကာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ကာမိနော၊ ကိလေသာမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမာယသမ္မာပဋိပဒါယ၊ ဤကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂယ၊ အာရုံဖြင့်ယူ၍၊ မုခေ၊ မချွတ်မယွင်း၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဖလ သမာပတ္တိသည်တံ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ သုံးစွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တိပတ္တာနာမ၊ ရောက်အပ်သောအရ

ဟတ္တဗိုလ်သို့ ရောက်ကုန်သော မည်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထံ၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဖလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဖလသမာပတ် ချမ်းသာကို။ အနုဘဝန္တာနံ၊ ခံစားကုန်သော။ ဝိကာသဝပုဂ္ဂလာနမေဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနဿ၊ သံဃာရတနာ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကို သာလျှင်။ နိဿယ၊ ဖြစ်၍။ ဣဒိဗ္ဗိသံဃေတိ၊ ဣဒိဗ္ဗိသံဃေဟူသော။ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို။ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝတ္ထနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမိဿာဂါထာယစ၊ ဤဂါထာ၏လည်းအာဏာ။ အာဏာတော်ကို။ ကောဗ္ဗိသတ သဟဿစက္ကဝါဇ္ဇေသု၊ ကုဇေတသိန်းသော စကြာဝဠာတိုက်တို့၌။ အမနုဿေတိ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝိကာသဝပုဂ္ဂလာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်ကိုမိဋ္ဌာန်အပ်သော။ သစ္စံ၊ သစ္စာကို။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗဟုဇနပစ္စက္ခေန၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ သောတာ ပန္နဿေဝ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအံ့သောငှါ။ ယထိန္ဒရိလောတိ၊ ယထိန္ဒရိတောဟူ၍။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယထာတိပဒံ၊ ယထာဟူသောဝန်သည်။ ဥပမာဝစနံ၊ ဥပမာအနက်ကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ ဣန္ဒရိလောတိဇေတံ၊ ဣန္ဒရိလောဟူသောဤအမည်သည်။ နဂစ္ဆေါ၊ နိဂါဇာဏတ္ထံ၊ မြို့တံခါးကို တားမြစ်အံ့သောငှါ။ ဥဗ္ဗာရန္တန္တရေ၊ တံခါးခုံ၏အတွင်း၌။ အဗ္ဗဟတ္ထေဝါ၊ ရှစ်တောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသဟတ္ထေဝါ၊ ဆယ်တောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပထဝိံ၊ မြေကြီးကို။ ခဏိတွာ၊ တူး၍။ အာကောဗ္ဗိတဿ၊ စိုက်အပ်သော။ သာရဒါရုမယထမ္ဘဿ၊ သစ်သားနှစ်ဖြင့်ပြီးသော ယည်တိုင်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ပထဝိန္ဒြိ၊ ပထဝိံ ဟူသည်ကား။ တူမိံ၊ မြေကို။ သိတောတိ၊ သိတောဟူသည်ကား။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိဿိတော၊ ဖြစ်သည်။ သိယာတိ၊ သိယာဟူသည်ကား။ ဘဝယု၊ ဖြစ်ရာ၏။ စတုဗ္ဗိဝါတေဟိတိ၊ စတုဗ္ဗိဝါတေဟိ ဟူသည်ကား။ စတုဟိဒိသာဟိ၊ အရပ်

လေးမျက်နှာတို့မှ၊ အာဂတေဟိ၊ လာကုန်သော၊ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်၊
 အသမ္ပကစ္ဆိယောဟိ၊ အသမ္ပကစ္ဆိယော ဟူသည်ကား၊ ကမ္မေတုံဝါ၊ တုန်
 စိမ့်သောငှါလည်းကောင်း၊ စာလေတုံဝါ၊ ထွပ်စိမ့်သောငှါလည်းကောင်း၊
 အသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ တထူပမန္တိ၊ တထူပမံ ဟူသည်ကား၊
 တထာဝရိ၊ ထိုတုရှင်တိုင်လျှင်အစီအရင်ရှိသည်နှင့်အတူ၊ သပ္ပုရိသန္တိ၊
 သပ္ပုရိသံ ဟူသည်ကား၊ ဥက္ကမပုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ကို၊ ဝဒါမိတိ၊
 ဝဒါမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘဏာမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ယောအရိယသစ္စာနိ အဝစ္စပဿတိတိ၊ ယောအရိယသစ္စာနိ အဝစ္စပဿ
 တိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
 အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ဝင်၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အရိယ
 သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ကုမာရပဠေ၊ ကုမာရပညာ၌၊ ဝတ္တနုယေနေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဗိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အယံပန၊
 ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သင်္ခေပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဣန္ဒြိယော၊ တုရှင်တိုင်ကို၊ ဂန္တိ
 ရနေမတ္တာယ၊ နက်သောတွင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပထဝိသမိတော၊
 မြေကြီးကိုမှီအပ်သည်ရှိသော်၊ စတုဟိဝါတေဟိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ
 လာကုန်သော လေတို့သည်၊ အသမ္ပ ကစ္ဆိယော၊ မထွပ်ရှား အပ်သည်၊
 သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ယော၊ အကြင်သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဝစ္စ၊ သင်ခြင်၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊
 ဣမစ္စိသပ္ပုရိသံ၊ ဤသူတော်ကောင်းကိုလည်း၊ တထူပမမေဝ၊ ထိုတုရှင်
 တိုင်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣန္ဒြိယော၊ မြ
 စွာစိုက်အပ်သောတုရှင်တိုင်သည်၊ စတုဟိဝါတေဟိ၊ အရပ်လေးမျက်
 နှာမှလာကုန်သော လေတို့ကြောင့်၊ အသမ္ပကစ္ဆိယောဝိယ၊ မတုန်ထွပ်နိုင်
 သကဲ့သို့၊ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗတိတ္ထိယဝါဒဝါတေ
 ဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒတည်းဟူသော လေတို့ကြောင့်၊
 အသမ္ပကစ္ဆိယော၊ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဌာဒဿနာ၊
 ထိုအရိယ သစ္စာကို မြင်ပြီးမှ၊ ကေနဗိ၊ တရံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကမ္မေတုံဝါ၊ တုန်စိမ့်သောငှါလည်းကောင်း၊ စာလေတုံဝါ၊ ထွပ်စိမ့်
 သောငှါ လည်းကောင်း၊ အသက္ကုဏေယျာ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်၊ သုတ္တန္တရေဝါ၊ တပါးသော သုတ္တန်၌လည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဂန္ထိရနေမော၊ နက်စွာသောတွင်းလည်းရှိသော၊ သုနိခါတော၊ ကောင်း
 စွာလည်းပိုက်အပ်သော၊ အစလော၊ တုန်ခြင်းလည်းမရှိသော၊ အသမ္ပ
 ကန္တိယော၊ ထွပ်ခြင်းလည်းမရှိသော၊ အယောခိလောဝါ၊ သံတိုင်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒဝိလောဝါ၊ တံခါးတိုင်သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ပုရတ္ထိမာယဒိသာယဝိ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း၊ ဘုဿ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဝါတ
 ဝုဗ္ဗိ၊ လေမိုးသည်၊ စေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍သာပြားအံ့၊ နံ၊ ထိုပိုက်အပ်
 သောတိုင်ကို၊ နေဝသမ္ပကမ္ပေယျ၊ မထွပ်ရှားစေနိုင်ရာ၊ နသမ္ပစာလေယျ၊
 မရှေ့စေနိုင်ရာ၊ ပတ္ထိမာယဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှ၊ (ပ)၊ ဒက္ခိတာယ
 ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှ၊ ဥတ္တရာယဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှ၊ (ပ)၊ နသမ္ပ
 စာလေယျ၊ မရှေ့စေနိုင်ရာ၊ တံ၊ ထိုသို့မထွပ်ရှား နိုင်ခြင်းသည်၊ ကိဿ
 ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 နေမဿ၊ တွင်း၏၊ ဂန္ထိ၊ ရုတ္တာ၊ နက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ဣန္ဒဝိလဿ၊ တုရှင်တိုင်၏၊ သုနိခါတတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ ပိုက်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နသမ္ပစာလေယျ သေယျထာဝိ၊ မထွပ်ရှား
 နိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေကေ
 စိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သမဏာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မ
 ဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာဟူ၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနံရောဂေါမိနိပဒိပဒါတိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာ
 နန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအရိယ သစ္စာကို မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မ
 ဏဿဝါ၊ ပုဏ္ဏား၏ လည်းကောင်း၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ နဥလ္လောကေန္တိ၊
 မကြည့်ကုန်၊ အယံ၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နုနကေန္တေန၊ စင်စစ်
 သဖြင့်၊ တဝံ၊ တဝကို၊ ဇာနံဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပဿံ
 ပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တံ၊ ထိုတဝကိုမြင်ခြင်းသိ
 မြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယ
 သစ္စာတို့၏၊ သုဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗဟုဇနပစ္စက္ခဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏ မျက်မှောက်ဖြစ်

သော၊ သောတာပန္နသေဝ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏သာယျင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သံစာရတနဿ၊ သံစာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုသို့သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာယျင်၊ နိဿယ၊ မြဲ၍၊ ဣဒ္ဓိသံစောတိ၊ ဣဒ္ဓိသံစောဟူ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဇ္ဇတံ၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာယျင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိဿာပိ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာတာ၊ အာတာကို၊ ကောဒ္ဓိသတသဟဿစက္ကဝါဠေသု၊ ကုဇေတသိန်းသောစကြာဝဠာ တိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ယျင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ဖြင့်၊ သံစာရဓိဋ္ဌာနံ၊ သံစာရတော်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေတေ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ဧကဗီဇိ၊ ဧကဗီဇိသောတာပန် လည်းကောင်း၊ ကောလံကောလော၊ ကောလံကောလသောတာပန်လည်းကောင်း၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟုမူကား၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကံယေဝ၊ ဣကြိမ်သာယျင်ဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နိဗ္ဗတ္တောတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကဗီဇိ၊ ဧကဗီဇိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နေဝါ၊ နှစ်ကြိမ်တို့လည်းကောင်း၊ တိဏိဝါ၊ သုံးကြိမ်တို့လည်းကောင်း၊ ကုဿာနိ၊ အမျိုးတို့သို့၊ သန္ဓာဝိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောလံကောလော၊ ကောလံကောလပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သတ္တက္ခတ္တု၊ ဒုနစ်ကြိမ်၊ ဧဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သန္ဓာဝိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဒုက္ခဿ၊

ရတနသုတ္တဝတ္ထနာ၊

ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံအဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တက္ခတ္တုပရမော၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွင်။ သဗ္ဗကနိဋ္ဌဿ၊ အလုံးစုံ အောက်ငယ်သော။ သတ္တက္ခတ္တုပရမဿ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ ဝတ္တု၊ ဆိုအံ့သော ဌာ၊ ယေအရိယသစ္စာနိတိ၊ ယေအရိယသစ္စာနိဟူ၍။ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ် တော်မူအပ်၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယေအရိယသစ္စာနိတိတေံ၊ ယေ အရိယသစ္စာနိဟူသော ဤစကားသည်။ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။ ဝိဘာဝယန္တိတိ၊ ဝိဘာဝယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပညာဩတာသေန၊ ပညာတည်းဟူသောအရောင်ဖြင့်။ သစ္စပဋိစ္ဆာဒကံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ ကိလေ သန္ဓကာရံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ကို၊ ဝိခမိတွာ၊ ဖျောက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ အား၊ ပကာသာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပါကဇ္ဇာနိ၊ ထင်ရှားသည် တို့ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဂန္တိရပညေနာတိ၊ ဂန္တိရပညေနဟူသည်ကား၊ အပ္ပမေယျပညတာယ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ မရှိသောပညာ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဒေ ဝကာဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ် ဖြင့်။ အယန္တနေယျပတိဋ္ဌပညေန၊ ထောက်တည်ရာကို မရနိုင်သောပညာ တော်ဖြင့်။ သဗ္ဗညုနာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂတ္တံ ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

သုဒေသိတာနိတိ၊ သုဒေသိတာနိဟူသည်ကား၊ သမာသဗျာသသာ ကဏ္ဍဏဝကဏ္ဍာဒိတိ၊ အကျဉ်းအကျယ်အပေါင်း အစိတ် အစရှိကုန် သော၊ တေဟိတေဟိနယေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောနည်းတို့ဖြင့်။ သုဗ္ဗ၊ ကောင်း စွာ၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ကိဉ္ဇာဝိတေ ဟောန္တိ၊ ဘူသံပမတ္တာတိ၊ ကိဉ္ဇာဝိတေဟောန္တိ ဘူသံပမတ္တာဟူသည်ကား ဝိဘာဝိတအရိယသစ္စာ၊ ပွားစေအပ်သောအရိယသစ္စာရှိကုန်သော၊ တေ ဂုပ္ပဏ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒေဝရဇ္ဇစက္ကဝတ္တိရဇ္ဇာဒိပမာဒဋ္ဌာ နံ၊ နတ်မင်းစကြာဝတေးမင်းအစရှိသောမေဇေယျာခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ အာဂပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘူသံ၊ ပြင်းစွာ။ ပမတ္တာ၊ မေဇေယျာကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့မေဇေယျာသည်ဖြစ် ကုန်သော်လည်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ ကုသိုလ်တရားသည် ပြုအပ်သော ပဋိသန္ဓေ

ဝိညာဉ်၏၊ နိရောဓေ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အနုမတဂ္ဂေ၊ အစမထင်နိုင်သော၊ သံသာရေ၊ သံသရာ
 ဌ၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်တရား၊ လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်တရား၊ လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေ၊ အကြင်နာမ်ရုပ်တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ
 ၏၊ တေသံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်တရားတို့၏၊ နိရုဇ္ဈတ္တာ၊ ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အတ္ထင်္ဂတ္တာ၊ ကွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊
 ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ အနာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်၊ သတ္တမဘဝေဝေပန၊ ခုနစ်ကြိမ်
 မြောက်သောဘဝ၌လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရဟိတွာ၊ အားထုတ်
 ၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမေဝေသေန၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမ
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံစာရတနဿ၊ သံစာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်
 နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဣဒေဓိသံစေတိ၊ ဣဒေဓိသံစေဟူ၍၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကား
 ကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊
 အာဏာကို၊ ကောဓိသတ သဟဿ စက္ကဝါဇ္ဇေယျ၊ ကုဇေတထိန်းသော
 စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေတိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမဿ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဋ္ဌမံ၊
 ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ အနာဒိယနဂုဏေန၊ မယူအပ်သော
 ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံစာရိဋ္ဌာနံ၊ သံစာရတော်လျှင်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာ
 ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿေဝ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်သာလျှင်၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သောဘဝတို့ကို၊ အာဒိ
 ယတောပိ၊ ယူအပ်သော်လည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိန
 ဘဝါဒါနေဟိ၊ ဘဝကိုမပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍ စွဲလန်းကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေဟိ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ ဝိသိဇ္ဇေန၊ ထူးသောသဘောရှိသော၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ သဟာဝဿာတိ၊ သဟာဝဿဟူ၍၊ အာရဇ္ဈေ၊
 အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဟာဝါတိ၊ သဟာဝ
 ဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓိံ၊ ယေဝ၊ တက္ခသာလျှင်၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသည်
 ကား၊ တေ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊

ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊

ဘဝံ၊ တဝကို၊ နအာဒိယန္တိတိ၊ မယူအပ်ကုန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တေသု၊ ဆိုအပ်ကုန်
 သောသူတို့တွင်၊ အညတရဿ၊ တယောက်ယောက်သောသောတာပန်
 ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒဿန သမ္ပဒါယာတိ၊ ဒဿန သမ္ပဒါယ ဟူသည်ကား၊
 သောတာပတ္တိမဂ္ဂသမ္ပတ္တိယော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ကြောင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေ၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ်ကို၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စ သမ္ပဒါယ၊ ပြုအပ်
 သောကိစ္စ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောမဂ်တို့၏ ရှေး
 ဦးစွာ၊ နိဗ္ဗာန်ဒဿနတော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောကြောင့်၊ ဒဿနန္တိ၊ ဒဿန
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုသောတာပန်ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တနိ၊
 မိမိ၌၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်း၊ သမ္ပဒေါ၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ တာယဒဿ
 နသမ္ပဒါယ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟဇေ၊
 တကွလျှင်၊ တယသုဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိတိတ္ထေ၊ တယသုဓမ္မာ
 ဇဟိတာဘဝန္တိဟူသော၍ပါ၌၊ သုဇ္ဈတိသောသဒ္ဓေါ၊ သုဟူသော
 ၍သဒ္ဓါသည်၊ ဣဒံသုမေသာရိပုတ္တ မဟာဝိကဇူတောဇနတ္ထိံ ဟောတိတိ
 အာဒိသပိယ၊ ဣဒံသုမေသာရိပုတ္တမဟာဝိကဇူ တောဇနတ္ထိံ ဟောတိ၍သို့
 အစရှိသော ပုန်တို့၌ကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗေတမတ္ထေ၊ ပုန်ပြည့်ကာမှ၌၊ နိပါတော၊
 နိပါတ်ပုန်တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါတရား၏၊ မဟာ
 ဝိကဇူတောဇနတ္ထိံ၊ မဟာဝိကဇူ ဆေးကြီးကို သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ ဣဒံ၊ ၍
 အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထို
 သောတာပန်ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သော ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝံ၊ တကွလျှင်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့ကို၊ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဟိနာ၊
 ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၍၊ အယမေဝ၊ ၍သည်
 လျှင်၊ ဣ၍ပုန်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇဟိတဓမ္မဒဿနတ္ထံ၊ စွန့်အပ်သောတရားကိုပြန်
 သောဌ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိစိကိန္တိ တဉ္စသီလဗ္ဗတံဝါဝိယဒတ္ထိကိဉ္စိတိ၊ သက္ကာ
 ယဒိဋ္ဌိဝိစိကိန္တိ တဉ္စသီလဗ္ဗတံဝါဝိယဒတ္ထိကိဉ္စိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သတိ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိဇ္ဇမာ
 နေ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကာချေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ရေတွက်
 အပ်သော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိသတိဝတ္ထုကာ၊ နှစ်ဆယ်သော ဝတ္ထုရှိ
 သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏။ ဝါ၊ တနည်း

ကား၊ သတိ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဒိဋ္ဌိ၊ စွဲလမ်းသော အယူသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏။ ယထာဝုတ္တပကာရေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သတိယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတည်း၊ ဣတိဝိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမည်၏။ ယထာဝုတ္တပကာရေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဂူပါဒိသင်္ခါတေ၊ ဂူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿာစ၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏လည်း၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အလုံးစုံသောဒိဋ္ဌိအယူသဘောတို့ကို၊ ပဟိနာနော၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သာ၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်၊ နေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအပေါင်းတို့၏။ မူလံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဗျာဓိဂူပသမနတော၊ ခပ်ထိမ်းသော ကိလေသာအနာ၏ ငြိမ်းကြောင်း ဖြစ်သော အားဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဝိကိန္တိတန္တိ၊ ကုစားတတ်သော ဆေးသွားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတော၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်မှ၊ တံပညာဝိကိန္တံ၊ ထိုပညာတည်းဟူသော ဆေးသွားသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်း၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝိကိန္တိတံ၊ ဝိဝိကိန္တိတမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတောပညာဝိကိန္တိတာ၊ ထိုပညာတည်းဟူသော ဆေးသွားမှ၊ ဣဒံ၊ ဤတံသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်း၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝိကိန္တိတံ၊ ဝိဝိကိန္တိတ မည်၏။ သတ္တရိကင်္ခတိအာဒိနာ၊ သတ္တရိကင်္ခတိ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာယ၊ ဆိုအပ်သော၊ အဋ္ဌဝတ္ထု ကာယ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိမတိယာ၊ ယုံမှားခြင်း၏။ ဧတံ၊ ဤဝိဝိကိန္တိတ ဟူသော စကားသည်၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တဿာ၊ ထိုယုံမှားခြင်း၏။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝိဝိကိန္တိတာနိ၊ ဝိဝိကိန္တိတတို့ကို၊ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ၊ ထိုဝိဝိကိန္တိသည်၊ တေသံ၊ ထိုရှစ်ပါးသောဝေမတိကတရားတို့၏။ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတရားတည်း၊ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌံ၊ သမဏပြာဟ္မတာနံ၊ ရဟန်း

ပုဏ္ဏားတို့အား၊ သီလေန၊ အလေ့အကျင့်ဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊ ဝဋ်တရားမှ စင်ကြယ်
 ၏၊ ဝတေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊ သံသဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်၏၊ ဣတိ ဝေမာဒီသု၊
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာဂတံ၊ ယာသော၊ ဂေါသီလကုက္ကုရ၊ သီလာ
 ဒိကံ၊ နွားတို့၏အလေ့အကျင့် ခွေးတို့၏အလေ့အကျင့်၊ အစရှိသော၊ သီ
 လဉ္စ၊ အလေ့အကျင့်ကို လည်းကောင်း၊ ဂေါဝတ ကက္ကုရ ဝတာဒိကံ၊
 နွားတို့အကျင့် ခွေးတို့၏အကျင့် အစရှိသော၊ ဝတဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သီလဗ္ဗတန္တိ၊ သီလဗ္ဗတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထို
 သီလဗ္ဗတပရာမာသဒ္ဓိဋ္ဌိ၏၊ ပဟိနုတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ နဂ္ဂိယမုဏ္ဍိကာဒိအပရန္တပံ၊ အဝတ်
 မဝတ် ဗဲ ပြီးခေါင်းပြည်းကာမျှ အစရှိသောအပရန္တပဒိဋ္ဌိ အယူကို၊ ပဟိနံ၊
 ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တံ၊ ထို
 သီလဗ္ဗတပရာမာသဒ္ဓိဋ္ဌိသည်၊ တဿ၊ ထိုအပရန္တပဒိဋ္ဌိ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်း
 ရင်းတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗာဝသာနေ၊ အလုံးစုံသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 အဆုံး၌၊ ယဒတ္ထိကိဉ္စိတိ၊ ယဒတ္ထိကိဉ္စိဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏၊ ဒုက္ခဒဿနသမ္ပဒါယ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်သောပညာ၏ပြည့်စုံခြင်း
 ကြောင့်၊ ဣ၊ ဤအရာ၌၊ တေန၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ သမုဒယဒဿနသမ္ပဒါယ၊
 သမုဒယသစ္စာကိုမြင်သောပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဝိစိကိန္တိတံ၊ ဝိစိ
 ကိန္တိာကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ မဂ္ဂဒဿနနိဗ္ဗာန ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
 မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်သောပညာနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊
 သီလဗ္ဗတံ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကိ
 လေသဝဇ္ဇပဟာနံ၊ ကိလေသာဝဋ်ကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုတော်မူ
 ပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသ္မိံ ကိလေသဝဇ္ဇေ၊ ထိုကိလေသာဝဋ်တရား
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယေနပိပါကဝဇ္ဇေန၊ အကြင်ပိပါကဝဋ်တရားသည်၊
 သပိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တပ္ပဟာနာ၊ ထိုပိပါကဝဋ်ကိုပယ်သောကြောင့်၊ တဿ၊
 ဝိ၊ ထိုပိပါက ဝဋ်တရားကိုလည်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ကြောင်းကို၊ ဒီပေန္တော၊
 ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟပါယေဟိစရိပ္ပမုက္ခောတိ၊ စတုဟပါယေ
 ဟိစရိပ္ပမုက္ခောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစတုဟပါယေဟိစ
 ရိပ္ပမုက္ခောဟူသောပါဠိ၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယာနာမ၊
 အပါယ်တို့ မည်သည်ကား၊ နိရယတိရုစ္ဆာန ပေတ္တိဝိသယ အသုရကော

ယာ၊ ငရဲတိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာ အသုရကောယ်တို့တည်း၊ တေဟိ၊ ထိုအပါယ်
လေးဘုံတို့မှ၊ ဒေသေသေ သောတာပန္နော၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ကြိမ်သောဘဝတို့ကို၊ အာဒိယန္တောပိ၊ ယူငြားသော်
လည်း၊ ဝိပ္ပရက္ခောလွတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်
တည်း၊ ။

ဝေံ၊ ဤသို့အသေ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိပါကဝဋ္ဌပဟာနံ၊ ဝိပါ
ကဝဋ်ကိုပယ်ကြောင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အသေ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပါကဝဋ္ဌသေ၊ ဝိပါကဝဋ်တရား၏၊
မူလဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ယံကမ္မဝဋ်၊ အကြင်ကမ္မဝဋ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ တဿာပိ၊ ထိုကမ္မဝဋ်ကိုလည်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဆက္ခာဘိဋ္ဌာနာနိ၊ အဘဗ္ဗကာ
တုန္တိ၊ ဆက္ခာဘိဋ္ဌာနာနိအဘဗ္ဗကာတုဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုစကား၌၊ အဘိဋ္ဌာနာနိတိ၊ အဘိဋ္ဌာနာနိဟူသည်ကား၊ ဩဠာရိကမ္မာနာ
နိ၊ ရှုန်ရင်းသော အကြောင်းတို့တည်း၊ တာနိ၊ ထိုရှုန်ရင်းသောအကြောင်း
တို့ကို၊ ဒေသေသောသောတာပန္နော၊ ဤသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာတုံ၊
ပြုအံ့သောငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ တာနိစ၊ ထိုရှုန်ရင်းသောအကြောင်းတို့
ကိုလည်း၊ အဋ္ဌာနမေတံဘိက္ခဝေ(ပ)ဝေါရောပေယျာတိအာဒိနာ၊ အဋ္ဌာန
မေတံဘိက္ခဝေ(ပ)ဝေါရောပေယျာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဧက
နိပါတေ၊ ဧကနိပါတ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်တုန်သော၊ မာတုဗာတပိတု
ဗာတအရဟန္တာဗာတလောဟိတုပ္ပါဒသံဗာဝောဒ အညသတ္တာရုဒ္ဒေသ
ကမ္မာနိ၊ မိခင်ကိုသတ်သောအမှုဘခင်ကိုသတ်သောအမှုရဟန္တာကိုသတ်
သောအမှုဘုရားကိုသွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုသောအမှုသံဗာကိုသင်းခွဲသော
အမှုရတနာသုံးပါးမှတပါးသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆရာဟုညွှန်သောအမှု
တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတံဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌိ
သမ္ပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဇိဝိတော၊ ဇိဝိတိ၌၊ ယံဝေါရောပေယျ၊ အကြင်
ချရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤချခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ အနဝကောသော၊
အခွင့်မဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုမာတု ဗာတက
အစရှိသောအနန္တရိယကံတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ အရိယသဘဝကော၊ အရိယာ၏တပည့်သည်၊ ကုန္တကိဝိဇ္ဇိ
ကံပိ၊ ပိုးရွဲခြပုံးကို လျက်လည်း၊ ဇိဝိတော၊ ဇိဝိတိ၌၊ ကိဉ္ဇာဝိနဝေါရော

ပေတိ၊ အကယ်၍ကား မချ၍ရှင့်၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့မချသော်လည်း၊ အဝိ
 စခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝုထုဇ္ဇနဘာဝဿ၊ ဝုထုဇဉ်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိဂရ
 ဟတ္ထံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ ဝုထုဇ္ဇနော၊ ဝုထုဇဉ်သည်၊ အဒိဗ္ဗိသမ္ပန္နတ္တာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်
 နှင့်မပြည့်စုံသောကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မဟာသာဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးသောအပြစ်
 ရှိကုန်သော၊ အဘိဋ္ဌာနာနိပိ၊ လွန်သောအရာတို့ကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြုမိ
 တတ်၏၊ ဒဿနသမ္ပန္နောပန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တာနိ၊ ထိုအနန္တရိယကံတို့ကို၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊
 အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဘဗ္ဗဂဟ
 ထဉ္စ၊ အဘဗ္ဗသဒ္ဓါကိုလည်း၊ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း၊ အကရ
 ထဒဿနတ္ထံ၊ မပြုအပ်သည်ကို ပြုအံ့သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ အပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း၊ ဝေ
 ဝေသော၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရိယသာဝက
 ဘာဝံ၊ အရိယာ၏တပည့်၏ အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တောပိ၊ မသိသော်လည်း၊
 ဓမ္မတာယဝေ၊ သဘော အားဖြင့်လျှင်၊ တောနိဝါ၊ ထိုမာတုဗာ တက
 အစရှိသောအနန္တရိယ ကံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပကတိပါဏာတိပါတာ
 ဒိနိ၊ ပြုကတေ့ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဝေရာနိဝါ၊ ငါးပါးသော
 အကုသိုလ် ရန်သူတို့ကို လည်းကောင်း၊ အညသတ္ထာ ရုဒ္ဓေသေန၊ အည
 သတ္ထာရကိုဆရာဟု ညွှန်သည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဆဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါး
 သောအရာတို့ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ယာနိ၊ အကြင်မာတုဗာတက အစရှိ
 သောအနန္တရိယကံတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ဆရာတို့
 သည်၊ ဆစ္စန္ဒိဋ္ဌာနာနိတိ၊ ဆစ္စန္ဒိဋ္ဌာနာနိဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤပါဏာတိပါတ အစရှိသည်ကိုမပြုသောအရာ၌၊ မတမစ္ဆ ဂဟာ
 ဒယော၊ ငါးသေကောင်ကိုကောက်ယူကုန်သော၊ အရိယသာဝိကာ၊ အရိ
 ယာတို့၏ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါမဒါရိကာ၊ ရွာသူသတို့ သိုးငယ်တို့
 သည်၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ အာဒိယတောပိ၊ ယူ
 ပြားသော်လည်း၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ၏တပည့်၏၊ အညေဟိ၊
 တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိနဘဝါဒါနေဟိ၊ မပယ်အပ်သော ဘဝကိုယူကုန်
 သော၊ ဝုဂ္ဂလေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ ဝိသိဋ္ဌဂုဏဝသေန၊ ထူးသောဂုဏ်ကျေး
 ဇူး၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃာရတနဿ၊ သံဃာရတနာ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး

ကိုဝတွာဆို၍၊ ဣဒါနိယဗုဒ္ဓါဒါန္တံ၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကို ပင်လျှင်၊
 နိဿယယ၊ ခြံ၍၊ ဣဒန္တိသံဗေတိ၊ ဣဒန္တိသံဗေဟူသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာ
 စကားကို၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထံအပ်၏။ ဣမိဿာပိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊
 အာဏာကို၊ ကောဋိသတ သဟဿ စက္ကဝါဇ္ဇေသု၊ ကုဇေတသိန်းသော
 စကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ သတ္တဘဝေ၊ ခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ အာဒိယတောပိ၊ ယူငြားသော်
 လည်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ အပ္ပဟိနဘဝါဒါနေဟိ၊ မပယ်အပ်
 သော ဘဝကိုယူကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ၊ ဝိသိဋ္ဌဂုဏေန၊ ထူး
 ခြားသောဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာတော်လျှင် တည်ရာ
 ရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဝတွာဆို၍၊ ဣဒါနိယဗုဒ္ဓါဒါန္တံ၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊
 ဒဿနသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိဗ္ဗာနာနိ၊ ရှုန့်ရင်းသော အရာအကြောင်း
 တို့ကို၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ကိံ၊ ပန၊
 အသို့နည်း၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊
 ကတွာ၊ ပြုမိသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ပဋိစ္ဆာဒနာယပိ၊
 ဖုံးထွမ်းခြင်းငှါလည်း၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမာဒဝိဟာရိနော
 ပိ၊ မေ့လျော့၍နေသော်လည်း၊ ဒဿနသမ္ပန္နံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်
 နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတပဋိစ္ဆာဒနာဘာဝဂုဏေန၊ ပြုမိသော
 မကောင်းမှုကို ဖုံးထွမ်းခြင်း မရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း
 ငှါ၊ ကိဉ္စာပိသော ကမ္မကရောတိ ပါပကမ္မံ၊ ကိဉ္စာပိသော ကမ္မကရောတိ
 ပါပကံ ဟူသော ဂါထာကို၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော် မူအပ်၏။ ။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ထံအပ်၏။ ဒဿန သမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
 သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတိသမ္ပောသေန၊ သတိလွတ်
 သဖြင့်၊ ပမာဒဝိဟာရံ၊ မေ့လျော့၍ နေခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟံတံလောကဝဇ္ဇံ၊ အကြင်လောကဝဇ္ဇ
 သိက္ခာပုန်ကို၊ သဗ္ဗိစ္စ၊ လွန်ကျူးလျှင်သောစိတ်ရှိ၍၊ အဝိတိက္ကမံ၊ မလွန်ကျူး
 ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊

တပည့်သာဝက တို့အား၊ ယံသိက္ခာပဒံ၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ် ထော်ကို၊
 ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ တံသိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို၊ မမ၊ ငါ၏၊
 သာဝကာ၊ တပည့်သာဝကတို့သည်၊ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်ကျူးကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုလောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကုဒ္ဓိကာရံ၊ ကုဒ္ဓိကာရ သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သော၊
 ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇံ၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဟသေယျာဒိံ၊
 သဟသေယျ အစရှိသော၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇံ၊ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိတိက္ကမသင်္ဂါတံ၊ လွန်ကျူးမိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်စက်ဆုပ်တော်မူအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံ
 ကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာပိကရောတိ၊ အကယ်၍ကားပြု၏၊ ပဒေသော
 ဓမ္မဥက္ကရိဆပဉ္စဝါစာ၊ ဓမ္မဓေသနသဗ္ဗပ္ပသာပ ဖရူသဝါစာဒိံ၊ ပဒေသောဓမ္မ
 သိက္ခာပုဒ် ဥက္ကရိဆပဉ္စဝါစာသိက္ခာပုဒ် ဓမ္မဓေသနသိက္ခာပုဒ်သဗ္ဗပ္ပသာ
 ပဖရူသဝါစာအစရှိသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာ
 ပိကရောတိ၊ အကယ်၍ကားပြု၏၊ ဥဒ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝေတသာဝါ၊ နှလုံးဖြင့်
 မူလည်းကောင်း၊ တရုတခါ၌၊ ယောဘဒေါသုပ္ပါဒနံ၊ ယောဘဒေါသတို့
 ၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတရူပါဒိသာယနံ၊ ရွှေငွေအစရှိသည်
 ကိုသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝရာဒိပရိဘောဂေသု၊ သင်္ကန်းအစရှိ
 သည်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းတို့၌၊ အပစ္စင်္ဂေက္ခဏာဒိံ၊ ပစ္စင်္ဂေက္ခဏာဆင်ခြင်
 ခြင်းမရှိသော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကိုလည်းကောင်း၊ ကိဉ္ဇာပိကရောတိ
 အကယ်၍ကားပြု၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ပြုသော်လည်း၊ သော၊ ထိုသောတာပန်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ပဋိစ္စာဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ၊
 အဘဗ္ဗော၊ မဆိုက်၊ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုလွန်ကျူး
 မိသောအပြစ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်၊ အကရဏီယံ၊ မပြု
 အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတွာ၊ သိသည်ရှိသော်၊ မဟုတ္တုမ္ပိ၊ တခဏမျှလည်း၊
 နပဋိစ္စာဒေတိ၊ မဖုံးလွှမ်း၊ တံခဏံ၊ ထိုခဏပင်လျှင်၊ သတ္တရိဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဝိညူသု၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိသုဝါ၊
 သီတင်းသုံးတော်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အာပိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ယထာ
 ဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်စွာ၊ ပဋိကရောတိ၊ ကုစား၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ နကရိဿာ
 မိတိ၊ မပြုပါအံ့ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သံဝရိတဗ္ဗိဝါ၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည်ကို
 လည်း၊ သံဝရတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ကဿာ၊ အသယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊

ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သော သောတာပန် ဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဗ္ဗတာ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဂ္ဂပစ္စိ၊ ဤသို့သဘော ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုမိသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ပဒိစ္ဆာ၊ ခါးယ၊ ဗုံးထွမ်းအံ့သောဌာ၊ ဒိဋ္ဌနိဗ္ဗာနပဒဿ၊ မြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ဒဿနသမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝုဂ္ဂလဿ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဗ္ဗတာ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ကထံဝုတ္တာ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သေယျထာဝရိက္ခဝေ(ပ)အာပဇ္ဇတီတိ၊ သေယျထာဝရိက္ခဝေ(ပ)အာပဇ္ဇတီဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဇ္ဈော၊ ပညာနည်းသော၊ ဥက္ကာနသေယျကော၊ အိမ်ရာ၌ပက်လက်အိပ်သော၊ ဒဟာရော၊ ငယ်သော၊ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်၊ ဟက္ခေနဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေနဝါ၊ ခြေဖြင့်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါရုံ၊ မီးကျိုးပုံကို၊ အက္ကမိတွာ၊ နင်းမိသည်ရှိသော်၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာလျှင်၊ ပဒိသံဟာရတိသေယျထာဝရိ၊ နှုတ်ပယ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧသော ဤမကောင်းမှုမှ နှုတ်ပယ်ခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိ သမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝုဂ္ဂလဿ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း၊ တထာရူပိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ ကိဉ္ဇာပိအာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ရောက်အံ့၊ ယထာရူပါယ၊ အကြင်သို့သော သဘောရှိသော၊ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နံအာပတ္တိံ၊ ထိုအာပတ်ကို၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ သတ္တရိဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဝိညာဿု၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိသုဝါ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏၊ ဝိဝရတိ၊ အပြစ်ကိုဖွင့်၏၊ ဥက္ကာနိံ၊ ထင်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဒေသေတွာ၊ ဒေသနာကြား၍၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်ထွက်၍၊ ဥက္ကာနိံ၊ ထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပမာဒဝိဟာရိနောပိ၊ မေ့လျော့၍ နေသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒဿနသမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတ

ရတနသုတ္တဝတ္ထနာ၊

သဒ္ဓိန္ဒြာဒနာ သာဝဂုဏေန၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းမရှိ
 သာဂုဏ်ကိုလျှင်၊ သံစာရတနသ၊ သံစာရတနာ၏၊ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ တမေဝဂုဏ်၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပင်
 သျှင်၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဣဒ္ဓိသံဗောတိ၊ ဣဒ္ဓိသံဗောအစရှိသော၊ သစ္စဝစ
 နံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ၊ တဿ၊ ထိုဂါ
 ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ဣမိဿာဂါထာယဝိ၊ ဤဂါထာ
 ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ ကောဓိသတသဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ ကု
 ဇေတထိန်းသောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿတိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂ
 တိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ သံစာပရိယာပန္နာနံ၊ သံစာတော်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊
 ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တေနတေန ဂုဏပကာရေန၊ ထိုထိုသောဂုဏ်
 ကျေးဇူးအပြားအားဖြင့်၊ သံစာမိဋ္ဌာနံ၊ သံစာတော်လျှင်တည်ရာရှိသော
 သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရတနတ္ထယဂုဏ်၊ ရတ
 နာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဣဝ၊ ဤရတနသုတ္တန်၌၊ ဒိပေန္တေန၊ ပြတော်
 မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
 အညတြစ၊ တပါးသော သုတ္တန်တို့၌ကား၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊
 ယွာယံ ယောအယံပရိယတ္တိခမ္ဘော၊ အကြင်ပရိယတ္တိ တရားကို၊ ဒေသိ
 တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဗုဒ္ဓါမိဋ္ဌာနံ၊
 ဘုရားလျှင်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှာ၊ ဝနပ္ပ
 ဂုဗ္ဗေယထဗုဿိတဂ္ဂေတိ၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထဗုဿိတဂ္ဂေဟူသော၌၊ ဂါထာ
 ကို၊ အာရဇ္ဈေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာသန္န
 သန္ဓိဝေသပဝတ္တိတာနံ၊ အနီး၌တည်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်
 တို့၏၊ သမူဟော၊ အပေါင်းသည်၊ ဝနံ၊ ဝနမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 မူလသာရ ပေဂ္ဂုတစသာခါပလာသေတိ၊ အမြစ်အနှစ် အကာအခေါက်
 အပွေးတို့ဖြင့်၊ ပဂဇ္ဈေါ၊ ပွားစီးသော၊ ဂုဗ္ဗော၊ အရအဝေးသည်၊ ပဂုဗ္ဗော၊
 ပဂုဗ္ဗမည်၏၊ ဝနဿ၊ သစ်ပင်အပေါင်း၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝနေ၊ သစ်ပင်
 အပေါင်း၌၊ ပဂုဗ္ဗေါ၊ ပွားစီးသော အရအဝေးတည်း၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗော၊ သစ်ပင်
 အပေါင်း၏ ပွားစီးသော အရအဝေး၊ သွာယံသောအယံ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗော၊ ထို
 တောအုပ်အရကို၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေတိ၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ဝေဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှာ။

လက္ခတ္တိ၊ ရအပ်၏။ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အဝိတက္က
သဝိစာရမတ္တေ၊ ဝိတက်မရှိ စိစာရမျှသာရှိသော၊ သုခေ၊ ချမ်းသာသော၊
ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိအာဒိ
သုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ယထာတိပဒံ၊ ယထာဟူ
သော ပုဒ်သည်၊ ဥပမာဝစနံ၊ ဥပမာသဒ္ဓါတည်း။ အဿ၊ ထိုတောအုပ်
အား၊ ဖုထိတာနိ၊ ဖွင့်ကုန်သော၊ အဂ္ဂါနိ၊ အဖျားအညွန့်တို့သည်။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဝနပ္ပဂုဗ္ဗော၊ ထိုတောအုပ်သည်။ ဖုထိ
တဂ္ဂေါ၊ ဖုထိတဂ္ဂမည်၏။ သဗ္ဗသာခါပသာခါသု၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုင်းကြီး
ကိုင်းသေးတို့၌၊ သဗ္ဗာတပုဗ္ဗေါ၊ ဖြစ်သောအပွင့်ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သော၊ ထိုဖုထိတဂ္ဂေါဟူသောပုဒ်ကို၊ ပုဗ္ဗ
နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဖုထိတဂ္ဂေါ၊ ဖုထိတဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဝတ္ထော
ဆိုအပ်၏။ ဝိဗ္ဗာနမာသေ ပဌမတ္ထိံ ဝိဓေတိ၊ ဝိဗ္ဗာနမာသေပဌမတ္ထိံ ဝိဓေဟူ
သည်ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဖေဝိဗ္ဗာနမာသော၊ အကြင်နှေ
လတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ စတုန္နံ၊ လေးပါးဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံဝိဗ္ဗာနံ၊
ထိုနှေလတို့တွင်၊ ဧကတ္ထိံ မာသေ၊ တလ၌၊ ကတရတ္ထိံ မာသေ၊ အဘယ်
လ၌၊ ဖုထိတဂ္ဂေါ၊ ဖွင့်သောအဖျားရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊
အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ပဌမတ္ထိံ ဝိဓေ၊ ရှေးဦးစွာနှေလဖြစ်သော၊ ဝိတြမာသေ၊
တန်ခူးလ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏။ သော၊ ထိုတန်ခူးလကို၊ ပဌမဝိဓေတိစ၊ ရှေးဦးစွာ
သောနှေလဟူ၍၎င်း၊ ဗာလဝသန္တောတိစ၊ အသီးအရွက်ကို ဆောင်သော
ဝသန္တလဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်
၌၊ ပဒတ္တတော၊ ပုဒ်အနက် အားဖြင့်၊ ပါကဓုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာ
တည်း။ ။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိဏ္ဏတ္ထော၊ အပေါင်း
ဖြစ်သောအနက်ရှိ၏။ ပဌမဝိဗ္ဗာနမာသေ၊ ရှေးဦးစွာသောနှေလအမည်ရှိ
သော၊ ဗာလဝသန္တော၊ အသီးအရွက်ကိုဆောင်သော ဝသန္တလဖြစ်သော၊
နာနာပိဓေဂုက္ခဂဟာနေ၊ အထူးထူးသော သစ်ပင်ချို အပေါင်း ဖြစ်သော၊
ဝနေ၊ တောအရပ်၌၊ သုပုပ္ဖိတဂ္ဂသာခေါ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော အဖျားရှိ
သော၊ တရုဏဂုက္ခဂတ္ထပရိယာယ၊ နှုသောသစ်ပင် ချိုအပေါင်းအရ၏။
နာမော၊ အမည်သည်၊ ပဂုဗ္ဗော၊ ပဂုဗ္ဗမည်၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သသိ
ရိကော၊ အသရေရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဇံတထာ

ထိုအတူ၊ ခန္ဓာယတနာဒီဟိဝါ၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာန သမ္ပပ္ပဓာနာဒီဟိဝါ၊ သတိပဋ္ဌာနသမ္ပပ္ပဓာန အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သီလ သမာဓိက္ခန္ဓာဒီဟိဝါ၊ သီလက္ခန္ဓာသမာဓိက္ခန္ဓာအစရှိသောကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ အတ္ထပဘေဒဝုဗ္ဗေဟိ၊ အနက်အပြားတည်းဟူသောပန်းတို့ဖြင့်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သသိရိကတ္တာ၊ အသရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထူပခံ၊ ထိုတောအုပ်လျှင်ဥပမာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂဒီပနတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းခရီးကိုပြရာဖြစ်သောကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတည်းဟူသောတရားတော်မြတ်ကို၊ လာဘဟေတု၊ လာဘ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နေဝအဒေသယိ၊ ဟောတော်မမူ၊ သက္ကာရာဒိဟေတု၊ ပူဇော်သက္ကာရအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ နအဒေသယိ၊ ဟောတော်မမူ၊ ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ အတ္တုဿာဟိတ ဟဒယော၊ အလွန် တိုက်တွန်းအပ်သောနှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပရမဟိတာယ၊ မြတ်သောအစီးအပွားဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝိဇ္ဇာတ္ထအပြီးတည်း။ ။

ပရမံဟိတာယာတိဇ္ဇေစ၊ ပရမံဟိတာယ ဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း၊ ဂါတာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ ဂါတာဗန္ဓ ရွတ်လွယ်စိဉ်သောငှါ၊ အနုနာ သိကော၊ နိဂ္ဂဟိတ်ယှဉ်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရမဟိတာယ၊ မြတ်သောအစီးအပွားဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလိုငှါ၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဂုပ္ပိတဂ္ဂ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗ သဒိသံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောအညွန့်ရှိသောတောအုပ်နှင့်တူသော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်ကို၊ ဝတော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝ၊ ထိုပရိယတ္တိ တရားတော်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဣဒန္တိဗုဒ္ဓေတိ၊ ဣဒန္တိဗုဒ္ဓေဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါမိဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားလျှင်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာစကားကို၊ ပယုဗ္ဗတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ။ တဿာ၊ ထိုဂါတာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗုဒ္ဓေ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ယထာဝုတ္တပကာရပရိယတ္တိဓမ္မသင်္ခါတံ၊ အကြင်အကြင်

ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသောပရိယတ္တိတရားဟု ဆိုအပ်သောပဏီတံ၊
 မြတ်သော၊ရတနံ၊ရတနာမည်၏၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်
 ၏၊ဣဓိဿာဝိဂါယာယ၊ ဤဂါယာ၏လည်း၊ အာဏာ၊အာဏာတော်ကို၊
 ကောဓိုသထ သဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ ထုခေတသိန်းသော စကြာဝဠာ
 တိုက်တို့၌၊ အမနုဿဟိ၊နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ခံယူအပ်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဇံ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိယတ္တိဓမ္မေန၊ပရိယတ္တိတရား
 တော်ဖြင့်၊ဗုဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနံ၊ထုရားလျှင် တည်ရာရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊သဗ္ဗာကို၊ဝတ္တာ၊
 ဆိုပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊လောကုတ္တရဓမ္မေန၊ လောကုတ္တရာတရားဖြင့်၊
 ဝတ္ထု၊ဆိုအံ့သောငှါ၊ဝရောဝရညူတိ၊ ဝရောဝရညူဟူ၍၊ အာရဒ္ဓေါ၊အား
 ထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါယာ၌၊ဝရောတိ၊ ဝရောဟူသည်ကား၊
 ပဏီတာမိမုတ္တကေဟိ၊မြတ်သည်ကိုညွတ်သောစိတ်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊မယံဝိ၊ငါတို့သည်လည်း၊ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊
 အဿာမ၊ဖြစ်ကုန်မူကား၊အဟောဝတ၊ကြော်ကောင်းလေစွတကား၊ဣတိ
 ဤသို့၊ဣန္ဒြိတော၊အလိုရှိအပ်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဝရော၊ဝရမည်တော်မူ
 ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဝရဂုထယောဂတော၊မြတ်သောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်တော်
 မူသောကြောင့်၊ဝရော၊ဝရမည်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမော၊မြတ်တော်မူ၏၊သေ
 ဋ္ဌော၊အထူးသဖြင့်ပြီးပွမ်းတော်မူအပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော
 အနက်တည်း။ ။ဝရညူတိ၊ ဝရညူဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနညူ၊နိဗ္ဗာန်ကို
 သိတော်မူတတ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သည်၊
 သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ထက်၊ဥတ္တမဋ္ဌေန၊ မြတ်သောအနက်
 ကြောင့်၊ဝရံ၊ဝရမည်၏၊ တညူထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ သေသော ဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗောဓိမူလေ၊ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ သယံ၊ကိုယ်တော်
 တိုင်၊ပရိဝိဇ္ဈိတွာ၊ထိုးထွင်း၍၊အညာသိ၊သိတော်မူ၏၊ ။ဝရဒေါတိ၊ဝရ
 ဒေါဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယဇေဒိဿဒိနဉ္စ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိဘဒ္ဒဝဂ္ဂိဥဂ္ဂ
 ဝေဇအစရှိသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ အညေသံ၊တပါးကုန်သော၊
 ဒေဝမနုဿာနဉ္စ၊နတ်လူတို့အား လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေဘာဂိယဝါသနာ
 ဘာဂိယံ၊ နိဗ္ဗေဘာဂိယဝါသနာ ဘာဂိယဖြစ်သော၊ ဝရဓမ္မံ၊မြတ်သော
 တရားကို၊အဒါသိ၊ပေးတော်မူတတ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော
 အနက်တည်း။ ။ဝရဟရောတိ၊ ဝရဟရောဟူသည်ကား၊ ဝရဿ၊
 မြတ်သော၊မဂ္ဂဿ၊မဂ်တရားကို၊အာဝဟာနတော၊ သောင်တော်မူသော

အားဖြင့်၊ ဝရာဟရောထိ၊ ဝရာဟရဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိပင်္ကရတော၊ ဒိပင်္ကရဘုရားရှင်မှ၊ ပဘုတိ၊ ဝ၍။ သမတိံသပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်တော်မူလျက်၊ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အနုယာတံ၊ အစဉ်အတိုင်းသွားတော်မူအပ်သော၊ ပုရာတံ၊ ရှေးအစဉ်အဆက်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဝရံ၊ မဂ်တည်းဟူသောတရားမြတ်ကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရာဟရောထိ၊ ဝရာဟရဟူ၍၊ ဝစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ သဗ္ဗညုတညာဏ ပဋိလာဘောန၊ သဗ္ဗညုတညာဏကိုရတော်မူသဖြင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနသန္တိ ကိရိယာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဝရညူ၊ ဝရညူမည်တော်မူ၏၊ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိမုတ္တိသုခဒါနေန၊ ဝိမုတ္တိချမ်းသာကိုပေးတော်မူတတ်သော အားဖြင့်၊ ဝရဒေါ၊ ဝရဒမည်တော်မူ၏၊ ဥက္ကမပဋိပဒါဟရဏေန၊ မြတ်သော ပဋိပဒါအကျင့်ကို ဆောင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ဝရာဟရော၊ ဝရာဟရမည်တော်မူ၏၊ ဧတေဟိ၊ ထိုသို့သင်္ဘောရှိကုန်သော၊ လောကုတ္တရဂုဏေဟိ၊ လောကုတ္တရဂုဏ်တော်တို့ကြောင့်၊ အဓိကဿ၊ လွန်သော၊ ကဿမိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ၏၊ ဂုဏဿ၊ ဂုဏ်၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်တော်မူ၏၊ ပညာဓိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ ပညာဓိဋ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ ဝရညူ၊ ဝရညူမည်တော်မူ၏၊ စာဂါဓိဋ္ဌာနပရိပူရဏေန၊ စာဂါဓိဋ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ ဝရဒေါ၊ ဝရဒမည်တော်မူ၏၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာန ပရိပူရဏေန၊ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ ဝရာဟရော၊ ဝရာဟရ မည်တော်မူ၏၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ။ ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပုညဿယေန၊ ကုသိုလ်များသောကြောင့်၊ ဝရော၊ ဝရမည်၏၊ ပညာဿယေန၊ ပညာများသောကြောင့်၊ ဝရညူ၊ ဝရညူမည်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓတာဝတ္ထိကာနံ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်ကိုအလိုရှိသောသူတို့အား၊ တနုပါယသမ္ပဒါနေန၊ ထိုသို့သောဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုကောင်းစွာ ပေးတတ်သောကြောင့်၊ ဝရဒေါ၊ ဝရဒမည်

တော်မူ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝတ္ထိကာနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏အဖြစ်ကို အလိုရှိကုန်
သောသူတို့အား၊ တနုပါယာဟရဏေန၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ အကြောင်းကို
ဆောင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဝရာဟရော၊ ဝရာဟရမည်တော်မူ၏။ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌၊ အသဒိသတာယ၊ တူသောသူမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ အနာစရိယကော၊ ဆရာမရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အာစရိယဘာဝေန၊ ဆရာ၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏။ ဓမ္မဝရံအဒေသယိတိ၊ ဓမ္မဝရံ
အဒေသယိဟူသည်ကား၊ သာဝကဘာဝတ္ထိကာနံ၊ သာဝက၏အဖြစ်ကို
အလိုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသာဝက အကျိုး၌၊ သွာခါ
တတာဒိဂုဏယုတ္တဿ၊ သွာခါတတာ အစရှိသော ဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊
ဓမ္မဝရဿ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ ဒေသနတော၊ ဟောတော် မူတတ်
သောအားဖြင့်၊ ဓမ္မဝရံအဒေသယိ၊ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ မည်တော်မူ၏။
သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း၊ ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝဗိဓေန၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရဓမ္မေန၊
လောကုတ္တရာတရားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးတော်ကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုသို့သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒိဗုဒ္ဓေတိ၊ ဣဒိဗုဒ္ဓေဟူ၍၊
ဗုဒ္ဓါဗိဗ္ဗာနံ၊ ဘုရားလျှင် တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ပယုဉ္ဇတိ၊ အား
ထုတ်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ဂုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏။ ဧဝံ၊ ဝေဝံ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝေဝေသောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ယံဝရ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ အကြင်လောကုတ္တရာ တရားတော်ကို၊
အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားတော်ကိုလည်း၊
အဒါသိ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားတော်ကို
လည်း၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏။ ယဉ္ဇ၊ အကြင် လောကုတ္တရာ
တရားတော်ကိုလည်း၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူတတ်၏။ ဣဒိဗုဒ္ဓါ၊ ဤသည်
လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော၊ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ ဣတိဝေံ၊
ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ၊ ဣဗိဿာပိ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏
လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ ကောဗုဒ္ဓိသတသဟသစက္ကဝါဠေသု၊ ကုဇေ

တသိန်းသောဝကြာဝဠာတိုက်တို့၌၊ အမနုဿေဟိ၊နတ်တို့သည်၊ပဋိဂ္ဂဟိ
တ၊ခံယူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ။

ဝေံ၊ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဉ္စ၊ ပရိယတ္တိ
တရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မဉ္စ၊ ကိုးပါးသောလော
ကုတ္တရာ တရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ မြေ၌၊ နိဗ္ဗာန်ဝါထာဟိ၊
နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါဓိဋ္ဌာနံ၊ သုရားလျှင်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊
ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တံပရိ
ယတ္တိဓမ္မံ၊ ထိုပရိယတ္တိတရားတော်ကို၊ အသောသံ၊ ကြားကုန်၏၊ သုတာ
နုဿ၊ ရေနေစ၊ ကြားသည်ကို အစဉ်မျှောက်သဖြင့်လည်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊
ကျင့်၍၊ နဝပ္ပကာရံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာ
တရားတော်ကို၊ အဓိဂမိံ သု၊ ရကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အနုပါ
ဒိသေသ နိဗ္ဗာနပတ္တိဂုဏံ၊ ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ နိဿာယ၊ မြေ၌၊ ပုန၊ တဖန်၊ သံဃာဓိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာ
လျှင်တည်ရာရှိသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ဝိတံ၊ ဝုရဏန္တိ၊
ဝိတံ၊ ဝုရဏံဟူ၍၊ အာရုဋ္ဌေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
၌၊ ဝိတန္တိ၊ ဝိတံဟူသည်ကား၊ သမုတ္တိန္နံ၊ ကောင်းစွာပြတ်စေပြီး၊ ဝုရဏန္တိ၊
ဝုရဏံဟူသည်ကား၊ ဝုရဏနံ၊ ကံဟောင်းဖြစ်သောတရားသည်၊ နဝန္တိ၊
နံဟူသည်ကား၊ သမ္ပတိဝတ္ထမာနံ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသော ကံသည်၊
နုတ္ထိသမ္ပဝန္တိ၊ နုတ္ထိသမ္ပဝံဟူသည်ကား၊ အဓိဇ္ဇမာနပါတု ဘာဝံ၊ ပဋိ
သန္ဓေကိုထင်ရှားစွာမဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရတ္တိဗိက္ခာတိ၊
ဝိရတ္တိဗိက္ခာဟူသည်ကား၊ ဝိဂတရာဂဗိက္ခာ၊ ဘဝသစ်ကိုတပ်ခြင်းကင်း
သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာယတိကေဘဝတ္ထိန္တိ၊ အာယတိကေဘဝ
တ္ထိံဟူသည်ကား၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့ ဘဝဖြစ်သော၊ ပုနန္တဝေ၊
ဘဝသစ်၌၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ ဝုရဏံ၊ ကံဟောင်းသည်၊ ဝိတံ၊ ကုန်ပြီ၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊
သမ္ပဝံ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေနေလတ္တံ့သော ကံသစ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ယေစ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ဘဝတ္ထိံ၊
ဘဝသစ်၌၊ ဝိရတ္တိဗိက္ခာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့တည်း၊ ဝိတာဗိဇာတိ၊ ဝိတာဗိဇာဟူသည်ကား၊ ဥန္တိန္နံ၊ ဝိဇာ၊ ပြတ်သော
မျိုးစေ့ရှိကုန်၏၊ အဝိရုဋ္ဌိသန္ဓာတိ၊ အဝိရုဋ္ဌိသန္ဓာဟူသည်ကား၊ အဝိရုဋ္ဌိသန္ဓ

ဝိရဟိတာ၊ အထက်ကဲ့သို့ပွားလိုသောဆန္ဒကင်းကုန်၏။ နိဗ္ဗန္တိတိ၊ နိဗ္ဗန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဈာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဓိရာတိ၊ ဓိရာဟူသည်ကား၊ ဓိတိ သမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယထာယံပဒီပေါတိ၊ ယထာယံပဒီပေါ ဟူသည်ကား၊ အယံပဒီပေါပိယ၊ ဤဆီမီးတောက်ကဲ့သို့ ။

ကိံကောအတ္ထော၊ အဘယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ တွားဖြစ်ဘူးသည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈိ၊ ချုပ်သော်လည်း၊ ဝုရုဏံ၊ အဟောင်းဖြစ် သော၊ အတိတကာလိကံ၊ အတိတကာလနှင့်ယှဉ်သော၊ ယံတံကမ္မံ၊ အကြင် ကံသည်၊ တဏှာသေ့ဟဿ၊ တဏှာတည်းဟူသော အစေးကို၊ အပ္ပဟိ နုတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိအာဟာရဏသမတ္တတာယ ပဋိသန္ဓေကိုဆောင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိတံယေဝ၊ မကုန်နိုင်သေးသည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရုဏံ၊ အဟောင်းဖြစ် သော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုပဋိသန္ဓေကိုပေးလတ္တံ့သောတရားသည်၊ ယေသံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ တဏှာသေ့ဟဿ၊ တဏှာတည်းဟူသောအစေးကို၊ သောသိတတ္တာ၊ ခြောက်စေတတ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်၊ ဒဗ္ဗံ၊ လောင်အပ်သော၊ ဝိဇ္ဇေဝ၊ မျိုးစေ့ ကဲ့သို့၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝိပါကဒါနာသမတ္တတာယ၊ အကျိုးကိုပေး ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတံ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဗုဒ္ဓပူဇော်ဝေသန၊ ဘုရားအားပူဇော်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို၊ နဝန္တိ၊ အသစ်သောကံဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဉ္စ၊ ထို ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ကံကိုလည်း၊ တဏှာ ပဟာနေနေဝ၊ တဏှာကိုပယ် သဖြင့်သာလျှင်၊ ဆိန္ဒူမူလပါဒပုပ္ဖမိဝ၊ ဖြတ်အပ်သောအမြစ်ရှိသောသစ် ပင်၌ ပန်းပွင့်ကဲ့သို့၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ ဗလဒါနာ သမတ္တတာယ၊ အကျိုးပေးခြင်း၌ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သတ္တံ၊ တစ်ခုပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေဝ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တဏှာပဟာနေနေဝ၊ တဏှာကို ပယ်သဖြင့်လျှင်၊ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ဘဝသို့၊ ဘဝသစ်၌၊ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်၏။ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝ ရှိကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မံ၊ ကံတရား သည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်မည်၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော ဝိညာဉ်သည်၊

ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့မည်၏။ ဣတိတ္ထေ၊ ဤစကား၌၊ ဝတ္ထုပဋိသန္ဓိဝိညာဏဿ၊ ဆိုအပ်သော ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏။ ကမ္မက္ခယေနေဝ၊ ကံကုန်သော အားဖြင့် ယျင်းခီကတ္တံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခီကဗိဇာ၊ ခီကဗိဇမည်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ပုနုပ္ပဝသင်္ခါတာယ၊ တဘန်တဝသစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရုဠိယာ၊ ပွားများခြင်းငှါ၊ ယောဝိဆန္ဒာ၊ အကြင်ဆန္ဒသည်လည်း၊ အဟောထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ တဿာပိ၊ ထိုဆန္ဒကိုလည်း၊ သမုဒယပ္ပဟာနေ နေဝ၊ တဏှာ တည်းဟူသော သမုဒယအကြောင်းကို ပယ်သဖြင့်လျှင်၊ ပဟိနုတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေးဘဝ၌ကဲ့သို့၊ ဝုတိကာလေ၊ သေသောအခါ၌၊ အသမ္ဘဝေန၊ ဘဝသစ် မရှိသောကြောင့်၊ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊ မပွားသော ဆန္ဒရှိကုန်၏။ ဝိတိသမ္ပန္နက္ကာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ စရိမဝိညာဏ နိရောဓေန၊ အဆုံးဖြစ်သောဝိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်၊ နိဗ္ဗုတောယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ပုနု၊ တဘန်၊ ရှုပ်နောဝါ၊ ရှုပ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အရှုပ်နောဝါ၊ နာမ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော၊ ပညတ္တိပထံ၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်သောအကြောင်းကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ လွန်နိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နဂရ ဧဝတနံ၊ မြို့စောင့်နတ်တို့အား၊ ပုဇနုတ္တယ၊ ပုဇော်အံ့သောငှါ၊ ဇလိတေသု၊ ပြောင်ပြောင် တောက်ကုန်သော၊ ပဒီပေသု၊ ဆီမီးတို့တွင်၊ ဧကော၊ တခွက်သော၊ ပဒီပေါ၊ ဆီမီးသည်၊ ဝိဇ္ဈာယိကိရ၊ ငြိမ်းသတတ်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထယံပဒီပေါတိ၊ ယထယံပဒီပေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောထော်မူ၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ သုရားသည်၊ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်၊ ပုရိမာဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော် မူအပ်သော၊ ယံပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ အကြင်ပရိယတ္တိ တရားတော်ကို၊ အသေသာသျံ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သုတာနုသာရေန၊ ကြားအပ်သော စကားကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့်လည်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ နဝပ္ပကာရံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရတရားတော်ကို၊ အမိဂမိံသု၊ ရကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနပတ္တိဂုဏံ၊ ကမ္မဇရစ်အကြွင်းမရှိ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း ဂုဏ်ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဂုဏံ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပင်လျှင်၊ နိဿာ

ယ၊ မြို့၊ သံဃာမိဋ္ဌာနံ၊ သံဃာလျှင် တည်ရာရှိသော၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာ
 စကားကို၊ ပယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ်တော်မူ၍၊ ဣဒ္ဓိသံဃောတိ၊ ဣဒ္ဓိသံ
 ဃောဟူ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမာဒပေထိ၊ အဆုံးသို့ရောက်
 တော်မူစေ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
 ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၍၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ပကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ ဝိကာသဝဘိက္ခုနံ၊
 ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသော ရဟန္တာတို့၏၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊
 နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာ
 သည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဣမိ
 သာဝိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏လည်း၊ အာဏာ၊ အာဏာကို၊ ကောဓိသတ
 သဟဿ စက္ကဝါဠေသု၊ ကုဋေတထိန်းသော စကြာဝဠာ တိုက်တို့၌၊
 အမနုဿေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ ခံယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ။ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊
 ရာဇကုဏဿ၊ မင်းမျိုးအား၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ အဟောထိ၊
 ဖြစ်၏။ သဗ္ဗုပဒ္ဓဝါ၊ အလုံးစုံသော တေးရန်တို့သည်၊ ဝူပသမိံသု၊ ငြိမ်း
 ကုန်၏။ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
 သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနတ္ထယဂုဏံ၊
 ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ နိဿာယ၊ မြို့၊ သစ္စဝစနံ၊ သစ္စာ
 စကားကို၊ ပယုဉ္ဇမာနေန၊ အားထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ နဂရဿ၊ ဝေသာသီ
 မြို့အား၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ကို၊ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊
 မယာပိ၊ ငါသည်လည်း၊ နဂရဿ၊ ဝေသာသီမြို့အား၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာ
 စိန်သောငှါ၊ ရတနတ္ထယဂုဏံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
 ကို၊ နိဿာယ၊ မြို့၊ ကိပ္ပိ၊ ဆိုဘွယ်ရှိသော စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္နောတွာ၊ ကြံ၍၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ယာနိဘူတာနိတိ၊
 ယာနိဘူတာနိ ဟူသော၊ ဂါထက္ကယံ၊ ဂါထာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊
 အဘာသိ၊ ဆိုလေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကဟိတက္ကဿ၊ လူတို့၏အစီးအပွါး

အလို၌၊ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ အာပန္နေယံ၊ ရောက်ကုန်သောဘုရား
 တို့သည်၊ အာဂန္တဗ္ဗံယထာ၊ ရောက်အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာ
 ဂတတော၊ ရောက်တော်မူတတ်သောအားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ တေယံ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊ ယထာစ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂတ
 တော၊ ရောက်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊
 တေယံ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊ အာဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 ဖြင့်၊ အာဇာနိတော၊ သိတော်မူသောအားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
 ဂတမည်တော်မူ၏၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဇာနိတော၊ သိတော်မူသောအားဖြင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်လေးပါးသော သစ္စာ
 တရားသည်လည်း၊ တထေဝ၊ စင်စစ်ဟုတ်မှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဟုတ်မှန်သောသစ္စာတရားတော်ကို၊ ဂဒနတော၊ ဆိုတော်
 မူသောအားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဒေဝမနုဿေတိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဝုပ္ပဂန္ဓာဒိနာ၊ ပန်းနံသာအစရှိသော၊
 ဗဟိနိဗ္ဗတ္တေန၊ အပဖြစ်သော၊ ဥပကရဏေန၊ အဆောက်အဦ ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တနိမိမိန္ဒိ၊ နိဗ္ဗတ္တေန၊ အတွင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပနိပတ္တာဒိ
 နာစ၊ တရားအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒေဝပရိသံ၊ နတ်ပရိသတ်ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္တိဉ္စိတွာ၊ တပေါင်းတည်းစုဝေး၍၊ တထာဂတံ ဒေဝ
 မနုဿပူဇိတံဗုဒ္ဓံနမဿာမ သုဝတ္ထိဟောတူတိ၊ တထာဂတံဒေဝမနုဿ
 ပူဇိတံဗုဒ္ဓံနမဿာမသုဝတ္ထိဟောတူဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်အပေါင်း
 ၌၊ မဂ္ဂဓမ္မော၊ မဂ်တရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ယဂနန္ဓသမထဝိ
 ပဿနာဗလေန၊ အစုံဖြစ်၍ သမထဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကိလေသပက္ခံ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော အပင်းအသင်းကို၊ သမုတ္တိန္ဒန္တေန၊ ကောင်း
 စွာဖြတ်သဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂတော၊
 ရောက်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ ယထာဂတော၊ ဟုတ်

သောအတိုင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုထွင်း၍ သိအပ်၏။ သဗ္ဗ
 ဒုက္ခ ပဋိစာတာယ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်အံ့ သောငှာ။
 သမ္ပန္နတံ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။
 တထာဂတော၊ မပေါက်မပြန် ကြွတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တထာတောတွေဝ၊ တထာဂတဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်လည်း၊ သံစောပိ၊ သံစာတော်ကိုလည်း၊ အတ္တဟိတာ
 ယ၊ မိမိ၏ အစီးအပွားအလိုငှာ၊ ပဋိပန္နေဟိ၊ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဂန္ထဗ္ဗံယထာ၊ ရောက်အပ်သကဲ့သို့၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသောမဂ်
 တရားဖြင့်၊ တထာဂတော၊ မပေါက်မပြန်သွားတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
 တထာ ဂတောတွေဝ၊ တထာဂတဟူ၍ သာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝသေသဂါထာနွယေပိ၊ ကြွင်းသော ဂါထာနှစ်ခု
 တို့၏အပေါင်း၌လည်း၊ တထာဂတံ၊ မဖော်မပြန်ရော်အပ်သော၊ ဓမ္မံလော
 ကုတ္တရာတရားကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏။ ဣမေသံ
 သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိသည်။ ဟော
 တု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သံစံ၊ သံစာတော်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နမဿာ
 မ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏။ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
 သောသဘောရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော စကားသည်၊ ဝုတ္တ
 နယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တကာတို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်။ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ တာ
 သိတွာ၊ ဆို၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဒကိန္ဒိတံ၊ လကျာရစ်စွာ
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊
 ဒေဝပုရမေဝ၊ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ဘဂဝါပန၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်ကား၊ တဒေဝရတနသုတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ်ကိုပင်လျှင်၊ ဒုတိ
 ယဒိဝသေပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ
 ၏။ ပုန၊ ထတနံ၊ စတုရာသီတိယာ ပါဏ သဟာဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေး
 ထောင်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုမြင်းရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ယာဝသတ္တမဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့တိုင်
 အောင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။

တထေဝ။ ထိုအတူလျှင်၊ ဓမ္မာတိ သမယော။ တရားကို ရခြင်း ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အစုမာသမေဝ၊ လာခဲ့ပတ်လုံးလျှင်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ရာဇုနံ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝန္တာမ၊ သွားတော်မူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဓိဝေဒေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုသို့ကြားပြီးသောနောင်မှ၊ ရာဇာနော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဒီဂုဏေန၊ နှစ်ဆတက်သော၊ သက္ကာနော၊ ပူဇော်သကာဖြင့်၊ ပုန၊ တာဘံ၊ တိဟိဒိဝေဟိ၊ သုံးရက်တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂင်္ဂါ၊ ဝိဟိရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့၊ နယံ၊ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဂင်္ဂါ၊ ဝိဟိရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂရာဇာနော၊ နဂါးမင်းတို့သည်၊ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြံကြကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကံ၊ ကရိဿာမ၊ အဘယ်သို့ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ သုဝဏ္ဏရုဇတမဏိမယာ၊ ရွှေငွေပတ္တမြားဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ နာဂါယော၊ ရွှေတံကို၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ သုဝဏ္ဏရုဇတမဏိမယေဝေ၊ ရွှေငွေပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပလ္လင်္ဂေ၊ ပလ္လင်တို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ပဉ္စဝဏ္ဏပဒုမသဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးသောကြာမျိုးတို့ဖြင့် ဖုံးထွမ်းသော၊ ဥဒကံ၊ ရေအပြင်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာစိတံ၊ ထောင်းပန်အံ့သေ၊ ဥပါဂတာ၊ ချဉ်းကပ်လျှင်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိဝါသေတွာ၊ သည်းခံတော်မူ၍၊ ရတန နာဝံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောထွေသို့၊ အာရုဠော၊ တက်တော်မူ၏။ ပဉ္စစသိက္ခသတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ပဉ္စသတံ၊ ငါးရာသော၊ နာဝံ၊ ထွေထက်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တက်စေပြီးသော်၊ နာဂရာဇာနော၊ နဂါးမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိက္ခုသံ၊ လောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နာဂဘဝနံ၊ နဂါးပြည်သို့၊ ပဝေသေသံ၊ သွင်းကုန်၏။ တတြိ၊ ထိုနဂါးပြည်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ်ပတ်လုံး၊ နာဂပရိသာယာ၊ နဂါးပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒုတိယဒိဝေသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဒီဗ္ဗေဟိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဒနိယဘောဇနိယေဟိ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ဖြင့်၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမော

ဒိတု၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူ၍၊ နာဂဘဝနာ၊ နဂါးပြည်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်
တော်မူ၏။ ။

ဘုဒ္ဓဋ္ဌာ၊ ဘုဒ္ဓပိုးဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ မနုဿာစ၊ လူတို့
သည်လည်းကောင်း၊ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတ
ဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိံ၊ နကရိသာမာတိ၊ အဘယ်သို့မပြုနေကုန်အံ့နည်းဟု၊
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗရက္ခပဗ္ဗတာဒိသု၊ တောချိုသစ်ပင်တောင်အစရှိ
သည်တို့၌၊ ဆက္ကာတိဆက္ကာနိ၊ အဆင့်အဆင့်သောတီးတို့ကို၊ ဥက္ခိပိံသု၊
မြှော်ကုန်၏။ ဧတေနောဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ယာဝ၊ အကြင်
မျှလောက်၊ အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မဘဝနံ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ မဟာသက္ကာရဝိသေသော၊ များသောပူဇော်သက္ကာ
ရ အထူးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဗိဗ္ဗိသာရောပိ၊ ဗိဗ္ဗိသာရ မင်းသည်
လည်း၊ လိန္တဝိတိ၊ လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ
၌၊ ကတသက္ကာရတော၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သကာထက်၊ ဒီဂုတံ၊ နှစ်ဆ
ထက်ဖြစ်သော ပူဇော်သကာကို၊ အကာထိ၊ ပြုလေ၏။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တ
နယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်၊ ပဉ္စဟိဒိဝသေဟိ၊ ငါးရက်
တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာနေ
ထိ၊ ဆောင်လေ၏။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းချဉ်းပေးပြီး
သောကာလ၌၊ မဏ္ဍလမာဠေ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာ တန်ဆောင်း
ဝန်း၌၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ သိက္ခူနံ၊ ရဟန်း
တို့အား၊ အယံ၊ အန္တရကထာ၊ ဤအကြား၌ ဖြစ်သောစကားသည်၊ ဥဒပါ
ဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနု
ဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊ ဝင်္ဂါယ၊ ဝင်္ဂါမြစ်၏၊ ဩပေတောစ၊ ဤမှာဘက်
၌လည်းကောင်း၊ ပါရတောစ၊ ထိုမှာဘက်၌ လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌယောဇ
နော၊ ရှစ်ယူဇနာ ရှိသော၊ ဘူမိဘာဝေါ၊ မြေအာပိုကို၊ နိန္ဒုဗ္ဗ၊ ချိုင်းဝှမ်းရာ
အရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ထလဉ္စ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊
သမံကတွာ၊ ညီညွတ်စွာပြု၍၊ ဝါလိကာယ၊ သဲဖြင့်၊ ဩကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊
ဝုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္ဓေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ဝင်္ဂါယ၊ ဝင်္ဂါမြစ်၌၊ ယော
ဇနပ္ပမာတံ၊ တယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နာနာဝဋ္ဌေ

ဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဒုမေဟိ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့ဖြင့်၊
 သဗ္ဗန္တံ၊ ဗုံးထွမ်းအပ်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အကနိဋ္ဌတဝနံ၊ အက
 နိဋ္ဌာသံသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဆတ္တာတိဆတ္တာနိ၊ ထီးဆင့်
 ကာဆင့်ကာတို့ကို၊ ဥသယိတာနိ၊ ဆောက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပဒါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုမ္ပိတော၊ ဂန္ဓကုမ္ပိတုံကံတော်မှာ၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်ထောင်မူ၍၊ တံခဏာနုရူပေန၊ ထိုခဏအားလျော်သော၊ ပါဠိဟာရိယေ
 န၊ ပြာမီဟာဖြင့်၊ ဂတံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာ တန်
 ဆောင်းဝန်းဖြစ်သော၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သော မြတ်သော
 ဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကထာယ၊ စကား
 ဖြင့်၊ သန္နိထိန္နာ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သည်၊ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ထိုစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအ
 ဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပူဇာ
 ပိသေသော၊ ဤသို့သော ပူဇော်သကာ အထူးသည်၊ မယံ၊ ငါဘုရား၏၊
 ဗုဒ္ဓါနူဘာဝေန၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နနိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်၊ နာဂဒေဝ
 ဗြဟ္မာနူဘာဝေန၊ နဂါး နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နနိဗ္ဗတ္တော၊
 မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ အပ္ပမတ္တက
 ပရိစ္စာဂါနူဘာဝေန၊ အနည်းငယ်သော စွန့်ကြဲခြင်း၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ တဇန္တံ၊ အရှင်ဘုရားမယ်၊ အက္ခန္တံပတိ၊ တံအပ္ပမတ္တကပရိစ္စာဂံ
 ထိုအနည်းငယ်သောစွန့်ကြဲခြင်းကို၊ နဇာနာမ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ သာဓု၊ တောင်း
 ပန်ပါကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နော၊ အက္ခန္တံပတိအား၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မယံ၊ အက္ခန္တံပတိသည်၊ ဇာနေယျာမ၊ သိပါကုန်၏၊
 တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကထေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကြကုန်၏ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံအာဟ၊
 အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝ

ခွဲဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ တက္ကထိဿယံ၊ တက္ကထိလ်ပြည်၌၊ သင်္ခါနာမ၊ သင်္ခါ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ တဿ၊
 ထိုသင်္ခါပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သုပိမောနာမ၊ သုပိမအမည်ရှိ
 သော၊ မာဏဝေါ၊ လူလင်သည်၊ ဝယေန၊ အရွယ်အားဖြင့်၊ သောဗ္ဗသ
 ဝသုဒ္ဓေထိကော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ ပိတရံ၊ အဘကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
 အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုသုပိမသားကို၊ ပိတာ၊ အဘသင်္ခါ
 ပုဏ္ဏားသည်၊ တာတသုပိမ၊ ချစ်သားသုပိမ၊ ကိံ၊ အသို့ရပ်လာသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသုပိမသည်၊ တာတ၊ တခင်၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ သိပ္ပံ၊
 အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်ကြားအံ့သောငှါ၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ တာတသုပိမ၊ ချစ်
 သားသုပိမ၊ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိ
 ကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်ကြား
 ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ကဟာပဏသဟသံ၊ အသပြာတ
 ထောင်ကို၊ အဒါထိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုသုပိမသည်၊ တံ၊ ထိုအသပြာ
 တထောင်ထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘခင်တို့ကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုးခဲ့၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဗာရာဏသိံ၊
 ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ ဂစ္စံ၊ သွားလေ၍၊ ဥပစာရယုတ္တေန၊ သင်အပ်သော
 အတတ်၏ အနီးနှင့်ယှဉ်သော၊ ပိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာ
 ပုဏ္ဏားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွာရှိခိုး၍၊
 အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဝေဒေထိ၊ ဆောင်နှင်း၏၊ အါစရိယေါ၊ ဆရာပုဏ္ဏား
 သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာဏံ၊ လူလင်ကို၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓိန္ဒြိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
 ပါဟုနေယျဝတ္ထံ၊ အာဂန္တုကဝတ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသုပိမ
 သည်၊ အဒ္ဓါနကိလမထံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးသွားသဖြင့် ပင်ပန်းခြင်းကို၊
 ပဗ္ဗိပိနေဒေတွာ၊ ပျောက်ပြီးသော်၊ တံကဟာပဏသဟသံ၊ ထိုအသပြာ
 တထောင်ထုပ်ကို၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာပုဏ္ဏား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ရေရင်း၌၊
 ဓူပေတွာ၊ ထား၍၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပေခင်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်ကြားအံ့သော

ဌါ၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပ္ပဘာပေထိ၊ သင်ယူစေ၏။
သော၊ ထိုသုပိမလုလင်သည်။ လဟုဉ္စ၊ လျှင်စွာလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ သင်ယူ
သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဉ္စ၊ ဈာန်စွာလည်း၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ သင်ယူသည်ရှိသော်၊
ဂဟိတဂဟိတဉ္စ၊ သင်ယူတိုင်းသင်ယူတိုင်းသောအတတ်သည်လည်း၊
သုဝဏ္ဏဘာဇနေ၊ ရွှေခွက်၌၊ ပက္ခိတ္တိတေလမိဝ၊ ထည့်အပ်သောဆီကဲ့သို့၊
အဝိနုဿမာနံ၊ မပျက်မပျောက်သည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဒွါဒသ
ဝသိကံ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ် ပတ်လုံးသင်အပ်သော၊ သိပ္ပံ၊ ဗေဒင်အတတ်ပညာ
ကို၊ ကာတိပယမာသေနော၊ နှစ်လသုံးလဖြင့်လျှင်၊ ပရိယောသာပေထိ၊ ဆုံး
စေ၏။ သော၊ ထိုသုပိမလုလင်သည်။ သဏ္ဍာယံ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်းကို၊
ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အာဒိမဏ္ဍိယေဝ၊ အစအလယ်ကိုသာလျှင်၊
ပဿတိ၊ မြင်၏။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ နောဗသတိ၊ မမြင်၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ အာစရိယံ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်အထံသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
ဣမသာသိပ္ပဿ၊ ဤဗေဒင်အတတ်၏၊ အာဒိမဏ္ဍိယေဝ၊ အစအလယ်ကို
သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံး
ကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအ
တုပင်လျှင်၊ ပရိယောသာနံ၊ ဗေဒင်၏အဆုံးကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောစရဟိ၊ အဘယ်သူသည်
လျှင်၊ ဣမသာသိပ္ပဿ၊ ဤဗေဒင်အတတ်ပညာ၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံး
ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တာတ၊
ချစ်သားသုပိမ၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနတော၌၊ ဣသယော၊ ရှင်ပဏ္ဍိက
ဗုဒ္ဓါတုရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရှင်ပဏ္ဍိကဗုဒ္ဓါ
တုရားတို့သည်၊ ဇာနေယျံ၊ ထိုတော်မူကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏။ အာစရိယံ၊ ဆရာ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ယထာသုနံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပုစ္ဆံ၊ မေးလေလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သေ၊ ထိုသုပိမသည်၊ ဣသိပတ
နံ၊ ဣသိပတနတောသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍၊ ပဏ္ဍိကဗုဒ္ဓေ၊ ပဏ္ဍိကဗုဒ္ဓါတုရား
တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ သိပ္ပဿ၊ ဗေဒင်အတတ် ပညာ၏၊
အာဒိမဏ္ဍိယေဝ၊ အစအလယ်အဆုံးကို၊ တုဌေ၊ အရှင်တုရားတို့

သည်။ ဇာနည်၊ သိတော်မူပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အာရသော၊ ခြံယကာ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာမဇာနာမ၊ ဩဝံသိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊ ဝံဝိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ သိက္ခာပေထ၊ သင်တော်မူစေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊ တေနုဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ အာရသော၊ ခြံယကာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီးလော၊ အပဗ္ဗဇိတေန၊ ရှင်ရဟန်းမပြုသောသူသည်၊ သိက္ခာပေတံ၊ သင်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဣမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ယံဝါ၊ အကြင်အလိုတော်ကိုလည်း၊ ဣန္ဒြထ၊ အလိုတော်ရှိကုန်၏၊ ဘံ၊ ထိုအလိုရှိတော်မူရာကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ပရိယောသာနံ၊ အတတ်၏အဆုံးကို၊ ဇာနည်ပထ၊ သိတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုကုန်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိယောဇေဟံ၊ သွင်အံ့သောငှါ၊ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ နိဝါသေတမ္ပံ၊ ဝတ်အပ်၏၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ ပါရုပိတမ္ပံ၊ ရုံအပ်၏၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အာရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အာဘိသမာစာရိကံ၊ အာဘိသမာစာရိကသိက္ခာပုဒ်ကို၊ သိက္ခာပေသံ၊ ကျင့်စေကုန်၏။ ။

သော၊ ထိုသုပိမသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ သိက္ခန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတ္တာ၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အစိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ပဂ္ဂေကဗောဓိံ၊ ပဂ္ဂေက ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလေ၏၊ သကထဗာရာဏသိယာ၊ အလုံးစုံသောဗာရာဏသိပြည့်၌၊ သုပိမော၊ သုပိမအမည်ရှိသော၊ ပဂ္ဂေကဗုဒ္ဓေါတိ၊ ပဂ္ဂေကဗုဒ္ဓါဟူ၍၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ မြတ်သောလာဘ်သပ္ပကာအကျော်အစောသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နပရိဝါရော၊ ပြည့်စုံသောအခြံအရံရှိ၏၊ သော၊ ထိုသုပိမပဂ္ဂေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အပ္ပါယကသံဝတ္တနိကာသ၊ အသက်တိုခြင်းကိုဖြစ်စေထတ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နပိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏၊ တဿ၊ ထိုသုပိမပဂ္ဂေကဗုဒ္ဓါ၏၊ သရိရက်စွံ၊ အကောင်ပုတ်အံ့သောကိစ္စကို၊ ပဂ္ဂေကဗုဒ္ဓါ၊ ပဂ္ဂေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာဇနကာယောဝ၊ များစွာသောလူအပေါင်း

ရတနသုတ္တဝတ္ထုနာ၊

သည် လည်းကောင်း၊ ကတော၊ပြု၍၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော် တို့ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂရုဒ္ဓါရေး၊မြို့တံခါး၌၊ ထုပ်၊စေတီကို၊ ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊
 တည်စေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခါအမည် ရှိသော၊
 ပြာဟွဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊မေး၊ငါ၏၊ပုဏ္ဏား၊သားဖြစ်သောသုဝိမလုယင်
 သည်၊စိရဂတော၊ သွား၍ကြာလေပြီ၊ နာဂတော၊မရောက်လာ၊ အဿ၊
 ထိုသားသုဝိမလုယင်၏၊ ပဝတ္ထိ၊အကြောင်းကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊နဇာနာ
 မိ၊မသိပါရ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊သားကို၊ဒဠုကာမော၊ မြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊
 တက္ကသိလာယ၊ တက္ကသိုပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်လေ၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ဂတံ၊သွားလေသော်၊
 မဟာဇနကာယံ၊များစွာသောလူအပေါင်းကို၊သန္နိပတိတံ၊စည်းဝေးသည်
 ကိုး၊ဒိသွား၊မြင်၍၊အဒ္ဓါ၊မချွတ်၊ဗဟူသု၊များစွာကုန်သောလူတို့တွင်၊ဧကော
 ဝိ၊တယောကံယောကံ၊သောသုသည်လည်း၊ မေး၊ငါ၏၊ ပုတ္တဿ၊သား၏၊
 ပဝတ္ထိ၊ အကြောင်းကို၊ ဇာနိဿတိ၊ထိလတ္တံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေန္တေ၊
 ကြံသုက်၊ဥပသကံမိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ကံ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့
 မေးသနည်း၊ဘောန္တော၊အိုလူအပေါင်းတို့၊ သုဝိမောနာမ၊ သုဝိမအမည်
 ရှိသော၊ မာဏခေါ၊ လုလင်သည်၊ ဣခ၊ဤအရပ်သို့၊ အာဂတော၊ရောက်
 လာသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အတ္ထိ၊ရှိပါသလော၊ တဿ၊ထိုသုဝိမလုယင်၏၊
 ပဝတ္ထိ၊အကြောင်းကို၊ ဇာနာထအဝိနု၊သိကြပါကုန်၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊တေ၊ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ ပြာဟွဏ၊အိုပုဏ္ဏား၊အာမဇော
 နါမ၊ဪငါတို့သိကုန်၏၊ဣမတ္ထိ၊နဂရေး၊မြို့၌၊ပြာဟွဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏၊
 သန္နိကေ၊အထံ၌၊တိဏ္ဍိလေဒါနံ၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ပါရဂူ၊အဆုံးသို့ရောက်
 သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊သန္နိကေ၊အထံ
 တော်၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ပစ္စေက၊ဗုဒ္ဓေါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊အနုပါဒိသေသာယ၊ကပ္ပဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယော
 နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ပတိဋ္ဌာပိတော၊တည်
 စေအပ်သော၊ အယံ၊ထိုသုဝိမ ရှင်ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါ၏၊ထူပေါ၊စေတီတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊သိကြကုန်၏။ ။

သော။ ထိုအာပုဏ္ဏားသည်၊ဘူမိ၊မြေကို၊ ဟတ္ထေန၊လက်ဖြင့်၊ပဟ
 သိတွာ၊ခတ်၍၊ရောဒိတွာ၊စင်၍လည်းကောင်း၊ပရိဒေဝိတွာ၊ မြည်တမ်း
 ၍လည်းကောင်း၊ တံစေတီယဂံကံ၊ထိုစေတီပြင်သို့၊ဂတံ၊သွား၍၊တိကာ

နိ၊မြက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဒရိတွာ၊ နှုတ်၍၊ ဥတ္တရိသာဓုကေန၊ အပေါ်ရုံ ပုဆိုးဖြင့်၊
 ဝါလုကံ၊ သဲကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓစေတိယင်္ဂီဏေ၊ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါ၏စေတီအပြင်၌၊ ဩကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ကမဏ္ဍလုတော၊ ကရားမှ၊
 ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ပရိပွေဝေတွာ၊ ပျန်း၍၊ ဝနုပုဗ္ဗေဟိ၊ တောပန်းတို့ဖြင့်၊
 ပူနံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥတ္တရိသာဓုကေန၊ အပေါ်ရုံ ပုဆိုးဖြင့်၊
 ပဇာကံ၊ တမ်းခွန်ကို၊ အာရောပေတွာ၊ လွင့်သောက်၍၊ ထူပဿ၊ စေတီ၏၊
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဆတ္တကံ၊ ထီးကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ပက္ကမိ၊
 ဖဲလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဇံ၊ ဤသို့၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊
 ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်တော်ကို၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော
 အကြောင်းဝတ္ထုနှင့်၊ အနုသန္ဓေန္တော၊ စပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မိကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဇံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဿ
 ဖြစ်ရာ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌ သင်္ခါ၊ သင်္ခမည်သော၊ ပြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အညော၊ တပါးတခြားသည်၊ သိယာ
 ခေါပန၊ ဖြစ်လေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံ အစည်သည်၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဇတံ၊ ဤအခြင်းအရာကို၊ နဂေါပနဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မမှတ်
 အပ်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခမည်
 သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 သုဝိမဿ၊ သုဝိမအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ စေတိယင်္ဂီ
 ဏေ၊ စေတီအပြင်၌၊ တိကာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဒရုနိ၊ နှုတ်အပ်ကုန်၏။ မေ၊
 ငါ၏၊ တဿကမ္ပဿ၊ ထိုကံ၏။ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌယောဇန
 မပ္ပံ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီးကို၊ ဝိဂတခါ၊ ငါ့လူကဏ္ဍကံ၊ ကင်းသောခလုပ်ဆူး
 ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို၊ အကံ
 သု၊ ပြုကြကုန်၏။ မယာ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စေတီတော်၌၊
 ဝါလုကံ၊ သဲကို၊ ဩကိဏ္ဏာ၊ ကြံအပ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ တဿကမ္ပဿ၊
 ထိုကံ၏။ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌယောဇနမဂ္ဂေ၊ ရှစ်ယူဇနာရှိ
 သောခရီး၌၊ ဝါလုကံ၊ သဲကို၊ ဩကိရိ၊ သု၊ ကြံကုန်၏။ မယာ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊
 ထိုစေတီ၌၊ ဝနုကုသမေဟိ၊ တောပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ က တာ၊
 ပြုအပ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ တဿကမ္ပဿ၊ ထိုကံ၏။ နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်။

ရတနသုတ္တဝတ္ထုနာ၊

နဝယောဇနေ၊ ကိုးယူဇနာရှိသော၊ မဂ္ဂေခရီး၌၊ ထလေစ၊ ကုန်း၌လည်း
 ကောင်း၊ ဥဒကေစ၊ ရေ၌လည်းကောင်း၊ နာနာပုဗ္ဗေဟိ၊ အထူးထူးသော
 ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖသန္တရံ၊ ပန်းအခင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ တက္က၊ ထိုစေတီ၌၊ ကမဿူလုဒကေန၊ ရေကမ်းဖြင့်၊ ဘူမိ၊ မြေအ
 ပြင်ကို၊ ပရိပ္ပေါသိတာ၊ ပျန်းထွတ်အပ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တဿကပ္ပဿ၊ ထိုကံ
 ၏၊ နိဿဇ္ဇန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ ဝေဿာလိယံ၊ ဝေဿာလီပြည်၌၊ ပေါက္ခရ
 ဝသံ၊ ပေါက္ခရဝသမည်သောရိပ်သည်၊ ဝသိ၊ ရှု၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 တဿ၊ ထိုသုပိမပဏ္ဍေကဗျဒါ၏၊ စေတိယေ၊ စေတီ၌၊ ပရုကာ၊ တမ်းခွန်ကို၊
 အာရောပိတာ၊ တင်အပ်၏၊ သတ္တုဉ္စ၊ ထီးကိုလည်း၊ ဗန္ဓံ၊ ခွံအပ်၏၊ မေ၊ ငါ
 ၏၊ တဿကပ္ပဿ၊ ထိုကံ၏၊ နိဿဇ္ဇန၊ အကျိုးစက်ဖြင့်၊ ယာဝအကနိဋ္ဌ
 ဘဝနာ၊ အကနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင်၊ ပရုကာ၊ တမ်းခွန်ကိုလည်း၊ ဥဿိတာ၊
 စိုက်ထောင်အပ်၏၊ သက္ကာဘိ၊ သက္ကာနိစ၊ ထီးအဆင့်ဆင့်တို့ကိုလည်း၊
 ဥဿိတာ၊ စိုက်ထောင်အပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ခေါ်၍၊ သို့
 လျှင်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အယံ၊ ပူဇော်သောသော၊ ဤသို့သော ပူဇော်သကာအထူး
 သည်၊ ဗျဒ္ဓါ၊ နုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နေဝနိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်၊
 နာဂဒေဝ၊ ဗြဟ္မာနုဘာဝေန၊ နဂါး နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အာနုဘော် အားဖြင့်၊
 နနိဗ္ဗတ္တော၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အပ္ပမတ္တကပရိစ္စာဂါနုဘာ
 ဝေန၊ အနည်းငယ်သော စွန့်ကြဲခြင်း၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တောတိ၊
 ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝိဒ္ဓိ၊ ကထာပရိယောဿာနေ၊ တရားစကား၏အဆုံး၌၊ မတ္တာသု
 ခပရိစ္စာဂါ၊ ပသောစေပိပုလံသုခံ၊ စစေမတ္တာသုခံစိရော၊ သမ္ပဿံပိပုလံ
 သုခန္တိ၊ မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါ၊ ပသောစေပိပုလံသုခံ၊ စစေမတ္တာသုခံစိရော၊
 သမ္ပဿံပိပုလံသုခံ ဟူသော၊ နှမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်
 တော်မူ၏၊ စိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ပိပုလံ၊ ပြန်ပြောစွာသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 ကို၊ စေပသော၊ အကယ်၍မြင်အံ့၊ မတ္တာ၊ အနည်းငယ်သော လှူဘွယ်ဝတ္ထု
 ကို၊ သုခပရိစ္စာဂါ၊ လွယ်စွာစွန့်ကြဲအပ်၏၊ စိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ပိပုလံ၊
 ပြန်ပြောစွာသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ သမ္ပဿံသမ္ပဿန္တော၊ မြင်သည်
 ဖြစ်၍၊ မတ္တာ၊ အနည်းငယ်သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ သုခံ၊ လွယ်စွာ၊ စစေ၊
 စွန့်ရာ၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊
 ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဋ္ဌ အဋ္ဌကထာ၌၊ ရတနသုတ္တဝတ္ထုနာ၊ ရတန
 သုတ်၏အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တိရောကုဋသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊

ဣဒါနိ၊ ယသအခါ၌၊ တိရောကုဋသုတ္တံ၊ တိရောကုဋသု
 တိဋ္ဌန္တိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိရောကုဋသုတ္တံ၊ တိရောကုဋသုတ်
 ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာက္ကမော၊ အနက်၏အတွင်အစဉ်သည်၊ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်
 ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုတိရောကုဋသုတ်၏၊ ဣဝ၊ ဤချစ်ကပါဌကျမ်း၌၊
 နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သည်ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ အတ္ထ
 ဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အတွက်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတိရောကုဋသုတ်၌၊ ဣဒံတိရောကုဋံ၊ ဤတိရော
 ကုဋသုတ္တံကို၊ ဣမိနာအနုက္ကမေန၊ ဤသို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝတ္တံပိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ ဣတော၊ ဤတိ
 ရောကုဋသုတ်မှာ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သောသုတ်၌၊ နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး
 အပြားပြားအားဖြင့်၊ ယာယံကုသလကမ္မပဋိပတ္တိ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံအ
 ကျင့်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ အကျင့်၌၊
 ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇမာနော၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရယ
 တိရုတ္တန္တနယောနိဟိ၊ ငရဲတိရုတ္တန္တ အမျိုးတို့မှာ၊ ဝိသိဋ္ဌတရေပိ၊ ထူးခြား
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဥပပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဇ္ဇပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပေတေသု
 ပြိတ္တာတို့၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကုသိုလ်ကံအ
 ကျင့်၌၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ နကရဏိယော၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဒဿနတ္ထံ၊ ပြန်သောငှါ၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ယေဟိစဘူတေဟိ
 အကြင်ဘီသူးတို့သည်လည်း၊ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဥပဒ္ဓု
 ကာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့်၊ ဥပဒ္ဓဝဂ္ဂပသမနတ္ထံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို
 ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ကို၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊
 တေသု၊ ထိုပမာဒတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ ဧကရွာနိ၊ အရှိုသောပမာဒတ
 ရားတို့သည်၊ ဝေဇ္ဇပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊
 ပြတော်မူအံ့သောငှါလည်း၊ ဝတ္တန္တိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏ဟု၊ ဣဝ၊ ဤချစ်
 ကပါဌကျမ်း၌၊ အဿ၊ ထိုတိရောကုဋသုတ်၏၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထား
 ခြင်း၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ ။

အဿ၊ ထိုတိရောကုဋသုတ်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အတွက်ကို၊

တိရောကုဒ္ဓသုတ္တဝါဒနိပါတ်

ယောနိ၊ အကြင်သူသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိရောကုဒ္ဓံ၊ တိရောကုဒ္ဓသုတ်တော်ကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ပကာသေတွာန၊ ပြုပြီး၍၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ကရိယမာနာ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အားလျော်စွာ၊ သုကတာ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဧတံဝတ္ထုနံ၊ ဤဆိုထွက်သောအဖွင့်ကို၊ ကရိယာမံ၊ ပြုအံ့၊ ဧတံ၊ ထိုတိရောကုဒ္ဓသုတ်ကို၊ ကေန၊ အဘယ်သူသည်၊ ပကာသိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်သနည်း၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ပကာသိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ပကာသိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်သနည်း၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ပကာသိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာတည်း၊ ပရိဟာရေ၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုပ္ပတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ တံခေါပနတိရောကုဒ္ဓံ၊ ထိုတိရောကုဒ္ဓသုတ်ကို၊ ရေဇဂဟေ၊ ရေဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ရောက်၍ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဂဓဿ၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ အနုမောဒနတ္ထံ၊ အနုမောဒနာပြုပိဋ်သော၎င်း၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣမဿ အတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်ရှားပြစ်ပွဲသော၎င်း၊ ဣဗျ၊ ဤအခါ၌၊ အယံဝိတ္ထာရကထာ၊ ဤဆိုထွက်သောအကျယ်စကားကို၊ ကထေတဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဣတော၊ ဤတဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ခွါနုဂုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့် နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ကာသိနာမ၊ ကာသိအမည်ရှိသော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကာသိမြို့၌၊ ဇယသေနောနာမ၊ ဇယသေနေ အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဇယသေနေ မင်းအား၊ သိရိမာနာမ၊ သိရိမာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသိရိမာအမည်ရှိသော မိဖုရား၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ဗုဿောနာမ၊ ဗုဿအမည်ရှိသော၊ ဗောဓိသက္ကော၊ တရားလောင်းသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗာသမ္မောမိံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ၊ ထုံးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ ဇယသေနောနာမ၊ ဇယသေနေအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ တောသို့ရှေးရှုထွက်၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ တရားသည်။

ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မဟာမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဝေဠော၊ တရားတည်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သံဇော၊ သံဇာတော်တည်း၊ မမတ္တံ၊ ငါသာပိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဗ္ဗကလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ အညောသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နဒေတိ၊ မပေး။ ။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကနိဋ္ဌဘာတရော၊ ညီအစ်ကိုဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေမာတိကာ၊ အမိကွဲကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဘာဘရော၊ ညီတော်တို့သည်။ စိန္တေသံ၊ ကြံကြကုန်၏။ ကိစိန္တေသံ၊ အဘယ်သို့ ကြံကြကုန်သနည်း။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ သဗ္ဗလောကဟိတာယ၊ အလုံးစုံသောလူတို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဧကေသေဝ၊ တယောက်သောသူ၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၊ အဗ္ဗာကဉ္စ၊ ငါတို့၏လည်း၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်။ အညောသံ၊ တပါးသော သူတို့အား၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နဒေတိ၊ မပေး။ ကထံနု၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ လဘောယျာမ၊ ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ စိန္တေသံ၊ ကြံကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းသား ညီနောင်တို့အား၊ ဟန္တု၊ ယခုမယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိဗ္ဗိဥပါယံ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ပရိယာယ်ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ပစ္စန္တံ၊ ရွာစွန်ဇနပုဒ်ကို၊ ကုပိတံဝိယ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ကာရာပေသံ၊ ပြုစေကုန်၏။ တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊ အဘမင်းကြီးသည်။ ပစ္စန္တော၊ ရွာစွန်ဇနပုဒ်ကို ကုပိတောတိ ပျက်ဆီးခဲ့၏ဟု၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ တယောပိ၊ သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုတ္တော၊ သားတော်တို့ကို၊ ပစ္စန္တူပသမ နတ္ထံ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ရွာကို ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ။ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားသုံးယောက်တို့သည်။ ဝူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ အဘဇယသေနမင်းသည်။ ဘုဠော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ တုမှေ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အလိုကို၊ ဣစ္ဆထ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုအလိုကို၊ ဂဗ္ဘထ၊ ယူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ တာတ၊ တခင်မင်းကြီး၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ၊ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။

ရာဇာ၊ အဘမင်းကြီးသည်၊ တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ ဇေံ၊ ဤလုပ်ကျွေးခြင်း
 ဆုကို၊ ငွေပေထွားထား၍၊ အညံ၊ တပါးသောဆုကို၊ ဂဏ္ဍာထာတိ၊ ယူကုန်
 လောဟု၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 အညောနု၊ တပါးသောဆုဖြင့်၊ အနတ္တိကာတိ၊ အလိုမရှိကုန်ဟု၊ အာဟံသု၊
 ဆိုကြကုန်၏၊ တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊
 ကာသ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏ္ဍထာတိ၊ ယူကုန်လောဟု၊
 ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ သတ္တဝါသောနိ၊
 ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ၊ ယာစိ သူတောင်းကြ
 ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ အဘမင်းကြီးသည်၊ နအဒါယိ၊ ပေးပေး၊ ဇေံ၊ ဤအထူး ဆ၊
 ခြောက်နှစ်၊ ပဉ္စ၊ ငါးနှစ်၊ စတ္တာရိ၊ လေးနှစ်၊ တိဏိ၊ သုံးနှစ်၊ ဧ္ဇ္ဇ၊ နှစ်နှစ်၊
 ဧကဉ္စ၊ တနှစ်၊ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လ၊ ဆပဉ္စစတ္တာရိ၊ ခြောက်လ ငါးလ
 လေးလတို့ ပတ်လုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝတေမာသံ၊ သုံးလ တိုင်အောင်၊
 ယာစိ သူတောင်းပန်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ အဘမင်းကြီးသည်၊ တေမာသံ၊ သုံ
 လပတ်လုံး၊ ဂဏ္ဍထာတိ၊ ယူကြကုန်လောဟု၊ အဒါယိ၊ ပေး၏။ ။

တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ လဘိတွာ၊ ရှေ့၊ ပရမတုဋ္ဌာ၊
 အလွန် နှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ အာဟံသု၊ လျှောက်
 ဆိုကြကုန်၏၊ ကိံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေ
 မာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ၊ ဣစ္ဆာမ၊
 အလိုရှိပါကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝဿဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို၊ အမိ
 ဝါသေကု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ နားတော်
 လျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ကိတ်တိတ်
 နေတော်မူသဖြင့်၊ အမိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်ခွဲ၊ နိယုတ္တ
 ကဂုရိသဿ၊ အမှုလုပ်သော ယောက်ျား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဣမံတေ
 မာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ အပ္ပေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတေဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းကို၊ အာဒိံ
 တတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ဥပဋ္ဌာနသမ္ဘာရေ၊ လုပ်ကျွေးရန်ဖြစ်သော အဆောက်အဦတို့ကို၊ က

ရောဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လေခံ၊ သင်္ခရာကို၊ ပေသေသံ၊ စေလွှတ်
 ကုန်၏။ သော၊ ထိုအမှုလုပ်သောယောကျ်ားသည်။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊
 သစ္စာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ပဒိုဝိနောဒေသိ၊ တဖန်အကြောင်းကိုထိစေ၏။
 တေ၊ ထိုမင်းသား ညီနောင်တို့သည်။ ကာသာယဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ ဖန်ရည်စွန်း
 သောအဝတ်ကိုဝတ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အစူးတယေဟိ ပုရိ
 သသဟာသေဟိ၊ ယောကျ်ားနှစ်ထောင်ငါးရာကုန်သော၊ ဝေယျာဝံစ္စက
 ရောဟိ၊ အမှုကြီးပေကို ပြုသောသူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟမာနားလုပ်ကျွေးကုန်လျက်၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုန်သို့၊
 နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်ကို၊ နိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊
 ဝသာပေသံ၊ ထိုတင်းသုံးနေစေကုန်၏။ ။

တေသံ၊ ထိုနှစ်ထောင် ငါးရာသော သူတို့တွင်၊ ဘဏ္ဍာ ဂါရိကော၊
 ဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော၊ ဇကော၊ တယောဏ်သော၊ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သူကြွယ်
 သားသည်။ သပဇာပတိကော၊ မယားနှင့်အတူတကွ၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရား
 နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ပသန္ဓေ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည်။ ဗုဒ္ဓပရဓဿ၊ ဘုရားအရှူး ရှိသော။
 သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ ဒါနဝတ္တံ၊ အလှူဝတ်ကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊
 အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်၌၊ နိယုတ္တကပုရိသော၊ အမှုလုပ်သော
 ယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာစိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇနပဒေဟိ၊
 ဇနပုန်၌နေကုန်သော၊ ဇကောဒသမတ္ထဟိပုရိသသဟာသေဟိ၊ တသောင်း
 တထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ယောကျ်ားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 သက္ကစ္စမေဝ၊ ရိုသေစွာသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပဝတ္တာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုန်၌
 နေကုန်သော သူတို့သည်။ ပဒိုဟတပိတ္တာ၊ ခိုက်တိုက်သော စိတ်ရှိကုန်
 သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုခိုက်တိုက်သော စိတ်ရှိကုန်သော
 သူတို့သည်၊ ဒါနဿ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထု၏။ အန္တရေယံ၊ အန္တရယ်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြုကုန်၍၊ ဒေယျဓမ္မေ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊ အတ္တနာ၊ ကိုင်တိုင်၊ ခါဒိံ၊ သူ၊
 စားကြကုန်၏။ ဘတ္တသာလဉ္စ၊ မီးတင်းကုပ်ကိုလည်း၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊
 ဒဟိံ၊ တိုက်ကုန်၏။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝါရိတေ၊
 ပဝါရောပြုတော်မူပြီးသော်၊ ရာဇပုတ္တာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟန္တံ၊ များမြတ်သော၊ သက္ကာရံ၊ ပုဇော်သကားကို၊
 ကတ္တာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ မြီရံကုန်၍။

တိရောကုဒသတ္တဝါ

ပီတုနော၊ အဘဖြစ်သော ဇယသေနမင်း၏။ သကာသနမေဝ၊ မိမိနေ့ရပ် သို့သာလျှင်၊ အဂမိံသု၊ သွားကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကာသိပြည်သို့၊ ဂန္တိာ ဝေ၊ ကြွေးတော်မူပြီး၍သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ ရာဇာစ၊ ဇယသေနမင်းသည်လည်း ကောင်း၊ ရာဇ ပုတ္တာစ၊ မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဇနပဓေ၊ ဇနပုန်၌၊ နိယုတ္တက ပုရိသောစ၊ အမှုလုပ်သော ယောက်ျားသည်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာဂံ၊ ရိ ကောစ၊ ဘဏ္ဍာစိုးသည် လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ကာ လက်တွားရတေ ၍၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဂ္ဂေ၊ နတ် ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇိံ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဗ္ဗိဟတ၊ ဗိက္ခားခိုက်တိုက်သော ပိတ်ရှိကုန် သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ နိရယေသု၊ ငရဲတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ကာနံ၊ ထိုနှစ်ရသော အပေါင်းတို့အား၊ သဂ္ဂတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ နိရယတော၊ ငရဲမှ၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပ ပဇ္ဇန္တာနံ၊ ဖြစ်ကြကုန်လျက်၊ စွါနုရတိကပ္ပါ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာတို့သည်၊ ဝိတိ ဝတ္တာ၊ လွန်ကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဣမတ္တိံ၊ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက် ထက်တော်၌၊ ပဗ္ဗိဟတ၊ ဗိက္ခားခိုက်တိုက်သော ပိတ်ရှိကုန်သော၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပေတသု၊ ပြိတ္တာတုံတို့၌၊ ဥပပဇ္ဇာ၊ ဖြစ်လေကုန်၏။ မနုဿာ လူအပေါင်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ် ကုန်သော၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဝ္တာ၊ ပေးကြ၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဘာဂံ၊ ကောင်းမှု၏ အတို့သည်၊ ဟောထု၊ ရသည်ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိဿန္တိ၊ ရည်မှတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ သမ္ပတ္တံ၊ ချမ်းသာကို၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမေဝိပေတာ၊ ဤပြိတ္တာ တို့သည် လည်း၊ တံ၊ ထိုချမ်းသာရသောပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကဿပံ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ချဉ်း ကပ်ကုန်၍၊ တန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ မယံဝိ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်လည်း၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ် ချမ်း သာကို၊ ကိံ၊ နူးခေါလတေယျာမ၊ အဘယ်သို့ ရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိံ၊ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ မိနိတော်မူ၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ မိနိတော်မူသနည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု

အခါ၌၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ နလဘယ၊ မရကုန်ရာ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သောကာလ၌၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမ အမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗိမ္ဗိသာရောနာမ၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောရာဇာ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ နှိနုရတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဥာဟိ၊ အဆွေအမျိုးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဥဒ္ဓိထိဿတိ၊ ညွှန်းလတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ လတိဿထ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေသံပေတောနံ၊ ထိုပြိတ္တာဘူအား၊ တံဝပနံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရကုန်၍၊ သွေ၊ နတ်ပန်း၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ လတိဿထာတိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ ဟု ဝုတ္တံပိယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကေသိံ၊ ဗုဒ္ဓန္တရေ၊ ဘုရားတစ်ဆူ၏ အကြားသည်၊ ဝိတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တယောဝိ၊ သုံးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်းသား ညီနောင်တို့သည်၊ တေဟိံအစု တေယေဟိ ပုရိသသဟသေဟိ၊ ထိုနှစ်ထောင်ငါးရာကုန်သောလူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရတနဲ့၍၊ မာဂဓေ၊ မဂတိုင်း၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈိတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဂယာသိ၊ ဂယာသိသအရပ်၌၊ တယောဇဗ္ဗိယာ၊ သုံးယောက်သောရသေ့တို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်၌၊ နိယုတ္တက ပုရိသော၊ အမှုလုပ်သောယောက်ျားသည်၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာရိုးဖြစ်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခမည်သော၊ မဟာသေဗ္ဗိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ပဇာပတိ၊ မယားသည်၊ ဓမ္မဒိန္နာနာမ၊ ဓမ္မဒိန္နာအမည်ရှိသော၊ သေဗ္ဗိစိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာပိ၊

တိရောကုဒ်သုတ္တဝါဒနာ၊

အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ အဝသေသပရိသာ၊ ကြွင်းသော ပရိသတ်
သည်၊ ရညောဇေ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ သာလျှင်၊ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံသည်၊
ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊
ဥပုဇ္ဈိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ သတ္တသတ္တာဟံ၊ လေးဆဲ့ကိုးရက်ကို၊ အတိက္က
မိတွာ၊ လွန်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊
အာဂမ္မ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ကို၊ ပဝတ္တေ
တွာ၊ ဖြစ်တော်မူစေ၍၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂရဟန်းတို့ကို၊ အာဒိကတွာ၊
အစပြု၍၊ ယာဝအစုတေယျသဟဿပရိဝါရေ၊ နှစ်ထောင်ငါးရာအတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သော၊ တယောဇဓိလေ၊ သုံးယောက်သော ရသေ့တို့ကို၊
ဝိနေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွ
တော်မူ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်၌လည်း၊ တဒဟုပသကံမန္တယေဝ၊ ထို
နေချဉ်းကပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာနံဗိမ္ဗိသာရံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊
ဧကာဒသနဟုတေဟိ၊ တသိန်းတသောင်းကုန်သော၊ မာဂဓကေဟိ၊ မဂဓ
ပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေဟိ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေသိ၊
တည်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ သွာတနာယ၊ နက်
ဖန်အလို၊ ဌ၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဓိဝါ
သေတွာ၊ သည်းခံတော်မူ၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်၍
နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇေန၊ နတ်တကာတို့ကို အစိုးရသော၊
သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့တော်မှ၊ ဂစ္ဆန္တေန၊ သွား
သဖြင့်၊ ဒန္တောဒန္တေဟိ သဟပုရာဏဇဓိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တော ဝိပ္ပမုတ္တေဟိ၊
သိင်္ဂီနိက္ခသဝဇ္ဈော၊ ရာဇဂဟံပါဝီသိ ဘဂဝါဟိ၊ ဒန္တောဒန္တေဟိသဟ
ပုရာဏဇဓိလေဟိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောဝိပ္ပမုတ္တေဟိ၊ သိင်္ဂီနိက္ခသဝဇ္ဈော၊ ရာဇဂဟံ
ပါဝီသိဘဂဝါဟူ၍၊ ဇေမာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာ
တို့ဖြင့်၊ အဘိတ္တဝိယမာနေ၊ ကျူးရင့်အပ်သော ဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟံ၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊
နိဝေသနေ၊ အိပ်၍၊ မဟာဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ခံတော်မူ၏။ ။
ဒန္တောယဉ်ကျေးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူထသော၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကိလေ
သာတို့မှလွတ်တော်မူပြီးထသော၊ သိင်္ဂီနိက္ခသဝဇ္ဈော၊ သိင်္ဂီနိက္ခသဝဇ္ဈော၊
အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်။ ဒေန္တဟိ၊ယဉ်ကျေးသော ဗိတ်နှလုံးရှိကုန်ထသော၊ ဝိပုမုတ္တေဟိ၊
ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်ထသော၊ သုရာဏဒဗ္ဗိလေဟိ၊ ခုသေ့ဟောင်းဖြစ်
ကုန်သေးရဟန္တာတို့နှင့်၊ သဘာ၊ တက္က၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပါဝိ
သံ၊ ငင်တော်မူ၏။ ။

တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ ဝိမ္ဗိသာရ
မင်းသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌါ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဥဗ္ဗိထိဿ
တိ၊ ရည်မှတ်လတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥဗ္ဗိထိဿတိ၊ ရည်မှတ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသာယ၊ မက်မောသောဆန္ဒဖြင့်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊
အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဝိမ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဒါနံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊
ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီးသော်၊ ကတ္ထနုခေါ၊ အတယ်အရပ်၌လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရေယျာတိ၊ ထိတင်းသုံးနေတော်မူအံ့နည်းဟု၊ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဟာရဋ္ဌာနုမေဝ၊ ထိတင်းသုံးတော်မူရာအရပ်
ကိုသာလျှင်၊ ဝိန္ဒေထိ၊ ကြံ၏၊ တဒနံ၊ ထိုပေးလှူအပ်ပြီးသောအလှူကို၊
ကဿပိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊ နုဥဗ္ဗိထိ၊ မရည်မညွှန်း၊ ပေတာ၊
ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဆိန္ဒာသဿ၊ ချမ်းသာမခြင်းကြောင့်ပြတ်သောဆန္ဒရှိကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧတ္တိ၊ ဉဉ္စအခါ၌၊ ဧညော၊ မင်း၏၊ နိဝေသနော၊ နန်း
တော်၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဘိသနကံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊
ဝိဿရံ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ။ ရာဇာ၊ ဝိမ္ဗိသာရမင်း
သည်၊ တပံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့၊ သံဇေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ သန္တာသံ၊
ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းသို့၊ အပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧတ္တိယာ၊
ဉဉ္စသည်၊ ပတာတာယ၊ လင်းပြီးသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သန္တံ၊ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောအသံကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အသောသိံ၊ ကြားရပါ၏။
ကိံ၊ နုခေါ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏။ ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အတယ်သို့မိန့်တော်မူသ
နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံခုသော၊
ပါပကံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတို့၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ သုရာဏဉာတိ၊ ရှေးဘဝကအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဧကံ၊ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားတစ်ဆူ၏ အကြားပတ်လုံး

တမေဝ၊ သင်မင်းကြီးကိုသာလျှင်၊ ပစ္စာသိသမာနာ၊ တောင့်တကုန်လျက်၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒက္ခာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဧ၊ မှာကံ၊
 ငါတို့အား၊ ဥဒ္ဓိသိဿတိတိ၊ ရည်မှတ်လတ္တံ့ဟု၊ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်
 ၏၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဟိ၊ ယေ၊ ယမန်နေက၊ နုဥဒ္ဓိသိ၊
 မညွှန်း၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဘိန္နာဿ၊ ပြတ်သောဆန္ဒ ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဿရံ၊ ကြောက်မက်စွယ်
 သောအသံကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 သော၊ ထိုဗိဗ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒါနိပန၊ ဤအခါ၌
 ကား၊ ဒိန္နေ၊ ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုဆွေဟောင်းမျိုးဟောင်း
 တို့သည်၊ လဘေယျံ၊ ရကုန်ရာအုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ မ
 ဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမလဘေယျံ၊ လျှော်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ
 မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေနုဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အက္ခန္တိပံအား၊ အမိဝါသေထု၊
 သည်းခံတော်မူပါလော၊ အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍အဘိ၊ အက္ခန္တိပံ
 သည်၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဥဒ္ဓိသိဿာမိ၊ ရည်မှတ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်အပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်
 မူ၏၊ ရာဇာ၊ ဗိဗ္ဗိသာရမင်းသည်၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ ဂန္တာ၊ သွား၍၊
 မဟာဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အေရေစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေ
 ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇန္တေပရံ၊ မင်း၏နန်းတော်တွင်းသို့၊
 ဂန္တံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ ဘိက္ခု
 သံဗေဒန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ တေပိ
 ပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်လည်း၊ ဧ၊ ဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဝိနာ
 မလဘေယျာမာတိ၊ ရကုန်မည်လည်းမသိဟု၊ ဂန္တံ၊ သွားကုန်၍၊ တိရော
 ကုန္ဒာဒိသု၊ တိုက်ခံရုံ၏တဘက်အစရှိသောအရှင်တို့၌၊ အဋ္ဌံသု၊ ရင်ကြ
 ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
 သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ရညော၊
 ဗိဗ္ဗိသာရမင်းအား၊ ပါကဗု၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ရာဇာ၊ ဗိဗ္ဗိသာရမင်းသည်၊
 ဒက္ခိကောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံ၊

ဤကုသိုလ် ကောင်းမှုသည်၊ တေသံဉာဏီနံ၊ ထိုအခေတ္တ အမျိုးတို့အား၊
 ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဒ္ဓိသိ၊ရည်မှတ်၏၊ တံခဏညေဝ၊
 ထိုအလျှာကိုဝေချ ဖွန်းသောခဏ၌ပင်လျှင်၊ တေသံပေတာနံ၊ထိုပြိတ္တာတို့
 အား၊ ပဗုမသဉ္စေန္ဒာ၊ ကြာပဗုမာဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း ရှိကုန်သော၊ ပေက္ခေ
 ဇာယော၊ရေကန်တို့သည်၊နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊တေ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊
 တတ္ထ၊ထိုရေကန်၌၊ နှုတ်စား၊ ရေမျိုးကုန်၍ လည်းကောင်း၊ ပိဝိတွာစ၊ရေ
 သောက်ကုန်၍ လည်းကောင်း၊ပဗ္ဗိပဿဒ္ဓဒရထကိလမထပိပါသာ၊ ပူပန်
 ခြင်း ပင်ပန်းခြင်း ငတ်မွတ်ခြင်း ငြိမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊
 ရွှေအင်း ကဲ့သို့သော အအင်းရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ရာဇာ၊ ဗိဗ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ယာဂုဇ္ဇကဘောဇနာနိ၊ ယာဂုခဲဘွယ်စား
 ဘွယ်တို့ကို၊ ဒတွာ၊လှူဒါန်း၍၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ ရည်မှတ်၏၊ တေသံ၊ထိုပြိတ္တာတို့
 အား၊တံခဏညေဝ၊ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဗိဗ္ဗယာဂုဇ္ဇကဘောဇနာနိ၊ နတ်၌
 ဖြစ်သောယာဂုခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့သည်၊နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊တေ ထို
 ပြိတ္တာတို့သည်၊ တာနိ၊ ထိုယာဂုခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို၊ ပရိဘုဒ္ဓိဘွာ၊
 သုံးဆောင်ကြကုန်၍၊ ပိဏိန္ဒြယာ၊ ဖြိုးဝသောဣန္ဒြေရှိကုန်သည်၊ အဟေ
 သံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဝတ္ထသေနာသနာနံ၊ အဝတ်ပုဆိုးအိပ်ရာ
 နေရာတို့ကို၊ ဒတွာ၊ပေးလှူ၍၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ ရည်မှတ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့
 အား၊ ဗိဗ္ဗဝတ္ထဗိဗ္ဗယာနုဗိဗ္ဗပါသာဒပဂ္ဂတ္ထရဏ သေယျာဒိ အလင်္ကာရဝိဓ
 ယော၊ နတ်ပုဆိုး နတ်ယာဉ် နတ်ပြာသာဒ်အအင်း အိပ်ရာနေရာအစရှိ
 သောတန်ဆာအစီအရင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ။တေသံ၊ထို
 ပြိတ္တာတို့အား၊သာပိသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုသို့သော ချမ်းသာသည်လည်း၊ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်၊သဗ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်၊ ပါကဇာ၊ ထင်ရှားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဓိဋ္ဌာသိ၊ဆောက်တည်တော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ဗိဗ္ဗိသာရမင်းသည်၊ အတိပိ
 ယ၊ အလွန်သျှင်၊ အတ္တမနေော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊
 တတော၊ထိုနေောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘုတ္တာပိ၊ ဆွမ်းသုဉ်း
 ပေးပြီးသော်၊ပဝါရိတော၊သပိတ်တော်မှလက်လွှတ်ပြီးသော်၊မဂဝဿ၊
 မဂခတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ ရညော၊ဗိဗ္ဗိသာရမင်းအား၊ အနုမောဒနတ္ထံ၊
 ဝမ်းမြောက်စိတ်ပေးသော၊ တိရောကုဋေသု တိဋ္ဌန္တိတိဣမာဂါထာ၊ တိရော
 ကုဋေသုတိဋ္ဌန္တိ ဟူသောဤဂါထာကို၊အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ဧတ္ထာဝ
 တာဝတ္ထေကေနဝစနက္ကမေန၊ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကား၏အစဉ်

ဖြင့်၊ ယေနယတ္တယဒါယသ္မာ၊ တိရောကုဋ်ပကာသိတံ၊ ပကာသေတွာန
တံသဗ္ဗန္တိ အယံမာတိကာ၊ ယေနယတ္တယဒါယသ္မာ၊ တိရောကုဋ်ပကာသိ
တံ၊ ပကာသေတွာန တံသဗ္ဗိဟူသော ဤမာတိကာကို၊ သင်္ခပတောစ၊
အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာရေတောစ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမဿတိရောကုဋ်ဿ၊ ဤတိရောကုဋ်သုတ်၏၊
ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အားလျော်စွာ၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏ အဖွင့်ကို၊
ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ သေယူထံဒံ၊ ထိုအဖွင့်အဘယ်နည်း ဟူမူကား၊
ပဗ္ဗမဂါထာယ၊ ပဗ္ဗမဂါထာ၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တိရောကုဋ်သုတ်၊ တိရော
ကုဋ်ဟူသည်ကား၊ ကုဋ်နံ၊ တိုက်နံရံတို့၏၊ ပရတာဂါ၊ ထိုမှတစ်ဆင့်၊
တို့ကို၊ တိရောကုဋ်သုတ်၊ တိရောကုဋ်ဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တိဗ္ဗန္တိ
တိတေပဒံ၊ တိဗ္ဗန္တိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိသဇ္ဇာဒိပဗ္ဗိက္ခေပတော၊ ထိုင်၍
နေခြင်းအစရှိသည်ကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ ဌာနကပ္ပနဝစနံ၊ ရပ်ခြင်းကိုပြု
သောစကားတည်း၊ တေန၊ ထိုတိဗ္ဗန္တိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပါကာရပရောဂဉ္စ
တံတိုင် ၏ တဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတပရောဂဉ္စ၊ တောင်၏တ
ဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသည်ကို၊ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်း၏
တဘက်ကို၊ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်၏တဘက်ကို၊ အသဇ္ဇမာနော၊ ပြေမ
ရှက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ယထာ၊ ဆိုကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣခာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ကုဋ်ဿ၊ တိုက်နံရံ၏၊ ပရတာဂေ
သု၊ ပြင်ဘက်တို့၌၊ တိဗ္ဗန္တေ၊ တည်သည်တို့ကို၊ တိရောကုဋ်သုတ်ဗ္ဗန္တိတိ၊
တိရောကုဋ်သုတ်ဗ္ဗန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သန္တိသိဗာဓုကေသု
စာတိတ္ထေ၊ သန္တိသိဗာဓုကေသုစဟူသောဤပုဒ်၌၊ သန္တိယောတိ၊ သန္တိ
ယောဟူသည်ကား၊ စတုကောဏရစ္ဆာယော၊ ခရီးလေးဆုံအရပ်တို့ကို၊
သန္တိယောတိ၊ သန္တိယောဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ စာရသန္တိတိတ္ထိသန္တိ
အာလောကသန္တိယောစာပိ၊ အိမ်၏အစပ်နံရံ၏အစပ်လွင်ပြင်၏အစပ်တို့
ကိုလည်း၊ သန္တိယောတိ၊ သန္တိယောဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တိကောဏ
ရစ္ဆာ၊ ခရီးသုံးခုအရပ်တို့ကို၊ သိဗာဓုကာတိ၊ သိဗာဓုကာဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗန္တိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်ပုဒ်ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပုရိမေန၊ ရှေးပုဒ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံဃာဓမ္မေ၊ ကောင်းစွာစပ်၍၊ သန္တိ
သိဗာဓုကေသုစာတိ၊ သန္တိသိဗာဓုကေသုစဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣရဟ
ဟာသုတိဗ္ဗန္တိတိ၊ ဣရဟဟာသုတိဗ္ဗန္တိဟူသည်ကား၊ နဂစ္ဆေရစာရေရနံ၊

မြို့တံခါးအိမ်တံခါးတို့၏၊ဗာဟာ၊အပေါင်တို့ကို၊ နိဿယ၊ ဖြို၍၊တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ အာဂတံဘနံသကံဗာရန္တိဋ္ဌေ၊ အာဂတံဘနံ သကံဗာရံဟူ သောဤပုဒ်၌၊သကံဗာရံနာမ၊မိမိ၏အိမ်မည်သည်ကား၊ပုဗ္ဗဉာတိဗာရန္တိ၊ ရှေးဘဝအတွေ့အမျိုးအိမ်သို့လည်းကောင်း၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ သာမိက၊ ဘာဝေန၊ အရှင်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈာပုတ္တပုပ္ဖံ၊ ရှေးဘဝ၌နေဘူးသော ဗာရန္တိ၊အိမ်သို့လည်းကောင်း၊တဒုဘယန္တံ၊ထိုနှစ်ပါးရုံသောအိမ်သို့လည်း တေ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊သကံဗာရံသညာယ၊မိမိအိမ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့် ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အာဂစ္ဆန္တိ၊လာကုန်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂတံဘနံသကံဗာရန္တိ၊အာဂတံဘနံသကံဗာရံဟူ၍၊အာဟာ၊ဆို၏။ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနဇ္ဈာပုတ္တ ပုပ္ဖန္တိ၊မနေဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ပုဗ္ဗဉာတိဗာရံ၊ရှေးဘဝအတွေ့အမျိုး အိမ်ဖြစ်သော၊ဗိမ္ဗိသာရနိဝေသနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏နန်းတော်သို့၊ သကဗာ ရံသညာယ၊ မိမိ၏အိမ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ အာဂတံ၊လာကြကုန်၍၊တံ ရောက္ခသမ္ဘိသိဃံ၊ဥက္ခရာဗာဟာသု၊တိုက်ခုံရံ၏တဘက် ခရီးလေးဆုံ အိမ်ခြံဝပ်ခရီးသုံးဆယ့်ငါးတံခါးအပေါင်အရပ်တို့၌၊ဌိတေ၊တည်ကုန်သော၊ ဣဿာမစ္ဆရိယဖလံ၊ပြုစုခြင်းဝန်းတိုခြင်းအကျိုးကို၊အနုဘဝန္တေ၊ခံစား ကုန်သော၊ အပ္ပေကဗ္ဗေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗမဿုကေ၊ ရှည်သောမုတ် ဆိတ်ရှိကုန်သောပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္တိကာရဝရောနော၊အရိုး ဆက်တကြပ်ကြပ်မြည်ကုန်သောပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ သိထိလ ဗန္ဓနဝိလမ္ဗမာန ကိသပရုသ ကာဠကင်္ဂပစ္စင်္ဂေ၊ လျော့သောကြီးအဖွဲ့ရှိ၍ တွေ့ရရှိသောကိုယ်ကြိုတို့ရုန်းရင်းသောကိုယ်မည်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိ ကုန်သောပြိတ္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထတုတ္ထဌိတဝနဒါဟဒဗုတာလ ရုက္ခသဒိသော၊ထိုထိုသောအရပ်၌တည်သောမီ လောင်သောတောသစ်ပင် ယန်းပင်နှင့်တူကုန်သော၊အပ္ပေကဗ္ဗေ၊ အချို့ကုန်သော၊ဇိဗန္ဓာပိပါသာရ ဏိနိဗ္ဗာနော၊တော်မူတ်ဆါလောင်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်လျှောက်ထိုးကုန်သောပြိတ္တာ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒရေတော၊ ဝမ်းမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊တက်၍၊ မုခတော၊ခံ တွင်းမှ၊ဝိနိစ္ဆရန္တာယ၊တလျှပ်လျှပ်ထွက်သော၊အဂ္ဂိဇာလာယ၊မီးလျှံဖြင့်၊ ပရိဒယှမာနသရိဇေ၊ လောင်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ အပ္ပေကဗ္ဗေ၊ အချို့ သောပြိတ္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သူမိဆိဒ္ဓါဏုမတ္တကဏ္ဍာဗိလတာယစ၊ အပ်နမား၊မျှ လောက်သော ခံတွင်းပေါက် ခြုံလုံးမျှ လောက်သော နား ပေါက်နားတွင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတာကာရ

တိရောကုဋေသုတ္တဝတ္ထုနာ၊

ကုန္တိတာယစ၊ တောင်လျှင်အခြင်းအရာ ဝမ်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကို၊ လစ္ဆဲပိ၊ ရအပ်သော်
လည်း၊ ယာဝဓတ္ထံ၊ အသိုရှိတိုင်း၊ ဘုဋ္ဌိတုံ၊ စားအံ့သောဌ၊ အသမတ္တတာ
ယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုပ္ပပါသာရသတော၊ ငတ်မွတ်
ခြင်း အရသာမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ အဝိဇ္ဇမာနေ၊
မရကုန်သော၊ အဓပ္ပကစ္ဆ၊ အမျိုးကုန်သောပြိတ္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊
အညမညသစ၊ တဟောက်သည်တဟောက်၏လည်းကောင်း၊ အညေ
သံ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဘိန္ဒ
ဂဏ္ဍဝိဇ္ဇကမုပယ္တရိတံ၊ ကွပ်ပါက်သောအိုင်းအနာ ခံတွင်းမှယိုသော၊
ရုမိရပုဗ္ဗလသိကခဒိ၊ သွေးပြည်အစေးအစရှိသည်ကိုလည်း၊ ရအပ်သည်
ရှိသော်၊ အမတမိဝ၊ အမြိုက်အရသာကဲ့သို့၊ သာယမာနေ၊ လျက်ကုန်
သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒုဒ္ဒသိကဝိဂ္ဂဟယာနကသရီရေ၊ မမြင်
အပ်သော ဆိုးရှားသောအဆင်း ကြောက်ဖက်ဘွယ်သော ကိုယ်ရှိကုန်
သော၊ ဗဟုပေတ၊ များစွာသော ပြိတ္တာတို့ကို၊ ရညော၊ မိမိသာရမင်း
အား၊ နိဒဿေန္တော၊ ပြုတ္တုန်းတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိရောကုဋေသု
တိဋ္ဌန္တိ၊ သန္တိသိဗ်သာရကေသုစ၊ ဣရောဟာသုတိဋ္ဌန္တိ၊ အာဂတံနာသကံဗာ
ရန္တိ၊ တိရောကုဋေသုတိဋ္ဌန္တိ၊ သန္တိသိဗ်သာရကေသုစ၊ ဣရောဟာသုတိဋ္ဌန္တိ၊
အာဂတံနာ သကံဗာရီဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဘနံ၊
တေဟိ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ကပ္ပဿ၊ အကုသိုလ်
ကံ၏၊ ဒါရုဏဘာဝံ၊ ရှုံးရင်းကြမ်းထင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊
ပြုတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဟုတေအန္တပါနမ္ပိတိ၊ ပဟုတေအန္တပါနမ္ပိဟူ
သော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဟုတေတိ၊ ပဟုတေဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပကေ၊
အရေအတွက်မရှိသော၊ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာဖြစ်သော၊ ယာဝဓတ္ထိကေ၊ အလိုရှိ
တိုင်းသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗကာရဿ၊
ဗအက္ခရာ၏၊ ပကာရေ၊ ပအက္ခရာအပြုကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ပဟုသန္တော
နရတတိတိအာဒိသုပိယ၊ ပဟုသန္တောနရတတိဤသို့ အစရှိသည်တို့၌ကဲ့
သို့တည်း၊ ကေစိပန၊ အမျိုးသောဆရာတို့သည်ကား၊ ဗဟုတေဣတိ၊ ဗဟု
တေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဟုတံဣတိ၊ ပဟုတံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပ
ဋ္ဌန္တိ၊ ရှားကုန်၏၊ ဧတ၊ ထိုပါဌ်တို့သည်၊ ပမာဒပါဌလေခ၊ မှေးလျှော့၍
ရေးအပ်သောပါဌ်တို့တည်း၊ အန္တေ၊ ထင်တိုလည်းကောင်း၊ ပါဒုပ္ပ၊

အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ အနွှာပါနိမ္မိ၊ ထမင်းအပျော်ကို၊ ခန္ဓေစ၊ ခဲဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘောဇ္ဇေစ၊ စားဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇေ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို၊ ဇေတန၊ ဤပါဠိဖြင့်၊ အသိတပီတခါယိတသာယိတ ဝသေန၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ် ခဲဘွယ်လျက်ဘွယ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ ထေးပါးဒ၊ ပြားရှိသော၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ဒေသကိ၊ ပြု၏၊ ဥပဋ္ဌိတေတိ၊ ဥပဋ္ဌိတေဟူသည်ကား၊ ဥပဂမ္မ၊ အနီး၌ကပ်၍၊ ဋီတေ၊ တည်ထားလသော်၊ သဗ္ဗတေပနိယတ္တေ၊ စီရင်အပ်သည်ရှိသော်၊ သမော ဟိတေ၊ စုဝေးအပ်သော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နတေသံကောစိ သရုတိသတ္တာနန္တိ၊ နတေသံ ကောစိသရုတိ သတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန် သော၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တာဝါတို့တွင်၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သော၊ မာတာဝါ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ပိတာဝါ၊ အဘသည်လည်း ကောင်း၊ ဝုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း၊ နုသရုတိ၊ မအောက်မေ့ နိုင်၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ကမ္မ ပစ္စယာ၊ ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်တည်း၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတဿ၊ ပြုမိဘူးသော၊ အခါနခါနပပို သေခနာဒိဘောဒဿ၊ မပေးမလှူခြင်း သူတပါးအား ပေးလှူသည်ကိုတား မြစ်ခြင်းအစရှိသောအပြားရှိသော၊ ကဒရိယကမ္မဿ၊ စဉ်းလဲသောကံ၏၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံ သည်၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ သရိတံ၊ အောက်မေ့အံ့သောဌ၊ နုဒေတံ၊ မပေး။ ။

ဝံး၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပကေဝိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်သော၊ အနွှာပါနာဒိမ္မိ၊ ထမင်းအပျော်အစရှိသည်ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊ ငှေးရှု တည်ထားသည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂေ၊ ငါတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံ တခုသောထမင်းအပျော်ကို၊ အပိနာမဒဇ္ဇန္တိ၊ ပေးကုန်ပြားအံ့လည်းမထိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ ပစ္စာသိသန္တာနံ၊ တောင့်တကုန် လျက်၊ ဝိစရတံဝိစရန္တာနံ၊ ထိုမှ၍မှသွားကုန်သော၊ တေသံပေတာနံ၊ ထို ပြိတ္တာတို့တွင်၊ တေဟိ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ အတိ ကဋု၊ ကပိပါကသရဿ၊ အလွန်ချွတ်ကြမ်းထမ်းသောအကျိုးကိုပြုသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ပစ္စယေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ကဿပိ၊ တစုံတယောက် သော၊ ဥာတိနော၊ အဆွေအမျိုး၏၊ အနုသရုဏမတ္တာဘာဝံ၊ အောက်မေ့

ထိရောကုရသုတ္တဝတ္ထနာ၊

ကာမျှ၎င်းနှင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ပဟုတေအနုပါနုပ္ပိ၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇေဥပဋ္ဌိတေ၊ နုတေသံကောစိသရတိ၊ သတ္တာ
 နံကမ္မပစ္စယာတိ၊ ပဟုတေအနုပါနုပ္ပိ၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇေဥပဋ္ဌိတေ၊ နုတေသံကော
 စိသရတိ၊ သတ္တာနံကမ္မပစ္စယာဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဘနံ၊
 ညော၊ ဗိဇ္ဇိသာရမင်းသည်၊ ဝိတ္ထိဝိသယူပပန္နော၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဥာတကော၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ ဥဇ္ဈိသ၊ ရည်၍၊ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သောဓာ
 လှူကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးပွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံဒေန္တိဥာတိနန္တိ၊
 ဧဝံဒေန္တိဥာတိနံဟူ၍၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊
 အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဧဝန္တိဧတံပဒံ၊ ဧဝံဟူသော၍ပုန်သည်၊ ဥပမာဝစ
 နံ၊ ဥပမာစကားတည်း၊ တဿ၊ ထိုဧဝံဟူသောပုန်၏၊ ဗ္ဗိခေ၊ နှစ်ပါးအပြား
 အားဖြင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပုန်၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေသံ
 သတ္တာနံ၊ ထိုပြိတ္တာဖြစ်သောသတ္တာပါတို့၏၊ ကမ္မပစ္စယေ၊ အကုသိုလ်ကံဟု
 သော အကြောင်းကြောင့်၊ အသရန္တောပိ၊ မအောက်မေ့နိုင် ကုန်သော်
 လည်း၊ ယေ၊ အကြင်အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဥာတိနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သောဆွေ
 မျိုးတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားကြင် နာတတ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသနားကြင်နာတတ်ကုန်သောအဆွေအမျိုး
 တို့သည်၊ ကိတ္တိဗ္ဗိ၊ တရံတရသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တိ
 ဣကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ သမ္ပန္နော၊ ပုန်၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ မဟာရာဇေ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဒိန္နယ
 ထာ၊ ပေးလှူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေ၊ အကြင်ဆွေမျိုးတို့
 သည်၊ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သောပြိတ္တာတို့အား၊ အနုကမ္မကာ၊ သနားကြင်
 နာတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ ထိုသနားကြင်နာတတ်ကုန်
 သောဆွေမျိုးတို့သည်၊ ကာလေန၊ ပြိတ္တာတို့ရောက်၍ နေသောကာလ၌၊
 သုပိ၊ စင်ကြယ်သော၊ ပဏီတံ၊ ဖွန်မြတ်သော၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော၊ ပါနဘော
 ဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ သမ္ပန္နော၊
 ပုန်၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒေန္တိတိ၊ ဒေန္တိဟူသည်ကား၊
 ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ဥဇ္ဈိသန္တိ၊ ရည်မှတ်ကုန်၏၊ နိယျာဓေန္တိ၊ ဆောင်နှင်း
 ကုန်၏၊ ဥာတိနန္တိ၊ ဥာတိနံဟု သည်ကား၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်း
 ကောင်း၊ ဝိတိတောစ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နာနံ၊ စပ်ကုန်သောသူ
 တို့၏၊ ယေတိ၊ ယေဟူသည်ကား၊ ယေကေစိ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပုတ္တောပိ။

သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ မိဘရောဝါ၊ သမီးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဘာတရောဝါ၊ အစ်ကိုညီတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိတိ၊ ဟောန္တိဟူ
 သည်ကား၊ ဘာန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ အနုကမ္မကာတိ၊ အနုကမ္မကာဟူ
 သည်ကား၊ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သော၊ ဟိတေသိနေော၊ အစီး
 အပွားကိုရှာဖွေလေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ သုစိန္တိ၊ သုစိဟူသည်ကား၊
 ဝိပလံ၊ အညစ်အကြေးမရှိသော၊ ဒဿနေယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ မနော
 ရမ္မံ၊ နှလုံးပျော်ဘွယ်ရှိသော ခန္ဓိကံ၊ တရားနှင့်လျော်စွာရအပ်သော၊ ပဏီ
 တန္တိ၊ ပဏီတံဟူသည်ကား၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ သေဋ္ဌံ၊ ငြိမ်းအပ်သော၊
 ကာလေနာတိ၊ ကာလေနဟူသည်ကား၊ ဥာတိပေတာနံ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သော
 ပြိတ္တာတို့၏၊ တိရောကုဇ္ဇာဒိသု၊ နံရံတဖက်စသည်တို့၌၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊
 ဋ္ဌိတကာလေန၊ တည်သော အခါ၌၊ ဣပ္ပိယန္တိ၊ ဣပ္ပိယံဟူ သည်ကား၊
 အနုန္တိဝိယံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ပတိရူပံ၊ သင့်တင့်သော၊ အရိယာနံ၊ သူ
 တော်ကောင်းတို့အား၊ ပရိတောဂါယေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်တော်မူ
 သော၊ ပါနဘောဇနန္တိ၊ ပါနဘောဇနံဟူ သည်ကား၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊
 ပါနဘောဇနမုနေ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံး
 စုံလည်းဖြစ်သော၊ ဒေယျဓမ္မော၊ ဣန္ဒြိယဝိညာဉ်ကို၊ အဓိဗ္ဗေတော၊ အလို
 ရှိအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့ဘဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာဂဓေန၊ မဂတိုင်းကိုအစိုး
 ရသော၊ ရဉ္စာ၊ ဗိမ္ဗိသာဒမင်းသည်၊ ပေတဘူဘာနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ အနုကမ္မကာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊
 ပေးအပ်သော၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်ဘောဇဉ်ကို၊ ပသံသန္တော၊ ငြိမ်းစွမ်း
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝေံဒဒန္တိ ဥာတိနံ၊ ယေဟောန္တိ အနုကမ္မကာ၊
 သုစိပဏီတံ ကာလေန၊ ဣပ္ပိယံ ပါနဘောဇနန္တိ၊ ဝေံဒဒန္တိ ဥာတိနံ၊
 ယေဟောန္တိ အနုကမ္မကာ၊ သုစိပဏီတံကာလေန၊ ဣပ္ပိယံပါနဘောဇနံ
 ဟု၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ယေနပကာရေန၊ အကြင်အပြား
 ဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဝေါ
 ဥာတိနံ ဟောဘူတိ၊ ဣဒံဝေါဥာတိနံဟောတုဟူ၍၊ စတုတ္ထ ဂါထာယ၊
 လေးကြိမ်မြောက်သောဂါထာ၏၊ ပုဗ္ဗဇံ၊ ရှေ့ထက်ဝက်သောဂါထာကို၊
 အပဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုရှေ့ထက်ဝက်သော ဂါထာပုဒ်ကို၊ တတိ

ယဂါထာယ။ တတိယဂါထာ၏။ ပုဗ္ဗဘေဒနာ။ ရှေ့ထက်ဝက်နှင့်။ သမ္ပန္နိ
 တဗ္ဗံဝပ်အပ်၏။ အနုကမ္မကာ။ ကြင်နာသနားကုန်သော။ ယေဉာတယော။
 အကြင် အဆွေအမျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တေဉာတ
 ယော။ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်။ ဣဒံ။ ဤအလှူရေစက်သည်။ ဉာတိနံ။ အဆွေ
 အမျိုးပြိတ္တာတို့အား။ ဟောတု။ ရသည်ဖြစ်စေသတည်း။ သုခိတာ။ ချမ်းသာ
 ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု။ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့သောအခြင်း
 အရာဖြင့်။ ဉာတိနံ။ အဆွေအမျိုးတို့အား။ ဒေန္တိ။ ပေးကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 သမ္ပန္နိတဗ္ဗံဝပ်အပ်၏။ တေန။ ထိုသို့ဝပ်ခြင်းဖြင့်။ ဉာတိနံ။ အဆွေအ
 မျိုးပြိတ္တာတို့အား။ ဣဒံ။ ဤအလှူရေစက်သည်။ ဟောတု။ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဧဝံ။ ဤသို့ဒေန္တိ။ ပေးကုန်၏။ အညထာ။ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ နော
 ဒေန္တိ။ မပေးကုန်။ ဧတ္ထ။ ဤအရာ၌။ အာကာရေတ္ထေန။ အာကာရအနက်ရှိသော။
 သန္ဓေန။ ဧဝံသန္ဓါဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗာကာရနိဒဿနံ။ ပေးအပ်သောအခြင်းအရာ
 ကိုပြခြင်းကို။ ကတံ။ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌။
 ဣဒန္တိ။ ဣဒံဟူသောပုဒ်သည်။ ဒေယျဓမ္မဒိဒဿနံ။ ယူဘွယ်ဝတ္ထုကိုပြ
 သောပုဒ်တည်း။ ဝေါတိပဒံ။ ဝေါဟူသောပုဒ်သည်။ ကတ္ထိဝေါပနအနုရုဒ္ဓါ
 သမဂ္ဂါ သမောဒမာနာတိစ ယေဟိဝေါ အရိယာတိစ ဝေမာဒီသု ဝိယ။
 ကိစ္စဝေါပန အနုရုဒ္ဓါသမဂ္ဂါ သမောဒမာနာတိစယေဟိ ဝေါအရိယာတိ
 စ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့။ ကေဝလံ။ စင်စစ်။ နိပါတမတ္တံ။ နိပါတ်ပုဒ်
 မှုသာတည်း။ သာမိဝစနံ။ သာမိဝိဘတ်သည်။ န။ မဟုတ်။ ဉာတိနံဟော
 တုတိ။ ဉာတိနံဟောတုဟူသည်ကား။ ပေတ္တိဝိသယေ။ ပြိတ္တာဘုံ၌။ ဥပပန္နာ
 နံ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတကာနံ။ အဆွေအမျိုးတို့အား။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ
 သတည်း။ သုခိတာဟောန္တု။ ဉာတယောတိ။ သုခိတာဟောန္တု။ ဉာတယော
 ဟူသည်ကား။ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာ။ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ တေဉာ
 တယော။ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်။ ဣဒံ။ ဤအလှူ၏အကျိုးကို။ ပစ္စနု
 ဘဝန္တာ။ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခိတာ။ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တု။ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။
 ဧဝံ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေနပကာရေန။ အကြင်
 အပြားအားဖြင့်။ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာနံ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတိနံ။
 အဆွေအမျိုးတို့အား။ ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးလှူအပ်၏။ တေနပကာရေန။ ထိုအပြား
 အားဖြင့်။ ဣဒံဝေါဉာတိနံဟောတု သုခိတာဟောန္တု။ ဉာတယောတိ။ ဣဒံ
 ဝေါဉာတိနံဟောတု သုခိတာဟောန္တု။ ဉာတယောဟူသောဤစကားကို။

ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံဝေါ
 ဥာတိနံဟောတုကိ၊ ဣဒံဝေါဥာတိနံဟောတုဟူ၍၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ်သော်
 လည်း၊ အညညန၊ သူတပါးသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊
 အညဿ၊ သူတပါးအား၊ ဖလဒံ၊ အကျိုးကိုပေးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဿမာနံ၊ ရည်မှတ်အပ်သော၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုလူ့တွယ်ဝတ္ထုသည်၊
 ဥာတိနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သောဆွေမျိုးတို့၏၊ ကုသလကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ
 အား၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ တထိ
 ယေဝဝတ္ထု၊ ထိုလူ့တွယ်ဝတ္ထုဟူသောအကြောင်းကြောင့် သာလျှင်၊
 တဒိဏ၊ ထိုခဏ၌၊ ဖလနိဗ္ဗတ္တကံ၊ အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သော၊ ကုသ
 လကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊
 ဒဿန္တော၊ ပြုတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေစတတ္ထာတိ စတုတ္ထဂါ
 ထာယ၊ တေစတတ္ထဟူသော စတုတ္ထဂါထာ၌၊ ပတ္တိမဗ္ဗဉ္စ၊ နောက်
 ထက်ဝက်ကို လည်းကောင်း၊ ပဟုတေအနုပါနမ္ဘိတိ ပဉ္စမဂါထာယ၊
 ပဟုတေအနုပါနမ္ဘိ ဟူသောပဉ္စမဂါထာ၌၊ ပုဗ္ဗဗ္ဗဉ္စ၊ ရှေ့ထက်ဝက်ကို
 လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေဥာတိ ပေတော၊ ထိုဆွေမျိုး
 ပြိတ္တာတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တံဒါနံ၊ ထိုရည်၍လှူအပ်သော
 အလှူကို၊ ဥာတကေတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဒိယုတိ၊ လှူအပ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌၊ သမန္တေတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ အာဂတံ၊ လာကုန်၍၊ သမာ
 ဂတံ၊ အညီအညွတ်ရောက်ကုန်၍၊ သမေဓာယဝါ၊ ပေါင်းမိကြကုန်၍
 လည်း၊ ကေန္တု၊ တပေါင်းတည်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဂတာ၊ လာ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဣမေဥာတယော၊ ဤအဆွေအမျိုးတို့သည်
 အမှောက်၊ ငါတို့၏အတ္ထာယ၊ အလို ဌ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဥဒ္ဓိသိဿန္တိ၊ ရည်
 မှတ်ပါကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိတေမတ္ထံ၊ ဤသို့သောအကျိုး၌၊ သမာ၊ အညီ
 အညွတ်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဟုတေအနုပါနမ္ဘိတိ၊ ပဟုတေအနု
 ပါနမ္ဘိဟူသည်ကား၊ တထိ၊ ထိုအခါ၌၊ အတ္ထုနော၊ မိမိအား၊ ပဟုတေ၊ များ
 စွာသော၊ အနုပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအပျော်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿမာနေ၊ ရည်မှတ်သည်ရှိ

သော်၊ သက္ကဋ္ဌအနုမောဒဇေတိ၊ သက္ကဋ္ဌအနုမောဒဇေဟူသည်ကား၊ အဘိသဒ္ဓဟန္တာ၊ အလွန်ယုံကြည်ကုန်လျက်၊ ကမ္မဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ အဝိဇ္ဇဟန္တာ၊ မစွန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိတ္တိကာရံ၊ အရိုအသေပြု၍၊ အဝိက္ခိတ္တဗိက္ကာ၊ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုဘွားဖြစ်၍၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤအလှူဇေတိသည်၊ နေ့၊ ငါတို့အား၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၏၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ အနုမောဒန္တိ၊ ဝမ်းသာကုန်၏၊ ဝီတိသောမနဿဇာတာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာနံ၊ ပြိတ္တာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သောသူတို့အား၊ တင်္ခိဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ ပလနိဗ္ဗတ္တကံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေစတတ္ထသမာဂတံ၊ ဥာတိပေတာသမာဂတာ၊ ပဟုတေ အနုပါနမိ၊ သက္ကဋ္ဌအနုမောဒဇေတိ၊ တေစတတ္ထသမာဂတံ၊ ဥာတိပေတာသမာဂတာ၊ ပဟုတေ အနုပါနမိ၊ သက္ကဋ္ဌအနုမောဒဇေဟူ၍၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပုန၊ တတနံ၊ ဥာတကေ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ နိဗ္ဗတ္တကုသလကမ္မဗလံ၊ ဖြစ်သောကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တာနံ၊ ခံစားကုန်သော၊ တေသံဥာတိနံ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အာရုန္တိ၊ အာရုံပြု၍၊ ထောမနာကာရံ၊ မြီးပွမ်းသော အခြင်းအရာကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စိရံဇိဝန္တု၊ မေထိပဉ္စမဂါထာယ၊ စိရံဇိဝန္တု၊ မေဟူ၍ ငါးခုမြောက်သောဂါထာ၏၊ ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓ၊ နောက်ထက်ဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာတိဆဋ္ဌဂါထာယ၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာဟူသော ဤမြောက်ခုမြောက်သောဂါထာ၏၊ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓ၊ ရှေ့ထက်ဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

စိရံဇိဝန္တု၊ စိရံဇိဝန္တုဟူသည်ကား၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဇိဝိနောဒိဗာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ နေ့ဥာတိတိ၊ နေ့ဥာတိဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတကော၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ယေသံဟေတုတိ၊ ယေသံဟေတုဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ဆွေအမျိုးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိကုန်၍၊ ယေသံ၊ အကြင်အ

ဆွေအမျိုးတို့၏၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ လတာမသေတိ၊ လတာမသေဟူသည်ကား၊ လတာမ၊ ငါတို့ရကုန်၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ တစ်ကပဗ္ဗိလဒ္ဓသမ္ပတ္တိ၊ ထိုခဏချအပ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အပဒိသန္တာ၊ မြင်ရကုန်လျက်၊ တကန္တိ၊ ဆိုကြပြောကြကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနုမောဒနေနစ၊ သာရခေါသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒါယကာနံ၊ အလှူပေးသောဆွေမျိုးတို့၏၊ ဥဒ္ဓေသေနစ၊ ရည်ညွှန်းလိုက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါယစ၊ မြတ်သောအဿှခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ ဒက္ခိတာ၊ အလှူရေစက်သည်၊ သဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တစ်ကပလနိပ္ပတ္တိကာ၊ ထိုခဏ၌အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခဏ၌၊ ဒါယကာ၊ အလှူကိုပေးတတ်သောအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဝိသေသဟေတု၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယေသံဟေတုလတာမသေတိ၊ ယေသံဟေတုလတာမသေဟူ၍၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာတိ၊ အမှာကဉ္စကတာပူဇာဟူသည်ကား၊ ဣဒါ၊ ဤကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ လန္ဓံ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမံဒါနံ၊ ဤအလှူကို၊ ဥဒ္ဓိဿန္တေဟိ၊ ရည်မှတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အမှာကဉ္စ၊ ငါတို့၏သာလျှင်၊ ပူဇာ၊ ပူးဇာခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်လေပြီ၊ ဒါယကာစအနိပ္ပလာတိ၊ ဒါယကာစအနိပ္ပလာဟူသည်ကား၊ ယဒိသန္တာနေ၊ အကြင်ဖြစ်စဉ်သောဘဝ၌၊ ပဒိစ္စာဂမယံ၊ စွန့်ကြဲပေးလှူခြင်းဖြင့်ပြီးသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ကဿ၊ ထိုပြိတ္တာအား၊ တက္ခေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ပလဒါနတော၊ အကျိုးကိုပေးသောအားဖြင့်၊ ဒါယကာစ၊ အလှူဒါယကာတို့သည်ကား၊ အနိပ္ပလာ၊ အကျိုးကိုမခံစားရကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ။

တ္ထေ၊ ဤစကား၌၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟာ၊ ဆိုလာရာ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အတတ်သို့ဆိုလာရာသနည်း၊ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း၊ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာ၊ ပြိတ္တာတို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတယောဝေ၊ မိဆွေအမျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ လတန္တိ၊ ရကုန်လေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အညေဝိ၊ ပြိတ္တာမှတစ်ပါးကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ လတန္တိ၊ ရသင့်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုလာရာ၏၊ ဇာဏုသောဏိနာ၊ ဇာဏု

တီရောကုရသတ္တဝါ

သောဏီအမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏန၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘန္တ၊ အရှင်တုရား၊
 ဣန္ဒြေ၊ ဤမိဆွေတမျိုးသေလွန်ရာ၌၊ အမှတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 ကျင့်အပ်သောဝတ္တရားသည်၊ ကိံ၊ အတ္တိ၊ အဘယ်သို့ရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပုဋ္ဌေန၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝတာဝေ၊ မြတ်စွာတုရားသည်
 သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဗျာကတံ၊ ကြားတော်မူအပ်၏၊ ဧတံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ
 တမ၊ အဿ၊ စင်စစ်၊ မယံ၊ ပြာဟူဏနာမ၊ အကျွန်ုပ်ပုဏ္ဏားတို့မည်သည်
 ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအလှူကောင်းမှုသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်သော၊
 ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအလှူကို၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပကပ္ပ
 တိ၊ သာလောဟိတာနံ၊ မိဆွေတမျိုးတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအလှူကို၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပကပ္ပ
 တိ၊ သာလောဟိတာနံ၊ မိဆွေတမျိုးတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်စေသလော၊ ကတ္တိ၊ အသို့နည်း၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာဖြစ်ကုန်သော၊ တေဥပက
 ပ္ပတိ၊ သာလောဟိတာ၊ ထိုမိဆွေတမျိုးတို့သည်၊ တံ၊ ဤအလှူကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ
 သုံးဆောင်ရလေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တု၊ နားတော်လျှောက်သည်
 ရှိသော်၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဌာနေ၊ ရောသောအရပ်၌၊ ဝိတနံ၊ တည်သော
 ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေ၏၊ အဌာနေ၊ မရောသောအရပ်
 ၌၊ နေဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တု၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ တံ၊ ဌာနံ၊ ထိုရောသောအရပ်
 သည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ ကတမံ၊ အဘယ်အရပ်သည်၊ အဌာနံ၊
 မရောသောအရပ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တု၊ နားတော်လျှောက်အပ်သည်
 ရှိသော်၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣတိ၊ ဤလူပြည်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊
 ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပရမ္မရဏာ၊
 သေသည်မှနှောက်ကာလ၌၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရလေ၏၊ နေရယံ
 ကာနံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ယောအာဟာရော၊
 အကြင်မီးတောက်မီးလျှံအစာအာဟာရသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုငရဲ၌

ဖြစ်သောအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုရေသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရေ၌၊ ယာပေတိ၊ မျှ၍၊ တေန၊ ထိုရေ၌ဖြစ်သော အာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုရေသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရေ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း၊ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ နဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်။ ။

ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ ဧကေဋ္ဌော၊ အချိုသော သူသည်၊ ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသော အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပရမ္ပဒေတာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိယာနံ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ယောအာဟာရော၊ အကြင်အာဟာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ ယာပေတိ၊ မျှ၍၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်၊ နဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်။ ။

ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ ဧကေဋ္ဌော၊ အချိုသောသူသည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရေတာ၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ ကောင်းသောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပရမ္ပဒေတာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ ဖြစ်ရာဘုံ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ ဖြစ်ရာဘုံ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ယောအာဟာရော၊ အကြင်အာဟာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုနတ်တို့၏ အာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာပေတိ၊ မျှ၍၊ တေန၊ ထိုနတ်တို့၏ အာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်ပြည်၌၊ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊

တိရောကုသုတ္တဝါဒနာ၊

တံခါနံ၊ ထိုရည်မှတ်၍ ပေးအပ်သောအလှူသည်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
မဖြစ်၊ ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣပေန၊ ဤလူ့ရွာ၌ကား၊ ဧကစ္စော၊ အရှိုသော သူ
သည်၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ (ပ)၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကော၊ မှားသော အယူရှိသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊
ပရမ္မရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတံ၌၊ ဥပ
ပစ္ဆတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ပေတ္တိဝိသယကာနံ၊ ပြိတ္တာတံ၌ ကျင်လည် ကုန်သော၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ယောအာဟာရော၊ အကြင်အာဟာရသည်၊
အတ္တိရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတံ
၌၊ ယာပေတိ၊ မှု၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
ပြိတ္တာတံ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣတော၊ ဤ
အသက် ရှင်သော လူ့ပြည်မှာ၊ မိတ္တာဝါ၊ ချစ်သော သူတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ မစ္စာဝါ၊ အကျိုးဝင်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥာတိသာ
လောဟိတာဝါ၊ မိစ္ဆေဘမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုပြိတ္တာ
ဖြစ်သောသူ၏၊ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ယံ၊ အကြင်အလှူကို၊ အနုပပဇ္ဇေန္တိ၊
ဆောင်နှင်းဝေဘနံ၍ သိစေကုန်၏၊ တေန၊ ထိုဝေဘနံအပ်သော ကုသိုလ်
အလှူဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတံ၌၊ ယာပေတိ၊ မှု၏၊
တေန၊ ထိုဝေဘနံအပ်သောကုသိုလ်ဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
ပြိတ္တာတံ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒံ၊ ခေါ်ပန၊ ဤအရင်သည်
လျှင်၊ ဌာနံ၊ ရရာသော အရပ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတံ၌၊ ဌိတဿ၊
တည်သောသူအား၊ တံခါနံ၊ ထိုအလှူကောင်းမှုသည်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘောဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊
ဥာတိသာလောဟိတော၊ မိစ္ဆေဘမျိုးဖြစ်သော၊ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာ
သည်၊ တံဌာနံ၊ ထိုရရာသောအရပ်သို့၊ အနုပပဇ္ဇော၊ မဖြစ်သည်၊ သပေပန
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ တံခါနံ၊ ထိုအလှူကို၊
ပရိဘုဂ္ဂတိ၊ သုံးဆောင်လေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ နားတော်လျှောက်
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဿ၊ ထိုလှူထော်သူ၏၊ အညေဝိ၊
တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ မိစ္ဆေဘမျိုး ဖြစ်ကုန်
သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ တံဌာနံ၊ ထိုရရာအရပ်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊

ပရိဘုရား၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော် မူအပ်သည် ဂှိသော်၊ တောဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊ ဥာတိသာလောဟိတော၊ မိဆွေဘမ္မိး ဖြစ်သော၊ သောစေဝ ပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုရော အရပ်၌၊ အနုပပန္နော၊ မဖြစ်သည်။ သပေပနဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ အဿ၊ ထိုအသက်ရှင်သောသူ၏၊ ဥာတိသာလောဟိတော၊ မိဆွေဘမ္မိး ဖြစ်ကုန်သော၊ အညေပိပေတော၊ တပါးသောပြိတ္တာတို့သည်လည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုရောအရပ်၌၊ အနုပပန္နော၊ မဖြစ်ကုန်သည်။ သပေပနဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပရိဘုရား၊ သုံး ဆောင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်အပ်သည်ဂှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဥာတိ သာလောဟိတေတိ၊ မိဆွေဘမ္မိး ဖြစ်ကုန်သော၊ ပေတေတိ၊ ပြိတ္တာတို့မှ၊ ဒိဗောနံ၊ ရှည်လျားစွာသော၊ ဣမိနာ အဋ္ဌ၊ နာ၊ ဤအစွန့်၌၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်သော၊ ယဒိဒံ၊ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အရပ် သည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုဆိတ်သော အရပ်ဖြစ်ခြင်း သည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ အနဝကာသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဒါယကောပိ၊ အလှူပေးသော မိဆွေ ဘမ္မိးသည်လည်း၊ အနိပ္ပလော၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာဂဓဿ၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုး ရသော၊ ရညော၊ ဗိဒ္ဓိသာရမင်းအား၊ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၌ဖြစ် ကုန်သော၊ ပုဏ္ဏဉာတိနံ၊ ရှေးဘဝအဆွေအမျိုးတို့အား၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံ ခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ထောမေန္တော၊ ငြိမ်းစွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီးဝေ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏၊ ဧတေဥာတိ၊ ထိုအဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ဣမာယ ဒါနသမ္ပဒါယ၊ ဤသို့သော အပေး အကမ်းဖြင့်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လို ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ထောမေန္တိတိ၊ ငြိမ်းစွမ်း ကုန်၏ဟု၊ ဒုဿေန္တော၊ ပြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရံဇိန္တိ၊ နောဥာတိ၊ ယေသံဟေတု လဘာမသေ၊ အဋ္ဌာကဋ္ဌကတာပူဇော၊ ဒါယကာစအနိပ္ပ လာတိ၊ ဝိရံဇိန္တိ၊ နောဥာတိ၊ ယေသံဟေတု လဘာမသေ၊ အဋ္ဌာကဋ္ဌ ကတာပူဇော၊ ဒါယကာစအနိပ္ပလောဟူ၍၊ ဝတ္တော၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပုန၊ တ ဘာနံ၊ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နာနံ၊ ပြိတ္တာတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့အား၊ ကထိဂေါရက္ခာဒိနော၊ လယ်ယွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်း အစရှိ သော၊ သမ္ပတ္တိပဋိလာဘ ကာရဏဿ၊ ချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်း

၏အဘာဝဉ္စ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်
 မှ၊ ဒိန္နဲန၊ ပေးအပ်သော အလှူဖြင့်၊ ယာပနဘာဝဉ္စ၊ မှုသည်၏အဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေန္တာ၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဟိတတ္ထ
 ကသိဘိဆဗ္ဗ ဂါထာယ၊ နဟိတတ္ထ ကသိဟူသော ခြောက်ကြိမ်မြောက်
 သောဂါထာ၏၊ ပစ္ဆိမေစ္စ၊ နောက်ထက်ဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါဏိဇာ
 တာဒိသိဘိဣမံသတ္တမဂါထဉ္စ၊ ဝါဏိဇာတာဒိသိအစရှိသောခုနစ်ကြိမ်
 မြောက်သောဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ အာပာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဏှ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္တဝတ္ထနာမ၊ အနက်၏
 အဖွင့်တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ တတ္ထပေတ္တိဝိသယေ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊
 ယံ၊ အကြင်လယ်လုပ်ခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့
 သည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပဒိုလဘေယျ၊ ရကုန်ရာ၏၊ သာကသိ၊ ထို
 လယ်လုပ်ခြင်းသည်၊ နဟိတတ္ထ၊ မရှိသည်သာတည်း၊ ဂေါရက္ခေတ္တနုပိဇ္ဇတိ
 တိ၊ ဂေါရက္ခေတ္တနုပိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ကသိဝေ၊ လယ်လုပ်
 ခြင်းသည်သာလျှင်၊ န၊ မရှိသည်မဟုတ်သေး၊ ယံ၊ အကြင်နွားကျောင်းခြင်း
 ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ တေ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပဒိုလ
 ဘေယျ၊ ရကုန်ရာ၏၊ သာဂေါရက္ခာပိ၊ ထိုနွားကျောင်းခြင်းသည်စည်း၊
 ဧတ္ထပေတ္တိဝိသယေ၊ ဤပြိတ္တာဘုံ၌၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဝါဏိဇာတာဒိသိနုတ္တိတိ၊
 ဝါဏိဇာတာဒိသိနုတ္တိဟူသည်ကား၊ ယာ၊ ကြင်ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တေ
 သံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ သမ္ပတ္တိပဒို လာဘာဟေတု၊ စည်းစိမ်ကိုရခြင်း၏အ
 ကြောင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝါဏိ
 ဇာပိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဟိရညေန ကယောကယန္တိ၊
 ဟိရညေနကယောကယံဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်း
 သည်၊ တေသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ သမ္ပတ္တိပဒိုလာဘာဟေတု၊ စည်းစိမ်ကိုရ
 ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိရညေန၊ ရွှေငွေဖြင့်၊ တတ္ထ၊
 ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကယပိက္ကယန္တိ၊ ရောင်းခြင်း
 ဝယ်ခြင်းသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတောဒိန္နဲနယာပေန္တိ၊ ပေတာကာလင်္ဂ
 တာတဟိန္တိ၊ ဣတောဒိန္နဲနယာပေန္တိ၊ ပေတာကာလင်္ဂတာတဟိဟူ
 သည်ကား၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဥာတိဟိဝါ၊ မိသေ
 ဘမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တာမဂ္ဂေဟိဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းအကျုံးဝင်
 သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိန္နဲန၊ ပေးအပ်သောအလှူဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊
 မှုကုန်၏၊ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်သို့၊ ဂမေန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပေတာတိ၊

ပေတာဟူသည်ကား၊ ပေတ္တိဝိသယူပပန္နဝ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာလင်္ဂတာတိ၊ ကာလင်္ဂတာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ ဝိပိဏ်၊ မရဏကာလေ၊ သေသောကာလ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာလကဏာဘိ၊ ကာလကတာဟူ၍၊ ပါဌော၊ ပါဌသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ကတကာလာ၊ ပြုအပ်သော၊ ကာလမှ၊ ကတမရဏာ၊ သေခြင်းကိုပြုအပ်ပြီးသည်မှ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနတ်တည်း၊ တဟိန္တိ၊ တဟိဟူသည်ကား၊ တတ္ထိပေတ္တိဝိသယေ၊ ထိုပြိတ္တာဘုံ၌။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣတောဒိန္နေနယာပေန္တိ၊ ပေတာကာလင်္ဂတာတဟိန္တိ၊ ဣတောဒိန္နေနယာပေန္တိ၊ ပေတာကာလင်္ဂတာတဟိ ဟု၊ ဝတ္တဝါ၊ ဝိနိတော် မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို ပကာသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓမေဥဒကံဝုဋ္ဌန္တိ၊ ဣဒံဂါထာနွယံ၊ ဥဒ္ဓမေဥဒကံဝုဋ္ဌအဝရှိသော ဤဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ အာဟာ၊ ဝိနိတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥဒ္ဓမေထလေ၊ ကုန်းမြင့်ရာဖြစ်သော၊ ဥဿာရေ၊ ရေမှရှိသော၊ ဘုခိဘာဂေ၊ မြေအတို၌၊ မေစေဟိ၊ မိမိတို့သည်၊ အဘိဝုဋ္ဌံ၊ သည်းစွာရှာ အပ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နိန္နံ၊ ချိုင်းဝှမ်းရာ အရပ်သို့၊ ပဝတ္တတိ၊ စီး၏၊ ယောယောဘုခိဘာဂေ၊ အကြင်အကြင်မြေအတိုသည်၊ နိန္နော၊ ချိုင်း၏၊ ဩဏတော၊ ဝှမ်း၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုချိုင်းဝှမ်းရာအရပ်သို့၊ ပဝတ္တတိ၊ စီး၏၊ ဝတ္တတိ၊ သွား၏၊ ပါသုဏာတိယထော၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးပြည့်စုံ၏၊ ပါဝုဘဝတိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနတ်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နိန္နံ၊ ချိုင်းဝှမ်းရာ အရပ်သည်၊ ဥဒကပဝတ္တိယာ၊ ရေစီးခြင်း၏၊ ဌာနံ၊ ဣဝ၊ အကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပေတ လောကော၊ ပြိတ္တာအရပ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥဒက ပဝတ္တနံ၊ ရေစီးသကဲ့သို့၊ ဒါနုပကပ္ပနာ၊ အလှူပေးသဖြင့် ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ဆရာ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသည် ဟူမူကား၊ ဣဒံခေါဗြဟ္မဏဋ္ဌာနံ ယတ္ထဋ္ဌိတဿ တံဒါနံဥပကပ္ပတိတိ၊ ဣဒံခေါဗြဟ္မဏဋ္ဌာနံယတ္ထဋ္ဌိတဿ တံဒါနံဥပကပ္ပတိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကန္ဓရပစ္စေသာခါပသာဂ ကုသုန္ဒ၊ မဟာကုသုန္ဒ၊ သန္နိပါတေဟိ၊ တောင်ကြား၊ ပတ်ကြား၊ မြောင်းကြီး

မြောင်းငယ် ချောင်းငယ်ချောင်းကြီးတို့မှ စီးလာကုန်သဖြင့်၊ ငါရိဝဟာ၊ ရေကိုဆောင်ကုန်သော၊ မဟာနန္ဒော၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်တို့သည်၊ ပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သာဓရံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ ပရိပူရေန္တိ ယထာ၊ ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံပိတထာ၊ ထိုအတူလည်း၊ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ခါနံ၊ အလှူသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူဖြင့်၊ တတံ၊ ထိုပြိတ္တာထံ၌၊ ကာလကံတာ၊ သေကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ယာပေန္တိ၊ မှုကုန်၏။ ဣကိဣဗ္ဗံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဥပမာတိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တာနံ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣတော၊ ဤဆွေမျိုးမှ၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ လစ္ဆာမာတိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ ဟု၊ အာသာဘိဘူတာ၊ အလိုသည်နှင့်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥာတိဗာရံ၊ အဆွေအမျိုးအိမ်သို့၊ အာဂတ္တာပိ၊ လာကုန်၍လည်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအလိုကို၊ ဧထေတိ၊ ပေးကုန်ထောဟု၊ ယာစိတံ၊ တောင်းအံ့သောငှါ၊ အသမတ္ထာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုအသက်ရှင်သောဆွေမျိုးတို့အား၊ ဣမာနိအနုဿရ၊ တဝတ္ထုနိ၊ ဤသို့အဖန်ဖန် အောက်မေ့အပ်သော အကြောင်းတို့ကို၊ အနုဿရေန္တံ၊ အောက်မေ့သော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူရေစက်ကို၊ ဒန္တာတိ၊ လှူလေလောဟု၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အခါသိမေတိဣဗ္ဗံ၊ ဂါထံ၊ အခါသိမေဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟာ၊ မိနံတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣဒံနာမေဝံ၊ ဤမည်သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံနာမေညံ၊ ဤမည်သောစပါးကိုလည်းကောင်း၊ အခါသိမေ၊ ပေးဘူးလေပြီ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံနာမကိစ္စံ၊ ဤမည်သောကိစ္စကို၊ အတ္တနာဝါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း၊ လောဂံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်လျက်၊ အကာသိ၊ ပြုဘူးလေပြီ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အမ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏။ မာတိတောဝါ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ဝိတိတောဝါ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နတ္တာ၊ စပ်သည်၍အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥာတိ၊ အဆွေအမျိုးတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သိနေဟဝသေန၊

ချစ်ကျုံးဝင်သည်အစွမ်းဖြင့်၊ တာဏသမက္ခတာယ၊ ဗြိဒ္ဓါခြင်းဌာစွမ်းနှင့်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်းအသုကော၊ ဤမည်သောသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟပံသုကီဗ္ဗိတော
 အတူတကွမြေရှုံ့ကလေးတက်ဖြစ်၍၊ သခါခင်ပွန်းတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အနုဿရန္တော၊ အဖန်ဖန်
 အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိဏံ၊
 အလှူခရဝက်ကို၊ ဒဇ္ဇော၊ ပေးလှူ၍၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ နိဗျာတပဿံ၊ ဆောက်နှင်း
 ပါ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠာကို၊
 အပဇော၊ တနည်းယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပေတာနံဒက္ခိ
 ဏာဒဇ္ဇာတိ၊ ပေတာနံဒက္ခိဏာဒဇ္ဇာဟူသော၊ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒဇ္ဇော၊ ဒဇ္ဇာမည်၏၊ သာ၊ ထိုပေးအပ်သောဝတ္ထုသည်၊ ကာ၊ အတယ်
 နည်း၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိဏာ၊ ပေးအပ်သော အလှူကုသိုလ်
 တည်း၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာသျှင်၊ အဒါသိမေတိအာနိနာ၊ အဒါသိမေ
 ဤသို့အာဂ္ဂိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သူ
 သော၊ အမှုကို၊ အနုဿရံ၊ အနုဿရဏော၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်းသည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ ကဏဝစနပသင်္ဂေ
 ကရိတံ၊ ဝိဘတ်ဖြင့်လင်းပါးခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသည်ရှိသော်၊ ပစ္စတ္တဝ
 စနံ၊ ပစ္စမာဝိဘတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဧံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိ
 ဏာ၊ အလှူကို၊ နိဗျာတနေ၊ ဆောက်နှင်းရာ၌၊ ကာရဏာဘူတာနိ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုဿရဏဝတ္ထုနံ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့သောဝတ္ထု
 တို့ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဒါသိမေအကာသိမေ
 ဉာတိမိတ္တာသခါစမေ၊ ပေတာနံဒက္ခိဏံဒဇ္ဇော၊ ပုဗ္ဗေကတမနုဿရန္တိ၊ အဒါ
 သိမေအကာသိမေ၊ ဉာတိမိတ္တာသခါစမေ၊ ပေတာနံဒက္ခိဏံဒဇ္ဇော၊ ပုဗ္ဗေက
 တမနုဿရံဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
 သည်၊ ဉာတိမရဏေန၊ ဆွေမျိုးတို့သေလွန်သဖြင့်၊ ဝတ္ထုသောကာမိပရာ
 ဝေ၊ ထိုလွှဲစားပိုးရိပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းရှိကုန်သည်သာသျှင်
 ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ခပ်ကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သေလွန်
 သောသူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျုံး၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရမျှသော ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုကို၊ နဒေန္တိ၊ မပေးမချွေကြကုန်၊ တေသံ၊ ထိုအသက်ရှင်သော

တိရောကုသုတ္တဝတ္ထနာ၊

အသေ့အမျိုးတို့အား၊ ကံရုတ္တသောကာမိ၊ ထိဒိကြွေးခြင်းပိုးရိပ်ခြင်းအစ
 ရှိသည်လည်း၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ အတ္တပရိတာပနမေဝ၊ မိမိကိုယ်၏ပင်ပန်း
 ကာမျှသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခု
 သော၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ နနိပ္ပာဒေတိ၊ မပြီးစေနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသော၊ နှော
 ပြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဟိ၊ ရုက္ခံဝါတိ၊ နှစ်ဝါတိ၊ နဟိ၊ ရုက္ခံဝါအစရှိသော
 ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ရုက္ခန္တိ၊ ရုက္ခံဟု
 သည်ကား၊ ရောဓနံ၊ ဝိခြင်း၊ ရောဓိတ္တံ၊ ဝိသည်၏အဖြစ်၊ အသယုပါတနံ၊ မျက်
 ရည်ကိုကျစေခြင်း၊ ဧတေန၊ ဤရုက္ခံဝါဟုသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကာယပရိဿမ်၊
 ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြေတော်မူ၏၊ သောကောတိ၊ သောကော
 ဟုသည်ကား၊ သောစနာ၊ ပိုးရိပ်ခြင်း၊ သောစိတတ္ထံ၊ ပိုးရိပ်သည်၏အဖြစ်
 ဧတေန၊ ဤသောကောဟုသောပုဒ်ဖြင့်၊ စိတ္တပရိဿမံ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
 ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြေတော်မူ၏၊ ပရိဒေဝနာတိ၊ ပရိဒေဝနာဟုသည်ကား၊ ဥာတိ
 ဗျသနေန၊ သေ့မျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းဖြင့်၊ ဗုဠဿ၊ တွေ့သောသူအား၊ ဧက
 ပုတ္တက၊ အိုတယောက်သည်သောသား၊ ဝိယမနာပ၊ အိုချစ်စွာသော
 သား၊ ကဟံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဂုဏဝဏ္ဏနာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ငြီးမွမ်းကုန်လျက်၊ ဝာ
 လပ္ပနာ၊ မြည်တမ်းခြင်းတည်း၊ ဧတေန၊ ဤငရဲဒေဝနာဟုသောပုဒ်ဖြင့်၊
 ပစိပရိဿမံ၊ နှုတ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြေတော်မူ၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ယံ၊ ရုက္ခံဝါ၊ အကြင်ငိုကြွေး
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောသောကောဝါ၊ အကြင်ပိုးရိပ်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ယာပရိဒေဝနာ၊ အကြင်မြည်တမ်း
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ထံ၊
 ထိဒိကြွေးခြင်းပိုးရိပ်ခြင်းမြည်တမ်းခြင်းသည်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိတာပတေဝ၊ ပူပန်စေသည်သာတည်း၊ ဧဝံ
 တိဋ္ဌန္တိ၊ ဥာတယောတိ၊ ဧဝံတိဋ္ဌန္တိ၊ ဥာတယောဟုသည်ကား၊ ရုက္ခန္တိ၊ ဝိ
 ကြွေးခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ နုရုတ္တကဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဒေသေတွာ၊ ပြေတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ မဂဂရာဇေန၊ မဂတိုင်းကို
 အပိုးရသောဗိဗ္ဗိသာရမင်းသည်၊ ဒိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ယာဒက္ခိသာ၊
 အကြင်အလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာ၊ ထိုအလှူ၏၊ သာတ္ထိကဘာဝံ၊
 အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသော၊ ပြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အယဉ္ဇ

ခေါ်ဒက္ခိကာတိဏ္ဍဝါထံ၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိကာအစရှိသော ဤဂါထာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇံ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိ
 ကာ၊ ဤအလှူကို၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ အဇ္ဈယနေ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဥပတိဂဏံ၊ ခေတ္တမျိုးအပေါင်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဒိန္နာပေးလှူ
 အပ်ပြီ၊ သာ၊ ထိုအလှူသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သံဃော၊ သံဃာ
 တော်သည်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊
 ပုညက္ခေတ္တံ၊ မျိုးစေ့၏စိုက်ပြီးရာလယ်မြေကဲ့သို့ ကောင်းမှု၏ စိုက်မျိုး
 ရာလယ်မြေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဃဒ္ဓိ၊ သံဃာ
 တော်၌၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်သည်၊ အဿတဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ ပေတဇနဿ၊ ပြိတ္တာဖြစ်သောသူအား၊ ဒိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ
 ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဥပကပ္ပတိ၊ မျောက်၏။ သမ္ပန္နတိ၊
 ပြည့်စုံ၏။ ပလတိ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပကပ္ပတိတိစ၊ ဥပကပ္ပတိ ဟူသည်ကား၊ ဌာနတော၊
 တခဏခြင်း၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
 ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ စိရေန၊ ကာလကြာမြင့်မှ၊ နဥပကပ္ပတိ၊ ထင်စွာ
 မဖြစ်၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ တံခဏံညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
 ပနိဘန္တံ၊ ရှေးရှုထင်သည်ကို၊ ဌာနသောဝ၊ တခဏ ခြင်းသာလျှင်၊ ဇေတံ
 တထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပနိဘတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုပ္ပတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဇံ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝပိ၊ ဤသို့ရည်
 မှတ်၍ပေးသောအလှူ၌လည်း၊ တံခဏံညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဥပကပ္ပန္တံ၊
 ထင်စွာဖြစ်သည်ကို၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်းဖြင့်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ရှေးရှုထင်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယတ္ထဋ္ဌိတဿတံခါနံ ဥပကပ္ပတိတိယံဝစနံ
 ဝါ၊ ယတ္ထဋ္ဌိတဿတံခါနံ ဥပကပ္ပတိဟူသောအကြင်စကားကိုလည်း၊ ဝတ္တံ
 ဆိုအပ်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဇာတုသောဏိပုဏ္ဏား၊ နှုခံခေါ၊ ဤသည်လျှင်၊ တံ၊
 ထိုသို့ရခြင်းသည်၊ ဌာနံ၊ ရောသော အကြောင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 ခုပ္ပိပါသိက ဝန္တာသပရေတ္တုပဇီဝိနုဇ္ဈာမတဏှိကာဒိတဒဘိန္ဒု၊ ခုပ္ပိပါသိ
 ကပြိတ္တာ ဝန္တာသပြိတ္တာပရေတ္တုပဇီဝိပြိတ္တာ နုဇ္ဈာမတဏှိကပြိတ္တာအစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့် အထူးအပြားရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဋ္ဌိတာနံ၊ တည်သော
 ပြိတ္တာတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို၊

တိရောကုဒ္ဓ သုတ္တဝတ္ထုနာ၊

ဝေဒန္တောပေးသည်ရှိသော်၊ သောဇထိသုသည်၊ မေငါအား၊ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ လောကော၊လောက၌၊ဝုစ္ဆတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ဝေတထာ၊ထိုအတူ၊ ဣမတ္ထိံ၊စအတ္တဝိကပ္ပေ၊ဤသို့သော အနက်အထူးကို ကြံရာ၌ကား၊ ဥပကပ္ပတိတိ၊ ဥပကပ္ပတိ ဟူသည်ကား၊ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နိပ္ပတ္တတိ၊ပြီးပြည့်ရုံ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

ဝေံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရညာ၊ဗိဒ္ဓိသာရမင်းသည် ဗိန္နာယ၊ပေးလှူအပ်သော၊ ဒက္ခိကာယ၊အလှူ၏၊ သာတ္ထိကသာဝံ၊ အကျိုး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလို၍၊ အယဉ္ဇခေါဒက္ခိကာ ဗိန္နာသံစာမိသုပ္ပတိမ္ဘိတာ၊ဒီဗ္ဗတ္တိဟိတာယဿ၊ ဋ္ဌာနသောဥပကပ္ပတိ တိ၊အယဉ္ဇခေါဒက္ခိကာဗိန္နာသံစာမိသုပ္ပတိမ္ဘိတာ၊ဒီဗ္ဗတ္တိဟိတာယဿ၊ ဋ္ဌာနသောဥပကပ္ပတိဟု၊ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊တဖန်၊ ယထွာ၊အ ကြင်ကြောင့်၊ ဣမံဒက္ခိကံ၊ဤအလှူကို၊ ဥာတိနံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏၊အတ္တာ ယ၊အလို၊ငှါ၊ဒေန္တန၊ပေးလှူသဖြင့်၊ ဥာတိဟိ၊အသက်ရှင်သောဆွေမျိုး တို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗကရဏ ကိစ္စဝသေန၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဥာတိဓမ္မောတိ၊ဆွေမျိုးတို့သည်ပြုအပ်သောတရားဟု၊ နိဒဿိ တော၊ညွှန်းတော်မူ၏၊ဗဟုဇနဿ၊များစွာသောလူအပေါင်းအား၊ ပါကဠံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတော၊ပြုတော်မူအပ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ နိဒဿနံ၊ ညွှန်ခြင်းကို၊ ကတော၊ပြုတော်မူ၏၊ တုဗ္ဗေဟိဝိ၊ သင်မင်းကြီး တို့သည် လည်း၊ ဥာတိနံ၊ပြိတ္တာဖြစ်သော ဆွေမျိုးတို့၏၊ အတ္တာယ၊အကျိုးငှါ၊ဝေ မေဝ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥာတိဟိ၊ အသက်ရှင်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗကရဏကိစ္စဝသေန၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥာတိဓမ္မော၊အဆွေအမျိုးတို့၌ကျင့်အပ်သောတရားကို၊ ပရိပူရေတဗ္ဗော၊ ဖြည့်အပ်၏၊ နိရုတ္တကေဟိ၊အကျိုးမရှိကုန်သော၊ ရုတ္တာဒီဟိ၊ငိုကြွေးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊အတ္တာ၊မိမိကိုယ်ကို၊နပရိတာပေတဗ္ဗော၊ပေပုပန်စေအပ် တေပပေတေ၊ထိုပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊နတ်၏ ချမ်းသာကို၊အဓိ ဝမန္တန၊ရေလေသဖြင့်၊ပေတာနံ၊ပြိတ္တာတို့၏၊အတ္တာယ၊အကျိုးငှါ၊ ဥဇ္ဇာ ရာ၊မြတ်သော၊ ပူဇော်လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ပြုအပ်၏၊ဗုဒ္ဓပမုခဉ္စ၊ တုရားအမှူးရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊သံစံ၊သံစာတော်ကို၊အနုပါနာဒီဟိ၊ ဆွမ်းအပျော်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊သန္တပ္ပန္တေန ရောင့်ရဲစေသဖြင့်၊ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ဗလံ၊ခွန်အားကို၊ အနုပ္ပဒိန္နံ၊အစဉ်အတိုင်းပေးခြင်းသည်။

ဥဋ္ဌာရုံမြတ်၏။ အနုကမ္မာဒိဂုဏပရိဝါရဋ္ဌ၊ အစဉ်သနားခြင်းအစရှိသော
 ဂုဏ်အခြံအရံ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ စာဂစေတနံ၊ စာဂစေတနာကို၊
 နိဗ္ဗတ္တေန္တေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
 ကို၊ ပသကံ၊ ပွားစေအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ယထာဘူစူဂုဏဟိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွမ်း
 တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သောအယံဓမ္မော၊ ထိုတရားကို၊ ဥာတိဓမ္မော၊ အစေ့
 အမျိုးတို့သည်ကျင့်အပ်သောတရားဟူ၍လည်း၊ နိဒ္ဒသိတော၊ ညွှန်တော်
 မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာဂါထာပဒေန၊ ဤသို့သောဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ တဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ ဓမ္မိယာကထာယ၊
 တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓေသေတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ ။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဥာတိဓမ္မနိဒ္ဒသနမေဝ၊ ဥာတိဓမ္မကိုပြ
 တော်မူခြင်းသည်လျှင်၊ သန္ဓေသနာနာမ၊ ကောင်းသော ပြခြင်းမည်၏။
 ပေတာနံပူဇာစကတာ ဥဋ္ဌာရာတိဣမိနာ၊ ပေတာနံပူဇာစကတာ ဥဋ္ဌာရာ
 ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ ဥဋ္ဌာရာတိ၊ ဥဋ္ဌာရာဟူသည်ကား၊ ပသံသနမေဝ၊ မြီးမွမ်းအပ်
 သောစကားသာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ပူဇာ
 ကရဏေန၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ သမာဒပေနံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းတည်း။
 ဗလဉ္စတိက္ခု၊ နံမနုပ္ပဒိန္နန္တိ ဣမိနာ၊ ဗလဉ္စတိက္ခု၊ နံမနုပ္ပဒိန္နန္တိဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊
 သမုတ္တေဇေတိ၊ ရှင်စေတီစေ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတ္ထ၊
 ဤအရာ၌၊ ဇေဝိဓာနံ၊ ဤသို့သောအစီအရင်သည်၊ ဗလ္လာနုပ္ပဒါနမေဝ၊ အား
 အစွမ်းသတ္တိကိုပေးခြင်းသည်သာတည်း။ ဗလ္လာနုပ္ပဒါနတာတိပဒေန၊ ဗလ္လာ
 နုပ္ပဒါနတာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဥဿာဟဝစာနုနု၊ အားထုတ်ခြင်းကိုပွား
 စေသဖြင့်၊ သမုတ္တေဇေနံ၊ ကောင်းစွာထက်စေခြင်းတည်း။ တုမ္ပေဟိပုညံ
 ပသုတံ အနုပ္ပကန္တိ ဣမိနာ၊ တုမ္ပေဟိပုညံ ပသုတံ အနုပ္ပကံ ဟူသော
 ဤပုဒ်ဖြင့်၊ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ရှင်စေ၏။ ဟိသစ္စံ၊
 ထိုစကား သည်မှန်၏။ ပုညပသုတ ကိတ္တနမေဝ၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌
 လေ့ကျက်ခြင်းကို ကြားခြင်းကိုလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တဿ၊ ထိုဗိမ္ဗိ
 သာရမင်းကို၊ ယထာဘူစူဂုဏ သံဝဏ္ဏနဘာဝေန၊ ဟုတ်တိုင်းသောဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုမြီးမွမ်းတော်မူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ပဟံသ ဇနနတော၊
 ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်ခြင်းကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ သမ္ပဟံ

တိရောကုဋသုတ္တဝဏ္ဏနာမံ

သနန္တိ၊ သမ္ပဟံသနံဗုဒ္ဓါ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ဏ္ဍိ၊ ဒေသနာပရိယော
 သာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌လည်း၊ ပေတ္တိဝိသယူပပဝတ္တိအာဒိန
 ဝဝဏ္ဏနေန၊ ပြိတ္တာသံဃ်၌ဖြစ်ခြင်း၏ အပြစ်ကို ဖွင့်တော်မူသောကြောင့်၊
 သံဝိဂ္ဂါနံ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သော၊ ယောနိသော၊ အသင့်နှလုံး သွင်းသော
 အားဖြင့်၊ ပဒဟာတံပဒဟန္တာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းကုန်သော၊ စတုရာဘိ
 တိယာပါကသ ဘာသာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား၊
 ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကို ရခြင်းရှိသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယဒိ
 ဝသေဝိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း၊ ဧကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဣဒေမေဝ တိရောကုဋံ၊ ဤတိရောကုဋ
 သုတ္တန်ကိုပင်လျှင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယာဝသတ္တ
 မဒိဝသာ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်အောင်၊ တာဒိသောဧဝ၊ ထိုသို့သာလျှင်ဖြစ်သော၊
 ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပရမတ္ထဇောတိ ကာယ၊ ပရမတ္ထဇော
 တိကအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌၊ တိရော
 ကုဋသုတ္တဝဏ္ဏနာမံ၊ တိရောကုဋသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

နိမိကဏ္ဍသုတ္တဝဏ္ဏနာမံ

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တိရောကုဋနန္တရံ၊ တိရောကုဋသုတ်၏အခြားမဲ့၌၊
 နိမိနိဓေတိပုရိသော တိအာဒိနာ၊ နိမိနိဓေတိပုရိသော အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ယဒိဒံယံ၊ နှစ်နှစ်နှစ်နိမိကဏ္ဍံ၊ အကြင်နိမိကဏ္ဍသုတ်တော်ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်
 ၏၊ တဿနိမိကဏ္ဍဿ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခေပ
 ကာရဏံ၊ ထားခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဘာသိတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ အဋ္ဌ၊ ပြုတ္တိ၊
 အဋ္ဌ၊ ပြုတ္တိကိုလည်း၊ ဒိပေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊
 ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အဿ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်
 ၏၊ နိက္ခေပကာရဏံ၊ ထားခြင်း၏အကြောင်းကို၊ တာဝ၊ ငှားဦးတွာ၊ ဣဝ၊
 ဤအရာ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ဏ္ဍိ၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်
 ချဲ့ဦးအံ့၊ ဣဒံနိမိကဏ္ဍံ၊ ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣဒိနာနုတ္တမေန၊ ဤသို့သောဒေသနာတော်၏အစဉ်ဖြင့်၊ အဂတ္တန္တိ၊
 ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ အနုမောဒနာဝဿေန၊ အနုမောဒနာ၏

အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတ္တဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တိရောကုဋ္ဌဿ၊ တိရောကုဋ္ဌသုတ်အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မိထုနဘူတံ၊ စပ်ရှက်သောအားဖြင့်ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တိရောကုဋ္ဌန၊ တိရောကုဋ္ဌသုတ်ဖြင့်၊ ပုညဝိရဟိတာနံ၊ ကုသိုလ်မှကင်းကုန်သောသုတို့၏။ ဝိပုတ္တိံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ဒဿေတူ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣမိနာ၊ ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်ဖြင့်၊ ကတပုညာနံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသုတို့၏။ သမ္ပတ္တိဒဿနတ္တန္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြအံ့သောငှါလည်း၊ ဣဒံ၊ ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်ကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ အဿ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ နိက္ခေပကာရကံ၊ ထားခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ။

အဿ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိပန၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ တးယာက်သော၊ ကုဋု၊ မြို့ကော၊ သူကြွယ်သည်။ အဗျော၊ ကြွယ်ဝသည်။ မဟဒ္ဒနော၊ များသောဥစ္စာရှိသည်။ မဟာဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်။ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သောစ၊ ထိုသူကြွယ်သည်ကား၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတမလမန္တေ၊ ရေ၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးကင်းသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဂါရံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ အဏ္ဍာဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဧကတ္ထိံ၊ ဒီဝသေ၊ တနေသောနေ၌၊ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုလံ၊ စာသ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ခါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တေနဝသမယေန၊ ထိုအလှူပေးသောအခါ၌လည်း၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ နေတ္ထိကော၊ ဥဋ္ဌာဖြင့် အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ တဏ၊ အချင်း၊ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဣတ္ထန္နာမံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ကုဋု၊ မြို့ကံ၊ သူကြွယ်ကို၊ အာနေတိ၊ ဆောင်ချေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏။ သော၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားသည်။ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ တံကုဋု၊ မြို့ကံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်၊ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည်။ တံ၊ သင်သူကြွယ်ကို၊ အာမန္တေ၊ ထိုခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကုဋု၊ မြို့ကော၊ သူကြွယ်သည်။ သဒ္ဓါ၊ ဒီဂုဏသမန္နာဂတေန၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခု

နိမိကဏ္ဍသုတ္တဝါ

သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၊ ပရိဝါသန္တော၊ ဆွမ်းကျွေးစဉ်ဖြစ်၍၊ ဘောဂုရိ
 သ၊ အိုယောကျ်ား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားနှင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပစ္ဆာ၊
 နောက်မှ၊ အာဂမိဿာမိ၊ လာပါအံ့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ နိဓေန္တော၊ မြုပ်ထားစဉ်ဖြစ်၍၊ ငြိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘုတ္တာဝိ၊
 ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်၊ ပဝါရိတော၊ တံပြီဟူ၍ဖြစ်တော်မူပြီးသော်၊ တ
 မေဝပုညသမ္ပဒံ၊ ထိုသို့သောကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပရမတ္ထတော၊
 ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိတိ၊ သိမှီးအပ်သောဥစ္စာဟူ၍၊ ဒဿေတံ၊ ပြန်သော
 ဌ၊ တဿကုမုမ္မိကဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား၊ အနုမောဒနတ္ထံ၊ ဝမ်းမြောက်
 စိတ်သောဌ၊ နိမိနိဓေတိဂုရိသော၊ တိဗ္ဗမာဂါထာယော၊ နိမိနိဓေတိဂုရိ
 သောအစရှိသော ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိတည်း။ ။

င်္ဂံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ နိမိကဏ္ဍသုတ်၊ ထိုနိမိကဏ္ဍသုတ်၏၊ ဣဒါ၊ ဤအရာ၌၊
 နိက္ခေပကာရဟံ၊ ထားခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဘာသိတွာ၊ ပြဆိုပြီး၍၊ အ
 ဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကိုလည်း၊ ဒိပေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္ထ
 ဝတ္ထုနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ။ တတ္ထ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌၊ နိမိနိဓေတိဂုရိသောတိ၊ နိမိနိဓေတိဂုရိသောဟူသည်ကား၊ နိမိယ
 တိ၊ သိမှီးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိမိ၊ နိမိမည်၏၊ ဌပိယတိ၊ ထားအပ်၏၊
 ရက္ခိယတိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏၊ ဂေါပိယတိ၊ လုံခြုံစေအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သော၊ ထိုစောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်
 သောဥစ္စာသည်၊ ထာဝရော၊ တည်တတ်သောဥစ္စာ လည်းကောင်း၊ ဇင်
 မော၊ သွားတတ်သောဥစ္စာလည်းကောင်း၊ အင်္ဂသမော၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်တူ
 သောဥစ္စာ လည်းကောင်း၊ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်လိုက်သက်သွယ်သောကောင်း
 သောအကျိုးကိုပေးတတ်သောဥစ္စာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ စာသမ္မိ
 ဝေ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောဥစ္စာတို့တွင်၊ ထာဝရော
 နာမ၊ တည်တတ်သောဥစ္စာမည်သည်ကား၊ ဘူမိဂတံဝါ၊ မြေ၌တည်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဝေဟာသဋ္ဌိဝါ၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌တည်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဟိရုဉ္ဇဝါ၊ ငွေသည် လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏံဝါ၊ ရွှေသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဓေတ္တံဝါ၊ လယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝါ၊ ယာသည်လည်း
 ကောင်း၊ အညိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဣရိယာပထမိရဟိတံ၊ ဣရိယာပုထ်မှကင်းသော၊ ဟိဝါပနုဓနံ၊ အကြင်ဥစ္စာ

သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ သဗ္ဗော၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ထာဝရော၊ တည်တတ်
 သော၊ နိမိနာမ၊ ဥစ္စာမည်၏။ ဇင်္ဂမောနာမ၊ သွားတတ်သော ဥစ္စာမည်
 သည်ကား၊ ဒါထိဒါသံ၊ ကျွန်ုပ်တို့မကျွန်ုပ်တို့ယောက်ျားလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိဂ
 ဝဿဝဋ္ဌံ၊ ဆင်နွားခြင်းကုလားအုပ်လည်းကောင်း၊ အဇေဗ္ဗကံ၊ သိတ်သိုး
 လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုဒုသုကရံ၊ ကြက်ဝက်လည်းကောင်း၊ အညစ္စိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣရိယာပထပမိသံယုတ္တံ၊
 ဣရိယာပုတ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ယံဝါပန၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အ
 ယံ သဗ္ဗော၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဇင်္ဂမော၊ သွားတတ်သော၊ နိမိနာမ၊ ဥစ္စာ
 မည်၏။ ဇင်္ဂသမောနာမ၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်တူသော၊ ဥစ္စာမည်သည်ကား၊
 ကမ္မာယတနံ၊ လုပ်ဆောင်အပ်သော အမှုနှင့်စပ်ယှဉ်သော အတတ်လည်း
 ကောင်း၊ သိပ္ပာယတနံ၊ ဆင်ရေးခြင်းရေး အစရှိသော အတတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဇ္ဇဋ္ဌာနံ၊ ပညာဖြင့်ဆုံးဖြတ်အပ်သော အတတ် လည်းကောင်း၊
 ဗဟုဿစုံ၊ ဗဟုသုတအတတ် လည်းကောင်း၊ အညစ္စိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
 သော၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အတတ်ကို၊ သိက္ခိတွာ၊ သင်ကြား၍၊
 ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော၊ ယံဝါပန၊ အကြင်အတတ်သည်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂိမိ၊
 အင်္ဂါကြီးငယ်ကဲ့သို့၊ အတ္တဘာဝပမိဗဒ္ဓံ၊ အတ္တဘောနှင့် စပ်ယှဉ်၏။ အယံ
 သဗ္ဗော၊ ဤအလုံးစုံသော အတတ်ပညာသည်။ အင်္ဂသမော၊ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်
 တူသော၊ နိမိနာမ၊ ဥစ္စာမည်၏။ အနုဂါမိကောနာမ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့
 သို့ကောင်းသော အကျိုးကိုပေးတတ်သော ဥစ္စာမည်သည်ကား၊ ဒါနမယံ၊
 အလှူပေးခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ သီလမယံ၊ သီလ
 ဆောက်တည်ခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာမယံ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနမ
 ယံ၊ တရားနာခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာမ
 ယံ၊ တရားဟောခြင်းဟူသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုလည်းကောင်း၊ အညစ္စိ၊ တ
 ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယံဝါပနပုညံ၊ အကြင်
 ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောဘဝတို့၌၊ အနုဂံတွာ
 ဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ ဣဋ္ဌပယံ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို၊ အနုပ္ပါ
 ဇေတိ၊ အစဉ်ဖြစ်စေ၏။ အယံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်လိုက်
 သကဲ့သို့ကောင်းသော အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ နိမိနာမ၊ ဥစ္စာမည်၏။
 ဣမတ္ထိ ပဒုဋ္ဌာန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ထာဝရော၊ တည်တတ်သော၊ နိမိ၊ ဥစ္စာ
 ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ နိဇေတိတိ၊ နိဇေတိဟူသည်ကား၊ ဋ္ဌပေတိ။

ထား၏။ ပရိသားမဘိ၊ သိဒ္ဓိ၊ ဂေါပတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ပုရိသောတိ၊ ပုရိသောဟုသည်ကား၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ ပုရိသောပိ၊ ယောကျ်ားသည်၊ လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိပိ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍကောပိ၊ ပဏ္ဍုက်သည်လည်းကောင်း၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ ကိဉ္ဇာပိနိဇေတိ၊ အကယ်၍ကားသိဒ္ဓိ၊ မြှုပ်ထားအပ်၏။ ငနတထာပိ၊ ထိုသို့ငင်မြှုပ်ထားအပ်သော်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ပုရိသသိသေန၊ ယောကျ်ားကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား၊ တေသန္တိ၊ ထိုယောကျ်ားမိန်းမအစရှိသောသူတို့၏လည်း၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ။

ဂန္တိရေ၊ ဩဒကန္တိကေတိ၊ ဂန္တိရေ၊ ဩဒကန္တိကေ ဟုသည်ကား၊ ဩဂါဟေတဗ္ဗဠေဒု၊ ဝင်၍ယူအပ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဂန္တိရံ၊ ဂန္တိရေမည်၏။ ဥဒကသာ၊ ရေ၏။ အန္တိကသာဝေန၊ အနီး၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩဒကန္တိကံ၊ ဩဒကန္တိကမည်၏။ ဂန္တိရံ၊ နက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နဩဒကန္တိကံ၊ ရေ၏အနီး၌ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇင်္ဂလေ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်ဖြစ်သော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအတို၌၊ သာမိကပေါရိသော၊ တရုတ်တသူထက်လွန်သောအဖွဲ့ရှိသော၊ အာဝါဇောပိယ၊ တွင်းကဲ့သို့တည်း၊ ဩဒကန္တိကံ၊ ရေ၏အနီး၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နဂန္တိရံ၊ မနက်၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နိန္ဒေ၊ ချိုင်းဝှမ်းသော၊ ပလ္လလေ၊ ညွှန်ပျောင်း၌၊ ဧကမ္ပိဒတ္ထိကော၊ တထွာနှစ်ထွာရှိသော၊ အာဝါဇောပိယ၊ တွင်းကဲ့သို့တည်း၊ ဂန္တိရဇ္ဇေဝ၊ နက်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဩဒကန္တိကဉ္စ၊ ရေ၏အနီး၌ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇင်္ဂလေ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်ဖြစ်သော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအတို၌၊ ယာဝ၊ အကြင်များလာက်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဂန္တိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ခတော၊ တူးအပ်သော၊ အာဝါဇောပိယ၊ တွင်းကဲ့သို့တည်း၊ တံ၊ ထိုနက်လည်းနက် ရေ၏အနီး၌လည်းဖြစ်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ မည်၍၊ ဂန္တိရေ၊ ဩဒကန္တိကေတိ၊ ဂန္တိရေ၊ ဩဒကန္တိကေဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ မိန်းမတော်မူအပ်၏။ ။

အတ္ထေကိစ္စ သမုပ္ပန္နတိ၊ အတ္ထေကိစ္စ သမုပ္ပန္န ဟုသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အကျိုးစီးပွားမှ၊ အနုပေတံ၊ မပယ်အပ်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထံ၊ အတ္ထမည်၏။ အတ္ထာဝဟံ၊ အကျိုးကိုဆောင်၏။ ဟိတာဝဟံ၊ စီးပွားကိုဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာတဗ္ဗံ၊

ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စမည်၏။ ကိစ္စိဒေဝ၊ တရံတရသာယျင် ဖြစ်သော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နံဝေ၊ ဥပ္ပန္နသည်ပင်လျှင်၊ သမုပ္ပန္နံ၊ သမုပ္ပန္နမည်၏။ ကတ္တဗ္ဗဘာဝေန၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုထင်အပ်သောအမှုတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ အတ္ထေ၊ ထိုအကျိုးသည်။ တသ္မိံ၊ ကိစ္စေ၊ ထိုကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အတ္ထာယ မေဘဝိဿတိတိတေံ၊ အတ္ထာယ မေဘဝိဿတိဟူသောဤစကားသည်။ နိဝေနပယောဇနဒဿနံ၊ သိမိုး၍ထားခြင်း၏ အကျိုးကိုပြခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတဒတ္တံ၊ ထိုသို့သောအကျိုးငှါ၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အတ္ထာဝဟေ၊ အကျိုးကိုဆောင်လိုသောကြောင့်၊ ကိစ္ဆိံ၊ စဒေဝကရဏီယေ၊ တရံတရသာယ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါအား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊ ကိစ္စဿ၊ ကိစ္စ၏၊ နိပ္ပတ္တိယာ၊ ပြီးပြည့်စုံစိမ့်သောငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိယေဝ၊ ကိစ္စ၏ ပြီးခြင်းသည်လျှင်၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ကိစ္စေ၊ အမှုကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အတ္ထော၊ အကျိုးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ နိဝေနပယောဇနံ၊ သိမိုးမြှုပ်ထားခြင်းအကျိုးကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထာမိဂမာဓိပ္ပာယံ၊ အကျိုးကိုရခြင်းဟူသောအလိုကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနတ္ထာပဂမာဓိပ္ပာယံ၊ အကျိုးမဲ့မှကင်းခြင်းဟူသောအလိုကို၊ ဒဿေတံ၊ ပြုတော်မူအံ့သောငှါ၊ ရာဇတောဝါဒုရုတ္တဿ၊ စောရတောဝိဇ္ဇိတဿဝါ၊ ဣဏဿဝါ ပမောက္ခာယ၊ ဒုဗ္ဗိက္ခေအာပဒါသုဝါတိ၊ ရာဇတောဝါဒုရုတ္တဿ၊ စောရတောဝိဇ္ဇိတဿဝါ၊ ဣဏဿဝါပမောက္ခာယ၊ ဒုဗ္ဗိက္ခေအာပဒါသုဝါဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မေ၊ ငါအား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣဏဿဝါ၊ သူ၏ကြွေးမြီတင်ခြင်းမှလည်း၊ ပမောက္ခာယ၊ လွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝတ္ထေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဧဒိဟိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဝိဿတိပမောက္ခာယပဒေဟိ၊ ဘဝိဿတိဟူသောပုဒ်ပမောက္ခာယဟူသောပုဒ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊

နိမိကဏ္ဍသုတ္တဝါဒနာ၊

ယထာသန္တံ၊ ဖြစ်ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊
 အတ္ထော၊ အနက် ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤ
 ဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလို၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ၊ ဣန္ဒြေ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ နိမိ၊ ရွှေအိုး
 ကိုးနဲ့ခေတိ၊ သို့မဟုတ် ဖြစ်ထားသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ကိံ၊ ပု၊ အသို့နည်း၊
 အယံ၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ စောရောတိဝါ၊ ခိုးသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပါရ
 ဒါရိကောတိဝါ၊ သူ၏မယားကိုဖြစ်မှားသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုကံ
 ဗာတကောတိဝါ၊ ကင်းခွန်ကိုခိုးသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယန၊ နည်းဖြင့်၊ ပစ္စတ္ထိကေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို
 တောင့်တကုန်သော သူကိုသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စာမေစ္စဟိ၊ ဆန့်ကျင်
 ဘက်၍အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော သူကိုသည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 ဒုရုတ္တဿ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်နှိပ်စက်အပ်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်လတ်
 သော၊ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှလည်း၊ ပမောက္ခာယ၊ လွတ်စိမ့်သော၌၊ ဘ
 ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ သန္တိန္ဒြေ၊ ဒါဒိဟိ၊ ခြိစပ်ယောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ဓနဟရဏေနဝါ၊ ဥစ္စာကိုခိုးယူသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေတ္တကံ၊ ဤမျှသောက်
 သော၊ ဟိရုညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဝုဂ္ဂါဟေန
 ဝါ၊ အရှင်ဖမ်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 ဝိန္နိတဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော၊ စောရတောဝါ၊
 ခိုးသူဘေးမှလည်း၊ ပမောက္ခာယ၊ လွတ်စိမ့်သော၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ ဣဏာယိကာ၊ မြှောင်တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တေ၊
 ထိုမြှောင်တို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဣဏံ၊ မြှောက်၊ ဒေဟိတိ၊ ပေးလောဟု၊ စော
 ဒေဿန္တိ၊ တောင်းကုန်လတ္တံ၊ တေဟိ၊ ထိုမြှောင်တို့သည်၊ စောဒိယမာ
 နဿ၊ တောင်းအပ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဣဏဿဝါ၊ သူတပါး၏ကြွေးမြီမှ
 လည်း၊ ပမောက္ခာယ၊ လွတ်စိမ့်သော၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ မေ၊ ငါ့
 အား၊ ယံဒုန္တိက္ကံ၊ အကြင် ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသော အခါသည်၊ ယံ
 ဒုဿဿံ၊ အကြင်နေသော စပါးရှိသော အခါသည်၊ ယံဒုလ္လဘဝိဏ္ဏံ၊
 အကြင်နေသော ထမင်းရှိသောအခါသည်၊ ဟေ၊ တိ၊ ဖြစ်၍၊ သောသမ
 ယော၊ ထိုအခါသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ တတ္ထ၊ ထိုခေါင်းပါးသော
 ကာလ၌၊ အပ္ပဓေန၊ အနည်းငယ်သောဥစ္စာဖြင့်၊ ယာပေတံ၊ မျှအံ့သော၌၊
 နသုကရံ၊ မလွယ်၊ တထာဝိခေ၊ ထိုသို့အပြားရှိသော၊ ဒုန္တိက္ခေ၊ ငတ်မွတ်

ခေါင်းပါးသောအခါသည်။ အာဂတေဝါ၊ ရောက်ခဲ့သော်လည်း။ မေ၊ ငါ့
 အား၊ အက္ခယ၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်၊ အဂ္ဂိးတာဝါ၊ မီးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓကတောဝါ၊ ရေ
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိယတော၊ မချစ်အပ်သော၊ ဒါယာဓတောဝါ၊
 အမွေခံကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာပဒါ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ တထာဂ္ဂပါသု၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာ
 ပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နာသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 အက္ခယ၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ပုရိ
 သော၊ ယောက်ျားသည်။ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ နိဓေတိ၊ သိုမှီးမြှုပ်ထား၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထာဓိဂမာ၊ မိပ္ပါယဉ္ဇ၊
 အကျိုးကိုရခြင်းဟူသောအလိုကိုလည်းကောင်း၊ အနုတ္ထာပဂမာ၊ မိပ္ပါယဉ္ဇ၊
 အကျိုးမဲ့မှကင်းခြင်းဟူသောအလိုကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့၊ နိဟိဂါ
 ထာတိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဒုပိမံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ နိဓာနပယောဇနံ၊ ရွှေ
 အိုးမြှုပ်ထားအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုပိမံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ တမေဝပယောဇနံ၊ ထို
 အကျိုးကိုသာလျှင်၊ နိဂမန္တော၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေ
 ဓတ္ထာယလောကတ္ထိ၊ နိမိနာမနိဓိယတိတိ၊ ဇေဒတ္ထာယလောကတ္ထိ၊ နိမိနာမ
 နိဓိယတိဟူသော ဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထို
 ထာပုဒ်၏၊ အက္ခယ၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အတ္ထာ
 ယမေဘဝိဿတိ၊ စ၊ အတ္ထာယမေဘဝိဿတိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရာဇ
 တောဝါ၊ ဒုရုက္ခဿာတိစ၊ ရာဇတောဝါ၊ ဒုရုက္ခဿဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 ဝေမာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယွာယံယော အယံအတ္ထာဓိဂမော
 စ၊ အကြင်အကျိုးကိုရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယွာယံယောအယံအနုတ္ထာ
 ပဂမေဝ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့မှကင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿိတော၊ ပြ
 အပ်၏၊ ဇေဒတ္ထာယ၊ ထိုအကျိုးငှါ၊ ဇေတသံ၊ ထိုအကျိုးကိုရခြင်းအကျိုး
 မဲ့မှကင်းခြင်းတို့ကို၊ နိပ္ပာဒနုတ္ထာယ၊ ပြီးစီးစိမ့်သောငှါ၊ ဣမတ္ထိ၊ ဩကာသ
 လောကေ၊ ဤဩကာသလောက၌၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသောသည်၊
 တိရုညသုဝဏ္ဏာဒိဘာဒေါ၊ ရွှေငွေအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ နိမိနာမ၊
 ရွှေအိုးမည်သည်ကို၊ နိဓိယတိ၊ မြှုပ်အပ်၏၊ ဌပိယတိ၊ ထားအပ်၏၊ ပုရိသာ
 မိယတိ၊ သိုမှီးအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခယ၊ အနက်တည်း။ ။
 ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ နိဟိတောပိ၊

မြှုပ်ထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သောနိမိ၊ ထိုရွှေအိုးသည်၊ ပုညဝတ်
ယော၊ ကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့အားသာသျှင်၊ အဓိပ္ပေတတ္ထ သာဓ
ကော၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အညေသံ၊ ကောင်းမှုမရှိကုန်သော တပါးကုန်သောသူတို့အား၊ အဓိပ္ပေ
တတ္ထသာဓကော၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒိပဗန္ဓော၊ ပြုတင်
မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တာဝသုနိဟိတော၊ သန္ဓေ၊ ဂန္တိ၊ ရေ၊ သြဗ္ဗကန္တိ၊ ကေ၊ န
သဗ္ဗော၊ သဗ္ဗဒါဝေ၊ တဿတံဥပကပ္ပတိတိ၊ တာဝသုနိဟိတော၊ သန္ဓေ၊
ဂန္တိ၊ ရေ၊ သြဗ္ဗကန္တိ၊ ကေ၊ နသဗ္ဗော၊ သဗ္ဗဒါဝေ၊ တဿတံဥပကပ္ပတိဟူသော
ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောနိမိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူ
သော ရွှေအိုးကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြှုပ်ထားအပ်
သည်၊ သန္ဓေ၊ ဖြစ်၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဓဏိတွာ၊
မြှုပ်၍၊ ဋ္ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိာ၊ အတယ်အပင်၌သျှင်၊ သုဗ္ဗ၊
ကောင်းသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂန္တိ၊ ရေ၊ နက်
သော၊ သြဗ္ဗကန္တိ၊ ကေ၊ ရေ၏အနီး၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဂန္တိ၊ ရေ၊
နက်သော၊ သြဗ္ဗကန္တိ၊ ကေ၊ ရေ၏အနီး၌၊ နိဟိတော၊ မြှုပ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သုဗ္ဗ၊
ကောင်းစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နသဗ္ဗော
သဗ္ဗဒါဝေ၊ တဿတံဥပကပ္ပတိတိ၊ နသဗ္ဗော၊ သဗ္ဗဒါဝေ၊ တဿတံဥပကပ္ပ
တိဟူသည်ကား၊ ယေနပုဂ္ဂိုလေ၊ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ နိဟိတော၊
မြှုပ်ထားအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော ရွှေ
အိုးသည်လည်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်ဆိမ်း၊ နဥပဂစ္ဆတိ၊ မကပ်၊ နသဗ္ဗန္တိ
မပြည့်စုံ၊ ယထာဝုတ္တကိစ္စကရသမတ္ထော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော
ကိစ္စကိုပြုခြင်း၌ပြီးစေနိုင်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိာပန၊ အတယ်သို့ဖြစ်ရာ သနည်းဟူ
မူကား၊ ကောစိဒေဝ၊ တရံတရသော ရွှေအိုးသည်၊ ကဒိစိဒေဝ၊ တရံတရ၌သာ
လျှင်၊ ဥပကပ္ပတိ၊ ပြည့်စုံမှုလည်းပြည့်စုံရာ၏၊ နေဝာ၊ ဥပကပ္ပတိ၊ မပြည့်စုံ
မှုလည်းမပြည့်စုံရာ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့ဇေ၊ ဤဂါထာ၌၊ တန္တိ၊ သဒ္ဓေါ၊
ဟံဟူသော သဒ္ဓါကို၊ ပဗ္ဗပုဂ္ဂတမတ္ထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပြည့်ကာမှ၌၊ နိဟိတောတိ၊

နိပါတ်ပုဒ်ဟူ၍၊ ဓမ္မဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကိဝိယ၊ အဘယ်ပါဠိကဲ့သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ ယထာတံအပ္ပမတ္တဿ အာတာဝိနောတိဝေမာဒံသုဝိယ၊ ယထာတံ
 အပ္ပမတ္တဿ အာတာဝိနောတိသို့အာဂ္ဂိသော ပါဠိတို့၌ ကဲ့သို့တည်း၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ လိင်္ဂံဘောဒံ၊ လိင်္ဂယောကံပြန်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သောတိ၊
 သောဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ တန္တိ၊ တံဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သောဒုတ္တော၊ ထိုအနက်ကို၊ သုခံ၊
 လွယ်စွာ၊ ဗုဒ္ဓါဘိ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ တံသောနိမိ၊ ထိုရွှေအိုးသည်၊ သဗ္ဗ
 ဒါဝေ၊ အခါခပ်သိမ်း၌သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ နဥပကပ္ပတိ၊
 မပြည့်စုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဒါ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဟိကာ
 ရဏေဟိ၊ အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ နဥပကပ္ပတိ၊ မပြည့်စုံ၊ တာနိ၊ ထိုအ
 ကြောင်းတို့ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိမိဝါဠာနာစဝတိ၊
 သညာဝါဿဝိမုယုတိ၊ နာဂါဝါအပနာမေန္တိ၊ ယက္ခာဝါဝိဟရန္တိနံ၊ အပ္ပိ
 ယာဝါဝိဒါယာဒါ၊ ဥဒ္ဓရန္တိ အပဿတောတိ၊ နိမိဝါဠာနာစဝတိ၊ သညာဝါ
 သာဝိမုယုတိ၊ နာဂါဝါအပနာမေန္တိ၊ ယက္ခာဝါဝိဟရန္တိနံ၊ အပ္ပိယာဝါဝိဒါ
 ယာဒါ၊ ဥဒ္ဓရန္တိ အပဿတောဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ ။ ကုရုန္တိက၊ သူကြွယ်၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးသည်၊ ဌာနာဝါ၊ ထားရာအရပ်မှ
 လည်း၊ စဝတိ၊ ရွှေတတ်၏၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ သညာဝါ၊ အမှတ်
 သညာသည်လည်း၊ ဝိမုယုတိ၊ မေ့လျော့တတ်၏၊ နာဂါဝါ၊ နဂါးတို့သည်
 လည်း၊ အပနာမေန္တိ၊ အရပ်တပါးသို့ဖဲတတ်ကုန်၏နံ၊ ထိုမြှုပ်ထားအပ်
 သောရွှေအိုးကို၊ ယက္ခာဝါဝိ၊ ဘီးလူးတို့သည်လည်း၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူ
 တတ်ကုန်၏၊ အပ္ပိယာ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော၊ ဒါယာဒါဝါဝိ၊ အမွေခံတို့သည်
 လည်း၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ အပဿတော၊ မမြင်စဉ်၊ ဥဒ္ဓရန္တိ၊ ဖော်
 ထုတ်တတ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ သုနိဟိ
 တော၊ ကောင်းစွာသိဦးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောနိမိ၊ ထိုရွှေအိုး
 သည်၊ တမှာဌာနာဝါ၊ ထိုအရပ်မှလည်း၊ စဝတိ၊ ရွှေတတ်၏၊ အပေတိ၊ ဖဲ
 တတ်၏၊ ဝိဂစ္ဆတိ၊ အရပ်တပါးသို့သွားတတ်၏၊ အစေတဒေနာ၊ စိတ်မရှိ
 သည်၊ သမာနောဝိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ပုညက္ခယဝသေန၊ ကုသိုလ်ကောင်း
 မှုကုန်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အညံဉာနံ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
 တတ်၏၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ သညာဝါ၊ အမှတ်သည်လည်း၊ ဝိမုယု

တိ၊ မေဇေယျာန္တိ၊ ယတ္ထိဋ္ဌာနော၊ အကြင်အရပ်၌၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို၊ နိတိတော၊
 မြှုပ်ထားအပ်၏။ တံ၊ ထိုထားရာအရပ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အဿ၊ ထို
 ယောက်ျား၏၊ ပုညက္ခယစောဒိတာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကုန်ခြင်းသည်နှိုး
 ဆော်တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာဂါဝါ၊ နဂါးတို့သည်လည်း၊ တံနိ
 မိ၊ ထိုရွှေအိုးကို၊ အပနာမေန္တိ၊ အရပ်တပါးသို့ပြောင်းကုန်၏။ အညံဋ္ဌာနံ၊
 အရပ်တပါးသို့၊ ဂမေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။ ယက္ခာဝါဝိ၊ ဘီလူးတို့
 သည်လည်း၊ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိတံ၊
 အလိုရှိတိုင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထို
 ယောက်ျား၏၊ အပဿတောဝါ၊ မမြင်စဉ်လျှင်၊ အပ္ပိယာ၊ မချစ်အပ်ကုန်
 သော၊ ဒါယာဒါဝါ၊ အမွေခံဘို့သည်လည်း၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ ခဏိတွာ၊ ထူး၍၊
 တံနိမိံ၊ ထိုရွှေအိုးကို၊ ဥဒ္ဓရန္တိ၊ ဖော်ထုတ်တတ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊
 ထိုယောက်ျားအား၊ ဋ္ဌာနာ၊ ထားရာအရပ်မှ၊ စဝနာဒိတိ၊ ရွှေခြင်းအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဧတဟိကာရဏေတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သောနိ
 မိ၊ ထိုမြှုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးသည်၊ နဥပကပ္ပတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဋ္ဌာနာ၊ ထားရာအရပ်မှ၊ စဝနာဒိနိ၊ ရွှေ၊ လျှောခြင်းအစရှိကုန်
 သော၊ လောကသဗ္ဗတာနိ၊ လောက၌သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ အနုပကပ္ပ
 ကာရဏာနိ၊ မပြည့်စုံသော အကြောင်းတို့ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတသဒ္ဓိကာရဏာနံ၊ ထိုလေးပါးသော ပစ္စည်း
 အကြောင်းဘို့တွင်လည်း၊ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ဧကညေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုညက္ခယသည်တံ၊ ကောင်းမှု၏ကုန်
 ခြင်းဟုမှတ်အပ်သော၊ ယံတံကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍
 ယဒါပုညက္ခယောဟောတိ၊ သဗ္ဗမေတံဝိနုဿတိတိ၊ ယဒါပုညက္ခယော
 ဟောတိ၊ သဗ္ဗမေတံဝိနုဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါ
 ထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယတ္ထိ
 သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘောဂသဗ္ဗတ္တိနိဗ္ဗာဒကဿ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းကိုပြီးစေတတ်သော၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဂပရိဗုဒ္ဓသံဝတ္တနိကံ၊ စည်းစိမ်၏ရှုံးခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နိမိံ၊ ရွှေအိုးကို၊

နိဝေဇ္ဇေန၊ မြှုပ်ထားသော ယောကျ်ားသည်၊ နိဟိတံ၊ မြှုပ်ထားအပ်
သော၊ ယံဟိ ခညသုက္ကောဒိဓနဇာတံ၊ အကြင်ငွေရွှေအစရှိသောဥစ္စာသ
ဘောသည်၊ အတ္ထိန္နံ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတံ၊ ဤဥစ္စာသဘောသည်၊
ဝိနုဿတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေနေတေန အဓိပ္ပါယေန၊ ထို
ထိုသို့သော အလိုဖြင့်၊ နိဟိတံ၊ မြှုပ်ထားအပ်သော်လည်း၊ ယထာဓိပ္ပါယံ၊
အလိုရှိတိုင်း၊ အနုပကပ္ပန္တံ၊ မကပ်သော၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး
အပြားပြားဘို့ဖြင့်၊ နုဿနဓမ္မံ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိသော၊ လောက
သဗ္ဗတံ၊ လောက၌သမုတ်အပ်သော၊ နိမိံ၊ ရွှေအိုးကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူပြီး
၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံ ခညသဗ္ဗံ၊ အကြင်ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊
ပရမတ္ထတော၊ မပောက်ပြန်သောသဘောအားဖြင့်၊ နိမိဘိ၊ ရွှေအိုးဟူ၍၊
ဓဿေတုံ၊ ပြင်ဆင်မှုအံ့သောငှါ၊ တဿကုဋု၊ မြွေကဿ၊ ထိုသူကြွယ်အား၊
အနုမောဒနတ္ထံ၊ ဝမ်းမြောက်စိတ်သောငှါ၊ ဣဒံနဓိကဏ္ဍံ၊ ဤသို့သောနိမိ
ကဏ္ဍကို၊ အာနန္ဒေ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှု
တည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ ဒဿေဇ္ဇော၊ ပြင်ဆင်မှုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဿ
ဒါနေနုဿိ၊ လနု၊ သံယမေနဒမေနစ၊ နိမိသုနိဟိတောဟောတိ၊ ဣတ္ထိယာပုရိ
သဿဝါတိဂါထံ၊ ယဿဒါနေနုဿိလေန၊ သံယမေနဒမေနစ၊ နိမိသုနိဟိ
တောဟောတိ၊ ဣတ္ထိယာပုရိ သဿဝါဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ယဿဣတ္ထိယာဝါ၊ အကြင်မိန်းမအား လည်းကောင်း။
ယဿပုရိသဿဝါ၊ အကြင်ယောကျ်ားအား လည်းကောင်း၊ ဒါနေနုစ၊
အလှူပေးသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သီးလနစ၊ သီလဆောက်တည်သဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သံသမေနစ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒမေနစ၊
ကိလေသာကိုဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိမိံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
ရွှေအိုးကို၊ နိဝေတိ၊ သိုမှီးမြှုပ်ထား၏၊ တေသံ၊ ထိုယောကျ်ားမိန်းမတို့အား၊
နိမိံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြှုပ်
ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒါနန္တိ၊ ဒါနံဟူ
သည်ကား၊ ဒါနဉ္စဗ္ဗေရိယာစာတိတ္ထေ၊ ဒါနဉ္စဗ္ဗေရိယာစဟူသောမင်္ဂလာ
သုတ်တော်၌၊ ဝတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေ
တဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ သီလန္တိ၊ သီလံဟူသည်ကား၊ ကာယိကဝါစာသိကော၊
ကိုယ်၌ဖြစ် နှုတ်၌ဖြစ်သော၊ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်းတည်း။ ဝါ၊

နိဗ္ဗာန်သုတ္တဝါ

တနည်းကား၊ ပဉ္စင်အဋ္ဌင်္ဂဒသင်္ဂါတိမောက္ခသံဝရာဒိ၊ ပဉ္စင်သီလအဋ္ဌင်္ဂ
သီလဒသင်္ဂါသီလပါတိမောက္ခသံဝရာအစရှိသော၊ သဗ္ဗန္တိအလုံးစုံလည်း
ဖြစ်သော၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ သီလန္တိ၊ သီလဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊
အဆိုရှိအပ်၏။ သံယမောတိ၊ သံယမောဟူသည်ကား၊ သံယမနံ၊ ဣန္ဒြေကို
စောင့်ခြင်းတည်း၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နာနာရမ္မဏဂတိ၊ အထူးထူးသော
အာရုံသို့လားခြင်းကို၊ နိဂါရဏံ၊ တားမြစ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤသံယမနံဟူသောစကား
သည်၊ သမာဓိဿ၊ သမာဓိတရား၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ယေနသံယ
မေန၊ အကြင်စောင့်စည်းခြင်းသမာဓိတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သောသူသည်၊ ဟတ္ထသံယတော၊ လက်၏စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း၊
ပါဒသံယတော၊ ခြေ၏စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါစာသံယတော၊
နှုတ်၏စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ သံယတော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊
သံယကုတ္တမော၊ မြတ်သောစောင့်စည်းခြင်းမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသံယမေန
ဟူသောပုဒ်၌၊ သံယဘုတ္တမောတိ၊ မြတ်သော စောင့်စည်းခြင်း ဟူ၍၊
ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ သံယမနံ၊
စောင့်စည်းခြင်း၊ သံယမော၊ စောင့်စည်းခြင်း၊ သံဝရဏံ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်
စည်းခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤသံယမ
နဟူသောစကားသည်၊ ဣန္ဒြေသံဝရဿ၊ ဣန္ဒြေသံဝရသီလ၏၊ အဓိဝစ
နံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဣမနံ၊ ကိလေသာ
ကိုဆုံးမခြင်း၊ ကိလေသာပသမနံ၊ ကိလေသာကိုငြိမ်းစေခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤဒမနဟူသောစကားသည်၊
ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကားသည်နှင့်၊
ပညာ၊ ပညာကို၊ သုဿုတံလတတေပညန္တိ၊ ဝေမာဒီသု၊ သုဿုတံလတတေ
ပညံဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာတို့၌၊ ပညာတွေဝ၊
ပညာဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ သဂ္ဂံ၊ ဓမ္မေ၊ မိတိ၊ စာဂေါတိ၊ ဝေမာဒီ
သု၊ သဂ္ဂံ၊ ဓမ္မေ၊ မိတိ၊ စာဂေါတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာ
တို့၌၊ ဓမ္မေတိ၊ ဓမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဒိ၊ သစ္စာဒမာစာဂါ၊ ဓန္တု၊ ဘိ
ယျောနိဇ္ဇတိတိအာဒီသု၊ ယဒိ၊ သစ္စာဒမာစာဂါ၊ ဓန္တု၊ ဘိယျောနိဇ္ဇတိတိ
သို့အစရှိကုန်သော၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရာတို့၌၊ ဒမောတိ၊ ဒမဟူ၍၊
ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့၊ ဒါနာဒိနံ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို
ဥတု၊ သိပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတံ၊ ဤသို့၊ ဣဒိ၊ သာဂါထာယ၊ ဤ

ဂါထာ၏။ သမ္ပိလ္လိတွာ။ ပေါင်း၍။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ယဿ။ အတ္ထိ။ ယာဝါ။ အကြင်မိန်းမအားလည်းကောင်း။ ယဿပုရိသဿဝါ။ အကြင်ယောက်ျားအားလည်းကောင်း။ ဒါနေနစ။ အလှူပေးသဖြင့်လည်းကောင်း။ သီလေနစ။ သီလဆောက်တည်သဖြင့်လည်းကောင်း။ သံယမေနစ။ ဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒမေနစ။ ကိလေသာကို ဆုံးမသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စတုဟိ။ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ။ ဓမ္မေဟိ။ ဤတရားတို့ဖြင့်။ ဟိရညေနဝါ။ ငွေဖြင့်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏေနဝါ။ ရွှေဖြင့်လည်းကောင်း။ မုတ္တယဝါ။ ပုလဲဖြင့်လည်းကောင်း။ မဏိနာဝါ။ ပတ္တမြားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓနမယော။ ဓနသဒ္ဓါဖြင့်ပြီးသော။ နိမိ။ မြုပ်ထားအပ်သောဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တေသံ။ သုဝဏ္ဏာဒိနံ။ ထိုရွှေအစရှိသည်တို့ကို။ ဧကတ္ထပက္ခိပနေန။ ဓနသဒ္ဓါ၌တပေါင်းတည်းထည့်သွင်းသဖြင့်။ နိမိယတိယထာ။ သိုမှီးအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ပုညမယော။ ကုသိုလ်ဖြင့်ပြီးသော။ နိမိ။ ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တေသံဒါနာဒိနံ။ ထိုအလှူပေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဧကဗိတ္တသန္တာနေဝါ။ တခုသောစိတ်၏ သန္တာန်၌ လည်းကောင်း။ စေတိယာဒိမိ။ စေတီအစရှိသော။ ဝတ္ထုမ္ပိ။ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။ သဠုကရဏေန။ ကောင်းစွာပြုသဖြင့်။ သုနိဟိတော။ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ။

ဧဝံ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယဿဒါနေနာတိ။ ဣမာယဂါထာယ။ ယဿဒါနေနဟူသောဤဂါထာဖြင့်။ ပုညသမ္ပဒါယ။ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ပရမတ္ထတော။ မပောက်မပြန်သောသဘောအားဖြင့်။ နိမိတာဝံ။ သိုမှီးအပ်သောဥစ္စာ၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတွာ။ ပြုတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ယတ္ထ။ အကြင်အရပ်၌။ ယောနိမိ။ အကြင်ရွှေအိုးကို။ နိဟိတော။ မြုပ်ထားအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုအရပ်၌။ သောနိမိ။ ထိုရွှေအိုးကို။ သုနိဟိတော။ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သောမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံဝတ္ထု။ ထိုအကြောင်းဝတ္ထုကို။ ဒဿေန္တာ။ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ စေတိယမိစသံဗေဝါ။ ပုဂ္ဂလေအတိထိသုဝါ။ မာတရိဗိတရိစာပိ။ အထောဇေဠုဒ္ဓိတာတရိ။ စေတိယမိစသံဗေဝါ။ ပုဂ္ဂလေအတိထိသုဝါ။ မာတရိဗိတရိစာပိ။ အထောဇေဠုဒ္ဓိတာတရိဟူသောဂါထာကို။ အာဟာ။ မိန့်တော်မူ၏။ စေတိယမိစ။ စေတီတော်၌လည်းကောင်း။ သံဗေဝါ။ သံဃာတော်၌လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလေဝါ။ ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်းကောင်း။ အတိထိသုဝါ။ ဧည့်

နိမိကဗျာ သုတ္တဝါဒနာ၊

သင်္ဃာတိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ မာတရိဝါ၊ မိခင်တို့န္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ဝိတရိဝါ၊
 ဘခင်တို့န္ဒြိယလည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေဋ္ဌမ္ပိ၊ ကြီးသော၊ ဘာ
 တရိဝါ၊ အစ်ကိုကြီးန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ သုဋ္ဌ၊ ကရုဏာနာ၊ ကောင်းစွာလုပ်
 ကျွေးခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာ ကုသိုလ်ကံဖြုတ်ထား
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ စယိတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝေတိယံ၊ ဝေတိယမည်၏၊ ပူဇတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိတတ္ထော၊
 စိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေတိယံ၊ ဝေတိယမည်၏၊ တံပနေတံဘံ
 ပနတေံ၊ ဝေတိယံ ထိုဝေတိသည်၊ ပရိဘောဂဝေတိယံ၊ ပရိဘောဂဝေတိ
 လည်းကောင်း၊ ဥန္နိသကဝေတိယံ၊ ဥန္နိသကဝေတိလည်းကောင်း၊ သခာ
 တုကဝေတိယံ၊ သခာတုကဝေတိ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိဝိဝံ၊
 သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဝေတိတို့
 တွင်၊ ဗောဓိရုက္ခော၊ ပွင့်တော်မူရာဖြစ်သော ဗောဓိငင်သည်၊ ပရိဘော
 ဂဝေတိယံ၊ ပရိဘောဂဝေတိမည်၏၊ ဗုဒ္ဓပဋိမာ၊ ဘုရား၏ အတုခင်းတု
 တော်သည်၊ ဥန္နိသကဝေတိယံ၊ ဥန္နိသကဝေတိမည်၏၊ သခာတုကော၊
 ခာတ်တော်ရှိသော၊ ခာတုဂန္ထထူပါ၊ ခာတ်တော်ထားရာတိုက်ရှိသော
 ဝေတိစည်းခုံပထိုးသည်၊ သခာတုကဝေတိယံ၊ သခာတုကဝေတိမည်၏၊
 သံဃောတိ၊ သံဃောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပဋိမာ၊ ဗုဒ္ဓပဋိမာအစရှိသော
 သံဃာတို့တွင်၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော သံဃာတော်တည်း၊
 ပုဂ္ဂလောဘိ၊ ပုဂ္ဂလောဟူသည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေသု၊ လူရဟန်းတို့တွင်
 ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိတယောက်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ အဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိထံ၊ ရှေ့ရက်အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယမ္ပိဝါတမ္ပိ
 ဝါဒိဝသေ၊ ဟုတ်ဟုတ်ပြားပြားသောနေ၌၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာတတ်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ အတိထိ၊ အတိထိမည်၏၊ ဝေံ၊ ဤအတိထိဟူသောစကား
 သည်းတစ်စကားထိုအား၌၊ အာဂတဝါ၊ ဘုရားကသာ၊ လာသောညွှန်သည်၏၊
 အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ယေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော စကား
 သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေတိယံ၊ ဒီနံ၊ ဝေတိအပ်ရှိသည်တို့ကို၊ ဥတု၊ သိပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမိသာဂါတာယ၊ ဤဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ သမ္ဘိန္တိတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ သောနိ

မိသုနိဟိတောဟာတီဘိ၊ သောနိမိသုနိဟိတောဟောတိဟူ၍၊ ယောနိမိ၊
 အကြင်မြုပ်ထားအပ်သောကုသိုလ်ရွှေအိုးကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊
 သောနိမိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသော ရွှေအိုးကို၊ ဣမေသုဝတ္ထုသု၊ ဤ
 ရတနာသုံးပါးတည်းဟူသောဝတ္ထုတို့၌၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြုပ်
 ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 ဗိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဣဋ္ဌမလာနုပ္ပဒါနသမတ္တတာယ၊
 အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုအစဉ်အတိုင်းပေးခြင်းကိုစွမ်းနိုင်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာဟိ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အပ္ပ
 ကံပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော လှူကွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဝေတိယမ္ပိ၊ ဝေတီ
 တော်၌၊ ဒက္ခာလူဒိန်း၍၊ ဗိဗာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဣဋ္ဌမလ
 လာဘိနော၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုရခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ယထာကံ အာဟ၊ ထုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူ
 ကား၊ ဇေယျဗုဒ္ဓိယဇိတွာန၊ အသိတိကပ္ပကောဓိယော၊ ဒုဂ္ဂတိ နာဘိဇာနာမိ
 တိစ၊ ဇေယျဗုဒ္ဓိယဇိတွာန၊ အသိတိကပ္ပကောဓိယော၊ ဒုဂ္ဂတိ နာဘိဇာနာမိ
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မတ္တာသုပရိစ္စာဂါ၊ ပဿေဝေပိပုလံသုခန္တိစ၊ မတ္တာ
 သုပရိစ္စာဂါ၊ ပဿေဝေပိပုလံသုခံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဒက္ခိဏာပိသုဒ္ဓိဝေလာမသုတ္တာဒိသု၊ ဒက္ခိဏာပိတင်္ဂ
 သုဘ်ဝေလာမသုတံအစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တနုယေန၊ ဟောတော်မူအစသော
 နည်းဖြင့်၊ သံဃာဒိဝတ္ထု၊ သုပိ၊ သံဃာအစရှိသောဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ ဒါနုယေ
 ပိဘာဂေါ၊ အလ္လုန္တံ အကျိုးကို ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။
 ဇေယျဗုဒ္ဓိ၊ တပွင့်သောပန်းကို၊ ယဇိတွာန၊ လှူဒါန်းပူဇော်ဘူးသောကြောင့်၊
 အသိတိကပ္ပကောဓိယော၊ ကမ္ဘာကုဇေရှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိ
 ဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဖူး၊ မတ္တာ၊ အနည်းငယ်သော၊ သုပရိစ္စာဂါ၊
 ချမ်းသာကိုစွန့်ခြင်း ကြောင့်၊ ပိပုလံ၊ ပြန်ပြောစွာသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊
 ပဿေ၊ မြင်ရာ၏၊ ဝေတိယာဒိသု၊ ဝေတီအစရှိသည်တို့၌၊ ဒါနုဿ၊ အလ္လု၏၊
 ပဝတ္တိပလပိဘုဘိစ ဖြစ်သောအကျိုး၏ထင်ရှားခြင်းကိုလည်း၊ ဒဿိတာ
 ယထာစ၊ ပြအပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယထာယောဂံ၊
 ယှဉ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောကုသိုလ်၏အရာတို့
 ၌၊ ကံတံ၊ ထိုထိုသို့သောကုသိုလ်ကို၊ အာရန္တိတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ စာရိတ္တဝါ
 ရိတ္တဝသေန၊ စာရိတ္တဝီလဝါရိတ္တဝီလ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သီလဿစ၊ သီလ
 ၍လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဝသေန၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံဃ

နိမိတဏှသုတ္တဝတ္ထုနာ။

မဿစ၊ စောင့်စည်းခြင်း၏လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗတ္ထုကဝိပဿနာမနသိကာ
ရပစ္စဝေက္ခနဝသေန၊ ထိုဝတ္ထုတို့၌ဝိပဿနာကိုပွားစေခြင်းနှင့်လုံးသွင်းခြင်း
ဆင်ခြင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒမဿစ၊ ဆုံးမခြင်းပညာ၏ လည်းကောင်း၊
ပဝတ္ထိ၊ အကြောင်းကို၊ ဝေဗိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တဿတဿ၊ ထိုထိုသော
ကုသိုလ်တရား၏၊ ဗလဝိဘူတိစ၊ အကျိုး၏ထင်ရှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဝေဗိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနာဒိဟိ၊ အလှူအစရှိသည်
တို့ဖြင့်၊ နိမိယမာနဿ၊ သိမှီးအပ်သော၊ ပုညမယနိမိနော၊ ကောင်းမှု
ကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုး၏၊ စေတိယာဒိတေဒံ၊ စေတီအစရှိသည်
တို့ဖြင့်ပြားသော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဒေတသုဝတ္ထု၊ ထိုစေတီအစရှိသောဝတ္ထုတို့၌၊ သုနိဟိ
တဿ၊ ကောင်းစွာသိမှီးအပ်သော၊ တဿနိမိနော၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူ
သောရွှေအိုး၏၊ ဂန္တိရေ၊ နက်စွာသော၊ ဩဒကန္တိကော၊ ရေ၏အနီး၌၊ နိဟိ
တနိမိနော၊ မြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးထက်၊ ဝိသေသံ၊ အထူးဖြစ်သည်
ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေသောနိမိသုနိဟိတော၊ အစ
ပျောအနုဂါမိကော၊ ပဟာယဂမနိယေသု၊ ဇေတံအာဒါယ ဂစ္ဆတိတိ၊
ဒေသောနိမိသုနိဟိတော၊ အစပျောအနုဂါမိကော၊ ပဟာယဂမနိယေသု၊
ဇေတံအာဒါယဂစ္ဆတိဟူသောဂါထာကို၊ အာဘ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုနိ
ဟိတော၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သော၊ ဒေသောနိမိ၊ ဤကုသိုလ်တည်း
ဟူသောရွှေအိုးသည်၊ အစပျော၊ သူတပါးတို့မအောင်နိုင်၊ အနုဂါမိ
ကော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်တတ်သောရွှေအိုးမည်၏။ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဂ
မနိယေသု၊ သွားအပ်သောရွှေအိုးတို့တွင်၊ ဇေတံ၊ ဤကုသိုလ်တည်းဟူသော
ရွှေအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တတ္ထု၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒေသော
နိမိသုနိဟိတောတိပုဗ္ဗပဒေန၊ ဒေသောနိမိ သုနိဟိတောဟူသော ရှေးပုဒ်
ဖြင့်၊ ဒါနာဒိဟိ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တံသုနိဟိတနိမိ၊ ထို
ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးကို၊ နိဗ္ဗိသတိ ညွှန်တော်မူ၏။ အစ
ပျောက်၊ အစပျောဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဇေတွာ၊
အောင်၍၊ ဂဟေတံ၊ ယူအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
အစပျော၊ အစပျောမည်၏။ အဂ္ဂေယျောဘိဝိ၊ အဂ္ဂေယျောဟူ၍လည်း၊
ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအဂ္ဂေယျောဟူသောပါဠိ၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဟိတသုခတ္ထိကေန၊ စီးပွားချမ်းသာကိုအလိုရှိသော

ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အစွဲတဖွားဆည်းဘူးအပ်၏။ အစွဲနာရဟော၊ ဆည်းဘူ
 ခြင်းငှါထိုက်၏၊ ဥပစိတဖွားဆည်းဘူးအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေတ္ထိံစပါဌေ၊ ထိုအစွဲယောဟူသောပါဌ်၌
 လည်း၊ ဧသောနိမိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ အစွယော၊ ရုံးစု
 ဆည်းဘူးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ သမ္ပန္နိတွားစပ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကသ္မာတိပဒံ၊
 ကသ္မာဟူသောပုန်ကို၊ အနုယာဂံ၊ ယဉ်သည်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြု၍၊ ယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သော ကုသိုလ်
 သည်၊ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်တစိုက်အရိပ်ကဲ့သို့လိုက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါး
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဂယာမာနေ၊ ယူအပ်သည်
 ရှိသော်၊ သုနိဟိတဿ၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုး၏။ အစွေ
 ယုတ္တံ၊ ဆည်းဘူးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ တေယျ၊ ဖြစ်
 ရာ၏။ သုနိဟိတော၊ ကောင်းစွာမြုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးသည်၊ နုစအစွ
 နိယော၊ ဆည်းဘူးအပ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။
 အစွိတာဝေ၊ ဆည်းဘူးအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုမြုပ်ထား
 အပ်သောရွှေအိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ။
 ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယောနိမိ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၊ ပရ
 လောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသောသူသို့၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်
 လိုက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသော
 ရွှေအိုးသည်၊ အနုဂါမိကော၊ အနုဂါမိကမည်၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်
 လောကသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသောသူကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောဘ
 ဝတို့၌၊ ပလပ္ပဒါနေန၊ အကျိုးကိုပေးတတ်သောအားဖြင့်၊ နိပိဗ္ဗတိ၊ မစွန့်
 တတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဟာယဂနေိ
 ယေသု၊ တေအာဒါယဂစ္ဆတိ၊ ပဟာယဂမနိယေသု၊ တေအာဒါယဂစ္ဆ
 တိဟူသည်ကား၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးဖြစ်သောအခါသည်၊ ပစ္စုပ
 မ္ပိတေ၊ ရှေးရှု ထင်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဘောဂေသု၊ အလုံးစုံသောစည်း
 စိပ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနိယေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊
 တေနိမိ၊ ဤကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပရလော
 ကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
 တေဿ၊ ထိုပါဌ်၌၊ အတ္ထောကိရ၊ အနက်ဖြစ်သတတ်၊ သောပန၊ ထို
 ကုသိုလ်တည်းဟူသောအနုဂါမိကရွှေအိုးကိုယူ၍သွား၏ ဟူသောစကား

သည်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသဏ္ဍိ၊ ကဿော၊ အဘယံ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘော
 ဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ အပဂမနိယတော၊ ပစ်ပယ်၍သွားအပ်သော
 ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုသေသောအခါ၌၊
 ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ ပဟာတဗ္ဗာဇေ၊ ပယ်အပ်စွန့်အပ်ကုန်
 သည်သာတည်း၊ ဂမနိယာပန၊ သွားအပ်သည်တို့သည်ကား၊ ဧတတေဂတိ
 ဝိသယာ၊ ထိုထိုသောဂတိအထူးတို့တည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊
 သေသောအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ယဒိယိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊
 ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနိယေသု၊ သွားအပ်ကုန်သော၊ ဂတိဝိသေသေသု၊ ဂတိအထူး
 တို့၌၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊
 တဿော၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအနုဂါမိကနိမိဋ္ဌိ၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

နိမိဝါဠာနာစဝတိတိဇေမာဒိနာ၊ နိမိဝါဠာနာစဝတိဤသို့အစရှိသော၊
 ပကာရေန၊ အပြားအားဖြင့်၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဝသ္မိ၊ ဘောဂေ
 သု၊ ဥစ္စာတို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ထိုကုသိုလ်
 တည်းဟူသော ဥစ္စာသည်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပရေယောကံ၊ တမလွန်ဘ
 ဝသ္မိ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သေသော၊ ဤကုသိုလ်
 တည်း ဟူသောဥစ္စာသည်၊ အနုဂါမိကတ္တာ၊ သံသရာသို့ အစဉ်လိုက်
 တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုလူအပေါင်းကို၊ နပဇဟတိ၊ မစွန့်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထေ၊ ထိုစကား၌၊
 ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံသိ
 ယာ၊ အဘယ် သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဂမနိယေ သူတိတ္ထေ၊ ဂမနိယေသုဟူ
 သောဤပုဒ်၌၊ ဂန္တဗ္ဗေသုကိအတ္ထော၊ ဂန္တဗ္ဗေသုဟူသောဤအနက်သည်၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သောသူတို့တွင်၊ ဣတိအတ္ထော၊
 ဤအနက်သည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊
 ထိုကံအနက်ကို၊ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်၊
 ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အရိယာနိယျာနိကာတိတ္ထေ၊ အရိယာနိယျာ
 နိကာဟူသောဤပါဠိ၌၊ အရိယာ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိယျာနိ
 ကာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိယျာတဗ္ဗာတိ၊ ထွက်မြောက်အပ်ကုန်၏ဟု၊ အတ္ထော၊
 အနက်သည်၊ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဂေဝိ၊

ဤအရာ၌လည်း၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သော သူတို့တွင်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂန္တဗ္ဗေသု၊ သွားအပ်ကုန်သော ဥစ္စာတို့တွင်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သေဒေသာပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟော ကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ ကဿပိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊ ဒါတု ကာမော၊ ပေးခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ အာမထိတုတ္ထိ၊ သုံးသပ်အံ့သောငှါလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နထတ တိ၊ မရနိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် တေတာဂါ ထို စည်းစိမ်တို့ ကို၊ ပုဗ္ဗံ၊ ရှေးကာလ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ် အပ်ကုန်၏၊ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဝိဟတာသေန၊ တပ်ခြင်းကင်းသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗာ၊ သွားအပ်ကုန်၏၊ အတိတ္တမိတဗ္ဗာ၊ ဖဲအပ်ကုန် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗံ၊ ရှေးကာလ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနိယေ သု၊ သွားအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေသု၊ ဥစ္စာတို့တွင်၊ ဣတိ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဟာယဂမနိယေသုဟူသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ် အပ်၏၊ ပုရိမထိံ၊ စအတ္ထော၊ ရှေးအနက်၌ကား၊ နိဋ္ဌါရဏေ၊ နိဋ္ဌါရဏအ နက်၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်တည်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနိယေသု၊ သွားအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေသု၊ ဥစ္စာတို့တွင်၊ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ် သော၊ တေပုညနိမိဘာံ၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြစ်သောစည်း စိမ်ကို၊ တတော၊ ထိုဥစ္စာမှ၊ နိဟရိတွာ၊ အသီးအခြားထုတ်၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပစ္စိမေ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်၌၊ ဘာဝေန၊ ကြိယာတရဖြင့်၊ ဘာဝလက္ခဏေ၊ ကြိယာတရကိုမှတ်ရာ၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်တည်း ဟိသစုံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏၊ ဂမနိယဘာ ဝေန၊ သွားအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧတဿနိမိဿ၊ ထိုကုသိုလ်တည်း ဟူသောရွှေအိုး၏၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂမနိယဘာဝေါ၊ သွားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဿ ပုညနိမိဒေန၊ ဤ ကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုး၏၊ ဂန္တိ၊ ရေ၊ နက်စွာသော၊ ဩဒကန္တိ၊ ကေ၊

နိဒါကာဗျူဟာသုတ္တဝါ

ရေ၏အနီး၌၊ နိဟိတနိမိတော၊ မြူဝဲထားအပ်သောရွှေအိုးထက်၊ ပိသေသံ၊ အထူးကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြီးတတ်မှုပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဏ္ဍဂုဏသံဝဏ္ဏနေန၊ ဥဗ္ဗာဂုဏ်ကိုပြီးပွမ်းသဖြင့်၊ ကယဇနဿ၊ ဝယ်လိုသောသူအား၊ ဥဿဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေသော၊ ဥဗ္ဗာရတဗ္ဗာဝါဏီဇောပိယ၊ မြတ်သောဥဗ္ဗာရှင်ဖြစ်သောကုန်သည်ကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဒေသိတပုညနိမိဂုဏသံဝဏ္ဏနေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော ကောင်းမှုကုသိုလ်တည်းဟူသော ရွှေအိုး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြီးပွမ်းသဖြင့်၊ တတ္ထိံ ပုညနိမိဒိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုး၌၊ ဧဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဥဿဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အသာဓာရဏမညေသံ၊ အစောရာဟရဏောနိမိ၊ ကယိရာဇမိဇရာပုညာနိ၊ ယောနိမိအနုဂါမိကောတိ၊ အသာဓာရဏမညေသံ၊ အစောရာဟရဏောနိမိ၊ ကယိရာဇမိဇရာပုညာနိ၊ ယောနိမိအနုဂါမိကောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံ၊ နိမိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ အစောရာဟရဏော၊ ခိုးသူတို့သည်မဆောင်အပ်၊ ယောနိမိ၊ အကြင်ရွှေအိုးသည်၊ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်တတ်၏၊ ယောနိမိ ထိုရွှေအိုးသည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်မိရော၊ ပုညာရှိသည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာယိရာဇ၊ ပြုရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသာဓာရဏမညေသန္တိ၊ အသာဓာရဏမညေသံဟူသည်ကား၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံ၊ မကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ သန္တိပုန်စစ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ကေသုပိယ၊ အဘယ်ပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အနက္ခမသုခါယဝေဓနာယသမ္ပယုတ္တာတိအာဒိသုပိယ၊ အနက္ခမသုခါယဝေဓနာယသမ္ပယုတ္တာအစရှိသောပါဌ်တို့၌ ကဲ့သို့တည်း၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ အာဟရဏော၊ ဆောင်နိုင်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အစောရာဟရဏော၊ ခိုးသူတို့သည်ဆောင်နိုင်သည်မဟုတ်၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ အာဒိတဗ္ဗောယုအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအံယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိဓာတဗ္ဗော၊ သိုမှီးအပ်၏၊ ဣတိတတ္ထာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိမိ၊ နိမိ၊ မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဟိ၊ ဧဟိ၊ နှစ်ပုန်တို့ဖြင့်၊ ပုညနိမိဂုဏံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောရွှေအိုး၏ကျေးဇူးကို၊ သံဝဏ္ဏတွာ၊ ပြီးပွမ်းတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ ဧဟိ၊ ဧဟိ၊ နှစ်ပုန်တို့ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေ

အိုး၌၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကယ်ရာထမီရာပုညာနိယောနိမိဒေ
 ဂါမိကော၊ ကယ်ရာထမီရာပုညာနိယောနိမိဒအနုဂါမိကောဟူ၍၊ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ပုညာနိနာမ၊ ကောင်းမှုတို့သည်သည်ကား၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်
 သောသူတို့အား၊ အသာခရဏော၊ မဆက်ဆံသော၊ အစောရာဟရာ
 ဏောစ၊ ခိုးသူတို့ မဆောင်နိုင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အသာခရ
 ဏော၊ တပါးကုန်သောသူတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ နိမိစ၊ ရွှေအိုးသန့်လည်း
 ကောင်း၊ အစောရာဟရာဏော၊ ခိုးသူတို့မဆောင်နိုင်သော၊ နိမိစ၊ ရွှေအိုး
 သည်လည်းကောင်း၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ဇေသောနိမိသုနိဟိတော အဇေယျောအနုဂါမိကောတိ၊ ဇေသောနိမိသုနိဟိ
 တောအဇေယျောအနုဂါမိကောဟူ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရား၌၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်သော၊ ယောနိမိ အကြင်ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်၊ အနုဂါ
 မိကော၊ အစဉ် တပိုက်လိုက်တတ်၏၊ သောစ၊ ထိုအစဉ်တပိုက်လိုက်
 တတ်သောကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်လည်း၊ ပုညာနိယေဝ၊
 ကုသိုလ်တရားတို့သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိရာဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော စိဘိသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကယ်ရာထကဇေ
 ယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဇံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏသံဝဏ္ဏဇနန၊ ကုသိုလ်၏
 ဂုဏ်းကျေးဇူးကို ခြီးမွမ်းတော်မူသဖြင့်၊ ပုညနိမိမ္မိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောရွှေအိုးကို ဖြုတ်ထားခြင်း၌၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဥဿာ
 ဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်၊ ဥဿာဟိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပုညနိမိကရိယာယ၊ ကောင်းမှု
 တည်းဟူသောရွှေအိုးကို ပြုသဖြင့်၊ သမ္ဘာဒေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏၊ တေသံ
 ထိုသူတို့အား၊ ယောနိမိ၊ အကြင်ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်၊
 ယံပလံ၊ အကြင်အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးကို၊ သင်္ခေပတော၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေဒေဝေနုဿ၊
 နံ သဗ္ဗကာမဒေဝါနိမိတိ၊ ယေဒေဝမနုဿာနံ၊ သဗ္ဗကာမဒေဝါနိမိအစရှိ
 သောဂါသာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယေဒေသောနိမိ၊ ဤကောင်း
 မှုတည်းဟူသောရွှေအိုးသည်၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ သဗ္ဗကာမ

နိမိကဗျာသုတ္တဝါဒနိကာယ

ဧဒေါ ခပ်သိမ်းသော အလိုကိုပေးတတ်သော၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးတည်း။ ။ ဣဒါ
 နိယဓုအခါ၌၊ ပတ္တနာယ၊ တောင်းတသဖြင့်၊ ပရိလန္တိတဿ၊ စပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဗ္ဗကာမဒတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းသော အလိုကိုပေးတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ပတ္တနံ၊ တောင်းတခြင်းသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ယထာအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဂဟပ
 တယော၊ အိုသူကြွယ်တို့၊ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်သောသူသည်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပရမ္ပရဏာ၊
 သေသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ခတ္တိယ မဟာသာယာနံဝါ၊ မင်းဖြစ်သော
 မဟာသာယ အမျိုးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဒြာဟူက မဟာသာယာနံဝါ၊
 ပုဗ္ဗားဖြစ်သောမဟာသာယအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိမဟာ
 သာယာနံဝါ၊ ဂဟပတိမဟာသာယအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ သဟဗျတံ
 အတူတကွဖြစ်သောအမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊
 ဩော်ကောင်းလေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေကဓိယျ၊ အကယ်၍တောင်း
 တပြားအံ့၊ သော၊ ထိုကောင်းသောအကျင့်ရှိသောသူသည်၊ ကာယဿ၊
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ပရမ္ပရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာ
 လ၌၊ ယံယေနဋ္ဌာနေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ ကိဿဟေတု၊ အစွယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ သဗ္ဗစာရီ၊ ကောင်းသည်ကိုကျင့်
 လေ့ရှိ၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနာသဝံ၊ အာ
 သဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောပိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပညာပိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပဋ္ဌပုပ္ဖံ၊ မျက်
 မှောက်၌လျှင်၊ သင်္ခံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်
 ဖြင့်သိ၍၊ သတ္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေ
 ယျ၊ နေရာ၏၊ တံ၊ ထိုသို့နေခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ သဗ္ဗ
 စာရီ၊ ကောင်းသည်ကိုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်တည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဘောတော်မူ၏၊ တထာစ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤငါဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သီလေန၊ သီလနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတေ

န၊ အကြားအမြင်နှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာဂေ
 န၊ စာဂတရားနှင့် သန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာယ၊
 ပညာနှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿ၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ ဝေ၊ ဤအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေခါ၊ ပျော်စီးခြင်းကြောင့်၊
 ပရမ္ပဘူတာ၊ သေသည်မှ နောက်ကလေး၌၊ ခတ္တိယမဟာသာလာနံ၊ မင်းဖြစ်
 သောမဟာသာလမျိုးတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနံ ဝါ၊
 ပုစ္ဆားဖြစ်သောမဟာသာလမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိမဟာသာ
 လာနံ ဝါ၊ သူကြွယ်ဖြစ်သော မဟာသာလမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ သဟ
 ဗျတံ၊ အတူတကွဖြစ်သောအမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ရမှုကား၊ အဟောဝ
 တ၊ ဩဘ်ကောင်းလေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ တံပိတ္တံ၊ ထိုပိတ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ အားထုတ်၏။ တံပိတ္တံ၊ ထိုပိတ်
 ကို၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏။ တံပိတ္တံ၊ ထိုပိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေသင်္ခါရာစ၊ ထိုသင်္ခါရ တရားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တေဝိ ဘာရာစ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံ
 ဘာဝိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုတိကတော၊ ဤသို့
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတြ၊ ထိုလိုအပ်သောအမျိုး၌၊
 ဥပပတ္တိယာ ပဋိသန္ဓအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတံ ဝေ
 မာဒိ၊ ဤသို့အစရှိ သာစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ အာကင်္ခပရိယာယံ၊
 အာကင်္ခယုသုတ္တန် ဒေသနာ၌၊ ပိတ္တပဒဟာနာမိဋ္ဌာနဘာဝနာပရိက္ခာရံ၊ ပိတ်
 ကိုအားထုတ်ခြင်း ဆောင်ရွက်တည်ခြင်းပွားစေခြင်း အစီအစဉ်ရှိသော၊ ယံ
 ပဉ္စနံ၊ အကြင်တောင်းတခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုတောင်းတ
 ခြင်း၏။ ကာမဒေဝတ္ထေ၊ အလိုကိုပေးတတ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဟေထံ၊ အ
 ကြောင်းကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယံယဒေဝါဘိ
 ပတ္တန္တိ၊ သဗ္ဗမေတနုလတ္တတိတိဂါထံ၊ ယံယဒေဝါဘိပတ္တန္တိ၊ သဗ္ဗမေ
 တနုလတ္တတိဘူသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံစံသဗ္ဗံ၊ အကြင်အလိုခပ်သိမ်းကို၊ ဧတေန၊ ဤ
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ တံ၊ ထိုအလိုခပ်
 သိမ်းကို၊ ဩဒိသော၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဒေသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သုဝဇ္ဇတာသုသရတာတိ ဝေမာဒိဂါထာယော၊ သုဇ္ဈတာ

သုသရတာဤသို့အရရှိသောဂါထာတို့ကိုအာဟာယဟောတော်မူ၏။ တတ္ထံ၊
ထိုနှစ်ဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာနံ၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ။

သုဝဏ္ဏတာနာမ၊ သုဝဏ္ဏတာမည်သည်ကား၊ သုန္ဒုခေဝိ ဝဏ္ဏတာ၊
ကောင်းသောအရေအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဉ္စနသန္နိ
ဘတ္တစတာ၊ ရွှေ၏အရောင်ကဲ့သို့သော အရေတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ သာပိ၊ ထိုအရေအဆင်းလှခြင်း ကိုလည်း၊ ဧတေနပုညနိမိ
နာ၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ ယထာဟ၊
ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ယဒ္ဓိဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ ကဉ္စ
နသန္နိဘတ္တစောတိ၊ ယဒ္ဓိဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ ကဉ္စနသန္နိ ဘတ္တစောဟူ၍၊
အာဟာယဟောတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ ပေးနိုးတို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိံ၊ ဘဝကို (ပ)၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာ
၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အကောဓ
နော၊ အမျက်မရှိသည်၊ အနုပိ၊ ယာသဗဟုလော၊ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းမရှိသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုန္တိ၊ များစွာလည်း၊ ဝေက္ခော၊ ဆိုအပ်သည်၊ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်၊ နာဘိသန္တိ၊ မပြိတွယ်၊ နကုပ္ပိ၊ အမျက်မထွက်၊ နဗျာပန္တိ၊ မနှောင့်
ရှက်၊ နပတိဋ္ဌဟိ၊ စိတ်မထား၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊
အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပပ္ပယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
နပါတာကာထိ၊ ထင်ရှားမပြုတတ်၊ သုရမာနံ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ မုဒုကာနံ၊
နူးညံ့ကုန်သော၊ အတ္ထရတပါဝရဏာနံ၊ အခင်းအရံတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ခေါမသုရမာနံ၊ ခေါမချည်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသိ
ကာ၊ (ပ)၊ ကောသေယျ၊ (ပ)၊ ကမ္မလသုရမာနံ၊ သိမ်မွေ့သောဝါချည်ပုဆိုး
သိမ်မွေ့သော ပိုးချည်ပုဆိုး သိမ်မွေ့သော ကမ္မလာပုဆိုးတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ကတတ္တာ၊ ပြုတော်မူအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပစိတတ္တာ၊ ဆည်းဘူးတော် မူအပ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတ္ထတ္ထံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူသည်၊
သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံမဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ ဤမဟာပုရိသ
လက္ခဏာကို၊ ပရိဝတတိ၊ ရတော်မူ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အရင်းကဲ့သို့
သောအဆင်းတော်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ ရွှေ၏
အရောင်ကဲ့သို့သောအရေတော်ရှိသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သုသရတာနာမ၊ ကောင်းသော အသံတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သည်

ကား၊ ဗြဟ္မဿရတာ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံတော်ကဲ့သို့သော အသံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ကရေကဘာဏီတာ၊ ကရေကဂြဟိုက်မင်း၏ အသံကဲ့သို့သော အသံတော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာပိ၊ ထိုသာယာစွာသော အသံတော်ကိုလည်း၊ ဇောန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ယဒ္ဓိဘိက္ခဝေ၊ ပါကရေကဘာဏီတိ၊ ယဒ္ဓိဘိက္ခဝေ၊ ပါကရေကဘာဏီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိံ၊ ဘာကို၊ ပ၊ ဖရူသံ၊ ကြမ်းထမ်းသော၊ ဝါစ၊ စကားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဖရူသာယ၊ ကြမ်းထမ်းသော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပပိရေတော၊ ကြဉ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်ခရှိ၊ ကန္တသုခ၊ နား၌ချမ်းသာ၏။ ပ၊ တထာဂ္ဂပိ၊ ထိုသို့သောရှိသော၊ ယဒ္ဓိဝါစံ၊ အကြင်စကားကိုလည်း၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပစိတတ္တာ၊ ဆည်းဘူးတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပ၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤဘုရား၏ အဖြစ်သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်တော်မူလျက်၊ ဗဟုဘဇိ၊ ဂါစ၊ ရှည်ပြန်သောလျှာတော်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဿရောစ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံကဲ့သို့သော အသံတော်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ကရေကဘာဏီစ၊ ကရေကဂြဟိုက်မင်း၏အသံကဲ့သို့သော အသံတော်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာနိ၊ ဤသို့သောဘာရှိကုန်သော၊ ဧန္ဒ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်တို့ကို၊ ပပိလဘတိ၊ ရ၏။

သုသဏ္ဌာနာတိ၊ သုသဏ္ဌာနာဟု သည်ကား၊ သုဠ၊ သဏ္ဌာနတာ၊ ကောင်းသောသဏ္ဌာန်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမိတဝဋ္ဋိတယုတ္တဋ္ဌာနေသု၊ ညီညွတ်စွာတည်ခြင်းလုံးခြင်းတို့နှင့် ယှဉ်ရာအရပ်တို့၌၊ အင်္ဂါပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏။ သမိတ ဝဋ္ဋိတ ဘာဝေန၊ ညီညွတ်စွာတည်ခြင်း လုံးခြင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓိဝေသော၊ ကောင်းစွာ စုဝေးသော သဏ္ဌာန်တော်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာပိ၊ ထိုသုသဏ္ဌာနတာဟူသော အင်္ဂါတော်ကိုလည်း၊ ဇောန၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လန္တတိ၊ ရတော်မူအပ်၏။

ယထာဟ။ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူကား၊ ယဇ္ဇိ
 ဘိက္ခုဝေ၊ ပ၊ သမဝဋ္ဌက္ခန္ဓာစာတိဝေမာဒိ၊ ယဇ္ဇိဘိက္ခုဝေ၊ ပ၊ သမဝဋ္ဌက္ခ
 န္ဓာစဉ်သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိံ၊
 ဘဝကို၊ ပ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာ၌၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာ
 နော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗဟုဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကိုအလို
 ရှိသည်။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်။ ဗာသုကာမော၊ ချမ်း
 သာကိုအလိုရှိသည်။ ယောဂက္ခမကာမော၊ ယောဂ၏ကုန်ခြင်းကိုအလိုရှိ
 သည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ကိန္တိ၊ အသို့နည်း၊ ဣမေ၊ ဤလူအပေါင်းတို့သည်၊
 သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဝဇေယျ၊ ပွားကုန်ရာအနည်း၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲ
 ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓနဓညေန၊ ဥစ္စာ
 စပါးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခေတ္တဝတ္ထုနာ၊ လယ်ယာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိပဒ
 စတုပ္ပဒဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းအခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပုတ္တဒါရေဟိ၊ သားမယားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓါသကမ္မ
 ကရပေါရိသေဟိ၊ ကျွန်အမှုလုပ်ယောကျ်ားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥာတီ
 ဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မိတ္တေဟိ၊ ခင်ပွန်းတို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဗဒ္ဓဝေဟိ၊ အမျိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဇေယျ၊ ပွားကုန်ရာအန
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသည်။ အဟော
 ထိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုသို့သော
 ကုသိုလ်ကံ၏။ (ပ)၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သီဟပုဗ္ဗနကာယောစ၊
 ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သောကိုယ်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်ရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတန္တရံသောစ၊ ပြည့်စုံသောပရီးတော်ရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဋ္ဌက္ခန္ဓာစ၊ ညီညွတ်စွာလုံးသောကိုယ်တော်ရှိသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ဤ
 ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်တို့ကို၊ ပရိယဘာတိ၊ ရတော်မူ၏။ ။
 ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခဏာ
 တော်မှ၊ ပရေသမ္ဘိတပါးသောလက္ခဏာတော်တို့၏လည်း၊ ဣမိနာပုည
 နိဗ္ဗာ၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောမြှုပ်ထားအပ်သောရွှေအိုးဖြင့်၊ ပရိယာ
 ဘဿ ခကာနိ၊ ရတော်မူခြင်းကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော၊ သုတ္တ ပဒါနိ၊
 သုတ္တန်ဓသနာတော်မှ လာသောအကြောင်းတို့ကို၊ တတောတတော၊

ထိုထိုသုတ္တန်မှ၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အတိ
ဝိတ္ထဝေသာယေနတု၊ အလွန်ကျယ်လွန်းသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်
ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဝသေသပဒါနံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၏၊ ဝဏ္ဏနံ၊
အသွင့်ကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ။

သုဂ္ဂပတာတိ၊ ဧတ္ထ၊ သုဂ္ဂပတာဟုသောဤပုဒ်၌၊ သကလသရိရံ၊ အလုံး
စုံသောကိုယ်တော်ကို၊ ဂူပန္တိ၊ အဆင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အာကာ
သောပရိဝါရောဂ္ဂပံတွေဝသနံ၊ ဂစ္ဆတိတိအာဒိသုဝိယ၊ အာကာသောပရိ
ဝါရောဂ္ဂပံ တွေဝသနံ၊ ဂစ္ဆတိအစရှိသော ဤပါဌတို့၌ကဲ့သို့၊ ဂူပန္တိ၊
အဆင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဿဂူပဿ၊ ထိုအဆင်းတော်၏၊
သုန္ဒရတ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာတိဒိဗာတာ၊
မမြင့်လွန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နာတိရဿတာ၊ မပုလွန်းသည်၏အဖြစ်
သည်။ နာတိကိသတာ၊ မကြီးလွန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နာတိထူလတာ၊
မဆူလွန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ နာတိကာဠတာ၊ မမည်းလွန်းသည်၏အဖြစ်
သည်။ နုဇ္ဈောဒါတတာ၊ မဖြူလွန်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဂုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အာဓိပစ္စန္တိ၊ အာဓိပစ္စံဟူသည်ကား၊ အဓိပတိဘာဝေါ၊ အစိုးရသည်၏
အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခတ္တိယမဟာသာလာဒိတာဝေန၊ ခတ္တိယ
မဟာသာလ အစရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သာမိဘာဝေါ၊ အစိုးရသည်၏
အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထေ၊
အနက်တည်း။ ပရိဝါရောတိ၊ ပရိဝါရောဟူသည်ကား၊ အဂါရိကာနံ၊
အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းတို့တွင်၊ သဇနပရိဇန သမ္ပတ္တိ၊ မိမိလူ
ပရိသတ်အလုပ်အကျွေး အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
နဂါရိကာနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ပရိသသမ္ပတ္တိ၊ ပရိသတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဓိပစ္စန္တိ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်လည်း။ ပရိဝါရောစ၊
အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ အာဓိပစ္စပရိဝါရော၊ အစိုးရသည်၏
အဖြစ် အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံသည်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား
၌၊ သုဝဏ္ဏတာဒိတိ၊ သုဝဏ္ဏတာ အစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ သရိရသမ္ပတ္တိ၊
ကိုယ်တော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဂုတ္တာမိနံအပ်၏။ အာဓိပစ္စေန၊ အာဓိပစ္စ
သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဂုတ္တာမိနံအပ်
၏။ ပရိဝါရေန၊ ပရိဝါရသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဇနပရိဇနသမ္ပတ္တိ၊ မိမိ၏လူပရိသတ်အ
ခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဂုတ္တာမိနံအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်

ဒုတိယသုတ္တဝါ

၏သဗ္ဗမေတေနလန္တတိတိ၊ သဗ္ဗမေတေနလန္တတိဟူသည်ကား၊ ယံယ
 ခေဝ၊ အကြင်အကြင်လိုအပ်သောကိစ္စကိုလျှင်၊ အဘိပဇ္ဇတ္တိ၊ တောင်းတ
 ကုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသောအလိုကို၊ ဇေတန၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသော
 ရွှေအိုးဖြင့်၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံဝဂနံ၊ အကြင်စကားကို၊
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဩပိသော၊
 ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တသုဝဏ္ဏတာမိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောသုဝဏ္ဏတာ
 အစရှိသော၊ ဣဒံဝိပက္ခိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာတော် ဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဇေတန၊ ဤကောင်းမှု တည်းဟူသော ရွှေအိုးဖြင့်၊
 လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဿတိ၊
 ပြတော်မူ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ပုညာနုဘာဝေန၊ ကောင်း
 မှု၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ လဘိတဗ္ဗုဇ္ဇသမ္ပတ္တိတော၊ ရအပ်သောမင်း၏
 စည်းစိမ်ထက်၊ ဩရံ၊ လွန်စွာသော၊ ဝေဒဝမနုဿသမ္ပတ္တိ၊ နတ်လူတို့၏
 စည်းစိမ်ကို၊ ဝေဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒုဘယရစ္ဆ
 သမ္ပတ္တိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောနတ်လူတို့၏ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ဝေဿန္တော၊ ပြတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဒေသရစ္ဆန္တိ ဣမံဂါထံ၊ ပဒေသရစ္ဆဟူသောဤဂါထာ
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဒေသရစ္ဆန္တိ၊ ပဒေသရစ္ဆ
 ဟူသည်ကား၊ ဧကဒိပစ္စိ၊ တကျွန်းလုံးလည်းဖြစ်သော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံ
 သောဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသို့၊ အပါပုဏ္ဏိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ပထဝိယာ၊ မြေအပြင်
 ၌၊ ဧကတ္ထိံ၊ ပဒေသေ၊ တစိတ်တဒေသဖြစ်သောအနံ့၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်
 တည်း၊ ဣဿရဘာဝေါ၊ အပိုးရသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဣဿရိယံ၊ ဣဿရိ
 ယမည်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤဣဿရိယဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဒီပစက္ကဝတ္တိသုခံ၊ ဇမ္ဗူဒီ
 ပါကျွန်း၌ စကြာဝတေးမင်း၏ချမ်းသာကို၊ ဝေဿတိ၊ ပြ၏၊ ဝိယန္တိ၊ ဝိယံ
 ဟူသည်ကား၊ ဣဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာပံ၊ နှစ်လို
 အပ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤဣဗ္ဗံကန္တံမနာပံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ စာထုရန္တစက္ကဝတ္တိ
 ရန္တံ၊ လေးကျွန်းလုံးကိုအပိုးရသောစကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဿတိ၊
 ပြ၏၊ ဝေဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝေဝေရန္တံ၊ ဝေဝေရန္တမည်
 ၏၊ ဇေတန၊ ဤဝေဝေရန္တဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ မန္ဒာတာဒိနံဝိ၊ မန္ဒာတ်မင်းအစရှိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝေဝေရန္တံ၊ နတ်တို့၌မင်း
 အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဒိဗ္ဗေသုတိ၊ ဣမိနာ၊
 အဝိဒိဗ္ဗေသုဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ယေတေဒိဗ္ဗတဝတ္ထာ၊ အကြင်နတ်ဘဝ

၏အဖြစ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗာတိ၊ နိဗ္ဗာတိဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေသုဒိဗ္ဗေ သု၊ ထိုနတ်၏အဖြစ်တို့၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥပပန္နာနန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သော သူတို့အားလည်း၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်တို့၌မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏။ သဗ္ဗမေတေနလန္တတိတိ၊ သဗ္ဗမေတေနလန္တတိဟူသည်ကား၊ ယံယဒေဝ၊ အကြင်အကြင်အလိုကိုလျှင်၊ အတိပတ္ထေန္တိ၊ တောင်းတကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအလိုကို၊ ဇေတေန၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသော ရွှေအိုးဖြင့်၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့် ထော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဩမိသော၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဣဒန္တိပဒေသဇ္ဇောမိ၊ ဤပဒေသရာဇ်မင်း အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဇေတေန၊ ဤကောင်းမှုတည်း ဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ ထိအပ်၏ ဟု၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ပညာနုဘာဝေန၊ ကောင်း မှု၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ လဘိတဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ ဒေဝမနုဿရဇ္ဇသမ္ပတ္တိံ၊ နတ်မင်းလူမင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခု အခါ၌၊ နိဟိဂါထာဟံ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ သမာသတော၊ အ ကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝုရက္ခိတွာ၊ ရှေ့ရှုပြတော်မူ၍၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်း သာကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာနုသိကာစသမ္ပတ္တိတိဣ ဖံဂါထံ၊ မာနုသိကာစသမ္ပတ္တိဟူသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဒေဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အ ဘွင့်တည်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏အပစ္စံ၊ သားတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မာ နုသိ၊ မာနုသိမည်၏။ မာနုသိဝေ၊ မာနုသိသည်ပင်လျှင်၊ မာနုသိကာ၊ မာ နုသိကာမည်ကုန်၏။ သမ္ပတ္တံ၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ လောကော၊ ပြည်တည်း၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်တို့၏ပြည်၊ တထံ၊ ဒေဝလောကေစ၊ ထိုနတ်တို့၏ပြည်၌လည်း၊ ယာရတိ၊ အကြင်မွေ့လျော် ဘွယ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အတ္တတ္တံ၊ အတ္တတ္တသန္တာန်၌၊ ဥပပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဇ တာယစ၊ ထိုသို့သောမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန် ၌၊ ဥပကာရဏဘူတာ၊ အဆောက်အဦဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဇတာယစ၊ ထိုသို့ သောမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ အနုဝေသပရိယာဒါနံ၊ အကြွင်းမရှိထိပ်း ပိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။

နိဗ္ဗာန်သုတ္တဝါဒနာ၊

ဣဒါတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရတိ၊ ရတိမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤရတိဟူသောစကား
 သည်၊ သုခသမ၊ သုခ၏လည်းကောင်း၊ သုခဝတ္ထု၊ သုခဝတ္ထု၏
 လည်းကောင်း၊ အဓိဝဂ္ဂံ၊ အမည်တည်း၊ ယာတိပဒံ၊ ယာဟူသောပုဒ်
 သည်၊ အနိယတဝစနံ၊ အနိယတဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါ
 သည်၊ ပုဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ ရှေ့ဆိုအပ်ပြီးသောသမ္ပတ္တိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 သမ္ပတ္တနက္ခော၊ ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ နိဗ္ဗာန်ယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လျှင်၊ နိဗ္ဗာ
 နသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သမ္ပတ္တိမည်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုထိုစဉ်၊ သည်ကား၊ အတ္ထ
 ဝတ္ထုနာ၊ အနက်၏အဘွင့်တည်း၊ သုဝတ္ထုတာဒိအာဒိတိ၊ သုဝတ္ထုတာအစ
 ရှိလျှင်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မာနုထိကာ၊ လူ့ဖြစ်သော၊ ယာဇော
 သမ္ပတ္တိစ၊ အကြင်ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝလောကေစ၊ နတ်
 ပြည်၌လည်း၊ ယာရတိစ၊ အကြင်မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ သာစသဗ္ဗာ၊ ထိုအလုံးစုံသော မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်း၊ ဧတေန၊ ထို
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ သဒ္ဓါနုသာရိတာဝါ
 ဒိဝသေန၊ သဒ္ဓါနုသာရိ၏အဖြစ်အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်
 အပ်သော၊ ယာစာယံယာစအယံနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်
 လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာစ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း၊ ဧတေန၊ ထိုကောင်း
 မှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဓိသော၊
 အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ တတိယံပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊
 ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောချမ်းသာကို၊ ဧတေန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူ
 သောရွှေအိုးဖြင့်၊ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။
 အထာ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဂါယာစကား၌၊ သုဝတ္ထုတာဒိတိ၊
 သုဝတ္ထုတာအစရှိသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ အဂုတ္တာ၊ မဆိုအပ်သော၊ သုရာသတိ
 မန္တော(ပ)၊ ဣဗြဟ္မစရိယဝါသောတိဝေမာဒိနာ၊ သုရာသတိမန္တော(ပ)၊ ဣဗ
 ဗြဟ္မစရိယဝါသောဤသို့အစရှိသော၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ဣနံပြအပ်သော၊ ပညာဇေ
 ဟုတ္တိသာဒိဘေဒါစ၊ ပညာအခြေအမြင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်အပြား
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာနုထိကာစ၊ လူ့ပြည်၌လည်းဖြစ်သော၊ ယာ
 သမ္ပတ္တိ၊ အကြင်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒေဝလောကေစ၊ နတ်ပြည်
 ၌လည်း၊ အပနာ၊ တပါးသော၊ ယာဗျာနာဒိရတိစ၊ အကြင်ဗျာန်အစရှိသော
 မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာစ၊ ထိုသို့သောပြည့်စုံခြင်းမွေ့
 လျော်ခြင်းကိုလည်း၊ ဧတေန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသော ရွှေအိုးဖြင့်၊
 လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီး

သောအပြားရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိဝ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဩဒိသော၊ ဝိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ နှစ်ပိသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးရံကိုလည်း၊ ဧတေန၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိဝေံပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အာတွင်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပုညာနုတာဝေန၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ လဘိတဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ သဒ္ဓါနုသာရိဘာဝါဒိဝသေန၊ သဒ္ဓါနုသာရိ၏အဖြစ်အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၌ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း၊ ဒဿေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတဝိဇ္ဇဉာတေဒဘာဂဝိမုတ္တိဘာဝ ဝသေနာတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှစ်ပါးသော အတ္တိမုလွတ်သောဝိမုတ္တိ၏ အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တမေဝဥပါယဉ္ဇ၊ ထိုသုံးပါးသောချမ်းသာသို့ရောက်ကြောင်းကိုလျှင်လည်း၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မိတ္တသမ္ပဒမာဂဓ္မာတိဣဝံဂါထံ၊ မိတ္တသမ္ပဒမာဂဓမ္မဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အသံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အတွင်တည်း၊ ဧတေယ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဂုဏဝိဘူတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူး၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ သမ္ပန္နတိပါပုဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ဧတယာတိပဒေန၊ ဧတယဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊ သာ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သမ္ပဒါ၊ သမ္ပဒါမည်၏၊ မိတ္တောဝေ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်ပင်လျှင်၊ သမ္ပဒါ၊ ကျေးဇူးတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းတည်း၊ မိတ္တသမ္ပဒါ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်ပင်လျှင် ကျေးဇူးတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း၊ ဘိမိတ္တသမ္ပဒံ၊ ထိုသို့သောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာဂဓ္မာတိ၊ အာဂဓမ္မဟူသည်ကား၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ယေနိသောတိ၊ ယေနိသောဟူသည်ကား၊ ဥပါယဉ္ဇ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပယုဇ္ဇတေတိ၊ ပယုဇ္ဇတေ ဟူသည်ကား၊ ယောဂါနုဋ္ဌာနံ၊ လုံ့လမပြတ်ပြုရာကို၊ ကရောတော၊ ပြုသောသူအား၊ ဧတေယ၊ ထိုပုညာဖြင့်၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတယာတိပဒေန၊ ဧတယဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊ သာ၊ ထိုပုညာသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏၊ ဧတယ၊ ထိုဖိုလ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာမှလွတ်တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း

ကား၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိ၊
ဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဝိဇ္ဇာစ၊ ဝိဇ္ဇာလည်း၊ ဝိမုတ္တိစ၊ ဝိမုတ္တိလည်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဝိမုတ္တိ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိသု၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိတို့၌၊ ဝသိဘာဝေါ၊ လေ့လာသည်၏အ
ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝသိဘာဝေါ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝသိဘာဝမည်၏။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ အာဂ္ဂ
တည်း၊ ယွာယံ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မိတ္တသမ္ပဒံ၊
အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သတ္တာ
ရံဝါ၊ မြတ်စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ အညတရံ၊ ထုရားမှတစ်ပါးသော၊
ဂရုဋ္ဌာနိယံဝါ၊ ရိုသေကိုင်းညွတ်အပ်သော၊ သဗြဟ္မစာရိံ၊ သိတင်းသုံး
ဘော်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ မြီ၍၊ တဇဟာ၊ ထိုထုရားအစရှိသော
အဆွေခင်ပွန်းကောင်းမှ၊ ဩဝါဒဗ္ဗ၊ ဆုံးမသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုသာ
သနိဋ္ဌ၊ ကမြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယထာနုသိဗ္ဗိ၊ ဆုံး
မသည်အားလျော်စွာ၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ ယောနိသော၊
အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပယုဇ္ဇတော၊ လုံ့လပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ
ဒီသု၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်အစရှိ၊ ဘုန်သော၊ တီသု၊ သုံးပါး၊ ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာသု၊
ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့၌၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ ဝိမုတ္တိ၊
ဝိမုတ္တိမည်သနည်း၊ ဝိတ္တဿစ၊ စိတ်၏လည်း၊ အမိဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာမှ
လွတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သည် လည်းကောင်း၊
ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဂတာယ၊ လာသော၊ အဋ္ဌသမာ
ပတ္တိနိဗ္ဗာန ဘေဒါယစ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ် နိဗ္ဗာန် အပြားရှိသော
တရား၌ လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိယာစ၊ အဟေတ္တုဒိလ် တရား၌ လည်း
ကောင်း၊ တတာတထာ၊ ထိုထိုသောအပြားအားဖြင့်၊ အဒန္ဓာယိတက္ကေန၊
မန့်နှေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝသိဘာဝေါ၊ လေ့လာသည်၏ အဖြစ်သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဩဝိသော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်
သော၊ ဣဒမ္ပိသဗ္ဗံ၊ ဤအထုံးထုံးကိုလည်း၊ ဧတေန၊ ဤကောင်းမှုတည်းဟူ
သောအတ္တအိုးဖြင့်၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကထံတဝိဇ္ဇာ
ဝိမုတ္တိဝသိဘာဝ ဘာဂိယပုညာနူဘာဝေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ
ဝသိဘော်အတို့ရှိသောကောင်းမှု၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ လတိတဗ္ဗံ၊ ရအပ်
သော၊ တေဝိဇ္ဇဉာတော ဘာဂဝိမုတ္တိဝသေနပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးလျမ်းသာ
နတ်ချမ်းသာဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးမှလွတ်သောလောကုတ္တရာချမ်းသာ၏

အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝသိဘာဝပတ္တာ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝသိဘောသို့ရောက်ကုန်
သော၊ တေဝိဇ္ဇာဥဘတော ဘာဝဝိမုတ္တာဝိ၊ ထေဝိဇ္ဇာဥဘတောဘာဝဂ
လွတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ပဋိသန္တိဒါဂုဏဝိဘူတိံ၊ ပဋိသန္တိဒါအစရှိသော တင့်တယ်ခြင်းအရကို၊
လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဣမာယစပုညသမ္ပဒါယ၊ ဤသို့သောကောင်းမှု၏
ပြည့်စုံခြင်း၏လည်းကောင်း၊ တဿာဝိဘူတိယာစ၊ ထိုတင့်တယ်ခြင်း၏
လည်းကောင်း၊ ပဒဗ္ဗာနဝသေန၊ နီးစွာသော အကြောင်းရှိသည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ ယသ္မာဝိ၊ အကြင်ကြောင့်
လည်း၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝိ၊ ထိုရအပ်သောတရား
ကိုလည်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသန္တိဒါဝိမောက္ခော
စာတိ၊ ပဋိသန္တိဒါဝိမောက္ခောစအစရှိသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ကတေ
န၊ ပြုအပ်ကျင့်အပ်သဖြင့်၊ ဓမ္မတ္တန်ရုတ္တိပဋိဘာနေသု၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါအတ္ထ
ပဋိသန္တိဒါ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါတို့၌၊ ပတေဒတော၊
အပြားအားဖြင့်၊ ယာစာယံယာစအယံပညာ၊ အကြင်ပညာကို၊ ပဋိသန္တိဒါ
တိ၊ ပဋိသန္တိဒါဟူ၍၊ ဝဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယေစိမေဂ္ဂုပိဂ္ဂပါနိပဿတိတိအာ
ဒိနာ၊ ယေစိမေဂ္ဂုပိဂ္ဂပါနိပဿတိတိသို့အစရှိသော၊ နယေနည်းဖြင့်၊ ယေစိ
မေအဋ္ဌဝိမောက္ခော၊ အကြင်ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တော်တို့
သည်၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်သော၊ သာဝကသမ္ပတ္တိသာမိကာ၊ သာဝက၏
ချမ်းသာကိုပြီးစေတတ်သော၊ ယာစာယံသာဝကပါရမီ၊ အကြင်သာဝက
ပါရမီဉာဏ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သယမ္မ၊ တာဝသာမိကာ၊ သယမ္မ၊ ။ ။
အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သော၊ ယာစပဏ္ဍေကဗောဓိ၊ အကြင်ပဏ္ဍေကဗောဓိ
ဉာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမဘာဝသာမိကာ၊ ခပ်သိမ်း
သောသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သော၊ ယာစ
ဗုဒ္ဓဘူမိ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့ သိတော်မူသော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩပိသော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
ပဗ္ဗမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊ ဣဒန္တိသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောဉာဏ်ကိုလည်း၊
တေနေ၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဖြင့်၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ေံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံယဒေဝါတိပဏ္ဍေန္တိ၊ သဗ္ဗ
မေတနုလန္တတိတိ၊ ယံယဒေဝါတိပဏ္ဍေန္တိ၊ သဗ္ဗမေတနုလန္တတိဟု
သော၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
စကားကို၊ ဣမာဟိပဗ္ဗဟိဂါထာဟိ၊ ဤငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဩဓိသော၊ ဩဓိ
သော၊ ဝိုင်းခြားဝိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗကာမဒဒနိမိသညိတံ၊
ခပ်သိမ်းသောအလိုကိုပေးတတ်သော ရွှေအိုးဟုမှတ်အပ်သော၊ ဣဒံပည
သမ္ပဒံ၊ ဤသို့သောကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးပွမ်းတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံမဟတ္ထိကာသောတိ၊ ဧဝံမဟတ္ထိကာသောဟူသော၊ ဣမာ
ယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌပေတိ၊ ပြီးတော်
မူစေ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ပဒ
ဝဏ္ဏနာ၊ ဝုန်၏အတွင်တည်း၊ ဝေန္တိပဒံ၊ ဝေဟူသောဝုန်သည်၊ အတိ
တတ္တနိဒဿနံ၊ လွန်လေပြီးသော ကောင်းမှုတည်းဟူသော ဥစ္စာကိုပြ
သောဝုန်တည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဟာ၊ များမြတ်သော၊ အတ္ထော၊
ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
မဟတ္ထိကာ၊ မဟတ္ထိကမည်၏၊ မဟတော၊ များမြတ်သော၊ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ မြတ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ မြစ်၏၊ မဟိန္ဒိယာတိဝိ၊ မဟိန္ဒိယာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောတိပဒံ၊ သောဟူသောဝုန်သည်၊ ဥဒ္ဓေသဝစနံ၊ ညွှန်သော
ဝုန်တည်း၊ တေန၊ ထိုသောဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒါ
နေနသီလေနာတိဣတော၊ ဒါနေနသီလေနဟူသောဤဝုန်မှ၊ ပထုတိ၊ အစ
ပြု၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ကယိရာထမိရောပုညာနိတိ၊ ကယိရာထမိ
ရောပုညာနိဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တဿ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှုပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥဒ္ဓိသတိ၊ ညွှန်တော်မူ
ပေ၏၊ ယဒိဒန္တိ၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ယဒိဒန္တိဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အဘိမုဒိကရ
ကတ္ထော၊ ရှေးရှုပြုအပ်သောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ တေန၊
ထိုယဒိဒန္တိဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ သောတိ၊ သောဟူ၍၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ကို၊
နိန္ဒိထိတံ၊ ညွှန်ပြခြင်းငှါ၊ ယာသောတိ၊ ယာသောဟူ၍၊ အဘိမုဒံ၊ ရှေးရှုခြင်း
ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပည
သမ္ပဒါ၊ ပညသမ္ပဒါမည်၏၊ တဿာတိပဒံ၊ တဿာဟူသောဝုန်သည်၊
ကာရဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟောသောဝုန်တည်း၊ မိရောတိ၊ မိရောဟု

(၆၄)

သည်ကား၊ ဝိတိမန္တော၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်၊ ပသံသန္တိတိ၊ ပသံသန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ငြိမ်းစွမ်းကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ပဏ္ဍိတာဟူသည်
ကား၊ ပညာသမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ကတပုညတန္တိ၊ ကတ
ပုညတံဟူသည်ကား၊ ကတပုညတာဝံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏ အတွင်း
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏတာဒိဗုဒ္ဓဘူမိ
ပရိယောသာနံ၊ သုဝဏ္ဏတာအစဗုဒ္ဓဘူမိအဆုံးရှိသောပုဒ်ကို၊ ပုညသမ္ပဒါ
နုဘာဝေန၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်း အာနုဘော်အားဖြင့်၊ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊
ရအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဏ္ဏယိတွာ၊ ငြိမ်းစွမ်းတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ တမေဝအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကိုသာလျှင်၊ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍၊
ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧတေဝဏ္ဏေန၊ ထိုသို့သောအနက်
ဖြင့်လျှင်၊ ယထာပုတ္တပ္ပကာရာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
ရှိသော၊ ပုညသမ္ပဒါယ၊ ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်း၏၊ မဟတ္ထိကတံ၊ ကြီးမြတ်
သောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ နိမိံ၊ ရှေ့အိုးကို၊ ထုနန္တော၊
ငြိမ်းစွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

ဝံ၊ ဤသို့၊ မဟတော၊ ကြီးမြတ်သော၊ အတ္ထဿ၊ အကျိုးကို၊ အာဝဟ
နေန၊ ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ယဿဒါနေနသီလေနာ
တိအာဒိနာ၊ ယဿဒါနေနသီလေနဤသို့အစရှိသော၊ နယန၊ နည်းဖြင့်၊ ဇေ
သိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ယဒိဗ္ဗိယာသောပုညသမ္ပဒါ၊ အကြင်
ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယော၊ ဤကောင်းမှု၏ပြည့်စုံ
ခြင်းသည်၊ မဟတ္ထိကာ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့သောဘုရားတို့သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတ
သုခါဝဟာယ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တော်မူသော၊ ဓမ္မဇေသနာယ၊
တရားတော်ကိုဟောတော်မူခြင်း၌၊ အင်္ဂါသာသုတာယ၊ လုံ့လကိုမလျော့
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဂုဏေနစ၊ ဂုဏ်
ကျေးဇူးဖြင့်လည်း၊ ဝိရာ၊ ရဲရင့်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
ရှိတို့သည်၊ ဣဓ၊ ဤတရား၌၊ အသာဝရဏမညေသံ၊ အစောရာဟရဏော
နိမိတိအာဒိတိ၊ အသာဝရဏမညေသံ၊ အစောရာဟရဏောနိမိ ဤသို့
အစရှိကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓတ္တဟိစ၊ ဆိုအပ်သောစကားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
မာဘိက္ခဝေ ပုညာနံဘာယိတ္ထ၊ သုခဿတံ ဘိက္ခဝေအဓိဝရံ၊ ယဒိဗ္ဗံ

နိမိကဏ္ဍသုတ္တဝါ

ပုညာနိတိအာဒိတိ၊ မာဘိက္ခဝေပုညာနံဘာယိတ္ထ၊ သုခေဿတံဘိက္ခဝေ
 အဓိဝေခံ၊ ယဒိဒံပုညာနိဘိသိအပရိကုန်သော၊ ဝစနေဟိဝ၊ ဝကားတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အနေကာကာရဝေါကာနံ၊ တပါးမကများသော အခြင်း
 အရာအကြောင်းရှိသော၊ ကတပုညံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ပသံသန္တိ၊ ငြိမ်းစွမ်းတော်မူကုန်၏၊ ပက္ခပါတေန၊ အသင်းအပင်းသို့ကျ
 သဖြင့်၊ နပသံသန္တိ၊ ငြိမ်းစွမ်းတော် မမူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
 တည်း၊ ၊ ဧသနာပရိယောသာနေ၊ ဧသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သောဥပါ
 သကော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ဗဟုဇနေန၊ လူအများနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သော
 စာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိဒါလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ ရေညာစ
 ပးဿနဒိကောသလဿ၊ ပဿနဒိကောသလမင်း၏လည်း၊ သန္တိကံ၊
 အထံသို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေထိ၊ ကြား
 ၍၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်
 သက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဟပတိ၊ သူဌေး၊ သ၊ ရ၊ ကောင်း၏၊ ဝဟပတိ၊
 သူဌေး၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သာရုခေါ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ မာဒိသေဟိဝိ၊ ငါကဲ့သို့
 သောမင်းတို့သည်လည်း၊ အနာဟရဏိယံ၊ သောင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်အပ်
 သော၊ နိမိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောရွှေအိုးကို၊ နိဝေထိတိ၊ သိမြီး၏ဟု၊
 သံသာဝေတွာ၊ ကြားစေ၍၊ မဟတိ၊ မြတ်သော၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာ
 သိ၊ ပြု၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ၊

ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌ
 ကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာကျမ်း၌၊ နိမိကဏ္ဍဝတ္ထုနာ၊ နိမိကဏ္ဍသုတ်
 ၍အခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

မေတ္တသုတ်အဖွင့်၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိမိကဏ္ဍာနန္တရံ၊ နိမိကဏ္ဍသုတ်၏ အခြားမဲ့၌၊
 နိက္ခိတ္တဿ၊ ထားအပ်သော၊ မေတ္တသုတ္တဿ၊ မေတ္တသုတ်၏၊ ဝတ္ထုနာက္ကမော
 အခွင့်အစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်၏၊ ဣဝ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊
 တဿ၊ ထိုမေတ္တသုတ်၏၊ နိက္ခေပပ၊ ယာဇနံ၊ ထားခြင်းအကျိုးကို၊ ဝတွာ၊
 ဆိုဦး၍၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ၊ ယေနာဝဂဝတာ၊ အကြင်မြတ်
 စွာသုနားသည်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ယသ္မာဝ၊

အကြင် ကြောင့်လည်း၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဧတသံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို ဒိပနာ၊ ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တသုတ်တော်၏၊ နိဒါနံ၊ နိဒါနံကို၊ သောဓယိတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏ အဘွင့်ကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ။ တတ္ထ၊ ထိုရဒ္ဒကပါဠိကျမ်း၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိမိကဏ္ဍန၊ နိမိကဏ္ဍသုတ်ဖြင့်၊ ဒါနသီလာဒိပညသမ္ပဒါ၊ ဒါနသီလာအစရှိသော ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ သာစ၊ ထိုကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာကို၊ ကတာယ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာပူဇနာ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာဝဗုဒ္ဓဘူမိ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်တိုင်အောင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါပေတံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ သမတ္တာစွမ်းနိုင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿာပုညသမ္ပဒါယ၊ ထိုကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းအား၊ ဥပကာဒေဿနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းကို ပြအံ့သောငှါ၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သရဏေတိ၊ သရဏဂုံတို့ဖြင့်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ သိက္ခာပဒေဟိ၊ သိက္ခာပုန်တို့ဖြင့်၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နုတ္တိံသာကာရေန၊ နုတ္တိံသာကာရဖြင့်၊ ရာဂပဟာနသမတ္တံ၊ ရာဂကိုပယ်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုမာရပဉ္ဇန၊ ကုမာရပညာဖြင့်၊ မောဟပဟာနသမတ္တံ၊ မောဟကိုပယ်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ မင်္ဂလသုတ္တေန၊ မင်္ဂလသုတ်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်စေခြင်း၏၊ မင်္ဂလဘာဝေါ၊ ကြီးပွားကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသိတော၊ ပြအပ်၏။ အတ္တရက္ခာစ၊ မိမိကိုယ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ရတနသုတ္တေန၊ ရတနသုတ်တော်ဖြင့်၊ ဒေသိတော၊ ပြအပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုရူပါ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ပရေက္ခာ၊ သူတပါးအားစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ တိရောကုဋေန၊ တိရောကုဋ်သုတ်ဖြင့်၊ ဒေသိတော ပြအပ်၏။ ရတနသုတ္တေ၊ ရတနသုတ်၌၊ ဝတ္တဘူတေသု၊ ဆိုအပ်သောသတ္တဝါတို့တွင်၊ ဧကစ္စဘူတဒေဿနုဉ္စ၊ အချို့သောသတ္တဝါကိုပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ ပုညသမ္ပတ္တိယာ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ ပမဇ္ဇန္တာနံ၊ မေ့လျော့ကုန်သော သူတို့အား၊ ဝိမုတ္တိစ၊ လွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသိတော၊ ပြအပ်၏။ နိမိကဏ္ဍန၊ နိမိကဏ္ဍသုတ်ဖြင့်၊ တိရောကုဋေန၊ တိရောကုဋ်သုတ်၌၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။

မေတ္တသုတ်အဖွင့်၊

ဝိပတ္တိပရိပက္ခတူတာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သမ္မတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဒေါသပဟာနသမတ္ထံပန၊ ဒေါသကိုပယ်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဒဿိတမေဝ၊ မပြုအပ်သေးသည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေါသပဟာနသမတ္ထံ၊ ဒေါသကိုပယ်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြုအပ်သောငှါ၊ ဣဒံမေတ္တသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်ကို၊ ဣမေ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားတော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သာသည်ရှိသော်၊ ခုဒ္ဒကပါဌော၊ ခုဒ္ဒကပါဌကျမ်းသည်၊ သုပရိပူဇော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဣမေ၊ ဤခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၌၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တသုတ်တော်၏၊ နိက္ခေပပယောဇနံ၊ ထားခြင်း၏အကျိုးတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနဂုတ္တံ၊ ယဒါယတ္တံ၊ ယသ္မာစေတေသံဒီပနာ၊ နိဒါနံသောဓယိတွာဿ၊ ကရိဿာမတ္ထ ဝဏ္ဏနန္တိ၊ ယေနဂုတ္တံ ယဒါယတ္တံ၊ ယသ္မာစေတေသံဒီပနာ၊ နိဒါနံသောဓယိတွာဿ၊ ကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ ယာသံမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနိဒါန်းစကား၌၊ ဣဒံမေတ္တသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်တော်ကို၊ ဘဂဝတာဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာဝကာဒီဟိ၊ တပည့်သားတော်အစရှိသောသူတို့သည်၊ နဂုတ္တံ၊ မဟောအပ်၊ တဉ္စပန၊ ထိုမေတ္တသုတ်ကိုကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဟိမဝန္တပဿတော၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏အနီးမှ၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဥဗ္ဗာဠာ၊ နှိုက်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပရိတ္တတ္ထာယစ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအစောင့်အရှောက်အလိုငှါလည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနတ္ထာယစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလိုငှါလည်းကောင်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဧတေသံပဒါနံ၊ ထိုဝန်တို့ကို၊ ဒီပနာ၊ ပြုအပ်သော၊ နိဒါနံသောဇနာ၊ နိဒါန်းသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ။

ဝိက္ခာတေတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝဿုပနာယိကာယ၊ ဝါခါနံသော၊ အခါ

သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးသတ်သော်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ နာနာဝေရန္တကာ၊ အထူးထူးသော တိုင်းမှလာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်တို့၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တုကာမာ၊ ကပ်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏။ တတြေ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂစရိတာနံ၊ ရာဂပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သဝိညာဏကအဝိညာဏကဝသေန၊ အသက်ရှိသည်မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကောဒသဝိဝံ၊ တသံတပါးအပြားရှိသော။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေါသစရိတာနံ၊ ဒေါသပြောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ မေတ္တာဒိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မေတ္တာအစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မောဟစရိတာနံ၊ မောဟပြောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မရဏသထိကမ္မဋ္ဌာနာဒိနိ၊ မရဏသထိကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိတက္ကစရိတာနံ၊ ဝိတက်ပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း။ အာနာပါနာသထိပထဝီကသိဏာဒိနိ၊ အာနာပါနာသထိပထဝီကသိဏ်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သဒ္ဓါစရိတာနံ၊ သဒ္ဓါပြောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနာဒိနိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း အစရှိသည် တို့ကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓိစရိတာနံ၊ ပညာပြောသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ စတုဓာတုဝဇ္ဇာဒိနိ၊ လေးပါးသော ဓာတုဝဇ္ဇာန် အစရှိသည်တို့ကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ စတုရာသီဘိသဟဿကပ္ပဘေဒစရိတာနုကုလာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောအပြားရှိသော စရိတ်အားလျော်ကုန်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဥဗ္ဘမဏ္ဍာနိဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဟိတွာ၊ သင်ကြား၍။ သပ္ပါယသေနာသနဉ္စ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း။ ဂေါစရဂါဗ္ဗေ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုလည်းကောင်း။ ပရိယေသမာနာနိ၊ ရှာဖွေကုန်လျက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အပြင်သဖြင့်၊ ပစ္စန္တေ၊ ပစ္စန္တရွာ၌။ ဟိမဝန္တေန၊ ဟိမဝန္တာတော

နှင်းသဒ္ဓါ၊ တက္က၊ ဇောဗန္ဓိ၊ တစပ်ထည်းဖြစ်သော၊ နိလကာစမဏိသန္ဓိဘာ
 သိလာတလံ၊ ညိုသောစဉ်ကျောက်အရောင်ရှိသော ကျောက်ပျာအပြင်
 ရှိသော၊ သီတလစာနန္ဒာယံ၊ ချမ်းအေးသော တခဲနက်သောအရိပ်ရှိ
 သော၊ နိလဝနသဏ္ဍမဏ္ဍိတံ၊ ညိုသောတောအရပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်
 ခြင်းရှိသော၊ မုတ္တာတလရဇတပဋသဒ္ဓါဝါလိကာကိဏ္ဍတုမိတာဝံ၊ ပုလဲ
 အပြင်ငွေပြားနှင့် တူသောသဲတို့ဖြင့်ဖြိုင်းသောမြေအတိုရှိသော၊ သုစိသာ
 တသီတုဒကဋ္ဌာနပရိဝါဒိတံ၊ သန့်ရှင်းချိုမြိန်အေးမြသောနေ့ရှိသောအရပ်
 တို့ဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသော၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်အရပ်၌၊ ဧက
 ရက္ခိ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေကုန်ပြီး၍၊ ရက္ခိယာ၊ ညည့်သည်၊ ဝိဘာ
 တာယ၊ လင်းပြီးသော်၊ သရီကေန္တံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်အပ်သောအမှု
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ တဿ၊ ထိုတောင်၏၊ အဝိဒ္ဓဒေ၊ မနီးမဝေးသော
 အရပ်၌၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝီ
 သိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ ။

ဂါမော၊ ရွာသည်၊ စာနနိဝေသနိဝိဋ္ဌကုလ သဟဿယုတ္တော၊ တခဲ
 နက်သောအိမ်၌နေသောအမျိုးတထောင်နှင့်ယှဉ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤရွာ၌၊ မနုဿာ
 စ၊ လူတို့သည်လည်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါကုန်၏၊ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုလူအပေါင်းတို့သည်၊ ပစ္စန္တေ၊ ပစ္စန္တရစ်၌၊ ပဗ္ဗတိတဒဿနုဒုလ္လဘ
 တာယ၊ ရဟန်းတို့ကိုမြင်ရခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 ဒိသ္မာဝေ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ ဝီတိသောမနဿဇာတာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသော
 သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသောရဟန်း
 တို့ကို၊ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေးကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဣဓေ၊
 ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်၊ ဝသထာတိ၊ သီတင်းသုံးနေပါကုန်လောဟု၊ ယာစိတွာ၊ တောင်း
 ပန်ကုန်၍၊ ပဉ္စကုမ္ဘိသတာနိ၊ ငါးရာသောကျောင်းကုမ္ဘိတို့ကို၊ ကာရေတွာ၊
 ပြုစေကုန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတို့၌၊ မဉ္ဇဝိဋ္ဌပါနိယပရိဘောဇနိယစာဓူာ
 ဒီနိ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေးအစရှိကုန်
 သော၊ သဗ္ဗုပကရဏာနိ၊ အလုံးစုံသော အဆောင်အဦတို့ကို၊ ပမီယာ
 ဒေသံ၊ စီရင်ကုန်၏။ ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝေ၊ မိနစ်
 သောက်၍ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊
 ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝီသိံသု၊ ဝင်ကြကုန်၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုရွာ၌လည်း၊

မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးရှာအတူပင်လျှင်၊ ဥပဗ္ဗဟိတွာ၊
ထုပ်ကျွေးကုန်၍၊ ဝဿဝါသံ၊ ဝါဆိုစိမ့်သောဌာ၊ ယာစိံသု၊ တောင်းပန်
ကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အန္တရာယေ၊ ဘေးအန္တရာယ်သည်၊
အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဝဿာမာတိ၊ ဝါဆိုကုန်အံ့ဟု၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်း
ခံ၍၊ တံဝနသဏ္ဍံ၊ ထိုတောအုပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ သဗ္ဗေတ္တိဒိဝံ၊
အလုံးစုံသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အာရေဋ္ဌင်ရိယာ၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယာမစာဏ္ဍိကံ၊ အခါကိုမှတ်အပ်သောကျောက်စည်ကို၊
ကောဇေတွာ၊ ထိုး၍၊ ယောနိသောမနုသိကာရဗဟုလာ၊ အသင့်နှလုံးတွင်း
ခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေကြကုန်သော်၊ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်
ပင်ရင်းတို့သို့၊ ဥပဂတိံ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ နထိဒိံသု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ။

သိသဝန္တာနံ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ တေဇ
န၊ တန်ခိုးအားဖြင့်၊ ဝိဟတတေဇာ၊ တန်ခိုးမရှိကုန်သော၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊
သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနာ၊ ဝိမာန်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊
သက်ကုန်၍၊ ဒါရကေ၊ သားသူငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ ဣတော
စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကြကုန်၏၊ ရာဇုဟိဝါ၊ မင်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တေဟိဝါ၊ မင်း၏အဖော်ကြီးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဂါမကံ၊ ရွာငယ်အရပ်သို့၊ ဂတေဟိ၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ ဂါမဝါသိနံ၊ ရွာ၌နေကုန်သောသူတို့၏၊ စာရေးသု၊ အိမ်တို့၌၊ ဩကာ
သေ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ စာရေးသနုဿကာ၊
အိမ်၌နေသောလူတို့သည်၊ စာရာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ အည
တြ၊ တပါးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌
လျှင်၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊ ဩလောကေန္တိ၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ကြည့်
ကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူ၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တနော
အတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏၊ ဝိမာနာနိ၊ ဝိမာန်တို့ကို၊ ဆဂ္ဂေတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊
ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလျှင်၊ ဝိစရန္တိယော၊ သွားကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဝန္တန္တာ၊ အရှင်ကောင်း
တို့သည်၊ ဂမိဿန္တိတံ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ နည်းဟု၊ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်
ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပဌမဝဿူပဂတာ၊ ပဌမဝါသို့ကပ်ကုန်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဝဿံ၊ မရွတ်မလွင်း၊ တေမာသံ၊ ဝါ
တွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝသိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်

ကား၊ တာဝအဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဖိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒါရုကေ၊ သားငယ်
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပိုက်ယူလျက်၊ ဩက္ကမ္မ၊ ဘဲကြင်၍၊ ဝသိတုံ၊ နေအံ့သော
 ဌ၊ နသက္ကောမ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့အား၊ တယာနကံ၊ ကြောက်ရွယ်ရှိသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊
 ဒသေမ၊ ပြကုန်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သမဗိန္ဒေသံ၊ အညီအညွတ်ကြံကုန်၏၊
 တာ၊ ထိုရုက္ခဗိုးနတ်တို့သည်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊
 သမဏဓမ္မကရဏဝေလယ၊ ရဟန်းတရားကိုပြုသောအခါ၌၊ ဘိသန
 ကာနိ၊ ကြောက်ရွယ်ရှိ ဘုန်းသော၊ ယက္ခဣပါနိ၊ ဘီလူး၏အဆင်းသဏ္ဍာန်
 တို့ကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ ဝုရတော၊ ရှေ့၌၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဘေရဝ
 သဒ္ဓဉ္စ၊ ကြောက်ရွယ်ရှိသောအသံကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘိက္ခု
 နံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ တာနိဣပါနိ၊ ထိုအဆင်းသဏ္ဍာန်တို့ကို၊ ဒိဿ၊ မြင်ရကုန်
 ၍၊ တဉ္စသန္တိ၊ ထိုသို့သောအသံကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဟဒယံ၊
 နှလုံးသည်၊ ဖန္တိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာစ၊ အဆင်းမထွက်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊
 ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍု၊ ကဇာတာ၊ ဖြောင့်တော့သောကိုယ်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊
 အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 ဗိတ္တိံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဧကဝံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောဌ၊ နသက္ခိ
 သု၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ တယေန၊ ကြောက်သဖြင့်၊ ပုနုပ္ပ၊ အပန်တလဲလဲ၊ သံ
 ဝိဂ္ဂါနံ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သော၊ အနေကဝ္ခဗိက္ခာနံ၊ မတည်ကြည်သောဗိတ်ရှိ
 ကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သမုဿတိ၊
 ပျောက်ပျက်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေသံ၊ မုဋ္ဌသတိနံ၊ ထိုပျောက်ပျက်
 သောသတိရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာနိ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်
 သော၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့ကို၊ ပယောစေသံ၊ ယှဉ်စေကုန်၏၊ တေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား၊ တေနဒုဂ္ဂန္ဓေန၊ ထိုမကောင်းသောအနံ့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗမိပယနာမိ
 ဝ၊ နှိပ်စက်ဘိသကဲ့သို့၊ မတ္ထလုဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗာဠာ၊ ပြင်းစွာကုန်သော၊ လီသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းအနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗံ၊ သု၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အညမညသမစ၊ အချင်းချင်းအား
 လည်း၊ နအာရောစေသံ၊ မကြားကုန်၊ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌၊ သံစာတ္ထေရဿ၊ သံစာ
 ထေရ်အား၊ ဥပဋ္ဌာနကာလေ၊ စားစာတို့ ဝပ်သောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်း
 သောရဟန်းတို့သည်၊ သန္နိပတိတေသု၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်ပြီး
 သော်၊ သံစာတ္ထေရော၊ သံစာထေရ်သည်၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ပုန္နိ၊ အဘယ်

သို့မေးသနည်း၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမံဝနသဏ္ဍံ၊ ဤတောအရပ်သို့၊
 ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ကကိပါကံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်
 အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ဝင်ကြယ်သော၊ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေ
 အဆင်းရှိသည်၊ ပရိယောဒါဒတာ၊ ဖြူစင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပ္ပ
 သန္နာနိစ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊
 ဣန္ဒြိယာနိသည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတရဟိပန၊ ဤယခုမူကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤ
 အရပ်၌၊ ကိသာ၊ ကြိုတင်ကုန်၏၊ ဒုပ္ပဏ္ဏာ၊ အဆင်းမထွက်ကုန်၊ ဥပ္ပဏ္ဏ၊ ဥပ္ပဏ္ဏ၊ က
 ဇာတာ၊ ဖက်ရွက်လျော်ကဲ့သို့ ဖြေခွဲတော့သော ကိုယ်အဆင်းရှိကုန်၏၊
 ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဝေါ၊ ငါ့ရှင်တို့အား၊ ဣစ၊ ဤတောအရပ်၌၊ အသပ္ပါယံ၊
 မလျောက်ပတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ဧတေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ရက္ခိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဤဒိသဗ္ဗဤဒိသဗ္ဗ၊ ဤသို့ဤသို့သဘောရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဘေရဝါဓေဏံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော အာရုံကို၊
 ပဿာမိစ၊ မြင်လည်းမြင်ရ၏၊ သုကာမိစ၊ ကြားလည်းကြားရ၏၊ ဤဒိသဗ္ဗ၊
 ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝန္တံ၊ အနံကို၊ စာယာမိစ၊ နှင်လည်း
 နှင်ရ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နသမာမိယ
 တိ၊ ကောင်းစွာမတည်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧတနေဝ
 ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာ
 ရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏၊ သံဗာဏ္ဏရော၊ သံဗာဏ္ဏရေသည်၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝဿူပနာယိကာ၊ ဝါဆို
 မြင်းနှင့်ယဉ်သည်တို့ကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ အဗ္ဗာကဗ္ဗ၊
 ငါတို့အားလည်း၊ ဣမံသနာသနံ၊ ဤကျောင်းအိပ်ရာနေရာအရပ်သည်၊
 အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာယာမ၊ သွားကြ
 ကုန်အံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊
 သွားကုန်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သပ္ပါယသေနာသနံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာအရပ်ကို၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧတဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပစနံ၊ စကား
 ကို၊ ပရိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်

မေတ္တသုတ်အဖွင့်

သာသျှင်၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို၊ ဝံသာမေတ္တာ၊ ကောင်းစွာသို့ဦး၍၊
 ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍၊ အနုပလိတ္တကာယ၊
 တပ်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့တွင်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူကို၊ အနာမန္တောဝေ၊ မပန်ကြားခဲ့မှု၍လျှင်၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ခမိံ၊ သု၊ သွား
 လေကုန်၏၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 သွားကုန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထိတော်သို့၊
 အဂမိံ၊ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တောဝသံ၊ ဝါ
 တွင်းကာလ၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ နစရိတဗ္ဗံ၊ မထည့်သည်အပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မယာ၊ ဝါ၊ ဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်
 တော်မူအပ်လျက်၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ စာရိ
 ကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရထ၊ ထည့်သည်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဇန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သကလဇမ္ပုဒီပေ၊
 အလုံးစုံသောဇမ္ပုဒီပါကျန်း၌၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အန္တမသော၊
 အယုတ်သဖြင့်၊ စတုပါဒ ပိဋကဋ္ဌာနမတ္တမ္ပိ၊ အခြေလေးခုရှိ သောအင်း
 ပျဉ်ငယ်၏ တည်ရာမျှသည်ဖြစ်သော၊ သပ္ပာယသေနာသနံ၊ လျှောက်
 ပတ်သော ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို၊ နာဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၊ အထ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊
 အဘယ် သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှ၊ သင်တို့
 အား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သပ္ပာယသေနာသနံ၊ လျှောက်ပတ်သော
 ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတ္ထေဝံ၊ ထိုအရပ်သို့ပင်လျှင်၊
 တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိဘန္တော၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ အာသဝက္ခယံ၊
 အာသာဝါကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုကိဿထ၊ ရောက်ကုန်သတ္တံ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်လော၊ တမေပသေ
 နာသနံ၊ ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုပင်လျှင်၊ ဥပနိဿာယ၊ အဖွင့်ပြုကုန်၍၊

ဝိဟရထ။ နေကြကုန်လော့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့မှ၊ အတယံ၊ ဘေးမရှိသည်
 ကို၊ သလေပနုဇ္ဈထ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကြကုန်အံ့၊ ဣဝံပရိတ္တံ၊ ဤအရံ
 အတားကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍထ၊ သင်ကြကုန်လော့၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ တေံ၊ ဤ
 မေတ္တသုတ်သည်၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့၏၊ ပရိတ္တဉ္စ၊ အရံအတားသည်
 လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်း၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်
 တော်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ ဂစ္ဆထဘိက္ခဝေတမေဝ
 သေနာသနံဥပနိဿာယဝိဟရထာတိ၊ ဂစ္ဆထဘိက္ခဝေတမေဝသေနာသ
 နံဥပနိဿာယဝိဟရထဟူသော၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်
 မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာရဉ္စ
 ကေန၊ တောကျောင်းနေသောရဟန်းသည်၊ ပရိဟရဏံ၊ သွားလာရာဆောင်
 အပ်သောတရားကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေယျထိဒံ၊ ထိုဆောင်အပ်သော
 တရားအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သာယံပါကံ၊ ညနံနက်၊ ကရဏဝသေန၊
 အမှုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နွေးမက္ကာ၊ နှစ်ကြိမ်သော မေက္ကာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ နွေပရိတ္တာ၊ နှစ်ကြိမ်သောပရိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေအသုဘာ
 နှစ်ကြိမ်သောအသုဘာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေမရဏသတိ၊ နှစ်ကြိမ်သော
 မရဏသတိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသံဝေဂဝတ္ထု၊ သမာပဇ္ဇနဉ္စ၊ ရှစ်ပါး
 သောသံဝေဂဝတ္ထုကိုဆင်ခြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 အဋ္ဌသံဝေဂဝတ္ထု၊ နိနာမ၊ ရှစ်ပါးသောသံဝေဂ ဝတ္ထုတို့မည်သည်ကား၊
 ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇရာ၊ အိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗျာဓိ၊
 ပျားနာခြင်းလည်းကောင်း၊ မရဏံ၊ သေခြင်းလည်းကောင်း၊ စက္ကာရိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ အပါယဒုက္ခာနိ၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရ
 ဏာနိ၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့
 လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော၊ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲ
 လည်းကောင်း၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဘဝ၌၊ ဝဋ္ဋမူလကံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏
 အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ အနာ
 ဂတ်ဘဝ၌၊ ဝဋ္ဋမူလကံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
 ရဲလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နေ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်ဘဝ၌၊ အာဟာရပရိယယဗြူမူလကံ၊ အာ
 ဟာရကို ရှာဖွေခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်း

မေတ္တသုတ်အဖွင့်

ကောင်း၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဤသို့၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ ပရိဟရဏံ၊ သွားလာရာ၌ဆောင်အပ်သည်ကို၊ အာရိက္ခိတွာ၊ ကြားတော်မူပြီး၍၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ မေတ္တတ္ထဉ္စ၊ မေတ္တာအလို၊ ဌါလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တတ္ထဉ္စ၊ ပရိတ်အလို၊ ဌါလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပါဒကဗျာနတ္ထဉ္စ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေဖြစ်သော ပါဒကဗျာန် အလို၊ ဌါလည်းကောင်း၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်တော်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ သိုကုန်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရတောဝိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ယေနဂုတ္တံ ယဒါယတ္တယသ္မာစေတိ၊ ယေနဂုတ္တံ ယဒါယတ္တယသ္မာစေဟူ၍၊ ဂုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဧတေသံပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်ဘုံ၏၊ ဒီပနာနိဒါနသောခနာ၊ ပြုခြင်းနိဒါနကိုသုတ်သင်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှသောသဒ္ဓါ၏အစဉ် အနက်၏ အစဉ်အားဖြင့်လည်း၊ ယေနဂုတ္တံ ယဒါယတ္တံ၊ ယသ္မာစေတေသံဒီပနာ၊ နိဒါနံသောယေတိတွာတိ၊ ယေနဂုတ္တံ ယဒါယတ္တံ၊ ယသ္မာစေတေသံဒီပနာ နိဒါနံသောယေတိတွာ ဟူ၍၊ ယာသာမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏၊ သာ၊ ထိုမာတိကာကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိယေသုအခါ၌၊ အဿကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနန္တိ ဂုတ္တတ္တာ၊ အဿကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနံဟု ဝန်ခံအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတနိဒါနသောခနာဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသောနိဒါနကိုသုတ်သင်ခြင်းရှိသော၊ အဿသုတ္တဿ၊ ထိုမေတ္တသုတ်တော်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အတွင်းကို၊ အာရဟ္တတေ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ။ တတ္ထံ၊ ထိုမေတ္တသုတ်တော်၌၊ ကရေဏိယမတ္ထကုသလေနာတိဣဓိဿာပဋ္ဌမဂါတာယ၊ ကရေဏိယမတ္ထကုသလေနဟူသော ဤပဋ္ဌမဂါတာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အတွင်းတည်း၊ ။ ကရေဏိယန္တိ၊ ကရေဏိယံဟူသည်ကား၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကရဏာရဟံ၊ ပြုခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထောဟူသည်ကား၊ ပရိပဒါ၊ အကျင့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသာ၊ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်၊ ဟိကံ၊ အစီးအပွားရှိ၏၊ တံသမ္ပံ၊ ထိုအစီးအပွားရှိသောအမှုကို၊ အရေဏိယာတော၊ ကပ်အပ်သောကြောင့်၊ အတ္ထောဘိ၊ အတ္ထဟူ၍၊ ဂုတ္တံ ဆိုအပ်၏၊ အရေဏိယာတောနာမ၊ အရေဏိယ

တောမည်သည်ကား၊ ဥပဂန္တဗ္ဗတော၊ ချဉ်းကပ်အပ်သောကြောင့်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထေ၊ အကျင့်၌၊ ကုသလေ န၊ လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထကုသလေန၊ အကျင့်၌လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ အတ္ထေသကေန၊ အကျင့်၌လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယန္တိပဒံ၊ ယံဟူသောပုဒ်သည်၊ အနိ ယမိတပစ္စတ္တံ၊ မမှတ်အပ်သော ပဋ္ဌမာဗိဘတ်နှင့်ယှဉ်သော ပုဒ်တည်း၊ တန္တိပဒံ၊ တံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိယမိတဥပယောဂံ၊ မှတ်အပ်သောဒုတိယာဗိဘတ်နှင့် ယှဉ်သောပုဒ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥာယန္တိ၊ နှစ်ပါး လည်းဖြစ်သော၊ ယံတန္တိပဒံ၊ ယံတံဟူသောပုဒ်သည်၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပဋ္ဌမာ ဗိဘတ်နှင့် ယှဉ်သောပုဒ်တည်း၊ သန္တိပဒန္တိပဒံ၊ သန္တိပဒံ ဟူသော ပုဒ် သည်၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဗိဘတ်နှင့်ယှဉ်သောပုဒ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထို သန္တိပဒံဟူသောပုဒ်၌၊ လက္ခဏတော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ သန္တံ၊ သန္တ မည်၏၊ ပစ္စတ္တတော၊ ရောက်အပ်သောအားဖြင့်၊ ပဒံ၊ ပဒမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤ သန္တံပဒံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ အဘိသမေဓဂတိ၊ အဘိသမေဓဟူသည်ကား၊ အဘိသမာဂတံ၊ သိခြင်း သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကော၊ သက္ကမည်၏၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပပိပလော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇုတိ၊ ဥဇုဟူသည်ကား၊ အဇ္ဇဝ ယုဒတ္တာ၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်၏၊ သုဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဟုဇု၊ သုဟုဇုမည်၏၊ အတ္ထိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝစော၊ စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဝစော၊ သုဝစမည်၏၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသည်ကား၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ် ရာ၏၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ မဒ္ဒဝယုဒတ္တာ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ် သည်၊ အတိမာနိ၊ အလွန်မာန်ခက်ထန်ခြင်းရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ထို ကြောင့်၊ အနုတိမာနိ၊ အနုတိမာနိမည်၏။ ။

အယံန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အ နက်၏အတွင်းတည်း၊ ကရဏီယမတ္ထကုသလေန၊ ယန္တိသန္တိပဒံအဘိ သမေဓဂတိဧတ္ထ၊ ကရဏီယမတ္ထကုသလေန၊ ယန္တိသန္တိပဒံ အဘိသ မေဓဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောအမှု သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ အကရဏီယံ၊ မပြုအပ်သောအမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သိက္ခတ္ထယံ၊

ထိန္ဒာသုံးပါး၏ အပေါင်းသည်၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်သော အမှုတည်း၊
 သီလဝိပတ္တိ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ အယူ၏ပျက်စီးခြင်း၊ အာစာ
 ရဝိပတ္တိ၊ အကျင့်၏ပျက်စီးခြင်း၊ အာဇီဝဝိပတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ပျက်
 စီးခြင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောအမှုသည်၊ အကရုဏီယံ၊ မပြု
 အပ်သောအမှုတည်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္တကုသလော၊ အကျိုးစီး
 ပွား၌လိမ္မာသောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနတ္ထကုသလော၊ အကျိုးစီးပွား၌
 မလိမ္မာသောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 တွင်းယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ဂုဏ်ပျော်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နယောဇေတိ၊ တရား
 ၌မသွဉ်၊ ခဏ္ဍသီလော၊ ကျိုးပျက်သောသီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧကဝီသတိဗရံ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးအပြားရှိသော၊ အနေသနံ၊ မရှာဖွေအပ်သည်
 ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိမ်း၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေး၏၊ သေယုထိဒံ၊
 ထိုနှစ်ဆယ်တပါးသော အနေသနတရားအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝေဠု
 ဒါနံ၊ ဝါးပေးခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ ငြိမ်း၊ ပတ္တဒါနံ၊ ဟင်းရှက်ပေးခြင်းကို၊ နိဿာ
 ယ၊ ငြိမ်း၊ ဝုပ္ပဒါနံ၊ ပန်းပေးခြင်းကို၊ ဗလဒါနံ၊ သစ်ထီးပေးခြင်းကို၊ ဒန္တကမ္မ
 ဒါနံ၊ တပူပေးခြင်းကို၊ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်နှာသစ်ရေပေးခြင်းကို၊ သိန္နာန
 ဒါနံ၊ ဦးခေါင်းလျှော်ရာတရော်ပေးခြင်းကို၊ ဝုဏ္ဏဒါနံ၊ ကသယ်မှုန့်ပေးခြင်း
 ကို၊ မတ္တိကာဒါနံ၊ မြေပြုမြေနှိပေးခြင်းကို၊ စာတုကဗျုတံ၊ ရတုသုပုတံ၊ ဒါယ
 ကာတို့အား အကျံအပွံ တရားဟုထူးခြင်းကို ဝဲနောက်ဟင်းသည်တချို့
 မကျက်တချို့ကျက်ရှိသကဲ့သို့မဟုတ်တချက်ဟုတ်တချက်တရားစကား
 ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိမ်း၊ ပါရိဘူတံ၊ သူငယ်တို့ကိုနှိုထိန်းကဲ့သို့ထိန်းခြင်းကို၊
 ဇနိပေသနိယံ၊ သလုံးခြင်းခေါင်းအစေအပါမင်းလုလင်ကဲ့သို့သောအမှု
 ကို၊ ဝေဇ္ဇကမ္ပံ၊ ဆေးကုသောအမှုကို၊ ဒုတကမ္ပံ၊ တမန်အမှုကို၊ ဗဟိဏဂ
 မနံ၊ စေခိုင်းရာသို့သွားခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ ငြိမ်း၊ ပိဏ္ဏပဋိပိဏ္ဏဒါနာနုပ္ပဒါနံ၊
 ဆွမ်းကိုဆွမ်းတုံ့ပေးခြင်းကို၊ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇံ၊ ယာအတတ်ကို၊ ဝေတ္တုဝိဇ္ဇံ၊ ယပ်
 အတတ်ကို၊ နက္ခတ္တဝိဇ္ဇံ၊ နက္ခတ်အတတ်ကို၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်
 ယုတ်မြတ်သောအတတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိမ်း၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊
 မွေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း၊ ဆဗ္ဗေ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိသော၊
 အဂေါစရေစ၊ မကျက်စားအပ်သည်၌လည်း၊ စရေတိ၊ ကျက်စား၏၊ သေယု
 ထိဒံ၊ ထိုခြောက်ပါးဟူသည်အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝေသီယဂေါစရေ
 ပြည့်တန်ဆာမဟူသော ကျက်စားရာ၌၊ ဝိဝေဇ္ဇဗ္ဗ ကုမာရိကပဏ္ဍက

ဘိက္ခုနီပါနာဂါရဂေါစရေ၊မဆိုးမ အပျိုဟိုင်းပဏ္ဍုက် ပေ.နိမိန်းမသေ
 တင်းကုပ်ဟူသောကျက်စားရာ၌၊ စရတိ၊ကျက်စား၏၊ ရာဇုတိ၊မင်းတို့
 နှင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့် လည်း
 ကောင်း၊ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ၊
 တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနုခုလောမိကေန၊ရဟန်းတို့နှင့်
 မလျော်သော၊ ဂိတိသံသဂ္ဂေန၊လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းဖြင့်၊ သံသဇ္ဇော၊ရော
 နှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယာနိပနတာနိကုလာနိ၊
 အကြင်အမျိုးတို့သည်၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ပ၊ ဥပါ
 သကာနိ၊ ဥပါသကာတို့အားလည်းကောင်း၊ အသဒ္ဓါနိ၊ မသဒ္ဓါကုနိ၊ အပ
 သန္နာနိ၊ မကြည်ညိုကုနိ၊ အက္ခောသကပရိတာသကာနိ၊ ဆဲရေးရှေတံ
 တတ်ကုန်၏၊ အနတ္ထကာမာနိ၊ အကျိုးကိုအလိုမရှိကုနိ၊ အဟိတဇယ
 သုကအယောဂက္ခေမကာမာနိ၊ အစီးအပွားကိုအလိုမရှိချမ်းသာကိုအလို
 မရှိယောဂ၏ကုန်ခြင်းကို အလိုမရှိကုနိ၊ တထာဂူပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 ကုန်သော၊ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့ကို၊ သေဝတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊
 ပယိရူပါသတိ၊ ကျိုးနွံ၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အနတ္ထကုသလော၊
 အကျိုးရှိသည်၌မလိမ္မာသည်မည်၏။ ။

ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ဣမတ္ထိံသာသနော၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သဗ္ဗာကောင်းစွာ၊
 ပယောဇေတိ၊ သွဉ်စေ၏၊ အနေသနံ၊ မရှာဖွ်အပ်သော အမှုကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်၍၊ စတုပရိသုဒ္ဓိသီလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာတုကာမော၊
 တည်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါသီလေ၊ သဒ္ဓါကိုအကြီးအမှူး
 ပြုသဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ သတိသီလေ၊
 သတိကို အကြီးအမှူးပြုသဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊
 ဝိရိယသီလေ၊ ဝိရိယကိုအကြီးအမှူးပြုသဖြင့်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊
 အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ ပညာသီလေ၊ ပညာကိုအကြီးအမှူးပြုသဖြင့်၊
 ပဂ္ဂယပရိသေဝနံ၊ ပဂ္ဂည်းကိုငြိမ်းခြင်းကို၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ အယံ၊
 ဤရဟန်းသည်၊ အတ္ထကုသလော၊ အကျိုး၌လိမ္မာသည်မည်၏။ ။ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓသောနေ
 ဝသေန၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်ကိုထုတ်သင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပါတိ
 မောက္ခသံဝရံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ သောဇေတိ၊ သုတ်သင်၏၊
 ဓန္ဒါရေ၊ ခြောက်ပါးသောစွဲ၊ ရတို့သို့၊ ဗာဠိတာရေဗ္ဗဏေသု၊ ခိုက်တိုက်လေ

သောအာရုံတို့၌၊ အတိဏ္ဍာနိနံ၊ အတိဏ္ဍာအစရှိသည်တို့၏၊ အနုပ္ပတ္တိဝသေန၊
မဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ သောဓေ
ကိ၊ သုတ်သင်၏။ အနေသနပရိဝဇ္ဇနဝသေန၊ အနေသနကိုကြဉ်သည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိညူပသတ္တဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကဝဏ္ဏိတပဋိသေဝနေစ၊ ပညာရှိတို့
သည်၊ ခြီးမွမ်းအပ်သောတရားဘုရားဘုရားတပည့်သားတော်တို့သည်၊ မြီး
မွမ်းအပ်သောတရားကိုမှီဝဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာ
ဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ယထာဂုတ္တပစ္စဝေက္ခဏဝ
သေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ပစ္စယပဋိသေဝနံ၊ ပစ္စည်းကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။
စတုဏ္ဏိယာပထ ပရိဝတ္တနေန၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်ကိုပြောင်း
သဖြင့်၊ သတ္တကတာဒိပစ္စဝေက္ခဏဝသေန၊ အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပစညံ၊ သမ္ပစညတရားကို၊ သောဓေတိ၊
သုတ်သင်၏။ အယံပိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တကုသလော၊ အကျိုးစီး
ပွား၌လိမ္မာသည်မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
ဥသောဒကံ၊ ဆင်ပြာရေကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ ဝတ္ထံ၊
ပုဆိုးကို၊ ပရိယောဒါပေတိယထာ၊ ဖြူစင်စေသကဲ့တို့၊ ဆာရိကံ၊ ပြာကို၊
ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အာဒါသော၊ ကြေးရံကို၊ ပရိယောဒါပေတိယထာ၊ ဖြူစင်စေ
သကဲ့တို့၊ ဥက္ကာမုခံ၊ ဖိုဝကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇာတရူပံ၊ ရွှေကို၊ ပရိယောဒါပေတိ
ယထာ၊ ဖြူစင်စေသကဲ့တို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊
သီလံ၊ သီလကို၊ ဝေါဒါယတိ၊ ဖြူစင်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဥာဏော
ဒကေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောရေဖြင့်၊ ခေဝန္တော၊ ဆေးကြောလျက်၊
သီလံ၊ သီလကို၊ ပရိယောဒါပေတိ၊ ဖြူစင်စေ၏။ ယထာစ၊ ဥပမာတနည်း
လည်း၊ ကိကိ၊ တောယစ်ဖြစ်သော၊ သကုဏိကာ၊ ငှက်မသည်၊ အဏ္ဏံ၊ အဥ
ကို၊ ရုက္ခတိယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စာမရိမိဂေါ၊ စာမရိ
မည်သောသားသည်၊ ဝါလမိ၊ အမြီးကို၊ ရုက္ခတိယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဧကပုတ္တိကာ၊ သားတယောက်သာရှိသော၊ နာရိ၊ မိန်းမ
သည်၊ ပိယံ၊ ချစ်စွာသော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို၊
ရုက္ခတိယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကနယနော၊ မျက်စိတဖက်
ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ တံဧကနယနဉ္စ၊ ထိုမျက်စိတဖက်ကို
လျှင်၊ ရုက္ခတိယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ အကိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်၍၊

အတ္တနောမိမိ၏၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ သီလက္ခန္ဓာတရားကို၊ ရကွတိ၊ စောင့်ရှောက်
 ၏ သာယံပါတံ၊ ညနံနက်၊ ပစ္စေဝက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အဏု
 မတ္တန္တိ၊ အဏုမြူအတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို၊
 နပဿတိ၊ မမြင်၊ အယတ္တိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တကုသလော၊ အကျိုး
 ရှိသည်၌လိမ္မာသည်မည်၏။ ၀ါ၊ တနည်းကား၊ ယောပန၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်ကား၊ အဝိပ္ပဋိသာရကရော၊ နှလုံးသာရှင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော
 သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ကိလေသဝိက္ခန္ဓနပဋိပဒံ၊
 ကိလေသာကိုခွါကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ငြီးမြောက်၏။
 တံ၊ ထိုကိလေသာကို ခွါကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ ငြီး
 မြောက်၍၊ ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကသိဏ
 ပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့
 ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အယတ္တိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တကုသလော၊
 အကျိုးစီးပွား၌လိမ္မာသည်မည်၏။ ၀ါ၊ တနည်းကား၊ ယောပန၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်ကား၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သင်္ခါရေ၊
 သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်
 သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အတ္တကုသလာနံ၊
 အကျိုးစီးပွား၌လိမ္မာကုန်သောရဟန်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 ရဟန်းတို့တွင်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွေးလောက်၊ အဝိပ္ပဋိသာရကရော၊ နှလုံးသာ
 ရှင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဣမေသီလေ၊ ဤသီလတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာနေန၊ အမြဲ
 ထည်စေသဖြင့်၊ ၀ါ၊ တနည်းကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ကိလေသ
 ဝိက္ခန္ဓနပဋိပဒါယ၊ ကိလေသာကိုခွါကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တရား၌၊
 ပဂ္ဂဟဏေန၊ ငြီးမြောက်သဖြင့်၊ ဝဏှိတာ၊ ငြီးပွမ်းအပ်ကုန်သော၊ ယေ
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တကုသလာ၊ အကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာ
 သည်မည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအနက်၌၊ အတ္တ
 ကုသလာတိ၊ အတ္တကုသလာဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ တေ
 ဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ တထာဝရော၊ ထိုရွေးလောက်
 အပြားရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ
 ၍၊ ဧကဝုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆောက်တည်တော်
 မူသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်၊ ကရုဏီယမတ္တကုသလေနာတိ၊ ကရုဏီ
 ယမတ္တကုသလေနဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မေတ္တသုတ်အဖွင့်

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကိံကရဏီယန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုအပ်မည်နည်း
 ဟု၊ အဘေးနေတွာ၊ မထိကုန်၍၊ ဗြဲတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့အား၊ ယန္တသန္တံ၊ ပဒံအဘိသမေဓ္မာတိ၊ ယန္တသန္တံ၊ ပဒံအဘိသမေဓ္မဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကော၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 နည်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓဟိ၊ ဘုရားဘုရားတပည့်သားတော်တို့သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ မြီး
 မွှမ်းတော်မူအပ်သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော၊ တံ၊ နိဗ္ဗာန်ပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ပရိဝေဓဝသေန၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမေန၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိသောရဟန်းသည်၊ ပံ၊
 အကြင်အကျိုးရှိသောအမှုကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတ္ထေ၊ ဤပါဌ်၌
 လည်း၊ ယန္တပဒံ၊ ယံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဣမဿဂါထာပဒဿ၊ ဤဂါထာပုဒ်
 ၏၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ကရဏီ
 ယန္တပဒံ၊ ကရဏီယံဟူသောပုဒ်သို့၊ အဓိကာရဝသေန၊ လိုက်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အနုဝတ္တတိ၊ လိုက်၏၊ တံသန္တံ၊ ပဒံအဘိသမေဓ္မာတိ၊ တံ
 သန္တံ၊ ပဒံအဘိသမေဓ္မဟူသောဤပါဌ်၌၊ အယံပနအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊
 သာဝသေသပါဌော၊ အကြွင်းရှိသောပါဌ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟရိတုကာမေနာတိ၊ ဝိဟရိတုကာ
 မေနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿဝါဒိဝသေန၊ အဆင့်ကြားနာဘူးသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ လောကီယပညာယ၊ လောကီပညာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 သန္တန္တိ၊ ငြိမ်သက်၏ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိပြီး၍၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဓိဂန္တုကာ
 မေန၊ ရောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယန္တံ၊ အကြင်ကုသိုလ်၏
 တည်ရာအကျင့်တရားကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိကာရ
 တော၊ လိုက်သောအားဖြင့်၊ အနုဝတ္တတိ၊ လိုက်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ရအံ့သော
 အကျင့်တရားကို၊ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုး၌လိမ္မာသော ရဟန်းသည်၊
 ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိဝေဒိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော
 အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုး၌လိမ္မာသောရဟန်း
 သည်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ကိန္တိ၊ အသို့နည်းဟု၊ စိန္တန္တံ၊ ဤကုန်သောသူတို့အား၊ ယံပဒံ၊ အကြင်
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း

၍သိ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဌ၏၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ လောကီယပညာယ၊ လောကီပညာဖြင့်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ယံ၊ အကြင်ကျင့်အပ်သောအမှုကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်အကျင့်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကရဏာရဟမေဝ၊ ပြုခြင်းကိုထိုက်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပြုထိုက်သောတရားသည်၊ ကံ၊ ပန၊ အဘယ်တရားနည်း၊ တဒေဝိဂမံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းကို၊ ဥပါယတော၊ အကြောင်းတရားကို၊ အညတြေဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသည်၊ သိယာကံ၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကရာသည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ဧတံ၊ ထိုအကျင့်တရားကို၊ ကရဏာရဟဋ္ဌေန၊ ပြုခြင်းကိုထိုက်သော၊ သိက္ခတ္တယဒိပကေန၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုပြတ်တတ်သော၊ အာဒိပဒေနေဝ၊ အစဖြစ်သော ကရဏီယမတ္ထကုသလေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိဉ္စာပိဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ကားဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုကရဏီယမတ္ထကုသလေနဟူသောပါဌ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ၊ အနက်ကိုဘွင့်ရာ၌၊ အတ္ထိကရဏီယံ၊ အတ္ထိကကရဏီယန္တိ၊ အတ္ထိကရဏီယံ၊ အတ္ထိကကရဏီယံဟူ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဝေါရဟာ၊ ဆိုခဲ့ကုန်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သိက္ခတ္တယံ၊ သိက္ခာသုံးပါး၏အပေါင်းကို၊ ကရဏီယန္တိ၊ ပြုအပ်ကျင့်အပ်သောတရားဟူ၍၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်၏၊ အဘိသင်္ခေပဒေသိ တတ္ထာပန၊ အလွန်ဟူ၍လွန်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ တေသံ၊ သိက္ခာနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ကေဟိမိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်၏၊ ကေဟိမိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ နဝိညာတံ၊ မသိအပ်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဝိညာပနတ္ထံ၊ သိစိဉ်သောဌ၊ ယံ၊ အကြင်အကျင့်ကို၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ အာရညကေန၊ တောကျောင်းနေသော၊ သိက္ခာနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ ဝိတ္ထာရေဇ္ဇော၊ အကျယ်၌တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကောစဉူစုစသုဟုဇူစ၊ သူဝစောစဿ မုဒုအနုတိမာနိတိ၊ သက္ကောစဉူစုစသုဟုဇူစ၊ သူဝစောစဿ မုဒုအနုတိမာနိဟူ၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣမံဥပစဝါဝံ၊ ဤထက်ဝက်သောဂါကာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်

မူ၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟုမူကား။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမော၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသောရဟန်းသည်။ လောကီယပညာယဝါ၊ လောကီပညာဖြင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၍၊ တဒမိဂမာယ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သော၊ အာရညကော၊ တောကျောင်းဆောက်တည်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နုတိယတတိယပဓာနိယင်္ဂံသမန္နာဂတေန၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်မြောက်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌ လည်းကောင်း၊ အနုပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်း မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သစ္စပဋိဝေဝာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိအံ့သောငှါ၊ သက္ကော၊ တတ်နိုင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကသိဏပရိကမ္မ ဝတ္တသမာဒါနာဒိသု၊ ကသိုဏ်းပရိကံ ကျင့်ဝတ်ဆောက်တည်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တစိဝရ ပဋိသင်္ခါဏာဒိသု၊ သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို စီရင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ယာနိတာနိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ငယ်ငယ်ကြီးကြီးကုန်သော၊ ယာနိတာနိကံ၊ ကရဏီယာနိ၊ အကြင်အသို့နည်းမေး၍ပြုအပ်ကုန်သောအမှုတို့သည်။ သန္တံ၊ ရှိကုန်၏။ တေသုစ၊ ထိုပြုအပ်သောအမှုတို့၌လည်းကောင်း၊ အညေသု၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးကုန်သော၊ ဝေရူပေသုစ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုတို့၌လည်း၊ သက္ကော၊ တတ်နိုင်သည်။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသည်။ အနုလသော၊ မပျင်းမရိသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သက္ကော၊ တတ်နိုင်သည်။ ဟောဇန္တာဝိစ၊ ဖြစ်နိုင်သည်ရှိသော်လည်း၊ တတိယပဓာနိယင်္ဂံသမန္နာဂတေန၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောပဓာနိယင်္ဂံနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဥဇှ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇှ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။ ဟောဇန္တာဝိစ၊ ဖြစ်နိုင်သည်ရှိသော်လည်း၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဥဇှဘာဝေန၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒဟဒကောလေဝါ၊ ငယ်သောအခါ၌လည်း၊ ဥဇှဘာဝေန၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဇန္တာသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ အနာမဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ပုနုဗ္ဗနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ အသိထိလကရဏေန၊ မလျော့မပေါ့သဖြင့်၊ သုဗ္ဗုတရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ ဥဇှ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အသဋ္ဌတာယ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားမပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဇှ၊ ဥဇှမည်၏။ အမာယာဝိတာယ၊ မထွည့်စားမဖြားရောင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။

သုဟုဇု၊ သုဟုဇုမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကာယဝစီဝင်္ဂပဟာနေန၊ ကာ
ယဝစီဝင်္ဂပဟာနေန၊ နှလုံး၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကိုပယ်သဖြင့်၊ ဥဇု၊ ဥဇုမည်၏။
မနေဝင်္ဂပဟာနေန၊ နှလုံး၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကိုပယ်သဖြင့်၊ သုဟုဇု၊
သုဟုဇုမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အသန္တဂုဏဿ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသော
ဂုဏ်ကို၊ အနာဝိကရဏေန၊ ထင်ရှားစွာမပြုသဖြင့်၊ ဥဇု၊ ဥဇုမည်၏။ အသန္တ
ဂုဏေန၊ ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ လာဘ
ဿ၊ လာဘ်ကို၊ အနမိဝါသနေန၊ သည်းမခံသဖြင့်၊ သုဟုဇု၊ သုဟုဇုမည်၏။
ဝေ၊ ဤသို့အာရမ္မဏူပလက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေဟိ၊ အာရမ္မဏူပလက္ခဏူပနိဇ္ဈာန
ဖြစ် နှင့်သော၊ ပုရိမန္တယတတိယထိက္ခာဟိစ၊ ရှေးနှစ်ပါးသော အကျင့်သုံး
ကြိမ်မြောက်သော အကျင့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပယောဂါသယသဒ္ဓိဟိစ၊
လုံ့လသန္ဓေ၏စင်ကြယ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဇုစ၊ ဖြောင့်မတ်သည်
လည်းကောင်း၊ သုဟုဇုစ၊ ကောင်းမွန်စွာဖြောင့်မတ်သည် လည်းကောင်း၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥဇုစ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့
ဖြင့်ဖြောင့်မတ်သည် လည်းကောင်း၊ သုဟုဇုစ၊ နှလုံးဖြောင့် မတ်သည်
လည်းကောင်း၊ မဟုတ်သေး၊ အပိစပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သုဝစောစ၊
စကားကိုဆိုလွယ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ နကတ္တဗ္ဗန္တိ၊
မပြုအပ်ဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်သောရဟန်းသည်၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊
ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို၊ သုတံ၊
ကြားအပ်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါအား၊
ဝဒေသိ၊ ဆိုတိသနည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်လော၊
အာစရိယော၊ ဆရာလော၊ သန္ဓိဋ္ဌောဝါ၊ တကွမြင်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်း
လော၊ သန္တုတ္ထောဝါ၊ တကွဆည်းကပ်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ ဝုဏ္ဏိဘာဝေနဝါ၊ တိတ်တိတ်နေသဖြင့်လည်း၊
တံ၊ ထိုမအပ်ဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းကို၊ ဝိဟေသတိ၊ ဤသို့သမ္ပ
ဗ္ဗိန္တိတွာဝါ၊ ဝန်ခံ၍မူလည်း၊ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်သော အတိုင်း၊ နကရောတိ၊
မပြုသော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိသေသာမိဂမဿ၊ ဈာန်မက်ဖိုလ်အထူးကို
ရခြင်း၏၊ ဗုဇေ၊ ဝေးသော အရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ယောဝန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ဩဝဗိယမာနေဝ၊ ဆိုသုံးမအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်းပါ၏၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏၊ ဝဇ္ဇိနာမ၊ အပြစ်မည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသံ၊ မြင်

နိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနဝိ၊ တဖန်လည်း။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သောအပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ အနုကမ္မံ၊ သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါ
 ယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော့၊ မေးအကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဟုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ စိရေသံ၊
 ကြာမြင့်စွာ၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏၊ ယထာနုသိဋ္ဌဉ္စ၊ ဆုံးမတိုင်းကိုလည်း၊ ပဋိပစ္ဆတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဝိသေသာဓိဂမဿ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကိုရခြင်း၏၊ အဝိ
 ဒုရေ၊ မဝေးသောအရပ်၌၊ ပွိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရေဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိတော၊
 ဝန်ခံ၍၊ ကာရာန္တာ၊ ပြုသောရဟန်းသည်၊ သုဝစောစ၊ စကားကိုဆိုလွယ်
 သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

သုဝစော၊ စကားကိုဆိုလွယ်သည်။ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့
 လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မုဒု၊ နူးညံ့သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မုဒုတိ၊
 နူးညံ့၏ဟူ၍၊ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဒုတဂမနပဟိ၊ ဂမနာဒိသု၊ တမန်
 အမှုကိုသွားခြင်းစေခိုင်းသည်ကို သွားခြင်းအစရှိသောအမှုတို့၌၊ နိယုဇ္ဇ
 မာနော၊ ယဉ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလူတို့စေခိုင်းသောအမှုတို့၌၊ မုဒုဘာဝံ၊
 နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ထဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိယာစ၊ ဝတ်အကျင့်တရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သကလ
 ဗြဟ္မစရိယေနစ၊ အလုံးစုံသောမြတ်သော အကျင့်တရားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ သုပဋိကမ္မကတသုဝဇ္ဇံ၊ ဝိပဿ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍၊ ဖြောင့်၍စင်ကြယ်
 သောရွှေကဲ့သို့၊ မုဒု၊ နူးညံ့သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော
 ကျင့်ဝတ်တရား၌၊ ဝိနယောဂက္ခမော၊ ဆုံးမခြင်း၌ခန့်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ အဘာကု
 မ္မံကော၊ မျက်မှောင်တကြိုတ်ကြိုတ်မရှိသည်၊ ဥတ္တာနမုခေါ၊ ပေါ်သောမျက်
 နှာရှိသည်၊ သုခသမ္ဘာသော၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုလွယ်သည်၊ ပဋိ
 သန္ဓာရေဂုတ္တိ၊ စေ့စပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ သုတိတ္ထံ၊ ဝိပဿ၊ ကောင်း
 သောရေဆိပ်ကဲ့သို့၊ သုခါဝဂါဟော၊ ချမ်းသာစွာသက်လွယ်သည်၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကောလံ၊ သက်သက်၊ မုဒု၊ နူးညံ့သည်၊
 န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား၊ အတိမာနိ၊ အလွန်သောမာန်မာနရှိ
 သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဇာတိဂေါတ္တာဒိတိ၊ ဇာတိဂေါတ္တာအစရှိကုန်
 သော၊ အတိမာနဝတ္ထုဟိ၊ အလွန်သောမာန်မာနအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရေ၊

သူတပါးတို့ကို၊ နာတိမညေယျ။ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ သာရိ
ပုတ္တက္ခေရာဝိယ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကဲ့သို့၊ စက္ကာလကုမာရသ
မေန၊ နွန်းစက္ကာအမျိုးသူငယ်နှင့်တူသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟာယေယျ။
နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟာရိတုကာမဿ၊ နေခြင်းငှါအ
လိုရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ တဒဓိဂမာယ၊
ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ၊ ပဋိပစ္စမာနဿ၊ ကျင့်သော၊ အာညေကဿ၊ တော၌
နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကရဏီယံ၊
ပြုအပ်သော အကျင့်ဝတ်တရားကို၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
တဒုတ္တရိပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း၊ ဝတ္တုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါအ
လိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္တုဿကောစာတိ၊ သန္တုဿကောစအစရှိသော၊
ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုသန္တုဿကောစဟူသောပုဒ်၌၊ သန္တုဗ္ဗိစကတညတာတိတ္ထေ၊
သန္တုဗ္ဗိစကတညတဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝတ္တုပ္ပဘောဒေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အပြားအားဖြင့်၊ ဒွါဒသဝိဒေန၊ တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ သန္တော
သေန၊ သန္တောသတရားဖြင့်၊ သန္တုဿတိ၊ ကောဇီးစွာ နှစ်သက်ရောင့်
ရဲတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿကော၊ သန္တုဿကမည်၏၊
အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
တုဿကော၊ တုဿကမည်၏၊ သကေန၊ မိမိသည်ရအပ်သောပစ္စည်း
ဖြင့်၊ တုဿကော၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ သန္တုဿကော၊ မိမိသည်ရအပ်
သောပစ္စည်းဖြင့်နှစ် သက်တတ်၏၊ သန္တေန၊ ထင်ရှားရှိသောဝတ္ထုဖြင့်၊
တုဿကော၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿ
ကော၊ သန္တုဿကမည်၏၊ သမေန၊ ညီညွတ်သောအားဖြင့်၊ တုဿ
ကော၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿကော၊ သန္တုဿ
ကမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သကံနာမ၊ မိမိပစ္စည်းမည်သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇိ
ယာလောပဟောဇနံ၊ သလုံးခြင်းခေါင်းဖြင့်ရင်း၍ရသောဆွမ်းကို၊ နိဿာ
ယ၊ မှီ၍၊ ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပသမ္ပဒမဏ္ဍလေ၊ ပဉ္စင်းခံသောသိမ်၏အပြင်၌၊
ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ပြုအပ်သော၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမ္ပုဒိန္ဒိတံ၊ ခံအပ်သော၊
စတုပစ္စယဇာတံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၏ သဘောတည်း၊ တေန၊ ထိုဒါယကာ
သည်၊ သုန္နုနေဝါ၊ ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အသုန္နုနေဝါ၊ မ

ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သက္ကစုံဝါ၊ ရှိသေ့စွာ လည်းကောင်း၊ အသက္ကစုံဝါ၊ မရှိမသေလည်းကောင်း၊ ဒိဇ္ဇေန၊ ပေးလှူအပ်သော၊ တေန၊ ထိုပစ္စည်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟဏကာလေစ၊ ခံသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂကာလေစ၊ သုံးဆောင်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝိကာရံ၊ ဘောက်ဖြန်ခြင်းကို၊ အဒေသတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ယာပေန္တော၊ မျှသောရဟန်းကို၊ သကေန၊ မိမိသည်ရအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿကောတိ၊ နှစ်သက်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သန္တံနာမ၊ ထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းမည်သည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို၊ ယဒ္ဓံ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိ၏၊ တေနသန္တေန၊ ထိုထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿန္တော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုထင်ရှားရှိသောဝတ္ထုထက်၊ ပရံ၊ အလွန်ကို၊ အပတ္ထေန္တော၊ မတောင်းတသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထိစ္ဆတံ၊ မိမိ၏လောဘဆန္ဒကို၊ ပဇဟန္တော၊ ပယ်သောရဟန်းကို၊ သန္တေန၊ ထင်ရှားရှိသော ပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿကောတိ၊ နှစ်သက်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမံနာမ၊ သမမည်သည်ကား၊ ဣဗ္ဗာနိဋ္ဌေသု၊ ဣဗ္ဗာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ အနုနယပဒိုဗာပဟာနံ၊ ရာဂဒေါသကို ပယ်ခြင်းတည်း၊ တေနသမေန၊ ထိုအညီအညွတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာရုပ္ပဏေသု၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ တုဿန္တော၊ နှစ်သက်သောရဟန်းကို၊ သမေန၊ အညီအညွတ်ဖြင့်၊ တုဿကောတိ၊ နှစ်သက်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ဘရိဟတိ၊ မွေးကျွေးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဘဓရာ၊ သုဘာမည်၏၊ သုပေါသောတိ၊ ကျွေးမွေးလွယ်သောရဟန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သာလိမံသောဒနာဒိနံ၊ သလေးသား၊ ငြင်းတမင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒိဇ္ဇေပိ၊ လှူအပ်သော်လည်း၊ ဒုမ္မုခါတာဝဉ္စ၊ မျက်နှာမသာသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အနတ္တမနတာဝမေဝစ၊ နှလုံးမသာသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တေသံဝါ၊ ထိုဒါယကာတို့၏လည်း၊ သမ္မုခါဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ တုမှေဟိ၊ သင်ဒါယကာတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်လှူဘွယ်ကို၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပသာဒေန္တော၊ မထေမဲ့မြင်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ သာမဏောရဂဟဗ္ဗာနံ၊ သာမဏောလူတို့အား၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဇေသ

သော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဒုတ္တရော၊ လူတို့ကျွေးမွေးနိုင်ခဲ့၏၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန်း
 ကိုးဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒုတ္တရော၊ ကျွေးမွေးနိုင်ခဲ့သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း၊ ပေါသိတံ၊ ကျွေးမွေးခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုရတောဝ၊ ဝေးစွာသာလျှင်၊ ပရိဝဇ္ဇန္တိ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏။ ။
 ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ယံကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ လူခံဝါ၊ ရုန်
 ရင်းသောပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဏီတံဝါ၊ မြတ်သောပစ္စည်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပံဝါ၊ အနည်းငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုံဝါ၊ အများကိုလည်း
 ကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဝိပ္ပသန္တ
 မုခေါ၊ ကြည်လင်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာပေတိ၊ မျှတ၏၊
 သေသောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သုဘရော၊ ကျွေးမွေးလွယ်သော
 ရဟန်းတည်း၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန်းကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတိ
 ဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိဿဋ္ဌာ၊ ရှုံ့ရှာခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်ကောင်းသည်၊ သုဘရော၊ ကျွေးမွေး
 လွယ်၏၊ ထောကထောကေနာပိ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်ဖြင့်လည်း၊
 တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏၊ မယမော၊ ငါတို့သည်လျှင်၊ နံ၊ ထိုအရှင်ကောင်းကို၊
 ပေါသိသာမာတိ၊ ကျွေးမွေးကုန်အံ့ဟု၊ ပရိဉ္စိ၊ ဝန်ခံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပေါသန္တိ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏၊ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်းကို၊
 ဣခေါ၊ ဤအချင်း၊ သုဘရောတိ၊ သုဘရဟူ၍၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။
 အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပကံစ္စော၊ အပ္ပကိစ္စမည်၏၊ ကမ္မာရာမတာ
 ဘဿာရာမတာသင်္ဂဏိကာရာမတာဒိအနေကကိစ္စဗျာဝစော၊ အမှုသစ်၌
 မွေ့လျော်ခြင်းစကားပြောခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းအပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်
 ခြင်းအစရှိသောများစွာသောကိစ္စတို့၌ ကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သကလပိဘာရေ၊ အဆုံးရံသောကျောင်း၌၊
 နဝကမ္မသံဃာ ဂဏသမဏေရအာရာမိကပေါသနာဒိ ကိစ္စပိရဟိတော၊
 အမှုသစ်သံဃာဝဂိုဏ်းသာမဏေ အရံစောင့်တို့အား ကျွေးမွေးခြင်းအစရှိ
 သောကိစ္စတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကေသနခသေဒနပတ္တ
 ဝိဝရကမ္မာဒိ၊ ဆံရိတ်ခြင်းလက်သည်းလှီးခြင်းသပိတ်သက်န်းအမှုအစရှိ
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဏဗ္ဗေ ကိစ္စကရော၊ ရဟန်းတရားတည်းဟူ
 သောကိစ္စကိုလွန်စွာပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မေတ္တသုတ်အဖွင့်၊

အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သလ္လဟုကာ၊ ပေါ့သော၊ ဝတ္တိ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သလ္လဟုကဝတ္တိ၊ သလ္လဟုကဝတ္တိမည်၏။ ဧကော၊ အချို့သော၊ ဗဟုဘဏ္ဍော၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိသာပက္ကမနကာယေ၊ အရပ်တပါးသို့သွားသောအခါ၌၊ ဗဟုပတ္တစိဝရ ပစ္စတ္တရဏတေလဂဇ္ဇာဒိ၊ များစွာသောသပိတ်သက်နိုးအိပ်ရာခင်းဆီတင်လဲအစရှိသည်ကို၊ မဟာဇနေန၊ လူအများကို၊ သီသဘာရကမ္ပိတာရာဒိတိ၊ ဦးခေါင်းဝန်ခါးဝန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပဟာပေတွာ၊ ဆောင်ရွက်စေ၍၊ ပက္ကမတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအထူး၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပ္ပပရိက္ခာရော၊ နည်းသောပရိက္ခရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပတ္တစိဝရဒိအဋ္ဌသမဏ ပရိက္ခာရ မတ္တမေဝ၊ သပိတ်သက်နိုး အစရှိသော ရှစ်ပါးသောရဟန်းပရိက္ခရာမျှကိုသာလျှင်၊ ပရိဟရတိ၊ သွားရာဆောင်၏။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော၊ သက္ကဏိကော၊ ငှက်သည်၊ သမာခါယေဝ၊ ကောင်းစွာယူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ပရိဟရတိ၊ သွားရာဆောင်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောရဟန်းကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ သလ္လဟုကဝတ္တိတိ၊ သလ္လဟုကဝတ္တိဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ။

အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သန္တာနံ၊ ပြင်သက်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တိန္ဒြိယော၊ သန္တိန္ဒြိယမည်၏။ ဣဋ္ဌာရေဓာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ရာဂါဒိဝသေန၊ ရာဂအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုဒ္ဓတိန္ဒြိယော၊ မလျှပ်မပေါ်လွင်သောဣန္ဒြိရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တိဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ နိပကောတိ၊ နိပကောဟူသည်ကား၊ ဝိညူ၊ အထူးသဖြင့်သိသော၊ ဝိဘာဝိ၊ ထင်ရှားသော၊ ပညဝါ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သီလာနုရက္ခနပညာယစ၊ သီလကိုဆောက်တည်ခြင်းပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ စိဝရာဒိဝိစာရဏပညာယစ၊ သက်နိုးချုပ်ခြင်းအစရှိသောအစီအရင်ပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ အာဝါသာဒိသတ္တသပ္ပါယ ပရိဇာနနပညာယစ၊ ကျောင်းအစရှိသောရန်ပါးသောသပ္ပါယအရပ်ရွာနုကိုပိုင်းခြား၍သိသောပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်၊ နိပကောဟူသောဝန်၏အလိုတည်း။ ။ ဂဗ္ဘော၊ သူတပါးကိုလိုက်တိုက်တတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အပဂဗ္ဘော၊ သူတပါးကိုလိုက်တိုက်တတ်သည်မဟုတ်၊ အဋ္ဌဋ္ဌာနေန၊ ရှစ်ပါးသောအကြောင်းရှိသော၊ ကာယပါ ဂန္တိယေနစ၊ ကိုယ်

ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမှလည်း၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏၊ စတုဋ္ဌာနေန၊ လေးပါး
သောအကြောင်းရှိသော၊ ဝစီပါဂ ဗြိယေနစ၊ နှုတ်ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမှ
လည်း၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏၊ အနေကေနဋ္ဌာနေန၊ ယျားသောအကြောင်းရှိ
သော၊ မနောပါဂ ဗြိယေနစ၊ နှလုံးဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမှလည်း၊ ဝိရဟိတော၊
ကင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊
ရှစ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော၊ ကာယပါဂ ဗြိယံနာမ၊ ကိုယ်ဖြင့်ခိုက်
တိုက်ခြင်းမည်သည်ကား၊ သံဃာဂဏသုဂ္ဂလဘောဇနသာယာဇန္တာစာရ
နာနုတိတ္ထဘိက္ခာစာရမဂ္ဂအန္တရ စာရပဝေသနေသု၊ သံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်
ဆွမ်းစားစရပ် ဇရုံးအိမ်ရေးချိုးဆိပ်ဆွမ်းခံခိုးရွာတွင်း ဝင်ရာအရပ်တို့
၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အပတိဂ္ဂပကရဏံ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကိုပြုခြင်း
တည်း၊ သေယျထိဒံ၊ ထိုမလျောက်ပတ်သောအမှုအရာပြုခြင်းအတယ်နည်း
ဟူမူကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊
သံဃာမဇ္ဈေ၊ သံဃာတော်၏အလယ်၌၊ ပလ္လတ္ထိကာယဝါ၊ လက်ကိုပိုက်၍
မူလည်း၊ နိဘိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ အာဟိတာဝါ၊
တင်ပျဉ်ထွဲပြု၍လည်း၊ နိဘိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော
နေခြင်းသည်၊ အပတိဂ္ဂပကရဏံ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုခြင်းတည်း၊
ဂဏမဇ္ဈေ၊ ဂိုဏ်း၏အလယ်ဖြစ်သော၊ တိစတုပရိသသန္နိပါတေ၊ သုံးပါး
လေးပါးသောပရိသတ်အစည်းအဝေး၌၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နိဘိဒတိ၊ ထိုင်
နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုဗ္ဗတဇေ၊ သီတင်းကြီးသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊
နိဘိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဘောဇနသာယာယံပန၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌ကား၊ ဝုဗ္ဗာနံ၊
သီတင်းကြီးသောရဟန်းတို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ နဝါနံ၊
သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇန္တာစာရေ၊ ဇရုံးအိမ်၌၊ ဝုဗ္ဗာနံ၊ သီတင်းကြီးသောရဟန်း
တို့အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ နဝါနံ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့
အား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပဋိဗာဟတိ၊ တားမြစ်၏၊ ဣတ္ထစ၊ ထိုမီးဇရုံးသော
အခါ၌လည်း၊ ဝုဗ္ဗာသီတင်းကြီးတို့ကို၊ အနာပုတ္တု၊ မပန်ကြားမူ၍၊ အဂ္ဂိဇာ
လနာဒိန္နိ၊ မီးထွန်းခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကဇေတိ၊ ပြု၏၊ နှာနုတိတ္ထေစ၊ ရေ
ချိုးဆိပ်၌လည်း၊ ဒဟရေတိ၊ သီတင်းငယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗာတိ၊
သီတင်းကြီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏကို၊ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊
အာဂတပဋိပါဋိယာ၊ ရောက်တိုင်းသောအစဉ်ဖြင့်၊ နှာယိတဗ္ဗံ၊ ရေချိုးအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဒံယံ၊ ယဒိဒံယံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ

မေတ္တသုတ်အဖွင့်၊

ဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တန္တိ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားကိုလည်း၊ အနာဒိယန္တော၊ မနာခံမယူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်မှ၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဝုဇေစ၊ သီတင်းကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဝေစ၊ သီတင်းငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဓေတိ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂေပန၊ ဆွမ်းခံရာခရီး၌ကား၊ အဂ္ဂါသန အဂ္ဂေါဒကအဂ္ဂပိဏ္ဍတ္တံ၊ နေရာဦးရေဦးဆွမ်းဦးအလို၊ ဌ၊ ဝုဇာနံ၊ သီတင်းကြီးတို့၏၊ ပုရေတာပုရေတာ၊ ရှေ့မှရှေ့မှ၊ ယာတိ၊ သွား၏။ ဗာဟာယဝါ၊ လက်ရုံးဖြင့်မူလည်း၊ ဗာဟံ၊ လက်ရုံးကို၊ ပဟာရန္တော၊ ခိုက်တိုက်ထွက်၊ ယာတိ၊ သွား၏၊ အန္တရေစာရပဝေသနေ၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်သောအခါ၌၊ ဝုဇာနံ၊ သီတင်းကြီးတို့၏၊ ပဋ္ဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ ဒဟာရေတိ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့နှင့်၊ ကာယကီဠုနံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကစားခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ ။

စတုဋ္ဌာနံ၊ လေးပါးသောအကြောင်းရှိသော၊ ဝစီပါဂပ္ပိယံနာမ၊ နှုတ်ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမည် သည်ကား၊ သံဃာဂဏ ပုဂ္ဂလအန္တရေစာရေသု၊ သံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ရွာတွင်းတို့၌၊ အပတိဗ္ဗပဝါစာနိစ္ဆာရဏံ၊ မလျောက်ပတ်သောစကားကို ငြိုက်ဆိုခြင်းတည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထိုငြိုက်ဆိုခြင်းအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဓာဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အရှိုသောရဟန်းသည်၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာတော်၏အလယ်၌၊ အနာပုစ္ဆာ၊ သီတင်းကြီးတို့အားမပန်ဘဲ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ ဂဏောစ၊ ရိုဏ်း၌လည်းကောင်း၊ ဝုဇတရပုဂ္ဂလေစ၊ သီတင်းအထူးသဖြင့်ကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်၌လည်းကောင်း၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အလယ်၌၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝုဇတရံ၊ သီတင်းကြီးသောရဟန်းကို၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ဘဲ၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။ အန္တရေစာရေပန၊ ရွာတွင်း၌ကား၊ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိသောသူ၊ ကိံ၊ အဘယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ယာဂု၊ ယာဂုသည်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ခါဒနိယံဝါ၊ ခဲဘွယ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ ဘောဇနိယံဝါ၊ စားဘွယ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဓဿသိ၊ ပေးလှူလတ္တံ့နည်း၊ အဇ္ဈယနေ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ခါဒိဿာမ၊ ခဲရကုန် လတ္တံ့နည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊

ဘုရားသာမ၊ စားရကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝိဝိဿာမ၊ သောက်ရ
 ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဝေမာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘာသက်၊
 ဆို၏။ အနေကဋ္ဌာနံ၊ များသောအရာရှိသော၊ မနောပါဂန္တိ ယံနာမ၊
 နှလုံးဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမည်သည်ကား၊ တေသုတေသုဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထိုသို့
 သောအရာတို့၌၊ ကာယဝါစာတိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ အဏ္ဏာစာရံ၊ လွန်ကျူး
 ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာဝိ၊ မရောက်မူ၍လည်း၊ မနသာဝေ၊ နှလုံးဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ကာမဝိတက္ကာဒိနာနပ္ပကာရံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသောအထူးထူး
 အပြားပြားသော၊ အပတိဂ္ဂပဝိတက္ကနံ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို ကြံခြင်း
 တည်း။ ။

ကုလေသုနုနုဂိဒ္ဓေါတိ၊ ကုလေသုနုနုဂိဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ယာနိကုလသနိ၊
 အကြင်ဒါယကာတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ တေသု၊ ထိုဒါယကာ
 တို့၌၊ ပစ္စယတဏှာယဝါ၊ ပစ္စည်းဖြင့်တပ်မက်မောသောတဏှာဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနုနုလောမိက ဂိဟိသံသဂ္ဂဝသေနဝါ၊ ရဟန်းတို့နှင့်မလျော်
 သောလူတို့နှင့်နှိုင်းနှောသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုနုဂိဒ္ဓေါ၊ တပ်မက်ခြင်းမရှိ
 သည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နုသဟသောကိ၊ အတူတကွစိုးရိမ်ခြင်း
 မရှိ၊ နုသဟနန္တိ၊ အတူတကွနှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ သုခိတေသု၊ ချမ်းသာခြင်း
 သို့ရောက်သောသူတို့၌၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဒုက္ခိတေသု၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့၌၊ ဒုက္ခိတော၊
 ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ကိစ္စကရကိယေသု၊ ပြုဘယ်ကိစ္စတို့၌၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊
 ယောဂံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇိတော၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ
 ဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိဿာစဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌
 လည်း၊ သုဝစောစဿာတိဇတ္ထ၊ သုဝစောစဿဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သော၊ အဿာတိ၊ အဿဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်သဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံအဿာတိဝစနံ၊ ထိုအဿဟူသောသဒ္ဓါကို၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ ခပ်သိမ်း
 သောပုဒ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္တုဿကောစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ ဒါယကာတို့ ကျွေးမွေးလွယ်သည်လည်း၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တု၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာသော၊ နေခြင်းငှါ
 အလိုရှိသော၊ တဒမိဂမာယဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါလည်း၊ ပနိပဇ္ဇိတု

ကာမဿ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ဝိသေသတော၊ ထူးသော အားဖြင့်၊
 အာရညိကဿ၊ တောကျောင်းနေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ငှက်အား၊ တဒုတ္တ
 ရိပါ၊ ထိုထက် အလွန်လည်း၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုကျင့်အပ်သည်ကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊
 ကြားတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အကရုဏီယန္တိ၊ မပြုကျင့်အပ်သော
 တရားကိုလည်း၊ အာစိက္ခိတုကာမော၊ ကြားခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၍၊ နစ
 ခန္ဒမာစရေကိဗ္ဗိ၊ ယေန ဝိညူပရေဥပဝဒေယျန္တိ၊ နစ ခန္ဒမာစရေကိဗ္ဗိ၊ ယေန
 ဝိညူပရေဥပဝဒေယျုဟူ၍၊ ဥပနံ၊ ထက်ဝက်သော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမံ အကရုဏီယံ၊ ဤမပြုကျင့်အပ်သော အမှုကို၊ ကရော
 န္တော၊ ပြုသော ငှက်အားသည်၊ ယံတံကာယဝစီမနောဒုစ္စရိတံ၊ အကြင်ကာ
 ယဒုစရိတ်ဝစီဒုစရိတ်မနောဒုစရိတ်ကို၊ ခန္ဒိသာမက္ခန္တိ၊ နည်းငယ်၏ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံခန္ဒံ၊ ထိုနည်းငယ်သော တရားကို၊ နစသမာစရေ၊
 မကျင့်ရာ၊ အသမာစရေန္တော၊ မကျင့်သော သူသည်လည်း၊ ကေဝလံ၊
 သက်သက်၊ ဩဇ္ဈာရိကံ၊ ရှန်ရင်းသော ဒုစရိတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိဗ္ဗိ၊ ပိုးစဉ်းမျှ၊ နသမာစရေမကျင့်ရာ၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်း
 ငယ်ဖြစ်သော၊ အဏုမတ္တန္တိ၊ အဏုမူလုံးမျှသောက်သော အကုသိုလ်ကို
 လည်း၊ နသမာစရေမကျင့်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ တတော၊ ထိုနေ့၌၊ တဿ၊ ထိုငှက်အား၊ သမာ
 စရေ၊ မကောင်းသည်ကို ကျင့်ခြင်း၌၊ သန္တိမ္မိကမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌
 ပင်လျှင်၊ အာဒိန္ဒံ၊ အပြစ်ကို၊ ယေန ဝိညူပရေဥပဝဒေယျန္တိ၊ ယေန ဝိညူ
 ပရေဥပဝဒေယျုဟူ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤယေန ဝိညူပရေ
 ဥပဝဒေယျုဟူသော စကား၌ ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရေ၊ တပါး
 ကုန်သော၊ အဝိညူ၊ တရားကို မသိကုန်သော သူတို့သည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာ
 ဏမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် ဖြစ်၏။ တေ၊ ထို
 ပညာမရှိသော သူတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း၊ သာဝဇ္ဇံ၊
 အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ငယ်
 သည်ကိုလည်း၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီးသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်
 ကုန်၏။ ဝိညူဝေပန၊ သိသော ပညာရှိတို့သည် သာသျှင်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့
 သည်၊ အာဝဇ္ဇံ၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဆင်ခြင်သိမ်းပိုက်၍၊ အဝဇ္ဇောရ
 ဟဿ၊ မြီးပွမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သော သူ၏၊ အဝဇ္ဇံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ တာသန္တိ၊

ပြောဆိုကုန်၏။ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ မြီးပွမ်းခြင်းငှါထိုက်သောသူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကိုးဘာသန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိညူပရေတိ၊ ဝိညူပရေဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အစုတေယျာဟိ၊ နှစ်ဂါထာ ခွဲဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက် သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမဿ၊ နေ ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ တဒဓိဂမာယဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါလည်း၊ ပဋိပဇ္ဇိ ကုကာမဿ၊ ကျင့်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ အာရညိကဿ၊ တောကျောင်းနေသောရဟန်းအား၊ အာရညိကထိသေ နစ၊ တောကျောင်းဆောက်တည်ခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗေ သစ္စိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ ၍၊ ဝိဟရိတုကာမာနံ၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ကရေဏိ ယာကရေဏိယဘေဒံ၊ ပြုအပ်သည်မပြုအပ်သည်အပြားရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနူ ပစာရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအနီးအစီအရင်ကို၊ ဝတွာ၊ ဝိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကဿဒေဝတာဘယဿ၊ ထိုနတ်တို့ကြောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိစာတာယ၊ ပျောက်စိမ့်သောငှါ၊ ပရိတ္တတ္ထံ၊ အရံအတားဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဝိပဿနာပါဒကဗျာနဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သောဗျာန၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနတ္ထဗ္ဗ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလိုငှါလည်း သုခံ၊ နေဝခေမိနောဟောန္တု၊ တိအာဒိနာ၊ သုခံ၊ နေဝခေမိနောဟောန္တု၊ အစ ရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ကထေတံ၊ ဟောတော်မူအံ့ သောငှါ၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုခံ၊ နော တိ၊ သုခံ၊ နေဟူသည်ကား၊ သုခသမ္ပန္နာ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ခေမိနောတိ၊ ခေမိနောဟူသည်ကား၊ ခေမဝန္တော၊ ဘေးရန်မရှိကုန်သည်၊ အဘယာ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ နိရုပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ္ဒဝါမရှိကုန်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူ သည်ကား၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူ သည်ကား၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တာတိ၊ သုခိတတ္တာဟူ သည်ကား၊ သုခိတစိတ္တာ၊ ချမ်းသာသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဣစ္စစ၊ ဤစကား ခွဲလည်း၊ ကာယိကေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခံ၊ နော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ မာနသေန၊ နှလုံး၌ဖြစ်သော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတစိတ္တာ၊ ချမ်းသာသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ တဒုဘယေနပိ၊ ထိုနှစ်ပါး

သောကာယိကသုခ စေတသိကသုခဖြင့်လည်း၊ ခေမိနော၊ ခေမိနမည်၏။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗဘယူပဒ္ဒဝဝိဂမေန၊ ခပ်သိမ်းသောတေး ဥပဒ္ဒဝေါ
 ကင်းသဖြင့်လည်း၊ ခေမိနော၊ ခေမိနမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံပန၊ မိန့်တော်မူအပ်
 သနည်းဟူမူကား၊ မေတ္တာဘာဝနာကာရ ဒဿနတ္ထံ၊ မေတ္တာပွားသော
 အခြင်းအရာကိုပြတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 သက္ကာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာသောကိုယ်ရှိကုန်သည်။
 ဘဝန္တု၊ တိဝါ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုခိတက္ကာ၊ ချမ်း
 သာသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ တိဝါ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဥပစာရေတော၊ ဥပစာရှေ့၊ အပ္ပနာ
 ကောဋီ၊ အပ္ပနာအဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သင်္ခေပေန၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်
 မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတ္ထာရေတောပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းတံ၊
 ထိုမေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ ယေကေစိတိဂါထာနွယံ၊
 ယေကေပိအစရှိသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုတ္တုတ္တာရေဗ္ဗဏေ၊ ကျယ်ဝန်းသောအာရုံ၌၊ ပရိပိတံ၊
 လေ့ကျက်လေပြီးသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာဒိကေနေဝ၊ အစပြင့်လျှင်၊
 ဧကေတ္ထ၊ တယောက်သည်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ နသဇ္ဈာတိ၊ အမြဲမတည်။
 အာရေဗ္ဗဏပုဏ္ဏေဒံပန၊ အာရုံ၏အပြားသို့ကား၊ အနုဂစ္ဆာအနုဂစ္ဆာ၊ အစဉ်
 လျှောက်၍လျှောက်၍၊ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 သဇ္ဈာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿတဿ၊ ထိုထို
 သို့သောရဟန်းအား၊ ထာဝရာဒိဒုကတိကပ္ပဘေဒေ၊ ထာဝရအစရှိသော
 ဒုကတိကအပြားရှိသော၊ အာရေဗ္ဗဏေ၊ အာရုံသို့၊ အနုဂစ္ဆာအနုဂစ္ဆာ၊
 အစဉ်လျှောက်၍လျှောက်၍၊ သဇ္ဈာနတ္ထန္တိ၊ တည်စိမ့်သောငှါလည်း၊ ယေ
 ကေစိတိဂါထာနွယံ၊ ယေကေပိဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ အထဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယဿ၊
 အကြင်ရဟန်းအား၊ ယံအာရေဗ္ဗဏံ၊ အကြင်အာရုံသည်၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တတ္ထ၊ ထိုထင်သောအာရုံ၌၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ

ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ယံအာရေဇ္ဇဏံ၊
 အကြင်အာရုံသည်၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တတ္ထ၊ ထို
 ထင်သောအာရုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သဏ္ဍာပေတုကာမော၊ တည်စေခြင်းငှါ
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တသဿဝရာဒိဒုကတိကာရေဗ္ဗဏတောဒိပကံ၊ တသ
 ထာဝရအစရှိသောဒုကတိကအာရုံအပြားကိုပြုတတ်သော၊ ယေကေစိတိ၊
 ယေကေစိဟူ၍၊ ဣဝံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဤဂါထာ၌၊ ခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ တသထာဝရဒုကံ၊ တသထာဝရဒုကလည်း
 ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌအဒိဋ္ဌဒုကံ၊ ဒိဋ္ဌအဒိဋ္ဌဒုကလည်းကောင်း၊ ဒုရသန္တိကဒုကံ၊
 ဒုရသန္တိကဒုကလည်းကောင်း၊ ဘူတသံဘန္တဝေသိဒုကံ၊ ဘူတသန္တဝေ
 သိဒုကလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒုကေ၊
 ဒုကတို့ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဒီဃာဒီပတိ၊ ဒီဃအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သဟိပဒေတိ၊ ခြောက်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈိမပဒသစ၊ မဇ္ဈိမပုဒ်၏လည်း၊
 တီသုတိကေသု၊ သုံးပါးသောတိကတို့၌၊ အတ္ထသန္တဝတော၊ အနက်ဖြစ်
 သင့်သောအားဖြင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ အဏုကပဒသစ၊ အဏုကပုဒ်၏
 လည်း၊ နိဒုတိကေသု၊ နှစ်ပါးသောတိကတို့၌၊ အတ္ထသန္တဝတော၊ အနက်
 ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်၊ ဒီဃရသမဇ္ဈိမတိကံ၊ ဒီဃရသမဇ္ဈိမတိကဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ မဟန္တဏုကမဇ္ဈိမတိကံ၊ မဟန္တဏုကမဇ္ဈိမတိကဟူ
 ၍လည်းကောင်း၊ ထုလဏုကမဇ္ဈိမတိကံ၊ ထုလဏုကမဇ္ဈိမတိက
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယေတိကေစ၊ သုံးပါးသောတိကတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေကေစိတိ၊
 ယေကေစိဟူသည်ကား၊ အနဝသေသဝစနံ၊ အကြွင်းမရှိသော စကား
 တည်း၊ ပါဏာဝေ၊ သတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊
 ပါဏဘူတာ၊ သတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင်ဘူတမည်ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ပါဏန္တိ၊ အသက်ရှုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဏာ၊ ပါဏမည်
 ကုန်၏၊ ဧတေန၊ ဤပါဏဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဿာသပဿာသပဗ္ဗိဗဒ္ဓေ၊
 ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့်စပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝေါကာရသတ္ထေ၊ ပဉ္စဝေါကာ
 ရသတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူတော်မူ၏၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ ဧတေန၊ ဤဘူတသဒ္ဓါဖြင့်၊
 ဧဝေါကာရ စတုဝေါကာရ သတ္ထေ၊ ဧဝေါကာရ စတုဝေါကာရ
 သတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူတော်မူ၏၊ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသည်ကား၊
 ခံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏ ။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ ယေကေပိပါ၊ ဘဘူတတ္ထိတိ ဣမိနာဝစနေန၊ ယေကေပိပါဏ
 ဘူတတ္ထိဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဒုကတိကေဟိ၊ ဒုကတိကတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟေ
 တဗ္ဗေ၊ သဗြိုဟ်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်း
 တည်း၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ တသာဝါထာဝရာဝနဝသေ
 သာတိ၊ တသာဝါထာဝရာဝနဝသေသာဟူသော၊ ဣမိနာဒုကေန၊ ဤသို့
 သောဒုကံဖြင့်၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ သဗြိုဟ်၍၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုတ
 သာဝါဟူသောဝုန်၌၊ တသန္တိ၊ လန့်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တသာ၊ တသမည်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုတသာဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ သတဏှာ
 နဉ္စ၊ တဏှာရှိသောသတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ သဘာယာနဉ္စ၊ ကြောက်
 ခြင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ။
 တိပ္ပန္နိ၊ တည်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရာ၊ ထာဝရမည်
 ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုထာဝရဟူသောအမည်သည်၊ ပဟိနတဏှာဘယာနံ၊
 ပယ်အပ်ပြီးသောတဏှာ ပယ်အပ်ပြီးသော ကြောက်ခြင်း ရှိကုန်သော၊
 အရဟဘံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ။ ဧတေသံ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနဝသေသာ၊ အနဝသေသမည်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေပိ၊
 အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၏၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ ယဉ္စ၊
 အကြင်သဗ္ဗေသက္ကာဘဝန္တု၊ သုခိတက္ကာဟူသောဝုန်ကိုလည်း၊ ဝတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တံ၊ ထိုဝုန်ကို၊ သဗ္ဗဒုကတိကေဟိ၊ အလုံးစုံသောဒုကတိကဝုန်တို့၌၊
 သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏၊ ယေကေပိပါဏဘူတတ္ထိ၊ တသာဝါထာဝရာဝနဝ
 သေသာဣမေပိသဗ္ဗေသက္ကာဘဝန္တု၊ သုခိတက္ကာတိ၊ ယေကေပိပါဏဘူ
 တတ္ထိတသာဝါထာဝရာဝနဝသေသာဣမေပိသဗ္ဗေသက္ကာဘဝန္တု၊ သုခိ
 တက္ကာဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယာဝဘူတာဝါ
 သမ္ပဝေသိဝါဣမေပိသဗ္ဗေသက္ကာဘဝန္တု၊ သုခိတက္ကာတိ၊ ယာဝဘူတာ
 ဝါသမ္ပဝေသိဝါဣမေပိသဗ္ဗေသက္ကာဘဝန္တု၊ သုခိတက္ကာဟူသောဝုန်တိုင်
 အောင်၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒီဃာရဿမဇ္ဈိမာဒိတိကတ္တယဒီပကေး၊ အရှည်အတို
 အလတ်အဝှမ်းသောတိကကိုပြရာ၌၊ ဒီဃာဝါကိအာဒိသု၊ ဒီဃာဝါအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဆသုပဒေသု၊ ခြောက်ဝုန်တို့၌၊ ဒီဃာတိ၊ ဒီဃာဟူသည်ကား၊

ဒီဃတ္တာဘာဝါ၊ ရှည်သော အတ္တဘောရှိကုန်သော၊ နာဂမစ္ဆ ဂေါဓဒယော၊ နဂါးငါးဖွတ်အစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့၏။ အတ္တဘာဝါ၊ အတ္တဘောတို့သည်။ အနေကဗျာမသတပ္ပမာဏာပိ၊ အလံတရာမကအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မစ္ဆဂေါဓဒီနံ၊ ငါးဖွတ်အစရှိသောသတ္တဝါတို့၏။ အတ္တဘာဝါ၊ အတ္တဘောတို့သည်။ အနေကယောဇနပ္ပမာဏာစ၊ တယူဇနာမကအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟန္တာတိ၊ မဟန္တာဟူသည်ကား၊ ဇလေ၊ ရေ၌၊ မဟန္တတ္တဘာဝါ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ကစ္ဆပါဒယော၊ လိပ်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်။ ထလေ၊ ကြေးကုန်းအရပ်၌၊ ဟတ္ထိနာဂါဒယော၊ ဆင်အစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ အမနုဿေသု၊ လူမဟုတ်သောဘီလူးနတ်တို့တွင်၊ ဒါနဝါဒယောဒါနဝအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ မဟန္တတ္တဘာဝါ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဟုဂ္ဂံအတ္တဘာဝိနန္တိ၊ ရာဟုဂ္ဂံအတ္တဘာဝိနံဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ အာဟစ၊ ဟောတော်မူသည်သာတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာဒိ၊ ထိုစကားကိုအကုယ်ဆိုလိုက်ဦးအံ့။ တဿ၊ ထိုရာဟုအသုရိန်နတ်သား၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ ဥဗ္ဗေနေ၊ အစောက်အားဖြင့်၊ စက္ကာရိယောဇနသဟဿာနံ၊ ယူဇနာလေးထောင်တို့လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌယောဇနသတာနံ၊ ယူဇနာရှစ်ရာတို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗာဟု၊ လက်မိုးသည်။ ဒွါဒသယောဇနသတပရိမာဏာ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ရှိ၏။ ဘမုကန္တရံ၊ မျက်မှောင်နှစ်ဘက်၏အကြားသည်။ ပညာသယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အင်္ဂုလန္တရိကာ၊ လက်ချောင်းတို့သည်။ ပညာသယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ၏။ ဟတ္ထတလ္လာနိ၊ လက်ဝါးပြင်တို့သည်။ နွေယောဇနသတာနံ၊ ယူဇနာနှစ်ရာရှိကုန်၏။ မဇ္ဈိမာတိ၊ မဇ္ဈိမာဟူသည်ကား၊ အသာဂေါဏမဟိံ သသုကရာဒီနံ၊ မြင်းနွားကျွဲဝက်အစရှိသောသတ္တဝါတို့၏။ အတ္တဘာဝါ၊ အတ္တဘောတို့တည်း။ ရဿကာတိ၊ ရဿကာဟူသည်ကား၊ တာသုတာသုဇာတိသု၊ ထိုထိုသို့သောဇာတ်တို့၌၊ ဝါမဏာဒယော၊ ကွခြင်းအစရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒီဃမဇ္ဈိမေဟိ၊ ရှည်သောကိုယ်အလတ်သောကိုယ်ရှိသောသတ္တဝါတို့မှ၊ ဩမကပမာဏာ၊ ယုတ်သောလျော့သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။ ။

အဏုကာတိ၊ အဏုကာ ဟူသည်ကား၊ မံသစက္ခုဿ၊ မံသစက္ခု၏၊ အင်္ဂေါစရာ၊ အာရုံမဟုတ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသယာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒကာဒိဿ၊ ရေအစရှိသည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သုခမတ္တတာဝါ၊ သိမ်မွေ့သော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥကာ ဒယော၊ သန်းအစရှိသော သတ္တဝါတို့တည်း။ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တာသုတာသုဇာတီသု၊ ထိုထိုသောဇာတ်တို့၌၊ မဟန္တမန္တိမေဟိစ၊ အကြီးအလတ်တို့ အောက်လည်းကောင်း၊ ထူလမန္တိမေဟိစ၊ အထူအလတ်တို့မှလည်းကောင်း၊ ဩမကပမာဏာ၊ ယုတ်သောလျော့သော ပမာဏရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ အဏုကာတိ၊ အဏုကတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။ ထူလာတိ၊ ထူလာဟူသည်ကား၊ ပရိမဏ္ဍလတ္တတာဝါ၊ ဝန်းသောကိုယ်သဘောရှိကုန်သော၊ မစ္ဆကုဗ္ဗသိပ္ပိကသမ္ပုကာဒယော၊ ငါးလိပ်ယောက်သွားခုရ အစရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့တည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ တိဟိတိကေဟိ၊ သုံးပါးသောတိကတို့ဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြေးတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌာဝါယေဝအဒိဋ္ဌာတိအာဒိတိ၊ ဒိဋ္ဌာဝါယေဝအဒိဋ္ဌာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိဟိဒုကေဟိဝိ၊ သုံးပါးသောဒုကတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထိုဝုဒ်တို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဒိဋ္ဌာတိ၊ ဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စက္ခုဿ၊ မျက်စိ၏၊ အာပါထံ၊ ထင်မြင်သို့၊ အာဂတဝသေန၊ ရောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မြင်ဘူးကုန်၏။ ။ အဒိဋ္ဌာတိ၊ အဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရသမုဒ္ဒုပရသေလပရစက္ခုဝါဠာဒိသု၊ သမုဒ္ဒရာ၏ တဖက်တောင်၏တဖက်စကြာဝဠာ၏ တဖက်အစရှိသည်တို့၌၊ ပွဲတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဒုရေဝသန္တိ အဝိဒုရေတိ၊ နှမိနာပနဒုကေန၊ ဒုရေဝသန္တိ အဝိဒုရေဟူသောဤဒုကဖြင့်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘော၏၊ ဒုရေစ၊ ဝေးသော အရပ်၌လည်းကောင်း၊ အဝိဒုရေစ၊ နီးသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဝဿန္တေ၊ နေကုန်သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ အပဒုဒ္ဓိပဒဝသေန၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါအခြေ၌ ရောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တိသပ္ပံ၊

ထိုကားသည်မှန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ နိုးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဗဟိကာယတော၊ ကိုယ်၏အပ၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုမှတပါး။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပစာရေ၊ ဥပစာရ၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ နိုးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဗဟိဥပစာရတော၊ ဥပစာရ၏အပ၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါတို့သည်။ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ အန္တောရိယာရေ၊ ကျောင်း၏အတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌ လည်းကောင်း၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌ လည်းကောင်း၊ ဒီပေ၊ ကျွန်း၌လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါဠေ၊ စကြာဝဠာ၌ လည်းကောင်း၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ နိုးသောအရပ်၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ပရစက္ကဝါဠေ၊ တပါးသော စကြာဝဠာ၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သတ္တဝါတို့ကိုးဒုရေ၊ ဝသန္တိတိ၊ ဒုရေဝသန္တိ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဩတုတတိ၊ ဩတုဟူသည်ကား၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဩတုတဝေ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။ ပုန၊ တဖန်။ နဘဝိသန္တိတိသင်္ချံ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဝန္တိန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤဩတုဟူသောစကားသည်။ တေသံဒီတာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သမ္ဘဝေသိတိ၊ သမ္ဘဝေသိဟူသည်ကား။ သမ္ဘဝေသိနော၊ တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော။ ဧဝံ၊ ဤသမ္ဘဝေသိဟူသောအမည်သည်။ အပ္ပဟိနဘဝသံယောဇနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာယတိန္ဒြိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ သမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်ကို။ ဝေသန္တာနံ၊ ရှာဖွေကုန်သော။ သေပုထုဇ္ဇနာနံ၊ သေပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ယောနိသု၊ ယောနိတို့တွင်။ အဏ္ဍဇဇယာပုဇာ၊ အဏ္ဍဇဇယာပုဇဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဏ္ဍကောသဉ္စ၊ ဥခွံကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ ဖွားချအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဘိန္ဒန္တိ၊ မပျက်ဆီးကုန်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သမ္ဘဝေသိနာမ၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏။ အဏ္ဍကောသဉ္စ၊ ဥခွံကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ ဖွားချအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍။ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခန္တာ၊ တွက်ကုန်

သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏။ သံသေဒဇာစ၊ သံသေဒဇသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဩပပါတိကာစ၊ ဩပပါတိကသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဌမေတ္တက္ခဏေ၊ ရှေးဦးစွာသောပဋိသန္ဓေစိတ်ဥပါဒ်အစရှိသော သန္ဓေဝေဝီနာမ၊ သန္ဓေဝေဝီမည်ကုန်၏။ ဒုတိယစိတ္တက္ခဏတော၊ ပဋိသန္ဓေဆောင်ဒုတိယစိတ်ဟုဆိုအပ်သောပဌမဘဝင်မှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေဒုက္ခိယာပထေန၊ အကြင်ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ တတော၊ ထိုဣရိယာပုတ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသောဣရိယာပုတ်ထို့၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သန္ဓေဝေဝီနာမ၊ သန္ဓေဝေဝီမည်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုခိနောဝါတိအာဒိတိ၊ သုခိနောဝါဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အမုတေယျာနိ၊ အခွဲနှင့်တကွကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဟိတသုခါမိဂမပတ္ထနာဝသေန၊ စီးပွားချမ်းသာကိုရခြင်းကို တောင်းတသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟိတဒုက္ခာနာဂမနပတ္ထနာဝသေနပိ၊ အစီးအပွားမရှိဆင်းရဲခြင်းသို့ မရောက်ခြင်း၌ တောင့်တသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုမေတ္တာကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နပရောပရံနိကုပ္ပေထာတိ၊ နပရောပရံနိကုပ္ပေထအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေသေသောပါဠော၊ ဤပါဠိသည်၊ ပေါရာဏပါဠော၊ ရှေးပါဠိဟောင်းတည်း။ ဣဒါနိပန၊ ဤယခုအခါ၌ကား၊ ပရံဟိတိပိ၊ ပရံဟိဟူ၍လည်း၊ ပဋန္တိ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏။ အယံနယော၊ ဤနည်းသည်၊ နသောဘဏော၊ မတင့်တယ်၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ပရောတိ၊ ပရောဟူသည်ကား၊ ပရေဇနော၊ သူတပါးသည်၊ ပရန္တိ၊ ပရံဟူသည်ကား၊ ပရေဇနံ၊ သူတပါးကို၊ နနိကုပ္ပေထာတိ၊ နနိကုပ္ပေထဟူသည်ကား၊ နဝဇ္ဇေယျ၊ မလှည့်စားမဖြားဖောင်းရာ၊ နာတိမညေထာတိ၊ နာတိမညေထဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ၊ ကတ္တစိတိ၊ ကတ္တစိဟူသည်ကား၊ ကတ္တစိဩကာသေ၊ တရံတရသောအရပ်၌၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ခေတ္တေဝါ၊ လယ်လုပ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဥာတိမဇ္ဈော၊ ဆွေမျိုးဥာတိတို့၏ အလယ်၌

လည်းကောင်း၊ ပူဂဗန္ဓေဝါ၊ အသင်းတို့၏အလယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ
အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော အရပ်တို့၌၊ နန္ဒိ၊ နံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ထိုသို့ကို၊
ကိဉ္စိတိ၊ ကိဉ္စိဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ခတ္တိယံဝါ၊
မင်းလည်းဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ပုဏ္ဏားလည်းဖြစ်သော၊ ဂဟဋ္ဌံဝါ၊ လူ
လည်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတံဝါ၊ ရဟန်းလည်းဖြစ်သော၊ သုခိတံဝါ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခိတံဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် လည်းဖြစ်
သော၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဗျာရောသနာပဋိပညာတိ၊ ဗျာ
ရောသနာပဋိပညာဟူသည်ကား၊ ကာယဝစီကာရေဟိ၊ ကိုယ်၏
ဖောက်ပြန်ခြင်းနှုတ်၍ ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗျာရောသနာယစ၊ ချွတ်
ချွတ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မနောဝိကာရေန၊ နှလုံး၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း
ဖြင့်၊ ပဋိပညာယစ၊ တိုက်ခိုက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗျာရောသနာ
ယပဋိပညာယာတိ၊ ဗျာရောသနာယပဋိပညာယဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊
ဆိုအပ်လျက်၊ ဗျာရောသနာယ ပဋိပညာတိ၊ ဗျာရောသနာယပဋိ
ပညာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကံမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
သမ္မဒညာယ ဝိမုတ္တာတိ၊ သမ္မဒညာယဝိမုတ္တာဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလို
လျက်၊ သမ္မဒညာယဝိမုတ္တာတိ၊ သမ္မဒညာယဝိမုတ္တာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာစ၊
ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာယ အနုပုဗ္ဗကိရိယာယ အနု
ပုဗ္ဗပဋိပဒါယာတိ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာယ အနုပုဗ္ဗကိရိယာယ အနုပုဗ္ဗပဋိ
ပဒါယဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလိုလျက်၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ အနု
ပုဗ္ဗပဋိပဒါတိ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ
ယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နာညမညဿ
ဒုက္ခမိစ္ဆေယျာတိ၊ နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ ဟူသည်ကား၊ အည
မညဿ၊ အချင်းချင်းအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နန္တုစ္ဆေယျ၊ အသိုမရှိရာ၊ ကိ
ကော အမိပ္ပါယော၊ အဘယ်အမိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဧဝံ၊ စင်စစ်၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တုတိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခေမိနော၊ ဘေး
ရန်မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တုတိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ မနသိကာရဝသေနေဝ၊ မနသိကာရ၏
အစွမ်းဖြင့်လျှင်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
ကိပန၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရပုဂ္ဂလော၊
တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရပုဂ္ဂလံ၊ တပါး

သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝဗ္ဗနာဒီဟိ၊ ထုည့်စားခြင်းအစရှိကုန်သော၊ နိကတိဟိ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားတို့ဖြင့်၊ နနိကုပ္ပေထ၊ မပြုမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဋ္ဌာန် ကောင်းလေစွတကား၊ ဇာတိအာဒီဟိစ၊ အမျိုးအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန် သော၊ နဝမာနဝတ္ထုဟိ၊ ကိုးပါးသောမာနဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ကတ္တဗိပဒေသေ၊ တရံတခုသောအရပ်၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတယောက်သော၊ ပရေပုဂ္ဂလံ၊ တပါး သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နာတိမညေယျ၊ မထေမဲ့မြင်မအောက်မေ့မူကား၊ အဟော ဝတ၊ ဩဋ္ဌာန်ကောင်းလေစွ တကား၊ အညမညဿစ၊ အချင်းချင်းအား လည်း၊ ဗျာရောသနာယဝါ၊ ချွတ်ချယ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိစာသညာ ယဝါ၊ ခိုက်တိုက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ နန္တုန္တေယျ၊ အလိုမရှိမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဋ္ဌာန်ကောင်းလေစွတကား၊ ဣတိဝေဝိန္ဒိ၊ ဤသို့လည်း၊ မနထိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေ ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဘိတဒုက္ခာနာဂမနပတ္တနဝသေန၊ စီးပွားမရှိခြင်းဆင်းရဲ မရောက်ခြင်းကိုတောင်းတသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အား ဖြင့်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ဒဿေတူ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝ၊ ထိုသို့မေတ္တာပွားခြင်းကိုလျှင်၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာတာယထာနိယံပုတ္တန္တိ၊ မာတာယထာနိယံ ပုတ္တံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ နိယံပုတ္တံ အတ္တနိဇာတံ၊ မိမိ၌ဖြစ်သော၊ ဩရသံ၊ ရင်၌ကြီးပွားသော၊ ပုတ္တံ၊ သားဖြစ် သော၊ ဧကပုတ္တမေဝ၊ တယောက်ထည်းသာဖြစ်သော၊ တဗ္ဗုထိုသားကို လျှင်၊ အာယုသာ၊ အသက်မှ၊ အနုရက္ခေအနုရက္ခေယုယထာ၊ စောင့်ရှောက် ရာသကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုသားကို၊ ဒုက္ခာဂမပဗ္ဗိဗာဟနတ္ထံ၊ ဆင်းရဲလားအံ့ သည်ကိုမြစ်အံ့သောငှါ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာယုဒ္ဓိ၊ အသက်ကိုလည်း၊ စဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ တံ၊ ထိုတယောက်သောသားကို၊ အနုရက္ခေအနုရက္ခေယု ယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဝေံတထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာချ၊ မေတ္တာဟုဆိုအပ်သော၊ ဣဒံမာနသံ၊ ဤစိတ်ကို၊ ဘာဝေယ၊ ပွားစေရာ၏၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဇနယေဝစယေ၊ ပွားစေရာ၏၊ တဗ္ဗုထိုမေတ္တစိတ်ကိုကား၊ အပရိမာဏသတ္တဝါရမ္မဏဝသေန၊ အတိုင်းမထိသောသတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကသ္မိံဝါ၊ တယောက်ထည်းလည်းဖြစ်သော၊ သတ္ထေ၊ သတ္တဝါ၌၊ အနဝသေသပရ

ကဝသေန၊ အကြွင်းမရှိနို့သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်း အရှည်မရှိသည်၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘာဝယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ။

ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာနေ၊ အလုံးစုံ သောအခြင်းအရာအစီအမင်အားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒသေတ္တာ၊ ပြီးတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသေဝ၊ ထိုမေတ္တာစိတ် ကိုလျှင်၊ ဝနံ၊ ပွားခြင်းကို၊ ဒသေန္နော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသို့န္တိ၊ မေတ္တဉ္စသဗ္ဗလောကသို့ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော် မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တဉ္စဟူသောဝန်၌၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောသက္ခော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ မေဇ္ဇတိတာ ယတိစ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသက္ခော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ မိတ္တော၊ မိတ္တမည်၏၊ ဟိတဇ္ဇာသယတာ ယစ၊ အစီးအပွား နှင့်လိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ သိနိယုတိ၊ ဖွဲ့တတ်ချစ် တက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် မိတ္တော၊ မိတ္တမည်၏၊ အဟိတာဝမတော အကျိုးမရှိလာချောက်ခြင်းမှ၊ ဂုက္ခတိစ၊ စောင့်လည်းစောင့်တတ်၏၊ ဣတိ အဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ မိတ္တဿ၊ ချစ်သောသူ၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ မေတ္တံ၊ ချစ်သောသူ၏အဖြစ်၊ သဗ္ဗသိန္နိ၊ သဗ္ဗသို့ ဟူသည်ကား၊ အနဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ လောကသို့န္တိ၊ လော ကသို့ ဟူသည်ကား၊ သတ္တလောကေ၊ သတ္တလောက၌၊ မနသိ၊ စိတ်၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မာနသံ၊ မာနသမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစ ကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုမာနသိဘဝံဟူသော ဝစနက္ကကို၊ ဝိတ္တသမ္ပ ယုတ္တက္ကာ၊ ကုသိုလ်စိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘာဝယေတိ၊ ဘာဝယေဟူသည်ကား၊ ဝနယေ၊ ပွားစေ ရာ၏၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တာပွားသောစိတ်အား၊ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည် သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရိမာဏံ၊ အပရိမာဏမည်၏၊ အပ္ပမာ ဏသက္ကာရေဓမ္မဏတာယ၊ အတိုင်းမသိသော သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ဥပရိ၊ အထက်ကို၊ တေန၊ ထိုဥဒ္ဓံသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဂ္ဂပဘဝံ၊ အဂ္ဂပလေးဘုံကို၊ ဂ ဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ အစောတိ၊ အစောဟူသည်ကား၊ ဟေဠာ၊ အောက်ကို၊ တေန၊ ထိုဟေဠာသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကာမဘဝံ၊ ကာမတဆဲ့တဘုံကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ တိရိယန္တိ၊ တိရိယံဟူသည်ကား၊ ဝေမဏ္ဍိ၊ အလယ်ကို၊ တေန၊ ထိုတိရိယံ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဂ္ဂပဘဝံ၊ ဂ္ဂပါဝစတုတဆဲ့ခြောက်ဘုံကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ အသမ္မာ

မေတ္တသုတ်အဖွင့်၊

စန္ဒိ၊ အသမ္ဘာဓံဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာဓဝိရဟိတံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘိန္ဒုသီမံ၊ အပိုင်းအခြားကိုပျက်တတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီမာနာမ၊ သီမာမည်သည်ကား၊ ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူ ကို၊ သီမာတိ၊ သီမာ၊ ကျွန်ုပ်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထိံ၊ ပိ၊ ထိုရန်သူနှင့်လည်း၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သည်။ အတ္တော၊ အနက်သည်။ အဝေရန္တိ၊ အဝေရ်ဟူသည်ကား၊ ဝေရမိရဟိတံ၊ ရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဝေရစေတနာပါတုဘာဝဝိရဟိတံ၊ ရန်ပြူးဖွဲ့သောစေတနာ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းမှကင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသပတ္တန္တိ၊ အသပတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတပစ္စတ္တိကံ၊ ကင်းသော ရန်သူရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ မေတ္တာဝိဟာရီ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမနုဿာနံ၊ နတ်တို့သည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကောစိ၊ တပုံတခုသော၊ ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူသည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟံမာနာသံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဂတပစ္စတ္တိကတ္တာ၊ ကင်းသောရန်သူရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသပတ္တန္တိ၊ အသပတ္တံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပစ္စတ္တိကောတိ၊ ပစ္စတ္တိကဟူ၍လည်းကောင်း၊ သပတ္တောတိ၊ သပတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယံ ဣဒံစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ သပပရိယာယစစနံ၊ သပသဒ္ဓါ၏ပရိယာယဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အနုပဒတော၊ အစဉ်အတိုင်းသောပုဒ်အားဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အာဝုဋ်တည်း။ ။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတတ္တဒိပနာ၊ လိုအပ်သော အနက်ကို ဖြစ်ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမထိသော၊ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။ ဣတိ ဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း။ ယဒိဒံယံ ဣဒံစစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တံ မိန့်အပ်၏။ အပရိမာဏမေတ္တံ၊ အတိုင်းမထိသောမေတ္တာဖြစ်သော၊ ဧတံမာနသံ၊ ဤမေတ္တာစိတ်ကို၊ သဗ္ဗလောကတ္ထိံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဘာဝယေ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဝဗ္ဗယေ၊ ပွားစေရာ၏။ ဝုဒ္ဓိံ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ ကြီးကျယ်တက်ပွားသော၊ ဝေပုဏ္ဏံ၊ ပြန့်ပြောသောစိတ်သို့၊ ပါပယေ၊

ရောက်စေရာ၏။ ကထံပါပယေ။ အဘယ်သို့ရောက်စေရာသနည်း။ ဥဒ္ဒဉ္စ၊
 အထက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေစ၊ အောက်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စ၊
 အလယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒံယာဝဘဝဂ္ဂံ၊ အထက်ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊
 အဝေယာဝအဝီစိနိရယံ၊ အောက်အဝီစိရေတိုင်အောင်၊ တိရိယံယာဝ
 အဝေသေသဒိသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောအရပ်တိုင်အောင်။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဥဒ္ဒံအာရုပ္ပံ၊ အထက်အရူပဘုံတိုင်အောင်၊ အဝေကာမောတု၊ အောက်ကာ
 မဘုံတိုင်အောင်၊ တိရိယံရူပစာတု၊ ရူပါဝစရဘုံတိုင်အောင်၊ အနဝေသေ
 သံ၊ အကြွင်းမရှိသောအရပ်ခပ်သိမ်းကို၊ ပရေန္တောပိစ၊ နှံ့စေ၍လည်း။ တံ၊
 ထိုအရပ်ခပ်သိမ်းသည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အသမ္မာဓံ၊ ကျဉ်း
 မြောင်းခြင်းမရှိသည်။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသည်။ အသပတ္တဉ္စ၊ နှောက်ရှက်ခြင်း
 မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမ္မာဝေရ
 သပတ္တာနံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းရန်ပွားခြင်းနှောင့်ရှက်ခြင်းတို့၏။ အဘာဝံ၊
 မရှိသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ယံတံဘာဝနာသမ္ပဒံ၊ အကြင်မေတ္တာပွားခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
 ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ ဩကာသလောက
 ဝသေန၊ ဩကာသလောက၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသမ္မာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်း
 မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဗာ
 တပဗ္ဗိရိနယနေန၊ ရန်ငြိုးကိုပျောက်သဖြင့်၊ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အတ္တနိစ၊ မိမိ၌လည်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အာဗာတပိနယနေ
 န၊ ရန်ငြိုးကိုပျောက်သဖြင့်၊ အသပတ္တံ၊ မနှောင့်မရှက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ အသမ္မာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမရှိသော၊ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော၊ အသ
 ပတ္တံ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိသော၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊
 မေတ္တံ၊ မေတ္တာဖြစ်သော၊ တံမာနသံ၊ ထိုစိတ်ကို၊ ဥဒ္ဒဉ္စ၊ အထက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဝေစ၊ အောက်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စ၊ အနံကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိရိခပရိစ္ဆေဒေ၊ သုံးပါးပြားသောအပိုင်းအခြားရှိ
 သော၊ သဗ္ဗဇာကတ္ထိံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဘာဝယေ၊ နေ
 ယေ၊ ပွားစေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ော၊ ဤသို့၊ မေတ္တာယဘာဝနာယ၊ မေတ္တာကိုပွားစေသဖြင့်၊ ဝဇ္ဇနံ၊ ပွား
 ခြင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘံဘာဝနံ၊ ထို
 မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ ယဉ်လျက်၊ ဝိဟရေတော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဣရိယာပထနိယမာဘာဝံ၊ ဣရိယာပုထံ၏အမြဲမရှိသည်၏ အဖြတ်

ကို၊ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌိစရံ၊ပ၊ အဓိဋ္ဌေယျာတိ၊
 တိဋ္ဌိစရံ၊ပ၊အဓိဋ္ဌေယျဟူ၍၊ အာဟ၊မိန္ဒတော်မူ၏၊တဿာ၊ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ထိအပ်၏၊ ဝေဠု၊ဤသို့လျှင်၊
 မေတ္တံ၊မေတ္တာဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊မာနသံ၊ထိုစိတ်ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေ
 သော၊ သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိသီဒတိပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ ဥဇုံကာယံ
 ပဏိဿတိ၊အာဒိသုပိယ၊ နိသီဒတိပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ ဥဇုံကာယံ
 ပဏိဿတိ၊အာဒိသုပိယ၊ နိသီဒတိပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ ဥဇုံကာယံ
 အဟုတံကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊ယထာသုခံ၊အလိုရှိတိုင်း၊အညတရည၊အလို
 ယာပထဗာနေဝိနောဒနံ၊ တပါးပါးသော အလိုယာပထ၏ နာကြင်ခြင်းကို
 ဖျောက်ခြင်းကို၊ကရောန္တော၊ပြုစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌိတိဋ္ဌန္တောဝါ၊ရပ်
 သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ စရံစရန္တောဝါ၊ သွားသည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း၊ နိသီန္ဒောဝါ၊ ထိုင်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သယန္တောဝါ၊
 လျောင်းသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်၊ ဝိဂတ
 မိဒ္ဓေါ၊ငိုက်မိန်းခြင်းကင်းသည်၊အဿဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊အထ၊ထိုအခါ
 နှို၊ဇေတံမေတ္တာဈာနသတိံ၊ ဤမေတ္တာဈာနနှိုရှိသောသတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ၊
 ဆောက်တည်ရာ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ မေတ္တာဘာ
 ဝနာယ၊မေတ္တာကိုပွားစေသဖြင့်၊ ဝစနံ၊ပွားခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ပြတော်
 မူပြီး၍၊အုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဝသိတာဝံ၊ဝသိတော်ကို၊ဒဿေန္တော၊ပြတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌိစရန္တိ၊တိဋ္ဌိစရံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟော
 တော်မူ၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝသိပတ္တော၊အလေ့အကျက်သို့
 ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဋ္ဌိတိဋ္ဌန္တောဝါ၊ ရပ်လျက် လည်းကောင်း၊
 စရံစရန္တောဝါ၊သွားလျက်လည်းကောင်း၊ နိသီန္ဒောဝါ၊ထိုင်လျက်လည်း
 ကောင်း၊သယန္တောဝါ၊လျောင်းလျက်လည်းကောင်း၊ယာဝတာ၊အကြင်
 မျှလောက်၊ အလိုယာပထေန၊အလိုယာပထဖြင့်၊ ဇေတံမေတ္တာဈာနသတိံ၊ဤ
 မေတ္တာဈာနနှိုရှိသောသတိကို၊ အဓိဋ္ဌာတုကာမော၊ဆောက်တည်ခြင်းငှါ
 အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ တိဋ္ဌိဝါ၊ရပ်လျက်လည်း
 ကောင်း၊စရံဝါ၊သွားလျက်လည်းကောင်း၊ အထိ၊ဤသို့၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဋ္ဌာနာဒိနိ၊ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ အန္တရာယကရာနိ၊ အန္တ
 ရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဇေတံမေတ္တာဈာနသတိံ၊ ဤ
 မေတ္တာဈာနနှိုရှိသောသတိကို၊ အဓိဋ္ဌာတုကာမော၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ

အလိုရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တာဝတာ၊ထိုမျှလောက်။ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊
 ဝိဂတမိဒ္ဓိနိဒ္ဓိကင်းသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အမိဋ္ဌာတိ၊ဆောက်တည်
 ၏။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထုလ်အား၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒန္ဓာယိတတ္တံ၊ နဲ့၊ နှေးသည်၏
 အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တိဋ္ဌစရံနိသိန္ဓောဝါသယာနော
 ဝါယာဝတဿဝိဂတမိဒ္ဓေါတေသတိ၊ အမိဋ္ဌေယျာတိ၊ တိဋ္ဌစရံနိသိန္ဓော
 ဝါသယာနောဝါ ယာဝတဿ ဝိဂတမိဒ္ဓေါတေသတိ၊ အမိဋ္ဌေယျဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဂါယာ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း၊ မေတ္တဉ္စသဗ္ဗလောကတ္ထိ၊ မာနသံတာ
 ဝယေတိ၊ မေတ္တဉ္စသဗ္ဗလောကတ္ထိ၊ မာနသံတာဝယေဟူ၍၊ ယံတံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်သော
 အတိုင်း၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဌာနာဒိသု၊
 ရပ်ခြင်းအစရှိသော ဣရိယာပုထ်တို့၌၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော
 ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဌာနာဒိနိဝါ၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို
 လည်း၊ အနာဒိယိတွာ၊ မယူမူ၍၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ တေမေတ္တာ
 ဈာနသတိ၊ ထိုမေတ္တာဈာန်၌ရှိသောသတိကို၊ အမိဋ္ဌာတုကာမော၊ ဆောက်
 တည်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှ
 လောက်၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊ ဝိဂတမိဒ္ဓိနိဒ္ဓိကင်းသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 တေသတိ၊ ထိုသတိကို၊ အမိဋ္ဌေယျ၊ ဆောက်တည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာပွားရာ၌၊ ဝထိတာဝံ၊ အလေ့အ
 ကျက်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေသတိ၊ အမိဋ္ဌေယျာ
 တိ၊ တေသတိ၊ အမိဋ္ဌေယျဟူ၍၊ တသ္မိ၊ မေတ္တာဝိဟာရေ၊ ထိုမေတ္တာပွား၍
 နေခြင်း၍၊ နိယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဝိဟာရံ၊ ထိုသို့
 နေခြင်းကို၊ ထုနန္တော၊ ပြီးပွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရ
 ဝိမောဟုတိ၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရဝိမောဟုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တဿ၊ ထိုဂါယာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်
 ၏။ သုဒိနောဝါ၊ ခေမိနောဝါ ဟောန္တုတိအာဒိ၊ သုဒိနောဝါ၊ ခေမိနောဝါ
 ဟောန္တု၊ အစရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယာဝတေသတိ၊ အမိဋ္ဌေယျာတိ၊
 တေသတိ၊ အမိဋ္ဌေယျတိုင်အောင်၊ ယွာယံယောအယံမေတ္တာဝိဟာရော၊
 အကြင်မေတ္တာပွား၍နေခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏိတော၊ ပြီးပွမ်းတော်မူအပ်၏။ တေ၊ ဤ
 မေတ္တာဝိဟာရကို၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဣရိယာဝ

ထဝိဟာရေသု၊ ဒိဗ္ဗိဟာရေ၊ ဗြဟ္မိဟာရေ၊ အရိယာရိယာရိယာရေ၊ ဣရိယာပထဝိဟာရတို့တွင်၊ နိဒေါသတ္တာစ၊ ဒေါသကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနောဝိ၊ မိမိအား လည်းကောင်း၊ ပရေသမ္ဘိ၊ သူတပါးတို့ အားလည်းကောင်း၊ အတ္တကရတ္တာစ၊ အကျိုးကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရိယဿ၊ အရိယာသူတော်ကောင်း၏၊ ဣဓေဓမ္မဒိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဗြဟ္မိဟာရံ၊ မြတ်သောနေခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ သေဗ္ဗိဟာရံ၊ အလွန်မြီးမွမ်းအပ်သောနေခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ ယတောယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ သမိတံ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗောကိဏ္ဏံ၊ အကုသိုလ်စိတ်မရောနှောသည်ဖြစ်၍၊ ဣဗ္ဗိတိဋ္ဌန္တောဝါ၊ ရပ်၍ လည်းကောင်း၊ စရံ စရန္တောဝါ၊ သွား၍ လည်းကောင်း၊ နိထိန္နောဝါ၊ ထိုင်၍ လည်းကောင်း၊ သယာနောဝါ၊ လျောင်း၍ လည်းကောင်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊ ဝိဂတိမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံသတိံ၊ ထိုသတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ဆောက်တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြီးတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာတရားသည်၊ သတ္တာရမ္မဏတ္တာ၊ သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဒိဗ္ဗိယာ၊ ကိုယ်ဟူသော အယူဝါဒ၌၊ အာသန္နာနိးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗိဂဟဏနိသေခေမုခေန၊ ကိုယ်ဟူသော အယူကိုတားမြစ်သည်ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ တဒေဝမေတ္တာဈာနံ၊ ထိုမေတ္တာဈာန်ကိုလျှင်၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရိယဘုဒ္ဓိပတ္တိံ၊ အရိယာဘုံသို့ရောက်ကြောင်းကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြီးတော်မူလျှင်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗိဉ္စအနုပဂ္ဂဗ္ဗာတိ၊ ဒိဗ္ဗိဉ္စအနုပဂ္ဂဗ္ဗဟူ၍၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရမိမောဟူတိ၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရမိမောဟူ၍၊ ယွာဟံယောအယံ မေတ္တာဈာနဝိဟာရော၊ အကြင်မေတ္တာဈာန်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ သံဝဏ္ဏိတော၊ မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ တထော၊ ထိုမေတ္တာဈာန်မှ၊

ဝံဋ္ဌာယ၊ တ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိတက္ကဝိစာရာဒယော၊ ဝိတက်ဝိစာရအပ
 ရှိကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသဉ္စ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ ဝတ္ထာဒိအနုသာဓေန၊ ဟဒယဝတ္ထုအစရှိသည်
 ကိုအစဉ်ကျော်သဖြင့်၊ တေဂ္ဂပဓမ္မေ၊ ထိုရုပ်တရားတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂပောတွာ၊
 သိမ်းဆည်း၍၊ ဣမိနာနာမဂ္ဂပပရိစ္ဆေဒေနပန၊ ဤသို့သောနာမ်ရုပ်ကိုပိုင်း
 ခြားသဖြင့်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤရုပ်နာမ်တရားသည်၊ သုဒ္ဓသင်္ခါ၊ ရပုဂ္ဂေ၊ သက်
 သက်သောသင်္ခါ၊ ရတရား၏အစုတည်း၊ ဣဓ၊ ဤနာမ်ရုပ်တည်းဟူသော၊
 သင်္ခါ၊ ရအစု၌၊ သက္ကောတိ၊ သက္ကဝါဟု၍၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ဣတိဇံ၊
 ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ အနုပဗ္ဗေန၊
 အစဉ် အတိုင်းဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရသီလေန၊ လောကုတ္တရာသီလ
 ဖြင့်၊ သီလဝါ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လောကုတ္တရသီလ
 သမ္ပယုတ္တေနော၊ လောကုတ္တရာသီလနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော၊ သော
 တာပတ္တိမဂ္ဂ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်တေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိဟုမှတ်
 အပ်သော၊ ဒဿနေန၊ ပညာအမြင်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 တတော၊ ထိုသောတာပန်ဖြစ်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊
 ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဂေဓော၊ တစ်မက်မောသော၊ ယောပါယံယောဝိအယံ
 ကိလေသကာမော၊ အကြင်ကိလေသာ ကာမကိုလည်း၊ အပဟိနော၊
 မပယ်အပ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုမပယ်အပ်သောကိလေ
 သာကာမကိုလည်း၊ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိမဂ္ဂေဟိ၊ သကဒါဂါမိမဂ်
 ဥာဏ် အနာဂါမိ မဂ်ဥာဏ်တို့ဖြင့်၊ တနူဘဝေနစ၊ ခေါင်းပါးခြင်းကိုဖြစ်
 စေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနဝသေသပ္ပဟာနေနစ၊ အကြွင်းမရှိပယ်သ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ ဂေဓံ၊ တစ်မက်
 မောခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏၊ ဝိနယိတွာ၊ ဖျောက်ပြီး၍၊ ဂူပသ
 မေတွာ၊ ငြိမ်းစေပြီး၌၊ နယိဇာတုဂမ္ဘသေယျုပုနုရေတိတိ၊ နယိဇာတုဂမ္ဘ
 သေယျုပုနုရေတိဟူသည်ကား၊ ဧကံသေနော၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပုနု၊
 တဖန်၊ ဂမ္ဘသေယျု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ နုဇေတိ၊ မရောက်ပြီ၊ သုဒ္ဓါဝါသေ
 သု၊ သုဒ္ဓါဝါသသံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသသံ၌
 သာလျှင်၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လျှင်၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊
 ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝံ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
 သမာဓပေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း

တို့၊တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆိယ၊ သွားကုန်လော၊ တသ္မိံယေဝဝန သဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌ပင်လျှင်၊ဝိဟရေ၊ နေကုန်လော၊ ဣမဉ္ဇသုတ္တံ၊ဤ သုတ္တန်ကိုလည်း၊မာသဿ၊လ၏၊အဗ္ဗသု၊ရှစ်ရက်ဖြစ်ကုန်သော၊ဓမ္မသဝန ဗိဝသေသု၊တရားနာအံ့သောနေ့တို့၌၊ဗဏ္ဍိ၊ခေါင်းလောင်းကျောက်စည် ကို၊အာကောဓေတု၊တီး၍၊ဥဿာရေထ၊ရှုတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ကုန်လော၊ ဓမ္မကထံ၊တရားစကားကို၊ ကရောထ၊ပြုကုန်လော၊ သာကစ္ဆယ၊တရား စကားဆွေးနွေးကုန်လော၊အနုမောဒေထ၊အနုမောဒနာပြုကုန်လော၊ဣဒမေ ဝကမ္မဋ္ဌာနံ၊ဤမေတ္တသုတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလျှင်၊အာသေဝထ၊အဖန်တလဲလဲ မှိတ်ကုန်လော၊ ဘာဝေထ၊ပွားစေကုန်လော၊ ဗဟုလိကရောထ၊များစွာပြု ကုန်လော၊ဝေါ၊သင်တို့အား၊တေပိအမနုဿ၊ထိုဘီလူးတို့သည်၊တံဟေ ရဝါရမ္မဏံ၊ထိုကြောက်မက်ဘွယ်သောအာရုံကို၊နဒေသေသန္တိ၊မပြုကုန် လတ္တံ့၊အညဒတ္ထ၊စင်စစ်သော်ကား၊အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန် သည်၊ဟိတကာမာ၊အစီးအပွားကိုအလိုရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန် လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူပြီးသော်၊တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သာဓူတိ၊ကောင်းပြီးဟု၊ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊ ပဒိုသုဏိတွာ၊ဝန်ခံကုန်ပြီး၍၊အာသနာ၊နေရာမှ၊ဝုဠာယ၊ထ၍၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်ထွဉ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားကုန်၍၊ တထာ၊ထိုဘုရားရှင် ဟောတော်မူတိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ဒေဝတာယော၊နတ်တို့သည်၊ဘဒ္ဒန္တာ၊အရှင်ကောင်းတို့သည်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိတိသေ၊မနဿဇာတာ၊နှစ်လို ဝမ်းသာသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိတို့ အလိုလိုပင်လျှင်၊သေနာသနံ၊ ကျောင်းအရပ်ကို၊သဗ္ဗန္တိ၊တံမြက်သွည်း ကုန်၏၊ ဥဏ္ဍောဒကံ၊ ရေခွေးကို၊ ပဒိုယာဒေန္တိ၊စီရင်ကုန်၏၊ ဝိဗ္ဗိပရိကမ္မံ၊ ကျောက်ကုန်း၌ နှိပ်နယ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ပါဒပရိကမ္မံ၊ ခြေ၌ နှိပ်နယ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အစောင့်အ ရှောက်ကို၊ သံဝိဒဟန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏၊ တေဝိဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည် လည်း၊တမေဝမေတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ်ကိုပင်လျှင်၊ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ တမေဝစ၊ထိုမေတ္တာကိုသာလျှင်၊ ပါဒကံ၊အခြေကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဝိပဿ နံ၊ဝိပဿနာကို၊ အာရုတိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော

ရဟန်းတို့သည်၊ တထိံ ယေ ဝုအန္တောတေမာသေ၊ ထိုသုံးလအတွင်း၌သာ
သျှင်၊ အရဟတ္တိ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်ကုန်၍၊ မဟာပ
ဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊
စင်ကြယ်ကြောင်းပဝါရဏာကို၊ ပဝါရေသုံ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

ဝေဇ္ဇိ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုး၌လိမ္မာတော်မူသော၊
ဓမ္မိဿရေန၊ တရားကိုအစိုးရသော၊ တထာဂတေန၊ လာခြင်းကောင်း
သောဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုကျင့်
အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဟဒယဿ၊ နှလုံး၏၊ ပရမံ၊
အတိုင်းအရှည်ကို၊ အနုဘယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ သမ္ပန္နပညာ၊ ပြည့်စုံသောပညာ
ရှိကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော၊
ယံတံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိသမေန္တိ၊ ထိုး
ထွင်း၍ သိကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အမေတံ၊
သေခြင်း ကင်းသော၊ အတ္တတံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိသော၊ အရိယကန္တံ၊
သူတော်ကောင်း တို့သည် နှစ်သက်အပ်သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထ
သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမော၊
နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ဝိညှ၊ လိမ္မာသော၊ ဇနော၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိမလ
သီလသမာဓိပညာဝောဒံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော သီလ သမာဓိပညာ
အပြားရှိသော၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုကျင့်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အ
ကျိုးကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ပရမတ္ထ
ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိက အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊
ချဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာ၌၊ မေတ္တသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ မေတ္တသုတ်၏အတွင်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥတ္တမံဝန္ဓနေယျာနံ၊ ဝန္တိတွာရတနတ္တယံ၊ ခုဒ္ဒကာနံကရိဿာမိ၊ ကေ
သဉ္စိအတ္တဝဏ္ဏန္တိ၊ ဥတ္တမံဝန္ဓနေယျာနံ၊ ဝန္တိတွာရတနတ္တယံ၊ ခုဒ္ဒကာနံ
ကရိဿာမိ၊ ကေသဉ္စိအတ္တဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှသောစကား
အစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ယံပဋိညံ၊ အကြင်ပဋိညာဉ်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုချဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာ၌၊ သရဏ သိက္ခာပဒ နတ္ထိံ သာကာရ ကုမာ
ရပဉ္စာ မင်္ဂလသုတ္တရတနသုတ္တ တိရောကုဋ နိမိကဏ္ဍ မေတ္တသုတ္တဝသေ
န၊ သရဏဂုံ သိက္ခာပုန် နတ္ထိံ သာကာရ ကုမာရပဉ္စာ မင်္ဂလသုတ် ရတန
သုတ် တိရောကုဋသုတ် နိမိကဏ္ဍသုတ် မေတ္တသုတ်တော်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊

မေတ္တသုတ်အဖွင့်၊

နဝပ္ပဘေဒဿ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ ခုဒ္ဒကပါဌဿ၊ ခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၏၊
 အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အတွင်းကို၊ တာဝ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ကတာ၊ ပြုအပ်
 ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုဒ္ဒကပါဌဿ၊ ခုဒ္ဒကပါဌကျမ်း၏၊ ဣဒံ
 အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ ဤအနက်အတွင်းကို၊ သဒ္ဓမ္မဗျူတိကာမေန၊ သူတော်ကောင်း
 တို့၏တရားတည်ခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ကရောန္တေန၊ ပြုရသော၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော၊ ယံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်သည်၊ မေ၊
 ငါအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်၏၊ အာနုဘာဝတော၊ အာနုဘော်
 အားဖြင့်၊ အရိယပဝေဒိတေ၊ အရိယာတို့သည်သိအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား
 ၌၊ အယံဇနော၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ဝိပုဋ္ဌိံ၊ ဝေပုလ္လံ၊
 ပွားများပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတု၊ ရောက်စေသတည်း၊ ပရမမိသုဒ္ဓိ
 သဒ္ဓါဗုဒ္ဓိဝိရိယပဗ္ဗိမဏ္ဍိတေန၊ အလွန်စင်ကြယ်သော သဒ္ဓါပညာဝိရိယ
 ဂုဏ်းကျားဇူးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိတသော၊ သီလာစာရန္တဝမဒ္ဓဝါဒိ
 ဂုဏသမုဒယသမုဒိတေန၊ သီလအာစာရဖြောင့်မတ်ခြင်းနူးညံ့ခြင်းအစရှိ
 သောဂုဏ်အကြောင်းကိုဖြစ်စေတတ်ထသော၊ သကသမယသမယန္တရ
 ဂဟနန္တောဂါဟနသမတ္ထေန၊ မိမိ၏အယူသူတပါး၏အယူကိုဝင်၍ယူခြင်း
 ၌စွမ်းနိုင်ထသော၊ ပညာဝေယျတ္တိယသမန္နာဂတေန၊ လိမ္မာသောပညာနှင့်
 ပြည့်စုံထသော၊ တိပိဋကပရိယတ္တိဓမ္မပဘေဒေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူ
 သောပရိယတ္တိတရားအပြားရှိသော၊ သာဠကထေ၊ အဠကထာနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ သတ္တုသာသနေ၊ မြတ်စွာတရားသာသနာတော်၌၊ အပဗ္ဗိဟတ
 ဉာဏပ္ပဘာဝေန၊ အပိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်လျှင်အမွန်ရှိသော၊ မဟာ
 ဝေယျာကရဏေန၊ မဟာဝေယျာကရုဏ်းဖြင့်၊ ကရဏသမ္ပတ္တိဇနိတသုခဝိ
 နိဂ္ဂတမရဓရာဒါတ ဝစနလာဝဏ္ဏယုတ္တေန၊ ပြုသဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုဖြစ်
 စေအပ်သောချမ်းသာစွာထွက်သောသာယာသန့်ရှင်းသောအပြင်အဆင်
 နှင့်လည်းယှဉ်ထသော၊ ယုတ္တမုတ္တဝါဒိနာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 စကားကိုဆိုတတ်ထသော၊ ဝါဒိဝရေန၊ မြတ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိထ
 သော၊ မဟာကဝိနာ၊ မြတ်သောပညာရှိထသော၊ ဆဠာဘိညပဗ္ဗိသန္တိဒါဒိ
 ဂုဏပဗ္ဗိမဏ္ဍိတေ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်လေးပါးသောပဗ္ဗိသန္တိဒါ
 အစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိထသော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊
 ဥတ္တရိမနုဿတရား၌၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတဗုဒ္ဓိနံ ထေရဝံသပဒီပါနံ၊ ကောင်းစွာ
 တည်သောပညာရှိကုန်ထသောရှင်မဟာကဿပအစရှိသောမထေရ်မြတ်
 တို့၏ အနွယ်တို့ပြုတတ်ကုန်ထသော၊ ဝေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်ထ

သော၊မဟာဝိဟာရဝါထိနံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ထိတင်းသုံးတော်မူ
 ကုန်သောအရှင်တို့၏၊ဝံသလင်္ကာရဘူတေန၊အနွယ်ကိုတန်ဆာဆင်သဖြင့်
 ဖြစ်ထသော၊သုဝိသုဒ္ဓိဝိမလဗုဒ္ဓိနာ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောအညစ်
 အကြေးမရှိသော ပညာရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓဇောသောတိ၊ ဗုဒ္ဓဇောသဟူ၍၊
 ဂဗ္ဘဟိ၊ဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဂတိတနာမဓေယျေန၊မှည့်အပ်သောအမည်
 ရှိသော၊ထေရေန၊မထေရ်သည်၊ကတာ၊ပြုအပ်သော၊အယံချဒ္ဒကပါဌဝတ္ထု
 နာ၊ဤချဒ္ဒကပါဌ၏အတွင်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

လောကသ္မိံ၊လောက၌၊ လောကနိတ္ထရေသိနံ၊လောကသုံးပါးမှထွက်
 မြောက်ရာကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့
 အား၊သီလာဒိဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သီလအစရှိသည်တို့၏ စင်ကြယ်စိမ့်သောဌာ၊
 နယံ၊နည်းကို၊ဗုခ၊ပညာရှိတို့သည်၊ဧဿန္တံ၊ပြကုန်၏။လောကမ္ဘိ၊လော
 ကသုံးပါး၌၊ သုဒ္ဓမိတ္တဿ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ တာဒိ
 နော၊သည်းခံခြင်းသဘောရှိတော်မူထသော၊ လောကဇေဋ္ဌဿ၊လောက
 သုံးပါးထက်ကြီးမြတ်တော်မူထသော၊မဟေသိနော၊သီလကွန်အစရှိသော
 ကျေးဇူးကိုရှာတော်မူလေ့ရှိသောသူများ၏၊ဗုဒ္ဓေါတိနာမမ္ပိ၊ဘုရားဟူသော
 အမည်တော်သည်လည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
 တာဝ၊ထိုမျှလောက်၊ဓပ္ပောပိ၊တရားတော်သည်လည်း၊ တိဋ္ဌတု၊တည်စေ
 သတည်း။ ။ဣတိဣမိနာဝုတ္တက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်
 ဖြင့်၊ပရမတ္ထဇောတိကာ၊ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊ချဒ္ဒကဋ္ဌကထာ၊
 ချဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ချဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနိဿယပြီး၏။

နိဂုံး။

- ၁ ရတနာပုဂ္ဂိုလ်မြို့မန္တလေဥပနာဂဇေ၊
မန္တလေပဗ္ဗတေဝသံ၊ခန္တိနာမောမဟာဣသိ၊ ။
- ၂ ဗုဒ္ဓဿသာသနောပုဗ္ဗိ၊ဝိရုဠိပတ္တမာနုဿ၊
တိဝိဓံသုခသမ္ပတ္တိ၊လဘိဿန္တိတိပိန္နိယ၊ ။
- ၃ ဗဟုနဂဇဂါမေသု၊သာသနဿဟိတေသုဘေ၊
ထူပေဗိဗ္ဗစသာဿာယာ၊ဆန္ဒေနုသဟအတ္တတေ၊ ။
- ၄ သောပါနေဂုဟမဂ္ဂေစ၊သုန္ဒရေသီဟရူပကေ၊
ဥဒပါနေစပါသာဒေ၊ဝိဟာရေစသုကာရိတေ၊ ။
- ၅ နာနာဝိဓေစပါကာရေ၊ကရောတိစဘိသင်္ခိတိ၊
သာသနဿစမူလဋ္ဌံ၊ဝိဇုကတ္တယပါဠကံ၊ ။
- ၆ ဝိကာယအဋ္ဌကထဉ္စ၊အညဂန္ဓေအနုသိတုံ၊
ပေါတ္တကံမုဒ္ဒစက္ကဉ္စ၊သေလဉ္စအဘိရောပယိ၊ ။
- ၇ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန၊ဋ္ဌဝိတာယစပါဠိယာ၊
ဧကကပဒမေကတ္ထံ၊ဗြဟ္မဘာသာယနိဿယံ၊ ။
- ၈ ရစနတ္ထာယတာသန္ဓေ၊မေဗဗုဿိဝိဟာရကေ၊
ဝသန္တံဇာဂရံထေရံ၊ယာစတိတေနသုဒ္ဓိနာ၊ ။
- ၉ သာသနံဝိပုလတ္ထာယံ၊ပုဗ္ဗာစေရေဟိကာရိတေ၊
နိဿယေပုနပ္ပုနံ၊ပဿိယရမိတာယစ၊ ။
- ၁၀ နိဿယောရဒ္ဓကပါဠ-အဋ္ဌက္ကထာယသုန္ဒရေ၊
သက္ကရာဇေသဟဿမ္ဘိ၊ဒွိသတေတေနဂူတိယံ၊
ကာဠေကတ္တိကမာသဿ၊တတိယာဟေသုနိဗ္ဗိတော၊ ။
- ၁၁ ဣမံဂန္ဓံသုဆန္ဒေန၊ဝါစန္ဒာပရိယတ္တိကာ၊
ပဿန္တေနနာယာသေန၊သုခေနဆေကပတ္တိယ၊ ။
- ၁၂ အာကာသေစန္ဒာဒိဗ္ဗာဝ၊ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ၊သိဝံဂန္တိန္ဒြိပကံ၊ ။

ရတနာပုဂ္ဂိုလ်ရရှိ၊ မန္တလေးရတနာပုံ နေပြည်တော်ကြီး၌၊ မန္တလေး ဥပနာဂဓရေ၊ မန္တလေးမြို့၏ အနီးဖြစ်သော၊ မန္တလေးပဗ္ဗတေ၊ မန္တလေး တောင်၌၊ဝသံဝသန္တော၊နေသော၊ခန္တိနာမော၊ခန္တိအမည်ရှိသော၊မဟာ ဣယိ၊ရှင်ရသေ့ကြီးသည်၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနော၊သာသနာ တော်သည်၊ဝုဗ္ဗိရိရုဗ္ဗိ၊ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့၊ပတ္တ-ပတ္တေ၊ရောက်သည် ရှိသော်၊ မာနုဿ၊လူတို့သည်၊ တိဝိခံသုခသမ္ပတ္တိ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန် သောချမ်းသာစည်းစိမ်ကို၊ လဘိဿန္တိ၊ရကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိန္တိယ၊ကြံစည်၍၊ ဗဟူ-ဗဟူသု၊များစွာကုန်သော၊ နဂရဂါမေသု၊ မြို့ရွာ တို့၌၊ သာသနဿ၊သာသနာတော်၏၊ ဟိတေ၊အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သုဘော၊တင့်တယ်ကောင်းမြတ် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ထူပေစ၊စေတီ တော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗိမ္ဗေစ၊ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် တို့ကိုလည်း ကောင်း၊သာယာယောစ၊ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒေ နု၊အမျိုးနှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ အတ္တတေ၊ခင်းအပ်ကုန်သော၊ သောပါနေစ၊ စောင်းတန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂဟမဂ္ဂေစ၊ဂူလိုက်လမ်းတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ သန္ဓေရေ၊ ကောင်းမြတ်ဆန်းကြယ် လွန်တင့်တယ် ကုန်သော၊ သိဟရူပကေစ၊ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒပါနေစ၊ ရေတွင်းရေ ကန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဒေစ၊ပြာသာဒ်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဝိဟာရေစ၊ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ်အသွယ်သွယ် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုကာရိတေ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊နာ နာဝိခေ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ပါကာရေစ၊တံတိုင်းမီးတား အပိုင်းအခြားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကရေတိ၊အသစ်လည်းပြု၏၊ အဘိ သင်္ခတိ၊အဟောင်းကိုလည်းပြင်ဆင်၏၊ သာသနဿ၊မြတ်စွာဘုရားသာ သနာတော်၏၊မူလဋ္ဌံ၊ အရင်းမူလဘူတအဖြစ်၌တည်သော၊ဝိဇုကတ္တယ ပါဠကဋ္ဌ၊နိကာယ်ငါးရပ်ဝိဇုကတ်သုံးပုံပါဠိတော်ကိုလည်းကောင်း၊ဋီကာ ယ၊ဋီကာနှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ အဋ္ဌကထဋ္ဌ၊ နိကာယ်ငါးပြာ အဋ္ဌကထာကို လည်းကောင်း၊ အညဂန္ဓေစ၊ နိကာယ်ငါးရပ် ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာဋီကာမှတစ်ပါးကုန်သောကျမ်းဂန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊အနုဿိ ဟံ၊ မပျောက်မကွယ်စေခြင်း အကျိုးငှါ၊ပေါက္ကကဋ္ဌ၊ ပေထက်သို့လည်း ကောင်း၊ မုဒ္ဒစက္ကဋ္ဌ၊ ပုံနှိပ်စက်သို့ လည်းကောင်း၊ သေလဋ္ဌ၊ ကျောက် ထက်သို့လည်းကောင်း၊ အဘိရောပယိ၊ရေးနှိပ်ထုထွင်းတင်စေ၏၊ဓမ္မက္ခ ရသမူဟေန၊တရားဒေသနာအက္ခရာအပေါင်းဖြင့်၊ဋ္ဌပိတာယစ၊ထားအပ်

သည်သည်ဖြစ်သော၊ ပါဠိယာ၊ မဂဓဘာသာ၊ ပါဠိတော်၏၊ ကေကပဒမေ
ကတ္ထံ၊ တပုဒ် တပုဒ်လျှင် တနက် တနက်သာရှိသော၊ ဗြဟ္မဘာသာ၊
ဗြဟ္မဘာသာဖြင့်၊ နိဿယံ၊ မြိရာအတ္တနိဿယကို၊ ရေစက္ကာယ၊ ရေးသား
ပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ၊ တာသန္ဓေ တာသအာသန္ဓေ၊ ထိုမန္တလေးတောင်၏
အနီးဖြစ်သော၊ မေစာဒုသိဝိဟာရကေ၊ မိုးထိမည်သော ကျောင်းတိုက်
၌၊ ဝသန္တံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော၊ ဇာဂရံ၊ ဇာဂရမည်သော၊ ထေရံ၊
မထေရ်ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ တေန၊ ထိုဇာဂရမည်သော မထေရ်
သည်၊ သန္ဓိနာ၊ စင်ကြယ်ကောင်းမြတ်သောစိတ်ရှိသဖြင့်၊ သာသနံ၊ သာသ
နာတော်ကို၊ ဝိပုလက္ကာယ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွားထွန်းကားစေခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗာစေ
မေဟိ၊ ရှေးဆရာမြတ်ဘို့သည်၊ ကာရိတေ၊ စီရင်ရေးသားအပ်ကုန်သော
နိဿယေ၊ အနက်ဗြဟ္မဘာသာ မြိရာနိဿယတို့ကို၊ ပုနပ္ပနံ၊ အထပ်
ထပ်သာလျှင်၊ ပဿိယ၊ ကြည့်ရှုသုံးသပ်၍၊ ရေိတာယစ၊ ရေးသားပြုပြင်
စီစဉ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကပါဌ
အဋ္ဌကထာ၏၊ သုန္ဒရော၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော၊ နိဿယော၊ အ
နက်ဗြဟ္မဘာသာမြိရာနိဿယသည်၊ သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ဝေါဟာကော
ဇာသက္ကရာဇ်သည်၊ သဟဿမ္ပိ နိဿတေ တေနဂူတိယံ၊ တထောင့်နှစ်
ရာ ကိုးဆယ်သုံးချနှစ်၌၊ ကတ္တိက မာသဿ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၏၊ ကာဇ္ဇေ၊
လဆုတ်ပက္ခဖြစ်သော၊ တတိယာပေ၊ သုံးရက်မြောက်သောသောကြာ
နေ့၌၊ သုန္ဒိတော၊ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ဣမံဂန္ဓံ၊ ဤကျမ်း
ကို၊ သုဆန္ဒေန၊ ကောင်းမြတ်သော ဆန္ဒဖြင့်၊ ဝါစေန္ဒာ၊ ပို့ချကြကုန်
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိကာ၊ သင်ကြားကြကုန်
သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဿန္ဓေန၊ ကြည်လင် ရှင်လန်းသ
ဖြင့်၊ အနာယာသေနံ၊ မပင်ပန်းသဖြင့်၊ သုခေန၊ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်
ကူစွာဖြင့်၊ ဆေကဆေကံ၊ လိမ္မာခြင်းသို့၊ ပတ္တိယ၊ ရောက်ကြ ကုန်၍၊
အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒာဒိစ္စာဝ၊ လနေတို့ကဲ့သို့၊ ပိဋကတ္တယ
ပါရဂူ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၌ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝိသေသပုဂ္ဂ
လ၊ ထူးမြတ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ သိဝံ၊
တုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာတို့ကိုနိုးအောင်းမွေ့လျော်စံပျော်ရာဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့၊ ခိပ္ပကံ၊ သျှင်မြန်စွာ၊ ဂစ္ဆန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။ ။

နိဂုံးပြီး၏။